CİLT 8

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i RÛMİ'nin

Mesnevî-i Şerîf Şerhi

Mustafa Özbağ'ın
sohbetlerinden yazıya aktarılmıştır.

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i RÛMÎ'nin
Mesnevî-i Şerîf Şerhi

Yazıya Çeviren
Leyla Tuba Toptaş

ISBN: 978-625-92876-1-4

Tasavvuf Vakfı
Maksem mahallesi başçı sokak no:17
Osmangazi / Bursa

İhlas Gazetecilik Anonim Şirketi
Merkez: Merkez mahallesi 29 Ekim Caddesi İhlas Plaza no: 11 a/41
Yenibosna Bahçelievler / İstanbul Tel: 0212 454 3000
Matbaa Sertifika no: 45589

İÇİNDEKİLER

MESNEVİ-İ ŞERİF 2098-2103. BEYİTLER ŞERHİ.....5
MESNEVİ-İ ŞERİF 2104-2109. BEYİTLER ŞERHİ.....23
MESNEVİ-İ ŞERİF 2110-2119. BEYİTLER ŞERHİ.....37
MESNEVİ-İ ŞERİF 2120-2123. BEYİTLER ŞERHİ.....48
MESNEVİ-İ ŞERİF 2124-2129. BEYİTLER ŞERHİ.....64
MESNEVİ-İ ŞERİF 2130-2139. BEYİTLER ŞERHİ.....79
MESNEVİ-İ ŞERİF 2140-2144. BEYİTLER ŞERHİ.....96
MESNEVİ-İ ŞERİF 2145-2147. BEYİTLER ŞERHİ..... 108
MESNEVİ-İ ŞERİF 2148-2150. BEYİTLER ŞERHİ..... 122
MESNEVİ-İ ŞERİF 2151-2152. BEYİTLER ŞERHİ..... 142
MESNEVİ-İ ŞERİF 2153-2162. BEYİTLER ŞERHİ..... 155
MESNEVİ-İ ŞERİF 2163-2172. BEYİTLER ŞERHİ..... 166
MESNEVİ-İ ŞERİF 2173-2179. BEYİTLER ŞERHİ..... 183
MESNEVİ-İ ŞERİF 2180-2189. BEYİTLER ŞERHİ..... 193
MESNEVİ-İ ŞERİF 2190-2198. BEYİTLER ŞERHİ..... 208
MESNEVİ-İ ŞERİF 2199-2202. BEYİTLER ŞERHİ..... 224
MESNEVİ-İ ŞERİF 2203-2214. BEYİTLER ŞERHİ..... 237
MESNEVİ-İ ŞERİF 2215-2222. BEYİTLER ŞERHİ..... 256
MESNEVİ-İ ŞERİF 2223-2229. BEYİTLER ŞERHİ..... 268
MESNEVİ-İ ŞERİF 2230-2233. BEYİTLER ŞERHİ..... 282
MESNEVİ-İ ŞERİF 2234-2238. BEYİTLER ŞERHİ..... 299
MESNEVİ-İ ŞERİF 2239-2240. BEYİTLER ŞERHİ..... 315
MESNEVİ-İ ŞERİF 2241-2247. BEYİTLER ŞERHİ..... 330
MESNEVİ-İ ŞERİF 2248-2249. BEYİTLER ŞERHİ..... 344
MESNEVİ-İ ŞERİF 2250-2254. BEYİTLER ŞERHİ..... 360
MESNEVİ-İ ŞERİF 2255-2263. BEYİTLER ŞERHİ..... 378
MESNEVİ-İ ŞERİF 2264-2265. BEYİTLER ŞERHİ..... 402
MESNEVİ-İ ŞERİF 2265-2268. BEYİTLER ŞERHİ..... 421
MESNEVİ-İ ŞERİF 2269-2270. BEYİTLER ŞERHİ..... 438
MESNEVİ-İ ŞERİF 2270-2274. BEYİTLER ŞERHİ..... 461
MESNEVİ-İ ŞERİF 2275-2278. BEYİTLER ŞERHİ..... 476

MESNEVİ-İ ŞERİF 2098-2103. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammed'i Hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakça yaşayan, Hakkı savunan; batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Ümmet-i Muhammed'e, Müslümanlara zulmediliyorsa Ümmet-i Muhammed'in namusuna, şerefine, haysiyetine, kanına, ırzına, tecavüz ediliyorsa Rabbim komplesinden intikamımızı alsın. Amin. Ecmain. En son: "Eyyüp o pınarda yıkanarak tepeden tırnağa kadar doğu nuru gibi bütün hastalıklarından arındı. Pirü pak oldu." Burayı okumuştuk.

"Mesnevi hacim bakımından felekler kadar bile olsa yine bu alemin, hatta küçük bir cüzünü ihata edemezdi. Halbuki çok geniş olan o yerler, gök, darlıktan gönlümü paramparça etti."

Mesnevi, malum Türkiye'deki üç aşağı beş yukarı mesneviler yirmi beş bin yedi yüz ile işte yirmi altı bin beyitten oluşan ama bazı ülkelerde yani bazı bölgelerde daha fazla beyitleri olan bir kitap. İşte Hindistan'da otuz binin üzerinde otuz beş bin beyite yakın Mesnevi, el yazması mesneviler var. İlaveler olmuş olabilir veyahut da işte farklı tezahürler olmuş olabilir. Bunun gibi Afganistan'da farklı Mesnevi beyitleri var yani adet olarak daha fazla ama genel olarak Türkiye'deki el yazmalarına bakıldığında yirmi beş bin yediniz veya işte yirmi altı bin beyitten oluşuyor, bazıları çünkü bu konu başlıklarını da bir beyit olarak yazmışlar. Konu başlıklarını da beyit olarak yazınca işte beyit adeti artıyor, konu başlıklarını beyit olarak yazmazsan işte beyit adedi azalıyor. Bunun gibi teknik meseleler. Yoksa beyitlerde bir

farklılık yok. Tabi normalde işte toparlayacak olursak Mesnevi değişik basımlarla otuz beş bin veya otuz iki binle işte yirmi altı bin beyitin arasında gider gelir. Çünkü bazı yerlerde mesela altı cilttir bazı yerlerde yedinci cildin olduğu söyleniyor ama işte Mesnevi araştırmacıları ne yazık ki Mesnevi ile alakalı en ciddi çalışma yapan Nicholson'dır yani Nicholson'ın araştırmalarına muhtaç kalıyor. Bu da acı bir şey ve onun araştırmalarına göre tabi bu konuda bayağı ince eleyip sık dokumuş, bu tip beyitler var. Tabi böyle olmasına rağmen Hazreti Pir hani Mesnevi diyor bu kadar geniş bu kadar çok hani ince detayları anlatan ve belki de varlıkla alakalı, hayatın tefsiriyle alakalı, sufiliğin tefsiri ile alakalı bence yani yazılabilen en önemli eserlerden birisi. Hacmi çok büyük çünkü. Hemen hemen tasavvufla alakalı sufilikle alakalı değinmediği bir mesele kalmamış. Şu anda biz iki bin küsür beyitteyiz. Kaçındayız şuradan bakıvereyim, iki bin kaç? Doksan beş mi? İki bin doksan beş. Evet, iki bin doksan beşinci beyitteyiz. Daha doğrusu iki bin doksan beşe evet iki bin doksan beşten sonrayız da iki bin doksan beş, evet ve normalde böyle olmasına rağmen hala da devam ediyor. Mesnevi kendisinin üzerinde bir hayranlık ve hayret bırakıyor insanın üzerine.

Tabii, bu hayranlık ve hayreti yakalayabilmesi için hep bunu söyleyeceğim size: o kimsenin iyi bir Kur'an ve sünnet bilgisi ve iyi bir manevi hal bilgisi olması lazım. Yani o kimsede manevi hal olması lazım. Başka türlü, Mesnevi'yi idrak etmesi, anlaması çok zor. Şimdi, Mesnevi o kadar böyle geniş hacimli olmasına rağmen, Hazreti Pir diyor ki: "Bu şeye hani bu aleme Mesnevi zayıf kaldı" diyor. "Bu manevi aleme Mesnevi zayıf kaldı. Buradan Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerine geçmek istiyorum. Hani mektubatında, 29. mektup 9. kısımda hep söylerim ya, hani işte, tarikat hakikat marifet namları altında öyle nurani öyle bir şirin yol vardır ki denizler mürekkep olsa, ağaçlar kalem olsa, o deryadan bir damla yazamaz" diyor. Bakın, dikkat edin! Yani Hazreti Pir, Mesnevi hacim bakımından felekler kadar bile olsa, yine bu alemin yani manevi alemin hatta küçük bir cüzünü bile ihata edemezdi diyor. Yani o manevi alem o kadar geniş, o kadar derin ki ordan küçücük bir cüzünü dahi ihata edemezdi. Bu minvalde, Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri diyor ki: "Tasavvuf, tarikat, hakikat namları altında olan bu manevi alemle alakalı denizler mürekkep olsa, ağaçlar kalem olsa, oradan bir damlayı yazmış olamaz" diyor. Bir damla! Bakın, bir damla! O yüzden bu da diyor ki: "Küçük bir cüzünü ihata edemezdi." Demek ki o, insanoğlunun Allah'ı tanıma, bilme, Kur'an ve Sünneti seniyyeyi tanıma ve bilme ne kadar derinlemesine ve genişlemesine olursa olsun, ne kadar büyük olursa olsun, Cenab-ı Hakk'ın ilminin önünde küçücük bir cüz bile değildir. Manevi ilim açısından baktığımızda da, deryada bir damla

bile değildir. Bakın, deryada bir damla bile değildir! Bizim çok büyük, mükemmel alim gördüklerimiz, mükemmel veli gördüklerimiz gerçekten mükemmellerdir ama o manevi alemde bir damla bile değillerdir. O manevi alemi çünkü idrak etmek, böyle bir ucundan tutmak dahi o kimseyi fevkalade bir noktaya götürmesine rağmen, o manevi alemin içerisinde zerre dahi olamaz. O yüzden, o manevi alemi kategorileştirmek, ona sınır koymak, ona sınır koymak, o manevi alemden haberi olmayan zahir cahillerin işidir. Hani bazen zaman zaman şatahatvari sözler duyarsınız, onlar cahillikten kaynaklanır.

Hani bu böyle manevi aleme dalmış, sözde orda çok büyük yollar katetmiş, böyle şatahatvari sözler olur, çıkar bir kısım sarhoş ehlinden, öyle sözler çıkar, insanlar da onları sarhoş ehli görür, sarhoş ehli görür! Onlara da hani onların o sözlerini bir yerlerden böyle işte analiz edeceğim diye uğraşır. Değildir. O manevi alemden bir damla bile içmemiştir o. O kendince bir damla içtiğini düşünür ama bu Hazreti Pir Mesnevi'de bunları şöyle tanımlıyor: "Ayran içip, ayran içip sarhoş taklidi yapanlar." Hani kimisi çok özür dilerim, ondan sonra ayran içmiştir ama yıkıla yıkıla gider yani. Çok içmiş filan gibisinden. Halbuki ayran içmiş o, aldatıyor ortalığı. Bunun gibi bu manevi alemden koku almayan, manevi alemden dudağına bir yaşlık dahi değmeyen bir kimse de kendisini Mansur şarabı içmiş gibi gösterip yollarda sallana sallana gidip sayhalar atar. Oysa o alem öylesine geniş, öylesine derindir ki onun ne kenarını bulabilirsiniz ne de tabanını bulabilirsiniz ne de tavanını bulabilirsiniz. Oraya, normalde eğer ki bir adım attığınızda bir adım o tarafa doğru bir daha ilk perdeden bir perdeye geçtiğinizde sonsuz bir aleme geçtiğinizi zannedersiniz ki o daha yolun başı bile değildir veyahut da ben bazen derim ya iki rüya görüyor adam evliya kesiliyor. O daha dur ya. Daha iki rüya gördün, yolun başında bile değilsin daha. Daha gidilecek o kadar çok yol var ki yani sen yüz tane besmeleyi zor çekerken yüz tane tevhidi zor çekerken kendi kendine arş-ı alâlarda dolaştığını zannedersin. O alem öyle değildir. Çünkü hakikatin sınırı yoktur, hakikatin sınırı da olması mümkün değildir. Herkes hakikati kendi istidadı, kendi kalıbı kadar bilir. O, onun hakikatidir, o gerçek hakikat değildir ve her hakikat o kimsenin kendine aittir ve kendi kalıbı, kendi dağarcığı, kendi aldığı kadardır, kendi bildiği kadardır. Ama bir kimse kendince onu çok yüce, çok yüksek gösterir. Bu hani aldatıcı zenginler vardır ya, 3-5 kuruş görür çok zenginmiş gibi hava verir etrafa. Böylece o vermiş olduğu havayla, verdiği havayla iş yapar çünkü o ama bir gün gerçekle karşılaşınca fıs diye söner. Bu hakikat alemi de öyle bir şeydir.

O kimse, kendince hakikat aleminin padişahıymış gibi görünür. Öyle değildir. Çünkü oranın kenarı yoktur, ucu bucağı yoktur. O meseleden dolayı Hazreti Pir diyor ki: "Halbuki çok geniş olan o yerler, gök, darlıktan gönlümü paramparça etti. Bu yerler, gökler çok genişmiş gibi göründü ama hakikat alemine bakınca bu yerler, bu göklerin darlığı benim gönlümü daralttı." Demek ki o hakikat aleminden bu dünya göğüne ve yerine baktığında küçücük bir şey olmuş oldu ve çünkü dünya ve dünyanın içindekiler, hepsi de sınırlıdır. Dünyanın bir sınırı vardır. Dünyanın içindekilerin de sınırı vardır. Ağacın sınırı vardır, hayvanın, haşaratın sınırı vardır, denizlerin, dağların sınırı vardır. Hakikat aleminin sınırı yoktur. Öyle olunca, o kimse eğer o manevi aleme doğru böyle bir küçücük pencere açıldıysa, onun için yaşamış olduğu bu dünya perdesi ve dünya alemi küçücük bir şey kalır oradan dünyaya bakınca, perdenin diğer tarafına geçip dünyaya bakınca dünya onun gözünde küçücük bir şey olur amma velakin perdenin öbür tarafından hakikat alemine, manevi aleme bakınca, o zaman o alemin kenarı yok, ucu yok, bucağı yok. Uçsuz bucaksız bir manevi alemden, kenarı olmayan bir hakikat aleminden kenarlı, sayılı, hesaplı, kitaplı bir dünyaya bakınca dünya onun için küçücük kalır. Hani bazıları demişler ya: "Dünya avucumun içi kadardır" diye. O, o taraftan bakınca dünya onun avucunun içi kadar olur. Kimisinin tırnağının üzerinde su kadar olur. Kimisine böyle küçücük bir zerre kadar görünür dünya ona ama öbür taraftan bakınca öyle görünür. Burdan öbür tarafa bakınca sınırsız, sonsuz bir alem, ordan bu tarafa bakınca ise kimisine göre avucunun içi kadar kimisine göre tırnağının üzerinde bir damla su gibi. O yüzden Hazreti Pir burda farklı bir pencereden bakıyor. Hani ve tabiri caizse o hakikat aleminin önünde mesnevisine diyor ki: "Ordan bir damla bile değildir." Bakın mesnevisine: "Ordan bir damla bile değildir" hakikat aleminde bakınca ama normalde biz burdan Mesnevi'ye bakınca diyoruz ki: "Ya bize hakikat kapısını açan, hakikatin penceresini aralayan, bize hakikatin perdesini aralayan bir hakikat ilmini bize öğreten bir bilgi kitabı" olarak görüyoruz. Ve Mesnevi bu manada denilebilinir ki bütün o yıldızların, gezegenlerin döndüğü o uzayın içinde bir nur, böyle bir gezegen düşünün. Karanlıkta bütün gezegenler ve içinde bir nur var. O gezegen nur, bütün o gezegenleri aydınlatıyor.

Mesnevi öyle bir eser denilebilir, Mustafa Özbağca ama hakikat aleminden bakınca o dahi hakikat aleminin yanında sönük kalır. Mesneviyi inceleseniz, her bir beyitine derinlemesine baksanız her bir beyiti farklı bir aleme perde aralar size. Hani ben belki de biraz abartıyor olabilirim, diyebilirsiniz abartıyorsunuz diye belki de benim hani İslam'la tanıştıktan sonra okuduğum ilk kitaplardan dolayı fazlaca etkilenmiş olabilirim, kabul ediyorum

bunu ama bu manada beni Allah'la barıştıran, beni Allah'la tabiri caizse kaynaştıran, Allah'ı sevme noktasına beni yönlendiren önemli eserlerden birisi. Benim nazarımda kargacık burgacık değil, benim nazarımda hem tefsir hem hadis hem fıkıh hem akait hem de hayatı anlatan bir kitap ve sufiliği bilhassa maneviyatla alakalı, manevi alemle alakalı anlatılabilecek her şeyi anlatan, bu konuda örtmeyen amma velakin rumuzlarla ve tabiri caizse yolda kalanlara yolunu aydınlatacak bir kitap. Öyle bakınca, o her bir beyit ayrı bir aleme kapı aralarken kendi içerisinde öyle sırlar oluşturmuş ki o sırları normal defter kitapla, kalemle anlatmak biraz zor. O kimsenin kalbinin çalışması lazım yani o beyite kalbi akılla bakması lazım. Eğer o beyite kalbi akılla bakmazsa, beyiti normal manzum bir yazı olarak, bir şiir olarak, bir böyle şiir beyiti gibi okur geçerse, onda o kapı aralanmaz ama Kur'an sünnet bilgisi, zikrullah ve manevi bilgiyle o beyitlere farklı bir mantıkla, farklı bir akılla, farklı bir minval üzerine bakar ve o beyitleri inceledikçe ve şeyhi de varsa, zikrullahı da var ise onun kalbinde farklı pencereler açacak, kalbinde farklı ince detaylar yakalayacaktır. O yüzden o Mesnevi ile alakalı ne anlatsak burda, Mesneviyi anlatmaya yine dil gücümüz yetmez. Buna rağmen Mesnevi hakikat aleminde, hakikat aleminde bir zerre bile bence yoktur. E bu da Mustafa Özbağ'dan, yazmışım ya okuyayım o kadar:

"O kadar geniş yerler ve gökler gördüm ki

Ruhum aşk ile özgürleştiğini sanırken boynumda bir zincirin soğukluğunu hissetti.

Boynumdaki bu bağ, bu darlık, bu sınırlılık gönlümü lime lime eden bir hasretti.

O sonsuzluk denizine bakıp da orada yok olamamak, balı görüp de bal deryasına dalıp bir yudum baldan mahrum kalmak gibiydi.

Gönlüm her daim bu zahir aleminin yerlerinin ve göklerin ötesine geçmek istedi

Çünkü anladım ki genişlik dış alemde değil, iç alemdeydi.

Hakikat, gördüklerimin sınırlarının ardında değil, gönlümün en derin perdelerinde gizliydi.

Ve bu sır gönlün paramparça olmasında saklıydı.

Çünkü her kırılan parça bir perdeyi aralar.

Her acı insana hakikatin ışığını hissettirirdi.

Ancak darlığın kederini tadanlar genişliğin ne olduğunu anlayabilirdi."

Eğer darlığın kederi sende yok ise yerler gökler yaşadığın perde sana dar gelmediyse, sen genişliğin ne olduğunu anlayamazsın. Okudukların, yazdıkların, yaşadıkların herkes gibi olur. Göçer gidersin bu alemden..

"Bu bir alemdir ki bana rüyada göründü, açıklığıyla kolumu kanadımı açtı."

Bunlar tabii burası artık Hazreti Pir'in sözü ama Hazreti Pir çalgıcının üzerinden konuşuyor. "Bu bir alemdir ki bana rüyada göründü." Demek ki bu manevi alem, manevi alem önce rüyalarda başlar. Aslında rüya dediğimiz şey uyuduğumuzda gördüğümüz olaylardır, hadiselerdir. Ama Hazreti Pir Mesnevi'nin başka bir beytinde der ki: "Bana ayakta yürürken, yürürken rüya gören dostlar lazım." der. Bu da nedir? O kimse normal hayatına devam ederken, biz buna sufi dilinde hal diyoruz yani uyanıkken görülen rüya. Bu başlangıçta zikrullahta başlar. Zikrullah halakasına veyahut da o kimse kendince zikrederken, hani hafif bir uyku hali gelir, yakaza deriz ya biz ona, o uyku halinde, uyurla uyanıklık arasında, uyurla uyanıklık arasında orda da bir rüya görür o kimse. Biz onların hepsini de hal olarak nitelendiririz.

Bir de rüya var, yattığında gördüğün rüyadır. Ama o da rüyada rüya olarak biz bırakıp gitmeyiz onu. Sebep? Çünkü sahih rüya peygamberliğin kırk altı cüzünden bir cüzdür, hadis-i şerife göre. O zaman o rüya sahih rüya ise tabiri caizse yani bunu peygamberlere olan vahiy gibi algılamayın, o da bir vahiydir. Çünkü peygamberliğin kırk altı cüzünden bir cüzdür deyince, o sahih rüya vahiy hükmündedir Peygamberlerde. Hadis-i şerifte Ebu Hureyre'den nakledliyor (Buhari, Müslim, Tırmizi): "Kıyamet zamanı yaklaşınca müminlerin rüyası hiç yalan çıkmayacaktır. Demek ki kıyamet yaklaştıkça mümin bir kimsenin gördüğü yalan olmayacak yani görmüş olduğu rüyayı yaşayacak. Rüya hak olacak, bakın rüya hak olacak. Bir rüya gördü mümin kimse, o rüyası tecelli edecek onun. Hatta rüyasında gördüğü gibi tecelli edecek. Bazen rumuzlu olur, rumuzlu tecelli eder. Bazen rumuzsuz olur, direkt rüyasında gördüğü şekilde o rüya tecelli eder onda. Bazen bu uyanık görülür. O da rüyadır, o tecelli eder. Bu nedir? Biz hal diyoruz ya, işte birazdan filanca kimse gelecek. Onu o kimse o böyle sureten de görür, geleni de görür. Bu konuşulmaz sufilikte, o gelir teyit etti. Evet, böyle gördüğümde böyle oldu, bu teyit etmektir. Bekler onun tecelli olmasını. Tecelli eder o. Tecelli edince der ki, bu böyle oluyormuş demek ki. Bu demek ki neydi bu?

Müminin rüyası yalan çıkarmadı onu. Bu ister uyanıkken olsun ister uyurken olsun, sahihse onu yalancı çıkarmaz. Hadis-i şerifte diyor ki hiç yalan çıkmayacaktır kıyamete yakın müminin rüyası. Rüyası en doğru olanlar, sözü en doğru olanlardır. O zaman o kimsenin rüyanın doğru olması

için senin sözünün de doğru olması lazım. Senin ağzından yalan çıkmayacak, hayallediğini söylemeyeceksin, yalan konuşmayacaksın. Sözün doğru olacak, sözün hakikat sözü olacak. Müslümanın rüyası peygamberliğin kırk altı cüzünden biridir. Müslümanların rüyası peygamberlerin kırk altıda biridir, peygamberliğin! "Rüya üç çeşittir." Hadis-i şerif uzun çünkü. "Salih rüya ki Allah'tan kuluna bir müjdedir." Salih rüya neymiş? Allah'tan kuluna bir müjde. Bunları bir kenara kendinizce not edin. Salih rüya Allah'tan size bir müjde. Salih bir rüya gördü o kimse, Allah onu müjdeledi. Şeytanın üzüntü vermesi şeklindeki kabuslu rüya ve insanın günlük yaşantısına zihnini meşgul eden şeylerden kaynaklanan rüya. Üç oldu. Bir neymiş? Salih rüya. Hadis-i şerif bu. Hem aynı zamanda hadisi şerifi de şerh etmiş olalım. İkincisi ne? O kimseye üzüntü veren kabuslu rüya yani şeytani rüya. Üçüncüsü ne? Günlük yaşantısında zihnini meşgul eden şeylerden kaynaklanan rüya. O zaman hadis-i şerif devam ediyor: "Sizden biriniz hoşlanmadığı bir rüya görürse kalksın, sol tarafına tükürsün ve o rüyayı insanlara anlatmasın." Demek ki hoşuna gitmeyen bir rüya gördün, hoşuna gitmeyen bir kabus gördün; kabuslu bir şey gördün. Aldılar seni uçurumdan aşağı atıyorlar. Kabus, karanlığının içine attılar. Kabus, geldi senin birisi boğazını sıkmak istiyor. Kabus, sen bağıracağım diye uğraşıyorsun, bağıramıyorsun boyna. Sesinin çıkmadığını düşünüyorsun, kabus. Böyle bir şeytani rüya görünce, kabuslu, o rüya kimseye anlatılmayacak. Yok!

Biz bu hadis-i şerifleri söylediğimiz halde, akşam dörtte gördü, dörtte: "Efendim ben çok kabuslu bir rüya gördüm, şöyle oldu böyle oldu..." ya anlatma. Euzübesmele çek, sol tarafına tükür. Bir hadis-i şerifte de öyle diyor. "Euzübesmele çekip yani şeytanın şerrinden Allah'a sığınıp sol tarafında tüküreceksin." E o normalde sol tarafına tükürsün. Hadis-i şerifte de var, sol tarafına tüküreceksin, onu anlatmayacaksın. Öbürkü etkisinde kaldın, bir trafik kazası gördün. Trafik kazasının etkisinde oldun sen de kaza yapıyorsun veya gözünün önünde trafik kazası oluyor. Bu etkide kaldığından. Ha bazen sen trafik kazasını görürsün. Gerçekten de yaparsın. Bu da var. Ha ben baktım, vurdum arabayı. Tamam, vurdum sonra. Vurdum. Hiç unutmadım. Bizim Abdürrahim'in babasıyla alakalı. Yola çıkacağız, kaza yapıyorum yolda. İsmail nerde? İsmail aradı sabahleyin, yola çıkacaksınız ama rüyamda gördüm dedi, kaza yapıyorsunuz. Biliyorum İsmail dedim. Hatırlıyor musun İsmail? Biliyorum İsmail dedim. Ben şimdi arabayı Hacı Mehmet'e veriyorum, Allah rahmet eylesin, Hacı Mehmet araba anahtarını bana atıyor. Daha yeni aldıydı, bir tane kartal vardı, sıfır daha kartal. Ben anahtarı aldım, biraz kullandım, verdim anahtarı tekrar, o biraz gitti, ondan sonra, durdu, anahtarı gene bana verdi. Biraz daha gittim ben, gene

anahtarı ona verdim. Bu biraz daha gitti, anahtarı gene bana verdi. İyi dedim, Mustafa Özbağ, içimden, "Kaçak göçecek bir yer yok," dedim, "ya sen bu kazayı yapacaksın," dedim. Ben araba benim olsa, ben hiçbir şey yapmayacağım, vuracağım, çekileceğim kenara. Sıkıntı yok. Araba Mehmedin bizim, Allah rahmet eylesin, araba da sıfır daha, şimdi gidiyorum, "abi be, bu bu kadar mı gidiyor be, bassana be", "Mehmet abi, gidiyoruz işte bir sıkıntı yok." Bas Allah bas...İyi, tamam basıyorum. Bir tane Golf geçti önümüze. "Bu kim oluyor be?" dedi, önümüze geçiyor. "Allah'ım," dedim, "ya Rabbi ya Resulallah ya..." Tabii bir de anlatmayacağım ya ben rüyayı...Tamam, Mehmet abi, ben Golf'ü solladım, yürüdüm. Tam Polatlı'da böyle aşağı doğru askeriyeden inerken virajlı bir yol var, hala daha geçtiğimde hatırlarım orayı ben. Orayı normalde çift gidiş geliş yaptılar ama ordan virajlı dönüyorsun böyle, sağ tarafta Topçular mopçular var. Sonra düzlüğe giriyor. Düzlüğe girdikten sonra sanayi, şimdi Yeni Sanayi kurdular, o düzlüğe girince de sağda bir benzinlik var. Ben Polatlı'ya giderken benim mola yeri orasıydı. Millet beklemesin orada, şimdi başka yer var. Orayı tespit ettiler çünkü şimdi başka yerde kalıyorum.

Tam böyle ben tekrar hani geçtim onu, bu gene geldi. O da oynuyor bizle, bizim önümüze geçti. "Bas abi şunu ya! Bu nasıl bizim önümüze geliyor?" İyi, tamam, virajlara geldik, bu ani bir fren yaptı. Ben de fren, arkamdaki beni vurdu. Ben de fren yaptım, bana vurdu. Ben de ona vurdum, arkadakinin şeyiyle vurdum. "A olan oldu." dedim, aldım ordan seccadeyi bıraktım arabayı orda, geçtim yan tarafa. "Allahuekber" namaza durdum. Allah rahmet eylesin. İkisi de rahmetli oldu, annesi de. Annesi başladı ordan, bir de namaz kılıyor dedi. Okuyorum! Ben hiç oralı değilim, "Allahuekber", namaza durdum ben. Neyse, bitti her şey, ondan sonra gittik Polatlı'dan farları taktırdık, farlar kırıldı. Yola devam gene, şeyh efendiye gidiyoruz çünkü ordan devam ettik. Şimdi bazen rüyanda görürsün onu, ondan kaçışın yoktur yalnız. Eğer hakikate doğru sen kanat çırpacaksan ondan kurtulmanın yolunu aramayacaksın. Bu en zor kısmıdır, en zor kısmı burasıdır. Paran gideceğini görürsün, yürürsün, paran gider. En zor kısmıdır. Birinin senden gideceğini bilirsin, yürürsün. En zor kısmıdır. Bile bile yürümek kadar insan nefsine ağır gelen başka bir şey yoktur. Geylani Hazretlerini görmek kolaydır. "Allah Allah..." oh, Geylani Hazretleri de geldi. Oh, tamam, cûş u huruş içerisinde yürü, iyi! Aynı Geylani Hazretleri dedi ki: "Şu olacak", göreyim senin cûş u huruşunu o zaman. O zaman cûş u huruşun gerçeği, hakikati çıkar. Hele bugünün Müslümanları için mal, rahatlık para...İmtihanın özü bu. O zaman göreyim senin ben cûş u huruşunu.

İşte o, normalde o zaman, rüya bu manada uçsuz bucaksızdır manevi âlem ve o manevi âlemin kapısı sana önce rüyada açılır. Bir şey söylerler, yerine getirecek misin getirmeyecek misin? Üstadı rüyasında görür, bunu böyle yapacaksın der, kıyamet o zaman kopar. Sen rüyanda görürsün, rüyanda gördüğün gibi yap der, kıyamet o zaman kopar. Birisi şeyh efendiye anlattı anlattı anlattı rüyasını, böyle şeyh efendi kafasını salladı. Ondan sonra en sonunda onu dedi: "Efendim, ne emredersiniz, yaparım?" dedi. "Evladım, sen..." rüyayı yormuyor şimdi şeyh efendi. "Sen, Allah hayırlısını versin oğlum, sen işte hani hayatına devam et", o minval üzerine bir şey söyledi. Bir de böyle şeyhe kendisini yakın görenler yapar bunu. "Baba, benim rüyam ne manaya geliyor, ne derseniz razıyım?" "Oğlum, sen hayatına bak. Boş ver, hani Allah hayırlısını versin." dedi. Bir daha ısrar etti: "Benim gözümün önünde olan şeyler bunlar. "Oğlum, eşinden ayrılman lazım senin." Bu kadar. İçimden dedim, dervişin ahmağı! Bırak, tevil etmiyorsa etmiyor, ne yapmaya zorluyorsun? "Nasıl yani efendi baba" "Oğlum, sana üçtür söylüyorum hayatına devam et diye. Sen de bana kalktın dedin, zorladın" dedi. Kaldı, hareket edemiyor bu. Şimdi insan ağzından çıktığıyla imtihan oluyor. Bana dedi ki o arkadaş, arabayı bana sat dedi. Şeyh efendi ona demiş ki: "O öylesine tabidir ki, arabasını sat dedim. Yarım saat içinde sattı arabasını" demiş. "Herkes yapamaz." demiş. O da ona demiş ki: "Efendim, ne emredersiniz, yaparım?" "Yapamazsın oğlum." demiş. "Ben yaparım efendim." demiş. Yapamadı! Sonra hanımının ne olduğu çıktı meydana. Perperişan oldu. O zaman onu boşamak onun için cennet bahçesi olacakmış, sonra cehennem çukuru oldu. Dedim ne oldu? Biz bilememişiz dedi. Dedim bilemediğini şimdi anladın ama dedim. Her şey geçip gittikten sonra anladın. İşte bazen de üstatların, o mürşitlerin sustuğu yerde susacaksın. Ne manaya geliyor Allah ne manaya! Sus! Sebep? Rüya, rüya, kuşun tırnağındaki kuşun tırnağında durur gibi durur. Hadis-i şerif bu da Hadis-i şerifte der ki kuşun tırnağında bir şey gördünüz değil mi? Orda duruyor o veya başka bir hadis-i şerifte der ki: "Semada durur, nasıl tevil edilirse öyle tecelli eder." Şimdi o mürşid-i kamiller, o veliler hakikati örtmezler. İllaki tevil isterse sana hakikati anlatır, hakikati anlatınca da o öyle tecelli eder. Susuyorsa seslenme, ardına düşme. Sana demiş ki: "Hayırlısı olsun." O da zannediyor ki rüyamı tevil edemedi. Ben ne kadar derin rüya gördüm. He çok anlamlı rüya gördün. O koca veli, o koca mürşit de rüyanı tevil edemedi! Birisi de öyle dedi çünkü şeyh efendiyle alakalı. Şeyh efendi dinledi dinledi dinledi. Ben de yanındayım. Mustafa Efendi tevil et der. Ben tevil ederim ne geldiyse. Susuyor. Bir şeyhin yanında konuşulmaz.

Sen şahit olduğun da sende kalmalı, sırdır. Bir şeyh senin yanında telefonla konuşuyorsa sen o sırrı saklayacaksın, senin yanında birisini dinliyorsa sen o sırrı saklayacaksın, bu senin nefsinin hoşuna gitmese dahi saklayacaksın konuşmayacaksın onu. Şeyh efendi dinledi rüyasını, "Hayırlısı olsun oğlum" bırak, düşme üstüne. Üstüne düşüyor. Allah muhafaza eylesin. Şeyh efendi yine hayırlısı olsun dedi, sustu. Bu Nevşehir'de şeyh efendinin dergahında oluyor, eski dergahta. Şeyh efendi çok böyle üstünde durmak istemedi, müsaade dedi, kalktı. Üç beş kişiyiz orda. Dervişin ahmağı işte, böyle bir kendince süs verdi, hani Şeyh efendi dahi gördüğü rüyayı tevil edemedi, o manada söyledi, böyle döndüm, sen gerçekten ahmaksın, dedim. Şeyh efendiyi dedim böyle düşünüyorsun, böyle düşündüğün için dedim ahmağın ta kendisisin ve edepsizsin sen dedim buna. Bir kimse şeyhinin üzerinde böyle düşünmez dedim. O sustuğu için ben de susuyorum dedim ama sen gerçekten ahmaksın dedim. Muhabbet bu kadar. Herkes sustu ben öyle deyince. Ondan sonra o kalktı, 'ben bir çay katayım', otur dedim, senin çayını da içmeyeceğim ben dedim. Bu oturdu şimdi. Sanki Şeyh efendi sohbeti dinlemiş gibi 'Mustafa efendi', 'Buyurun efendim?', 'Çay hazır mı' dedi. 'Hazır efendim' dedim. 'Hadi çay kat içelim' dedi. Ben kalktım, çayları kattım getirdim. Bana konuşuyor: 'Ya Mustafa Efendi, oğlum, dervişlik böyledir. Bir kimse rüya görür. Sen de susarsın, tevil etmezsin, hayırlı görmezsin, o da benim rüyam ne karışık kuruşuktu, ne derindi, şeyhim dahi işin içinden çıkamadı der. Bu ne olur böyle derviş Mustafa Efendi?', 'Ahmağın tekidir efendim, küstahın tekidir efendim.', 'Maşallah evet. Sen olsan ne yaparsın Mustafa Efendi?', 'Onun dersini alır gönderirim efendim.', 'Hadi bana müsaade, al da gönder o zaman.', 'Senin dersini aldım, her şeyini aldım, Allah yolunu açık etsin. Sen bu dergahın dervişi değilsin, şimdi boşalt burayı, seni gözüm görmesin.', 'Nasıl yani?', 'Bas bayağı' dedim, 'kafanı gözünü yaracağım yoksa senin burada' dedim. 'Gözüm seni görmesin, defol git.' dedim. 'Sen zannediyorsun ki dedim benim dersim alındı, Şeyh efendi beni koruyor. Dedim senin kafanı gözünü yaracağım şimdi burda dedim. Yavaşça yürüdü gitti, bir daha hiç görmedim onu. Çünkü sahih rüya, sahih rüya bir kimse kendi aleyhine de sahih rüya görebilir. Susuyorsa şeyhin sus. Tevil etmiyorsa görmediğinden değildir. Bazen de iyi rüya görür, yine şeyh efendi susar. Nefsine uyacak. Bazen diyorsun ki hu esması çek sayısız, öbürkülere etrafına diyormuş ki, "Senin esman var mı?" "E ne oldu?" "Bana hu esması verildi." O, o esnada düştü. Düştü! O esnada o da dervişin düşmesine sebep oluyor. Evet, Allah bizi muhafaza eylesin. Demek ki o manevi alem rüyada açılıyor, rüyayla yürünüyor. Rüya bunun için onun için mübeşşirat kapısı çünkü. Yani mübeşşirat nedir diye sordu sahabe, "Müjde" dedi.

Müjde. Hani velilerle alakalı Yunus suresindeydi değil mi, "Onlar mahsun olmazlar, mahcup da olmazlar." Sahabe sordu, "Ya Resulallah, hani ahiretteki müjdeyi biliyoruz, dünyadaki müjde ne?" "Onların gördükleri ve görüldükleri rüyalardır" dedi. Bunlar ne olmuş oluyor? Mübeşşirattan yani müjdeci rüya oluyor.

"Bu alemle bu alemin yolu meydanda olsaydı dünyada pek az kimse ancak bir lahzacık kalırdı."

'Bu alemde' bildiğiniz, dünya aleminde 'öbür alemin yolu meydanda olsaydı' yani herkes görseydi bu dünya hayatında çok az bir insan kalırdı. Herkes o manevi aleme doğru uruc etmek, o manevi alemin yoluna gitmek isterdi. Böylece dünya mamur olmazdı, dünyaya hiç kimse dönüp bakmazdı. Siz öte alemden bir şey görseniz bu alemden hiçbir şeyin tadını almazsınız. Buna eş dahil, çocuklar dahil, buna dünya malı mülkü dünya dahil buna. Gözünüzün gördüğü görmediği her şey dahil buna. Çünkü öteye doğru sana bir perde açılırsa sende bu dünyanın hiç hükmü kalmaz. Sen dünyada mecburiyetten yaşarsın. Bu da sana kabız hali yapar. Sen yaşıyormuş gibi görünürsün bu dünyada, yaşıyormuş gibi görünürsün. Dünyayla alakalı senin bağın kalmaz. Ancak mürşid-i kamiller bunu ölçüde götürebilirler.

Dördüncü makamı geçtikten sonra ancak ölçüde götürebilirsin. Dörde kadar da dördün sonuna kadar bunu ölçüde götüremezsin. Dörtten sonra evet, dünya senin için bir basamak haline gelir. Asıl öteye gözünü dikersin. Sen normalde mürşid-i kâmil olunca, o hale ulaşınca ise dünya senin için bir araç olur artık amaç olmaktan çıkar sende, sadece araç olur ama o araç olması, dünyayla ahireti senin dengelemenle alakalıdır, dengelemenle alakalı. O zaman dünya artık seni cezbetmez hiç. Dünya seni cezbediyorsa, o kemalata varmadın daha. Dünya cezbediyorsa seni, dünyalık makam, mevki, para, pul, mal, mülk seni cezbediyorsa dünyaya aitsin daha. Yok, bunlar seni cezbetmiyor, bunlar birer eşya hükmünde. Takım götürüyorlar şimdi, ellerinde takım taklavat var, eşya hükmünde. Bir şeyi tamir edecekler, bir şeyle uğraşacaklar. Dünya böyle bir şey. Dünyayı normal eşya hükmünde gördüğün anda dünya senin için basamak. Yok dünya seni cezbediyorsa, dünya seni peşinde koştutturuyordu o zaman dünya senin araç olmaktan çıktı, amaç. Sufilikte ise amaç ötesidir yani manevi alemdir. Onun amacı manevi alemdir ve o yol ancak o yola girenlere kendini açar. Yani bir kimsenin mürşid-i kâmile intisap etmesi lazım ki o yol ona açılmış olsun. Eğer bir mürşid-i kâmile intisap etmediyse o manevi aleme doğru yol ona açılmamıştır veya o yolda yürüyor, o mürşid-i kâmil onu dergahtan attı, dersini aldı, gönderdi, onun o yolda tamam bitmiştir meselesi, o yol bir daha ona açılmaz. Oysa öbürkü hata yapmıştır, yanlış yapmıştır, eksik yapmıştır, üstadın yapma

dediğini yapmıştır ama yolda duruyorsa onun için ümit vardır daha, o ümidini yitirmesin ama normalde kimisi vardır ya böyle işte tarikata düşman, şeyhe düşman, maneviyata düşman, tasavvufa düşman, yol kapalı ona, ona yol açık değil. Hatta düşmanlığı da artar onun. Cenab-ı Hak'tan ümit kesilmez. Birisi gelir bir şey söyler, kalbine dokunur, Rabbim yolunu açar. O ayrı mesele. Çünkü oraya doğru bir yol açılırsa ona, o yol ancak kendine münhasırdır ve yol seçicidir, yol seçicidir, seçici olan yoldur. Sen kendince kendin seçtiğini düşünürsün cüzzi irade noktasında, evet doğru. Değil! Zahiren öyledir. Sen aradım, taradım, uğraştım, ben koşturdum, gözyaşı döktüm, tasadduk ettim, oruçlar tuttum bir yola varayım diye sen öyle düşünürsün.

Oysa yol seni seçmiştir. Çünkü o yol bildiğin İzmir, İstanbul asfaltı değildir. O yol özeldir, o yolcu da özeldir. Bazen yolcu nankör olur, nankör olur, yolun kıymetini bilmez. O zaman da o nankörlerden yazılır, mahşerde nankörlerle hâlk olunur, onların bayrağı da ayrıdır, onlar yol nankörüdür. O yol nankörü. O yol nankörü ise onun mahşerde bayrağı da ayrı. Onlar bütün yol nankörleri ayrı toplanacaklar mahşerde. Bir mürşid-i kâmil, bir dervişin dersini kolay kolay almak istemez ama ona da emir gelince o da alır. O dersini aldıysa o yol nankörüdür, o mahşerde nankörlerle toplanacak, onların bayrağı ayrıdır, onların sancağı ayrıdır, onların toplandıkları yer ayrıdır. Nankörler bir yerde toplanacaklar orda, yol nankörü onlar. Bir de nankörler vardır, onlar normal nankör, onlar da ayrı toplanacaklar. Allah nankörlükten bizleri uzak eylesin, amin. Hali en perişan olanlar; bir kimse günah işler, ben derim ya günah işlersin, arkadaşlar nankör olmayın. Allah muhafaza eylesin. Çünkü yol nankörünün iki yakası bir araya gelmez. Çünkü nankörlerin hepsinde de kibirlilik vardır. Her kibirli nankördür, bakın her kibirli nankördür. Her nankör de kibirlidir. Onlar mahşerde Allah muhafaza eylesin, bir nebze halleri görünse daha bu dünyadayken eşelerler toprağı, gömerler kendilerini oraya. Derler ki ya yaşamıyım ben. Evet, en tehlikeli hali budur. Ben derim hatta, mesela bir kimse bir mürşid-i kâmile intisap etmiş, ondan sonra başka bir mürşide gitmemiş, eksik mi bunlar? Değil. Sen rüyanda görmedin, halinde görmedin. Bir mürşid-i kâmil görmedin, görmediğinden dışarda kaldın. Sen o zata o zat sağken o yola nankörlük ettin, o yüzden sen görmedin. Nankörlük etmeseydin Allah kapını aralardı senin, sen nankörlük ettiğin için görmedin. Bu kim olursa, beşinci esmayı aldıysa ona şeyh lazım değil, eyvallah. Eyvallah! Beşin esmayı almadıysan sana şeyh lazım. Sen bir yol bulacaksın. Allah muhafaza eylesin.

Dünya hayatı hani ayet-i kerimede de der ya oyun eğlenceden ibarettir diye insanların büyük bir kısmı bu oyun eğlenceye kanar. Bu oyun eğlenceyi kendilerince hakikat alemi olarak görür. Hatta bir kimse kafir olur ya

mahşeri inkar eder, ahireti inkar eder, kafir olur. Hesabı kitabı inkar eder kafir olur ama yok öyle değilse o zaman dünya hayatı oyundan oyuncaktan ibaret. Sen bu oyun oyuncağa aldanma. Sen öteye kanat çırp, öteyi hedefle. Kur'an ve sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapış. Allah'ın zikrine sımsıkı yapış, yola sımsıkı yapış. Öte aleme kanat çırpacaksan, öteyi aralamak istiyorsan bu alemden öbür aleme bir pencere açılsın istiyorsan, o zaman sen manevi aleme olan o yolu bul. O yolu bulmuşsun, o yolda devam et. Çünkü ancak gerçek manada Allah'ın varlığını, birliğini, Allah'ı tanıma bilmeyi sen manevi o yolda yürürsen bunları tadarsın, bunları görürsün. Eğer o manevi yolda yürümezsen, sen Allah'ı tanıma bilme yani bu noktadan sen uzak durursun. Yoksa çıksan bütün herkese desen ki ayet-i kerimede de öyle diyor ya onlara sorsanız her şeyi Allah yarattı derler ama maneviyatları yoktur, manevi yoldan yürümezler çünkü onlar dünyanın eğlencesine, oyununa kendilerini kaptırırlar, maneviyata kör olurlar kör! Bakın, maneviyata kör olurlar. Onlar maneviyata kör olduklarından, onlar da mahşerde kör olarak hâlk olurlar. Hazreti Ali Efendimizin sözüdür.

Rad Suresi, ayet 28: "Allah'a yönelenler, iman edip Allah'ı zikrederek kalpleri huzura kavuşanladır. İyi bilinmelidir ki kalpler Allah'ı zikretmekle huzura kavuşur." Sen öteye kanat çırpacaksan, manevi yolda yol alacaksan, Allah'ı zikredeceksin kardeşim! Her manada Allah'ı zikredeceksin, zikirle hemhal olacaksın! Çünkü Allah'a yönetmenin, Allah'a yönelmenin sendeki tecelliyatı Allah'ı zikir. Allah'ı zikredeceksin ki kalbin mutmain olacak, huzura kavuşacak ve kalbin mutmain olup huzura kavuşunca, kalbi akıl harekete geçecek. Kalbin huzura kavuşması, ardından kalbi aklın çalışması, kalbi aklın çalışması! O manevi yolda, o manevi alemde bildiğin zahir akıl değil, kalbi akıl orda hüküm sürüyor ve senin aklının almayacağı bir alem çünkü o. Senin aklın sınırlı, senin aklının erişmesi de sınırlı. Senin aklın o aklının dışına çıkabilecek noktada değilsin zahiren. Soruyorum işte: "Kaç sıfır" diyorum, kaç sıfır en son gelinen nokta? On üzeri -43. O diyor ki nereden buldun diyor, ben onun daha fazlasını söylüyorum, değil mi? "Nereden buldun?" diyor. Onu normalde zahiren normal zahiri akıl on üzeri eksi kırk üç sıfır buldu. Değil. Yani matematiksel olarak en küçük birim öyle değil mi? 10 üzeri -43. Ben diyorum ki değil. Sen oraya eksi bir kırk üç daha ilave etsen ben yine değil diyeceğim. Sebep? Sebep çünkü orada normalde matematiğe gelmeyecek olan bir hal var. Onu insan aklı algılamıyor. Çünkü sınırlı. Kalbî akıl onu algılıyor. Çünkü "hiçbir yere sığmadım, mümin kulumun kalbine sığdım." Bu kalbî akıl. Bunu böyle söylerken sakın ha kocaman kalbin içine sığdı böyle de düşünmeyin ha. O senin gönül dediğin şeyde zerre o. Zerre zerre! Zerre! Senin kalbinde zahiren de var o zerre.

Kalbi aklın, senin kalbinde zahiri olarak, küçücük bir zerre olarak tecelliyatı var. Zahiri kalbinin içinde o, zahiri kalbinin içinde. Şunu zerre derken ben hani eski dilde en küçük birim olarak hani -0,43 değil o, daha da az. Ben ona son nokta hayal diyorum geçiyorum. Varlığıyla yokluğun, varla yok arasında gibi bir perde çünkü o. Küçücük bir zerre. Onu matematiksel hesaplamanız mümkün değil, boyutunu da matematiksel olarak hesaplamanız mümkün değil. Ağırlığı yok, ağırlığını matematiksel olarak hesaplayamazsınız, boyutunu matematiksel olarak hesaplayamazsınız, hesaplayamazsınız ama alemleri oradan seyredersiniz. Bütün manevi alemi ordan seyredersiniz. Bu beyinden değil, bu sadece onun seyrettiğini hafızaya alır, dama der, tabiri caizse apışır kalır. Sadece hafızaya alıp seyreder. Sadece! Ona matematiğin, kimyanın bütün ilimleri toplasan onu çözümleyemez. Onu çözümleyemez! Bütün dünyanın kitaplarını toplayın bunu da söyleyemez hiçbirisi. Bilmiyor çünkü. Bu ancak manevi halle alakalı. Bütün alemler oradan seyredilir. Bir çıt daha ileri, desem ki: "Hepsi de orada vardır," daha da iş, işin içinden çıkılmaz hale gelecek.

Hani bir ayet-i kerime vardır, hep söylerler ya herkes: "Onların kalpleri vardır, görmezler" der ya, işte o düşünsen kendi kendine, "Kalpleri var görmezler", Allah Allah! Gözleri var görmezler demiyor ayet-i kerime, bak gözleri vardır görmezler demiyor! Enteresan bir şey, bir uzuv söylüyor, diyor ki: "Onların kalpleri vardır, görmezler." Otur, yüz bin yıl bunu tefekkür et. "Kalpleri vardır, görmezler." Demek ki kalbin görme hususiyeti var. Kalbin görme hususiyeti var ise iş rumuzdur o, bir nokta. Kalbin görme hususiyeti varsa kalbin duyma hususiyeti de var, kalbin düşünme hususiyeti de var, kalbin tefekkür hususiyeti de var. Göz çünkü, göz, dışarı açılan bir penceredir, kalp o zaman dışarı açılan bir pencere. Kalbin gözü, dışarı açılan bir pencere. O zaman kalbin gözü dışarı açılıyorsa o dışarda gördüğünü görüyorsa aynı zamanda duyacak, aynı zamanda dokunacak, hissedecek ve onun o zaman zahir akılla ona sınır koymak da mümkün değil. Bakın ona zahir akılla da sınır koymak mümkün değil. Ona siz kalple alakalı, kalbin görmesi ile alakalı siz zahir bir sınır koyamazsınız ona. Bu göze zahir bir sınır koyarsınız. En iyi gören bir kimse beş kilometreyi görsün, on kilometreyi görsün. İyi gündüz bakın bakalım yukarıdan bir gezegen görebilecek misiniz? Gündüz bakın bakalım bir yıldız görebilecek misiniz? Gözün görmesi sınırlı çünkü ama 'kalpleri vardır, görmezler.' Burada her şey durdu. Bu ayeti kerimeyi herkes söyler mi? Söyler. Bunu kimler için bu ayeti kerime söylenir? Kafirler için, öyle değil mi? Değil mi? Kafirlere değil mi? Senin kalbin görmüyorsa sen nesin o zaman? Senin kalbin görmüyorsa sen nesin canım kardeşim benim? Otur, şapkanı önüne koy, kalbin görmüyorsa

sen nesin o zaman? Değil mi? Çıkar siyasetçiler, alimler, hutbeye çıkanlar, vaaza çıkanlar kafirlerle alakalı söyler, der ki: "Onların kalpleri vardır ama onlar gerçeği görmezler." Allah Allah! Ee? Benim de kalbim var, ben o zaman zahir olarak "La ilahe illallah Muhammeden Rasulallah" dedim, gerçeği gördüm mü? Görmezler diyor çünkü. O yüzden Hazreti Ali efendimiz diyor ki: "Bu dünyada Allah'ı bilmeyenler, tanımayanlar mahşerde kör olarak, yani bu dünyadan kör olarak göçenler mahşerde de kör olarak hâlk olacaklar" diyor. Ağır!

O zaman o aleme kapı aralayacaksın, o aleme ayak basacaksın, o alemin yoluna ayak basacaksın ve yol seçicidir. O seçiciliği bileceksin, dua edeceksin, yalvaracaksın ve o yola girdiysen de yola nankörlük etmeyeceksin. Yola nankörlük etmeyeceksin. Üstada nankörlük etmeyeceksin. Verdiğin sözü yerine getireceksin. Irgalanırsın, sallanırsın, burnunu sürterler senin, bilemezsin nerede yenileceğini, yenilirsin. Yola nankörlük yapma, dosdoğru ol, ok gibi ol, ok gibi ol! Eğri ok hedefine ulaşmaz, doğru ok hedefine ulaşır. Hani var ya şimdi böyle eski tarihi filmler çeviriyorlar, ok yapıyor bir kimse değil mi? Oka bakıyor böyle doğru mu, eğri mi diye. Neden ok eğri ise hedefine gitmez, doğru ok hedefine gider? Bu ne demek? Sen eğri isen hedefe varamazsın. Ne dedi Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem ? "İman ettim de, ondan sonra dosdoğru ol" dedi. Ha, dosdoğru olursan menziline gidersin, hedefine gidersin. Dosdoğru olmazsan hedefine gidemezsin. Hazreti Pir burda tabii hani pek az kimse ancak bir lahzacık kalırdı diyor dünyada ve o aleme doğru kanat çırpan kimse o zaman bu dünyada hiç kalmak istemez. Orda perdeden perdeye geçen, halden hale geçen tekrar geri dönmek istemez. Bu en büyük acıdır. Kendine gelirsin, dünyadasın dersin ki: "Ya gene mi burdayım?" Uzun müddet bu tenakuzdan kurtulamazsın. Hem istersin o aleme kanat çırpmak, oturursun ağlarsın, tövbeler edersin, zikirler yaparsın. Ne güzel, harika. Bir an kendine gelirsin, koltuğun üstünde oturuyorsun, gene geri dönmüşsün. Hatta ölümü yaşatırlar, kendince gerçek zannedersin, onu hakikat zannedersin. Tamam ben öldüm dersin, öldüm! Hatta böyle iş daha da büyür, sorgucular morgucular hepsi de gelir, yaşananları bütün her şeyi görürsün, dersin ki: "Ya Elhamdülillah sonunda dünyadan kurtuldum, öldüm. Ha, harika bir şey! Bir bakarsın ki dünyadasın, yatağa dokunursun, yorgana dokunursun. Evet, gerçek dünyadasın, dersin ki: "Ya gene mi bu karanlık dünyaya kaldım?" Gene kaldın. Bu böyle insanda uzun müddet tenakuz yaşatır.

Hatta böyle işte ne, işte dükkan varmış, aman yine dükkan mı açacağız ya, işte yine şununla mı uğraşacağız yine bununla mı uğraşacağız...O böyle birkaç gün böyle yani baktığın bir şeyden tat almazsın, lezzet almazsın yani

ne olursa olsun dersin. Böyle savrulmayacaksın o esnada. Aaa, dünyadaymışım ben, işimi vazifemi yerine getireyim diyeceksin. Bunu böyle söylüyorum, ben bile beceremedim tam işin açıkçası. İki üç gün insan kendine gelemez. Gelemez gelir desem yalan olur, ha yine o tarafa doğru meyledersin ama hep gözün o tarafta olur.

"İhtiyar çalgıcıya: "Burada kalmaya tamah etme. Madem ki ayağından diken çıkmıştır, haydi git" diye emir gelmekte."

Tabii, çalgıcı sonuçta o yakazada bu halleri, bu rüyaları gördü, alemi değiştirdi, öte alemi gördü. Uçsuz bucaksız, sonsuz öte alemden o tatlar aldı, lezzetler aldı. Harika, orada zikirler yaptı, orada maneviyatla buluştu, manevi kimliklerle görüştü, konuştu. Peygamberler, veliler, sahabeler, cennet, cehennem her şeyi orada gördü. O manevi alemin güzelliklerini gördü. Dedi ki herkes gibi "şurada kalayım ben", her şeyi görüyor ya böyle, hatta atlayıvereyim şu tarafı bir böyle perde. İncecik bir perde. Yürüdün böyle, zar gibi. O da seninle beraber geliyor. Aşamıyorsun zarı. Esmalar okuyorsun, bilmem neler yapıyorsun, yürüyorsun tekrar, incecik zar gibi. Zar böyle esnek, geçemiyorsun oraya. O zaman hitap geliyor, diyorlar ki, "Daha zamanım var." Sen feryat figan ağla, sızla. Tabiri caizse arkanı bile dönmüyorsun o tarafa, öyle mahsun bir şekilde sabah oluyor. Çalgıcıya da dediler ki: "Yürü, burda kalmaya tamah etme. Bu haldi, bu geçti gitti. Bu bir rüyaydı, geçti gitti. Rüya olduğuna da inanmak istemiyorsun. Diyorsun ki: "Ya bu hakikatti." Evet, hakikatti ama rüyaydı. Ya? Zamanını bekle, zamanını bekle. Hatta can havliyle, "Ne zaman?" diyorsun. Bir güzel tebessüm, "Zamanı var daha" Hatta bir de mihmandar varsa, ne soruyorsan tebessüm ediyor. Sonra kalbine geliyor ne gelecekse. Çalgıcı da dedi ki, "Şuraya gideyim, şurada kalayım." Bakın, bunların hepsi de yoldaki manevi haller. Hazret-i Pir öyle ince bir şekilde anlatmış ki bunu. Düz okursan ne bu? İhtiyar çalgıcı, "Burada kalmaya tamah etme. Madem ki ayağından diken çıkmıştır, haydi git" diye emir geldi. Bunu böyle okuyacak, doğru mu okuyacak? Evet. Ne anladın? Manevi, "Ayağından madem ki diken çıkmıştır," ayağından diken çıkmaktan ne anlayacaksın? Evet, Hazreti Pir, çalgıcının üzerinden konuşuyor, diyor ki "Sana manevi alem gösterildi. Sana manevi alemle alakalı bir pencere açıldı ve senin ayağındaki diken de çıktı. Yani seni bu manevi alemde yürümene engel olan", ayağında diken olan yürür mü? Yürüyemez. Bu manevi yolda senin ayağına diken olan heva hevesin, nefsine uymalar, kibir, gam kasavet, senin dünyaya mütealik sıkıntıların, senin dünya sevgin, senin ne varsa senin manevi yolda yürümene engel olacak, bu manevi bir ameliyattı. Sana öteleri gösterdik, sana öteleri izlettik. Sen bu manevi alemle alakalı bilgi sahibi oldun ve bu manevi aleme yürüyüşte sana engel

olacak olan dünya ve içindekiler, her neyse seni engelleyen, bunları aş. Bunların sana tedavisini gösterdik, sen artık dön bu tedaviyi unutma. Bu ilaçları unutma, sen dön dünyada yapman gerekenleri yapmakla mükellef ol. Düne kadar namaz kılmazdın, namazını kıl, orucunu tut. Düne kadar dünyanın zevkine, eğlencesine daldıydın, bundan kurtul. Düne kadar kibirliydin, düne kadar nankördüm, düne kadar kendini heva ve hevese kurban ettiydin. Hatta olmadı başkalarının heva hevesine kurban ettiydin kendini ve normalde sen kendini düne kadar gayri meşru alemde kullandırttın. Şimdi biz sana gösterdik hakikati, dön bu hakikat yolunda yürü. Manevi dikeni çıkardılar çünkü. Artık onun yürüyüşünde bir bozukluk olmayacak, bir aksaklık olmayacak. Sebep? Ayağında diken olan düzgün yürüyemez. Manevi alemde o diken çıktı.

"Canı ise orada Allah'ın rahmet ve ihsanı meydanında "durakla, bekle" demekteydi."

Ruhun o kadar hoşuna gitti ki o alem çünkü ona ait, onun yaşayacağı yer, onun özlediği yer. Ruh çünkü bu aleme ait değil, bu dünyaya ait değil. Ruh öbür mana alemine geçti, maneviyat alemine geçti, ruh artık bu dünyaya dönmek istemiyor ve ruh hiçbir zaman dünyaya dönmek istemez, yeniden vücuda girmek istemez. Mevcut manevi alemi görmemiş olsa dahi vücuda girmek istemez. Ruh vücuttan hızla çıkar, zorla girer. Uyandığınızda uyku sersemliği deriz ya, ondandır ama o beden ibadet ediyorsa o beden Allah'ı sevgi yolunda yorulduysa ruh, sükun bulur çünkü. O gelir hemen. Sıkıntı yok ama o kimse günaha koşuyorsa, o kimse günahla haşır neşirse, isyanla haşır neşirse, ruh tabiri caizse hali lisanıyla şöyle der: "Ben yine bu karanlık vücuda mı girmek zorundayım?" Evet, öbür türlü, ruh Allah'ı zikreden, Allah'ı tanımada, Allah'ı bilmede yürüyen ruhu o kimse der ki: 'Ben orada huzur buluyorum, rahat buluyorum.' Evet ve işte rüyada veya halde, manevi aleme o kimsenin bir perdesi açıldıysa, ruh ordan geri dönmek istemez. Der ki: 'Ben burda rahatım.' Ama ne yazık ki onu da ordan döndürürler çünkü ruh en azından hep yaratılmış olduğu ruhlar alemine dönmek ister. Kendisine sebep nedir, biliyor musunuz? Hitap:'Elestü?' dedi. Hitaba mazhar oldu orda. Onu duymak ister. Oysa Cenab-ı Hak bütün varlığa her küçük zaman biriminde 'Elestü?' diye sorar: 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' Der. Bunu duymaktan uzak olanlar, bunu duymaktan uzak olanlar, buna kalbi kulağı tıkalı olanlar ne yazık ki gafletten dolayı bunu duymazlar, bunu bilmezler. Ama o can kulağı devreye girdiyse, sen her an 'Elestü'yü duyarsın. 'Elestü'yü duyunca da hiçbir zaman gaflete kolay kolay düşmezsin. Dersin ki: 'Evet, sen benim Rabbimsin.' Bela, evet. Sen benim Rabbimsin, dersin. Rabbim cümlemizi her anında 'Sen bizim Rabbimizsin' diyenlerden

eylesin. Amin. Haklarınızı helal edin. Helal olsun. Bizden yana da helal olsun. Geceniz mübarek olsun. Önümüzdeki hafta: 'Hâtif'in rüyada Ömer'e Beytü'l Mal'den: 'Şu kadar mal al, mezarlıkta yatan o adama ver.' Demesi. Konu başlığımız bu. 2104'ten devam edeceğiz inşallah Allah'tan bir şey gelmezse. Haklarınızı helal edin. El-Fatiha maassalavat.

4 OCAK 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://www.youtube.com/live/6PKnbIKX3Tk?si=lWb2HYzZ8laNgxfR

MESNEVİ-İ ŞERİF 2104-2109. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak gündüzünü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakça yaşayan, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Ümmet-i Muhammed'in kanı, şânı, şerefi, haysiyeti, namusu, canı ayaklar altına alınıyorsa Cenab-ı Hak hepsini kurtarsın, hepsinden de intikamımızı alsın. Doğu Türkistan'daki Müslümanlara özgürlük nasip eylesin. Gazze'deki, Filistin'deki, Irak'taki, Suriye'deki tüm ülkelerde zulüm altında bulunan Müslümanlara yardım eylesin. Amin. Ecmain. Konu başlığı:

"Hâtif"in rüyada Ömer'e, 'Beytü'l Mal'den şu kadar mal al, mezarlıkta yatan o adama ver' demesi. O sırada Cenab-ı Hak, Ömer'e bir uyku verdi ki kendini uykudan alamadı. 'Bu, mutad bir şey değildi. Bu uyku gayb aleminden geldi, sebepsiz olamaz' diye taaccüpte kaldı. Başını koydu, uyudu."

Şimdi bunu gece dersi çekenler, gece virdi çekenler, seher virdi çekenler bunu daha iyi anlar, idrak eder. Hani gece virdi vardır, gece virdi normalde muradıdır o kimsenin. İşte gece dersini çekiyor, kaçta çekiyor? On birde çekiyor, on ikide çekiyor, ikide çekiyor, teheccüde kalktığında veyahut da sabah namazından sonra sabah dersi çekiyor seherde, mutat. Diyelim ki ne kadar sürüyor dersi? Yarım saat, kırk beş dakika, bir saat...İşte dersini her gün mutat çekerken birden uyku basar o kimseye, gözünü açamaz hale gelir. Böyle tabiri caizse kafasını toplayamaz, sarhoş gibi olur, böyle kafasını böyle bir yere yaslamak ister, daha da olmadı koltukta oturuyorsa

koltukta sızar, yakaza gibi. İşte bu mutadın dışındadır bu, o kimsenin mutad gecesi değil, mutad sabahı değil. Örnekliyorum, bir kimse işte sabah namazını kıldı, saat kaç? Yedi. İşte o kimse yedi otuza kadar, sekize kadar ders çekiyor, virdini çekiyor, neyse virdi. İşte o esnada her gün öyle yaparken ona uyku basıyor birden, uyumamak için direniyor ama uyuyor, gidiyor kafa. Veyahut da gece oluyor bu gece uyumamak için direniyor o kimse ama yok, kafa durmuyor durduğu yerde, gözü kapanıyor. Hatta gözler kapalı uyuyor oturduğu yerde. Bunu böyle itikafta olanlar da yaşar. Hani itikafta günlük yetmiş bin tevhit çekecek, işte gündüz çok o kadar zorlanmaz ama gece, yatsıdan sonra zorlanmaya başlar. Hele ikinci günüyse, üçüncü günüyse daha da zorlanır. Yani oturduğu yerde "la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah..." gitmiyor ama. Şimdi yatamaz da. Dersi yetiştirecek çünkü. Bu oturduğu yerde kendi hırıltısıyla çünkü kafa düşüyor, kafa düşünce o nefes borusu sıkışıyor, nefes borusu sıkışınca nefes alamayınca uyanıyor. Tecrübe. O esnada, o kimse, sufiler buna yakaza derler, rüya görür oturduğu yerde.

Hatta işte Ramazan'da teravih kılıyor, teravih kılarken, namaz kılıyor, namaz kılıyor değil mi, teravih kılıyor. Teravih kılarken ayaktayken yakaza görür derviş. Bu mutadın dışında olan şeyler veyahut da işte namaz kılıyor, namaz kılarken "Allahu ekber" secdeye gitti, secdede "Subhane Rabbiyel alâ" dedi, birinci dediğini hatırlıyor, sonra bir yakaza oldu, bir hal oldu, sonra secdeden normalde sanki üç sefer demiş gibi "Subhane Rabbiyel alâ" dedi, kalktı. Kalktı ama secdede rüya gördü. Ne kadar kaldı secdede bilmiyorum, kaç sefer söyledi bilmiyorum ama orada rüya gördü mü? Gördü. Bunlar mutadın dışında olan şeyler. Bir kimsenin mutat dersi var, virdi var, yaptıkları var. Bunun haricinde bir şey. Hazreti Ömer Efendimizi de mutadın dışında uyku bastı. Bu mutat değildi. Mutad olmadığı için Hz. Ömer Efendimiz de bunu hayretle karşıladı. "Bu normal değil." dedi, "Bu mutadın dışında." dedi. "Ha demek ki sen gece saat on iki, uykun geldi, yattın. Bu mutat hayatın senin. Hani kimilerinin böyle mutat bir hayatı vardır; on iki deyince yatar, saat işte beş deyince kalkar. Ondan sonra işte altı deyince kalkar. Yok, sabahleyin mutad kahvaltısını yapar, sonra tın tın tın işine gider. Mutad bir hayatı vardır. Harika bir şey. Yani böyle bir şey hiç yaşamasam da böyle bir hayatı olanlar da vardır muhakkak, mutadın dışında. Bizim her şey maddiyatın dışında olduğundan, muradımız da yok bu tip şeylerde. Öyle olunca, işte o kimse uyurken, hani uyumuyorken uyku bastırdı onu. Furkan, ayet 47: 'Size geceyi bir örtü, uykuyu dinlenme, gündüzü de yeni bir hayat yapan O'dur.' Bu ayet-i kerime dünyadaki bütün mutad insanlar için. Gece neymiş? Onlar için bir örtü, uykuyu da dinlenme yapmış.

Tabii uykuyu dinlenme yaptı, bize ne diyorlar şimdi? Diyorlar ki, 'En az yedi saat uyuyacaksınız' değil mi? Hani Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri de hiç yedi saat uyumamış. Yedi saat hiç uyumamış. Az uyumak, az konuşmak, az yemek. Bize şimdi uyuyun diyorlar boyna. Hani uyu Allah uyu! Uyu Allah uyu! Hani ilkokul çocukları bile ney, yat uyu, at uyu! Uyu uyu, boyna uyu! Ha biz maddi ve manevi hep uyumakla geçiriyoruz. Uyuyoruz. Biz zahiren de, manen de uykudayız biz. İslam dünyası uykuda, uyanmıyor hiçbir şekilde. Öyle bir derin uykuya dalmış ki yani her gün kanı akıtılıyor, her gün şanı şerefi ayaklar altına atılıyor, haksızlıklar, hukuksuzluklar, arsızlıklar, hırsızlıklar, kamu düzeninin bozulması...Böyle bütün İslam dünyası hercümerc olmuş. İslam dünyası uyumaya devam ediyor. Onlar için hep gece.

Yine, Neb'e Suresi 9, 10, 11: 'Uykunuzu bir dinlenme vasıtası yaptık, geceyi size saran bir örtü yaptık, gündüzü de geçiminizi temin için çalışma zamanı kıldık.' O yüzden uyku mutat insanlar için mutat, vasat insanlar için rahatlık, huzur vesilesi. O yüzden o kimse yatacak, uyuyacak, dinlenecek. Bizim Bayındır tabiriyle 'beğenecek, hani 'toprağa belenmek' yani yüzüne gözüne toprak seçti, toprağa belendi. Ümmet-i Muhammed böyle bütün gecesini uykuyla geçirecek, şuursuz bir şekilde ölü gibi yatacak, uyuyacak Allah uyuyacak! Hani yatırsan hiçbir şey istemesen, yedi yirmi dört uyuyacak, yani böyle bir tembellik hali hakim. Yani bu ölü gibi bütün herkes, Allah muhafaza eylesin! Muhakkak ki uykuya bedenin ihtiyacı var, bunu inkar etmiyoruz. Hani üç tane sahabe var, ölçü, birisi dedi ki, 'Hiç uyumayacağım.' Birisi dedi ki, 'Hiç evlenmeyeceğim, cima etmeyeceğim.' Birisi dedi ki, 'Hiç iftar etmeyeceğim.' Cebrail aleyhisselam bunların halini geldi, Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerine aktardı. 'Size ne oluyor ki? Allah'tan en fazla korkanınız benim, yerim, iftar ederim, uyurum, evlenirim.' dedi. Çünkü evlenmek Adem'den itibaren bütün peygamberlerin hiç terk etmediği sünnettir. Sakal, Adem'den itibaren tüm peygamberlerin sünnetidir. Şimdi ölçü; 'Uyurum, yerim, iftar ederim, evlenirim', ölçü. Bizde ruhbanlık yok, hayatının tamamını ibadetle geçirmek yok. Gecenin ne yapacaksın? Üçte birini ibadete ayıracaksın. Kaç saat gece? Sekiz saat, dokuz saat desek, üçte biri üç saat ibadete gidecek, üç saat eşinle sohbetine ayır çocuklarınla, üç saat de uykuyu ayır. Salih çok tatlı güldü. Hani dedi ki yani, 'Bunu böyle söylemeseydin bize iyiydi filan. Biz altı yedi saat uyumayı seviyoruz.' dedi. Neyse, günah işlemekten uyumak daha hayırlı herkes için. Öyle ya geçip televizyonun başında günah işleyeceğinize veya telefonu alıp da yanlış yunluş yerlere gireceğinize, uyuyun daha iyi. Zikrullah yapmıyorsanız uyuyun. En güzeli bu. Allah bizi affetsin, amin.

Tabii Hazreti Pir burda bu uykunun., fıtri veya insani öyle diyelim veya biyolojik bugünkü terim o ya, biz fıtrat diyoruz veya insani diyoruz ama bugünkü gençler ne diyor? Biyolojiyi kullanıyorlar, diyorlar ki, ondan sonra, burda uyku bir biyolojik durumdan ibaret değil. Ya? Burdaki uyku manevi bir şey. Bu uyku cüzzi iradenin dışında gelişen bir şey. O uyumayı istemediği halde uyku bastı onu. Bu normalde buradaki bu uyku Cenab-ı Hak'tan bir rahmet, bir bereket, bir lütuf, bir ikram, bir ihsan. Burada farklı bir şey var yani buradaki uyumak, yatıp horul horul uyumak değil. O esnada yakaza gibi manevi aleme bir pencere açılacak, manevi aleme bir kapı aralanacak, onu hissetti. Sakın siz de böyle uyku bastırdığında, 'demek ki manevi bir şey olacak', bu da bir vartadır. Hani 'manevi bir şey olacak demek ki bu kadar uyku bastı. Ben de bir rüya göreceğim, hal göreceğim', yat sabah kalkama sonra on saat uyu, öyle değil bu. Bu öyle de değil. Hiç kimse kendi kendini de öyle kandırmasın. 'Ben rüya görürüm diye yattım.' Ee sonra hiçbir şey yok. Sen de gafletten yattın, uyudun. Öyle değil. Allah muhafaza eylesin! Çünkü normalde o rüya öyle manevi olursa, hani salih rüya mübeşşerattandır. O zaman sende farklı şeyler görülmesi lazım. Farklı şeyler görülmüyorsa o zaman sıkıntı var. O yüzden hani çünkü uyku veya yakazada ruh özgürleşir. Ruhun vücutla olan bağı en aza indirilir, minimize olur. Yakazada mesela bir kimse kendi vücudunu da görür çünkü yakazada. O böyle ruhun vücutla olan bağlantısının böyle en ince veya en aza indirildiği andır. O böyle uyurla uyanıklık arası bir şeydir. Ne uyanıksın ne uyuyorsun artık ruhun tabiri caizse böyle hani bedenin üstünde duruyor, daha ötelere gitmedi ama ruh serbest o esnada, hür veya uyku esnasında ruh serbest, hür. O yüzden uyku bedeni rahatlatır, bedeni rahatlatır. O kimse der ki bedeni rahatlayınca "oh be, ruhum dinlendi." Ha senin ruhun dinlendi. O zaman sende manevi bir işaret yok. Ruh gitti, bekletileceği yerde gitti, orada bekliyor sen uyanıncaya kadar. Sen uyanır uyanmaz ruh sana tekrar tecelli etti, geldi. Sende bu uyku manevi değil. Bakın bu manevi değil çünkü hani Zümer suresi 42'de de: "Allah canlıların ruhlarını, ölüm anında alır." Henüz ölmemiş olanların ruhlarını da uyurken alıyor. Uyurken aldı, uyandığında tekrar verdi. Bu ölüm değil, hani, "Uyku yarı ölümdür" hadis-i şerifi de buradan kaynaklı. Yani o kimse uyurken ruh ondan çekildi. Ne zaman, uyanır uyanmaz ruh hızla tekrar bedene geldi ama genel olarak o dediğimiz zaruri, istemsiz uyku manevi bir kapının aralanmasına işaret.

"Rüyasında Hak tarafından bir ses geldi, bu sesi ruhu duydu. O ses öyle bir sesti ki her sesin nâğmenin aslıdır. Asıl ses odur, o sesten başka sesler aks-i sedadır."

Aks-i seda; biz böyle küçükken zeytinliklere giderdik. Yukarda babamın çok samimi arkadaşı Ovalı İsmail'in zeytinliği vardı. Ordan deliceleri, biz aşısız zeytine delice deriz, ordan deliceleri köklerdik, bizim bahçede eksik olan yerlere ekerdik. İşte babam falan, abim, üçümüz beraber giderdik. Ondan sonra babam gelmez oldu. Biz kendimiz gitmeye başladık. Babam diyordu, "Gidin oradan iki tane delice zeytin kökleyin gelin." Dağda tabi, dağda giderken vadiye bağırırsın, vadiye mesela "Ahmettt" diye bağırırsın. Senin bağırtın gider, karşıdan "Ahmetttt" diye kendi sesini duyarsın. Aks-i seda! O vadide çok güzel olur bu. Biz çocukluğumuzda, böyle gençlikle çocukluk arasındayken bunu bilirdik. Hani bir ses sana geri döner tekrar, bir şeye çarpınca geri döner. Aks-i seda ama o ses boşluğa giderse sana geri dönmez. Ama sen böyle bir vadide bir dağa karşı söylersen geri döner. Aks-i seda. Diyor 'asıl ses odur. O sesten başka sesler aksi sedadır.' Ha demek ki uykuda gelen o ses, Hz. Ömer'e Hak tarafından bir ses geldi. Nerde? Rüyada, uykuda. Rüyada! Rüya neydi? Mübeşşerattı. Hadis-i şerifte diyor ki, "Benden sonra peygamberlikten geriye hiçbir şey kalmayacak ancak mübeşşerat kalacaktır." Mübeşşerat nedir ey Allah'ın resulü diye sorduklarında şöyle buyurdu, "Mübeşşerat salih rüyadır." Buhari, İmam Malik, Ebu Davut. Demek ki peygamberlikten sonra salih rüyalar kalacak. Salih rüyaları da ancak salih kimseler görür. Bu da başka bir hadis-i şerif. Başka bir hadis-i şerifte de, "Salih rüya nübüvvetin kırk altı parçasından bir parçadır."

Nübüvvet kaç yıl sürdü? Yirmiüç yıl. Yirmiüç yıl sürdüğümüzde gece gündüz yaptığımızda kırk oldu. Kırkaltıdan parça deyince, kırk altı parçasından bir parça deyince bu da altı aya tekabül ediyor. Altı ay, Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin peygamberlik ile alakalı, dinle alakalı vahyi rüyada aldı. Rüyalarla yürüdü ilk önce. O yüzden sufiler rüyaya ehemmiyet verirler. Rüyayla yürür sufi. Sonra bu millete bu insanlara hadis-i şerifleri inkar ettiler. Hadis-i şerifleri önemsizleştirdiler ve herkese de şunu söylediler: "Rüyayla amel edilmez." Rüyayla hukuk icra edilmez deseler kabul edeceğiz. Rüya ile hukuk kabul edilmez, doğru. İslam'ın hukuku rüyayla olmaz. Ya? Onun hukuku belli, cezalar belli, her şeyi belli ama rüyayla amel edilir mi? Evet, Hazreti Peygamber etti. Ezan rüyanın neticesidir. Ezan! Rüya gördüler. Örneğin Bedir'de rüya gördü, hem müşrikler gördü hem müminler gördü. Ayetle sabit. Rüyayla amel edilir mi? Amel edilir kardeşim rüyayla da. Rüyayla hukuk icra edilmez. Rüyayla amel edilir. Sen Hazreti Peygamberi, sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini rüyanda göreceksin diyecek ki, "Git x kimseye bin lira harçlık ver." Sen vermeyeceksin öyle mi?

Hani bir dervişin birisine bir lira lazımmış, altın lira. Yalvarmış yakarmış ya Rabbi benim sıkıntımı biliyorsun demiş, derdimi, bu benim derdim. Rüyasında Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri demiş ki, "Filanca Paşaya git Ona Benden selam söyle, senin demiş ihtiyacını görsün." Derviş gitmiş kapıyı çalmış, açmışlar. Demiş, "Benim paşa hazretleriyle görüşmem lazım." 'Hayırdır?' demişler. Demiş, 'Bir selam getirdim ona, kendisini görmem lazım.' Çıkarmışlar paşanın huzuruna. Paşa demiş, 'Ey derviş, buyur söyle derdin ne.' Tabi derviş utana sıkıla demiş ki, 'Efendim, dün gece demiş, bir hal oldu, Hazreti Peygamber Sallallahu Aleyhi ve sellem i gördüm. Bana buyurdu ki demiş, 'filanca Paşaya git, benden selam söyle.' Ve aleykümselam demiş. 'Dur', dur demiş, burda dur, hemen kasayı açmış, bir kese altın vermiş, demiş, 'şu rüyayı bana baştan anlat bir daha.' Derviş şaşkın, demiş, 'Efendim, dün gece' demiş, bir hal tecelli etti, Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri buyurdu ki,' demiş, 'filanca paşaya git, benden selam söyle.' Demiş, 'Dur, dur,' demiş, 'burda dur', bir kese altın daha', demiş 'rüyayı bana baştan anlat.' Rüyayı tekrar baştan anlatmış. Yine tam selam söyledi demiş. Demiş 'Dur, bir daha dur', bir kese altın daha. Demiş, baştan anlat tekrar.' Tekrar baştan anlatmış. Bir kese altın daha. Demiş, 'anlat', anlatmış. Demiş, 'Vallahi kasamda' demiş, 'kese kalmadı.' 'Anlat şimdi,' demiş, 'rüyanı bir daha baştan.' Bir daha baştan anlatmış. 'Benim,' demiş, 'bir altına ihtiyacım vardı, 'Allah'a onu yalvardım.' demiş, 'Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri buyurdu ki,' demiş, 'Git filanca paşaya, benden selam söyle, senin ihtiyacını görsün.' dedi demiş. O Paşa bir seviniyor bir seviniyor! Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem den selam geldi diye. Selam geldi diye!

Şimdi bize şunu öğrettiler: 'Rüya ile amel edilmez.' He rüya değil mi ya...' Kardeşler, Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin şekline, suretine şeytan giremez. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini rüyasında gören gerçekte görmüş gibidir, hadis-i şerif bu, gerçekte görmüş gibidir. O yüzden sufiler rüyalarında Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem i gördüklerinde kendilerini sahabeymiş gibi görürler çünkü onu gören iman ehli ise sahabe hükmündeydi. Onu gördü çünkü. Velhasılıkelam, salih rüya mübeşşerattandır ve o ilahi ses, Allah'ın kuluna olan hitabıdır, rahmetidir, lütfudur, ikramıdır, ihsanıdır. Bu dervişlerin seyr-i sülûkunda beşinci makamda, beşinci esmada yaşanan bir haldir. O kimse beşinci makama, beşinci esmaya gelince genel olarak yolu açıksa, o kimse kendisini cennette görür. Daha da ileri, cennette Tûba ağacına yaslanmış olarak durur ve ona Tûba ağacı olduğu da söylenir ve Tûba ağacına yaslanmış vaziyette dururken Cenab-ı Hak ona hitap eder. Ses, hitaptır çünkü. Allah'ın

hitabıdır ve sadece kulakla duyulmaz, bütün vücut kulak olur. Bu beşinci esmada yaşanan bir şeydir. O kimse beşinci esmaya geldi, beşinci esmaya oturdu, oturdu! Orda kalıcı. Orda kalıcıysa o cennete girer, cenneti görür ve cennette ona Cenabı Hak hitap eder. Öleceğim, gideceğim, bu seyr-i sülûk hallerini o yüzden açık açık anlatıyorum. O hitabı alınca o kimse daha beşinci esmada kendi kendine 'oldum' havasına girerse düşer yine.

Tehlikelidir dördüncü esma ve beşinci esma. Düşer dörde ve beşe gelenler, üçüncü esmada bile düşer insan. Dört ve beş daha tehlikelidir, düşmen kolay olur orda. Toparlarsın ne alâ. O işte ilahi o hitaba nail olabilmek için o kimsenin nefsini terbiye etmesi gerekir, geçmesi gerekir bazı şeylerden, kinden, garezden, kibirden geçmesi gerekir. O kimse Allah'ı iyi sevmesi, Resulullah'ı, sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini iyi sevmesi, onun sünnet-i seniyyesine tabi olması gerekir. Bu böyle boşluk kaldıracak şeyler değil, gaflet kaldıracak şeyler değildir. O kendisini hani bir Peygamberin ağzından diyor ya, 'ben nefsimi temize çekmem, temize çekmem, hani kendimi temiz göstermem.' Bu iş kendini temiz göstermekle olmaz, nefis terbiyesiyle mümkün ve Hazreti Pir burda uykuyla yani bu yakaza ve uyku haliyle manevi aleme bir kapının aralandığını, hakikate doğru bir kapının aralandığını bize anlatıyor ve bu kapının aralanması rüyada başlar. Rüyada! O kimse salih rüyalar görmeye başlar, anlamlı, manası olan rüyalar görmeye başlar. Derim ya rüyaya manâlı dediğimiz zaman işte aşağıdan yukarı doğru işte şeyhini görür, geçmiş şeyh efendileri görür, Pir efendileri görür, imamları görür, sahabeleri görür, geçmiş peygamberleri görür, Melekleri görür, Cebrail aleyhisselamı görür, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem i görür, rüyasında Allah'ı bile görür. Bunlar manâ yüklü rüyalardır. Beytullah'ı görür, Arş-ı Alâ'yı görür, levh-i mahfuzu görür, kürsüyü görür, rüya veya yakazada. Gökleri dolaşır, tanıtırlar alemleri, yakaza halinde bir bakmış başka bir alemde. Burda şunlar yaşar, burda bunlar yaşar, buranın alemi budur... Bunlar rüyayla yakazayla olacak olan şeyler. Hazreti Pîr de işte o kimsenin böyle bir yakazada, rüyada veya zikrullahta hallerle haşır neşir oluyorsa onu hakikat alemine doğru, manâ alemine doğru onun kapısı aralandı, o tarafa doğru yürüyor demektir ve hitap alıyorsa Cenab-ı Hak ona hitap ediyorsa, evet, o bayağı bayağı yol yürüyor.

"Türk, Kürt, Zenci, Acem, Arap bütün milletler kulağa, dudağa muhtaç olmadan bu sesi anlamışlardır. Hatta Türk, Acem ve Zenci şöyle dursun o sesi dağlar taşlar bile işitmiştir."

Bu ilahi aşkın, bu ilahi hitabın dili, rengi olmadığı gibi, onun dili ve rengi yoktur. Onun dili Mustafa Özbağca Rabcedir, 'Rabce'. Bu Rabceyi Arabı da anlar, Türkü de anlar, Acemi de anlar, Kürdü de anlar, İngilizi de anlar,

Fransızı da anlar. Rabce! Neden? O senin hangi dili konuştuğuna bakmaz. O hitabı senin dilinden de konuşsa anlarsın sana Arapça da söylerse anlarsın sana Kürtçe de söylerse anlarsın, Çerkezce de söylese anlarsın. Çünkü o hitap bütün varlığına gelir senin ve kalben anlarsın ve bilirsin ki Cenab-ı Hak sana hitap etti, kalben anlarsın ve bilirsin ki Hz. Muhammedi Mustafa sana hitap etti, kalben, ruhen, sırren bilirsin ki o ses manadan geldi sana. Bunda normalde kalbi idrakin açılır senin. Kalbi idrakin! Normal aklın idraki ayrıdır. Kalbin idraki ayrıdır. Aklın idraki görünce, duyunca, okuyunca, tecrübe edince açılır. Bu aklın idrakidir. Mesela bir kimse çok hadis okumuş olsa, aklen hadîse idraki açılır. Bir kimse Kur'an-ı Kerim'i çok okusa, aklen idrak açılır. Mesela şimdi gençler, çocuklar, gençler, kitap okumuyorlar örneğin. Ellerinde bir tane 6.1 inçlik telefon var. Telefonda oynuyorlar. Telefonda oynadıkları için kelime dağarcıkları azalıyor. Hatta bir şeyi konuşmaya gerek yok. Bir emoji atıyor. Hani bir tebessüm emojisi attı, 'Aaaaa imaji attı bana!' Hani taş devrinde insanlar böyle konuşuyorlardı. Öyle öğrettiler ya bize. Taş Devri, Tunç Devri, bilmem ne devri...Öyle öğrettiler bize. Ee, hani biz Taş devrinde ne yapacaktık? Hadi çizin artık! Avlanmaya gidiyor, mızrak, ondan sonra bir tane hayvan, sırtında ok, avlanmaya gittiğini anladık, öyle mi? Adem'den beri yazı var. 'Yok yazıyı şunlar buldu.' Otur oturduğun yere, cahil adam! Ne oldu şimdi? Onüç bin yıllık Göbeklitepe açıldı. Aman kapatın! Neden dayattığınız ilim ilim değil çünkü. Onüç bin yıl önce de yazı varmış. Onüç bin yıl önce de senin şimdi icat ettik diye bize yutturmaya çalıştığınız telefon da varmış. Onüç bin yıl önce bilgisayar da varmış. Bize yeni icat ettik diye yutturuyorsunuz. Ne Onüç bin yılı, ne yirmibin yılı, ne otuzbin yılı, ne kırkbin yılı! Dünya gelmiş geçmiş boşalmış, dolmuş, boşalmış, dolmuş...Bize öyle bastırdılar ya, öyle dayattılar. Allah bizi affetsin.

O yüzden "Rab"cenin dili dudağı yoktur. "Rab"cenin dili, bu tabirimi hoş görün, evrenseldir. Araba Arapça konuşur, Türke Türkçe konuşur, Kürde Kürtçe konuşur. Meleği Arap da görür, Kürt de görür, Türk de görür, Acem de görür, Fransız da görür, İtalyan da görür, İngiliz de görür. Meleğin dili nedir ki? Tabi bize onu da dayattılar! Melekler rüyada da görülmez. Meleklerle konuşulmaz da. Birisi derse ki: "Ben bir melekle görüştüm," şizofreni hastası muamelesi görürüz biz ona "Delirdi bu" deriz. Ben de o yüzden baş delinizim. Bizim Abdullah'a diyordum: "Abdullah, ben şimdi gitsem bir psikiyatri doktoruna desem ki: 'Hocam, ben duvarda silüetler görüyorum, o silüetler bana konuşuyorlar,' desem ne derler?" dedim ben. Bu böyle ıkcık gıkcık yaptı oğlum ıkcık gıkcık yapma dosdoğru söyle. "Baba, direkt şizofreni teşhisi koyarlar, ilacı dayarlar" dedi. "Beyazı giydirirler mi bana?" dedim ben.

"Daha da ilerisi olursa giydirirler" dedi. Yani o onun için şey değil ki böyle bir ilim yok çünkü böyle bir durum yok. O çünkü maddeperest bir kimse, akılperest bir kimse. Ama oraya yazmışlar "ruh ve sinir hastalıkları". Ruh varsa ruh ne işe yarıyor hocam, anlat bana desem kalacak. Hani ruh ve sinir hastalıkları, ruh hasta olur mu? İşlevini bilmiyorsun daha, ruhu bilmiyorsun, ruhu tanımıyorsun. Ayet-i kerimede diyor ki: "Sana ruhtan sorarlar, de ki: Bu konuda size çok az bilgi verildi." Kime? Yahudilere. Şimdi Ümmet-i Muhammed de bazı şeyleri alıyorlar ya, 'bize çok az bir bilgi verildi, değil kardeşim, soruyu soranlar Yahudiydi. Yahudilere hitap o. Onlara bu konuda çok az bilgi verildi, Müslümanlara değil. Hani bu Allah'ı görmeyle de alakalı var ya işte Musa görmedi. Ya Musa görmeyecek tabi. O Yahudi, Ben'i İsrail Peygamberi, o dayanamaz, onun fıtratı, yaratılışı o kadar değil. Onu kim görecek? Muhammedi Mustafa görecek, sallallahu aleyhi ve sellem . Zirvede olan o çünkü. Allah'ı hem gözüyle hem gönül gözüyle görme Muhammedi Mustafa'ya(s.a.v.) ait. Musa aleyhisselam tabi göremeyecek. İllaki Hazreti Muhammedi Mustafa'yı da Musa ile denk tutturacak ya, bizde de var o Yahudi severler. Bunlar Yahudi sever, Müslümanmış gibi görünüyorlar. Biz bütün peygamberlerin peygamberliklerine iman ettik, hepsi de aynı seviyede değil ki! Kimi Peygamberi, kimi peygamberden üstün yarattı. En üstünü de Muhammedi Mustafa(s.a.v.) Tabi o miraçta Allah'ı çıplak gözle gördü, gönül gözüyle de gördü. Musa aleyhisselam görmedi diye bizimki de mi görmeyecek? Bizimki gördü. O yüzden Musa'dan daha faziletli.

Bizim Peygamberimiz Sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, peygamberin evveli ve ahiri, bizim Peygamberimiz sallallahu Aleyhi ve sellem hazretlerine verilen hiçbir şey geçmiş peygamberlerden birisine verilmedi. Zirvesi! Mucizeleri zirve, mucizeleri, zirve en büyük mucizesi zaten Miraç. Bugün gündüz de dedim: "Miraca iyi hazırlanın, ümmetin bayramı bu bayramı." Böyle bir Miraç Hristiyanlara veyahut da Yahudilere veyahut da İbrahimilere veyahut da başka bir Nebiye verilmiş olsaydı, yemin ediyorum o günü onlar o günü değil, böyle günlerce onu büyük bir müjde, büyük bir bayram olarak kutlardı. Yani düşünebiliyor musunuz? Yani Hristiyanlar İsa'nın doğumunu kutluyorlar iki bin yıldan beri, bütün Müslümanlar, Yahudiler, Ateistler, putperestler, Hindular, dinsiz Çinliler ta doğuya kadar git, herkes yılbaşı kutluyor, İsa'nın doğumunu kutluyor! Ya Muhammed-i Mustafa'ya(s.av.) bir gözünüzü çevirin, bir bakın. Hiçbir kula nasip olmayacak olan nasip oldu, Miraç nasip oldu ona. Allah'ı çıplak gözle gördü. Bayramların en büyüğü Ümmeti Muhammed için, ümmeti Muhammed öyle Miraç kutlaması lazım ki öyle Miraç kutlaması lazım ki bütün dünya dönüp bakmaları lazım: "Ne yapıyor bunlar?" diye. Yok! Bizim içeriden dışarıdan İlahiyatçısı,

Diyanetçisi, İhanetçisi hepsi de el birliği etmişler, Hazreti Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v) yüceliğini aşağı indireceğiz diye uğraşıyorlar. Peygamberlikte de faziletçe en üstte, insaniyette de faziletçe en üstte, nebilikte de en üstte, hepsinde de en üstte. Peygamberlerin en yücesi Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem . O yüzden onun ümmeti de en yücesi. Evet, biz diğer ümmetlere benzemeyiz, biz Muhammediyiz. Hristiyanından da üstünüz, Yahudisinden de üstünüz, İbrahimisinden de üstünüz, Ateistten, putperestlerden, ondan bundan zaten üstünüz.

Biz Allah ve Resulüne iman ettik, Muhammediyiz, özeliz. Geçmiş ümmetlerin peygamberlerine verilen mucizeler Muhammedi Mustafa'nın velilerine, evliyalarına kerameti olarak verilir. Ümmet-i Muhammed'in mürşidi kamilleri Ben'i İsrail peygamberlerine denktir. Şatahatsa şatahatın, en zirvesi, ben Muhammedîyim. O yüzden Cenab-ı Hak bana hitap eder, sana da hitap eder, Ümmet-i Muhammed'e hitap eder. Bizim ölümüz de dirimiz de hem hitap alır hem hitap verir. Ne kendimi alçak tutayım! Hayır, ben Muhammedîyim, üstünüm. O yüzden Cenab-ı Hak hitap eder, dervişlere hitap eder, Muhammedî yolda gidenlere hitap eder. Rüyada da görünür Cenab-ı Hak. Hadislerle sabittir rüyada görmek haktır. İmam-ı Azam'ın içtihadı vardır, fetvası vardır. İmam Maturidi'nin tespiti vardır, ehl-i sünnetin tespiti vardır. Hanefi, Maturidi misin? Evet. Hazreti Allah'ın rüyada görüleceğini kabul edeceksin, kabul edeceksin, inkar etmeyeceksin. İmam-ı Azam'ı dinliyorsan içtihadını, hadisleri kabul ediyorsan, evet, kabul edeceksin. Sen Muhammedîsin, Cenab-ı Hak sana görünür. Sen Muhammedîsin, Muhammedi Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem i görürsün rüyanda. Rüyanda görürsen gerçekte görmüş gibisindir ve hitap eder Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.v) da sana hitap eder. Rüyanda görürsün, rüyanda Hazreti Muhammedi Mustafa'yı(s.a.v) da görürsün. Görenler elini kaldırsın, kadın erkek. Maşallah, subhanallah! Maşallah, subhanallah! Kaldır elini, kaldır! Bununla iftihar ederim. Kaldır elini, indir demedim. Bununla iftihar ederim. Bir üstadın üstatlığı, dervişleri ile iftihar etmesidir, dervişleri ile! Cenab-ı Hakk'a hamd olsun. Şimdi indirebilirsiniz. Öyle ben "Üstadım" demekte olmuyor bu işler. O yüzden görülür rüyada. O görmemiş 'bu zamanda peygamber. Rüyada görülür mü?' Sen görmedin. Körsün. Görülür. 'Ha bunlar Allah'ı görmüş bunlar rüyalarında', ha, gördük. Ne yapacaksın? Görülür, hadisle sabit. Mahkemede onu dedim ben. Diyanet kendi bastırdığı kitaptan haberi yok. Koca müftü kendilerinin bastırdığı Diyanet ansiklopedisinden haberi yok. Bütün müftüler, İmamlar otursunlar önce bir Diyanet ansiklopedisinden okusunlar bir şeye karşı gelecekleri zaman ondan sonra karşı gelsinler. Haberleri yok!

İlahiyatçılar, haberleri yok! Allah bu zamanda görülür müymüş? Gelin dedim, önümüzdeki ay Gaziemir'e gelin dedim ben, getireceğim dedim size hadisleri. Siz de getirin dedim. Gelmedi! Üç tane ilahiyatçı. Biri tefsirci, birisi hadisçi, biri fıkıhçı. Nerede? İzmir, üniversite, 9 Eylül Üniversitesi'nin hocaları? Gelin dedim, gelmediler! Gelemezler. Çünkü onlarda Ben'i İsrail öğretisi var, onlarda Deccalist öğretisi var, sızmışlar içimize. 'Allah rüyada görülmez, Peygamber rüyada görülmez, rüyayla da amel edilmez', bitti gitti. İbrahim aleyhisselam amel etti. İyi hadi Yusuf amel etti? Hadi bir sürü peygamber var amel eden, hadi? Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem amel etti, rüyasında gördü. Hz. Ayşe ile nikahı cennette kıyılıyordu, rüyasında gördü. Hz. Ayşe ile nikahlandığını rüyasında gördü, cennette nikahının kıyıldığını gördü, aldı nikahına. Hadi amel etti. Ezan! Namazı neyle duyuralım diye kendi kendine düşünüyordu. Birisi geldi, rüyasını anlattı ama benim dedi sesim bozuktu, ben okuyamadım. Bilal okudu. Herkes zannetti ki ezanı Bilal rüyasında gördü. Değil, okuyan Bilal idi radyallahu anh. Hz. Ömer de görmüştü, dedi ki ben de onu aynı şekilde gördüm ama edep ettim dedi, bir şey diyemedim, ben de gördüm ya Resulullah diyemedim dedi. Hadi ezan rüyayla. Ne yapacaksınız? Allah bizi affetsin. Salih insanlar Salih rüyalar görür. Salih rüyalar peygamberlerin kırk altı cüzünden bir cüzdür. Yani vahiydir. Ben böyle söyleyince kafayı kırıyorlar. Kırın kafayı! Sizi böyle döve döve döve, ayetle hadisle döve döve adam edeceğim bunları ben. Onlar bağıracak, ben buradan geleceğim diyeceğim ki hadis bu, döve döve bunları adam edeceğim. Onlar diyecekler ki ya bu adamın kafası kırık, deli. Evet, deliyim. Allah delisiyim, gel akıllandır sen beni. Ne demiş birisi? Bunlar ölülerle konuşuyor, demiş. Evet, konuşuyoruz. Ne yapacaksın? Evet, ne yapacaksın? Ne diyeceksin? Konuşulduğuna dair ben sana bir sürü hadis getireceğim. Ne yapacaksın? Hem Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri konuştu, hem sahabeler konuştu. Hz. Ömer konuştu, Haz. Ebubekir efendimiz konuştu. Hadis var. Hz. Peygamber Efendimiz konuştu, hadis var. İyi, sen konuşamazsın zaten. Neden inanmıyorsun ki? İnanmıyorsun! Ölüsüyle de konuş, dirisi ile de konuş.

Evet, bu hitap "Rab"cedir. Rabce denince bütün varlığın dili var, sadece insanların dili yok. Biz sadece insanların dili var zannediyoruz, değil. Varlığın değişik boyutlarında değişik varlıklar var. Bu varlıkların da dili var, bunların da dillerini anlarsın, Rabce çünkü Rabce! Cinlilerin dili var. O cinlilerin dilini de anlarsın Rabce çünkü. Diğer böyle kargacık burgacık, değişik, tarif edilemez veya makinaması bildiğimiz robotumsu varlıklar var. Bu, dışardan baktığında robotik bir şeymiş gibi geliyor insana. Hani dersin ki, "Ulan robot bunlar", değil, onlar da ayrı varlıklar, robotik gibi görünen

varlıklar var. Onların da dili Rabca. Sadece insanoğluna bakıyoruz biz, değil! Cinni taifesi var. Farklı farklı, yedi taife cinni var. Onların kendi içlerinde de taifeler var. Onların da dili Rabca. Birinci kat gökteki melekler var. Onların dili Rabca. İkinci kat, üçüncü kat, dördüncü kat, beşinci kat, altıncı kat, yedinci kat... Cennetin melekleri var, cehennemin melekleri var, Arş-ı Alâ'nın melekleri var, kürsünün melekleri var, levh-i mahfuzun melekleri var. Hepsiyle de konuşulur, kıymetli kardeşler. Hepsiyle de konuşulur, hepsiyle de hitaplaşılır ve hepsinin de dili Rabcadır. Evet, seyr-i sülûk yaşamayan bilmez bunu. Cahildir o zaten çünkü! O cahildir. Sufilik yolunda seyr-i sülûku olmayan bir kimse cahildir. İstediği kadar kitap ehli olsun, yani okumuş olsun, bütün kitapları okumuş olsun, cahildir o. Neden? Seyr-i sülûku yok çünkü. Hepsi de Rabcedir. Karıncanın dili vardır, Rabcedir. Kuşun dili vardır, Rabcedir. Balığın dili vardır, Rabcedir. Ağacın dili vardır, Rabcedir. Şu kuru duvarın dili vardır, Rabcedir! Rabcedir, bu şizofreni değil. Otursun bugün duvara rabıta edersin. "Kim geldi buraya?" dersin. Bütün resimleri görürsün. Rabcedir! Rabce! Otursun, bakarsın gözünün içine. "Kimi görmüş bugün?" görürsün. Rabcedir. Hatta gözünün içinden onun konuştuklarını da duyarsın. Daha da ilerisini söyleyeyim. O kimseye rabıta edersin, gecenin vaktinde veya gündüzünde ne konuşuyorsa, Cenab-ı Hak senin kalbine indirir. Rabcedir. İster Arap olsun, ister Acem olsun, bilmem neredeki Fizandaki dervişin zikrullah sesini duyarsın, konuştuğunu duyarsın. Rabcedir!

Sen inanmazsın, bilmezsin bu yolları. Cahilsin sen! Sen yaşamadın ki cahilsin. Cennetlik olan kimseyle de görüşürsün, Rabcedir çünkü. Hitap Rabcedir. Uçuk muhabbet, uçuk muhabbet kardeş! Uçuk olmayan muhabbeti ne yapayım? Yürüsün gitsin kahvede dedikodu yapsın o, yürüsün gitsin evde televizyon seyretsin, işi ne. Rabcedir. Bu, nefis tezkiyesinden geçer. Bu, Allah'ı gözünün gördüğü görmediği her şeyden fazla sevmekle geçer. Allah'ı seveceksin kardeş. Bu, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine tam bağlılıkla geçer. Tam bağlılık! Onu gözünün gördüğü her şeyden fazla seveceksin. Hazreti Muhammed dendiği anda tüylerin diken diken olacak, öyle seveceksin onu. Burada bir hadisi var dediğinde esas duruşa geçeceksin. 'Hadis sahih miydi ya da değil miydi?' Sütün de bozuk, kanın da bozuk senin. Kalbin de bozuk senin, her şeyin bozuk senin! Yürü git, kefere bozuntusu! Sen bu konuda hadis var dendiğinde esas duruşa geçeceksin. Taharetlenmesini bilmeyen, kıçında bir pançak bilmem neyle dolaşan, hadisler üzerinde laf söyleyecek! Evet sana tecelli etmez o. Sen eşine küfredersen sana tecelli etmez, sen çocuğuna tokat vurursan sana tecelli etmez. Sen birine tepeden baktıysan, 'ha Salih'in küpesi varmış ya bırak ya, küpeliden de derviş mi

olur' dersen sana tecelli etmez, etmez. Etmez! Sen bu gece uzat ayağını, 'ne yapayım ya ben uykuya dayanamıyorum' sana tecelli etmez, senin ayağına bir tekme vursunlar da göreyim ben uyu sonra uyuyabilirsen! Sana tecelli etmez. Etmez! O ince yürüyenlerin işidir, ince düşünenlerin işidir, ince yaşayanların işidir. 'Kardeş ya sorma, annen tereyağı yapıyor değil mi? Bizim evde hiç tereyağı yok da...' Sana tecelli etmez. Etmez! Biz de yol yürüdük, bana dedim ki 'böyle bir şey oluyor.' 'Pazara çıktın mı' dedi bana. 'Çıktım efendim' dedim. 'Domatesin iyisini seçtin mi?' 'Seç dedi bana.' dedim pazarcı.' 'Olmaz Mustafa Efendi' dedi, 'Kötüsünü kime satacak onun?' dedi. O yüzden dedi bu kesiklik. Dikkat et.' Attı poşeti adam önüme. Seç dedi bana domatesi. Domates seçtik biz. Her yer karanlık gecesine! "Her Yer Karanlık" Dedim 'Efendim, hakkınızı helal edin. Her yer karanlık" dedim. Böyle baktı bana, böyle direk böyle baktı keskin bir şekilde, ' Mustafa Efendi domates mi seçtin yoksa?' dedi. Şimşek çaktı! Dedim 'bana poşeti attı dedim önüme, dedi ki, 'Seç'. 'Ben de seçtim' dedim, "Kötüsünü kime satacak?" dedi. "Domatesi seçmekle bu yolda yürünmez oğlum" dedi. Allah Allah!

Pazara gidecek Mustafa Özbağ seçecek ha şimdi! 'Ooo Hacı Baba hoş geldin, seç.' 'Aman oğlum bana bir şey seçtirme. Biz ağzımızın payını aldık ondan, sen ne verirsen ver, istediğini ver.' 'Hacı Baba ne olacak, herkes seçecek.' 'Kardeş biz seçmeyelim ya, ver sen ver.' Sonra kendi kendime diyorum, ya diyorum, domates seçtik başımıza gelene bak diyorum. Millet diyorum, deveyi amuduyla götürüyor, maneviyattan bize dem vuruyor. Deveyi amuduyla götürüyor, adamın kasası açık, rüşvet kasaya geliyor boyna gözümün önünde, bana maneviyat taslıyor 'Hazreti Mevlana da böyle.' Allah'ım dedim ya Rabbi ya Resulullah! Bu nasıl bir dünya. Olmaz! Olmaz, seyr-i sülûk olmaz. Olmaz. Sen eşini tokatla, seys-i sülûk bekle. Olmaz! Sen eşine küfret, seyr-i sülûk bekle, olmaz! Sen eş olarak de: 'boyun devrilsin adam gibi senin, gelmeyesin eve, yollarda trafik kazaları geçiresin' de, ondan sonra de ki 'ya bunlar Peygamber Efendimizi gördük diyorlar, yalan söylüyor bunlar. Ben neden görmüyorum?' E görmezsin sen. Sen nankörsün! Sen eşine nankörsün, nereye göreceksin? Kadın erkek, nankör, nerden görecek Hazreti Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem i! Görmez, göremez! İnce yaşayanların halidir, ince! Sen sünnet-i seniyyeye tabi ol. Allah muhafaza eylesin inşallah. "O gökleri ve yeri benzeri olmadan yaratandır. Bir şeyin olmasını dilediği zaman ona sadece "Ol!" der. O da hemen oluverir." Bakara, 117. Sen dersin ki: "Bu olmaz, bu olmaz." Onun "Ol!" demesine bakıyor. O sana Rabce gelebilir. Senin iznine tabi değil, o kendisi onu söyleyecek, "Ol!" diyecek. Yaratan O, varlığı idare eden O. Eee o zaman normalde her şey onun elinde. Sen dersin ki: "Ya Salih'in küpesi var ona tecelli etmez." Değil kardeş, onun

elinde o, onun elinde! Onun küpesiyle dalga geçen el el bay bay eder, dergahtan gider, o kalır burada. Eee, sen neredesin? Sen bir dervişle dalga geçeceğim diye uğraşıyorsun. 'Haydi güle güle' derler sana. Sen kibirlilik yapacağım diye uğraşıyorsun, tepeden bakacağım diye uğraşıyorsun. 'Güle güle' derler sana. Neden? Yok kardeş, her şeyi kaldırırlar da kibirliliği kaldıramazlar. Yapma, Allah bizi affetsin. Amin.

Yetsin. 22.49. 2110'dan devam edeceğiz: "Her dem Allah'tan 'Elestü' sesi gelir, cevherlerle arazlar da o sesten var olmaktadırlar." İnşallah buradan devam edeceğiz. Hakkınızı helal edin. Sürç-i lisan ettiysek affola. Biraz geciktik. Bu konuda da helal edin inşallah, hoş önceden alıydım bu konuda sizden, hepinizden izin. Dedim bundan sonra ben artık freeyim, eskisi gibi değilim. Yaşım oldu atmış dört. Bundan sonra beş dakika, on dakika, yarım saat, bir saat geç gelmek veyahut da işte ne bileyim geç başlamak, erken başlamak hepsi de artık benim için serbest. Allah rahmet eylesin, öyle dedi bana. Demek ki bugünleri hamdolsun görmüş ki bana söylemiş, sen dedi: "İstediğin zaman sohbet eden" bana öyle dedi. Ben şeyhimden icazetliyim kardeşler. Şöyle: "Sen istediğin zaman sohbet eden, istemediğin zaman etmen, istediğin yere giden, istemediğin yere gitmen, istediğini yiyen, istemediğini yemeyen, istediğin yerde yatan, istemediğin yerde yatman, istediğin zaman uyun, istemediğin zaman uyuman" onun şivesiyle, tabiriyle söylüyorum: "İstediğinin dersini alın, istediğinin dersini verin, istediğini dergahtan kovan, istediğini alan içeri, istediğinin dersini verirsin, istediğini kovarsın" dedi. Bunları böyle daha var sıralı böyle bende bir sürü, bana nasihati Yani dedim: "Efendim tam ben dedim kırkaltılık mıyım?" dedim. "Hah hah ondansın" dedi, "hah ondansın Mustafa Efendi" dedi, yani kırkaltılık. Ben sorumlu değilim arkadaşlar. O yüzden böyle işte 'yirmi dakika geç kaldı' Yarım saat de kalır, bir saat de kalır, haleti ruhiyesine bağlı, delilik derecesine bağlı. O esnada derece yukarı vurdu, ne olacağı belli değil. O yüzden tekrar hakkınızı helal edin. Arada hatırlatıyorum bunu hani böyle bir şeyh efendinin bana bu konuda icazet verdiğini. Hani 'serbestsin' dedi bana. Ben serbestim arkadaşlar, o yüzden tekrar tekrar haklarınızı helal edin. Geceniz hayır olsun. El-Fatiha, maassalavat."

11 OCAK 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/LgB-cL_WucE?si=VT0ACm6J9QKlvtAS

MESNEVİ-İ ŞERİF 2110-2119. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i Hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakça yaşayan, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümle Ümmet-i Muhammed'in nerede kanına, namusuna, şerefine, haysiyetine tecavüz ediliyorsa Cenab-ı Hak hepsinin de intikamını alsın. Nerede Müslümanlara zulmedenler varsa hepsini de kahru perişan eylesin. Rabbim siyonist İsrail'i dağıtsın, destekçilerini dağıtsın. Doğu Türkistan'a özgürlük nasip eylesin. Çin'i dağıtsın. Nerede Müslümanlara zulmeden kim ne varsa; kurum, kuruluş, devlet, şahıs, hepsini Cenab-ı Hak dağıtsın, yerle yeksan eylesin. Amin, ecmain. 2110. beyitte kalmışız, malum geçen hafta bilgisayarın azizliğine uğradık, öyle diyelim. Sufice düşünürsek, tecelliyat öyleymiş. Bu hafta inşallah 2110'dan devam ediyoruz. "Ondan önce Türk, Kürt, Zenci Acem Arap bütün Milletler kulağa dudağa muhtaç olmadan bu sesi anlamışlardır. Hatta Türk, Acem ve Zenci şöyle dursun, o sesi dağlar taşlar bile işitmiştir." Burayı okumuştuk. Devam ediyoruz:

"Her dem Allah'tan 'Elestü' sesi gelir, cevherlerle arazlar da o sesten var olmaktadırlar. Gerçi bunlardan zahiren 'Bela' sesi gelmezse de onların yokluktan gelmeleri, var olmaları, 'Bela' demeleridir."

Malum, Cenab-ı Hak ruhları yarattı, ruhları yarattıktan sonra, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" ve öyle dendiğinde de Araf Suresi, ayet 172, ruhlar dediler ki: 'Bela, evet sen bizim Rabbimizsin' dediler. Zaten başka diyecek bir şeyleri de yoktu., başka bir fazla bir lafza da ihtiyaç yoktu. Çünkü daha

önce yoktu, daha önce olmayınca yeni yaratılınca ve evveli olmayınca dedi ki evet, sen bizim Rabbimizsin, neticede kabul etti ruhlar. Tabii normalde o bu hani 'ben sizin Rabbiniz değil miyim' ayeti insanın yaratılışından itibaren o sesi duyduğunu, o sese karşılık Cenab-ı Hakk'a bağlılık sözü verdiğini, devamlı o hitap, o ses, bütün Allah'ın daveti, Allah'ın insanlara tebliği ve aşıklar için de aşkın çağrısıdır ve aşıklığın çağrısıdır o. Böyle olunca bu çağrı tabii yani Cenab-ı Hakk'ın bu sesi yani ben sizin Rabbiniz değil miyim sesi, aşığın kalbinde yer bulur ve aşık öyle bir noktada olur, her dem belki de o "Ben senin Rabbin değil miyim?" hitabına mazhar olur, bu genel olarak o aşığın yol yürürken kendince bir ölçüsü bir dayanağı olur. Ne zaman gaflete düşse, ne zaman öyle bir yalpalasa o kalbinden o ses onu uyarır: 'Ben senin Rabbin değil miyim?' diye veyahut da böyle bir esma olur, o esma ile o kimse kendine gelir. Tabi Hazreti Pir bunu böyle sadece insan üzerinde söylemiyor, bütün varlığın üzerinde tefekkür ediyor.

Varlığı bir kalemde görecek olursak bütün varlık daha öncesinde yok idi, daha öncesinde yok idi. Olmadığından, yok olduğundan bütün varlık kendisinin var edicisini tanır yani bunun için illaki insanlar gibi dile dudağa ihtiyaç yoktur, her varlık kendince o 'Bela' cevabını verir, her varlık kendince "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" hitabına mazhar olur. O yüzden 'Elestü' yani 'ben sizin Rabbiniz değil miyim?' bütün varlığı ilgilendiren bir şeydir aslında. Yani baktığımızda da Cenab-ı Hak zaten: 'Bütün yerler ve gökler Rabbini zikreder, Allah'ı zikreder ama siz onu duyamazsınız' diyor insanlara. O zaman bütün cemadat, bütün nebavad, bütün hayvanat, bütün her şey Cenâb-ı Hakk'ı zikretmekte ve Cenab-ı Hakk'ı hamd etmekte, Cenab-ı Hakk'a karşı tevazusunu göstermekte ve o bütün varlık, hangi derecede olursa olsun, hangi halde olursa olsun devamlı olarak Cenab-ı Hakk'ın o hitabını duyup o hitabına 'Bela' 'Evet' sözünü devamlı vermekte ve Allah da bir şeyi oldurmak istediğinde ona sadece "ol" der zaten, o da olur. Onun çünkü evveli yoktur. "Ol" kelimesini, "Kün" kelimesini, "Kün" lafzını duyunca, o Cenab-ı Hakkın ilmi ilahiyesinden zuhur eder, çıkar meydana. O yüzden o ilmi ilahide zuhur ettiren, ilmi ilahiden meydana çıkarttıran da Allah'tır. O yüzden normalde ve bütün varlık Rabbisini tanır, bütün varlık Rabbisini tanır ve bütün o normalde, varlığın her kademesi, her derecesi ve varlığın içerisinde ama ruh üflenmiş olsun ama ruh üflenmemiş olsun, bütün insanlar, melekler, cinni taifesi, hayvanlar, ne bileyim, ağaçlar, balıklar, sular, semavattaki yıldızlar, bütün hepsi de nedir? Allah'a muhtaçtır ve kendi lisanları ile herkes ihtiyacını Allah'a arz eder ve Cenab-ı Hak bütün varlığın her kademesindeki her derecesindeki bütün varlıkların ihtiyaçlarını görür. Bu öyle bir şeydir ki bunu normalde tefekkür etmeye kalksa bunu

normalde bir akıl bunu almaz, akıl bunu idrak etmekten uzaktır çünkü varlığı sadece dünya olarak göremeyiz.

Bütün kainata baktığımızda, bütün varoluşa baktığımızda ve kainatın başlangıcından varoluşundan, varoluşundan bugüne kadar baktığımızda varlığın bütün dereceleri, yani varlığın dereceleri dediğimde normalde işte sidre, sidreye kadar almış olsak en yüksek, sidreden aşağı doğru normalde gelmiş olsak, tüm varlık dereceleridir. Varlık derecelerine baktığımızda o varlık derecelerinde de yaşayan sayısız varlıklar vardır ve hepsi de ihtiyaçlarını Allah'a beyan eder ve onların ihtiyaçlarını gören de Cenab-ı Hak'tır, hepsinin ihtiyacına cevap veren, hepsinin ihtiyacına, bakın, hepsinin de ihtiyacına cevap veren Cenab-ı Hak'tır. Sidre normalde hani Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin Cebrail aleyhisselamla yolculuk yaptığı son noktadır. Cebrail Aleyhisselam için son noktadır. Sidreden sonra da Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri kendisi yürümüştür. Biz çünkü sidreye kadar olan yeri normalde yazılı veya yazısız geçen yeri oraya kadar bilir bütün herkes, sidreden sonrası Hz. Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem in yürüyüş alanıdır, orası özel bir şeydir, oraya girmeyelim şimdi. Normalde bütün o varlıkların hepsi de varlığın bütün derecelerinde, sidreden aşağı doğru, yani dünyadan da aşağı olan varlıklar vardır çünkü dünyadan daha aşağıda olan yerler vardır, dünya o varlığın içerisinde orta menzilde durur, aşağı menzilde durmaz ama dünyanın kendi içinde dereceleri vardır, o ayrıdır. Bunlara baktığımızda, gökteki gökler, gökteki gökler, o göklerdeki melekler ve ordaki cinliler, şeytan dahil buna, cinliler dediğimizde şeytan dahil buna. Diğer varlıklar; bu normalde öyle varlıklar vardır ki yani buna insan desen insan değil, hayvan desen hayvan değil, makine desen makine değil ve bunların hepsi de bütün ihtiyaçlarını Allah'a arz ederler ve hepsinin de ihtiyacını Allah görür. Sadece dünyayı düşünecek olsak yani dünya üzerinde mesela dört milyarın üzerinde böcek bulunmakta örneğin, dört trilyon mu dört milyar mı ne, şimdi geçmiş bilgi ve hepsi de ihtiyacını Allah'a bildirir ve hepsini de rızıklandıran Allahtır, hepsinin görme duygusunu, duyma duygusunu ne bileyim işte hissetme duygusunu hepsini de yaratan Allahtır ve bunların hepsini de tanzim eden Allahtır.

Böyle olunca, bütün varlık hep, her an 'Elestü', 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' hitabına nail olur ve bunun içerisinde varlığının içerisinde ahsen-i takvim üzerine yaratılan bir tek insan vardır ve insanlar normalde ne yazık ki bu 'Elestü' sözünden gafil yaşar. Gafil yaşadığından dolayı zaten Allah tanımaz, peygamber tanımaz, Kur'an tanımaz hale gelir. Rabbim biz onlardan eylemesin, inşallah, amin.

"Ağacın, taşın anlayışını söyledim ya. Hemen şimdicik bunu anlatan şu hikayeyi dinle."

Hani Hazreti Pir diyor ki: "Bu ağacın, taşın anlayışını söyledim", bu ağaçlar, taşlar, börtü böcek her ne var ise dilli dilsiz, ruhlu ruhsuz, hepsi de ihtiyacını Allah'a yöneltir, Allah'a söyler ve Cenâb-ı Hakkın hepsi de Cenab-ı Hakkın hitabına mazhar olur, elestü hitabına mazhar olur. Bunu anladın ya diyor, inşallah biz de anlamışızdır. Yani normalde ruhu olsa da olmasa da bütün her şey Rabbine muhtaç ve bütün her şeyin de kendi lisanıyla Cenabı Hakk'a boyun eğmiş, Cenab-ı Hakk'a itaat etmiştir. Şimdi bunu anladıysan, bu ağacın taşın anlayışını söyledi, devam ediyor. "Şimdi bunu anlatan şu hikayeyi dinle."

"Cemaat çoğaldı, vaaz ettiğin zaman mübarek yüzünü göremiyoruz diye Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem için minber yaptıkları vakit, (evvelce dayanıp vaaz ettiği) Hannâne direğinin inlemesi ve Peygamber'le sahabenin o iniltiyi işitmeleri, Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem in o direkle açıkça sual ve cevabı."

Hani Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri Medine'ye hicret ettiğinde Mescidi yaptılar. Mescidi yaptıktan sonra bir Hurma kütüğü, bir hurma direği var, o hurma kütüğüne, direğine yaslanaraktan Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri vaaz eder. Hatta hutbe okuyacağı zaman o kütüğün üzerine çıkar, o kütüğe yaslanır, o kütüğe dayanır, işte yorulduğunda ona doğru yaslanır, yorulduğunda onun üzerine oturur, onun üzerinde de hutbe irat ederdi ve normalde:

"Hannâne direği peygamberin ayrılığı yüzünden akıl sahipleri gibi ağlayıp inliyordu. Peygamber, 'Ey direk ne istiyorsun?' dedi. O da, 'Canım ayrılığından kan kesildi. Bana dayanıyordun, şimdi beni bıraktın. Minberin üstüne çıktın' dedi. Bunun üzerine Peygamber ona dedi ki: "Ey iyi ağaç, ey sırrı bahta yoldaş olan! Söyle, ne istersin? Dilersen seni yemişlerle dolu bir hurma fidanı yapayım ki doğudakiler de batıdakiler de senin hurmanı yesinler. Yahut Allah seni o alemde bir selvi yapsın da ebediyen ter ü taze kal!' dedi. Hannane: 'Daim ve Baki olanı isterim' dedi.

Malum işte, o hannane direği, hannan ne demek burda, böyle işte ağlayan sızlayan demek. İşte Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri ona yaslanıp ona dayanıp hutbe okurdu ve ensardan bir kadın geldi. O kadın dedi ki ya Resulallah! Benim dedi bir kölem var, marangozdur kendisi, iyi marangozdur. Sana dedi ki, hani cemaat çoğaldı, herkes çok oldu, arka tarafta kadınlar, ön tarafta erkekler, seni görmekte güçlük çekiyorlar, seni duymakta da güçlük çekiyorlar. Dedi ki bir böyle minber gibi bir şey yaptıralım, sana kürsü gibi bir şey yaptıralım, onun üzerinden sohbet et, onun

üzerinden bize vaaz et, onun üzerinden bize onun üzerine çıkaraktan hani nasihat et, hutbe oku. Dedi ki 'sana bir şey yaptırayım da onun üzerine otur, bunu istemez misin? Benim marangoz bir kölem var.' dedi. 'İstersen yaptır.' buyurdu. Bunun üzerine ona bir minber yaptırdı. Cuma günü olunca Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem onun yaptığı minberin üstüne oturdu ve hutbe okudu. Daha önce üzerinde hutbe okuduğu hurma kütüğü öylesine bir çığlık attı ki neredeyse ikiye bölünecekti.

Bunu Rudanî'den bulabilirsiniz nakleden de Beyhaki Suphi ve sahabeden birçokları, orada o cuma günü orada bulunan sahabenin büyük bir çoğunluğu o kütüğün feryadını duydular, ağlamasını duydular, onun feryat figan ettiğini duydular. Yine bu konuda mütevatir hadisi şerifler var, o hadislerin hepsini buraya doldurmanın da bir anlamı yoktu ama böyle işte birkaç tanesiyle inşallah iktifa etmiş olalım. Yine Enes bin Malik'ten rivayet ediliyor, Müsned'de geçiyor bu, İmamı Malik'te: "Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir hurma ağacı gövdesine dayanarak hutbe okurdu. Sonradan minber yaptırdılar da minber üzerine hutbe vermişti ki o kütük devenin inlemesi gibi inledi. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem minberden inerek o kütüğü okşadı da sesi kesildi." O yüzden normalde işte o kütük, böyle feryat figan edince, Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, çocuğun başını okşar gibi, bir kimseyi böyle hani sıvazlar gibi geldi, direği sıvazladı, başını okşadı, tabiri caizse onu sardı sarmaladı ve ağlaması çünkü kesilmiyor. Bütün mescit onun ağlamasını dinliyor ve öylesine bir feryat ki, bir çocuk feryadı gibi. Bir yaşlı adam feryadı gibi, böyle insanların ciğerini yakan bir feryat. Öyle olunca, inlemeye başlayınca, bütün mescittekiler de duyuyor. Yani Buhari'de, Nesai'de geçen yine aynı bu minval üzerinden bir hadis-i şerif var, diyor: 'Bütün mescit bundan duydu, bütün sahabe bunu duydu, kütüğün ağlamasını, onun inlemesini duydu' ve Allah Resulü cevap veriyor ya az önce Hazreti Pir'in dediği gibi, o da normalde Tırmizi'de geçiyor: 'İstersen seni eskiden bulunduğun yere dikeyim, eski halini al, istersen seni cennette dikeyim de onun nehirleri ve pınarlarından iç, iyi ol ve geliş meyve ver de cennet ehli senin hurmandan ve meyvenden doya doya yesinler' ve normalde Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bunu hurmaya söylüyor, bunu normalde bir sefer söylüyor, o hurma kütüğü olur diyor, cevap veriyor ona. Bunlar tabii böyle insanların bunları kabul etmekte zorlandığı, akıl olarak idrak etmekte zorlandığı şeyler. Hani bir hurma kütüğüyle konuşulur mu? Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem konuşmuş, hurma kütüğü ona cevap vermiş, hurma kütüğünün ağlamasını bütün sahabe duymuş oradakiler. Bunu Peygambere de soruyorlar. 'Ya Resulallah, neyi istedi hurma kütüğü?' O da diyor ki: 'Onu cennete dikmemi

tercih etti, onu istedi.' Yani hurma kütüğü dedi ki: 'Beni cennete dik, ben cennette var olmak istiyorum.'

Deseniz ki şimdi dünyadan cennetlik olacak olan bir ağaç var mı? Var. Ne? Hani o direk, hurma kütüğü. Bakın dünyadan cennete gidecek olan, cennete gidecek olan ne vardı hayvan? Kelp? Kimin? Ashab-ı Keyf'in kelbi. Neydi? Dünyadan cennete gidecek olan, dünyadan cennete gidecek olan. O zaman, dünya cennete gidecek olan bir kütük var. Ne? Hurma kütüğü ve normalde hurma kütüğü ne oldu? Cennetlik oldu ve normalde yine bununla alakalı Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ki, 'Muhammed'in canı elinde olana yemin ederim ki eğer ona ilgi göstermese idim, kıyamete kadar öyle inleyip duracaktı.' Sonra emretti, o kütük gömüldü.' Hatta bazı rivayetler var, mescidin içerisine gömüldü, ben o rivayetleri almadım, mescidin içerisine bir de Cennetü'l Baki denilen, hani 'benim minberim ile evimin arası, cennet bahçesidir' dediği yere gömüldü. Dünyadaki cennet bahçesi neresidir? Zikir halakalarıdır. Dünyada cennet bahçesi neresidir? Minberiyle evinin arasıdır. Cennet bahçesi; bir, zikir halakalarıdır. 'Siz dünyadayken cennet bahçelerine uğrayıp oranın nimetleriyle nimetlenininiz.' 'Ya Resulallah, dünyada cennet bahçesi var mı? Evet. Neresi? Zikir halakaları.' Şimdi az önce üç tevhit okuduk, zikir halakası olmuş oldu, cennet bahçesi oldu ve cennet nimeti ne? Orda senin zikretmekliğin, cennet nimeti. Burda zikrettiğin zaman hangi esmayı söylersen söyle, merak etme, cennette nimetin hazır. Hani bir hadis-i şerif var ya, 'Kim Subhanallahi ve bihamdihi der ise cennette onun adına bir ağaç dikilir.' Bazı rivayetlerde hurma ağacı diyor ama bir ağaç dikilir, kim Subhanallahi vebihamdihi der ise. Ben anlatırken bile diyorum, anlattığım zaman subhanallahi ve bihamdihi diyorum, cennette bir tane daha ağaç dikiliyor.

Düşünün artık, siz bu dünyadan göçüp gidinceye kadar kaç sefer subhanallahi ve bihamdihi dediniz habire ağaç dikiliyor. Sabahları normalde veya günlük sabah akşam dersi olanlar ayrı, günlük bir ders çekenler ayrı. Normalde o kimse yüz sefer subhanallahi ve bihamdihi, subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah elazim diyor. Günde yüz sefer ona yüz tane onun cennette ağacı dikiliyor. Cennette ağacın var. Otur oturduğun yere, istersen bacak bacak üstüne at, cennette ağaç sahibiyim de, yalan değil. Karşındaki da kafayı kırsın, bunlar iyice manyaklaşmış desin, sonra deli miyiz şeyini ne o, bölümünü ona dinlet. Otur de ki 'cennette ağaçların var', 'nerede?' 'Cennette.' Tam kafa kırmalık sohbet bunlar. Yalan mı? Değil, hadis-i şerifle sabit. Ya bir de insanlarda şunu anlayamıyorum, yani Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri Kur'an onun gönlüne vahyedildi, o söyledi, Kur'an bu ayeti kerime dedi aynı gönülden hadis de çıktı. Yani

Kur'an'ı kabul ediyorsun hadisi kabul etmiyorsun! Aynı gönülden çıktı, aynı dilden çıktı, aynı insandan çıktı, aynı varlıktan südûr etti, bu ayet dedi, bu Allah'ın kelamı dedi, bu da kitapla verilmiş olan dedi bana verilmiş olan hikmet dedi. Öbür tarafta da ayeti kerimede o heva hevesinden konuşmaz dedi. Eee? Nesini inkar ediyorsun? Ben inkar etmiyorum. Subhanallahi vebihamdihi subhanallahil azim kim derse cennette onun adına bir ağaç dikilir, onun adına! Burda senin on dönüm, beş dönüm bir dönüm, iki tane, beş tane zeytin ağacın olsa birisi gelir el koyar, devlet el koyar, kamulaştırır, bir başkası gelir benim dedemindi burası der, zeytin ağacının üstünde kavga çıkarır öbürkü gelir bu der dedemin babasından kalma, benim de hissem var. Hadi al desen, birer tane dalını kopar desen zeytin kalmaz orta yerde. Dünya bu! Yani sen burada dersin ki, "Benim bu evim, ölünce bir bakıyorsun senin değilmiş işte. Bunu anlamakta güçlük çekiyor insanlar. Bu dünyada ne kadar yaşayacaksın? 78 yıl. Hani senindi? Dedemin evi vardı, yıkıldı gitti. Hani dedemindi? Kaldı. Bizim orada evler vardı, ben anneme dedim, 'Anne, bak sağlığında paylaşalım. Herkesin gelip gideceği bir yer olsun.' Hani miras hukukundan çıkarsın dedim. Paylaşmadı, yıkıldı gitti! Yıkıldı gitti! Hani annemindi? Hani dedemindi?

Şimdi böyle baktığında dünyada aslında senin bir şeyin yok, bırakıp gideceksin. Senin kızına, oğluna da kalmayacak, onlar da bırakıp gidecek. Bakın, onlar da bırakıp gidecek. Bunu idrak etmekte güçlük çekiyoruz ama cennet ebedi. Allah zalim değil. Tamam, burasına el koydun. Bundan sonra sen burada değilsin, defol git demiyor Cenab-ı Hak. Cennet ebedi, cennet ebedi ise ben "Subhanallahi vebihamdihi, sübhanallahil azim" dedim mi? Dedim. Cennette bir tane daha ağaç dikildi mi benim adıma? Benim adıma dikildi ya, meyvesini ben yiyeceğim onun, ben tasarruf edeceğim. E o zaman ben onu dediğim müddetçe şirke, küfre düşmezsem, dinden tü yansın yapıp dönmezsem, eninde sonunda gideceğim o cennetteki meyvemden yiyeceğim ya, hurmamdan yiyeceğim inşallah. Bir de bana diyorlar ya nasıl emin konuşuyor? Ya sen kendi peygamberinden emin değilsin o zaman! Ya sen kendi iman ettiğin Allah'tan emin değilsin, ben eminim. "Subhanallahi vebihamdihi, sübhanallahil azim vebihamdihi, estağfirullah elazim" kim bunu yüz sefer söylerse, deniz köpükleri kadar günahı olsa Allah onu affeder, ben eminim. Bir de ben "Subhanallahi vebihamdihi, sübhanallahil azim" diyenin adına bir tane cennette meyve ağacı veya hurma ağacı dikildiğine de eminim, ben o sözü çünkü kabul ediyorum, iman ediyorum ben ona. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, heva ve hevesinden konuşmadı. Eee? O zaman cennette benim meyve ağacım var. Hepiniz de davetlisiniz, amin. Ben cömert adamım ya, Allah'ın izniyle. Allah

Allah! Tek başıma orada habire orangutan gibi yiyecek değilim ya? Gelin hep beraber yiyelim. Allah Allah! Bitecek de değil, tükenecek de değil. Eşinle dostunla yediğin senin zaten, eşinle dostunla yemediğin şey senin değil. Ne olacak, at kenara gitsin. O yüzden davetlisiniz hepimiz de. Hepiniz de misafirim olun inşallah, amin. E şimdi öyle olunca cennet nimeti zikrullah halakası, cennet bahçesi. Zikrullah halakası, cennet bahçesi.

E sen inanmıyorsun hadislere, bana ne canım kardeşim ya, git bak işine! Git kumda oyna, istersen dağa çık, ister ovaya in. Allah'ın vermediği hidayeti sana ben verecek değilim. Ben Allah değilim. Allah hidayet eylesin, amin, beni ilgilendirmiyor. Eee? Biz normalde burda zikrullah halakasında toplandık, e orda da toplanacağız ya! Allah Allah! "Kişi sevdiğiyle beraberdir" dedi mi hadis-i şerifte? Dedi. İman ettik, sevdiğiyle beraber. Eee? Biz Allah'ı seviyoruz, Resulünü seviyoruz, sahabeleri seviyoruz, geçmiş peygamberleri seviyoruz, biz Allah dostlarını seviyoruz. "Kişi sevdiğiyledir" der, sahabeleri seviyoruz, imam efendileri seviyoruz, Allah diyenleri seviyoruz. "Kişi sevdiğiyledir" hadis-i şerif sabit. Sevgimizde de samimiyiz. Ben sizlerin de samimiyetine inanıyorum. Ben de çünkü sizlere dağıtacak para yok, makam yok, mevki yok, hiçbir şey yok ama beyaz sakalım var, beyaz saçlarım var. Başka bir şey yok. Biraz birisi gibi 'biraz da yakışıklıyım yani değil mi?' Öyle diyordu ya, 'Ne kadar çok yakışıklıyım, değil mi? Evet ya, gözlerimin içine bakın filan' öyle de demiyoruz, demeyeceğiz Abdullah. Böyle bir şey yok...Şimdi geçenlerde bağırdık ya "deli miyiz" diye. Ben Abdullah'a sordum, "Abdullah," dedim, "oğlum ben gitsem bir psikiyatriye," dedim, "desem ki," dedim, "ben duvarlarda suretler görüyorum, benimle konuşuyor, ben mesela işte böyle tahta, bildiğin tahta, beşinci element, bunlarda suretler görüyorum, bunlarla konuşuyorum desem, bana psikiyatriden ne derler?" dedim ben. Dedi ki, "Baba, direkt senin hakkında ondan sonra teşhisi koyarlar, bu deli derler, beyaz gömleği giydirirler sana," dedi. Tamam, sonuçta o da psikiyatri okuyacaktı, bir ara çok uğraştı. Ondan sonra benim kurbanım oldu, gitti beyin cerrahı, sinir ve beyin cerrahı oldu ama normalde şimdi bir kimse gitse psikiyatriye otursa dese ki, "Ben la ilahe illallah demeye başladığımda bir sürü gelen giden oluyor. Ben onlarla konuşuyorum, onlarla sohbet ediyorum, kafama takılan soru moru olunca onlara soruyorum. Onlar da bana cevaplıyor" dese ne der psikiyatri? Ben desem ki "Otuz beş yıldır böyleyim?", "Ağır!" Görün kimi dinliyorsunuz! Hatta gece yattığımda da ben, "bunlar devam ediyor, uyumak istiyorum, uyuyamıyorum" desem, ben tam olduğunu anlatsam, adam beni gönderir mi? Tamam, biz halimizden memnunuz, bir sıkıntı yok, Sait, sen memnunsun, değil mi? Allah razı olsun, hiç sıkıntı yok, tamam. Var mı memnun olmayan?

Nuri, var mı bir sıkıntı yavrum ya? Sen zaten seni anlatmayayım artık, bak gene gözüme göründün şimdi, konuşmayayım...Şimdi zikir, ağaç. Hannâne ağacı, oraya cennete, hani cennet bahçesine gömüldü, ebedi oldu. Ne olacak? Cennette devam edecek. Devam ediyor cennette neşvü nema buluyor, orada meyvesinden herkes yiyecek. Ağaç ağaçken cennete gitti meyvesini orada herkese sunacak...Ağaçken hasrete dayanamadı gömüldü. Nereye? Cennet bahçesine. Orada meyve verecek. O zaman zikir halakasına gömülün ebedi olmak için. Amin. Ebedi olacaksanız o zaman zikir halakasına gömüleceksiniz. Allah bizi iyi etsin inşallah, amin.

"Ey gafil, dinle de bir ağaçtan aşağı kalma! Peygamber, kıyamet günü insanlar gibi dirilmesi için o ağacı yere gömdü."

Yani gafil olma, gaflete dalma! O ağaç kadar da mı değilsin? O ağaç, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerine vefa gösterdi, onu sevdi. Ondan bir adım, bir adım öteye gitmek istemedi ve ebedi olmak istedi, ebedi olmak istedi. Sen insansın, Cenab-ı Hak halife olarak yarattı, ahsen-i takvim üzerine yarattı. O zaman sen de Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini öylesine sev, sen de ebedi hayatta onunla beraber olmanın yolunu ara, yolunu aç. Eğer onu öyle sevmezsen, eğer Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini ağaç kütüğünden fazla sevmen lazım ama ağaç kütüğü kadar sevsen ebedi olarak onunla beraber olacaksın ve hadis-i şerifte de Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri "Hiçbiriniz annesinden, babasından, çocuklarından, bütün insanlardan daha fazla beni sevmedikçe imanınız kemale ermez" dedi. Buhari ve Müslim hadis-i şerif. O zaman sen öylesine sev Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini, sen o ağaçtan, o ağaç kütüğünden, o hurma kütüğünden geri kalma! Nasıl o hurma kütüğü öyle sevdi, ağladı, inledi ayrılığa ve o ayrılıktan ağlayıp inleyince Cenab-ı Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri onu Cennetü'l Baki'ye, yani cennet bahçesine dikti, mescidin içine, gömdü oraya. O cennette neşv ü nema buldu. O zaman sen de bu dünyadayken cennet bahçesini bul, kendini göm oraya ve Hazreti Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini öylesine sev, öylesine muhabbet besle ki senin sen de ebedi olarak onunla beraber ol ve sufi isen, mümin isen, sufi isen, mümin isen Hazreti Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini gözünün gördüğü, görmediği, elinin altında olan olmayan her şeyden fazla sev ki onunla beraber olasın. Hani Hazreti Ömer Efendimizle karşılaştılar, dedi ki: "Ey Allah'ın Resulü, seni kendimden başka herkesten daha çok seviyorum" dediğinde peygamber efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem "Hayır, beni kendinden de çok sevmedikçe imanın kemale ermez" buyurdu. Bunun üzerine Hazreti Ömer "Seni artık nefsimden de çok seviyorum" dedi ve

peygamber efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: "İşte şimdi imanın kemale erdi." Buhari'de geçiyor hadis-i şerif ve sen Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini öylesine sev ve gözünün gördüğü görmediği her şeyden fazla sev ama bu sevginin tecelliyatı ne? Onun sünnet-i seniyyesine tabi olmak, onun çizdiği yoldan yürümek, heva ve hevesinin yolundan değil, onun çizdiği yoldan yürümek, Kur'an ve sünnetten yürümek, Ahmed'in, Mehmed'in, onun bunun yolundan değil, Allah ve Resulünün yolundan yürümek ve her yaptığın, ettiğin, konuştuğun en azından Kur'an'da bulamazsan dahi sünnet-i seniyyeye uygun yaşaman. Zaten sünnete uygun yaşarsan Kur'ana da uygun yaşamış olursun bakın Çünkü sünnet-i seniyye Kur'an'ın yaşanmış halidir. O zaman gel sen de Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini öylesine sev ve onun sünnet-i seniyyesini yerine getir ve sen de ebedi olanı seçmiş ol.

Bu dünya göçüp gidiyor, sen de bu dünyadan göçüp gidiyorsun. Kalıcı olan ebedi hayat, kalıcı olan o, ebedi olan o, senin dünya hayatın ebedi değil. Sen burdan gidicisin, sen burda misafirsin, sen ruhlar aleminden geldin, bu dünyada ne kadar nefesin varsa bu nefesi burada çekeceksin ve burdan kabir alemine, kabirden mahşere, mahşerden inşallah hepiniz de cennete. Amin. Eğer İslam'ı yaşamazsan mahşerden herkes cehenneme! Ebedi iman ehli isen inşallah dervişler, sufiler yapmış oldukları hataların, kusurların ceremesini bu dünyada çekerler, temiz bir şekilde kabir alemine göçerler. Amin. O yüzden dünyada başınıza gelen sıkıntılar, gam, kasavet, haksızlık, hukuksuzluk bunlar sizin canınızı acıtır belki de ama bilin ki bunlar kabir ve mahşere temizlik sebebidir. Senin başın ağrır, başın ağrıman temizliğine sebeptir, belin ağrır temizliğine sebeptir, haksızlığa uğrarsın senin temizlenmene sebeptir. Hani biz, "makamın yükselir" demiyoruz, tevazu gösteriyoruz, dervişlik yapıyoruz. Bazı öğretilerde "makamın yükselir" derler, değil. Biz zayıf kullarız, Allah bizi affetsin. Amin. Biz böyle çok yüksek kullar değiliz, onlar yüksek kul olsun, onların makamları yükselsin. Biz zayıf kullarız, fukara insanlarız, garip insanlarız. Bizim günahımız çok olur, kusurumuz çok olur. Biz sokaktan gelme insanlarız, biz masadan kalkma insanlarız. Biz elifi görsek başka bir harf zannederiz, Kur'an'ımız düzgün değil, fıkhımız düzgün değil, tefsirimiz düzgün değil, kelamımız düzgün değil, belagatımız düzgün değil. Biz paldır küldür, konuşur paldır küldür hareket ederiz. Öyle olunca bizim hatamız, kusurumuz, günahımız çok olur. Biz böyle bir şey yaparken de böyle çok da ince hesaplamayız, ince de bakmayız meseleye. O yüzden bizde hata, kusur, yanlışlık çok olur. Öyle olunca bizim başımıza gelen belalar, sıkıntılar, musibetler, hastalıklar, herhangi bir hukuksuzluk, haksızlık bizim için günahtan sıyrılma, günahların dökülmesine

sebeptir. Hani hadis-i şerifte Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ya, "Bu gam, keder, kasavet, baş ağrısı, karın ağrısı bu," diyor, "müminin başına gelince rahmettir, berekettir, lütuftur, ikramdır, ihsandır," Sebep? Ona sabreder, sabredince günahlarından temizlenir, kusurlarından temizlenir.

O yüzden eşinizden, çocuğunuzdan, annenizden, babanızdan, malınızdan herhangi bir şeyden bir sıkıntı gelebilir. Dervişsiniz ya, eşleriniz size eksik davranabilir, fazla davranabilir. Nasıl olsa dayak korkusu yok, küfür korkusu yok, herhangi bir korkusu yok. Derviş adamdan kim korkacak, derviş kadından kim korkacak? Kimse korkmaz. O yüzden kalkar eşleriniz size zulmedebilir, evden kovalayabilir, boğazınızı sıkabilir, şunu yapabilir, bunu yapabilir...Yaparlar, normal. Bunu kendine kâr bil veyahut da işte normalde kadınlar olarak eşleriniz onlara küfür edebilir, hakaret edebilir, dövüp sövebilir, kapının önüne bırakabilir gece yarısı. Saat iyiymiş, üçmüş bakmaz, kadıncağızı kapının önüne bırakır. Yaşar bunları insanlar. Bu sıkıntılar, bu dert, bu gam, kasavet, bu dünyanın çilesi derviş için, sufi için bir kârdır...E şimdi normalde ne olacak? İmtihan sana uzaktan bir yerden de gelmez, en yakınından gelecek, dibinden gelecek. E ona sabredeceksin, ona sabredince bu senin günahlarına, kusurlarına, hatalarına kefaret olacak. Evet, şimdi bu işin bir de bu tarafı var. Müfessirler bunu böyle anlatmışlar. Şimdi böyle ilmi yarım bırakmak gibi olmasın. E bir kimsenin böyle hani hatası, günahı o kadar çok değilse, onun diyor makamı yükselir, derecesi yükselir. Siz böyle düşünmeyin. Bu da kibirlilik olur çünkü. Bir kimse kendini bir noktada görür. 'Aaa, elhamdülillah, bak işte hatun kafama bir tane tavayla vurdu, benim makamım yükseldi.'...Allah'ım iyi etsin inşallah. Burdan devam edelim...2120'den devam edeceğiz...Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Allah gecenizi hayırlı eylesin. El Fatiha maassalavat. Amin Eyvallah. Selamünaleyküm.

TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA
25 OCAK 2025

https://youtu.be/I8I42bYOcwU?si=qByslfdAv3WrQoGk

MESNEVİ-İ ŞERİF 2120-2123. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i Hakk'ı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakk'ı hak bilip hakça yaşayan, Hakk'ı konuşan, Hakk'ı tebliğ eden, Hakk'ı haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı hem nefsimizde hem içeride hem dışarıda cihat eden kullarından eylesin. Nerede Ümmet-i Muhammed'e zulmediliyorsa, hakkına, hukukuna, şerefine, haysiyetine, kanına, ırzına, toprağına tecavüz ediliyorsa Cenab-ı Hak hepsinin de intikamını alsın. Nerede Müslümanlara bir beraber olarak saldırıyorlarsa, saldıranların hepsini kahru perişan eylesin. Amin. 2120. beyitten devam ediyoruz inşallah.

En son: 'Peygamber, kıyamet günü insanlar gibi dirilmesi için o ağacı yere gömdü.' Malum bir Hannâne ağacı veya Hannâne (çok ağlayan, feryat eden demek) bir hurma kütüğü veya hurma ağacı vardı. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri onun üzerine çıkıp hutbe okurdu, insanlar sesimi duysun diye. Sonradan ensardan bir kadın geldi dedi ki: 'Benim iyi bir marangoz kölem var. Cemaat çoğaldı. Arka tarafın seni görmesi, seni duyması hani zor.' O yüzden dedi, sana bir kürsü yapalım tabiri caizse, böylece işte bazı rivayetlerde üç basamaklı yeni bir kürsü yapıldı. Onun üzerinden Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri sohbet ediyordu, vaaz nasihat ediyordu, hutbe okuyordu. Ardından işte bu sefer o Hannâne direği ağladı, sızladı, feryat etti. Bu sefer Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri 'İster misin cennette sen yeniden

dirilmek?' deyince o da onu kabul etti. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri de onu gömdü.

Gömdüğü yerle alakalı hani 'Benim evimle minberim arası cennet bahçesidir' dediği yere gömdü. Bir rivayet daha var. Bunu da bir yerde okursanız sanki burayı es geçmişim gibi olur. Sonra Mescit tekrar genişleme, tekrar tadilat edileceği zaman sahabeden bir kimse, o kütük çürümemiş, o orada çıkınca onu alıyor, götürüyor evine. O da ölünceye kadar onu evinde saklıyor onu. Kütük çürümüyor toprağın altında. Evet, kütük kadar değerimiz yok. Toprağa girdik mi çürüyoruz çünkü. Kütük o Muhammed(s.a.v) sevgisiyle çürümüyor. Allah bizi Muhammed(s.a.v) sevgisinde daim eylesin. Amin. 2120 beyit:

"Bunu duy da bil ki Allah kimi kendisine davet ettiyse o kimse bütün dünya işlerinden vazgeçmiştir. Kim Allah'tan tevfika mazhar olursa o âleme yol bulmuş, dünya işinden çıkmıştır."

Buradan hemen bir kestirmeden gireyim. Yani bu dünya sevgisinden uzaklaşmaktır yoksa dünyayı terk etmek değildir. Bütün peygamberler kendi iaşelerini kendileri sağlamışlardır, kendi işlerini kendileri görmüşlerdir ve bütün peygamberler, hiçbir zaman ümmetlerine şeyenlillah "Hani bana Allah için bir şey verin" dememişlerdir. Kur'an-ı Kerim'de değişik peygamberlerin ağzından ortak nokta şudur: "Bizim ücretimizi Allah verecektir." Nuh Aleyhisselam'ın ağzından der ki Cenab-ı Hak "Ben tebliğimden dolayı sizden bir ücret istemiyorum." Diğer peygamberlerin ağızlarından da bu tip sözler vardır hani tebliğden ücret alınmayacağına, tebliğden dolayı bunun bir ücretinin olmadığını ve bu tebliğle alakalı dünyevi bir ücretin veya uhrevi bir ücretin söz konusu olmadığına dair. Hatta hani bizim Anadolu'nun hemşerisi sayılır ya Antakyalı marangoz, ne diye koşuyordu? Diyordu ki "Sizden hiç ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz." Yasin 21. "Onlar hidayete erenlerdir." Niçin söylüyordu bunu? O çünkü İsa aleyhisselamın havarilerine eziyet edeceklerdi. Oysa o marangozun alaca hastalığı vardı. Alaca hastalığını iyileştirdiler, bir ücret almadılar ondan. Tırnak içerisinde "Din ve dinle alakalı bir tebliğden ücret alınmaz." Ölçü budur. Hanefilere göre, Hanefilere göre bir kimse namaz kıldırdığından dolayı da ücret alamaz. Hanefiye göre bir kimse namaz kıldırırsa ücret alsa bu caiz değildir. Çünkü bir kimse Kur'an-ı Kerim öğretse Hanefiye göre yani eski hukuka göre onun karşılığında ücret yoktur. Sonradan fetva vermişler bir emek sarf ediyor, emek sarf ettiği için ücret alabilir diye ama genel olarak İslam'ın bu değişmez kaidesidir, bir ücret istenmez. Değişmez kaidesidir, camilerde para toplanmaz. Değişmez kaidedir, hutbe makamından para dilenilmez. O makam Hz.Muhammedi Mustafa'ya(s.a.v.) aittir. Hutbeye çıkan, hutbeye çıkan kimse Hz.

Muhammedi Mustafa'yı(s.a.v) temsilen hutbeye çıkar. Hutbe o kadar önemlidir. Hutbeden dünyalık hiçbir şey istenmez, dünyalık bir şey söylenmez. Siz diyaneti o yüzden hani dini bir kurum olarak görüyorsunuz, yanılıyorsunuz. Diyanet İşleri Başkanlığı dini bir kurum değildir, laik bir kurumdur.

Meseleyi toparlayalım, şimdi Hazreti Pir diyor ki "Bunu duy, bil ki Allah kimi kendisine davet ettiyse o kimse bütün dünya işlerinden vazgeçmiştir." Yani o dünya sevgisiyle haşır neşir olmaz, o dünyanın peşinden koşmaz. Sen yönünü Allah'a çevirirsen dünya senin peşinden koşar. Sen yönünü dünyaya çevirirsen dünya senin önünden kaçar. Sen dünyayı yakalamak için koşturursun. Bu şu demek değil bir dervişin işi olmayacak, bir sufinin işi olmayacak demek değil. Herkesin işi gücü olacak. Herkes elinin emeğini yiyecek, herkes alın terinin karşılığını alacak ama dünyaya aşık olmayacak. Hazreti Mevlana yine Mesnevi'de der ki "Bize ölçüp biçmek, tartmak, ölçmek, biçmek kumaş hani ölçüp biçmek, onu alıp satmak bu yasaklanmadı. Bize dünya sevgisi yasaklandı" der. O yüzden hani bunu bilin. Allah çünkü insanları dünyaya çağırmaz. Yunus Suresi ayet 25: "Allah kullarını emniyet ve huzur yurdu olan cennetine davet eder ve dilediğini doğru yola sevk eder." Sen normalde Cenâb-ı Hakk'ın bu fermanına uy. Sen kendini Allah'a yönlendir. Sen Kur'an ve sünnete tabi ol ve Cenâb-ı Hakk'ın seni çağırdığı yer kendi cenneti, kendi cemalullahı. O zaman bir kimse Allah adına bir çağrıda bulunuyorsa seni Allah'a davet edecek, kendisine değil. Seni Allah ve Resulü'nün yoluna davet edecek, kendi yoluna değil. Bir kimsenin kendi yolu var ise o Kur'an ve sünnet değildir zaten.

Kur'an ve sünnetten başka yol yoktur çünkü ilahi manada. Diğerleri hepsi de atıldır, batıldır, sapıktır. Bir yol dini olarak Kur'an ve sünnetin içindeyse doğrudur, Kur'an ve sünnetin içinde değilse doğru değildir. O yüzden bu davet yani Allah'ın daveti insanın manevi bir arayışa yönelmesi, nefsini arındırması, temizlemesi ve Allah'a yaklaşması. Bunun için de Allah'ı zikretmesi ve Allah'ı çok sevmesi anlamına gelir. Yani bu kimse nefsini arındıracak, Allah'a yaklaşmanın yolunu arayacak. Bunun yolu da ne? Allah'ı zikir. Bunun yolu ne? Farzları yerine getirip nafilelerle Allah'a yaklaşma. Çünkü Cenab-ı Hakk'ın daveti bu, Allah başka bir yere davet etmez insanları. İnsanları doğruya davet eder, iyiliğe davet eder, haktan yana olmaya davet eder, hakikate davet eder. Hatta der ki, "Siz hakikatin de hakikatini arayınız." Yine Şura, ayet 20: "Kim ahiret menfaatini isterse onun mükafatını artırırız. Kim de dünya menfaatini isterse ona dünyada istediğinin bir kısmını veririz, ahirette ise hiçbir nasibi yoktur." O zaman kim ahireti istiyorsa Cenab-ı Hak onu arttırır. Başka bir ayeti kerimede, "Kim hani Allah yolunda gitmek isterse ona yollarımızı açarız." Kim mücahede

ederse ona yolunu açarız, onun perdesini açarız, onun kalbini açarız. Buradan bunu anla. Onun dilini açarız, ona bilmediklerini öğretiriz. Kim bildikleriyle amel ederse Allah ona bilmediklerini öğretir. Kim Allah'ı zikrederse Cenab-ı Hak onun kalbine doğruyu ilham eder, doğruyu ilham eder. Allah bu konuda aciz değil. O yüzden sen ahireti iste. Ahireti istemek ne demek? Allah'ın cemalini iste, Allah'ın yolunu iste, O'nunla beraber olmayı iste ve dünya menfaatini iste, dünya menfaatini değil ahiret menfaatini iste. Ama o kimse de yönünü dünyaya çevirirse doymak bilmez.

Hani hadis-i şerifte Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri, "İnsanoğlunun iki vadi dolusu altını olsa üçüncüyü ister" diyor. Dünya doyumsuzdur, dünyanın peşinde koşanlar da doyumsuzdur. Eğer dünyanın peşinde koşuyor, doyumsuz ya, eğer o yönünü ahirete çevirirse ahirette de doyumsuz olur. Şimdi bir kimse şöyle düşünün, dünyaya doyumsuzsa ahirete de doyumsuz olur. Dünyaya doygun ise ama bu böyle tembellikten kaynaklanan ahirete de tembel olur. Dünyaya çalışkan olan ahirete de çalışkan olur. Dünyalık cesaretli olan ahirette de cesaretli olur, ahiretlik de cesaretli olur. Yani korkak olan dini meselelerde de korkak olur. Aman ben bunu söylemeyeyim şimdi başıma iş alırım. Aman ben bunu söylersem maaşım kesilir. Aman ben bunu söylersem soruşturma yaşarım. Aman ben bunu söylersem cezaevine girerim. Aman ben bunu böyle söylersem millet beni sevmez...Onun korkuları farklı. O Allah'tan korkmuyor, o Allah'ı sevmiyor, o Allah'a feda etmiyor kendini. Allah bizi muhafaza eylesin. O yüzden Allah'a yönelen kimse bu dünyanın geçici zevk ve sefalarından arınır. Allah'a yönelen bir kimse dünyanın süsüne kanmaz. Allah'a yönelen kimse dünyanın arzusuna, heva ve hevesine tabî olmaz. Allah'a yönelen kimse bu dünyayı terk etmek manasına gelmez. Sakın buradan da bunu anlamayın. Buna en çok karşı olanlardan birisi benim. Yani biz alnımızın terini yiyeceğiz, elimizin emeğini yiyeceğiz. Önemli değil hamallık yapalım, hamallık yapalım, biz kendi emeğimizi yiyelim. Hamallık yapalım, ben bazen hani çalışmayacak olsam ben çalışmayacağım. Hayır, ben atmış dört yaşındayım, ben çalışıyorum daha. Ben vergi mükellefiyim, Bağkur emeklisi olmama rağmen ben vergi mükellefiyim, çalışmaya devam ediyorum. Hiç kimseye şey'enlillah dememek için çalışacaksın, ihtiyaçlarını kendin göreceksin. Dinin özü bu, benim öğrendiğim din bu. Kendi işini de başkasına yaptırmayacaksın. Birisi senin çantanı, birisi senin işte takkeni, kavuğunu taşımayacak, birisi senin cübbeni taşımayacak. Bu gösterişe giriyor.

Şimdi şeyhler toplantısında ben çok şey öğrendim 28 Şubat'ta. Ya bir şeyh geliyor, bir şeyh efendi geliyor, ondan sonra, böyle onun başına taktığı takkeyi, kavuğu ne derseniz deyin birisi elinde böyle getiriyor, cübbesi dürülmüş

vaziyette, birisi elinde böyle getiriyor, bir şeyini arkasından birisi böyle getiriyor. Toplantı nerde olacak? Burda olacak değil mi? İçeri girmeleri yasak. İyi ki yasak yani, kapıya kadar getiriyorlar, bir de bakıyorlar hani bunu kime vereceğiz biz. İçeride bir şeyhler var bir de halifeler var. Kime vereceksin, ver şeyhin eline. Ama şeyh onu eline alır mı! Dedim Allah Resulü hiç eşyasını taşıtmadı sallallahu aleyhi ve sellem . Ben şeyim, her yerde özgürüm ben, böyle çomak sokacağım bir şeye. Dedim verin eline. Şeyh efendinin kafasında takke zaten, onun şeyi yok, her şeyi onun sırtında. Haydarisi sırtında, Haydarinin üzerinde onun bir böyle paltosu, paltoyla cübbe arası böyle bir kıyafeti var onun, kendine münhasır, o sırtında. Tamam, bitti. Kafasına bir sarık sarıyor, oturuyor, bu kadar. Onun özel bir şeysi gitmiyor şeyh efendinin. Onun özel gidiyor. Yok! Senin yönün hakka yönelikse bunlara ihtiyacın yok senin, insanları etkileme derdin yok senin. Sen Hakka yönel, örnek ol. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri öyle davranmazdı. Hz. Ebubekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali, Hz. Hasan, Hz. Hüseyin hiç öyle davranmadılar. Sahabeler hiç öyle davranmadı, özel bir davranışa tabi olmadılar. Allah muhafaza eylesin. O yüzden o dünyanın şatafatından, şatafatın gösterişinden uzak durur Allah'a yönelen kimse "Etraf bana hürmet etsin, hizmet etsin, benim lafımı dinlesinler..." Allah'a yönelen kimsenin böyle bir derdi yoktur. Yok, terzi Dursun, bana temenna etsin. Allah'a yönelen kimsenin böyle bir derdi yoktur. Hatta ona özel bir davranışta bulunsalar o utanır, üzülür, böyle bir şey istemez. Onun hesabı var der. Çünkü Müslüman'ın derdi Allah'a yönelmek, Allah'a yakın olmaktır.

Allah'a yakın olacak olan bir kimsenin dünyevi zevkten, sefadan, arzudan, istekten, dünyevi gösterişten, şatahattan, şatafattan uzak durur, içi istemez onun. Onun kalbinde böyle bir istek yoktur. "Gideyim şurda bir yemek yiyeyim bir de selfi yapayım herkese göstereyim. Filanca marka kıyafet alayım herkese göstereyim." Böyle bu deccalist, kapitalist sistemin oyununa düşmez. İsraftan uzak, şataattan uzak, şatafattan uzak yaşar. O kendi kimlik ve kişiliğini geliştirir, Allah'a olan yakınlığını geliştirir, kendisini sufilik noktasında derinleştirmeye çalışır. Zaten derinleştikçe bu gördüğü dünyanın bir necis olduğunu hisseder, görür ve Allah'a yaklaştıkça dünyanın gösterişinden, şatahatından, şatafatından uzaklaşır. O, ona acı verir, onu rahatsız eder ve böylece Allah onu kendine seçer. Nefsini terbiye etmekle uğraşıyor, Allah'a yakın olmakla uğraşıyor. Allah onun kendine olan yolunu açar. "Yolumuzda mücahede edenlere yolumuzu açarız." Ayet-i kerime. Ona yolunu açar. Bu seninle alakalı. O yüzden ve o kimsenin en önemli özelliği şudur. Allah'a yakın olan insanın en önemli özelliği etrafına faydalı olma yolunu seçer. Bir sufi, etrafına maddi manevi faydalıdır. Maddi manevi! Etrafına

faydası yoksa bir kimsenin, çok özür dilerim, sufilikte gereksiz elemandır o. Çünkü sufi etrafına faydalı olayım derken etrafın eziyetlerine de katlanır. Bizim yolumuz, etrafın eziyetlerine katlanmak, ondan şikayet etmemek, hatta o eziyete rağmen hala da faydalı olmanın yollarını aramaktır. Sen o eziyete katlanaraktan nefsini tezkiye edersin, o eziyetlere öf demeden Allah'a yakın olmanın yolunu bulursun. Senin eşin, çoluğun, çocuğun, arkadaşın, etrafın, arkadaşların, derviş arkadaşların muhakkak sana bir eziyeti dokunacak, sen ona sabrederekten yürüyeceksin. O yüzden hani o dünyayı terk etmek olarak algılanmasın. Bir kimse etrafına faydalı olacaksa mali yönü de iyi olacak, manevi yönü de iyi olacak. Mali yönün de iyi olacak, manevi yönün de iyi olacak. Mali yönün iyi olacak. Neden? Yardımcı olacaksın insanlara. Bir yoksulu doyuracak, bir açığı çıplağı giydireceksin, faydan olacaksın.

Manevi yönün de kuvvetli olacak. Neden? Dua edeceksin, insanları zikre davet edeceksin, İslam'a davet edeceksin, güzel ahlaklı olacaksın, örnek olacaksın insanlara. Önce eşine örnek olacaksın, önce çocuklarına örnek olacaksın, önce yakın dairene örnek olacaksın, derviş kardeşlerine örnek olacaksın, herkese örnek olacaksın, örnek olacaksın! Bunun için normalde bir iş yapan bir kimseye yardımcı olacaksın, çevrene, topluma yardımcı olacaksın, onlara karşı duyarlı olacaksın, insanlara güzel sözle hitap edeceksin, küskünleri barıştıracaksın. Ondan sonra iyiliği emredeceksin, kötülükten sakındıracaksın, nasihat edeceksin, hakkı hakikati anlatacaksın çünkü, derdi olan birisini dinleyeceksin, sıkıntıda olan bir kimsenin normalde sıkıntısına merhem olmaya çalışacak. Dervişlik böyle kenara çekil, sadece Allah'ı zikret, ondan sonra etrafla hiçbir ilgin alakan yok. Öyle dervişlik yok. İnsanların içerisinde yaşayacaksın, halkın içinde yaşayacaksın. Öyle çakarlı arabalar, etrafında korumalar yok böyle bir şey. Sen siyasetçi misin, derviş misin? Sen fabrikaları yöneten patron musun, derviş misin ya? Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin bir müddet önünde kılıç ustası olarak, Türkler nöbet tutuyordu. Ta ki "Senin koruyucun biziz" ayeti kerimesi gelinceye kadar. Ayeti kerime geldi, Allah Resulü çadırdan kafasını çıkardı. "Bundan sonra hiç kimse benim çadırımda beni korumak için durmasın" dedi, bitti. Ağacın dibinde yatıyordu, hurma ağacının dibinde. Hurma ağacının dibinde! Hatta geliyordu Yahudiler, bakıyorlardı. "Hani burada buranın reisi kimdir, buranın imamı kimdir?" dediler ki Hazreti Ebubekir'dir herhalde. Gittiler ona dediler ki "Buranın reisi kim?" Çünkü o daha elbisesi şe, öbürkülerden farklı, diğer sahabelerden. Hazreti Ebubekir efendimizin hali vakti yerinde, Hazreti Ömer'in yerinde, Hazreti Osman onlardan daha fazla. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin kıyafetine bakınca diğerlerinden kıyafeti daha aşağıda, öyle diyelim.

Hani öbürküler şimdi işte Özgür burda olsaydı en yüksek markayı sorardık. Şimdi o da "Vakko" derdi bize. Nerede Özgür? Gelmedi mi daha? Mesai bitmedi mi, gelmedi mi? En meşhur erkek markası ne şimdi, erkek markası? Oğlum Özgür kandırmış sizi be. Özgür hepinizi de zapt etmiş, cebellez etmiş. Neyse Özgür'ü şey yapmayalım şimdi, Vakko diyelim. Hani birileri Vakko'dan giyinmiş, öbürü de benim gibi Altın Yıldız'dan giyinmiş, orta marka. Orta marka değil mi? Altın Yıldız ne oluyor? Söyle söyle öyle mi? Örnek yani şimdi nereye gidiyor? Vakko'ya gidiyor. Bunun gösterişi yerinde ya! Şimdi de kapitalist sistem böyle yapmıyor mu size? Evet öyle yapıyor! Hayali bir marka oluşturuyor, aynı kumaş hemen hemen, siz o hayali markayı alıyorsunuz. Hayali! Kapitalist sistem daha da hayaline koştutturuyor. Ne yapıyor? Deccal kapitalist sistem? Başında kim var? Amerika var. Ne yapıyor? Örnekliyorum size şimdi; Instagram var, öyle değil mi? Ne üretiyor? Hiçbir şey! Hiçbir şey ama bütün üretenler malını oradan tezgahlıyor, pazarlıyor değil mi? Peki; adamlar Amazon kurdular, ne üretiyor Amazon? Hiçbir şey. Bakın hiçbir şey üretmiyor. Dünya insanlığı körelmiş, bunu görmekten uzak. Trendyol ne üretiyor? Hiçbir şey! Yemek Sepeti; otur, yemek sepetinden yemek söyle. Ne üretiyor Yemek Sepeti? Yemek mi yapıyor? Hayır! Hayır ama o yemek yapan kendini mecbur hissediyor, oraya gidiyor üye oluyor, oraya para yatırıyor doğru mu? Oradan üç kuruş para kazanmak için adam oturuyor bir yazılımla hallediyor onu. Ne yaptı Çin firması? TikTok yaptı değil mi? Ne diyor şimdi kovboy? TikTok'u bize satacaksın diyor. Ne demek bu? Bütün dünya izliyor değil mi? Vay lan gördün mü ya, bak işte Trump ondan sonra TikTok'u bana satacaksın diyor.

Arkasını görmüyor. Arkası ne? Zulüm! Arkası sömürü. Sen de hayal satıyorsun, o da bir hayal satıyor. O da TikTok hayalini kurmuş, bir sistem kurmuş. Bakın, o da bir şey üretmiyor ama dünya sistemini elinde tutan Deccalist sistemin başındaki ABD diyor ki bunu bana satacaksın, yoksa diyor sana nefes aldırmam. Bunu görmüyor insanlar. Zalim bir sistem var ortalıkta. İşte normalde şimdi yani sufi, sufi etrafına faydalı olacak. O zaman çalışacak, o zaman gayret edecek, o zaman mücadele edecek etrafına faydalı olmak için ve insanlara, sadece insanlara da değil, hayvana, haşata, böceğe, yeşile, ota, çöpe...Ne görürse görsün, her şeye faydalı olacak. Bu faydalı olmakla dünyayı terk etmenin arasında bir fark var. Biz dünyayı terk etmeyiz. Biz dünyayı ahirete basamak yaparız ve sen Allah'a yakın olma yolunda gidiyorsan dünya senin için bir araçtır, amaç değildir. O zaman dünyayı araç yapmakla amaç yapmanın arasında fark var. Biz dünyayı bu manada ne yaparız? Araç yaparız ve o kimse müminlikte kemale erdikçe artık dünya onun için ahiretin tarlası hükmünde olur. Dünya onun için ahiretin tarlasıdır. O

yüzden özellikle söylüyorum, dünyayı terk etmek yok. Dünyayı boşlamak yok. İşiniz varsa işinizi çok sıkı takip edeceksiniz. Dükkanı olan çok sıkı bir şekilde dükkanını açacak, işine bakacak. Ne iş yapıyorsanız çok disiplinli, çok ölçülü bir şekilde işinizi yapacaksınız. İşinize taviz vermek yok. Okulsa okuluna dikkat et. Okul, okuluna dikkat et, düzgün çalış. İş yerin var, iş yerine dikkat et, düzgün çalış. Bir mesleğin var, mesleğine dikkatli bak, dikkatli çalış. Mesleğinde zirve ol, okulunda zirve ol. Evet, ticaretinde zirve ol. Zirve ol! Desinler ki bu işi ancak bu güzel yapabilir. Bu muhteşem bir şey ama faydalı ol. Allah bizi onlardan eylesin. Amin.

"Bir kimsenin Allah sırlarından nasibi olmazsa cemadatın inlemesini nasıl tasdik eder?"

Yani bir kimse Allah sırlarından nasipli olması lazım. Yani bu normal o cemadat dediği, kütük. O ağacın inlemesinden nasıl haberi olacak? Maneviyatın olursa olacak, maneviyatın olmazsa normalde ağacın inlemesini duyar mısın? Duymazsın. Maneviyatın olmazsa 'sordum sarı çiçeğe, annen baban var mıdır? Çiçek dedi, derviş baba, annem babam topraktır.' İyi; Yunus bunu söyledi. Sen sordun mu bir güle? Sen sordun mu hiç bir çiçeğe? Sen sordun mu hiç bir ağaca? Sen hiç böceğe sordun mu? Sen hiç kuşa sordun mu? Hiç böyle bir diyaloğun oldu mu? Olmadı. Olmadıysa o zaman sen daha derviş olmadın. Sen bir kabristana gittiğinde, "Selamünaleyküm ya ehli kubur" dediğinde ve aleykümselam dediyse sana, sen de bunu duyduysan dervişliğe adım attın, dervişliğe adım attın! Daha adım attın, yolun başındasın daha, öyle uçma! Hemen ayaklarındaki ağırlıkları atma. Daha dur, daha dur, yol var daha! Neden? Ondan sonra sen daha onu bir de göreceksin. Önce sesi duydun, sonra göreceksin onu, sonra konuşacaksın. Yolun başı o daha. E var hadis-i şerif bunlardan. Söylemiyorlar, anlatmıyorlar! Sebep? Kendileri bilmiyorlar çünkü böyle bir hali. Hazreti Peygamber gördü mü, konuştu mu? Evet. Hazreti Ebubekir efendimiz gördü mü, konuştu mu? Evet. Hazreti Ömer efendimiz kabristandaki ölen gençle konuştu mu? Evet. Bu yol açık, herkese açık. E sen o sırra vakıf değilsin, o hale değilsin ve normalde kalbin o noktada zikrullahla haşır neşir olmamış, arınmamış. Arınmayınca senin maneviyatla bağın yok senin. Sen dervişliği kafandaki sikkeden, üstündeki cüppeden ibaret zannediyorsun. Olsaydı diyor alırdım üçe beşe Yunus! Hani dervişlik böyle takkeyle, sikkeyle, cübbeyle olsaydı diyor alırdım üçe beşe. Öyle değil ama. Şeyh efendi hazretleriyle bir kabristanın başına gitmeye herkesin ayakları titrerdi, geri dururlardı. Şeyhin kabristanın başında sen ne yapmaya geri duruyorsun? Olur mu olur soruverir çünkü şeyh efendi. Hiç yavaşı yoktur.

Kabristanın başına gittin, Emir Sultan Hazretlerine, hemen on bir ihlas bir Fatiha makamlara bağışlanır, üç Tevhit okutur. "Falemennehu la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah el Fatiha" der. Sen tabii şeyhin kabrin başında duruyor, nereye ayrılacaksın? O böyle bulur, anlat ne gördün der. Yandı keten helva! Direkt sorar. Hem de böyle dervişlik taslıyorsa bir kimse, hususi ona sorar. Yani bizim arkadaşların öyle bir hali yok da hani dervişlik taslama hali, olurdu böyle. Kimisi böyle öne geçecek, önde oturacak, Salih gibi böyle önde oturmazsa haleti ruhiyesi bozulur. Salih, sana takılmayayım da kime takılayım? Ya tabii! Normalde herkes aslında bilir ya şeyh efendinin o halini, böyle kaçabilirse kaçacak veya gömecek kendini toprağın içerisine. Sorar ki! Koca nakibi nükebba da olsa sorar. Nakibi nükebbaya sordu, ne gördün dedi. Efendim bir şey göremedim dedi. Yaptığı mesleği söyledi. İşte mesleği ne? Örnekliyorum işte Cevdet şimdi beni yanlış anlamaz, işte motor tamircisi değil mi? Motor da mı tamir etmedin der. Öyle kimse cartınmasın şeyh efendinin yanında, direkt sorar. Sen gördün mü görmedin mi diye sormaz Eskiler bilir, direkt "Ne gördün?" der. O da "görmedim efendim" deyince, "Nefsinize uyuyorsunuz, Allah'ı zikrediyorsunuz, dedikodu ediyorsunuz. Ah ah, seher vakti uyumakla dervişlik mi olur?" derdi. Bitirir seni! Allah bizi affetsin. O yüzden bu manevi sırlar ancak o manevi olgunluğa yürüyen kimselerde olur. Sen bu direğin ne dediğini o zaman duyarsın. O zaman, evet, duvara baktığında silüetleri görürsün. Bakma sen, Salih de hemen bir bakışta ben oraya baktım diye o da bakıyor, ne var. Yok orda bir şey. Bugün Salih'ten görüldük. Şimdi Allah'a yakın olursa o kimse, ihlasla Allah'a yönelirse o manevi körlükten kurtulur. Sufilik, manevi körlükten kurtulma yoludur. Manevi körlükten kurtulma... Bugünkü zaten İslam dünyasındaki "Ben tasavvuf ehliyim, ben sufiyim." diyenlerin handikapı bu, manevi körlükten kurtulamamaları, nefisle mücadeleleri yok, Allah'ı çok zikretmiyorlar. Allah'ı bütün varlığın üzerinde bir sevgi ile sevmeleri lazım.

Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini var olan insanlardan ve varlıktan daha fazla sevmeleri lazım. Bu şeyhimin nasihatiydi. "Gördüğün insanlardan en fazla şeyhinizi seveceksiniz." derdi. "Gördüğün insanlardan en fazla şeyhinizi seveceksiniz." derdi. Millet şimdi zakiri severdi, yok nakibi severdi, yok işte eşinin dediği noktada gider eşini severdi, yok çocuğunu severdi, yok işini severdi... Böyleydi. Ben eskiden örnek vereyim, şimdi yeniden örnek verip de insanları gömmeyeyim şimdi. Derdi ki şeyh efendi, "oğlum eşini sevdin, eşini bari rüyanda gör", öyle ya! Demek eşini sevmesi de doğru değil hani hakikat noktasında. Eşini de sevmiyor, çocuğunu da sevmiyor. Sevse rüyasında görecek. Neyi seviyorsan rüyanda

onu göreceksin. Hiçbir şey görmüyorsun, hiçbir şey sevmiyorsun o zaman. Allah bizi affetsin. O yüzden bu cansız varlıklar da biz cansız olarak görüyoruz ya, kurumuş kütük, hurma kütüğü, direk, taş, masa, toprak, o, bu... Etrafımızda her ne var ise bunlar da Allah'ı zikrederler. Kur'an-ı Kerim'de İsra Suresi, ayet 44: "Yedi gök, yer ve bunlarda bulunanlar 'O'nu tesbih eder. 'O'nu hamd ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Ne var ki siz onların tesbihlerini anlayamazsınız, duyamazsınız." Neden? Bütün varlık, tamamiyle Allah'ı zikreder. Allah'ı zikirden bir şey kesildiyse o yokluk alemine gönderilir. İnsanlar ve cinliler hariç. Bir de yokluk alemi vardır. Adı sanı yok, bitti. The end. Öbür türlü cansız gibi görünen bütün varlıklar Allah'a kuldur. Biz onu cansız olarak görürüz. Doğru, bir ruh ona üflenmemiş insanlara üflendiği gibi. Biz onu cansız görürüz. O canlıdır, o Allah'ı zikrediyor, o tespih ediyor kendi lisanıyla ve insan bu hakikati kavrayabilmesi için insanın, o kimsenin Allah'a yakın olması lazım. Burada benim dönüp dolaştığım yıllardan beri söylediğim tek şey var: Allah'ı çokça zikredin.

Dönüp dolaştığım, söylediğim tek bir şey var: Hiç kimsenin kalbini kırma, incitme. İnsanlara bir zararın dokunmasın, hele dervişlere hiç dokunmasın. İnsanlara zararın dokunmasın, hele dervişlere hiç dokunmasın. Dilini dervişlerden uzak tut. Sonra yıllardır "Ben neden körüm? Benim neden açılmadı? Ya adam daha dün geldi, bak Peygamber Efendimizi gördüğünü söylüyor. Yok ya, yalan söylüyor bu ya, yok ya görmemiştir de o gördüğünü zannediyordur. Yok ya hayali hakikat zannediyor ya. O kim ki bunu görecek..." Böyle diyenlerden olursun sonra, yıllardır biz onları da dinliyoruz. Sen yakın olmanın yolunu ara. Cömert ol, uykudan fedakarlık et, rahatlık, rahat yaşamaktan fedakarlık et, Allah yoluna hizmet et. Senden para isteyen yok, pul isteyen yok, makam isteyen yok, mevki isteyen yok. Bir şeyin ucundan tut, bir arkadaşına nasihat et. İyi insan ol, iyi insan! Bütün peygamberler iyi insan yetiştirmek için gönderildiler. Çünkü iyi insan Allah'ı tanır ve bilir ve Cenab-ı Hakk'ın sıfatları onda tecelli eder, iyi insanda. Kötü insanda tecelli etmez. Senin dilin kötü olmasın, kulağın kötü olmasın, gözün kötü olmasın. Elin, ayağın, uzuvların kötü olmasın, kalbin kötü olmasın. Olsun, seni saf yerine koysunlar, boş ver. Allah bizi muhafaza eylesin. Amin. Ve bütün varlıklar Allah'ı zikreder, bunu bil. O yüzden taşa zulmetme, ota zulmetme, ağaca zulmetme. O yüzden herhangi bir eşyaya zulmetme. Arabayı itinalı kullan, telefonunu itinalı kullan, bilgisayarını itinalı kullan. Onlar da Allah'ı zikrediyor. "Parasını ben verdim ya!" öyle deme. Allah'ın verdiği nimete nankörlük etme. Her şeyi yerli yerinde, düzgün kullan. Yerli yerinde, düzgün. Her şeyi...Sen çok afedersin, merkebe atlık yükünü yükleme, zulmedersin. Senin araban ne? Binek. Onunla

inşaata beton taşıma, arabaya zulmediyorsun. Evet! Bu ne? Bilgisayar. Yük taşımak için değil, birisinin kafasına vurmak için de değil. Bilgisayarı bilgisayar gibi kullan, itinalı kullan. O da Allah'ı zikrediyor.

Sen zikretseydin, bilgisayarın da zikrettiğini duyardın. Sen zikretseydin, mousenin de zikrettiğini duyardın, masanın da zikrettiğini duyardın, elbisenin de zikrettiğini duyardın. Senin giydiğin, zikrettiğin için giydiğin gömleğin de zikrettiğini görürdün, duyardın. Atamazdın o gömleği, atamazdın. Atamazdın o ceketi, sen o ayakkabıyı atamazdın. O eşyayı atamazdın sen onun zikrini duysaydın. O yemeğin zikrini duysaydın atamazdın çöpe. O ekmeğin zikrini duysaydın çöpe atamazdın. Çöpe atıyorsan, senin kalbin harekete geçmemiş. Senin kalbin harekete geçmemiş. Sen Allah'ın verdiği nimetlere nankörlük eden bir nankörsün. Sen nankörlerdensin, açık net! "Hamd edenlere nimetlerimizi arttırırız." Zikredenlerin yolları açılır, hamd edenlerin nimeti artar, mücadele edenlerin yolları açılır, iyi insanların yolları açılır. Cömert insanların yolları açılır, faydalı insanların yolları açılır. Evet, Allah'ı seven insanların yolları açılır. Dilinde küfür hakaret, yüzünden düşen mahkeme duvarı gibi, sen iyilik bekle! Bekleme. Sen önce yüzünü tebessümlü et. Sen bir önce asık surattan kurtul. Suratsız! Senin asık suratına cemalullah tecelli eder mi? Etmez. Neden asık suratlısın? Kalbin çünkü mutlu değil, mutsuzsun. Senin kalbine Allah tecelli eder mi? Etmez. Etmez! Mutsuz kalp, nankör kalptir. Mutsuz kalp, Allah'ın vermiş olduğu nimetlere hamd etmeyen nankörün kalbidir. O yüzden yüzü gülmez onun. Ona bütün dağı indirsen önüne, gene mutsuz o. Dağ önüne gelse, "Aa, bunun bir tane ağacı eksik ya!" der. Ağacı koysan bakar bakar, "Bir tane dalı eksik bunun ya!" der. "Böyle olur mu ya" der. Evet, o bir şey bulur orda, mutsuz çünkü. Yani "Elhamdülillah ya, çayımız var ya!" Öbürkü der ki: "Ya üzerinden içilmiş bunun, yarım." Ya hamt et ya! Mutsuz!

O yüzden bütün varlık Allah'ı zikreder. Sen o varlığın zikir senfonisine katıl. Sabahleyin kalk, gözün kapansa dahi namazını kıl. 'La ilahe illallah' de biraz, biraz tevhit çek. O varlığın senfonisini hatırla, dinle. Ooooo! Kuşlar cıvıl cıvıl, hepsi de ayrı bir esmada. Ağaçlar ayrı esmada, oturduğun koltuk ayrı esmada. Koltuktan sıçrarsın! Halı ayrı esmada, yatak orda duruyor ayrı esmada, üzerinde yorgan ayrı esmada, yastık orda duruyor ayrı esmada. Sen tevhide devam et. Aldanma. "Ulan yastık 'Ya Hu' çekiyor. Ben de Hu çekeyim!" Senin üstadın tevhit demiş, tevhide devam et. Nefsine uyma. O senfoniye katıl. O senfoniden uzak durma. Daha ileri gideceksin, içsel olarak, bakacaksın ki hücrelerin de Allah'ı zikrediyor. Oooo! Biraz daha ileri, bakacaksın, sen normalde "La ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah" diyorsun ya, kalbinde bir Allah sedası... Allah, Allah, Allah, Allah, Allah,

Allah, Allah, Allah, Allah... Bu ses nereden geldi ya? Devam ediyor. Bu ses nerden geldi diyorsun sen, o devam ediyor. Allah, Allah...O zaman anlıyorsun: "Bir ben var benden içeri!" dediği o...Aaa! Sen 'la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah', bitiyor, 'Allah, la ilahe illallah, Allah, la ilahe illallah, Allah, la ilahe illallah, Allah, la ilahe illallah, Allah la ilahe illallah, Allah la ilahe illallah! Allah, la ilahe illallah, Allah...' Nasıl takılıp gittiniz bak. Öyle takılır gidersin ve dersin ki, bütün varlık onu zikrediyor. Bir bakmışsın senfoniye bütün hepsi de katılmış; pencerene konan kumru da aynı esmada "la ilahe illallah, Allah..." O da sallanıyor böyle, bakıyorsun camın kenarına toplanmışlar, esma devam ediyor. Aaa! Biraz daha dinginleş. Ağaçların zikrini duy. Biraz daha dinginleş. Aaa! Etrafında melekler var, onlar da aynı zikrullahı yapıyor. Biraz daha dinginleş. Aaa! Sarıklılar gelmiş. Biraz daha dinginleş. Daha farklı bir cemaat toplanmış. Biraz daha dinginleş. Aaa! Bu kim? Bu farklı bir kimse. Aaa! Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri, kalbine dokunur vurdu. Öyle gelmez o, vurur. Ooo, bir kendine geldin, esma devam ediyor: "Allah, la ilahe illallah, Allah, la ilahe illallah..." Ardından geliyorsa ne alâ. Gelmedi, orda kaldı. Yan Allah dön Allah!

Hadi göreyim seni. Ertesi sabah sen senfoniye katılma. Ertesi sabah bekliyorsun artık yine. Onu yakalamanın derdindesin. Acemisin ya! Acemi olduğundan aynı şeyin bir daha olacağını düşünüyorsun. Onu ilk defa yakaladın çünkü. Bir daha öyle vurmaz, onun adeti öyle değil. O esnada nereye gittin gittin, ne oldu oldu. Bir daha aynısı olmaz. Sen ama onu yakalayacağım diye uğraşırsın. Aynısını yakalayamazsın, o aynı şekilde tecelli etmez hiç, hiç bir şey. O yüzden nereye bakarsan bak, varlığın hangi derecesine çıkarsan çık, her şey onu zikreder, her şey! Ve sonra ayet-i kerime güm vurur sana! Ayet-i kerime vurur: Nedir ayet-i kerime? Hadit Suresi, Ayet 1: "Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ı tespih etmektedir. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." Hüküm ve hikmet sahibidir! Hikmet nedir? İlmin özüdür. Hikmet ilm-i ledündür. Onun sahibi Allah'tır ve o sufinin kalbine lazım olacak kadarını verir. O hikmet deryasından bir damla lazımsa bir damla, bir kaşık lazımsa bir kaşık, bir kova lazımsa bir kova onun kalbine verir. Çünkü hikmet sahibi olan Allah'tır, mülkün sahibi Allah'tır, varlığın sahibi Allah'tır, mananın sahibi Allah'tır, zahirin sahibi de Allah'tır. Senin de sahibin Allah, benim de sahibim Allah'tır. Her şey Allah'ın hükmü dairesindedir, biz kulluk yaparız. Allah bizi onlardan eylesin, amin ve bu maneviyatı olmayan kimseler, bu manevi olgunluğa erişmeyen, bu tip böyle manevi tecellilere mazhar olmayan kimseler, Hazreti Peygamberlerin üzerindeki mucizelere de karşı çıkarlar.

Çıkıyorlar ya televizyonlarda: "Böyle bir şey var mı, oldu mu olmadı?" İsrailiyattan ya! "Tabi ya, ateş yakmaz mı?" Ne alakası var, İbrahim'i yakmamış! İsrailiyat kardeşim o. O şeyde de ne o, İncil'den önceki Tevrat'ta da öyle geçiyor, İsrailiyat çünkü. Evet, kulağımla dinliyorum! Ya, bu peygambere verilen mucize kardeşim, ayetle sabit. Bu İsrailiyattan dediğin zaman, ayeti inkar ediyorsun. Ateşi başka bir yöne çevireceğim diye uğraşıyor. Şimdi ateşe yakmadı dese kabul etmiş olacak ama ateş yakmadı? Onu öyle kabul etmeyecek. "Bakalım ateş miydi o?" Ya, sende o hal yok, sen körün körüsün. Sen ilahiyat profesörü olmuşsun ama körsün, bildiğin körsün. Sen İbrahim'i ateşin yakmadığına inanabilecek imana sahip değilsin. İlahiyat profesörüsün, o imana sahip değilsin. Hani Musa, deniz yarıldı, Musa içinden geçti kendine inananlarla beraber. "Yok o deniz şöyle miydi de yok, deniz çekiliyordu da yok işte git gel esnasında yürüdü de..." Allah seni bin kere kahretmesin ya! Kahretsin demeyeyim şimdi, bizi ilgilendirmiyor. Ya buna gerek yok. Ayetle sabit, ayetle sabit. Aynısını Peygamber Efendimize de yaptılar müşrikler, yapmadılar mı? Yaptılar.

Şimdi bu Hannâne direğinin ağlamasını müşrik kabul eder mi? Kabul etmez. Der ki ya direk ya...Ama müşrikler şunu diyorlardı: "Bu büyücü." Hani Mekke'de en büyük Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin üzerinde tecelli eden mucizelerden birisi vardı, ayın yarılması, değil mi, ikiye bölünmesi. Ne dedi Müşrikler? Dediler ki, "Bu Muhammed'in büyüsü, göklere de ulaşıyor. Hani o kadar büyük bir büyücü ki, göğe de bunun büyüsü ulaşıyor. Ayı ikiye böldü. "Biz de öyle gördük." dediler. Kabul etmedi. Neden? Kalpleri kör çünkü. Bir kimsenin kalbi körse, mucizeye de inanmaz, keramete de inanmaz. Kalbi kör, maneviyatı yok çünkü. Maneviyatı olmuş olsa, "Evet, ya keramet vardır, haktır." der. İmam-ı Azam'ı okusa, Fıkh-ı Ekber'i okusa, peygamberlerde mucizeler haktır, Allah'ın veli ve evliyalarında da keramet haktır, ona inanmak gerekir. İmanın rükunlarından birisidir bu ama onu da kabul etmez adam. Neden? Çünkü maneviyatı yok. E bunları da anlatan da yok zaten. Yani bunu anlattığın zaman sosyal medyada hedef tahtasındasın. Tabi sohbeti dinliyor oturduğu yerde, bakıyor neresinden ne çıkarayım Mustafa Özbağ'ın diye, hiçbir şey bulamazsa altına bir şey yazıyor, doğru mu yanlış mı önemli değil. Ya körsün! Ben körsün deyince de kızıyor. Körsün kardeşim, var mı manevi halin? Yok. E "Siz delisiniz." diyor. "Evet, deliyiz." diyorum. Sana göre biz deliyiz. Bana göre sen akılsızsın. Akılsızlık ayrı, delilik ayrıdır. Cahil cühela insan, akılsızdır. Allah bizi affetsin. Amin. O yüzden bu tip o müşrikleri anlatıyor şimdi Hazreti Mevlana diyor ki:

"Evet." der ama yürekten değil."

Hani o kimse böyle cemadatın inlemesini nasıl tasdik eder, etmez ama diyor, "Evet" der ama yürekten değil.

"Kendisine münafık demesinler diye tasdik edenlere uyar, zahiren tasdik eder."

Kalben tasdik etmiyor yani. Neden? Şimdi münafıklık iki şekildedir: Bir, amelde münafıklık vardır. İki, akaitte, inançta münafıklık vardır. Hani ibadette münafıklık bellidir. O kimse "namaz farz, namaz farz ama ben kılamıyorum kardeşim." der. Amelde münafıklık. Hani onlar konuştuklarında yalan söylerler, emanete hıyanet ederler, verdikleri sözü yerine getirmezler. Üç taneden, üç tane bir veya bazı hadisi şeriflerde dört tanedir. Bunlardan birisi üzerinde varsa, üzerinde onun münafıklık alameti vardır. Yani biz yine münafık diyemeyiz ona, münafıklık alameti var onda. Bu amelde münafıklık. Bu ameli yani bazen yalan kaçırıyor veya bir söz veriyor, sözünde durmuyor. Yani burada söz veriyor, kapıdan dışarı çıkıyor, "Ya ben orada söz verdim ya mecbur kaldım." diyor, sözünde durmuyor veya aynı şey dergahlarda da oluyor. "Selamünaleyküm","Aleykümselam." "Ben ders almak istiyorum kardeş. Bizim yolumuz zor bak, sıkıntılı bir yoldur bizimki, başını yakarsın, şöyledir, böyledir..." "Ben gideceğim yola." "İyi al ders sana." Dışarı çıkıyor, yanındakine diyor k. "Ya aldım. ders ben diyor ama kalbim benim mutmain değil" diyor. Kapının önünde daha diyor! Allah bizi affetsin. Amin. Veya bir söz veriyor, ders alıyorsun, söz veriyorsun. Sen o sözü ölünceye kadar tutacaksın. Ya söz verdin ölecek ya sen öleceksin, ölümle söz bitti. Ama yok, "Ben ölünceye kadar." dediysen duracaksın orda durduğun yerde. Amelde münafıklık, sözünde durmamak! Amelde münafıklık, emanete hıyanet etmek! Amelde münafıklık, yalan konuşmak. Hani diyor ya Allah Resulü Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretlerine diyorlar, "Ümmetin içki içer mi?" "İçer" diyor diyor. "Kumar oynar mı?" "Oynar." "Zina eder mi?" "Eder." "Yalan söyler mi?" "Asla" diyor. "Ümmetim yalan söylemez." Bak "Yalan söyler mi?" "Asla." Ooo, şedit! E şimdi bunlar amelle alakalı. İtikatla alakalı olan var, Bakara, ayet sekizden ona kadar: "İnsanlardan öyleleri vardır ki biz Allah'a ve ahiret gününe iman ettik der. Oysa onlar mümin değildirler. Allah onların kalplerine hastalık vermiştir ve onlara büyük bir azap vardır." İtikatta münafıklık. Nisa, ayet 142: "Şüphesiz ki münafıklar Allah'ı aldatmaya çalışırlar. Oysa Allah onları aldatmaktadır. Onlar namazda tembelce davranır, sadece insanlara gösteriş yapmak için ibadet ederler." İtikatta münafık, gösteriş için ibadet ediyor. Hani birine bir sadaka edecek, gösteriş için sadaka veriyor. Birine bir şey yapacak, gösteriş için yapıyor.

Ben hep anlatıyorum, Cafer'le tekkenin bahçesinde oturuyoruz böyle cumartesileri kısa istişareler yapıyoruz, bizim mutadımızdır o. Her cumartesi

kısa istişaremiz olur bizim. Birisi böyle tekkenin içine sanki oranın sahibi gibi girdi. Cafer dedim, "Bu kim?" Bu dedi, "Mahalleden birisi." Dedim, "Bundan herhangi bir şey almadın değil mi?" dedim. "Hayır" dedi. "Teklif etti ama" dedi, "Ben almıyoruz" dedim. "İyi yapmışsın" dedim. Adam buranın sahibi gibi girdi içeri. Böyle Cafer'le konuşuyoruz. Nefret ettiğim şeydir birisinin kibirli davranması. Kibir Allah'a yakışır, başka hiç kimseye değil. Bu geldi, geldi, geldi, masanın önünde durdu. 'Selamünaleyküm.' 'Aleykümselam.' 'Ben bu adamdan şikayetçiyim,' dedi, Cafer'i gösterdi. 'Ben de şikayetçiyim,' dedim. 'Ne oldu ki?' dedim. Ben dedi, 'Süleymancılara yardım ediyorum, Fethullah Gülen'cilere yardım ediyorum, şunlara yardım ediyorum, bunlara yardım ediyorum. Hepsi de gelirler benden isterler' dedi. 'Hepsine de veririm,' dedi. Öyle dedi. 'Bu almaz,' dedim ben şimdi. 'Evet,' dedi, 'bu almadı' dedi. İş böyle şey oldu hani, aklıma gelen şu oldu, hani yolun başında söylediğim söz oldu, hani 'Verirlerse almazsak kolumuz kopsun, istersek dilimiz kopsun,' diye.

Dedim Mustafa Özbağ kendinle tenakuza düşme. Sen dedim. 'Bir şeyler al buraya getir,' dedim ben şimdi ona. 'Bak' dedi, 'hoca söyledi' dedi. Ondan sonra 'bak' dedi, 'getireceğim' dedi. Cafer de 'tamam' dedi. 'Bak,' dedi, 'beş kilo çay, beş kilo şeker getireceğim,' dedi. Aklımda kalan bu. Cafer öyle miydi? O da matah bir şey getirecek sanki. Yani günde o zaman için Allahu alem yani on kilo çay, on kilo şeker zaten gidiyordur. Bir de herkes ondan gelip bir şey istiyor. Kendi kendime durdum, dedim, Cenab-ı Hak'ka hamdolsun hiç kimseden hiçbir şey istemiyoruz dedim. Yoksa bunun da diline düşeceğiz biz. O gidecek Süleymancılara diyecek, 'Ben' diyecek, 'Karabaş Veli Tekkesi'ne de yardım ediyorum.' Hoş demiştir de zaten o! Tabi! Gösteriş için ibadet etmek, gösteriş için cömertlik yaptığını göstermek, gösteriş için zekat dağıtmak. Kamyonun önüne yazıyor, 'bilmem ne tekstilin zekatıdır.' Tabi kamyon nereye gidiyor? Onun köyüne gidiyor, gır gır gır gır gır gır gır...Bir de videoya çekiyor onu. Bir de bana gösteriyor, 'Hocam,' diyor, 'köye zekat dağıttık,' diyor. "Bak bak', bana gösteriyor. Benim tekstilciler meşhurdur Bursa'daki. Ona bakıyorum, 'Bu zekat olmamış,' dedim. 'Nasıl?' dedi. 'Kardeş' 'sen,' dedim, 'burada gösteri yapmışsın,' dedim. 'Bu,' dedim, 'zekat değil. 'Sen,' dedim, 'şan şöhret yapmışsın köyde,' dedim, 'havanı atmışsın sen,' dedim, 'tribünlere oynamışsın,' dedim. Bu kaldı! Tabi yazdırmış filanca tekstil. Tabi, filanca tekstil, altına da ismini yazdırmış. Bildiğiniz pankart yazdırmış ya adam kamyonun önüne! İsmini de yazdırmış, köye göndermiş adam! 'Gösteriş için ibadet oluyor' dedim. 'Sen tribünlere oynamışsın,' dedim. 'Kamyonu gönderecektin oraya gece dağıttıracaktın' dedim. 'Ordan' dedim, 'fabrikadan on tane de eleman alacaktın' dedim. 'Onlara da

bir de ayrıyeten' dedim 'mesai verecektin, gece kapılarına dağıttıracaktın' dedim. Baktı şimdi bu, "o zaman adın sanın duyulmayacaktı ama' dedim. Adın sanın duyulmayacaktı. O yüzden gösteriş için ibadet eden kimse, o amelde değil itikatta münafık. Allah muhafaza eylesin. Amin.

"İnsanlardan öylesi vardır ki diliyle iman ettiğini söyler ama kalbiyle iman etmemiştir." Buhari ve Müslim. Şimdi bu münafık gönüllüler, bu münafık gönüllüler, bu tip kerametlere, mucizelere, bu tip olağanüstü hallere inanmazlar. İnanıyormuş gibi gösterirler. Dervişlerin arasında da vardır bu. Mesela birisine şeyh efendi bir keramet anlattırır. 'Anlat bakalım', 'ya bu yaşamamıştır öyle bir şey ya, bu olmamıştır öyle bir şey,' der. Allah muhafaza eylesin. "Münafıklar cehennemin en alt tabakasındadırlar." Nisa, ayet 145. "Kıyamet günü insanların en şiddetli azaba uğrayacak olanları münafıklardır." Ahmet bin Hanbel. Allah muhafaza eylesin. Amin. Saat 10:22. Ben burda sohbeti keseyim. Şurdan devam edeceğiz: "Eğer cemadat Allah'ın 'Kûn' 'ol' emrine vakıf olmasalar bu söz alemde o vakit reddedilirdi" İnşallah şuraya bir işaret koyalım. Biraz bu gece ağır gittik herhalde ya, değil mi? Evet, önümüzdeki hafta Allah izin verirse, inşallah sağlığımız yerinde olursa buradan devam edeceğiz inşallah. 2124'ten devam edeceğiz inşallah...Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Allah razı olsun hepinizden. Geceniz mübarek olsun. Selamünaleyküm.

TASAVVUF VAKFI MERKEZ

BURSA

1 ŞUBAT 2025

https://youtu.be/Qp0HVoARloE?si=e-hbJlPx0sdFUro4

MESNEVİ-İ ŞERİF 2124-2129. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm, selam! Allah gecenizi hayırlı eylesin. Amin! Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Amin! Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i Hakk'ı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Amin! Hakk'ı hak bilip hakça yaşayan, Hakk'ı haykıran, Hakk'ı anlatan, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Amin! Nerede Müslümanların namusuna, şerefine, haysiyetine, toprağına, ırzına, canına kast ediliyorsa, Cenab-ı Hak hepsinden de intikamımızı alsın. Amin! Rabbim, nerede Müslümanlara zulmetmek isteyen devlet, kurum, kuruluş her ne var ise hepsini yerle yeksan eylesin. Amin! İsrail'i yerle yeksan eylesin. Amin! Ona destek çıkan batılıları yerle yeksan eylesin. Amin! Doğu Türkistan'a yardım eylesin. Amin! Çin'i dağıtsın. Amin! Dinsizleri dağıtsın. Amin! Yeryüzünde Tevhit sancağını dalgalandırsın. Amin! Ecmain. Geçen hafta "Evet der ama yürekten değil, kendisine münafık demesinler diye tasdik edenlere uyar. Zahiren tasdik eder." Münafıklarla alakalı bir şeydi. O münafıklar işin batın tarafını görmezler, işin hakikat tarafını görmezler. Münafıklar işlerine gelirse iman ederler, işlerine gelmezse kendi içlerinden iman etmezler. İman etmeleri de onların yüzeyseldir. Müslümanların içerisinde bulunurlar, Müslümanca davranırlar ama asla ve asla imanları kemale ermemiştir ve bunlar bazı konularda yani akıllarına uyarlar kendilerince ve normalde Müslümanların yanında inanmış gibi davranırlar. Bununla alakalıydı beyit.

"Eğer cemadat Allah'ın 'Kün' yani 'ol' emrine vakıf olmasalardı ve bu emri duyup bir emre uyup varlık alemine gelmemiş bulunsalardı bu söz alemde o vakit reddedilirdi."

Yani bütün cemadat, bütün varlıklar, var olan ne var ise hepsi de Cenab-ı Hakk'ın "Kün" yani "ol" emrine uyup da meydana gelmişlerdir ve Cenab-ı Hak ilm-i ilahisinde yani hiç daha ilim varlık sahasına çıkmamış, kendi zat-ı uluhiyesinde olan o ilmi ilahisindeki varlıklara "Kün" "ol" emri verir ve o varlıklar ilmi ilahiden zuhur eder. İlmi ilahiden zuhur eder deyince yani biz Allah'ın kendi zatından zuhur eden bir şeydir bu, ilim olarak ve onlar varlık alemine sudur ederler, varlık alemine çıkarlar ve onların varlık alemine çıkmaları Cenab-ı Hakk'ın "Kün" "ol" emrine tabi olmalarındandır ve Yasin Suresi, ayet 82'de de Cenab-ı Hak buyurur ki: "Bir şeyin olmasını dilediği zaman onun emri o şeye sadece ol demesidir. O da hemen oluverir." Yani Cenab-ı Hak bir şeye ol der, o da hemen olma sürecine girer. Varlığın derecesiyle, varlığın herhangi bir kategorisine göre onların olma süreçleri vardır. Mesela dünyaya ol dedi, dünyanın bir yaratılma süreci var veyahut da anne karnında bebeğe ol dedi. Normalde o bebeğin bir olma süreci var.

Yani o bazen 'ol dediğimizde oluverir' dediğinde hemen o olacakmış gibi o kimseye hani kemale ermiş bir şekilde olacakmış gibi geliyor. Öyle değil. Onun matematiği hazır. Onun matematiği hazır olunca Cenab-ı Hak ona "Kün" dedi, ol dedi, onun için olma süreci başladı. Bu varlığın derecelerine göre dediğim şey mesela dünyayla alakalı. Dünyanın kendi içerisinde bir zaman birimi var. Dünyanın zaman birimine uygun işte çocuk dokuz ayda dünyaya geliyor örneğin. O olma süreci başlamış oluyor. Bizim için dokuz ay uzun bir zaman zarfı. Aslında bu normalde matematiksel olarak başka bir matematiğe göre bakacak olsanız bir dakika bile değildir o. Şimdi matematik dersi vermeyeceğiz hocam, bugün oraya girmeyeceğiz yani. Hani normalde var ya Allah katında sizin dünyanın bin yılı, Allah katında bir gündür diyor, öyle değil mi? Öyle olunca tabii Allah katı dediği yer neresi? Allah zamandan da münezzeh. Oradaki o zaman birimini mümkün değil ama normalde şimdi bu ayet-i kerimeye bakaraktan siz hani bin yılı hesaplasanız, bin yıl, yani bunu hesaplamak için bin yıl, yıl üç yüz atmış beş gün, üç yüz atmış beş günü binle çarpacaksınız, matematiksel olarak öyle mi gidilecek hocam? Üç yüz atmış beşi binle çarpacaksınız, onu bir güne, yirmi dört saate böleceksiniz, sizin dünyanın bir günü çıkacak orta yere. Ben matematikçi değilim, matematikçiler yapsın. Yani 365 x 1000 / 24 yapacak, değil mi hocam, dünyanın bir gününü. Ahireti de bilmiyoruz hocam o nerenin günü belli değil. Kaç? 15.208 ne? Ama öyle şey yapacak olursan gün olarak hesaplıyorsun, gün, yani dünyanın bir günü kaç saate geliyor o zaman o şeye göre saat bile değil, dakika bile değil o. Kaç? Neyse, sizin matematiksel olarak şimdi herkes....Üniversite mezunları elini kaldırsın. Kaldırın kaldırın, utanmayın ya, maşallah, bayağı üniversite mezunu varmış.

Tamam, ben kendi kendime utanmayayım ya ben bu matematiği yapamadım diye. Tamam, gerek yok yani, tamam maşallah, matematikten kaldı herkes.

Her neyse, konumuz bu değil yani o ol dediğinde oluyor, mesele bu. Evet ama burada hani zamansal problemler var. Biz zamanı dünya zamanıyla ölçüyoruz, hani dünyada güneş sisteminin etrafında. Vallahi matematikçi bak orada uğraşıyor, uğraş hocam, tam gerçekten uğraş ama bilelim yani o zaman dilimine göre dünya kaç saniyeymiş bir günü. Elli bin yıla? O İsa Aleyhisselam'ın göğe çıkmasıyla alakalı, bin yıl, evet...Hayır, melekler de oturacaklar ne konuşuyor bunlar diyecekler, bilmiyorlar deliler topluluğu var burada, iş yani, işimiz tasavvuf burada değil mi? Ne işin var matematikle! Hiç işte ya bizimki de olacak bir şey mi ya! Allah "Kün" yani "ol" emriyle tüm varlıkları yokluktan zuhur ettirir. İşin en inançla alakalı bütün herkesin patinaj ettiği yer burasıdır. Yani "Kün", "ol" derken yokluktan çıkıyor. Yok yani, onunla alakalı hiçbir emare yok hiçbir emare yok, hiç herhangi bir şey yok. O normalde "kün" dedi yokluktan çıkardı ve bu cemadat dediğimiz, hani biz insanlar tarafından cansız varlık olarak gördüğümüz, yani bu ağaç cemadat, biz baktığımızda cansız varlık olarak görüyoruz, yani hiçbir şey Allah'ın emrini duymamış, görmemiş, bilmemiş hükmünde değil. Yani boyun eğmemiş olsalardı olmazlardı zaten. Bir şey olduysa o Allah'ın emrine boyun eğdi, yani o "kün" lafzına, emrine "kün", "ol" emri vaki zaten, bu söz emri vaki olduğundan o oldu, yani onun olmama gibi bir şansı yok ve boyun eğmiş, ister canlı ister cansız, her şey onun emrine boyun eğmiştir. Biz ister onu canlı varlık olarak görelim ister cansız varlık olarak görelim, bizim görüşümüz cansız varlık, bu bizim görüşümüz, yani biz cansız varlık görüyoruz, taş değil mi? Allah Resulü Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretlerin hazretlerinin karşısında Ebu Cehil var. Ebu Cehil dedi ki benim elimde ne var, bunu bil dedi sana iman edeceğim dedi. O da dedi ki senin elindekilerin benim kim olduğumu söylemesini istemez misin dedi. Dedi ki isterim bu daha zor bir şey dedi. Bu sefer Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri öyle deyince taşlar dile geldi. Eşhedüenlailaheillallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu veresuluhu dedi üç tane taş, hemen Ebu Cehil elinden taşları attı.

Biz şimdi onu cansız varlık olarak görüyoruz ama taşlar Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin Peygamberliğini söylüyor veya konu Hannâne kütüğüydü ya kütüğü biz cansız varlık olarak görüyoruz ama kütük ayrılık acısına dayanamıyor, feryat figan ediyor, feryadını figanını sahabeler de duyuyor, cansız varlık halbuki değil mi bize göre. Öyle değil. Kütük. Aynı şey mesela Davut aleyhisselama da taşın bir tanesi diyor ya ey Davut beni al, alıyor. Yürürken bir taş daha diyor beni de al o da alıyor,

yürürken bir taş daha diyor, beni de al. Üç taşın üçünü de alıyor. Diyor ki "Calut'u bununla yeneceksin." Üç tane taş ve sapanın içerisine üç tane taş koyuyor. Onunla Culut'u yeniyor. Biz şimdi ona ne olarak bakacağız? Taş! Mesela dağ, kuru dağ, Uhut Dağı, üzerinde ot dahi yok. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ki: "Uhud bizi sever, biz de Uhud'u severiz." Ama taş, bildiğin dağ. Demek ki bizim cansız olarak gördüğümüz şeyler cansız değil ve onlar da ister canlı görelim ister cansız görelim hani manevi olarak bakarsan her şey canlı. Çünkü 'yerde ve gökte ne var ise Allah'ı zikreder ama siz duymazsınız' ayet-i kerime. Yerde ve gökte ne var ise! O zaman bütün her şey Allah'ı zikrediyor, biz duymuyoruz onu, biz fark etmiyoruz. Biz onu cansız görüyoruz ama canlı, her şey 'O'nu zikrediyor, her şey 'O'nu zikrediyor. O zaman canlı ve yine Alî İmran, ayet 83: "Göklerde ve yerde kim varsa ister istemez ona boyun eğmiştir." Yani bütün varlık, Allah'ın iradesine boyun eğmiştir, Allah'ın matematiğine boyun eğmiştir, Allah'ın kaderine boyun eğmiştir, Allah'ın kudret ve kuvvetine boyun eğmiştir. Bunun bir matematiği var, Allah'a boyun eğmiş. Allah'a boyun eğmeyen varlığın herhangi bir noktası yok. Varlık aleminde ister ruhi olarak sudûr etsin ister cemadat, cansız varlık olarak sudûr etsin isterse işte bitki olarak, nebavat olarak sudûr etsin ne sudûr ederse etsin, hepsi de Allah'ı zikrediyor ve Allah'a boyun eğiyor. Şimdi Allah'a boyun eğmesi, Allah'a teslim olması onun bu manada varlıkların iradesinin de Allah'a ait olduğunu gösteriyor.

O zaman varlık bu manada otomatikman Allah'ın iradesi, kudreti, kuvveti, ilmi dairesinde yaşamını devam ettiriyor ve "Yerde ve gökte ne var ise her şey ona boyun eğmiş vaziyette." Biz de şimdi bu inanç bu iman oturmuş vaziyette değil. O yüzden toprak Hazreti Ömer Efendimizin sözünü dinliyor. Deprem olunca asasını vuruyor, "Ey arz," diyor, "sakin ol, senin bağrında bir peygamber ve onun halifesi yatıyor" diyor. Medine'de tak deprem duruyor. Şimdi buna inanmaz akılperest der ki, "Ya böyle bir şey mi olur?" der. "Deprem Allah'ın kanunu" der. O Allah'ın kanunu ama o arz da o Nil de Ömer'in sözünü dinliyor. Hani Mısır fethedilince Nil yılda bir sefer geriye doğru akarmış, öyle görünürmüş. Oradan Mısır valisi mektup yazıyor, "Ey Emire'l Mü'minin, böyle bir şey var. O gün," diyor, "buranın kıptileri bayram ediyorlar bununla alakalı, ne buyurursunuz?" diyor. Hazreti Ömer Efendimiz bir mektup yazıyor. Enteresandır, çok hoşuma gider böyle şeyler benim. Mektup yazıyor diyor ki, "Ey Nil nasıl diyor yıl içerisinde üç yüz atmış dört gün akıyorsan o bir günde de öyle ak." Diyor. Valiye haber gönderiyor, bu mektubu Nil'e at diyor. Tabi Euzubesmele var, Allah'ın adı var. Allah'ın adıyla emrediyorum diyor. Emrediyorum diyor Nil'e. Mektup Nil'e atılıyor. Kıptiler bekliyorlar o gün gene Nil geri akacak diye. Nil sonra

akıyor. Oysa yüzyıllardır o hal yaşanırmış orada. Ha demek ki bizim canlı cansız olarak gördüğümüz her şey Allah'ın hükmüne boyun eğmiştir. Şimdi bizde öyle bir imana kemale ermiş olmadığından bizim imanlarımız ve biz manada o kadar söz sahibi olmadığımızdan biz onları görmekten uzağız, buna iman etmekten de uzağız biz. Bitti mi hesap hocam? Dünya hayatı, saniyenin on binde biri, bir gün. Yani yetmiş yıllık o zaman dünya hayatı saymış olsan, bir dakika falan mı tutacak o zaman? Bir saat veya iki saat! Tamam, yok tamam yok matematik tartışmayacağım tamam. Tamam, bütün herkes üniversite mezunu dedim ya hepsi de gocundu şimdi. Tamam, gocunmayın. Siz alemsiniz, hepiniz matematikçisiniz, bırakın tamam. Biz Mesnevi sohbetine devam edelim. Söyle Ahmet, Ahmet konuşamadı ya, tamam Ahmet. Ya deli kendisinden daha deliyi görünce sopasını saklanmış! Allah Allah! Bak gene hesaplıyor. Hesapla hocam boşver. Hata nerede ona bakıyorsun, tamam.

Hani bir laf var ya bir deli bir taş atarmış kırk tane akıllı çıkaracağım diye uğraşırmış. Sizinki de o hesap, ben ortaya bir taş attım boyuna millet uğraşıyor çıkaracağım diye! Bırakın ya, boş verin, sohbete devam edelim biz:

"Yüz binlerce taklit ve istidlâl ehlini pek cüz'i bir vehim şüpheye düşürür. Çünkü taklitleri de istidlalleri de hatta bütün kolları, kanatları da zanla kaimdir."

Taklit ehli bir şeyi derinlemesine anlamadan, bilmeden, sorgulamadan, sadece başkalarından gördüğü veya duyduğu şekilde kabul edenlerdir. Bizim normalde namazlarımızı Hanefi fıkhına göre kılmamız gibi. Rükumuzu, secdemizi Hanefi fıkhına göre böyle yaparız ki hadis-i şerifte de Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ibadetlerinizi benden gördüğünüz gibi yapınız demiş. Gördüğünüz gibi taklit ediyoruz. Namazın kılınış şeklini taklit ediyoruz, namazın içi değil, dışını taklit ediyoruz. Bu taklit ve taklidi iman ve tahkiki iman diye ikiye ayırmışlar, değil mi hocam? Öyle ayırıyorsunuz, değil mi? Taklidi ve tahkiki iman. Evet. Tahkiki iman ne? Tahkiki iman sahipleri de araştırıyor, inceliyor, ondan sonra, öyle ya, onlar böyle bir de çok biliyorlar, araştırıyor, inceliyor, doğruluyor onu. O da tahkiki iman oluyor ama bunların taklidi de tahkiki de yüzeyseldir. Yani kitaplarda yazılan tahkiki iman, habire araştırmış, soruşturmuş, bakmış, etmiş. Hani o bilinçli bir Müslüman, tahkiki iman ehli. Bunların her ikisi de kalp olarak sınıfta kalır. Şimdi oraya yavaş yavaş geleceğiz. İstidlal ehli de, söz konusu olan istidlal ehli de inancını, bilgisini sadece akıl yürütmeye dayandıran ama az önce dediğim gibi bu da kalben tatmin olmayan kimselerdir. Akıl yürütüyorlar. Yani o kimsenin aklına uyuyorsa o ayeti kerimeyi kabul ediyor, aklına uymazsa böyle yani oradakilere bakıyor öyle bir hani ben

bunu şimdi aklıma uymadı, böyle bir şey olmaz dersen yani burada itiraz ederler, susayım ben bu konuda diyor, münafık, kalbinden kabul etmiyor.

Hani biz iman ettik, İbrahim'i ateş yakmadı. Biz iman ettik, deniz yarıldı, Musa aleyhisselam yürüdü. Biz iman ettik buna. Biz iman ettik. Eyyüp Aleyhisselam çok hastaydı, ayağını vur dedi, vurdu. Oradan su çıktı. Onunla yıkandı, iyileşti, gençleşti, bir de çocuk sahibi oldu, hanımı da aynı oldu. Bunlara iman ediyoruz biz ama burada istidlal ehli buna aklı almadı ya, buna aklı almayınca kalben buna iman etmedi, kalben bunu kabul etmedi. Yani Meryem annemize Allah dedi ki o hurma dalını kendine çek, silkele dedi, hurma dalını kendine çekti, silkeledi, mescidin içinde. Hiç dışarı çıkmıyor, her gün taze meyveler yiyor ondan. Biz buna iman ettik. Şimdi eğer ki bu konuda imanımız bizim taklididen, tahkikiden de geçti, kalbi ise Meryem annemizin o hurma dalını çekip yediği enstantaneyi gördük. O enstantaneyi görünce biz buna ayne'l yakîn olduk, gözümüzle gördük onu. Yok, o meyveden sen de yediysen hakke'l yakîn oldu iş. İş değişti, işin mahiyeti de değişti. O yüzden yani o taklitçi o zanna, zanni inancı olan insanlarla alakalı çok ayet-i kerime var. Çünkü Cenab-ı Hak o zandan ve taklitçilikten Müslümanları uzak tutmaya çalışıyor ama bu demek değildir ki taklidi iman ehli, kabul edilmeyecek. Bütün ulema toplanmış, bu konuda ehl-i sünnet taklidi imanı kabul etmişler. Bu konuda ehl-i sünnet düşüncesinin içindeyiz. Biz kimin taklidi olduğuna, kimin tahkiki olduğuna, kimin kalbi olduğuna hükmetmemiz mümkün değil. Yunus, ayet 36: "Onların çoğu ancak zanna uyarlar. Halbuki zan, hakikatin yerini tutmaz." Bu taklidi imancılar ve kalbi çalışmamış, kalbi harekete geçmemiş olanlar ancak zanlarıyla hareket ederler. Zan üzerinedir ve zan bu manada bir tek Allah'ın üzerine hüsn-ü zan beslenir. Diğer meselelerde zan, seni doğru yola götürmez. Sen o konuda çünkü hakikate ermemişsin daha. En'am 116: "Eğer yeryüzündekilerin çoğunluğuna uyarsan seni Allah yolundan saptırırlar. Çünkü onlar sadece zanna uyarlar ve sadece tahmin yürütürler." O zaman siz kalabalıklara bakarsanız, çoğunluğa bakarsanız siz sınıfta kalırsınız. Çünkü başka bir ayeti kerimede 'çok azınız iman etmiştir' der. Neden çok azınız iman etmiştir der? Yeryüzündekiler, çoğunluk çünkü zanna tabi olurlar ve tahmini yürürler her şeyde.

Zan ve tahminleri öndedir. Hani böyle bir din üzerinde de zanna tabidirler. Din üzerinde de tahmini yürütürler. Hani der ya bence bu böyle olması lazım. Ya ayet var, hadis var. Zahir ise ayet ve hadise göre davran. Yok, o kendi zannını koyar oraya, kendi tahminini koyar ve bunlar taklit ehli, zan üzerine yürüyen insanlardır. Oysa onların bu hususta, Necm 28: "Oysa onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sadece asılsız bir kuruntunun

peşine düşmüş gidiyorlar. Halbuki kuruntu gerçek karşısında hiçbir şey ifade etmez." Yani onların kendi kendilerine kuruntuları vardır, kendi kendine dogmatik doğruları vardır. O kuruntularının üzerine giderler ve bunun bir hakikate, bir ilme dayalı değildir bu, hakikate ve ilme dayalı olmadan yeryüzündeki çoğunluk, o taklitten ve o kuruntudan ve o heva heveslerinden dolayı gider. O yüzden Cenab-ı Hak Peygamberine der ki onların çoğu seni helaka götürür. O zaman bir kısım çok olması onun doğru olduğunu göstermez. Bazen bu tarikatlarda da vardır. 'Ooo, çok kalabalık orası', onun doğru olduğunu göstermez veya Hristiyanlar çok kalabalık, doğru olduğunu göstermez veya Ateistler çok kalabalık, doğru olduğunu göstermez. Çünkü yeryüzünde insanların çoğu, ayet-i kerime öyle diyor, 'onların çoğu ancak zanna uyarlar. Eğer yeryüzündekilerin çoğunluğuna uyarsan, seni Allah yolundan saptırırlar.' Burada çoğunluğa uymak yoktur, burada vahye tabi olmak vardır. Sen, Kur'an ve sünnete tabi olacaksın, imamların içtihadına tabi olacaksın. Çoğunluk cehenneme gidiyor çünkü yani çoğunuz cehennemliksiniz der ayet-i kerimede. Çoğunluğa bakarsan, çoğunluk cehenneme doğru yol alıyor. Sen onları doğru kabul edersen, sen de cehenneme doğru yol alacaksın, çoğunluğa değil. O zaman vahye tabi olmak söz konusu. Vahyin ister zahirine tabi ol ister batınına tabi ol, vahye tabi ol. Birinci derecede zahirine tabi olacaksın ki kendini muhafaza edesin, kendini koruyasın. Ya ben bu taklitten çıkamıyorum deme, sana önce taklit lazım. Sen o taklide de uymak zorundasın ha, o taklit ömür boyunca senin önünde. Namazın farzı, vacibi, sünneti değişmeyecek, namazın rükûsu, secdesi, oturuşu değişmeyecek, değişmeyecek bu. Evet bu taklit ama bu doğru taklit.

Doğru taklit ne? Peygambere tabi olmak. Biz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hem ibadetlerinin zahir kısmına, uyuyabildiğin kadar da batîn kısmına uymaya çalışırız. Batîn çünkü kısmı maneviyat giriyor işin içerisine. Rabbim bizleri de onlara uyanlardan eylesin. Amin. Tahkiki iman ehli akli ve dini delillerle güçlendirerekten taklit seviyesinden tahkik seviyesine çıkar. Yani normalde o kimseler de ne yapıyorlar? Dini delillere bakıyorlar. Dini delil dediğiniz ne? Kur'an ve hadis-i şerifler. O kimseler Kur'an'a ve hadis-i şeriflere bakaraktan imanlarını bu manada kuvvetlendiriyorlar, olgunlaştırıyorlar ve taklitten tahkik noktasına çıkıyor. Ama normalde hani bu fıkıh kitaplarında geçer bu, bütün Müslümanlar taklidi imandan tahkiki imana geçmekle mükelleftirler. Ama normalde bunu böyle söylenir ama bütün Müslümanlar bu konuda gayret gösterip tahkiki imana geçelim, dini delillerine bakalım, namazın secdesi, rükûsu, kıyamı sebebi neymiş, delili neymiş buna bakmazlar. Buna bakmadıkları için tahkikte kalırlar. Sufiler de meselenin kalbi tarafına eğilmezler. Kalbi tarafına

eğilmedikleri için onun da rükûnun manası ne, secdenin manası ne, kıyamın manası ne, ilk kıyam eden kim, ilk secde eden kim, ilk rükû eden kim, ilk namaz kılan kim? Ben söyleyeyim, işte rükû edenler için bir kısım melekler vardır, onlar rükû halindedirler, Allah'ı zikrederler, duymuşsunuzdur bunu, öyle değil mi? Evet. İlk kim kıldı öyle? İyi, melekler Allah'ın emrini tuttu öyle kıldı. Tamam, ilk kim kıldı? İlk rükû eden kim? İlk secde eden kim? İlk zikreden kim? İlk kıyam eden kim? Kim? Hazreti Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem . Tahkik iman ehli de diyor ki melekler bunu böyle böyle yaptılar. Bunu duymuşsunuzdur, bana o lazım değil. Bana ilk yapan lazım. Melekler kimden öğrendi onu, bana o lazım.

Tabi diyanetçilerin, ilahiyatçıların burda matematikleri gitti. Gitti mi? Gitti. Bu da kalbî iman ehlidir. Bu literatürde yok, kalbi iman ehli. Literatürde iki tane var, taklidi var, tahkiki var, kalbî olan yok. Oysa tahkik olan kimse de akla dayanmıştır, kalbe dayanmamıştır, kalbî değildir o. Diyeceksin ki ya, nerden çıkardın, olmayan bir şey, kitaplarda yazmıyor. Yazmıyor, evet. Bir kimse bütün okuduğu, bütün hadisleri de okudu bütün ayetleri de okudu, tahkik iman sahibine erdi, bilgi olarak. Evet, doğru. Herhangi bir konuda onu kalbî olarak onu öğrendim. Basit bir şeydi sorduğum. Kıyamı meleklerden öğrenmedik ama kitaplarda ne yazıyor bir kısım melekler kıyam halinde Allah'ı zikrederler, bir kısmı secdede zikrederler, bir kısmı rükûda secde ederler, bir kısmı tahiyyatta oturaraktan secde ederler. Bunlara kim öğretti bunu? Bunların ilk öğrenme numunesi kimlere ait, kime ait? Melekler akılsız varlıklar çünkü. Bunları ilk icra eden Hazreti Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v) ruhaniyeti ve nuraniyetidir. İlk zikreden odur, ilk hamdeden odur, ilk şükreden odur. O yüzden diyorum Hazreti Muhammedi Mustafa'ya(s.a.v) ümmet olmanın sevincini ve kıymetini bilelim. İlk Allah'ı zikreden yaratıldığı anda zikreden Hazreti Muhammedi Mustafa'dır(s.a.v). Yaratıldığı anda hamdeden, şükreden, rükû eden, secde eden kıyamda duran, oturan Hz. Muhammedi Mustafa'dır(s.a.v.) Aslında ayet-i kerimelerin bu ibadetle alakalı, taatle alakalı bütün kısımlarının ilk numunesi, Muhammedi Mustafa'dır sallallahu aleyhi ve sellem . "Ayaktayken, otururken, yanlarınızın üzerine yatarken Allah'ı zikredin" ayet-i kerime. Bu, Hazreti Muhammedi Mustafa'nın üzerinde tecelli etmiştir. İlk onun üzerinde, daha henüz daha dünyaya gelmezden önce, ilk yaratıldığında tecelli etmiştir onun üzerinde.

İlk, çünkü ilk onun ruhaniyeti ve nuraniyeti yaratılmıştır ve ilk orda ruhaniyeti ve nuraniyeti yaratıldığında hemen "Eşhedü en la ilahe illallah" demiştir, anında. İlk sözü odur, ilk kelamı odur. Cenab-ı Hak da ona cevap vermiştir: "Muhammedün Resulullah" diye. İlk varlık alemindeki kelam budur, ilk kelam "Eşhedü en la ilahe illallah"tır. Bu, Peygamber sallallahu

aleyhi ve sellem hazretlerinin kelamıdır. Kelama cevap veren Cenab-ı Hak'tır: "Muhammed'in Resulullah" der. İlk diyalektik konuşma, ilk varlık aleminde budur, ilk konuşma. O yüzden başınıza bir sıkıntı geldi, "Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu veresuluhu" deseniz Cenab-ı Hak kalbinize bir ferahlık verir, kalbinize bir genişlik verir, kalbinize bir derinlik verir. Tabi Ümmeti Muhammed'e bunları unutturdular. Biz de şöyle "Ah kalbime bir darlık geldi, daraldım" zikret diyorum ben, "Ben zikrediyorum" diyor bana. Sen gerçekten la ilahe illallah desen, 'la ilahe illallah, kelime-i tevhit benim kal'amdır.' O ne güçlü bir kal'adır, ne metin bir kal'adır. Oraya sığınanı Allah korur, muhafaza eder. Ben diyorum ki "Tevhit çek." "Ben çekiyorum zaten" diyor. Ya sen çekiyorsun, dilinle çekiyorsun işte? Kalbinle inanaraktan o tevhidi çek. Kalbin genişleyecek, derinleşecek. Sen o meseleye karşı sende bir güç kuvvet oluşacak sende, manevi bu ama yok biz bu duaya zikre inancımızı kaybettik. Allah bizi affetsin. Ve öyle ki bu gün geçtikçe insanlar tahkiki imanı da bıraktı. Önce kalbi imanı bıraktılar. Hani inceledi, araştırdı, baktı. Neyin deliline bakacak ki? Ateş İbrahim'i yakmadı. Bunun akli delili yok. Mitolojik hikayedir, olup olmadığı hakkında elimizde bir bilgi yok. Hatta İbrahim'in olup olmadığıyla alakalı elimizde bir bilgi yok. Sümerler tarafından olmuş olabilir, Akatlar tarafından da olmuştur. Ha, tarihi bir bilgi yok elimizde. Zaten ondan öncesi maymunduk ya, şimdi sustular. Ondan öncesi maymunduk zaten, şimdi bakıyorlar o yirmi bin yıllık bulguları çıkarıyorlar, diyorlar ki bu normal bir bilgi değil. Adamların uçan dairesi var, bilgisayarı var, elektrikli arabaları var. Var, kendileri buluyorlar kazılarda. Kaç bin yıllık? Yirmi bin yıllık, on üç bin yıllık, on dört bin yıllık. Adam taşı oymuş. Taşa oymuş, oymuş ve bugünkü teknolojiyle o taşa sen o oyuntuyu veremiyorsun. Kaç yıllık? Yirmi bin yıllık. Daha siz Mısır piramitlerini çözememişsiniz. Piramitlerin içini zaten çözememişsiniz. Halâ daha piramitler tam olarak meydana çıkmış değil, çıkarmıyorlar.

Sebep? Sebep maymundan geldiğini inandıracak ya sana, bir teori atmışlar yıllardır da bir ülkenin çocuklarına Darwin Teorisi öğretiliyor. Kalmadı şimdi Darwin Teorisi. Kalmadı, maymundan gelmemişiz. Ha sizin atalarınız maymuna çevrilmiş olabilir yalnız. Neden? Ayet-i kerimede maymuna çevrilmiş olanlar var. Ayet-i kerime; bir topluluk komple maymuna çevrildi, bir topluluk komple timsaha çevrildi, kertenkeleye çevrildi, ayet var. Hadi, aklî olarak bunun içinden çık sen. Tahkik iman ehlisin. Evet, inceledin, araştırdın ama orda bu ayet-i kerimeye geldin, 'Bir kısım insanları biz maymun haline getirdik.' Hadi insandan maymuna çevrildi, tahkik iman ehli baksın buna. Şunu diyecek, 'biz bunun böyle olduğuna iman ettik.' E hani sen

delilciydin, delil arıyordun, bunun delili nerde? Yok. Bunun delili nerede biliyor musun? Kalbi imanda. Bu ne? Sen o perdeyi izliyorsun. Kalbi olarak Cenab-ı Hak sana o perdeyi izletiyor. O insanların an be an nasıl maymuna çevrildiğini görüyorsun. Birbirleriyle olan o aslında diğer insanların onların dillerini anlamadığı, bir anda onların dillerinin değiştiğini görüyorsun. Bir anda onların renklerinin değiştiğini görüyorsun. Sonra onların bir müddet ibretlik için ibretlik için yaşatıldığı, bütün çevre il, ilçe diyelim, toplulukların toplanıp onları seyrettiğini, izlediğini ve dehşete düştüğünü, dehşete düşüp ordan hızlıca uzaklaştıklarını görüyorsun. Hızlıca uzaklaştıklarını, dağlara çekildiklerini çünkü büyük bir helakın, büyük bir vahşetin kendilerine geleceğinden korktuklarından dolayı o maymuna çevrilmiş olanları orada bırakıp bir kısım akrabaları hem onların hızla dağlara çekildiklerini, o bölgeyi terk ettiklerini görüyorsun. Bu kalbi ilim ve onlar öyle yükseklere çıkılınca sonra, bir müddet sonra o maymuna çevrilmiş olanların ibretlikleri alındıktan sonra kendi kendilerine öldüklerini görüyorsun. Sonra, öldüklerini gördükten sonra Cenab-ı Hak onların vücutlarından öyle bir kurt oluşturuyor, o kurtlar onları bir günde, iki günde yerle yeksan ediyor. Sonra kurtlar ölüyor. Sonra bir rüzgar esiyor, kurdun hiçbir esamesi kalmıyor. Evler düpdüzgün, dükkanlar duruyor, şehir duruyor, içeride yaşayan yok. Bir rüzgar, o kurtların sıyrıntısını, kalan kırıntılarını da alıp götürüyor. Bu kalbî iman. Çünkü tahkik ehli de yıkılır.

Taklit ehli yıkılır, tahkik ehli de yıkılır. Onun da güveneceği yoktur. O da güven vermez. O da yıkılır. O çünkü bir aklî delil bulamazsa akılperestler gibidir. Akılperestlerin daha böyle şeyi, makul olanı, o da yıkılır. Tahkik ehli de yıkılır. Ancak kalbî, kalbî, emmare, levvame, mülhime, mutmainneye geldiyse o kimse şüpheden kurtulur, her türlü şüpheden kurtulur. O çünkü hiçbir şey olmazsa dahi ayne'l yakîn derecesinde görür. O zaman o kurtuluşa erer. O yüzden o taklit ehli de tahkik ehli de yıkılır bir anda. Sufilik, sufilik kalbî imanın tecelli ettirilmesidir, kalbî hakikatlerin tecelli etmesidir sufilik. O kalbî hakikatler o kimsede tecelli etmezse tecelli edenlerin yüzüsuyu hürmetine o da orda kurtulur. Bediüzzaman Saidi Nursi hazretlerinin dediği gibi o diyor ki bir veli, bir mürşid-i kamil bir diyor üstatlar silsilesine bağlandıysa, onları sevdiyse onlardan ümidini kesmez. Onlardan ümidini kesmezse bugünkü zındıkanın karşısında imanını kuvvetlendirmiş olur. Ama diyor yok, mütefennin bir alim de olsa yani tahkiki iman sahibi de olsa kalbi harekete geçmemiş ise kalbi harekete geçmemiş, bir mürşid-i kamilden intisap etmedi, oradan ders almamış ise de almadıysa da o zaman diyor bugünkü zındıkanın karşısında kendisini muhafaza etmesi müşkülleşmiştir. Oysa o tahkiki iman ehli ama kendisini diyor

muhafaza edemez. Sebep? Çünkü her şey akıl değildir. Kalbî aklın çalışması kalbî perdenin açılması gerekir. Eğer öyle değilse o da sıkıntıda. Allah bizi muhafaza eylesin. Amin.

"O aşağılık şeytan, bir şüphe meydana getirir. Bütün bu körler, tepe takla düşerler. İstidlalcilerin ayakları tahtadır. Tahta ayaksa pek kudretsiz ve pek kararsızdır."

Hazreti Pir böyle akılcılara da çarpıyor o gün için akılperestlere de çarpıyor. Hepsine de çarpıyor. Şeytan; Seb'e, ayet 20'de şöyle anlatılıyor: "Gerçekten de İblis'in insanlar hakkındaki zan ve temennisi doğru çıktı. Çünkü bir kısım müminler dışında herkes ona uyup gitti." Ne dediydi İblis insan yaratılacağı zaman? Ben onları azdırıp saptıracağım dedi. Onları doğru yoldan ayıracağım. Ben onlara dedi heva ve heveslerini ilah edindireceğim. Onlar dedi heva ve heveslerini ilah edinecekler, fıtratlarını bozacaklar. Hem batını fıtratlarını bozacaklar hem zahiri fıtratlarını bozacaklar. Fıtrat bozmada yarış var şimdi, o orasını kestiriyor kadın oluyor o orasını büyüttürüyor erkek oluyor, o orasını bilmem ne yapıyor fıtrat bozuyor. Haydiii, kadınlar bir orasını gerdiriyor bir burasını gerdiriyor, bir bakıyorsun herhangi bir sanatçı dedikleri kimse yirmi yaşına bakıyorsun seksen yaşına bakıyorsun yirmi yaşında daha ihtiyarmış kadın. Fıtrat bozuyor herkes, her şeyin fıtratı bozuluyor. Kadınlar hanımefendiliğini bozuyor, fıtratlarını bozuyor. Erkekler adamlıklarını bozuyor, fıtratlarını bozuyor, kimlik kişilik fıtratlar bozuk, şeytanın peşinde çünkü insanlar ama bir de bu işin akait tarafı var, iman tarafı var. Akait tarafında şeytan onlara bir vesvese veriyor. O vesveseyle tepe taklak gidiyorlar. Hani meşhur ya hani, işte her şeyi Allah yarattı. Eee? Ardından gelecek olan soruyu biliyorum ben: "Allah'ı ne yarattı?" Tabi! Bu diyorum insan değil ki! Allah zaten var idi diyorum. Ezeldî... Onu anlamak istemiyor. "İhlas Suresi'ni oku" diyorum. Şeytan ona vesvese verdi. Hadis-i şerif var: "Şeytan böyle bir size vesvese verirse İhlas Suresi'ni okuyun" diyor. Okumuyor.

Şeytan vesvese veriyor. Öyle olunca şeytan insanların kalbine vesvese vererek onları şüpheye düşürüyor. Şeytan ne yapıyormuş? Kalbe vesvese veriyor. Kalbe... Kalp önemli çünkü ve ne yapıyor? İşte bütün körler de tepetaklak düşüyorlar. Kör, önünü görmüyor amâ, sağını görmüyor, solunu görmüyor. Önünde hendek mi var, yokuş mu var, tepe mi var bilmiyor. Ya? Körün yanına birisini vereceksin, gören birini vereceksin, gören birini, o ona yol gösterecek, elinden tutacak, götürecek ya da eline bir değnek vereceksin, o değnekle yürüyecek, öyle değil mi? Ve o yüzden taklitçi olanlar kördürler. Benim anlayışıma göre tahkik ehli de kördür, taklit ehli de tahkik ehli de kördür ve o yüzden o istidlalci olan o yüzeysel akılperestler de onlar zaten

körün körüdür. Taklit ehli kördür ama onun elinde değnek var. Tahkik ehli de kördür, onun yanında da birisi vardır veya o da değnekle dolaşır ama bu istidlalci olanlar da diyor, onlar da diyor şeydir, ne o? Tahtadan ayak vardır. İstidlalcilerin ayakları tahtadır. Onlar sadece mantık ve akıl delillerine göre bir inanç sergiliyorlar orta yerde. Bu normalde şeyi, beyiti okuyunca benim çocukluğum aklıma geldi.

Bizim çocukluğumuzda böyle tahtadan ayakları olan böyle palyaço gibi giyinenler vardı. Bayramlarda gelirlerdi. Şimdi insanlar onları da göremiyorlar. Böyle gelirler, bir bayram yeri kurulurdu Bayındır'da. O bir de bayram yeri denilen meydanlık da vardı. Onlar gelirler, kurarlardı, çadırlar filan kurarlardı oralara, gerçekten o tahta ayaklı palyaço gibi dolaşan, böyle dolaşırdı o. Ayaklarına uzun, mesela bir metre, iki metre ayak takarlardı, onlarla yürürdü o böyle, tahta ayaklı. Uzun pantolon giyiyorlar ayaklarına onlar, şimdi herkes uzun, hani çocukça uzun görüyor onu. Oysa tahta ayaklı, ayakları tahta ve onun dengede kalması çok zordur, sağlam değildir çünkü. O sağlam değildir. İşte bu istidlalciler de kendi mantıklarına dayandıklarından dolayı sağlam değildir. O tahta ayaklılar kudretsizdir, kuvvetsizdir. Bir rüzgar hızlı esse düşer o. İşte bunlar normalde şeytanın vesvesesinden çabuk yıkılırlar. Şeytan onlara bir vesvese verir, bir bakmışsın yıkılmış o. Çünkü onda taklidi olmadığı gibi tahkiki olmadığı gibi kalbî de yok. Zaten taklidi de olsa tahkiki de olsa kalbi harekete geçmemiş ise bir rüzgar estiğinde gidecek, yuvarlanacak gidecek. Çünkü kör. Dünyada kör olanlar ahirette de kör olarak haşrolunurlar. E bu normal körlük değil. Allah bizi affetsin. Amin.

"Sebatiyle dağları bile hayran eden ve basiret sahibi olan zamanın kutbu ise böyle değildir."

Zamanın kutupları böyle değillerdir. Onlar ne taklidi noktada dururlar ne de tahkiki noktada dururlar. Onların imanları kalbîdir. Onların duruşları da kalbîdir. Onlarda kalbî akıl harekete geçer. O yüzden ne taklitçiler, ne tahkikçiler ne de istidlalciler onları anlamaktan uzaktır. Çünkü onların durumları farklı bir şeydir. O zamanın kutupları çünkü kutup dendiği zaman işte İbni Hacer Feteva'sında bahsediyor. 'Ebdallah hakkında kimisi sahih kimisi gayri sahih birçok hadis gelmiştir.' Ebdal dediği veliler. Bunlarla alakalı çokça hadis gelmiştir. İbni Hacer Feteva'sında bahsediyor bunu. 'Kutubun zikri, bazı eserlerde gelmiştir. Kutup kelimesi, bazı eserlerde gelmiştir. Sufiler arasında meşhur olan evsafı ile gavs hakkında hiçbir rivayet sabit değildir.' Şimdi yarın gene bana mail atacaklar, mesaj atacaklar; sen bizim gavsımıza laf mı söyledin? Sen gavslara laf mı söylüyorsun? İbni Hacer'in Feteva'sında var, bunu kaynak aldığım, yer de Kütüb-ü Sidde, ebdal

bahsi. Kütüb-ü Sidde'ye girin, ebdal yazın o bahsi ordan aldım bunu, kaynak söylüyorum. Demek ki Kutup kelimesi ve ebdal, velilik kelimesi zaten ayet de var, bu konuda hadisler de var, kutupla da alakalı eserlerde kutup olarak da geçmiş. Zaten normalde orayı iyice incelerseniz kutup sözünü orada da bulabilirsiniz ve bunlar yok değillerdir. Bunu zaman zaman bu hadis-i şerifi naklediyorum, tekrar nakledeyim. Çünkü işte bu zamanda da veli var mı? Yok bu zamanda da kutup var mı yok bu zamanda da evliya var mı? Sanki onlar zamana bağlı! Hilyetü'l Evliya'da Ebu Nuaym'ın İbni Ömer'den rivayeti şöyle: "Her nesilde ümmetimin en hayırlıları beş yüz kişidir. Ebdallar da kırk kişidir. Ne Beşyüzler için ne de kırklar için eksilme vardır. Bunlardan bir kimse ölünce Allah yerine elliden birini alır, kırklara koyar. Yanındakiler ey Allah'ın Resulü bize onların amellerini söyle dediler. Buyurdu ki onlar kendilerine zulmedenleri affederler, kendilerine kötülük yapanlara iyilik yaparlar. Allah'ın kendilerine verdiği şeylerden başkalarına pek cömert davranırlar." Tırmızi bu konuda bir beyanda bulunuyor, İmam Tırmızi. Ebu Derda'dan kaydettiği rivayette şu ziyadesi vardır yani fazlalığı var. Tırmızi de bunu nakletmiş Ebu Derda'dan olan nakilde fazlası var yani, ziyadesi dediği o.

Tabi İmam Tırmızi'yi siz sadece hadisçi olarak bilirsiniz. O zamanın velilerinden birisidir. Sırf hadisçi değildir aynı zamanda iyi bir fıkıhçıdır ve aynı zamanda iyi bir sufidir. Sürgünde sürgüne gönderilmiş. En son elinden bir yazılı kağıt almışlar, demişler ki aşktan bahsetmeyeceksin. Koca İmam Tırmızi'ye zamanın devlet başkanı, zamanın güç, otorite sahipleri aşktan rahatsız olmuşlar şimdikilerin rahatsız olduğu gibi. Yani bu yol böyle eskiden de çileli. Koca İmam-ı Tirmizi'den zamanın devlet başkanı yazılı ahitname alıyor, aşktan bahsetmeyeceksin diye. Yoksa sürgünden sürgüne gidiyor, cezaevlerine giriyor, tutuklanıyor, işkenceye maruz kalıyor. İmam Tırmızi'den bahsediyorum, İmam Tirmizi'den!. Şimdi halâ da böyle onun hadislerine, rivayet ettiği şeylere böyle laf atmak isteyenler sufi düşmanlarıdır. Onlar aşk düşmanıdır. İmam Tırmızi aşk ehlidir. Evet, Buhari onların en önderidir, önüdür doğru ama ben Tırmızi'ye kıymet veririm. Eve, onun ziyadesini okuyacağım: 'Onlar insanları ne çok namaz kılar ne de çok oruç tutarak ne de çok tespih çekerek geçmiş değillerdir. Fakat onları öne geçiren husus güzel ahlak, vera, takvada sıdk, halis niyet, iç temizliği gibi ahlaki düsturlardır. Bunlara uyanlar Hizbullah'tır.' Bu ebdallara, bu velilere uyanlar Hizbullah'tır yani Allah'ın taraftarıdır. Bu kutuplara, bu velilere bu evliyalara uyan insanlar Hizbullah yani Allah'ın taraftarıdır. 'Hizbullah olanlar kurtuluşa erecek olanlardır.' Mücadele, ayet 22. Yani Hizbullah olanlar

kurtuluşa erecekler. Yani o velilere tabi olan, o velileri, o velileri kendisine aktab, büyük kabul edenler kurtuluşa erecekler.

İmam Tirmizi'nin Hazreti Ömer efendimizin oğlu Abdullah'tan nakli bu: 'Bunlara ebdal denmiştir. Çünkü onlar önceki yerlerinde kendilerine benzeyen bir başkasını bedel bırakarak başka bir yere göçerler.' Bunlar normalde kendi hayatları biterken yerlerine birisini tayin ederler. Yerine birisi tayin olunur. 'Bizim üstadımız öldü, biz o yüzden başka bir kimseye intisap etmedik', ha sen körlerdensin. Sebep? Çünkü onların yerine birisi tayin edilir. Ya o burada diyor önceki yerlerinde kendilerine benzeyen bir başkasını bedel bırakaraktan göçer giderler. Yani birisini ilan eder, birisini tayin eder göçüp giderken. Allah rahmet eylesin, şeyh efendi ne dedi, işte Hüseyin'in kayın pederini söyledi. Bana bizatihi dedi, oğlum o dedi Ahmet Turan'a söyledim dedi şeyhliğini açıkla diye dedi sana da söylüyorum. Şeyhliğini açıkla, dedi. Ben dedim: "Efendim, ben bunu söyleyemem. Hakkınızı helal edin." "Ben söyletirim." dedi. Benden sonra Adnan'ı aramış. "Burada mı Adnan, geldi mi? Adnan seni mi aradı aynı gün?" Verin Adnan'a bir mikrofon. Ne olmuş, o da anlatsın. Ben de su içeyim."

Adnan: "Efendim, Üstat beni aradı. 'Oğlum,' dedi, 'Mustafa abiniz ve Ahmet Turan abiniz şeyhtir, onu ilan edin,' dedi. Ben de o gün Adana'daydım. 'Efendim, ben şu anda Adana'dayım,' dedim. 'Tamam o zaman,' dedi, kapattı. Bu kadar.' Allah razı olsun. Sonra bizim başka bir kardeşi aramış. Allah razı olsun Adnan Hoca. Ondan sonra neyse o arkadaş da ilan etti. Demek ki bunlar giderlerken yerlerine birilerini bırakıp da gidiyorlar. İbni Ömer'den nakil bu. Allah rahmet eylesin, benim şeyhim de vazifesini yaptı, göçtü. İnanana, tanıyana! İnanmıyorsa inanmayacak o kimse. Kendince bir bahane bulacak ve bunlar kim? Bunlar ebdal yani Türkçesi veli kullar, Allah'ın velileri. Ancak diyor, bunlar kalpleri sağlamdır. Bunlar, taklitten tahkike tahkikten kalbe geçmişlerdir. Bunları şeytan vesveseyle çeviremez, eviremez, deviremez. Şeytan bunları yenemez. Çünkü bu kimseler hakikatin hakikatin hakikatine ermişlerdir. Bunların aklî delillere ihtiyacı yoktur. Tahkik ehli aklî delil arar. Bunların aklî delillere de ihtiyacı yoktur. Bunlar çünkü sebatlarıyla dağları bile hayran eden, sebat etmek yani Kur'an ve sünnetin hakikatinde sıradağlar gibi durma hassasiyeti ve özellikleri vardır. Öyle onlar esen yele göre evrilip çevrilmezler. Öyle baskıydı, güçtü, kuvvetti, o tarafa dönelim, bu tarafa dönelim, yok hükümetten şunu alırız yok belediyeden bunu alırız, bunu konuşmayalım, bunu edelim, şuna yalakalık yapalım, şuna yalamalık yapalım bunlardan bulamazsın. Bunlar çünkü gerçek manâda manevi kemale ermiş, Allah'a teslimiyette tam bağlı bir kimsedir bunlar. Tabiri caizse tabirimi hoş görün, direkt Allah'a tabidirler, direkt.

Çünkü hakikatin hakikatin hakikatine tabidir onlar ve Hz. Pir'in dediği gibi basiret sahibi olan zamanın kutbu, yani onlar basiret sahibidir, kalbî gözleri ve kalpleri ilhama açıktır.

Kalpleri ilhama açık olduğu için kutup dediğinde zaten tasavvufta veyahut da bu sufilik dalında normalde bir kimsenin gelebileceği son makamdır kutupluk makamı. Bunlar beş tanedir. Aslında bunlar yedi tanedir, yedi kutup vardır, bunların en önemlileri üçlerdir. Üçlerden birisi vefat edince beşlerden bir tanesi oraya geçer, yedilerden bir tanesi beşlere geçer, kırklardan bir tanesi kırklara girer. Sonra Seksenlerden bir tanesi kırklara girer sonra yüz atmışlardan bir tanesi seksenlere girer. Bunlar o yüzden basiret ehlidir. Kalpleri harekete geçmiş, kalpleri ilham alandır. O yüzden onlar asla sarsılmazlar, o yüzden onları bir rüzgar devirmez, o yüzden onları bir çakıl taşı devirmez, o yüzden yok yokuş aşağıymış yok yokuş yukarıymış yok orda zorluk varmış yok orda darlık varmış onlar akça kavak yaprağı gibi dönmezler. Onlar istidlale değer vermez, Hz. Pir öyle diyor. O yüzden onlar istidlale değer vermezler yani akıl yürütmeye delil arayıp bulmaya delillerle uğraşmak, bunlarla işleri yoktur. Kalbi olarak o ilhamı alırlar. Kalbi harekete geçmiştir. Onlar çünkü otururken, yatarken her halde Allah'ı zikirle uğraşırlar. Allah namazdan namaza hatıra gelmez, her daim onların hatırında kalır çünkü böylece onlar bu hali yakalarlar.

Onlarda zahiri ilim, halkın içerisinde, halkın içerisinde zahiri ilme uyarlar ama normalde hakikatleri nedir? Kalbidir. Onlar tavır ve davranışlarında, sözlerinde Allah'ı bilme noktasında kalbî bir yol yürürler. Onlar kalbi ayaklarıyla gider çünkü onların basiret gözleri açılmıştır, o yüzden ebdaldırlar yani o yüzden velidirler, mürşid-i kamillerdir. Allah bize onlardan eylesin, cümlemizi. amin. 2130'dan devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El-Fatiha maassalavat. Amin.

8 ŞUBAT 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/31jEB6zIeFw?si=By2s0dVmvY3keOLr

MESNEVİ-İ ŞERİF 2130-2139. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip Hak yolunda mücadele eden ve Hakkı konuşan, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Nerde Müslümanlara zulmediliyorsa, nerde Müslümanlar haksızlık ve hukuksuzluk içerisinde inim inim inliyorsa, Cenab-ı Hak hepsinin intikamını alsın. Müslümanların kanını, şerefini, haysiyetini, namusunu, topraklarını çiğnemeye çalışan zalimlere Cenab-ı Hak fırsat vermesin. Siyonist İsrail'i dağıtsın, yerle bir etsin, destekçilerini dağıtsın, yerle bir etsin. Doğu Türkistan'daki Müslümanlara özgürlük nasip eylesin. Müslümanlara zulmedenlerin Cenab-ı Hak elinden güçlerini alsın, hepsini de dağıtsın. Âmin. Ecmain. Geçen hafta: "Sebatıyla dağları bile hayran eden ve basiret sahibi olan zamanın kutbu ise böyle değildir." Yani istidlale değer vermez, burayı okumuştuk, burdan devam ediyoruz:

"Çakıl üstüne baş aşağı düşmemek için körün ayağı sopadır sopa."

Malum, caddelerde, sokaklarda gözleri görmeyen insanları görürsünüz. Bu insanların ya elinden birisi tutar, bir taraftan bir tarafa giderken onlara yardımcı olur ya da mesela işte körün elinde bir değnek derler ya ya da ellerinde bir değnek vardır, o değnekle kendilerine yol ararlar. Tabiri caizse böyle yola vura vura önünde engel var mı yok mu diyerekten öyle yürürler. O yüzden onlar hani bir kör kimse düşmemek için hele yol çakıllı ise taşlı ise engebeli ise orada düşmemek için bir kör için o değnek çok önemlidir. Eğer elinden değneği alırsanız o kimse yol yürüyemez. Değnek onun için

ayak hükmünde, değnek onun için göz hükmünde, hatta kulakları duymuyorsa değnek onun için kulak hükmündedir. O yüzden kör bir kimsenin yolda yürüyebilmesi için muhakkak onun bir dayanağa, bir desteğe, bir gören kimseye ihtiyacı vardır. O yüzden o normalde söz konusu olan din ise din yolunda yürümesi için de bir kimseye böyle dayanak, delil lazımdır. Bu akılperestler kendilerince kendi akıllarını bir dayanak, bir delil olarak koyarlar. Yani o kimsenin ayet aklına uymalı, aklına uymazsa atar. Aklı önde tutuyorlar ya hani adam ayetleri akılla yorumlayacağım diye uğraşıyor veya ne diyorlar bize çok tatlı geliyor değil mi bu sözler? Allah sana akıl verdi, bu hadis-i şerife bak, senin aklına uygunsa bu hadis-i şerifi al. Yani onun aklına uygunsa hadis-i şerifi ölçü olarak alacak veyahut da o ayet-i kerime onun aklına uymadı, "Allah'ın böyle ayeti mi olurmuş?" dedi, attı kendini. O yüzden bu akılperestler kendi mantıklarını, kendi akıllarını üstün tuttukları için kalbi akılları da çalışmadığından, basiretleri de açılmadığından zahiri delil ve dayanaklara bağlı kalırlar.

O yüzden aklın kabul etmediği, aklın kabul etmediği herhangi bir şeyi reddederler. Biz bunu İslam dünyası da bunu batıdan taklit ederekten aldı. Yani o batılı materyalistler akla uyacak ama öbür taraftan bir Darwin Teorisi geliştirdiler, bu akla uyup uymadığı önemli değil. Nasıl olsa Darwin teorisinin arkasında bütün dinleri inkar var çünkü bütün dinler insanın Adem'den geldiğini söylüyor. O zaman Darwin teorisini orta yere koyalım; akıllı mı akılsız mı bakmayalım, dinleri inkar ettiği için onu dayatalım ve bütün dünyaya Darwin Teorisi, teori, adı üzerinde, teori, sanki delillenmişmiş gibi sanki o teoriden çıkmış kesin bir hükümmüş gibi dayattılar. Biz yıllardır çocuklarımıza Darwin teorisi okuttuk. Yani teori ama olsun varsın. Ya biz Adem'den geldiğimize inanıyoruz. Yok hayır, maymundan geldiğine inanacaksın! E Adem'den geldiğine inanınca ne oluyor? E teoriye karşı çıkıyorsun! Bir de Adem'den geldiğine inanmak, dini bir mesele...Dini! Dini olunca aklın bunu kabullenmesi mümkün değil. O zaman reddedecek. Teoriyi akıl kabul edecek ama inancı akıl kabul etmeyecek. O yüzden o akılperestler de bu hayatlarını yaşarlarken, hayat yollarında önlerine çıkan bütün engelleri, bütün dünyevi sıkıntıları, hayatın ufak tefek sıkıntılarını, imtihanları, hatta belki de manevi engelleri aşmak için zahiri dayanak ararlar hep ama gerçek manevi bir yolculuğa çıkan bir kimse yalnızca zahiri akıl ve mantığa bakmaz. Yani eski dilde istidlale dayalı değildir. O yüzden o kalp gözüyle, basiret gözüyle yol arar. Din, bunun her ikisine de ehemmiyet verir. Biz akla karşı değiliz, aklın ilahlaştırılmasına karşıyız ama bunun yanında din, ilahi olma özelliği, aklın kabul etmediği harikulade, mucizevi şeyler olur ki akıl onu kabul etmez. Akıl orada o yüzden dine itaat eder, aklının

üstündedir çünkü. Aklının üstünde olduğu için onu kabul eder. Melek akıl üstü bir şeydir, kader akıl üstü bir şeydir, İbrahim'i ateşin yakmaması akıl üstü bir şeydir, balığın karnında kırk gün yaşamak akıl üstü bir şeydir. Ya nasıl balığın karnında yaşar? Bugün haber vardı, botuyla beraber balina bir kimseyi yutmuş. Botuyla beraber, sadece şahıs değil, botla beraber yutmuş, hoşuna gitmemiş, dudağının kenarından tükürmüş atmış. Yani şimdi bunu gördüğünde hemen senin aklına gelecek olan şey Yunus Aleyhisselam gelsin, balığın karnında kırk gün yaşadı. E tamam işte aynı ve normalde kırk gün yaşadı, balık içinde yaşadı. Biz buna iman ediyoruz, akıl üstü bir şey. Bakın, akıl üstü ama akılperest bunu normalde değiştireceğim diye uğraşıyor, Allah muhafaza eylesin. Amin.

"Askerin yani din ehlinin üstünlüğüne sebep olan o binici kimdir! Gören padişah!"

Askerin yani din ehlinin üstünlüğüne sebep olan bilinci kimdir? Gören padişah. Şimdi bir asker düşünün, savaşta. Asker o esnada mesela eski komutanlar, savaşı idare edecek olanlar, savaş meydanının en yüksek yerine otağını kurarlar. Sebep? Savaş meydanını görecek çünkü. Komplesini! Bu, Orta Asya'dan itibaren Türklerin genel savaş stratejisidir. Savaşın komutanı, kumandanı veyahut da savaşı idare eden Hakan o otağını en yüksek yere kurar. En yüksek yere kuraraktan bütün savaş meydanını izler, düşman saldırıları nereden geliyor ona göre sevk ve idare eder. O zaman gören padişah, orduyu dizayn eder, gören padişah. Eğer padişah görmüyorsa o zaman çok özür dilerim ama kör dövüşü olur, o zaman orduyu sevk ve idare edemez ve yenilir. Düşmanın nereden geldiğini bilmezse, düşmanın nasıl bir tezgah kurduğunu, nasıl bir oyun içerisinde olduğunu görmezse o padişahın mağlubiyeti mutlaktır, o askerin mağlubiyeti mutlaktır. Öyle olunca yani din ehlinin, burada din ehli o zaman biz kendimizce onu yorumlayacağız, sufiler yani sufilerin başarısı dışsal disiplinden ziyade onların üstatlarının öğrettiği kalbi disiplinle mümkündür. O yüzden o hem dış disiplinini hem kalp disiplinini o kimse sağlamalı ki sağlayınca da o muharebeden galip çıkmalı. Kime karşı muharebe? İçeride nefis ve şeytana karşı, dışarıda kafirlere, münafıklara karşı bu muharebe. O zaman o kimse savaş meydanında sufi. Savaş meydanındaysa o gören padişaha intisap edecek, onun emirlerini yerine getirecek.

Sen bilmezsin ben bilirim demeyecek o bu manada itaat edecek. Sana beş bin tevhit çek dedilerse sen beş bin tevhidi çekeceksin, sana ne zaman dedilerse sen o zaman çekeceksin, sana sen bu dersi çekeceksin dedilerse sen o dersi çekeceksin. Kendi kafana uymayacaksın, kendi aklına uymayacaksın. Çünkü hakikati gören sana bir manevi göz lazım. O hakikati gören manevi

gözü buldun, ona itaat lazım, ona teslimiyet lazım. Yok sen hem manevi gözü buldun ama itaat etmiyorsan o zaman yine sen yenilmeye mahkumsun. O zaman sen yenilmemen için yenilmemen için muhakkak o manevi göze intisap edeceksin ve o manevi göze intisap edeceksin ki sen de bir manevi asker olasın. Yok, sen o manevi göze intisap etmiyorsan, sen görüntüde ordudasın, evet ama sen iyi bir asker değilsin. Sen disiplinsiz bir askersin, sen serkeş bir askersin. E ne olacak? Senin muhakkak disipline edilmen lazım, muhakkak terbiye edilmen lazım. O yüzden sufilik yolunda gören padişah herkesin kendi üstadıdır ve o üstada ne yapacak? Tabi olup ilahi aşkın tecelliyatlarına mazhar olacak, o ilahi yolda yürüyecek, koşacak, orada terbiye olacak. Allah bizi onlardan eylesin. Amin!

"Her ne kadar körler sopa ile yol görmüşlerdir ama yine gözlükler sayesinde. Dünyada gözlükler ve padişahlar olmasaydı bütün körler ölürlerdi."

Evet, körün elinde bir değnek var. Körün elindeki değneği yapan gören birisi var. Körün elinde bir asâ var, o asâyı yapan gören bir kimse. Kör kendi kendine o asâyı yapması mümkün değil. Ya? Gören bir kimse asâyı yaptı, onun eline verdi. Gören bir kimse o değneği işte kırılmasın hem hafif olsun diye gitti ormandan işte güzel bir değnek buldu, onu yaptı. Hatta tehlikelerden korunması için belki de onu biraz daha sert ağaçtan yaptı, hatta biraz daha tehlikelerden korunması için değneğin ucuna sivri metal koydu. Dedi ki bu daha da kendisini korur, muhafaza eder, kendisini savunur dedi. Bunu kim yaptı? Bunu gören bir kimse yaptı. Şimdi aklını mantığını ilahlaştıranın önüne delilleri de yine dini olarak kim koydu? Gören birisi koydu. Kör değil, fıkıhçılar, gören insanlar. Yani sen kalktın şimdi, taharetlenmesini bilmiyorsun, mezhepler lazım değil deyip atıyorsun kenara. İmam-ı Azam'ı, İmam-ı Şafii'yi, İmam-ı Maliki'yi, İmam-ı Hanbeli'yi attı kenara. On sayfa kitap okudu ilahiyatta, yirmi sayfa kitap okudu arkadaş bütün mezheplere karşı çıkıyor. Hani çok biliyor ya o! Veyahut da gitti orada internetten iki araştırma yaptı, mezhepleri, tarikatları, hadis-i şerifleri reddetti çıktı. Ooo birden o ne oldu? O kimse kendini bir şey zannetti. Halbuki veyahut da iki kitap okudu kendini zamanın göreni gördü. Ya senin okuduğun kitaplar bir başka görenin, sen kendi gördüğünü söylesene! Yok, hayır. Hem taklit etti, taklit ettiği noktalarda kendini padişah zannetti. Ya sen bir başkasının kitabından okuyup da neden padişahlık ilan ediyorsun? Senin padişahlık ilan etmen için senin bir şeyler yapman lazım. Sen İmam-ı Azam'la kendini eş değerde tutuyorsun. Ya hadi bakalım bir İmam-ı Azam ol! Kolay mı? Dört yaşında hafızdı. Sen nereden hangi küstahlıktan öğrendin bunu İmam-ı Azam'la eş değerdeyim diyorsun? Veyahut da iki hal gördü Geylani Hazretlerinden yukarlarda dolaşıyor arkadaş. Dervişlerde de

var bu hal veya üç beş kişi etrafında toplanıyor, bir bakıyorsun adam zamanın gavsı olmuş çıkmış! Tabi beş on tane derviş iki şak şak ediyor onu, bir bakıyorsun ki ohooo, şeyhi de geçmiş! 'Ben şeyh olsam!' demeye başlamış. Ya hoş geldin ya! Senin eline o değneği veren bir gören. Bir gören seni zakir etti, bir gören seni çavuş etti, bir gören seni nakip etti, bir gören sana vazife verdi. Sen nerden kendinde o süsü buldun şimdi hemen? Ne oldu? İlk hançerini ona, görevi tevdi edene uzattı. O görene uzattı. Allah muhafaza eylesin! Amin. Ve o hani, kendince kendini bir şey zannedenler, bir şey zannettirecek ilmi de görenlerden aldı. Zahir ise zahir ulemanın piri olan fıkıhsa fıkıhçılardan, kelamsa kelamcılardan, akaitse akaitçilerden kendi kendine öğrenmendi ya? O görenlerin kitaplarını okudun. Eee?

Şimdi o zaman sen kalkıp da onların sayesinde, onları aldığın halde neden sen kendi kendine bir süs veriyorsun? Yok eğer o körlerin eline değnekleri veren görenler olmasaydı, bütün körler helak olurdu ve dışarı çıkamazlardı. İçeride dursalar ne olacak? Aç kalırlardı. İçeride kalsa ne olacak? Aç kalacaktı. Yemek pişirebilecek mi? Hayır! Oysa evin içerisinde bulgur da var, yağ da var, su da var, tuz da var, her şey var. Görmüyor gözü. Gözü görmeyince ne kadar bulgura, ne kadar yağ koydu, ne kadar su koydu, ne kadar salça koydu biliyor mu? Görüyor mu? Görmüyor, aç kalırdı. Ben annemden biliyorum. Şeker hastasından dolayı uzun müddet, on yıldan fazla gözleri hiç görmedi. Üç sefer ameliyat ettirdim ben, görmüyor kadının gözü. Yani kaşığı eline veriyorsun, tabağı da eline veriyorsun ondan sonra üstüne başına döküyor kadın. Ağzına götürecek ama kaşığı ters mi tuttu düz mü tuttu bilmiyor. Tabakta ne kadar ne kaldı ne kalmadı görmüyor. Bu sefer yanına muhakkak bir yardımcı koyduk. O yediriyor ona, o içiriyor, o tuvalete götürüyor, o taharetlendiriyor, görmüyor. Bildiğiniz görmüyor, görmesi sıfır. Hatta son ameliyatta bir ışık göreyim dedi bir ışık göreyim dedi ya, bir ışık göreyim kurban keseceğim dedi ya. Bir insan bir ışık hüzmesi gördü diye sevinir mi? Ben ameliyat ettirdim onu, dedim, "Tamam anne, inşallah," dedim. Hani Cenab-ı Hak dedim, göstersin sana, ya bir şey diyemiyorsun yani gözlerin açılmayacak diyemiyorsun. Şeker hastaları, kendinize dikkat edin, başta ben. Evet, yani göz, böbrek gidiyor. Bak burada oturuyor. Kaç tane parmak gitti? İki tane parmak gitti şekerden. Böyle bir rahatsızlık. Kanser; yani normalde en uzunu yaşatır insan iki yıl, iki buçuk yıl. Bizim Hacı Oktay iki yıl yaşamadı bile. Şeker hastası, kanser, bildiğiniz tedavisi yok, kanser, ben kanser diyorum şeker hastalığına. Yok, o ne oluyor? Bir müddet sonra işte kimisinin gözüne vuruyor, kiminin ayağına vuruyor, kiminin böbreklerine vuruyor. Kadın bir ışık görebilmek için ya ışık göreyim yeter Mustafa, dedi bana. Ameliyat oldu, açtılar ameliyat şeylerini Ege

Üniversitesi'nde. Bir de profesörler yaptı ameliyatı, açtılar. Ondan sonra ışık gördü. Ne sevindi kadın, ne sevindi ışık gördüm diye. Dedim, "Beni görüyor musun?" "Bir karaltı gibi görüyorum," dedi. Karaltı, karaltı gibi görüyorum dedi. Ne böyle sevindi karaltı gibi görüyorum deyince.

Şimdi işte görmeyen bir kimse için görmek bu kadar önemli ama görmeyen bir kimsenin yanına muhakkak gören lazım ve muhakkak onun eline bir değnek lazım. Eğer değnek olmazsa o yine yol yürüyemez. Sufiler için de sufiler içinde gören üstat lazım. Eğer gören üstat yok ise o da yol yürüyemez. O zaman işin içerisine bir de hani manevi körlük var ya bu işin zahiri köründen anlatıyoruz, bir de işin manevi körlüğü var. E manevi körse bir kimse ona gören bir üstat lazım. E bu dünyada kör ise ötede de kör olarak hâlk olacak yani Rabbisini tanımayacak. Çünkü İsra, ayet 72: "Bu dünyada manen kör olan ahirette de kördür." Hatta daha da sapıktır. Hatta daha da sapıktır! E bu dünyada körsün, sen normalde yaşamış olduğun dinin maneviyatından uzaksın. E hiç olmazsa bir görenin yanına git, ona boyun bük, ona diz çök de ki ya "ben bir görene tabiyim" de, nefsine uyma. E sen kör bir şekilde kendine yol aramaya çalışıyorsun. E yol bulamazsın, hatta daha da sapık olur çıkarsın. Kör olanlar bakın ayeti kerimede "Hatta daha da sapıktır" diyor. Kör olanlar sapkınlıklarını arttırırlar. Kör olan bir kimsenin her an için sapkınlığa düşme ihtimali çok büyüktür. O yüzden Bediüzzaman Said Nursi hazretleri der ki hani adi, samimi bir ehli tarikat bugünkü diyor mütefennin bir alimden daha fazla imanını korur. Sebep? Çünkü o üstadı, üstadı, üstadın üstadı, üstadın üstadı onlara tabidir. O bir görene tabi. E şimdi görene tabi değilse o zaman o kimse nasıl bu dünyada dinini tam bir şekilde yaşayabilecek? Doğruyu eğriyi ayırt edebilecek, iyiyi kötüyü ayırt edebilecek? Bu çok zor bir şey. E o zaman öyle olunca normalde bu tip kör insanlar manevi de kör olduklarından dolayı varlık alemine bakıp varlık aleminde Cenab-ı Hakk'ın sıfatsal tecelliyatlarını görüp gözlerini açma noktasında da değiller. Onlar çünkü kör, o sıfatsal tecelliyatı da görmüyor. Manevi olarak da elinde bir delil yok. Öyle olunca sapıttıkça sapıtıyorlar. Allah muhafaza eylesin ve bakıyorsunuz gerçekten tam ahir zaman.

İçler acısı bir durum. İnsanlar bilen kimselere de ihtiyaç duymuyorlar. Ya bu şuna benziyor hatta bazen derslerde diyorum ya işte araban bozuldu kendi kendine mi tamir ediyorsun? Hayır. Kime gidiyorsun? Araba tamircisine. Yani birisi gitti arabayı çarptı, arabayı çarpınca kaportasını kendisi mi yapıyor? Yok. Gidiyor Lütfü ustanın yanına, çaresi yok, diyor ki çarptım ben, iyi, Lütfü usta onun neyi değişecekse değiştiriyor, tamir ediyor, düzeltiyor, çekiçliyor, dövüyor onu, dövüyor bir güzel. Ondan sonra zımparalıyor, cilalıyor, sonra boyuyor onu bir güzel. Adam diyor ki: "Ya tamam,

güzel oldu." diyor. Dervişlik de aynı. Sen acemisin, gidiyorsun, çarpıyorsun bir tarafa. Ondan sonra "Kendi kendimi tamir edeceğim." diye uğraşıyorsun. Edemezsin, yolda kalırsın. Eee? Sen gören bir kimseye gideceksin. Ona intisap edeceksin, ona bağlanacaksın. Allah muhafaza eylesin ve etrafındaki sıfatsal tecelliyatları görmen için kalbini çalışacaksın, kalbin çalışacak. Yoksa hep şüphe ve zan altında kalacaksın. Allah muhafaza eylesin.

"Körlerin elinden ne ekmek gelir ne biçmek gelir ne alışveriş gelir ne de kâr ve kazanç."

Yani hakikati görmeyen, hatta görmediğinin farkına varmayan, manevi olarak basiretsiz, ilahi nurun tecellilerinden mahrum olan insanlar gerçek manada bir işe yaramazlar ve maddi manevi üretmek, çalışmak, doğru yolu bulmak hem dünyevi hem de uhrevi anlamda başarı ve kâr elde etmek onlar için mümkün değildir. Neden? Kör çünkü. Adam mesela ticarette kör olursa ticarette başarılı olamaz. Ticarette kör, zanaatte kör, ziraatte kör, eğitimde kör, sufilikte kör, aile yönetmekte kör, çocuk eğitmekte kör...Bir kimse körse onun bir şey üretmesi mümkün değil. E maneviyatta da kör ise o kimsenin dervişlere verebileceği bir şey de yok. Bir de körlüğünün de farkında değil ya da farkında küfr-i inadi ile "Ben kör değilim" diyor. Ya körsün! Ama o diyor ki "Ben kör değilim." Bu sefer baktığınız zaman insanlar yaptıkları işte körler. Yaptığı işte kör, bilmiyor, bilmediğini de bilmiyor veyahut da kör ya kendi başarısızlığını da görmüyor. Kör ya kendi liyakatsızlığını da görmüyor, kör ya olmadan oldum zannediyor. Her alanda var bu, her alanda var. Bu körlük, o kadar büyük bir fitnedir ki bu körlük o kadar büyük bir sıkıntıdır ki körlüğünü bilse o kimse bir görene tabi olacak. Gidecek, diyecek ki: "Ya ben bunu bilmiyorum, bana öğret." Gidecek teslim olacak ama körlüğünün de farkında değil, küfr-i inadi bir noktada kendisini hala da gören olarak biliyor. Bir bakıyorsunuz o herkesten fazla biliyor.

Dervişlerde de var öyle. Bir şey anlatacak oluyorsun, bakıyorsun "Ben biliyorum onu." diyor. Ha, iyi biliyorsan devam et. Ya sen ne biliyorsun? Kaç geceni sabah ettin sen? Ne çile çektin? Ne gördün? Ne sıkıntı yaşadın? Ne yaptın? Sen nereden bildiğini iddia ediyorsun? Bu küstahlığı kimden öğrendin? Bilmediğini de bilmiyor. Bakın, kenara çekilin, etrafınızı izleyin. Sanatkarlar, zanaatkarlar, ticaret yapanlar...Evet, adam belli bir işte belli bir seviyeye gelmiş, belli bir tecrübeye gelmiş, almışsın bir eleman, o senden fazla biliyor. Dinliyorum ben. Ohooo, ben diyorum üç sefer battım. Kaç sefer battın? Susuyor veyahut da diyorsun birisine ticareten bunu böyle böyle yapman daha iyidir, o senden fazla biliyor adam. Dünyayı senden fazla iyi okuyor, geleceği de okuyor, her şeyi okuyor veyahut da işte benim bir sanatım yok, benim işim ticaret. Ben kendimce kendime yetecek kadar ticaret

bilirim. Benim sanatım var, ilerletmedim. İyi kaynakçıyım, metalciyim ben, iyi ama ben ilerlemedim onu. Bana şimdi bu kapıyı yap metal işlerinden deseler ben yapamam. O yüzden Şaban'ı çağırıyoruz. Şaban gel, geliyor Şaban. "Şaban bunu böyle böyle böyle istiyorum ben." Diyorum ben. "Tamam" diyor. O da demircilerle ortak. Beş milimlikten değil, on milimlikten yapar, sağlam yapar, kırılacak dökülecek diye aklına bir şey gelmesin, yamulacak fısılıycak diye aklına bir şey gelmesin ama taşıyamazsın bir taraftan bir tarafa. Sağlamcı. Güzel, bana da zaten sağlamcılık lazım, estetik lazım değil bana. Örnek. Abdülhalim, ben tesisat işini de gördüm ha. Havşa, havşaydı değil mi onun adı? Diş açıyorduk, çok diş açtık biz.

Senin mesleğinde gözüm yok ha, sakın ha! Ee olmuyor, şeyle alakalı, tesisatla alakalı Abdülhalimi arıyoruz, Abdülhalim şunu şurdan geçir, bunu buradan bitir, hoş şimdi o da plastiğe döndü değil mi? Artık şey kalmadı, ne o? Pafta kalmadı artık. Şimdi ısıtıyor, birleştiriyor, tamam bitiyor iş. İstediği gibi yamultuyor. İyi tamam. Yani şimdi ben kalkacağım diyeceğim ki bu işi ben yaparım, meslek liseliyim! Yok kardeşim, ben de o mesleğin körüyüm. Bana da o konuda bilgili bir kimse, ehliyetli bir kimse lazım. Sebep? Çünkü ben o işin körüyüm. Ben kendi kendime onu biliyorum demeyeceğim. Bakma, aracılık sertifikam var benim. Bak, onun sertifikası var. Ha desen ki hiç arı açtın mı, baktın mı? Bakmadım. Hani o da oradan bakıyor. Tamam, ben de arılarla fısıldaşırım yalnız yani öyle fısıldaşmaz değilim. Her birinin kulağından tutarım bir esma çektiririm onlara. Ha ya orada zıbarır kalır bütün komple kovanı öldürür bu sefer onun acısı. Öyle.

Velhasıl şimdi her şeyin bir ilmi var, onu bilmiyorsan onun körüsün, bilmiyorsun çünkü. Ee, sufilik de aynı. Sufilik tecrübe, göz, kalbi, gözünün, kalbi aklının çalışmasıyla alakalı. Sen kendi kendine kalbi aklım çalışıyor hükmüne varma. O yüzden senin elinden bir şey gelmez, sen tabi olacaksın, sen teslim olacaksın. Şimdi ben kalkacağım, Lütfü Ustaya diyeceğim ki Lütfü kaporta şöyle olur. Lütfü Usta edeb edecek, benim yüzüme bir şey demeyecek ama içinden diyecek ya bu benim mesleğim yapma diyecek. Ya hadi bana demesin de başkasına der, başkasına der. Neden? Mesleği onun o, işi onun o. Ben şimdi Sait'e kalkacağım, kasaplık öğreteceğim, olacak iş mi ya? Ben hayvanı deviriyorum deyinceye kadar Sait kesecek, atacak kenara. O şimdi o da eskisi gibi yapıyor mu, gene yaparsın ya. Büyükbaş mı indirdin? Tosun indirdin. Kaç kişiydiniz? Tek kişiydin? Hadi biriniz varsa tek kişi tosunu indirip kesecek olan...Ali, bakma her seferde oğlum ya sen, bak gönderirim şimdi Sait'in yanına git bir tane tosunu indir hadi tek başına, güreşmeye kalkar o tosunla. Hoş güreşte de Hüseyin atmış bizim onu da kabullenmiyor ama! Hüseyin kim kimi attı en son? En son sen attın! Ha

kafanı kaldırma bak burada var. Adam şey, Avrupa kaçıncısıydın Hüseyin? Avrupa üçüncüsü. Sen? Bunun nefsini tokatlamazsan bu ortalığı karman çorman eder çünkü. Sen Avrupa kaçıncısıydın? Anlamadım, duymadım? Sende Avrupa yok! Bak nefis bu işte. Nefis bu! Ben ona Türkiye var mı ondan sonra Bursa var mı diye sordum mu? Sormadım. Ben ona ne dedim? Sende Avrupa var mı dedim. Tek şey söyleyecek, 'bende Avrupa yok.' Ne diyor? Arkasından getiriyor 'bende Bursa var, Türkiye var', bu nefis işte, nefsin oyunu bu.

Hani Şeyh Efendi Hacca giderken bir şeyhe uğramış ordan bir tane çömez almış yanına, vermiş onun yanına. Hac bitmiş, dönüyor ya. Dönüşte sormuş, 'Evladım, senin adın ne?' demiş. 'Bana Berber Ahmet derler efendim,' demiş. 'Burada mı bizim Berber Ahmet, gelmedi mi?' demiş. 'Bana Berber Ahmet derler efendim,' demiş. Bu kadar sormuş, dönmüş, o çömezin şeyhi demiş ki, 'Efendim,' demiş, 'çömezi nasıl buldunuz?' 'Çok geveze,' demiş. Nefis böyle bir şeydir. Allah bizi affetsin. Bunu onu utandırmak için söylemedim. Örnek olsun diye söyledim. Nefisle mücadele ince iştir çünkü. Allah bizi o ince işin içinde olanlardan eylesin. O yüzden normalde kör olanlar bir şey üretemezler ama bu mesleki körlük olsun, ama bu eğitim körlüğü olsun, ama bu sufi körlüğü olsun, ama bu aile körlüğü olsun, bir kimse yapmış olduğu işte kör ise o üretken bir kimse değildir. Kör olan bir şey üretemez çünkü. Allah bizi affetsin. Amin.

"Allah, onlara merhamet ve inayet kılmasaydı, onların istidlal değnekleri hemencecik kırılırdı."

Bazı insanlar, bazı dervişler hakikati, olayları ve varlığı sadece akıl ve mantıkla, yani istidlal ile anlamaya çalışırlar. Bunlar böyle olmalarına rağmen yine Allah'ın lütfu ve yardımı olmadan yol yürümeleri mümkün değildir. Muhakkak bir sapkınlığa uğrarlar. Cenab-ı Hak onlara lütfederse, ikram ederse, ihsan ederse, kör olmalarına rağmen Allah onları muhafaza eder, korur, sapkınlığa gitmezler ve manevi körlüğe yakalananlar, manevi kör, şimdi bu sufileri ilgilendiren şey ancak Allah'ın lütfu, ihsanı ile ayakta durur yine. O kimse ondan sonra manevi kör ama o bir üstada intisap etmiş. Üstat onun için asâ hükmünde, değnek hükmünde. Bu Cenab-ı Hakk'ın o manevi kör olan kimselere meccanen kendi katından lütfudur, ikramıdır. O kimse bu lütfa, bu ikrama, bu ihsana nankörlük etmeyecek. Çünkü ona normalde onun eline asayı veren, onun eline değneği veren Allah. Verdi ki o sapıtmasın, verdi ki o yolunu kaybetmesin, verdi ki Cenab-ı Hak ona lütfetmiş, ikram etmiş. O delalete doğru yürümesin. Çünkü bütün bu konuda iyilikler, iyilikler Allah'ın lütfu ve ikramıdır. Nahl Suresi, ayet 28: Allah sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmez halde çıkardı. Sonra şükredesiniz

diye size kulak, gözler ve kalpler verdi." Ve normalde siz hiçbir şey bilmiyordunuz, biz hiçbir şey bilmiyorduk. Hiçbirimiz hiçbir şey bilmiyorduk. Anne karnından doğduğumuzda hiçbir şey bilmiyorduk. Varlığın içerisinde, hayatın içerisinde Cenabı Hak o çocuğa ne verdi? Önce o çocuğa göz verdi ve insan normalde enteresan bir şey, kulak verdi, göz verdi sonra kalp verdi. Sıralama; doğan çocuk ilk önce gözleri açılır sonra kulakları açılır doğan çocuğun ve büyüdükçe o kimsenin kalbinde ilahi ilimler tecelli etmeye başlar ve biz hepimiz de hiçbir şey bilmez bir şekilde anne karnından doğduk ve Cenab-ı Hak, biz anne karnından öyle doğduk ve sonra biz artık gören gözümüzle etrafa aşina olmaya başladık, duyan kulaklarımızla etrafındaki sesleri tanımaya başladık. Enteresan bir şey burada Cenab-ı Hak akıl verdik demiyor, bu ayet-i kerimeyi o yüzden aldım buraya, akıl verdik demiyor. Ona diyor ki kalp verdik kalp! Buradaki kalpten kasıt uzuvlar değil, uzuv değil. Evet, göz verdi, evet kulak verdi, evet ama ardından ayeti kerimede kalpler verdi, kalpler! Çoğul, tekil değil. Kalp de demedi kalpler dedi.

Kalpler deyince o zaman iş değişti. E iş değişince de o zaman farklı bir şey çıktı bizim önümüze. Karanlıktaydık, hiçbir şey bilmiyorduk, hiçbir şey bilmiyorduk, Cenab-ı Hak bize bir mürşit nasip etti, gören bir mürşit nasip etti, bize ayriyeten duyan bir mürşit nasip etti, aynı zamanda kalbî aklı çalışan bir mürşit nasip etti. Bizim görmediğimizi gören, duymadığımız duyan, bilmediğimizi bilen bir mürşit nasip etti. O zaman Cenab-ı Hak bizi meydanda bırakmadı. Allah lütfetti, ikram etti, ihsan etti. İkram etti, ihsan etti, bizim kör olarak bu dünyadan göçüp gitmemize müsaade etmedi. Bize peygamber gönderdi, bize o peygamberle beraber bir kitap gönderdi. O peygamberin ardından mürşid-i kamiller veliler gönderdi ve bizi o topluluğun içerisinde halk etti. O topluluğun içerisinde bize ikram etti. Biz bunu çalışıp çabalamakla elde edebileceğimiz bir nimet değil bu. Bu böyle bizim gayretimizle oluşabilecek bir lütuf değil bu. Bu direkt Cenab-ı Hakk'ın lütfu ihsanı, ikramı. Direkt Cenab-ı Hakk'ın muhafazası. Buna bizim gücümüzün kuvvetimiz yetmesi mümkün değil. Mustafa Özbağ kim, bir mürşid-i kamil bulmak kim? Mustafa Özbağ kim, hidayete ermesine sebep olacak yolu buldurmak kim? Mustafa Özbağ kim, Abdullah Efendi'yi nereden bulacak? Mustafa Özbağ nerden bulacak Çorumlu Hacı Mustafa Efendi'yi? Nereden bulacak Hacı Ali Haydar Efendi'yi? Nereden bulacak Hacı Bekir Efendi'yi? Nereden bulacak geçmiş pir efendileri, geçmiş mürşid-i kamilleri? O silsileye layık mı ki Mustafa Özbağ bulabilsin onu? Bu Allah'ın direkt lütfu, ikramı. Sen kimsin ki ehlibeytin yolundan gideceksin? Nesin ki sen?

Cenab-ı Hak sana ehlibeytin yolunu bahşetmiş. Senin bunu gayretinle, çalışmanla bulman çok zor. Eee? Sana göz verdi, sana kulak verdi, sana kalp

verdi. Gören bir göz, duyan bir kulak, işleyen bir kalp ehli bir kimseye seni tabi etti. Sen ona intisap ettin. Sen görmezdin, duymazdın, bilmezdin. Evet, anne karnından doğduğun gibi yaşıyordun. Kör bir şekilde yaşıyordun, bilmez bir şekilde yaşıyordun. E sonradan sen onunla buluşunca yolun asan oldu. Görmeyen gözün görür oldu, duymayan kulağın duyar oldu. Sen kalp sadece kan basar zannediyordun. Kalbin bir aklı olduğu çıktı meydana. Bir de kalbî akıl çıktı, kalbî gözü öğrendin, kalbî kulağı öğrendin. Önce zahiren öğrendin. Ne dedi Buhari'deki hadis-i kutsi? "Kim benim bir dostuma düşmanlık ederse muhakkak bana harp ilan etmiştir." Kim bir Allah dostuna düşmanlık etti, bak, Cenab-ı Hak o düşmanlığı kendi zatına aldı. "Benim dostuma düşmanlık ettin, bana düşmanlık etmiş gibisindir." Sizin dostunuza birisi yanınızda düşmanlık etti, size düşmanlık etti. Bunu böyle algılıyorsanız Allah'ın ahlakıyla ahlaklandınız. Bunu böyle algılamıyorsanız Allah'ın ahlakıyla ahlaklanmadınız. Devam ediyor: "Kulum ona farz kıldığımı yerine getirmenin bir benzeriyle bana yaklaşmış değildir." Onu, kulu Allah'a yaklaştıran en önemli hallerden, fiiliyatlardan birisi farzları yerine getirmesi. Ondan sonra devam ediyor: "Kulum nafile ile bana yaklaşmaya devam eder de sonunda onu severim." Nafilelerle kul ne yaptı? Allah'a yaklaşmaya devam etti ve Allah onu sevdi. Burası çok önemli şimdi, konumuzla alakalı. "Ben onu sevdiğim zaman işiteceği kulağı..." Dikkat edin, "Ben onu sevdiğimde işiteceği kulağı, göreceği gözü, tutacağı eli, yürüyeceği ayağı olurum. Şayet benden bir şey isterse ona veririm. Şayet bana dua ederse duasına icabet ederim. Bana sığınırsa onu sığındırırım. İnanan kulumun ruhunu kabzetmedeki tereddütüm gibi yaptığım bir işte tereddüt etmedim. O ölümden hoşlanmıyor, ben onun üzülmesinden hoşlanmıyorum. Ölüme karşı onun hiçbir çaresi yoktur." Sen görmezdin, sen bir görene tabi oldun. Allah'ı sevmeyi öğrendin. Allah'ı sevmeyi öğrenince Allah senin gören gözün oldu, Allah senin duyan kulağın oldu. Başka bir rivayette söyleyen dilin oldu, başka bir rivayette düşünen aklın oldu.

Sen anne karnından doğduğunki gibi kapkaranlığın içinde yaşıyordun. İman ettin, nafilelerle Allah'a yaklaşmaya başladın ve Allah seni sevdi. Allah seni sevince, Allah seni sevince gören gözü oldun, onunla gördün; duyan kulağı oldu, onunla duydun; tutan elin oldu, onunla tuttun; yürüyen ayağın oldu, onunla yürüdün. Gece yattığın yerde ulaşamayacağın yerlere ulaştın, yürüyen ayağı oldu. Göremeyeceklerini gördün, oturduğun yerde gören gözü oldu; duyamayacağın şeyleri duydun, cehennemin uğultusunu duydun, cennetin şıkırtısını duydun, cennetteki hurilerin cilvesini duydun, cennet halkının işvesini duydun. Duyamayacağın şeyler senin bunlar, sen cenneti gördün, göremeyeceğin şeyler bunlar senin. Sen geçmişi gördün,

normalde göremeyeceğin şeyler. Sen geleceği gördün, normalde göremeyeceğin şeyler senin, gören gözü oldu çünkü, senin tutan eli oldun. Sen baktın ki birisi darda, can havliyle "Ya Rabbi!" dedi; tuttun onu. Ama o el senin gibi görünüyor ama el onun eli. Sen bir anda yürüdün, bir baktın ki birinci kat semadasın, halbuki bir adım attın. Sen kendini öyle görüyorsun, yürüyen ayağı oldu senin. Burda artık senin halin senden çıktı, senden çıktı. O yüzden ayet-i kerime: "Sen bilmezdin, o sana bildirdi; sen görmezdin, o sana gösterdi; sen duymazdın, o duyurdu sana; sen tutmasını bilmezdin, o tutturdu nasıl tutunacağını, o öğretti sana." O yüzden sen körlerdendin, bir görene tabi oldun. Bir görene tabi olduktan sonra sen yol yürüdün manevi olarak ve manevi olarak körler zümresinden çıktın, körler zümresinden çıktın. Eee ama vefasızlık edip bunları kendinden görme. Bu sopa nedir? Kıyaslar, deliller. O sopayı onlara kim verdi? Gören Allah. Eee Allah dinini yaşatmak için varlığın değişik derecelerini sana gösterdi. Senin önüne deliller sundu ve sen zahir ulema size kıyas ilmini verdi, size fıkıh ilmini verdi, bir başkasına hadis ilmini verdi. Ama işin özü kalbi ilimdi, kalbi ilimi de sufilere verdi. Ama bunu verirken de, bunu verirken de farklı bir yol izledi.

"Ey iman edenler, eğer Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız o size, o size hak ile batılı ayrıştıracak bir anlayış verir. Günahlarınızı örter, sizi bağışlar, Allah büyük lütuf sahibidir." Enfal suresi, ayet 29. O sufiler Allah'a karşı gelmekten sakındılar, Allah'a karşı gelmekten sakındılar, diğerleri ellerindeki kıyas ilmine baktı, fıkıh ilmine baktı. Doğruydu ama sufiler Allah'a karşı bir sakınmanın içerisine girdiler ve karşı gelmekten sakındılar. Karşı gelmekten sakınınca Cenab-ı Hak onun kalbi aklını çalıştırdı. Ona doğruyu ve yanlışı ayırt edecek bir feraset verdi. Eğer kalbî aklı çalışmadıysa, kalbî ilmi yok ise onun basiret nuru açılmadıysa o okuduğunda kaldı, okuduğunda kaldı. Oysa öbürkü Allah'tan sakınmayı gördü, Allah'ı sevmeyi gördü, o Allah'a tabî olmayı gördü. Öyle olunca o kimsenin kalbî melekeleri çalıştı, kalbî aklı çalıştı. Cenab-ı Hak onun kalbine dinini anlama, hak ve batılı anlama, doğruyu yanlışı çözme nurunu, basiretini bahşetti. O kimse Allah'ı çok zikretti, o kimse çok ağladı, çok sızladı Allah'a tabî oldu, Habibine tabî oldu ve sakındı. Sakındı ve sakınınca Cenab-ı Hak onun kalbini ihya etti, açtı, kalbî aklını çalıştırdı. Kalbî aklını çalıştırınca o kimse ne oldu? O hatta manevi olarak dinde fakih oldu. Hani Şeyban-ı Rai ümmi idi, İmam-ı Şafi İmam-ı Hanbel'e dedi ki onun yanında neden çocuk gibi duruyorsun sen. Dedi sen koca imamsın, o ise dedi ümmi bir çoban. Ben dedi gideceğim bu akşam ona soru soracağım dedi. Bugün gideceğim soracağım. Sorma dedi, hazır cevaptır dedi. İmamı Şafi gitti ona, dedi ki bir kimse beş vakit namazından bir vakti dedi eda etmemiş olsa unutsa, hangi

vakit olduğunu bilemezse hangisini kaza etmesi lazım dedi. Hiç durmadı Şeybanı Rai. Anında dedi ki: "Onun bütün günü gaflette geçmiş, bütün namazlarını kaza etsin." Ümmi Şeybanı Rai, öbürkü büyük mezhep imamı. Bakın, doğru akıl. Hemen Şeybanı Rai'ye ders aldı, intisap etti, derviş oldu. Dört mezhep takipçileri; İmam-ı Azam, İmam Şafii, İmam Malik, İmam Hanbeli. Hepsinin de üstatları var. Hanefi misin? Bir üstadın olacak kardeşim senin. Şafii misin? Bir üstadın olacak senin. Mezhep imamının peşinden gidiyorsan. Maliki misin? Bir üstadın olacak senin. Hanbeli misin? Bir üstadın olacak senin. Sen kendi kendine ahkam kesme. Eğer ki sen o mezhebin sahibiysen, o mezhep yolundan gidiyorsan. Gitmiyorsan o zaman tabi değilsin. Ya nasıl? Basbayağı! İmam-ı Azam'ın şeyhi var, İmam Malik'in şeyhi var, İmam Hanbel'in şeyhi var, İmam Şafii'nin şeyhi var. Evet, mezhep imamlarının hepsinin şeyhi var. Suiti'nin şeyhi var. Evet, var. Sonradan çıktı bu zurtobozluk. Allah bizi affetsin. O yolda yürürsen Allah senin dinini iyi anlayabilme kalbine onu verir, kalbine ilham eder. Sen dini iyi anlarsın. Ayet okuduğunda işin ilmini senin gönlüne verir. Sen hadis-i şerifi okuduğunda onun ilmini gönlüne verir senin. Evet, sen herkesin baktığı yerden bakmazsın. Yeter ki sen Allah'tan sakın. Allah biz onlardan eylesin. Amin.

"Sopa madem ki savaş ve kavga aletidir, ey kör, o sopayı kır, paramparça et! O size sopa verdi de öyle meydana çıktınız. Sonra da kızgınlıkla o sopayı yine ona vurdunuz."

Müthiş beyit! Sopayı kim verdi? Allah verdi. O körler ne yaptı? O sopayla Allah'a vurdu haşa! Neden? Onun dinini ketmettiler. Onun dinini tartışmak için o sopaları ellerinde tuttular, birbirleriyle dövüşmek için yaptılar onu. Ne yaptılar? Zahir ulema, Allah'ın kendilerine vermiş olduğu bu delil ve kıyas ilmini birbirlerini alt etmek için kullandılar. Ne yaptılar? Dünyayı elde etmek için kullandılar. Ne yaptılar? İnsanların paralarını ütmek için yaptılar. Allah için yapmadılar. İbni Mace'den hadis-i şerif: "Alimlerle yarışmak ya da cahillere gösteriş yapmak için ilim öğrenmeye kalkışanları, belki de insanlar istikbal eder, alkışlarlar. Fakat onların yeri cehennemdir." O ilim öğrendi, etrafa, cahillere ahkam kesmek için. O ilim öğrendi, alimlerle tartışmak için. Hakkı, hakikati anlatmak için değil. O ilim öğrendi insanlar ne kadar alim desinler, alkışlasın diye ilim öğrendi. O ilim öğrendi yani insanlar bana temenna etsinler, birisi asamı taşısın, birisi takkemi taşısın, birisi işte elinde böyle cübbeyi taşısın, birisi arabaya bindirin gezdirsin, götürsün, yedirsin, içirsin. İlmi için öğrendi.

"Kim ilmi sırf alimlerle tartışmak, alçaklarla münakaşa etmek ve onları mağlup edip insanların teveccühünü kazanmak için öğrenirse Allah onu cehenneme koyar." Ey etrafındaki insanlara hava atmak için, ahkam kesmek

için iki tane hadis, beş tane fıkıh bilgisi öğrenmeye çalışan kimse, yerin cehennemlik. Ey dünyalık toplamak için ilim öğrenmeye çalışan kimse, dini geçim yapmak için ilim öğrenen kimse, yerin Cehennem senin. Din geçim aracı değil! Din dünyalık toplamak için bir nesne değil Cenab-ı Hak bu ilmi insanlara bunun için vermedi, dinlerini yaşasınlar daha iyi bilsinler diye verdi. Yine Hz. Ömer efendimizin oğlundan: 'Kim ilmi Allah'tan başkası için öğrenip onunla Allah'tan başkasının rızasını amaçlarsa ateşteki yerine hazırlansın.' Sen ilmi niçin öğrendiğine bir bak, sen Allah için öğrendiysen ilmini Allah yolunda harca, ilmini Allah için anlat, ilmini Allah için anlat insanlardan bir şey bekleme. İnsanlardan bir şey isteme. Ben size sohbet ediyorum deyip de kapının önünde CD'ni satma, dergini satma, kitabını satma. Sen Kur'an-ı Kerim'e kaç para verdin de Kur'an-ı Kerim'den para kazanıyorsun şimdi? Sen hadis-i şeriflere kaç para verdin de hadis-i şeriflerden para kazanıyorsun? Sen Kuşeyri'ye kaç para verdin de Kuşeyri'den para kazanıyorsun? Sen Mesnevi'ye kaç para verdin de Mesnevi'den para kazanıyorsun? Sen Hazreti Mevlana'ya kaç para verdin ki Mevlana'dan para kazanıyorsun? Hiç mi Allah'tan korkmuyorsun? Hiç mi utanmıyorsun? Hiç mi Allah'tan sakınmıyorsun? Sen benden iyi biliyorsun ayet-i kerimeleri 'ücret istemeyiniz' diye. Sen nasıl ücret istiyorsun? Sen nasıl andırıyorsun bunu? Sen nasıl dine ihanet ediyorsun, nasıl yoluna ihanet ediyorsun? İmam-ı Azam'ın ilmine kaç para verdin, İmam-ı Şafii'nin, İmamı Malik'in, İmam-ı Hanbeli'nin ilmine ne kadar verdin? Buhari'ye hadis topladı diye ne kadar para verdin Buhari'den para kazanıyorsun? İmamı Malik'ten, Tırmızi'den, Ebu Davut'tan, İbni Mace'den para kazanıyorsun? Kaç para verdin? Allah muhafaza eylesin.

Tırmızi'den hadisi şerif: 'Ahir zamanda din vasıtasıyla dünyalık elde etmek isteyen bazı kimseler zuhur edecektir, insanlara yumuşak görünmek için koyun postuna bürünecekler. Dilleri baldan tatlı ama kalpleri kurt kalbi olacaktır. Allah buyuracaktır ki 'bana mı güveniyorsunuz yoksa bana karşı cüret mi gösteriyorsunuz? Zatıma yemin ederim ki onlara öyle bir fitne göndereceğim ki içlerinde halim olan kişi bile şaşırıp kalacaktır.' Siz ilminizi neden dünyalık toplamak için uğraşıyorsunuz. Hem ilahide diyeceksin ki derviş dünya malını neyler hem de çıkacaksın elinde makbuz herkesten para dileneceksin, herkesten pul dileneceksin. Adamın arsasına diyeceksin ki 'sen arsayı bizim vakfımıza ver, vermezsen başına bela olur. Bak başına ne tür musibet gelecek belli olmaz.' O saf adamcağız da benim telefonumu bulmuş beni arıyor 'benim başıma bir bela gelir mi?' Gelmez kardeşim, dedim. Ne gelsin, dedim. Laf bu, dedim. Sen arsanı istediğin yere tasadduk et, tasadduk etmek istersen. Adamın saflığına bak. Hocam, ben diyor üçte

birini size versem, beni beladan korusanız hala daha. Dedim ya sen bu kadar safsın, cahilsin dedim ya. Dedim bizi dedim perişan edeceksin, şeytan mı seni yönlendirdi bize dedim ya. Git kardeşim dedim bana arsa marsa lazım değil. Ben dedim babamdan kalan malları yiyememişim daha dedim. Ne yapayım senin arsanı, paranı, pulunu! Git bak işine. Bu insanları böyle aldatıyorlar, böyle kandırıyorlar. Bunlar alim sözde, bunlar şeyh, bunlar dünyalık avına çıkmışlar! Bunlar yırtıcı hayvan gibi! Bilmiyorlar, Allah bunlardan intikam alacak. İntikam alacak. Kardeşim çalış! Senin en iyi, en güzel, en tatlı, en helal yol alın terini yemendir. Ne biliyorsa, işin neyse. Ticaretse ticaret, sanatsa sanat, ziraatsa ziraat. Bak işine. Ama yok! Bunlar dünyalık toplamaya kalkmışlar. Bunlar, Allah bizi affetsin, ne yaptıklarının farkında değiller ya da bile bile yürüyorlar.

"Ey körler güruhu! Ne iştesiniz, ne yapıyorsunuz? Aranıza bir gören kişi alın."

Ey körler, siz kör olduğunuzun da farkında değilsiniz. Kendi kendinize ilim sevdasına düşmüş ama ilim kibriyle yürüyorsunuz. Ey kör sufiler, kendinizi gören gibi gösteriyorsunuz. Ne iş yapıyorsun? Şeyhim diye cartınıyorsun, mesleğin ne senin, kazancın nereden senin? Şeyhim diye cartınıyorsun, bir dervişin rüyasını tevil etmekten uzaksın, bu manevi ilmin de yok senin. Sen körsün, kör olduğun halde körlüğünün de farkında değilsin. Zikrullah halakasında ne olup bittiğinden de haberin yok. Halaka-ı zikrullaha gelenden gidenden de haberin yok. Halaka-ı zikrullahta kime kılıç vurulmuş, ondan da haberin yok. Körsün, kör olduğun için dervişlerin elinde oyuncak olmuşsun. Dervişler seni ne tarafa sevk ederse, o tarafa doğru gidiyorsun. Çünkü körsün, kör olduğun halde şeyhlik sevdasına kapılmışsın. Körsün, sana bir gören gerek. Git, kendine bir mürşid-i kâmil bul. Git, o mürşid-i kâmile intisap et. Tövbe et, yoksa hazreti üstadımın dediği gibi domuz başı gibi halk olacaksın. Üstadım öyle dedi: "Oğlum, bir kimse dedi. Üstadı ona şeyhlik vermediği halde, 'şeyhim' dediyse, bu böyle bir hali olmadığı halde böyle diyorsa dedi kendi kendine, mahşer yerinde dedi, hınzır gibi halk olacak dedi. Üstadımın dediği. Sen ne yapıyorsun? Sen kendi kendine neden öyle süs veriyorsun? Allah muhafaza eylesin, amin. Eğer gerçekten sen şeyh olsaydın ve gerçek manada şeyhliğini icra etseydin, bulunduğun topluluğunun efendisi olurdun. Sen gerçekten gerçek manada bir âlim olsaydın, bulunduğun toplumun efendisi olurdun. Çünkü hadisle sabittir bu, bu boş bir söz değildir. Sen gerçekten bir mürşit olsaydın, bulunduğun topluluğun efendisi olmasına hak kazanırdın.

Sen gerçek manada Allah için âlim olsaydın ve ilmini Allah için insanlara satsaydın, bulunduğun topluluğun efendisi olurdun. Çünkü hadis-i

şerifte İbni Mesud dedi ki: "Eğer ilim ehli gerçekten ilimlerini koruyup da hakkıyla yerli yerine koysalardı, kendi zamanlarının efendileri olurlardı. Ne var ki onlar, ilimlerini dünya ehline, dünyalıklarından bir şeyler elde etmek için yaydılar ve onlara karşı küçük düştüler." Sen insanların dünyalıklarına bakarak ilmini yaymaya çalıştın ve küçük dünyalıklara aldandın, onların önünde küçük düştün. Sen Allah'ın ilmini, sana vermiş olduğu ilmi, o dünyalığa değiştin. Allah'ın ilmini az pahaya değiştin, sufiliğini az pahaya değiştin. Sen bir mürşid-i kâmilin dergâhına intisap ettin, az bir pahaya, üç beş kuruşa, on kuruşa kendini peşkeş çektin, gittin. Onun bunun önünde el avuç ovuşturdun, bu hizmetlerin yürümesi için şöyle lazım, böyle lazım deyip, parayı cebine koydun. Ondan sonra Allah seni faş etti. Allah seni orta yere çıkardı. Geylani Hazretleri de başını aldı götürdü. Sen sufiliği neye harcadın canım kardeşim benim? Yıllardan beri sana anlattık defalarca, bu yol manevi, burada senin aklın geçmez, bu yol manevi, burada senin gaydırıgubbaklığın geçmez. Bir bakmışsın ki asıvermişler seni kapıya. Seni oradan indirecek kimse de yok. Sen neden ilmini dünyalığa değiştin? Maddi manevi. E zahirleri anladık. Onlar oturuyorlar, bir kitap yazıyorlar, veriyorlar yayınevine, gelsin paralar. İyi! Sufilikte ne arar kardeşim böyle şeyler! Sufilik yolu istismar yolu değildir. Sen derviş kardeşlerini istismar edemezsin. Sen sufilik yolunu istismar edemezsin. E sen hem bir görene tabiyim diyeceksin hem de her haltı yiyeceksin. "Kim bütün maksat ve gayelerini, dert ve gamlarını tek şeyde yani ahirette toplarsa, Allah ona dünya derdini göstermez. Kim de dert ve gayelerini dünyanın çeşitli hallerinde dallandırırsa Allah onun kendisini hangi vadiye sürükleyip helak edeceğine hiç aldırmaz." İbni Mâce. Sen, dünyayla ne işin var senin? Sen insanlara ilmini dünyalığa peşkeş çekiyorsun. Sen sufiliğini dünyaya peşkeş çekiyorsun. Sen iki alkışa kanıyorsun, iki eleştiriye boyun eğiyorsun. Aman, beni eleştirirler, ben bunu söylemeyeyim deyip. Söyleme.

Sen hakkı gizlersen, dilsiz şeytansın. Söyle, Kur'an ne diyorsa anlat. Sünnet-i seniyye ne diyorsa anlat. Bu yaptığın iş haram kardeşim de. Bu yaptığın lanetlik bir iş de. Sen ne yaymaya, böyle herkese nabza göre şerbet vermeye kalkıyorsun. Sen ilmini peşkeş çektin. O ilmi sana veren Allah'tı. O sufiliği sana bahşeden Allah'tı. Sen ona vefasızlık ettin. Allah muhafaza eylesin. "Ortadan kalkmadan ilme sarılmalısınız. Onun ortadan kalkması, ilim sahiplerinin yok olup gitmesidir. İlme sarılın çünkü hiçbiriniz ona ne zaman muhtaç olacağını bilemez. Öyle insanlarla karşılaşacaksınız ki Kur'an'ı arkalarına attıkları halde, sizi Allah'ın kitabına çağırdıklarını iddia edeceklerdir." Darîmi. Kur'an'ı arkalarına attılar ve hadisleri inkâr edip size diyorlar ki gelin, Allah'ın Kur'an'ına bağlı kalın. Sünneti seniyye yok, Kur'an her

şeye yeter. Sana da yeter mi Kur'an? Sana da yeter, gel benimle bu konuyu konuş. Kur'an bana, sana yeter dediğin anda, sana ayet-i kerimeyi söyleyeceğim: "Kâfirleri gördüğünüz yerde öldürünüz." Evet, diyeceğim ki, kalk öldür. Bu kadar basit. Allah'ın hükmüyle hükmetmeyenler, zalimlerin ta kendileridir. Hükmet diyeceğim ona, hükmet. Bu kadar. İki ayet-i kerime. Evet, onlar böyle aldatacaklar insanları, insanları ifsat edecekler, dini hayatlarını. Rabbim onların şerlerinden bizleri korusun, amin.

Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun, inşallah. E, malum bizim diş problemi devam ediyor. O yüzden böyle harfler, kelimeler doğru çıkmadıysa, elimizden gelen bir şey yok. Özür diliyorum hepinizden de. Ben öyle dikkatli de konuşamıyorum. Hani, acaba "ss" mi çıktı, "vv" mi çıktı, "y" mi çıktı? E, Rabbim inşallah herkese hayırlı şifa versin. Ama dişlerinizi yaptırmaktan korkmayın. Tedavilerinizi ihmal ettirmeyin. Hastalıkla alakalı tedavilerinizi de ihmal etmeyin. O da sünnet-i seniyye çünkü. "Tedavi olunuz" emir. Bakın, "tedavi olunuz" emir. O yüzden bir kimsenin üzerinde bir rahatsızlık varsa, tedavi yollarını arayacak, tedavi olacak. Cenab-ı Hak, şifa arayanların şifalarına yardım eylesin. Onlara hayırlı şifalar nasip eylesin. Nerede hasta olan, nerede ıstırap çeken varsa, Rabbim onların ıstıraplarını dindirsin, inşallah. Amin. Haklarınızı helal edin. Helal olsun. El-Fatiha maassalavat. Amin.

15 ŞUBAT 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/V77ntkjZLkQ?si=OqWn4G24jbgoTYPN

MESNEVİ-İ ŞERİF 2140-2144. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak gündüzünü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i, Hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakça yaşayan, Hakkı haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Müslümanlara zulmediliyorsa, nerede Müslümanların hakkına, hukukuna tecavüz ediliyorsa, namusu, şerefi, haysiyeti ayaklar altına alınıyorsa, Cenab-ı Hak bunları yapanlardan Müslümanların intikamını alsın. Filistin'i bu tip zulmün altında inim inim inleten, yüz elli yıldan beri orada Müslümanları şehit eden bu Siyonist İsrail ve destekçisi batıyı dağıtsın. Doğu Türkistan'a ve tüm İslam alemine özgürlük nasip eylesin. Amin. Ecmain. 2140. beyitten devam ediyoruz. Geçen hafta, "Ey körler güruhu, ne iştesiniz, ne yapıyorsunuz? Aranıza bir gören kişi alın." burayı okumuştuk. İnşallah buradan devam ediyoruz:

"Sen de sana sopa verenin eteğini tut. Bak bir kere, Adem peygamber istidlal ve isyan yüzünden neler çekti."

"Sen de sana sopa verenin eteğinden tut." Yani bir manevi olarak körsün, amâsın senin yürümen için gören birisi senin eline bir sopa vermiş. Sen o zaman o sopayı verenin eteğini tut. Sen sopaya güvenme, sopayı verene bak. Şimdi Adem'e hemen buradan geçiyor. O zaman normalde şimdi bir amâ sopasını sımsıkı tutar, öyle değil mi? Çünkü sopa ona yön verecek, ona yol gösterecek ve o sopayı da imal eden bir gören var. Bir asâ düşünün, asâyı yapan gören bir kimse lazım, bir asâ ustası lazım. O asâ ustası ne yapacak? Asâyı yapacak. Asâyı da ona göre ağacını belirleyecek, düzgün bir

ağaçtan yapacak. Düzgün bir ağaçtan yapınca da o asayı gören bir kimse yapacak ve gören bir insana muhtaç. O zaman bu işin zahirden maneviyata döndüğümüzde, o zaman insan gönül gözü açılmadıysa, o kimse kör. O zaman ona bir asâ lazım. O zaman asâ ne? Burada gören kimse, üstadı ve sen o zaman, Hazreti Pir bir çıt ileri daha gidiyor. Diyor ki: "O sopa verenin eteğini tut." Yani o sopa değil, sopayı da veren var. Sen sopaya değil, sopayı verene bak, diyor. Seni daha ileriye götürüyor.

Yani burada aslında bir nebze sopayı, sebebi de ortadan kaldırıyor ve sopa, evet, sana lazım. Sen ne zamana kadar? Görünceye kadar sen sopayla yol yürüyeceksin ama görmeye başladığında sopaya ihtiyacın kalmayacak. Burda hani, bazen derslerde zaman zaman bahsederim, şehperest olmak, bir kimse görme duyusunu geliştirmiyor, bir gören var deyip tembelleştiriyor. Oysa sen de gör, o gören gibi ol sen de. Sufilik yolu, herkesin görmesini sağlamaktır. Mürşit orda usta, bilen, hikmet ehlidir. Ordaki insanlara görme yolunu öğretir. Yok, o kimse görme ihtiyacı duymuyor kendince tembelliğinden, o normalde çalışmıyor. Oysa onun da görmesi lazım. Tabi burda Hazreti Pir, Adem aleyhisselama atıfta bulunuyor, Adem aleyhisselamın kıssasına. Ne yaptı Adem aslında, şeytanın aklına uydu. Henüz daha peygamber değildi, cennette bulunan nimetlerinin içerisine gark olmuş vaziyetteydi. Ne yaptı şeytan? Bunlara vesvese verdi ve normalde Allah'a teslim olması gerekirken, cennet nimetlerinin içerisinde Allah'ın emrini yerine getirmesi gerekirken, ne yaptı? Şeytan, Havva'nın üzerinden ona vesvese verdi. Taha, ayet 120: "Şeytan Adem'e vesvese vererek, 'Ey Adem, sana ebedilik ağacını ve yok olmayan bir mülkü göstereyim mi?" dedi. Oysa şeytan Adem'i kıskanıyordu. Çünkü kendisine o, kendisinden daha faziletli, daha kıymetli, daha ehven olduğunun bilincindeydi çünkü yaradılışta Cenab-ı Hak Adem'e bütün sıfatlarının tecelliyatını öğretti, isimleri öğretti. Şeytan buna malik değildi ve bütün varlığa dedi ki: "Adem'e ne soracaksanız sorun." Bu sefer şeytan çok hasislendi, onu kıskandı ve dedi ki: "Onu saptıracağım ben, onu yoldan çıkaracağım." dedi.

O zaman sapanlar, şu anda saptırılanlar, şeytanın vesvesesine kananlar. Sen Kur'an ve sünnet-i seniyyenin dışında her ne yaptıysan, şeytanın vesvesesiyle yaptın. Çünkü sen zikrullahı bırakınca, şeytan kalbine oturdu, sana vesveseyi verdi ve bu sefer ne yaptı Adem ve Havva? O işte yasak meyvedir, ağaçtır, buğdaydır...Neyse, üzerinde müteşabih çünkü neyse, o ağaca yaklaştı. O ağaca yaklaşınca, Cenab-ı Hakk'ın emrini yerine getirmedi, gaflete düştü, unuttu. Şeytan ona vesvese vererekten, onu gaflet çukuruna attı. Gaflet çukuruna atınca, onlar o yaklaşılmaması gereken ağaca yaklaştılar. Ağaca yaklaştılar, bazı rivayetlerde meyve yedi diyorlar. Bunlar müteşabih

olduğundan, onlara girmiyorum hiç ama Cenab-ı Hakk'ın burada emrini çiğnediler. Yaklaşmayın denilen yere yaklaştılar. Bu sefer üzerlerindeki manevi koruma, manevi libas, onların üzerinden sıyrılıp alındı ve onlar o güne kadar edep yerlerini görmemişlerdi. Bu sefer edep yerlerini gördüler. Çünkü gözlerinden perde kalktı. Gözlerinde perde vardı, birbirlerinin edep yerlerini görmüyorlardı ama Allah'ın emrini çiğneyince, onların gözlerinden perde kalktı. Onlar birbirlerinin edep yerlerini gördüler. Birbirlerinin edep yerlerini görünce, birden utanma hissi geldi. Birden utanma hissi gelince, onları cennetin herhangi bir ağaç yaprağıyla örtmeye çalıştılar ki örtmedi cennetin yaprakları onları ve bu hadiseden sonra, Hazreti Allah onun peygamberliğini ona tebliğ etti. Yeryüzüne gönderilirken, peygamber olarak gönderildi. Bu hadise bazen böyle değişik televizyonlarda, orda burda dinliyorum. Hani, "İşte peygamberken bu hadise oldu." diye anlatıyorlar. Değil, peygamberken olmadı bu. Henüz daha peygamberlik ona tebliğ edilmemişken bu hatayı yaptı. Biz hemen burdan hareket ederekten, "Peygamberler de günah işledi, Adem de günah işledi." Bu martavalı bize anlatıyorlar. Orda normalde baksalar halbuki, ayet-i kerimeleri biraz daha ince inceleseler onun bu hadisesi peygamberliğinden önce idi, henüz daha ona peygamberlik tebliğ edilmemişti. Bu hadiseden sonra ona peygamberlik tebliğ edildi ve o yeryüzüne Havva ile beraber gönderilirken Adem aleyhisselam, peygamber olarak gönderildi. Onun yaratılış formülü, üstün insandı. Üstün insan, her şeyiyle kemale ermiş. 'Biz onu ahsen-i takvim üzerine yarattık' diyor. Yaradılışı o ama bu hatası, bu bir hata bu çünkü Cenab-ı Hakk'ın emrine muhalefet ediyor.

Bir peygamberin Allah'ın emrine muhalefet etmesi düşünülemez. Hata yapabilirler, geçmiş peygamberler ama Allah'ın emrine muhalefet söz konusu olmaz. Hiçbir peygamber, Allah'ın emrine muhalefet etmemiştir ama bizi illaki şimdi bizi oraya doğru götürüyorlar ya 'peygamberler de insandı, onlar da günah işledi.' İmam hatiplerde, ilahiyatlarda söylenen söz bu. O yüzden buraya ayriyeten bir not düşmek istiyorum: Hiçbir peygamber, peygamberlik ona tebliğ edildikten sonra, Allah'a muhalefet edemezler. Allah'ın emrini çiğneyemezler. Bu, peygamberlere yapılmış en büyük iftiradır. Ne yazık ki İslam dünyasında bunu küçük küçük küçük işlediler. Şimdi imam hatiplerde, ilahiyatlardaki öğreti şu: Hatta Hz. Peygamber de günah işledi, bu küstahlığı yapıyorlar, hatta Hazreti Peygamber de günah işledi, tövbe etti, Allah onun tövbesini kabul etti, affetti! Bu düpedüz iftira. Hem Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine iftira, hem peygamberlik müessesesine iftira hem de Adem'den itibaren bütün peygamberlere yapılmış en büyük iftiralardan birisi. Bir kimse, bir peygambere iftira atarsa, o küfür

ehlidir. Tekrar altını çizerek söylüyorum: Bir kimse, eğer bir peygambere iftira atar ise o küfür ehlidir. Allah muhafaza eylesin.

İşte normalde hani o gün için Adem cennette vahiye tabi olmadı, akla tabi oldu. Akla tabi olunca vesvese bu hatayı yaptı. Hazreti Pir de diyor ki beyitinde: "Bir kere Adem peygamber, istidlal ve isyan yüzünden neler çekti." Bir hata işledi, bu hatasından dolayı cennetten kovuldu. Cennetten kovulmakla kalmadı, Havvasından ayrı düştü. Havva Hindistan'da, Adem aleyhisselam Arafat'ta ve kırk yıl tövbe etti. Adem aleyhisselam günahına, bu hatasına kırk yıl tövbe etti. Yani bu küçücük hatadan kırk yıl tövbe etti, Hazreti Muhammed-i Mustafa, bizim önümüze Cenab-ı Hak, Muhammed ümmetine öyle bir lütuf, öyle bir ikram koydu, Cenab-ı Hak dedi ki: "Kim tövbe ederse, Allah onun tövbesini kabul eder." Kırk yıl demedi. Hazreti Muhammed-i Mustafa dedi ki: "Kim yüz sefer 'Subhanallahi ve bihamdihi, estağfirullah el azim' derse, deniz köpükleri kadar günahı olsa, Allah onu affeder.' dedi. Lütfa bak! 'Kim cemaatle zikrullaha otururwhile, oradan günahları hayra çevrilmiş olarak kalksın' buyurdu. Lütfa bak. Muhammed ümmetinin lütfu. Az önce üç tevhit okuduk, cemaatle zikrullah yaptık. Evet, burdan geçmiş günahlarımız affolmuş olarak, affolmadı yani sadece afla kalmadı, 'hayra çevrilmiş olarak kalkınız' diyor, hadis-i şerif bu. O zaman, o günahlar hayra çevrilmiş olarak kalkacağız buradan, Cenab-ı Hak, cümlemizi temizlesin, inşallah.

O yüzden Hazreti Pir burda Adem Aleyhisselam'ın çektiklerini önüne koyuyor. O zaman insan nefsine şeytan vesvese verir mi? Evet ve şeytan normalde o vesveseyle bizim aklımıza uydurur mu? Evet. Hep derim ya derslerde: Akıl araçtır, amaç değildir. Aklı amaç haline getirirseniz, aklınızı ilah edinmiş olursunuz. İslam dini, akıl üstü bir dindir. Akıl üstü. İslam dini, akıl dini değildir, akıl üstü bir dindir. Akıl dini dediğimizde, oturur 5-10 kişi, aklına göre bir şey yapar. Hani şimdi şimdi bizim içimize onu da sokuyorlar ya. Hani 'bu akla muhalif bu ayet-i kerime.' Senin aklına muhalif. Neden? Sen küçücük beyninle düşünüyorsun çünkü küçücük bir şey o. Sende kalbi akıl çalışmadı çünkü. Kalbi akıl çalışmış olsaydı, öyle düşünmeyecekti. O yüzden akıl, normalde insanı normalde hakikate, doğruya götürünceye kadar lazımdır. Normalde insanı hakikat deryasında yüzdüren, Allah'a teslimiyettir. Allah'a karşı samimi olmaktır. Seni hakikat deryasında kulaç attıracak olan, seni hakikat deryasında yürütecek olan, Allah'a teslimiyetin ve samimiyetindir, aklın değildir. Sen aklına güvenirsen, tahtadan bacakla yürüyorsun, sağlam değilsin. Sen kalbi olarak din yolunda yürüyeceksin. Din yolu, kalbi bir yoldur. Halbuki koca İmam-ı Azam koymuş: "İman nedir?" dediklerinde, "Dil ile ikrar, kalp ile tasdik" demiş. Kalp ile tasdik!

Dil ikrar eder. "Ben Müslümanım" der ama senin kalbin Allah'a ait. Senin kalbinden ne gelip ne geçtiğine Allah hükmedecek ona. Bizim dışarıdan hükmetme hakkımız da yok. "Ben Müslümanım" dedi bir kimse, biz onu Müslüman olarak kabul ettik, sen değilsin deme hakkına sahip değiliz. Bir kimse "Ben Müslümanım" dedi, bitti mesele. Bizim için Müslümandır o. Namaz kıldı kılmadı, oruç tuttu tutmadı, dinin gereklerini yerine getirdi getirmedi...Bizim işimiz değil. Biz onun beyanını doğru kabul ederiz. "Müslümanım" dedi, bitti mesela. Kalbi? O Allah'a ait. Münafık mıdır, mürtet midir, kâfir midir, iman ettim dediği şey dilinde midir, aklında mıdır, kalbinde midir? O bize ait değil. Hani daldan dala geçiyormuş gibi oluyor ya... Ha, bir kimse sahabeden bir kimse müşriğin birisini öldürüyor ya böyle, o diyor ki: "İman ettim." O da korkudan iman etti diye öldürüyor onu. Allah Resulü çok üzülüyor, biraz da sinirleniyor: "Kalbini mi yardın, baktın? Kalbini mi yardın, baktın? Kalbini mi yardın, baktın?" diyor. Ölçü bu. Bir kimse "Ben Müslümanım" diyorsa, ona sizin, onun namusu, şerefi, haysiyeti, her şeyi kutsaldır. "Müslümanım" dedi, sen ona elinle, dilinle zarar veremezsin. O "Müslümanım" dedi çünkü. Mesele bitmiştir. Kalbi Allah'a ait. Allah muhafaza eylesin. O yüzden, normalde insan bu zaman için demek ki geçmiş dönemlerde de böyle olmuş ama bu zamanda insan kendi aklını ilahlaştırmayacak, aklını ilahlaştırıp da yolda yürümeyecek çünkü İslam akıl üstü. Dikkat edin, akıl üstü bir din. Rabbim bize teslim olmayı nasip eylesin. Amin.

"Musa ve Muhammed'in mucizelerine dikkat et. Sopa nasıl yılan şekline girdi, direk nasıl irfan sahibi oldu? Sopa yılan şekline girdi, direkten de inilti duyuldu. Bu mucizeleri, dini izhar için günde beş kere ilan ederler."

E, sopa nasıl yılan şekline geldi? Musa aleyhisselamla alakalı. Yani, Musa aleyhisselam ne dedi Firavun'a? Dedi ki: "Ey Firavun, ben âlemlerin Rabbi olan Allah tarafından gönderilmiş bir peygamberim. Bana Allah'a dair ancak gerçeği söylemem yaraşır. Rabbinizden size apaçık bir delil getirdim. Artık İsrailoğullarını benimle beraber salıver." dedi. Çünkü Firavun'un sisteminde İsrailoğulları köle hükmündeydi. Dedi ki: "İsrailoğullarını bana ver, onları kölelikten azat et." Firavun kıpti çünkü o günkü dille...Ama tabi Firavun da dedi ki: "Şayet bir delil getirdiysen ve doğru söyleyenlerden isen, onu ortaya koy" dedi. Tabi Firavun'un yanında kendi Kıpti din adamları da var. Her Firavun'un etrafında kendi Firavunluğunu tasdikleyen din uleması da vardır. Hiçbir sistem dinsiz ayakta durmaz. Ama doğru ama yanlış ve zalim sistemler dini istismar ederler ve din istismarcılarını yanlarına toplarlar destekçi olarak. Bakın, bütün peygamberlere karşı çıkanlar günün

din istismarcılarıdır. Dini otoritelerdir, o günün dini otoriteleri. Firavun'un yanında da vardır, Nemrut'un yanında da vardı, Ebu Cehil'in yanında da vardı, Yezid'in yanında da vardı, Emevilerin yanında da vardı, Abbasilerin yanında da vardı, Hazreti Hüseyin efendimizi şehit edenlerin içinde de vardı. Dini otorite, fetva verdiler onun öldürülmesine. Bütün sistemlerin payandasıdır din. O yüzden Cenab-ı Hak der ki: "Din Allah'ın oluncaya kadar savaşın." Bu ayet-i kerimeyi size söylemezler. "Din Allah'ın oluncaya kadar..." Yani o zaman yeryüzündeki yaşanan dinler, yaşatılan dinler Allah'ın değildir. Allah'ın olmadığı için peygamberler gönderir Cenab-ı Hak ve o peygamberler gönderildiklerinde, ordaki dini nizam ilk savaşı onlara açar. Dini nizam vardır orada, bir sistem vardır. O dini nizam, o dini sistem peygambere savaş açar. Ve peygamber der ki: "Bu yaşadığınız din Allah'ın dini değil. Ben Allah tarafından gönderilmiş bir peygamberim. Gelin, buna iman edin." der. "Gelin, buna iman edin." deyince, mevcut nizamın elemanları ilk önce onlar karşı çıkar. İsa aleyhisselamı darağacına götüren Musevilerdir, din adamlarıdır. Musa aleyhisselamın peygamberliğine karşı çıkan Firavun'un yanındaki din adamlarıdır, büyücülerdir.

Ne yapar Firavun? Hemen o büyücüleri toplar, kırk tane büyücü tıplar. O zaman kırk tane de mürşid-i kâmil vardır. Kırk tane de büyük şeytana tapan büyücü vardır yeryüzünde. Onlar da şeytanın velileridir. Onlar da eksik değildir. Ne zamana kadar? Ta kıyamete kadar. Kırk tane mürşidi kâmilin karşısında kırk tane de büyük büyücü vardır, şeytanın elemanıdır onlar. Onların da başındaki kimse şeytanla ahitleşir. Şeytanla ahitleştikten sonra direk şeytanın kutbudur o. Hatta onlar normal Müslümanmış gibi zamanın kutbuymuş gibi görünebilirler, gösterirler size. Şeytanın da velileri vardır. Sen onu Müslüman zannedersin. Neden? Gözün görmüyor. Gözün görmüyor çünkü. Sen şeytanın velisini normal İslam velisi gibi kabul edebilirsin. Şeytanın siyasetçisini İslam siyasetçisi olarak görürsün. Şeytanın devlet başkanını, sen İslam devlet başkanı olarak da görürsün. Şeytanın bürokratını, sen normal bürokrat olarak da görürsün. "Bu bizden." dersin. Onun masa açıktır orada, boyna oraya iniyordur rüşvet. Sen dersin ki: "Ya, bu bizden." Seninle beraber namaz kılar. Hadis-i şeriflerde öyle söylüyor, Mustafa Özbağ söylemiyor. Senin dilinden konuşur, seninle beraber yer, içer, oturur, bir de Kur'an-ı Kerim okur. Tabii benim Kur'an okuyuşumu beğenmez zaten o. "Siz bunun peşinden mi gidiyorsunuz? Bir euzu çekmesini bilmiyor" der. Doğru söylüyor. Onlar çünkü ama onların okudukları Kur'an, hadis-i şerifte diyor ki: "Boğazlarından aşağı inmez." Sen her güzel Kur'an okuyana aldanma. Bak bakalım, Kur'an-ı Kerim boğazından aşağı iniyor mu inmiyor mu? Görüyor musun onu? Görmüyorsun. Aldanma. Sen her "Lâ ilâhe

illallah" diyene aldanma. O tevhit dilden aşağı iniyor mu, inmiyor mu ona bak. Bakabiliyor musun ona? Bakamıyorsun. Temkinli ol, aldanırsın. Aldanırsın! İşte Firavun da ne yaptı? Avanesini topladı, Musa aleyhisselamı da çağırdı ve Musa aleyhisselamı çağırınca, bütün hepsi de büyülerini yaptı. Hatta kıssada öyle anlatılır. Musa dedi ki: "Önce siz ne yapacaksanız yapın." dedi. Tabi Musa'nın avanesi büyülerini gösterdi. Bakın, o gün için büyülerini gösterdi. Büyü, bu ne demek? Gözün aldanması demek. Hakikati görmüyor çünkü göz, hakikati görmeyince onu gerçek zannediyor.

Hakikati görmeyen gözler, orta yerde gördüklerini derinlemesine bilmediklerinden onu hakikat zannederler. Ona bir asa lazım. Cenab-ı Hak Musa'ya ne dedi? İlham etti: "Ya Musa, asanı Allah'ın adını an ve at orta yere" dedi. Musa aleyhisselam "Bismillahirrahmanirrahim" dedi, asayı attı. Asa kocaman bir yılan, ejderha oldu. Kırk tane büyücünün büyüsünü yutuverdi. Tekrar Musa'nın elinde asa oldu. Baş büyücü dedi ki: "Asanın yaptığına Musa da şaştı." dedi. Bu dedi, Musa ile alakalı değil. "Musa'nın Rabbine iman ettik." dedi. Sonra ne yaptı? O Firavun onların sağlı sollu parmaklarını kestirmeye başladı. Sistemler böyledir, Firavun sistemleri, ona biat etmezsen, sağlı sollu parmağını kesmeye başlar senin. Ne yapar? Seni zorlamaya çalışır, senin gözünü korkutur. Önce ne yaptı Firavun? Onların sağ serçe parmaklarını kestirdi, sol ayak serçe parmağını kestirdi, çaprazlama. Sen zalim sistemlere biat etmezsen, senin de parmağını keser. Senin parmağın kesilmiyorsa, biat etmişsin demektir. Biat etmezsen, başlar teker teker senin parmağını kesmeye, biat ettirmek için onların kendilerine ait, her Firavun sisteminin kendine ait bir zulüm yolu vardır. Onu başlar senin üzerinde uygulamaya. İşte Musa'ya da bunu uyguladılar. En sonunda Musa, Cenab-ı Hakk'ın emriyle ne yaptı? Hicret etti o da. O da hicret etti ve asanın yaptığına herkes şaştı orada. Bu mucizeydi. Mucizeleri yaratan Allah'tır. Kerametleri yaratan Allah'tır. Ardından Hazreti Pir ne diyor? Hurma kütüğünü söylüyor. Hurma kütüğü neydi? Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ona yaslanır, ona dayanır, hutbe irad ederdi. Yeni, böyle bir yüksek birkaç adımlık hutbe okunması için bir marangoz bunu inşa edince, o hurma kütüğü ağlayıp inlemeye başladı, feryat etti ve bütün sahabe onun feryadını duydu. Hazreti Pir diyor ki: "O hurma kütüğüne hikmet verilir." Bu da Cenab-ı Hakk'ın mucizelerindendir ve Allah'ın sünnetullahıdır. Allah'ın sünnetullahıdır.

Bütün peygamberlerine mucize vermiştir. Allah'ın sünnetullahıdır. Bütün mürşid-i kâmillere, velilere, evliyalara keramet vermiştir. Bu Allah'ın adetullahıdır, sünnetullahıdır. Çünkü peygamberlerle, velilerle, mürşid-i kâmillerle, evliyalarla Allah dinini ayakta tutar. Onlarla ayakta tutar. Bakın,

onlarla ayakta tutar. Bu Allah'ın sünnetullahıdır. Hiçbir peygamber yoktur ki ona mucize verilmemiş olsun. Hiçbir peygamber...Bütün peygamberlerin birer mucizesi vardır ve hiçbir mürşid-i kâmil yoktur ki ona keramet verilmemiş olsun. Hiçbir veli yoktur ki ona keramet verilmemiş olsun. Hiçbir evliya yoktur ki ona keramet verilmemiş olsun. Daha ilerisini söyleyeyim, bu, bugünün zamanı için: Hiçbir iyi derviş yoktur ki ona keramet verilmesin. Bugünün sufileri için, iyi sufiler için söylüyorum. Sağlam sufiler için söylüyorum. Evet, bugünün iyi sufileri, sağlam sufileri, istikameti düzgün sufileri evliyadandır. O yüzden onları da Cenab-ı Hak kerametle süsler, destekler onları. Yoksa kardeşlerin gördükleri rüyalar, Allah'ın desteklemesidir, birer keramettir onlar. Biz kerameti şöyle hissediyoruz: Bu direği alacak, buraya getirecek! Değil kardeşim. Bu zamanda salih rüya görmek dahi keramettir. Bugün müjdeci rüya görmek keramet. Hangi dergâhtan olursa olsun, hangi dergâhtan olursa olsun, bir kimse müjdeci bir rüya görüyorsa, keramettir o. Bu zamanda bütün haramiyetin, şeytaniyetin, nefsaniyetin oluk oluk aktığı bir zamanda, sen bir zikrullah halakasına oturduysan, keramettir bu. Sen zikrullah yapıyorsan, dört elle sarıldıysan, yemin ediyorum, keramettir o. Hele bu zamanın bir mürşid-i kâmiline bağlı olmak, en büyük kerametlerden birisidir. Sebep? Nefis istemez, şeytaniyet istemez, nefsaniyet istemez, deccaliyet istemez, sistem istemez. Evet, Türkiye'deki hangi partiye giderseniz gidin, "Ben bir yere derviş olacağım." deyin. "Ne işiniz var orada?" der. Hangi bürokrata giderseniz gidin, dervişliğinizden bahsedin, sizin işinizi yapmaz. Bu zamanda derviş olmak öyle kolay bir şey değildir, gerçekten keramettir, ciddi söylüyorum.

O yüzden geçmiş peygamberlerin hepsine mucize verildi. Muhammed ümmetine de keramet verildi. Bunu inkar eder şimdi inkarcılar, münafıklar inkar eder, kafirler inkar eder, kalbi bozuklar inkar eder, südü bozuklar inkar eder, kanı bozuklar inkar eder. Evet, Muhammed ümmetine keramet verilmiştir. Gerçek bir Muhammedi sufi, keramet ehlidir. Onu bir kimse görmüyordur, kendi körlüğünden görmüyor. Kör, körlüğünden görmüyor. Kalbi münafık çünkü. Kalbi cıfıt çarşısı. Kalbinde samimiyet yok, kalbinde teslimiyet yok, kalbinde istikamet yok. Kalbi bozuk. Kalbi bozuk olmamış olsa Hazreti Peygamber de günah işledi demez. Kalbi bozuk olmamış olsa velilere taş atmaz, mürşidi kamillere taş atmaz. Onda münafıklık alameti olmamış olsa dervişlere taş atmaz, dervişleri kötüleyeceğim diye uğraşmaz. Hakkı konuşmak herkesin hakkıdır, hakikati konuşmak herkesin hakkıdır. Sen ne yapmaya sufiliği kötüleyeceğim diye uğraşıyorsun. Kalbin münafık çünkü o yüzden. O yüzden bütün peygamberlere; Salih aleyhisselamdan, Lut aleyhisselamdan, İbrahim aleyhisselama varıncaya kadar...İbrahim'e Cenab-ı

Hak mucize vermedi mi? Yıktı putları. Her putu yıkana, put yıkana günün sistemi ona ceza verir. Ne yaptı Nemrut? Dedi ki: "Bu putları kim yıktı?" Ve her inanıyorum diyenler de böyle bir bozukluk vardır içlerinde, münafıklık vardır, satar birisini. İbrahim'i sattılar. Dediler ki: "Genç bir çocuk vardı, genç birisi vardı, putlarımıza laf söylüyordu. Olsa olsa o yapmıştır." dediler ve İbrahim'i hapsettiler. Bildiğiniz cezaevi gibi hapsettiler İbrahim'i. O hapishanede duruyor. Hapishanede dururken, o Nemrut'un yanındaki tırnak içerisindeki dini otoriteler, evet, bu Cenab-ı Hakk'ın Müslümanlara biçmiş olduğu kaderdir. Hazreti Hüseyin'i şehit edenler de Müslümandı. Hazreti Hasan efendimizi şehit edenler Müslümandı. Hazreti Ali efendimizi şehit edenler Müslümandı. Hazreti Osman efendimizin evini muhasara eden ve onu aç susuz bırakanlar Müslümandı. Hazreti Ömer efendimizi şehit edenler Müslümandı.

Evet, İbrahim aleyhisselamın da yakılmasını söyleyen o günün dini otoritesidir. Nemrut'a dedi ki: "Öyle bir ateş hazırlayalım, bütün ibreti aleme ders olsun. Onu öyle cezalandıralım. Kim bizim putumuza dokunabilir?" Puta dokunan ceza alır. Dokunmadıysan imanını sorgula, dokunmadıysan imanını sorgula. Evet, İbrahim'e dediler ki İbrahim için o dini otorite dedi: 'Büyük bir ateş yakalım.'" Büyük bir çukur kazdılar. Çevrede ne kadar çalı çırpı, odun, ne varsa yanıcı madde, hepsini topladılar. Devasa bir ateş yaktılar. Yine o dini otorite, mancınığa koyalım dediler. Dini otorite onu mancınığa koydu ve dediler ki: "Bu mancınığı kim kesecek?" İbrahim'in devamlı sofrasında oturan komşusu dedi: "Ben keseceğim" dedi. "Ben keseceğim." Komşusu, kapı dibi komşusu, her gün sofrasında yemek yiyen. Dışarıdan arama hainliği, yanı başında dolaşır. Mancınığı o kesti. Cebrail Aleyhisselam diyor ki: "O kadar hızlı indim ki" diyor, kendi makamından, neresiyse, dedim ki diyor: 'Ey İbrahim, iste." Ne büyük teslimiyet bakın, teslimiyet! Teslimiyet, teslimiyet! Allah'a teslim olma! Namaz teslimiyetin göstergesi senin, oruç teslimiyetinin göstergesi. Teslimiyet kalpte ama teslimiyet! Dedi ki: 'O beni görüyor mu?' 'Evet.' 'Biliyor mu?' 'Evet.' 'Duyuyor mu?' 'Evet.' 'Benim ondan başka bir şeye ihtiyacım yok." Cenab-ı Hak ateşe emretti: "Ey ateş, serin ol, selamet ol. Ne yak, ne üşüt." İbrahim ateşin içinde, Cennet bahçesinde, gül bahçesinde, gül bahçesinde. Kim gördü onun gül bahçesinde olduğunu? Sare gördü. Henüz daha Sare ile evli değil. İbrahim ateşte. Sare aşık İbrahim'e. Ey aşk, tecelli et gönlümüze! Amin. Sare'nin gönlüne tecelli ettiğin gibi tecelli et! Amin. Öyle tecelli et ki biz de ateşin gerçek manada gül bahçesi olduğunu görelim. Amin.

Sare, "Ben İbrahim'i seviyorum." dedi. O İbrahim'in Rabbisini tanımıyordu. O İbrahim'in Allah'ını tanımıyordu. O İbrahim'in dinini bilmiyordu.

O İbrahim'in peygamber olduğunu da bilmiyordu. İbrahim aşkıyla attı kendini ateşin içine. Attı ki ateş ateş değilmiş, gül bahçesiymiş ve Sare içeriden seslendi annesine: "Ey anneciğim", at dedi "kendini ateşin içine at, kurtuluşa er. Vallahi burası ateş değil. Herkes ateş görüyor ama burası ateş değil, gül bahçesi." dedi. Annesi atamadı kendini ve Cenab-ı Hak İbrahim'i Sare ile beraber kurtardı ordan. Bütün Nemrut ve avanesi İbrahim'i ateşin içinde görüyordu. Ateşte görüyordu. İbrahim elini kolunu sallaya sallaya ateşten çıktı. Sare ile beraber yürüdü gitti Mısır'a doğru. Bakın, İbrahim'in mucizesini Tevrat da yazar, İncil de yazar, Kur'an da yazar. İbrahim'in mucizesini Sümerlilerde de bulabilirsiniz. İbrahim'in mucizesini gidin Orta Asya'ya, Orta Asya'da Türklerin inancında da bulursunuz. İbrahim'in mucizesini bütün dünya halkları bilir. Mucizesini bilir. Allah İbrahim'in mucizesini bütün dünya insanına duyurur. Evet, akıl perestler kabul etmez. Aklını ilahlaştıranlar kabul etmez ve namaz, Hazreti Pir son demde onu söylemiş ya, beş vakit ilan ederler diye. "Namaz müminin miracıdır." Hadis-i Şerif. Peki, müminin miracıdır namaz. Keramet. Namaz kılan kimse gerçek manada namazı kılıyorsa keramet ehli. Namazı miraç oldu, gördüysen namazının gittiği yeri, gördüysen ve beş vakit bu keramet ishar oluyor mu? Kimin kerameti? Kimin üzerinden? Sahabeler rüyalarında gördü, değil mi? Ezan, sahabenin rüyada görmesiyle tecelli etti. Birkaç tane sahabe rüyasında Ezan-ı Şerifi gördüler ve okudular onu, söylediler. İlk okuyan Bilal-i Habeşi. Hazreti Ömer efendimiz diyor ki: "Ben de rüyamda gördüm, utandım diyor, söyleyemedim, edep ettim. Aynı ezanı ben de gördüm." dedi. İyi, bize ne anlatıyorlar şimdi? İlahiyatçılar, diyanetçiler, İmam hatipliler, koca koca profesörler, doçentler, din araştırmacısı yazarlar ne diyorlar bize? Bize ne söylüyorlar? "Rüya ile amel olmaz." Aaa! Haydi, e ezanı okumayalım o zaman! Nasıl? Basbayağı!

Rüyayla Hazreti Peygamber amel etti. Rüya; müşrikler de gördü Bedir'de, Müslümanlar da gördü. Müşrikler Müslümanları çok az görüyordu, Müslümanlar müşrikleri çok az görüyordu. Allah da dedi ki: "Sizi böyle imtihan ettim ben." Eee? Rüyayla amel ettiler? İbrahim rüyayla amel etti, aldı İsmail'i kurbana götürdü, İbrahim aleyhisselam İsmail aleyhisselamı. Rüyayla amel etti. Yusuf Aleyhisselam rüyayla amel etti. Hem de kimin rüyasıyla? Devlet başkanının rüyasıyla. Ne gördüydü devlet başkanı? Yedi tane inek, değil mi? Öyle değil miydi rüyası? Neye yordu? Yedi sene bolluk olacak, yedi senede kıtlık olacak dedi. Kimin rüyasıydı? Devlet başkanının rüyasıydı. Müslüman mıydı? Değildi. Kafir miydi? Evet. Yakup'a iman mı etmişti? Hayır. Ama Cenab-ı Hak ona mucize verdi. Bakın, onun rüyasını tevil etti Yusuf aleyhisselam. Yedi yıl bolluk olunca bütün yiyeceği, içeceği,

buğdayı depoladı. Ondan sonra yedi yıl boyunca ne yaptı? Onları yedirdi, alın size mucize Yakup aleyhisselam; gözleri görmüyordu. Yusuf'a olan aşkından dolayı gözleri kör oldu ağlamaktan ama Yusuf'un kokusu geliyor, diyordu. Kardeşleri diyordu ki bunadı bu. Yusuf öldü halbuki diyordu. "Yusuf öldü" derken Cenab-ı Hak onu mucizesiyle ayakta tutuyordu. Diyordu ki: "Yusuf'un kokusu geliyor bana." Ve peygamber mucizesi! Yusuf aleyhisselam gömleğini gönderdi ona. Dedi ki: "Babanızın gözlerine bunu sürün." Yusuf'un gömleği geldi. Yakup onun gömleğini aldı, kokladı, yüzüne gözüne sürdü, gözleri açıldı Yakup aleyhisselamın. Biz peygamberlerin mucizesine iman ettik. Velilerin, mürşid-i kamillerin kerametinin hak olduğuna iman ettik. Biz evliyaların kerametinin hak olduğuna iman ettik. Bu kalbî teslimiyet lazım buna, iman ettik buna. Kerameti inkar eden küfre düşer. Mucizeyi inkar eden küfre düşer. İmam-ı Azam'a göre mucizeyi ve kerameti inkar eden küfür ehlidir. Şimdi size şunu söylüyorum: İlahiyatlarda mucizeleri ve kerametleri inkar ettiriyorlar. İlahiyatlardaki inkar eden profesörler, doçentler, oradaki alim hükmünde olan öğretim üyesi olan kimseler, eğer ki mucizeleri inkar ettiriyorlar ve inkar ediyorlarsa, küfür ehli. Neredeyse miracı da inkar edecekler ki inkar eden birisini dinledim. Profesör! Evet! Bu haldeyiz! Aklına uyanlar, dinin inceliklerini öğrenemezler.

"Bu din lezzeti eğer akla aykırı olmasaydı bunca mucizeye hacet var mıydı? Akıl akla uygun olan her şeyi; mucizesiz, keşmekeşsiz kabul eder."

Eğer dinin getirmiş olduğu hakikatler, dinin getirmiş olduğu iman edilmesi gereken o ayetler, bütün hepsi de akla uygun olmuş olsaydı zaten, mucizelere gerek olmayacaktı. Ama vahye dayalı olduğundan, Allah'a dayalı olduğundan, akıl üstü olduğundan, akılperest olanlar bunu inkar ettiler ve akıl sadece, hani akılla dini anlamak, dinin hakikatlerini kavramak mümkün olsaydı, o zaman kalbi akla ihtiyaç kalmayacaktı. Ama Cenab-ı Hak birçok ayeti kerimede: "Gözleri vardır görmezler, kulakları vardır duymazlar." Onların hani kalpleriyle alakalı, "Kalpleri de akletmez" diyor. Kalpleri...Demek ki akıl sadece, bu fakirin söylediği gibi imanın kapısına kadar götürür bizi. Oraya kadar akıl lazım. Ondan sonrası samimiyettir, teslimiyettir. İmanla o kimse yol yürür. Nisa ayet 69: "Kim Allah'a ve peygambere itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendilerine nimetler verdiği peygamberler, sıddıklar, şehitler ve salihlerle beraberdirler. Bunlar ne güzel arkadaştırlar." Allah bizi onlardan eylesin. Amin. 2145'ten devam edeceği, Allah izin verirse inşallah.

Önümüzdeki cumartesi günü oruçluyuz değil mi? İnşallah burada yine biz, Allah izin verirse hem sohbet edeceğiz hem de teravih kılacağız. İnşallah bütün programlarımız devam edecek. Bu Ramazan boyunca da perşembe günü söyledim ama yine bir daha tekrar edeyim: Ramazan boyunca

bu önümüzdeki cumadan itibaren burada teravihlere başlayacağız. Bayanlar yine üst katta, aldığı kadar, ne kadar alırsa, otuz Ramazan boyunca inşallah burada teravih kılacağız ama böyle normal vakitte kılamayacağız. Yani akşam namazından sonra burda sema olacak. Sema bittikten sonra teravih kılacağız. O yüzden illa ki mutat bir saatimiz yok. Herhalde dokuz, dokuz buçuğu falan bulur teravihi kılmamız. O yüzden ramazan boyunca burda teravih kılacağız inşallah, Cenab-ı Hak sağlık, afiyet verirse. İnşallah ramazanı burda öyle geçirmeye kendimizce niyetlendik, inşallah. Cenab-ı Hak nasip etsin. Amin. Haklarınızı helal edin. Helal olsun. Allah razı olsun. El Fatiha maassalavat. (Salih, El Fatiha dedik mi? Ha? Destur demedik daha değil mi? Evet, destur. Yaşlandık artık Salih, normal ya, unutacağız da her şey yaşanacak. Selamünaleyküm. Aleykümselam. Bak, selamı da unutmadım. Bak, görüyor musun?)

23 ŞUBAT 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/hzGp75JQVsk?si=q6kRsLqC2B95pXJA

MESNEVİ-İ ŞERİF 2145-2147. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim, cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak, bâtılı bâtıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı haykıran, hakça yaşayan; bâtılı bâtıl bilip bâtıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim, nerede ümmeti Muhammed'in herhangi bir ferdine herhangi bir zulüm yapılıyorsa, kanı, şanı, şerefi, haysiyeti ayaklar altına alınıyorsa, Cenâb-ı Hak hepsinden intikamlarımızı alsın. Rabbim, Filistin'e yardım eylesin. Doğu Türkistan'a yardım eylesin. Ümmeti Muhammed'e, inşallah cihat şuuru nasip eylesin. Amin. Ecmain...En son 2145. beyitte kalmışız, oradan devam ediyoruz inşallah:

"Bu bakir yolu, akla aykırı (akıl hududunun dışında, kıyas ve istidlale sığmaz, bu akla aykırı) gör ve bu görüş her devlet sahibine makbuldür; buna da dikkat et."

Din, tamamiyetle akılla kavranabilecek bir şey değildir. İslam dini olarak konuşuyoruz. Bunu normalde son dönemde işte sırf akla vurmaya çalışıyorlar. Hazreti Pîr diyor ki: "Bu bakir yolu..." Ee, öyle olunca bu yolu sadece akla sığdırmak, bu yolu sadece, din yolunu akılla işin içinden çıkmanın mümkün olmadığını söylüyor Hazreti Pîr. Çünkü ilahi aşk ve bu manada dinin gerçek manadaki mana hakikati, aklın tam olarak çözümleyebileceği bir şey değil. Bunun içerisine insanın, bireyin veya bir Müslüman'ın yaşamış olduğu dini, mana itibariyle kendi özünde benimsemesi, onu hissetmesi; akıl üstü bir şey. Bunu ben "akıl dışı" olarak tanımlamıyorum, "akıl üstü" olarak görüyorum dini, sufiliği de "akıl üstü" bir anlayış, yaşayış

olarak görüyorum. Öyle olunca aklı reddetme noktasında değiliz. Akıl, bildiğimiz maddi dünyada önemli bir unsur, maddi dünyada önemli bir unsur. Ama din, maddeyi de manayı da içinde barındırır. Mananın içerisinde sırrı barındırır, mananın içerisinde ruhu barındırır. Biz "ruh" olarak baktığımızda, sadece insani bir ruh olarak nitelendiriyoruz. Bu insani ruh olarak da bunu bir dairede tutmamız mümkün değil. Öyle olunca, akıl mana âlemini anlamakta yetersizdir. Akıl, aşkı ve aşkın hakikatlerini anlamakta ve yaşamakta yetersizdir. Hani Hazreti Mevlânâ yine Mesnevî'sinde: "Akıl, aşka gelince; çamura batmış eşek gibi debelendi kaldı." der. O yüzden aşkı akılla algılamak, mevcut akılla algılamak mümkün değildir. Aslında dini de tam olarak akılla da algılamak mümkün değildir. Hep tekrar eder dururum ya: "İman nedir?" dediğimizde; "Dil ile ikrar, kalp ile tasdik." deriz. "Dil ile ikrar", aklı ilgilendiren bir şeydir, akılla alakalıdır, hukukla alakalıdır. Kalp ile tasdik" ise o kimsenin kendi manasıyla alakalıdır, kendi iç âlemiyle alakalıdır. Biz dışarıdan dil ile ikrar eden herkesi Müslüman görürüz. Ama o kimse kalbi olarak tam teslim değilse, onda imanî olarak münafıklık vardır.

Bir kimse yanı başımızda namaz kılabilir. Zahiren namaz kılıyor. Ama o kimse kalbi olarak namaza iman etmediyse, o kimse aslında münafığın ta kendisi veyahut da Ramazan orucu… Oruç tuttuk. O kimse herkes gibi yemekten içmekten kesildi ama kalbi olarak oruca iman etmediyse, o kimse münafık oldu. Yani burada dini sadece akılla kavrayıp, aklın sınırlarının içerisine koymak ve o sınırların içerisinde dini anlamaya çalışmak; o dini hapsetmek olur veyahut da Cenâb-ı Hakk'ın sıfatsal tecelliyatlarını akılla çözümlemek, akılla anlamak mümkün değildir. Çünkü sıfatsal tecelliyatlarda bir sıfatın içerisine binlerce sıfat koyar Cenâb-ı Hak. Sayısız sıfat koyar. Sen Rahmân ismi şerifinin içerisinde, sayısız Cenâb-ı Hakk'ın ismi şeriflerinin perdeden perdeye geçtiğini görürsün ve sonsuz ismi şeriflerin var olduğunu görürsün. Bunu akılla algılamak, akılla idrak etmek mümkün değildir. Bunu komple akla bağlamak, o yüzden normalde meseleyi yani dini daraltmaktan başka bir şey değildir ama bu son dönem, son yüz elli, iyi yüz yıldır İslam dünyası, Batı'daki materyalizmin etkisinde kaldığından, bizim önümüze hep şunu getiriyorlar: "İslam dini akıl dinidir." E, aklın almadığı yeri ne yapacağız biz şimdi? Buna bir çözüm getir bize! Aklın almadığı bir şey var. Akıl, normalde ne öğretirsen onu biliyor. Akıl ne öğretirsen onu biliyor, akıl dünyaya ait, materyal. Biz meleklerin varlığına nasıl iman edeceğiz? Akıl, gördüğüne, dokunduğuna, hissettiğine iman eder. Meleklerin varlığı, görülen, duyulan bir şey değil. Görülen, duyulan bir şey hani akılla yürüyen için melek görünür mü? El cevap: Görünür. Adamın manası varsa meleği görür. Bütün peygamberler Cebrâil aleyhisselamı gördü. İyi bir mümin

isen sen de melekleri görürsün. Belki de hemen anında Cebrâil aleyhisselamı göremezsin ama sonuç olarak melekleri görürsün. E, sufi yolunda yürüyorsa bir kimse, iyi bir sufi ise Cebrâil aleyhisselamı da görür. Tabii bize bunlar görünmez olarak anlatılıyor. Yani "kim görecek ki bu zamanda?"

Zamanda değişen bir şey yok. Zaman Allah'ın, zaman Allah. Dün nasıl göründüyse, bugün de görüyorlar. Sen bir mürşid-i kâmile intisap etmediysen, e görmezsin. Göremezsin de. Sebep? Senin öğretmenin yeterli değil. E görünüyor mu? Evet. Gören de var mı? Evet. E sen inanma. İnanma. Sonuç itibariyle din, zâhirden daha fazla manadır. Çünkü o manaya erişmezse kimse, o zaman dinin zâhirinde kaldı, kabukta kaldı. Cevizin içerisine giremedi. Kabukta kaldığından dolayı, cevizin dışındaki acı yeşil kabuğu ceviz zannetti, attı, acı geldi ağzına veyahut da zeytine gidin, zeytin daha yeşil, al ye ağzına, yiyemezsin. Zehir zemberek zeytin, zehir gibidir. Acıdır. Yemen mümkün değil onu. Onu tatlandırman lazım yeşilken kopardıysan. Ne yapıyorlar tatlandırmak için? Ya bağrını yarıyorlar bir güzelce, tuzlu suya yatırıyorlar ya da dövüyorlar bir güzelce, yine tuzlu suya yatırıyorlar. Ondan sonra zeytin tatlanıyor. Habire de suyunu değiştiriyorsun veyahut da olgunlaştıysa zeytin, siyah, yine yiyemiyorsun. Onu yine tuza yatırıyorsun, terbiye ediyorsun. Terbiyeden geçmedikten sonra o lezzetli bir hale gelmiyor. Mümin de terbiye edilmesi gerekir. Terbiye edilmezse, o mümin lezzetli bir hale gelmez. O, bir sufi terbiyesinden geçecek. O sufi terbiyesinden geçince olgunlaşacak, yenilir hâle gelecek, aranılır hâle gelecek. O sufi terbiyesini almadıysa, o zaman orada terbiyeyi alanlar var da birileri almadıysa, bu da onların tembellikleri, aymazlıkları. Allah muhafaza eylesin. Âmin. O yüzden Hazreti Pir'in gerçek manada devlet sahibi dediği, gerçek manada burada demiş ya: "Her devlet sahibine makbuldür." Yani bu akıl üstü, akıl üstü hakikatler, akıl üstü tecelliyatlar, akıl üstü Cenab-ı Hakk'ın sıfatsal tecelliyatları akıl üstüdür. Bunlar her devlet sahibine ne diyor? "Makuldür." Çünkü o devlet sahibi dediği, o ilahi lütfa mazhar olmuş, o ilahi tecelliyatlarda mazhar olmuş.

Öyle olunca onlar bu hâle eriştikleri için bu hakikatleri kabul ederler, dinin mana tarafını kabul eder o kimse. Öbürkü reddeder. Çünkü neden? O mana tarafını bilmiyor, o zahirde kalmış, o avam Müslümanlardan. Bunu ayrıştırmak çok hoşuma gitmiyor ama meselenin anlaşılması için söylüyorum. Yani adam " Bu zamanda rüya gören var mı?" diyor, tebessüm ediyorum. "Bu zamanda peygamber rüyada görülür mü?" Tebessüm ediyorum. Bunlar benim sufilik yoluna girdiğimden beri duyduğum şeyler. Sebep? Çünkü onlar bu yolu bilmiyorlar. Böyle bir yol olacağını da bilmiyorlar, böyle bir tecelliyatın olacağını da bilmiyorlar. Hatta bir kısım, "tırnak içerisinde"

tarikat grupları da bilmiyorlar. Onlar bunları duyunca, böyle kendilerince "Yani nasıl olabilir böyle bir şey?" deyip reddediyor. Bildiniz, reddediyorlar. Neden? Onlar çünkü o ilahi lütfa mazhar olmamışlar, o ilahi lütfa ermemişler. Onlar ömürlerinde bir şeyh görmemiş hiç, mana olarak. Yoksa şeyh görmüştür, herkes görür. Allah muhafaza eylesin. Âmin. Onlar çünkü gafildirler bu tip insanlar. Biz şimdi onların normalde gafil olduklarını da biz böyle konuşursak anlarız. Mesela o hani çokça zikredilen bir ayet-i kerime var, farklı farklı versiyonda söylenmiş Kur'an-ı Kerim'de. Hani onların kalpleri vardır, hissetmezler; gözleri vardır, görmezler; kulakları vardır, duymazlar. Bazı yerlerde hani onlar böyle mühürlenmiştir. Bunları hani zaman zaman sohbetlerde söyleriz. Ondan sonra onlar gafildirler. Bazı yerde onlar kâfirdirler. Hani bu ağır ayet-i kerimelerde tanımlamalar vardır. Normalde aslında bunlara biz zahir olarak baktığımızda sadece kâfirler için söylendiğini düşünürüz ki kâfirler için söylenmiştir. Bu sadece kâfirler için söylenmiş ayet-i kerime değildir. Bazı ayet-i kerimeler vardır, "Onlar gafildir" der sonunda. Ayet-i kerimenin sonunda. "Gafildir" deyince, hani onlar gaflete dalmışlar. Gaflet nedir? İnsandaki boşluktur, insanlardaki böyle disiplinsizliktir, insanlardaki gevşekliktir. O zaman bu Müslümanları bağlayan bir ayet-i kerime. Onlar "kâfirdir" demiyorsa, "gafildir" diyorsa, Müslümanları bağlayan bir şey.

O zaman Müslümanların içerisinde de manaya gözleri açılmadıysa, manaya kulakları açılmadıysa, manaya kalpleri açılmadıysa –tırnak içerisinde söylüyorum bunu– onlar da gafillerin ta kendileridir. Manaya açılmayan bir göz, manaya açılmayan bir kulak, manaya açılmayan bir kalp sahibi kimse aslında gafilin ta kendisidir. Sebep? Din çünkü asıl öz olarak manadan ibarettir. Bütün peygamberler dinin manasını öğretmek için gönderilmiştir. Âdem Aleyhisselam yeryüzüne gönderilirken peygamber olarak gönderildi ve o peygamber olarak sağ, orada dipdiri dururken, aynı kendi sağlığında oğlu Şît de peygamber olarak görevlendirildi. Âdem Aleyhisselam'ın peygamberliğinde bir eksiklik yoktu ama insanlar mana olarak uzaklaştılar, manadan uzaklaştılar. Cenab-ı Hak o manayı diri tutmak için Şît'i gönderdi. Şît aleyhisselamdan sonra Âdem aleyhisselamın dini yeryüzünde devam ediyor. Şît yeni bir din getirmedi. Şît'ten sonra da Nuh geldi. Bakın Nuh aleyhisselam yeni bir din getirmedi ama peygamberler manayı yenilemek için gönderildiler hep. "Tırnak içerisinde, Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri İbrahimîydi. İbrahimî ve kavmi de İbrahimîydi ve namaz kılıyorlardı, oruç tutuyorlardı. İbrahimî bir dine müntesipti. Yani İsmailîydi, soyu da İsmailîydi. Diğer İshak'tan gelenler de Yahudi olarak nitelendirildi. Yani onlar da Benî İsrail olarak nitelendirildi. Ve Benî İsrail

peygamberleri de bazı zaman zaman aynı dönemde birkaç tane peygamber vardı. Bunlar da ayrı bir din getirmediler, bunlar da manayı tazelediler. Din orada duruyor çünkü. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri vefat ettikten sonra da, yine hadis-i şerifte Hazreti Abbas diyor ya: "Allah'ın dostları, velîleri, onlar dinin direkleri hükmündedir, dinin direğidir" deyince, din orada dosdoğru duruyor. Kur'an belli, sünnet belli. Bakın, Kur'an belli, sünnet belli.

O zaman velîlerin işi, dinin mana tarafını anlatmak, işin manevi tarafını göstermek, dinin mana tarafını insanlara tebliğ etmekle yükümlü. Bir mürşid-i kâmil yeni bir din getirici değil. Bir mürşid-i kâmil peygamber de değil. Bir mürşid-i kâmil, o gün için dinin mana tarafını anlatacak olan kimse, insanları manaya sevk edecek olan kimse. Ve Cenab-ı Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, onları dinin direği olarak görüyor. Nasıl diyor? Dağlar dünyanın direği hükmündeyse, Allah dostları da dinin direği hükmündedir ve onlar kıyamete kadar yok olmayacaklar. Bir tanesi vefat ederse, yerine birisi daha gelecek, diyor. Öbürkü de Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem i yalanlıyor: "Son şeyh bizim şeyhimizdi, başka şeyh gelmeyecek." diyor. Hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) , " Kıyamete kadar velîler eksik olmaz. Birisi vefat ettiğinde diğeri atanır, birisi gelir" diyor ve bunu nakleden, ilmin kapısı hükmündeki Hazreti Ali Efendimiz, öbürkü diyor ki: "Bizim şeyhimiz dedi ki, benden sonra şeyh gelmeyecek, böyle bekleyin." Öbürkü de diyor ki: "Son şeyh bizim şeyhimizdi, biz Mehdi'yi bekliyoruz." Hazreti Peygamber'i yalanlıyorlar sallallahu aleyhi ve sellem i, farkında değiller. Hakikatten uzaklar, hikmetten uzaklar. Hikmet ne? Sünnet-i Seniyye. Hikmet nedir? Sünnet-i Seniyye'dir. Çünkü Cenab-ı Hak ayet-i kerimelerinde, her peygamber için "Biz onlara bir kitap ve kitabın yanında da bir hikmet verdik." Der ve tırnak içerisinde bütün İslâm uleması bu hikmetin, Hazreti Peygamberlere verilmiş olan sünnet olarak nitelendirildiğini söyler. Hikmet ne o zaman? Sünnet-i Seniyye. Sen Sünnet-i Seniyye'ye tâbi olursan, hikmet ehlisin. Sünnet-i Seniyye'ye tâbi değilsen, hikmet ehli değilsin. Hikmet ehli olursan hakikate erişirsin. Hikmet ehli olmazsan, hakikate erişemezsin. Sen dinin hakikatine, dinin manasına erişmek istiyorsan hikmete tabi olacaksın, yani sünnet-i seniyyeye tabi olacaksın. O yüzden göz, dünyayla alakalı görmek içindir. Kulak, mevcut vücut kulağı, dünyevi sesleri duymak içindir. Akıl dünyayla alakalıdır, akıl mana ile alakalı değildir. Nasıl dünyayla alakalı bir göz var ise, manayla da alakalı kalp gözü vardır. Nasıl kulak dünyayla alakalıysa, mana olarak da kalbin kulağı vardır, kalbin dili vardır, kalbin aklı vardır. Kalbin aklı, mevcut aklın üstündedir. O yüzden manayı ancak kalp aklı ile anlayabiliriz, başka türlü

anlayamayız. Kalbin aklının harekete geçmesi gerekir ama gafil insanlarda, gafil insanlarda kalp harekete geçmemiştir. Kalp harekete geçmediğinden dolayı, onun gözü görmez, kördür; kulağı duymaz, sağırdır, gafletinden dolayı. Kalbin gafletini dağıtacak olan tek, yegane, en kuvvetli iksir, Allah'ı zikirdir. O zikrullah olmazsa kalp gafletten kurtulamaz. Rabbim gaflete dalanlardan eylemesin bizleri, amin.

"Şeytanlarla canavarlar nasıl insan korkusundan ve hasetlerinden ürküp adalara, ıssız yerlere kaçtılarsa, münkirler de peygamberlerin mucizelerinden korkup başlarını otların içlerine sokmuştur."

Şimdi hayvanlar insanlardan korkuyor, insanlar hayvanlardan korkuyor. Şimdi hayvanlar insanlardan korkar, gerçek manada da şeytan gerçek manada insandan da korkar. Cenab-ı Hak ayet-i kerimede, 'O iman etmiş, takvaya ermiş olan kullarıma sen bir zarar veremezsin.' dedi. Zikrullah meclisine şeytan zarar veremez. Kalpte zikrullah oluşmuş bir kimseye şeytan zarar veremez. Euzubesmele çeken bir kimseye şeytan zarar veremez. Hatta yaklaşırsa, o kimsede zikrullahın nuru tecelli ettiyse, o kimsenin kalbinde zikrullahın nuru varsa, şeytan onu görmek dahi istemez, yaklaşamaz. Çünkü zikrullahın nuru onu yakar, perişan eder. Ben o yüzden dervişlere derim ki 'Şeytan kimmiş ki!" Dervişin kalbine sızamaz çünkü.

Dervişin kalbinde Allah'ın zikri vardır, Allah'ın aşkı vardır. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hikmeti vardır, sünneti vardır, onun aşkı muhabbeti vardır. Dervişin gönlünde üstadının muhabbeti vardır. Şeytan oraya giremez, şeytan orda yer tutamaz, şeytan oraya tecelli edemez. Zikrullah kalbinde durduğu müddetçe şeytan senin kalbine dokunamaz. Senin en mahrem yerin kalbindir. Sen kalbini zikrullah ile meşgul edersen, şeytan, kalbi burası gibi düşünün, burada kapının önünde bekler. Ne zaman ki zikrullah kalbinde kesildi, içeri girer langırdak. Zikrullah kalpte durduğu müddetçe, Allah'ın aşkı muhabbeti durduğu müddetçe, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hikmeti kalpte durduğu müddetçe şeytan oraya giremez. Hazreti Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v) silueti senin kalbinde dolaştığı müddetçe ve o siluet senin gözünün önünden kaybolmadığı müddetçe şeytan sana dokunamaz. Ne zaman ki o siluet senin kalbinden çıktı, ne zaman ki o siluet senin önünden, sağından solundan görmemeye başladın, o zaman şeytan sana galip gelir. Hemen gafletten çık, hemen uyan kendine gel, hemen zikrullaha başla. Tevhitse tevhit, Allah esmasıysa Allah, hu esmasıysa hu, hay esmasıysa hay, hak esmasıysa hak, hemen zikrullaha başla. Başla ki o Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v) silueti senin kalbine yeniden tecelli etsin. Başla ki hemen Cenab-ı Hakk'ın zikrullah nuru kalbini aydınlatsın, sana feraset versin ve şeytanı normal gözünle gördüğün gibi gör.

Şeytan görünmez varlık değil, melekler görünmez varlık olmadıkları gibi şeytan da görünmez varlık değil. Melekler nasıl Dıhye suretinde görüldüyse, şeytan da insan suretinde, hayvan suretinde görünür. Bunu tanımlayamayanlar, 'Şeytan görülmez' der veya da kıs kıs gülerler, 'Bak ya, deli saçması, bu şimdi yarın bir de şeytanı gördüm der.' Evet, gördüm. Sen görmediğinden dolayı inanmazsın. Evet, şeytan görünen bir varlıktır. Senin kalbin harekete geçmediğinden, senin kalbinde zikrullah nuru olmadığından, senin kalp dünyanda Hazreti Muhammedi Mustafa'nın silueti bulunmadığından dolayı sen göremezsin. Evet, gaflete daldığından, gıybet ettin, dedikodu ettin, iftira ettin, haram helal tanımadın, senin mi değil mi bakmadın, işlediğin halde bir de tövbe etmedin, bir de zikrullah halkasını terk ettin. Ondan sonra dedin ki, 'Bunlar deli saçması.' Evet, sana öyle geldi. Neden? Senin kalbin gaflete düştü, gözün köreldi, kulağın sağırlaştı, kalbin mühürlendi maneviyata, kalbin mühürlendi.

Kalbin mühürlendiği için sen o şeytanı göremiyorsun, kalbin mühürlendiği için melekleri de göremiyorsun, kalbin mühürlendiği için maneviyatı da göremiyorsun. Oysa o maneviyat dediğimiz şeyh efendiler, veliler, mürşid-i kamiller, sahabeler, peygamberler, gökteki melekler, mümin cinniler, değişik gezegenlerde ve değişik atmosferde yaşayan varlıklar, zikrullahın sesini duyduğu zaman birbirlerine seslenirler, sen onu da duymuyorsun, 'gelin gelin, aradığımız burada' derler, hadis-i kutsi ile sabit. Sen o hadis-i kutsiye de inanmazsın. Neden? Kalbin mühürlendi çünkü. Onlar birbirlerini müjdelerler, 'Burada zikrullah halakası var.' Mutat, ben derim ya, 'Dersleri değiştirmeyin, günlerini değiştirmeyin, yerlerini yapabiliyorsanız değiştirmeyin.' Neden? Aşina olur maneviyat oraya. 'Az ama devamlı olan ibadet' demiş Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem . Devamlı orada zikrullah var, birbirlerini müjdelerler, birbirlerini muştularlar, 'Perşembe geliyor, ders olacak gene, toplanın.' Evet, her Perşembe ders olacak, gelin. Onlar da birbirleriyle selamlaşıyorlar orada. Nerede? Zikrullah halakasında. O dergahın geçmişleri de buluşuyor orada, selamlaşıyorlar, sarmaşıyorlar, muhabbet ediyorlar, birbirlerinin hallerini ahvallerini soruyorlar. Ama burası mühürlüyse görmüyor, duymuyor. Benim gibi Allah Allah, zikrullah yapıyor. Orada, bulunması dahi fayda. Öyle yapsa dahi affoluyor, affoluyor ama işin manası var.

O yüzden münkirler, yani inkarcılar, gaflete düşmüş, kalpleri gaflet noktasından dolayı mühürlenmiş kimseler, peygamberlerin mucizelerini de kabul etmezler, kerameti de kabul etmezler ve nasıl Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ve geçmiş peygamberlerin üzerinden mucizeler tecelli ettiğinde münkirler inanmadıysa onu, tabiri caizse dinlemedilerse, alkışladılar, görmediler, sırtlarını döndüler, 'Sen gerçekten hani delisin, mecnunsun'

dediler. Kime? Hz. Muhammedi Mustafa'ya sallallahu aleyhi ve sellem . Kaçtılar ondan. Münkirler çünkü. Hala daha günümüzün münkirleri bizdenmiş gibi görünüp, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin mucizelerini inkar ediyorlar. Bunlar ilahiyat profesörü olabiliyor, bunlar kendilerini alim görebiliyor, bunlar bir cemaatin başında işte hoca efendi olabiliyor. Bunların değişik isimleri, makamları, bunların değişik böyle unvanları var. Hazreti Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v) mucizelerini inkar ediyorlarsa, o günkü münkirlerden farkları yok. Yani kafir. O günkü münkirler de kabul etmediler mucizeleri, şimdiki İslammış gibi görünen münafıklar da kabul etmiyor. Televizyonlarda, sosyal medyada bunları hepiniz de okuyorsunuz, görüyorsunuz, öyle değil mi? Evet, ve susuyoruz, tepki de gösteremiyoruz. Tepkisiz bir İslam dünyası, tepkisiz. Her şeye tepkisiz. Ya bir kimse dinine hakaret ediyor senin, tepki yok. Filistin'de her gün bombalar yağıyor, adam canı istediği gibi, canı istediği gibi, soysuz çünkü, soysuz! Soysuz! Ateşkes imzalıyor, akşamına bombalıyor. Dalga geçer gibi. Diyor ki, 'Bursa'yı bombalayacağım ey Bursa halkı, boşaltın Bursa'yı.' 'Nereye gidelim?' 'İnegöl'e gidin' diyor. Bursa halkı çıkıyor, İnegöl'e doğru yola çıkıyor, yoldakileri bombalıyor. Bursa halkı İnegöl'e sığınacağım diye gidiyor, İnegöl'ü bombalıyor. Yaptığı bu. İslam dünyası sessiz, tepkisiz. Çünkü İslam dünyasının başındaki elemanlar deccalist sistemin elemanları, deccalist sistemin.

Aynı şey; İslam dünyasındaki alim hükmündekiler, İslam dünyasındaki şeyh hükmündekiler, İslam dünyasındaki cemaat lideri hükmündekiler tepkisizse, onlar da paralı eleman, satılmış! Ruhları sarışın. Yani böyle kendiliğinden sarışın olanlar bu lafımdan alınmasınlar. Yani bir kadının saçını sarıya boyatması Avrupa'dan gelmedir, o da fuhuş yapan kadınlar bilinsin diye yasayla saçları sarıya boyatılmıştır. Yasayla! İngiltere'de fuhuş yapan kadını bundan yüz yıl önce saçının renginden tanırsın, sarıysa fuhuş yapıyor, açıktan. Müşrikler zamanında Mekke'de fuhuş yapan kadınlar kapılarına bayrak asardı, 'Bu evdeki kadın fuhuş yapıyor.' Evet, saç rengini sarıya boyayan kadınlar da İngiltere'de, şimdi ortalık ayağa kalkacak, 'Sen sarı saçlılara fahişe mi dedin?' Ben öyle bir şey demedim, İngilizler diyorlar ki, 'Siz fuhuş yapıyorsunuz parayla, o yüzden saçlarınızı sarıya boyayacaksınız.' Sarı saç modası İngiltere'den çıkma, fahişeler için. Ha şimdi bir kimse zevkine boyuyordur, beni ilgilendirmiyor, ben çıkış noktasını söylüyorum. Kızıyorlar sonra bana. Hani bu düşük bel pantolon var ya, hani böyle çok affedersiniz o kimsenin kıçına kadar pantolon düşük, mesela Amerika'da cezaevlerinde eşcinsel yani kendisini kadın gibi kullandıranların giymiş olduğu pantolon, düşük bel modası! Bir gençlerin arasına girdi ya, ilk kim getirdi? Tarkan. Herkes Tarkan modası dedi, kadını erkeği düşük bel pantolon.

Konfeksiyoncular düşük bel modası. Düşük, namaza duruyor adamın çatalı görünüyor önden. Ha görünüyor, kadının görünüyor, erkeğin görünüyor. Nereden geldiğine bakmıyoruz biz İslam dünyası olarak. Kültür emperyalizmi. Ya bu caiz değil diyemiyorsun. Batıda çıkıyor, haydi iç çamaşırıyla kadınlar sokağa çıkıyor, herkes sokağa çıkıyor, batıda öyle çünkü. Batılılaşmayı böyle anladık biz, Allah bizi affetsin. Amin.

Nasıl münkirler o zaman için peygamberlerin mucizelerini reddettiler, kaçtılar, bugünün münkirleri de peygamberlerin mucizelerini kabul etmiyorlar. Hristiyan da kabul etmiyor diyorum ki İsa aleyhisselam gölün içerisine girdi, gölde mahsur kalan diyorum, gemideki böyle küçük bir kayıktaki mahsur kalanların kayığının ucundan tuttu diyorum kenara getirdi, Hristiyan bu bunu anlattığım, böyle bakıyor bana, inanmıyor. Ben İsa aleyhisselamdan örnek veriyorum, onun mucizelerinden örnek veriyorum, hiç duymamış, materyalist. Materyalist! Şimdi şimdi böyle inşallah uyanırlar da onlar da işin manasına bakarlar. O yüzden Bakara ayet 88, onlar peygambere, bakın Cenab-ı Hak Kur'an'da nasıl beyan ediyor bunların halini: "Onlar peygambere bizim kalplerimiz örtülüdür, söylediklerini anlamıyoruz dediler.' Aklımız örtülüdür demiyor Kur'an, kafirlerin dilinden söylüyor. Aklımız örtülüdür değil. Ya? Onlar peygambere bizim kalplerimiz örtülüdür, söylediklerini anlamıyoruz' dediler. Aslında gerçeklerin üzerini bilerek örtmeleri ve inanmamakta direnmeleri sebebiyle Allah onlara lanet etmiştir. Bu yüzden pek azı iman eder. Neden pek azı iman edermiş? Onlar inanmamakta direndikleri için, onlar hakikati kabullenmediklerinden dolayı. Allah sen durduğun yerde senin kalbini mühürlemez, sen inanmamak için uğraşırsın, senin kalbini mühürler. Senin önüne mucizeleri döker Cenab-ı Hak, senin önüne sıfatsal tecelliyatları döker, senin önüne kerametleri döker, sen hala daha inanmamakta direnirsin, o zaman da Allah'ın lanetine uğramış olursun, ayet-i kerime bu ve de ne diyorlar? Diyorlar ki 'Bizim kalplerimiz örtülüdür.' Bu ayet-i kerime, kalple alakalı ayet-i kerimeler beni halden hale geçirir. Burada aklını ilahlaştıranlara söylüyorum, Cenab-ı Hak diyor ki: 'Bizim kalplerimiz örtülüdür, söylenilenleri anlamıyoruz.'

Kalbin örtülüyse manayı anlamazsın, reddedersin. Mana kulağın tıkalıysa, mana olarak kalbin mühürlüyse manayı anlamazsın. Ondan sonra bir de dersin ki, 'Mustafa Özbağ'ın dili çok ağır, söylediklerini anlamıyorum.' Evet, senin kalbin çünkü perdeli, sen zikrullaha kendini vermiyorsun, sohbete kendini vermiyorsun, kalbin perdeleri açılmıyor, kulak mana olarak açılmıyor, göz mana olarak açılmıyor. Açılmayınca bir şeyi anlamıyorsun, işin manasından uzaksın. İnkar ediyorsan o zaman münkirlere benzedin, Allah muhafaza eylesin. Amin. Yoksa hani Allah Resulü dedi ya, 'Benim

yanımdaki halinizi korumuş olsanız, benim yanımdan çıktığınızda meleklerin size selama durduklarını görürsünüz.' Meleklerin size selama durduklarını görürsünüz! Kime dedi? Hanzala'ya dedi. Sen zikrullahta meleklerin sana selam verdiğini görmüyorsan kendi kendini sorgula. Kendi kendini sorgula. Sen semavattan, ben millet olarak nitelendiriyorum, o milletin toplanıp geldiğini görmüyorsan kendi kendini" Elbette, metnin noktalama işaretlerini sorgula. Evet, sakın inkar yoluna gitme. Bazen dervişlerde de şu olur, birisi bir hal anlatır şimdi, 'o mu gördü bu hali ya, bırak inanma ya!' Sen neden buna şerh düşüyorsun? Sana mı düştü? Senin bununla alakalı bir ilmin mi var? Sen mana ilmine mi kavuştun da bir başkasının görmüş olduğu hali inkar noktasında duruyorsun? 'Efendim, bazıları var hal makinesi gibi.' 'Evet, öyle. Sen neden değilsin? Kendini sorgula.' Veyahut da hal anlatanı sen küçük görme noktasında nesin ki sen? Sen nesin onun halini anlatmasını veya halini küçük görüyorsun? Ne yaptın? O hal görürken sen de rabıtanda onun halini mi gördün? Onun gördüğü hali mi gördün veya onun gördüğü hayali mi hayalledin, gördün? Bu hayal etti mi dedin? Bu hükme mi vardın? Küstah! Küstah! Sen bu hükmü nereden buldun? Sen körsün, herkes mi kör? Görmeyenler kör mü? Ağır geldi! E ağır geldi. O zaman hiç olmazsa inkar bari etme.

Dua et, ya Rabbi benim de kalp gözümü aç, amin. Benim de kalbimi tecelliyatlara mazhar eyle, amin. Benim gönlümde zikrullahın nurunu tesis eyle, amin. Benim kalbimi feraset nurunla nurlandır, amin. Benim kalbime mana alemine bir kapı arala, amin, bir pencere arala, amin. Ey merhametlilerin en merhametlisi gönlümüze tecelli eyle, amin. Gönlümüzdeki karanlığı aydınlığa çevir, amin. Gönlümüzdeki kiri, pası aydınlığa çevir, amin. Biz aciziz, bizim temizlemeye gücümüz yetmez. Sen tövbe edip de zikredip de zikrettirip de temizlediklerinden eyle, amin. Ecmain. Hiç olmazsa dua et, inkar edeceğine dua et, inkar edeceğine tövbe et, küçük göreceğine alkışla, mübarek olsun de. Tepeden bakmak kibirlilik, kimsin ya sen? Sen bir topluluğun içerisinde parazitsin. Kafirin saldırmasını anlarız, münafığın saldırmasını anlarız, müşrikin saldırmasını anlarız, Hristiyan'ın, Yahudi'nin saldırmasını anlarız. Bu ülkede sabateistlerin saldırmasını anlarız, Ermenilerin saldırmasını anlarız, Yahudilerin saldırmasını anlarız. Sosyal medyada hepsi de Ahmet Mehmet ismi, hepsi Müslüman mı zannediyorsunuz? Onların saldırmasını anlarız. Sen aynı dergahın müntesibisin, sen neden saldırdın? E senin de kalbin mühürlü gaflet noktasında, o yüzden saldırdın. Tövbe et, helallik iste. Kendi kendine de söz ver, bir daha kibirlenmeyeceğim de. Sana büyükler anlatmadı mı? Ummadığın taş baş yarar. Sana büyükler anlatmadı mı? Ummadığın kimse harabattır. Senin küçük gördüğün ya

Rabbi dediğinde arş-ı alâyı silkeliyordur. Sana öğretmediler mi bunu? Sana anlatmadılar mı? Bir derviş kardeşini hor görme kardeş, o gece kalkar yan ağla dön ağla ağlar, sen sınıfta kalırsın. Sen bir derviş abini hor görme, sen daha evde bilgisayarda oynarken o dervişlik yapıyordu. Hani bir mahalle ağzı gibi, sen kısa donanla dolaşırken o yirmi sekiz Şubatçılarla mücadele ediyordu. Sen dur bakalım ya, kimi hor gördün?

Ben bazen derim, sonradan ülkücülük kolay. Sen İzmir'de ülkücüyüm de dolaş da göreyim ben seni bizim zamanımızda. Şimdi kolay, dolaşırsın, at nalı gibi bozkurtu koy, at nalı gibi üç hilali koy dolaş. Sen 12 Eylül'den önce dolaş da göreyim ben seni. Sen 12 Eylül'den önce İzmir'de bir dolaş bakalım, göreyim ben senin ülkücülüğünü, o zaman göreydim senin ülkücülüğünü ben. E sonradan olan ülkücülük kolay. E şimdi de sonradan olan dervişlik kolay. Bir polis bastı mı seni? Kolay şimdi. Ha biz basıldık, Mustafa Özbağ kim içinizde diyor, böyle bakıyor şimdi. Ben Abdurrahim'e döndüm, seni mi soruyor dedim ben, Abdurrahim hemen ayağa kalktı, aha burada. O da onu, Mustafa Özbağ sandı. Ben şimdi Mustafa Özbağ, ben oradayım. Mustafa Özbağ kim diyor, dedim beni tanımıyor, operasyona gelmişler ama beni tanımıyor. Kim diye soruyor, tufaya düşüyor. Cenab-ı Hak onu açıya düşürüyor. Ben arkama döndüm baktım Abdurrahim var, seni mi soruyor dedim, bu hemen kalktı Abdurrahim. Şimdi gel de sen şimdi Abdürrahim'i birisine eş tut. Kalktı ayağa, gitti. Orada kamera var, kimliği koyuyorsun önüne, adını soyadını adresini söylüyorsun, bırakıyor seni. O kalktı ayağı gitti. Ardından bir uzun boylu daha vardı, ona da işaret ettim, o da kalktı. Onlar kameraya girdiler, ben dışarı çıktım Seddar Allah diye diye. Sanki elime de kimliği aldım, sanki ben içeriden çıkıyormuşum gibi çıktım, yalın ayak başı kabak, ayakkabıları bile giymedim. Buna sormuşlar bu ne? Eee demiş. Sen Mustafa Özbağ değilsin. E değilim demiş. Mustafa Özbağ gitti, Cenab-ı Hak uçurdu. Sen onu bir yaşa bakalım, onu bir yaşa! Öyle abilerinizi hor görmeyin, büyüklerinizi hor görmeyin. Onlar çilenin içinden gelme, onlar her türlü lafın, dedikodunun, gıybetin içinden gelme, her türlü tacizin içinden gelme. Öyle değil! Öyle değil mi İsmail? E şimdi kalkacak yeni bir derviş İsmail'e trip atacak. Yok kardeş haddini bil, haddini bil. Büyüklere hürmet, küçüklere sevgi ve şefkat sünnettir.

Biz büyüklerimize hürmet ederiz, küçüklerimizi de sever sayar, onlara da şefkat gösteririz. Bu da nedir? Bu da hikmettir, yani sünnettir. O yüzden bir kimse hal anlatıyor, rüya anlatıyor, tebrik et mübarek olsun de. 'O da hal mi gördü ya!' Yapma kardeş, kendi kalbini karartıyorsun. Allah muhafaza eylesin, amin. En'am, ayet 110: "Biz onların gönüllerini ve gözlerini çevririz de daha önce inanmadıkları gibi, mucizeyi gördükten sonra da iman

etmezler. Neticede biz onları azgınlıkları içinde basiretsiz bir halde dolaşıp durmak üzere kendi hallerine terk ederiz." Sen böyle peygamberlerin ve Peygamber Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem in mucizesini inkar edersen, bütün peygamberlerin, Adem'den Muhammedi Mustafa'ya kadar sallallahu aleyhi ve sellem e kadar peygamberlerin mucizelerini inkar edenler kalplerini mühürletirler Allah'a ve peygamberliklerin mucizelerini inkar edenler imanî olarak iki yakaları bir araya gelmez. Velilerin kerametlerini inkar edenler, müminlerin kerametlerini inkar edenler, küfre düşerler. Peygamberlerin mucizeleri haktır, velilerin üzerindeki kerametler haktır. Bir kimse bunları inkar ederse küfür ehlidir. İnkar ettiği için Cenab-ı Hak onların kalplerini mühürler ve onları o halde bırakır. Onlar o hal üzerine bu dünyadan kafir olarak göçüp giderler. Ayet-i kerime, "Kendi hallerine terk ederiz." diyor. Onlar o hal üzerine, tabiri caizse, dünyevi sarhoş olarak göçüp giderler. İman etmek, akıllarına gelmez, tövbe etmek akıllarına gelmez. Bir kimse, yapmış olduğu, işlemiş olduğu günahlara tövbe etmek aklına gelmiyorsa, o kimsenin kalbi mühürlenmiştir. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin mucizelerini küçük görüyorsa, hakir görüyorsa, peygamber mucizelerini reddediyorsa, o kimsenin kalbi mühürlenir, kafir olarak göçüp gider. Ayetle sabit. Hani bize Kur'an yeter diyorlar ya, alın yetsin size, yetsin size!

Araf 179: "Yemin olsun ki biz cinlerden ve insanlardan birçok kimseyi cehenneme uyumlu yaratmışızdır. Şu sebeple ki onların kalpleri var fakat bununla gerçeği anlamazlar." Yani onların kalpleri var, gerçeği, hakikati anlamak istemiyorlar. O yüzden cehenneme uyumlu oluyor. Gözleri var, onunla görmezler. Kulakları var, onunla işitmezler. Hasılı, bunlar hayvanlar gibidir, hatta onlardan daha şaşkındırlar. İşte asıl gafil olanlar da bunlardır. Demek ki bu peygamber mucizelerini, peygamberlerin mucizelerini kabul etmeyenler, gözleri var görmüyor, kulakları var duymuyor, kalpleri var hissetmiyor. Onlar çünkü hayvanlardan daha aşağı mahluklar. Biz kafirleri yücelteceğiz diye uğraşıyoruz. Cenab-ı Hak, "Hayvandan daha aşağıdır." diyor. Hayvandan daha aşağı! Yok! Nasıl insana hayvan dersin kardeş? O iki ayaklı dolaşan hayvan iman etmediyse, Allah muhafaza eylesin. Amin. Bu kadar yetsin bu gece. Haklarınızı helal edin. El-Fatiha maassalavat. Amin.

Ramazan yeni çıktı ya, yeni yeni, yeni saatlere intibak edeceğiz. O yüzden bu intibak süresi benim için. Haklarınızı helal edin. Allah razı olsun. Allah'a emanet olun. El-Fatiha maassalavat. Amin. Destur diyeceğim şimdi, toparlanayım. Unutmadım. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bizi kurtardı. Ne dedi? "Unuttuklarınızdan sorumlu değilsiniz." dedi. Başka ne dedi? "Uykudaki halinizden sorumlu değilsiniz." dedi. Başka

ne dedi? "Deli, onlar da sorumlu değillerdir." dedi. Biz de bağırdık mı, söyledik mi? Ben hiç size akıllıyım dedim mi? Şeyhim çünkü şey yaptı bunu bana. He he, Mustafa Efendi, ha öyle işte, dedi. "Ondansın sen." dedi. Yani delisin dedi. Şeyhimin hanımı beni deli Mustafa diye çağırıyordu. Benim deliliğim şeyhimden tasdikli sonradan ama öncesinden ailemden tasdikli. Benim bütün ailem bilir benim normal olmadığımı. O yüzden neymişim ben? Sorumlu muyum? Değilim. Bir daha uyarmaya kalkma. Destur.

A, soru varmış. Evet, soru değil, bir ilan herhalde. İki tane. Yarın saat 14.00'te burada, bu adreste, vakfımızda bayan semazenler ile bayanlara sohbet ve sema ve dua olacak, bayan misafirlerimizi bekleriz. Malum, bizim bütün vakıf ve dergah çatısının altındaki tüm hizmet ve programlar ücretsiz. Bunu özellikle söylüyoruz. Hani bundan da rahatsız oluyorlar! Neden bunu söylüyor muşuz? Söylüyoruz, siz hep böyle her şeyi ücretli yapıyorsunuz, size böyle şey geliyor, acı geliyor bu. Hani diyorlar, "Orada ücretsiz, siz neden ücret alıyorsunuz?" denilince rahatsız oluyorlar. Bizim bunu söylememizin amacı şatahat yapmak, hava atmak değil. Arkadaşlar, kardeşler, bütün Ümmet-i Muhammed'e sözüm, dini çalışmalardan ve hizmetlerden, bizim inancımız böyle, ücret alınmaz. Bizim inancımız bu, ücret istenmez. Bizim inancımız bu, o yüzden bunu beyan ediyoruz. Allah bizi affetsin. Amin. Rahatsız da olsalar, saçlarını başlarını yırtsalar da biz söyleyeceğiz ve ücret almayacağız, evet. Bir de burada teşekkür var. Ramazan boyunca teravihler ve teravih namazlarında aldığımız hizmet için evvela size, sonrasında hizmet eden tüm bay ve bayan kardeşlere teşekkür ederiz. Vesileniz ile harika bir Ramazan geçirdik, hamdolsun. Rabbim tekrarını nasip eylesin. Amin. Gerçekten uzun bir zamandan sonra, geçen sene de böyle, sonradan, Cafer, altı yedi gün sonra başladık değil mi şeye, teravihe biz geçen sene, evet, öyle başladıydık. Bu sene de dedik, birinci teravihten itibaren burada dedik teravihleri kılalım. Daha doğrusu benden kaynaklanıyor, ben yetişemiyorum. Hem teravihe yetişemiyorum zaman olarak, hem bir de teravih kılmaya yetişemiyorum. Maşallah hocalar jet olmuşlar. Allahu ekber.....Allah'ım ne okudu ne okumadı? Bugün gündüz de sohbette biraz beyan ettim, camide işte müezzin suphanallah diyor, ben suphanallah suphanallah suphanallah suphanallah suphanallah, daha yarısına gelmedim ben, elhamdülillah...Ya dedim, nasıl okuyorlar bunlar diyorum ben. Yani tesbihatı onlar bitiriyorlar, ben daha Allahu Ekber'in başındayım. Ha tesbihat bitti onların, ben daha Allahu Ekberde başındayım ben. Allahu ekber, Allahu ekber, Allahu ekber...

Hani bir sürünün içerisinde topal koyun var ya hani en arkadan gelir ya hani ama sürüden ayrılmaz, ben topal koyundan daha topal, ben

gerilerdeyim, onlar koşturuyorlar. Dedim yok, ben yetişemiyorum. Ya birisi de öyle dediydi, tevhit, yetmiş bin tevhidi on iki saatte bitirmiş. Kendi kendime tenakuza düştüm, ya dedim, o kadar sıkıştırdım kendimi, gençlik de vardı, on yedi saatte bitirdim dedim ya, lan dedim, nasıl tevhit okudu acaba on iki saatte bitirmiş yetmiş bini? Ben dedim acaba nasıl yaptı? Aldım tesbihi elime, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah... Baktım yok, beş yüzü on dört dakikada okudum ben yine. Hadi bir daha sıkıştırdım kendimi, on bir dakikaya indi. Yani on bir dakikadan aşağısı da tevhit olmaz zaten. O on iki saatte bitirmiş, maşallah, Allah mübarek etsin dedim. Kişinin beyanını doğru kabul ediyorsun ama nasıl dili döndü onun on iki saatte tevhidi bitirdi bilmiyorum. Herhalde demek ki Cenab-ı Hak onun diline bir keramet verdi, dil bundan bağımsız tevhit gidiyor, olur itikafta çünkü. İtikaf enteresanlıkların yaşandığı bir yer. Ya bakıyorsun hem uyuduğunu görüyorsun oturduğun yerde hem elinin gittiğini görüyorsun hem de tevhidin sesini duyuyorsun ama gözünü açamıyorsun mesela. Açmak istiyorsun, açamıyorsun. Oturduğun yerde hani uyku basıyor şimdi, iyi uyudun, hatta ses de çıkıyor, bakıyorsun el de gidiyor bir tane daha, birisi daha çıkıyor senden. Ne diyorsunuz ona? Maşruka mı diyorsunuz, ne o? Matruşka! Bilgili insan başka oluyor!

İçinden bir kişi daha çıkıyor onun, görüyor oradakileri, tesbihi, sesi filan duyuyor. Bir tane daha çıkıyor, uyuyor ama o. Ha, bir tane daha çıkıyor, bakıyorsun oooo, seyran ediyor ortalığı. Bir tane daha çıkıyor, o başkalarıyla muhabbet ediyor, sayı çok ama yani bunu kabulleniyorum da o on iki saatte yetmiş bin tevhidi daha kabullenemedim. Dedim ancak oraya vurdum dedim ki hani bir tane oturdu x , öyle ya, o orada oturuyor, seccadenin yanında bir tane daha ondan, o fırtına gibi okuyor demek ki. Öyle! O da evet, doğru okuyor olabilir veya "ben sana tabiyim, senin okuduklarını ben kendimden kabul ettim." dedi, öyle bitirmiş de olabilir. Allah bizi affetsin. Amin. Kelam çoğaldı, hakkınızı helal edin. Destur.

TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA
5 NİSAN 2025

https://youtu.be/DIjQvFwVomo?si=T5BJzmmL3z39nJY5

MESNEVİ-İ ŞERİF 2148-2150. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm, aleykümselam. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Müslümanlara zulmediliyorsa, nerede Müslümanların kanı, canı, şanı, şerefi, haysiyeti, namusu, hakkı, hukuku ayaklar altına alınıyorsa, Cenâb-ı Hak hepsinin de intikamını alsın. Zulmeden zalimleri yerle yeksan eylesin. Bu terör devleti İsrail'i batırsın. Onun destekçilerini de batırsın. Doğu Türkistan'a özgürlük nasip eylesin. Müslümanlara zulmeden devletleri ve kurum ve kuruluşları hepsini de Cenab-ı Hak batırsın. Hepsini de yerle yeksan eylesin. Amin. Ecmain. Geçen hafta: "Münkirler de peygamberlerin mucizelerinden korkup başlarını otların içlerine sokmuşlardır." Burayı okumuştuk, buradan devam ediyoruz:

"Bu suretle Müslümanlık ediyle anılarak yaşamak, kim olduklarını, ne inanışta bulunduklarını sana bildirmemek istemişlerdir."

Bu, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin mucizelerini inkar eden, peygamberlerin peygamberliklerini inkar eden, dini inkâr eden, İslam olmayan, Müslüman olmayan bu kimseler Müslümanların arasında yaşayıp kendilerine Müslüman ismi koyaraktan Müslümanların arasında yaşamaya, işlerini devam ettirirler. Yani bu münafıklar, bu mürtetler, bu kafirler Müslümanların arasında Müslüman ismiyle yaşarlar. Bunları öldüklerinde tanımlayabiliyoruz biz Türkiye'de. İşte nereye gömüldü? İşte Hristiyan mezarlığına. Nereye gömüldü? Sebateist mezarlığına. Meşhur ya İstanbul'da

böyle yerler var. Yani adı Ahmet, adı Mehmet, adı işte böyle Türk Müslüman ismi gibi amma velakin bakıyorsunuz alkışlarla uğurlanıyor, ışıklar içinde uyuyor filan öyle diyorlar ya. Ondan sonra ama biz normalde onların işte Ermeni olduklarını veya sebateist olduklarını öldüklerinde öğreniyoruz. Aslında onlar öyleler ama kendilerini ifşa etmiyorlardı. Şimdi artık böyle bu şeyleri kalmadı, ifşa ediyorlar yavaş yavaş. İşte haçlarla dolaşıyorlar boyunlarında veya işte kendilerince Hristiyansa Hristiyanlığını, Yahudiyse Yahudiliğini yaşıyor. Aslında böyle kendilerini ne olduysa öyle yaşamaları daha iyi.

Yani biz çünkü yıllardır Ahmet olan kimsenin örneğin işte cenaze namazı istemediğini öldüğünde anlıyorsunuz veyahut da onu biz kendimizdenmiş gibi görüyoruz ama değilmiş yani. Veyahut da o milletvekili oluyor bilmem ne oluyor, bir bakıyorsunuz "o harika bir domuz eti yedim" diyor örneğin. Ama biz onun normalde gayrimüslim unsur olduğunu bilmiyoruz. Bu normalde en zaten sıkıntılı olan bu münafıklar. O yüzden Hazreti Pir de diyor ki bunlar normalde Müslümanların içinde ondan sonra ve gayrimüslim olduklarını veya inanmadıklarını, ateist olduğunu neyse o Müslüman olmadıklarını sana bildirmezler. Müslümanların yanında, içinde yaşarlar diyor. Bakara Ayet, 8: "İnsanlardan öyleleri vardır ki Allah'a ve ahiret gününe iman ettik derler ama gerçekte iman etmiş değillerdir." Yani senin yanında Müslüman gibi konuşur, Müslüman gibi hareket eder. Bunlar böyle Müslümanların kuvvetli olduğu yerlerde böyle yaparlar. Şimdi Türkiye'de öyle bir şey yapmıyorlar artık. Türkiye'de Müslümanlar kuvvetli değil. Şu anda dünya üzerine Müslümanlar kuvvetli değil, sadece Türkiye ile alakalı değil bu. Yani bütün dünya üzerinde artık Müslümanlar kuvvetli olmadığı için kendilerini Müslümanmış gibi gösterme mecburiyeti hissetmiyorlar. Yani o bu noktada bu böyle bir çünkü kendisini Müslümanmış gibi gösterme gereksinimi duymuyor artık. Ancak böyle ikili ilişkilerde, seninle ticaret yapacaksa, senden bir şey umuyorsa bunu söyleyebilir. Önceden mesela bir gayrimüslim bir unsurla hiçbir kadın evlenmeyi düşünmezdi, şimdi evleniyorlar artık. Veyahut da bir Müslüman erkek işte kolay kolay gayrimüslim bir kadınla evlenmeyi düşünmezdi, şimdi onlar da evlenmeyi düşünüyorlar. Bir de işte soruyorlar ya hani ehli kitabı nikahlayabilirsiniz diyorum ben, örnekliyorum. Fıkıh öyle çünkü ama kim ehli kitap onu sorsa bu da ayrı bir unsur.

Yine Bakara Ayet 9'da devam ediyor: "Onlar Allah'ı ve iman edenleri aldatmaya çalışırlar, oysa onlar yalnızca kendilerini aldatıyorlar farkında değiller." O ardındaki ayet-i kerimede de "Müslümanları aldatmaya çalışıyorlar." Evet, İslam dünyasında bilhassa Osmanlı'da başlamıştır bu. Osmanlı'da

o münafıklar kendilerini Müslüman gibi gösterip Müslümanları aldatırlar. Hala daha bu devam eder. İçimizdeki sebateistler, içimizdeki münafıklar, içimizdeki işte gayri İslami unsurlar sizdenmiş gibi görünürler. Değişik böyle şeylere, makamlara gelirler, değişik mevkilere gelirler, o münafıklar normalde kendilerince Müslümanları da aldatırlar. Hatta adam böyle kâfirce bir hayat yaşar, senle din tartışır, din konuşur. Hani gidersin böyle, dersin ki ya adam öyle ticaret yaparken böyle karşılaşıyorduk, adam tasavvufu benden iyi biliyor, konuşuyor böyle. Yani diyorum bu kadar iyi biliyorsun ama hani yaşamıyorsun gibisinden söylediğimde: "Yani sizin namazınızla bizim namazımız ayrı" deyip çıkıyor işin içinden. Yani namazlarımız ayrıymış bizim! Tabii sonradan da çıkıyor ya, namaz, siz diyor, namaz, hani bizim dilimize namaz olarak geçmez, Kuran'da 'salat' olarak geçer. Siz çıkardınız bu namazı diyor. Bu münafıklar, münafıklıklarını normalde böylece saklarlar, gizlerler. Ama Hazreti Pîr bunları böyle anlatırken, Kur'an-ı Kerim Bakara Suresi ayet 8 ve 9'a atıfta bulunuyor. Normalde bunlar, kendilerini Müslümanların içerisinde saklarlar, gizlerler, aldatırlar Müslümanları ama Cenab-ı Hak diyor ki: "Asıl onlar kendilerini aldatırlar. Çünkü o aldanışın sonucunu ahirette görecekler."

O yüzden hakikatte Cenab-ı Hak onların iç yüzlerini biliyor, onların hakikatlerini de biliyor. Ama bu tabi ahirette hesap görüleceğinden dolayı, kişinin beyanını kabul ediyoruz. O "Ben Müslümanım." dediği müddetçe onu Müslüman olarak kabul ediyoruz. Yani Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri hadis-i şerifte: "Ümmetim için en çok korktuğum şey dilli münafıklardır." Dilli münafık...Yani dilinde onun öyle bir İslam var ki bir anlatıyor, sen hayran oluyorsun veya o diliyle öyle bir şey anlatıyor ki sana, öyle konuşuyor ki sen kendi Müslümanlığından utanıyorsun. Dilli münafık...Bunların İslam, dillerinde var. Hani gidip ona sorsan, o der ki: "Ben yalan söylemiyorum, hırsızlık yapmıyorum, çalmıyorum, çırpmıyorum." Sanki bütün Müslümanlar yalancı, bütün Müslümanlar hırsız, bütün Müslümanlar çalan, çırpan kimse, Müslümanlar bu çalmayı çırpmayı kendilerinde namazla örtüyorlar. Bu arkadaş, ondan sonra çalmıyor, çırpmıyor, yalan söylemiyor, çok temiz. Namaz kılmaya da ihtiyacı yok! Hep söyledikleri şey şudur hani işte "Ben çalmıyorum ki…Ben çırpmıyorum ki… Ben hırsız değilim ki…Ben yalan söylemiyorum ki…Ben insanları kandırmıyorum ki…" Eee namaz? Ya namaz o yüzden ona ihtiyaç değil. Eee?Çalan çırpan kimse namaz kılacak kendini affettirmek için. Tezleri bu! Demiyor: "Ben münafığım kardeşim, ben namazı kılmıyorum." Demiyor: "Ben kâfirim aslında, ben namazı kılmıyorum." Şafiî'ye göre bir kimse kasten namazı terk etse, küfür ehlidir. Şafiî'ye göre bir kimse namazı kasten terk etse,

kılmasa küfür ehlidir. Hanefîler bir tek demişler ki: "İbadetler imandan değildir. Bir kimse namazı kasten terk etse ama farz olduğunu söylese, o kimse küfre düşmez." demişler. Ama öbür türlü, "küfür ehlidir" demiş İmam Şafiî. Ama o kimseler, namaz kılmadıkları halde namazla alakalı hüküm de söylerler sana. Allah bizi affetsin.

O yüzden normalde o iki dilli olmak veya çok dilli olmak, dilli münafık...O kimse nifak çıkaran, fitne çıkaran kimse... O kimse münafık. Senin yanında geliyor: "İnandım." diyor, öbür tarafta dalga geçiyor ve o kimse münafık. "Ben de Müslümanım" diyor ama dini değerlerle alakalı dalga geçiyor, hakaret ediyor veya dini değerlere sıkı sıkı bağlı olan kimselerle de dalga geçiyor, onlara da hakaret ediyor. O zaman o kimse gerçekte ne? Münafık veyahut da kâfir. Duruma göre ama onlar zahiren Müslüman gibi görünecekler. Hani bilhassa siyasetçiler öyle yapıyorlar ya...Hani ne yapıyor? Ha, bir bakıyorsun adam normalde sabah namazına Emir Sultan'a gelmeyen adam; siyasete, seçimlere iki ay var, üç ay var, dört ay var...Yani sabah normal güne, sabah namazına Emir Sultan'da başlıyor. Bir de selfi yapıyor: "Günümüze Emir Sultan Hazretlerinde başladık" diyor. Seçimler bitiyor, Emir Sultan'la alakalı bir selfie yok. Güne Emir Sultan'la başladık demiyor, bitti çünkü seçimler veyahut da seçim zamanı bir bakıyorsun herkes Müslüman; bir bakıyorsun, aynı adam sarhoş, meyhanede. Aynı adam normalde başka yerde…Bu, siyasetçilerin düşmüş olduğu durum bu veyahut da o gidiyor, bir bakıyorsun, "Benim," diyor, "annem babam da Müslümandı." Bir Kur'an-ı Kerim okuyor orada, muhteşem. Tabi! Yani yapacak bir şey yok ama eylemlerine bakıyorsun, fiiliyatına; tam gâvur, tam bir gâvur! Bunlar ama kendilerini ne yapıyorlar? Müslümanmış gibi gösteriyorlar. Bakın, kendilerini Müslümanmış gibi gösteriyorlar.

Onları böyle gördükçe ben kendi kendime diyorum ki: "Ulan, memleket ne hâle geldi." Tabi, yarın seçimler olsun, bak seyredin, Emir Sultan'da güne başlarlar, oradan bir selfie! Tabi, güne Emir Sultan'la başladık, harika bir şey. Allah bizi affetsin, âmin. E tabii bunlar normalde çevrelerine bunu, bilhassa siyasetçiler ve bürokratlar…Şimdi örneğin işte eğer ki hükümet muhafazakârsa bürokratlar birden muhafazakâr kesilir. Eğer hükümetin düşme durumu var ise, biraz zayıfladıysa herkes gerçeğini meydana çıkarır. Bir bakarsın, ulan iki yıldır, üç yıldır muhafazakâr gibi davranan, "Cumanız mübarek olsun," diyen kimse; ooo, laik bir komünistmiş! Hayır, bir de en enteresanı şu, atmış dört yaşındayım, hiç bu konuda farklı bir şey görmedim, bütün muhafazakâr partiler, bütün…Ben on dört yaşında siyasetle tanıştım, ülkücülükle tanıştım; on dört yaşındaydım, yaş atmış dört. Elli yıl geçmiş! Elli yıldan beri aynı şey vardır. Muhafazakârlar iktidara gelir, MC

hükümetleri filan, böyle birilerini işe alırlar. İşe aldıkları kimselerin hepsi, hiçbirisi de onlardan değildir, onlardan görünür. Amcası, dayısı, emmisi, halası, mahalleden bir kimse…"Ya bunu işe almamız lazım," der, alırlar işe. İşin en ilginç tarafı şu: MC hükümetleri devrildiği zaman onların gerçeği meydana çıkar. Gerçekten ve bu iktidara gelen muhafazakâr gibi görünen kimseler, gerçekten ve gerçekten, onları iktidara getiren kitleye ihanet ederler. Elli yıldır benim gördüğüm bu. O yüzden ben siyasetten uzağım; partiymiş, purtiymiş, hepsinden de uzağım. Hele böyle muhafazakâr partilerden daha fazla uzağım. O neden, biliyor musunuz? O çünkü sendenmiş gibi görünürken vuruyor. Öbürkünü biliyorsun, adam dinsiz. Dinsizin dinsizliğini biliyorsun, ona cephe alıyorsun, ona gardını tutuyorsun. En acı olan şey, sendenmiş gibi görünenin seni hançerlemesi.

Yani bir babayı oğlu hançerler en yakınından, bir babayı kızı hançerler en yakınından, bir anneyi oğlu ve kızı hançerler en yakınından. Acı gelir bu ona çünkü bir kimse evladından bir yanlışlık beklemez, bir hançer beklemez. Mesela bir insan kardeşinden hançer beklemez, o onu gafil avlar. Bir kimse bir dervişten hançer beklemez, o onu gafil avlar. Aynı şey, yani o bakıyorsun, o muhafazakâr diyor ki: "Ben sendenim." Asıl düşmanlığı o yapıyor. Ve işe aldıkları, bunları hep yaşadım ben, Bayındır'da da yaşadım, yani biz ülkücülüğümüz zamanında da yaşadık bunu, açık açık konuşuyoruz. Yani ülkücülükten belediyeye giren bir kimse, ilk önce ülkücülere sırtını döndü. Bazen eskilerden muhabbet ediyoruz. Sal diyorum adamın yakasını, bırak ya…Böyle duruyorlar. Ya diyorum, o belediyeye girdi, ilk önce bize sırtını döndü diyorum. Ya sen ülkücülerin kadrosundan belediyeye girmişsin, neden ülkücülere sırtını dönüyorsun? Ama bütün bu muhafazakâr partilerde böyle. Şimdi gidin mesela, açık açık konuşmam gerekirse AK Parti'nin kaybettiği belediyelere gidin; onların aldıkları elemanların %80'i, %90'ı AK Partili değil. İçeriden vuruldular. Neden? Şirin görünecekler. Dünya üzerindeki muhafazakârların en büyük handikapıdır: Düşmanına şirin görünmeye çalışıyor. Düşmanına şirin görünmeye çalışırken düşmanı asla onunla dost olmuyor ama kendi dostlarını kaybediyorlar. Sonra bunu toparlayamıyorlar çünkü o münafık düşünceli kimseler anında Müslümanmış gibi görünüyor.

Belediye başkanı cumada, arkasında da işe girecek olan "Allahu Ekber", diyor cumada beraberdik sayın Başkanım! Tabi! O da zaten gidip de il yönetimine, ilçe yönetimine, mahalleden bir kimseye sormuyor bu adam kimdir, neyin nesidir, alıyor işe. Allah bizi affetsin. O yüzden onlar da normalde münafıklıklarına devam ediyorlar. Bakın, münafıklıklarına devam ediyorlar. Hani hepsi, her yerde de aynıdır bu. Her yerde aynıdır. Değişmez bir şey. O münafık her yere ayak uydurur, her yere. O, devamlı kabuk değiştirir,

elbise değiştirir. Münafık çünkü. Allah muhafaza eylesin. Hazreti Pir diyor ki: "Surete bakma, suret perdedir; içteki hâl onu gizlemiştir." Mesnevî'den, birinci cilt. Evet, surete bakma, suret perdedir. Bir kimsenin suretine bakarsan aldanırsın. Ooo, sakalı çok güzel, cübbesi çok güzel, takkesi, sarığı harika; suret güzel çünkü. Bir namaz kılıyor, öyle bir tadil-i erkânla namaz kılıyor ki! "Ooo," diyorsun ya, "ne ağır Müslüman." Suret bu çünkü. Ama içi? İçi, estağfurullah, tövbe. Allah muhafaza eylesin. O yüzden dış görünüşlerin hepsi de aldatıcıdır. Bir kimsenin dışı seni aldatmasın. Yol uzun, hemen kaptırma kendini. Sakin ol, birisinin üzerinde hemen olumlu veya olumsuz karar verme. Yol uzun çünkü. Bir insanın bir de nerede vurulacağı, nerede nefsine uyacağı belli değil. Bir zorluğu görüyor, dönüyor fırıldak gibi. Bir para görüyor, dönüyor fırıldak gibi. Bir kadın görüyor, dönüyor fırıldak gibi, her şeyi atıyor kenara. Bir zenginlik görüyor, her şeyi atıyor kenara. Allah muhafaza eylesin, âmin.

"Kalpazanlar, kalp paraya nasıl gümüş sürerler ve üstüne padişahın adını kazırlarsa, onların sözlerinin dış yüzü de tevhid ve şeriattir fakat iç yüzü ekmekteki delice tohumuna benzer."

Kalpazanlar ne yapar? Sahte para basar, değil mi? Geçenlerde gene birisi Adana'da mı nerede yakalandı, haberlerde vardı; dolar bastırıyormuş adam. Adam bir de diyor ki: "Ekonomiyi düzeltecektim ben" diyor. Adam kendince vatana millete, bak kalpazan, vatana millete o kimse kendince iyilik yaptığını düşünüyor. Hani hayır, o parayı bastırt, git Amerika'da kullan, ne yapmaya Türkiye'de milleti aldatacaksın. Yok! Gidiyor, Türkiye'de insanları aldatacak! Allah muhafaza eylesin. Hazreti Pir de diyor ki kalpazan diyor, normalde kalp paranın üzerine gümüş suyuna batırıyor. Tabi o zaman için gümüş akçe geçiyor ya. E şimdi kalpazan ne yapacak? Altın suyuna bandıracak. Şimdi kalpazan ne yapıyor? Altın suyuna bandırıyor. Münafık da kendisini altın suyuna bandırır. Sana bir anlatır, sen onu çok takva ehli görürsün. Bir sana din anlatır, sen kendi dindarlığından utanırsın. Kalpazan böyledir. O yüzden normalde insanlar da içi boştur, riya sahibidir aslında, boş tenekedir ama sana bir dervişlik satar, sen dervişliğinden utanırsın. Bütün hâller ondan soruludur, bütün maneviyat ondan soruludur. Hâşâ, neredeyse Geylani Hazretleri bir şey yapacağı zaman ona soracak. Öyle anlatır. Bu da ayrı bir kalpazanlıktır. Adam yeşil cübbe, başında sarık, ondan sonra takke…Bizim Mehmet orada, Mevlüt Amca çağırdı, "Koş," dedi bana. Ondan sonra, bende bir şey var, dedim, koştum. Birisi Mevlüt Amca'nın dükkânında sema ediyor, böyle hem esma çekiyor hem sema ediyor. Kitapçı dükkânının içinde, böyle baktım, içim ısınmadı adama. Dedim: "Mübarek olsun," dedim, yürüdüm.

Dedim: "Allah'ım, ben hata yaptıysam bunun hakikatini bana göster" dedim, iki saat sonra heykelin orada dileniyor! Yine yeşil cübbe, başında sarık, her şey böyle, dileniyor…Böyle baktım, gözünün içine baktım böyle, tak, kafasını çevirdi. Allah'ım dedim içimden, yeşil cübbeyle, başındaki beyaz sarıkla, takkeyle dilenen bir kimse! Şimdi onun dışı altın; içi gümüş bile değil, bakır bile değil, cüruf, cüruf…Sen din kisvesinde dileniyorsun, tarikat kisvesinde dileniyorsun ama dışı altın. Hani meşhur ya, Süleyman aleyhisselâmın zamanında olan şey: Güvercin demiş ki, "Ben bundan şikâyetçiyim." "Neden?" demiş. "Bu," demiş, "derviş kılıklıydı. Ben bu bana bir şey yapmaz diye kaçmadım," demiş. "Kaçmayınca bu son anda beni yakalayıp öldürmek istedi," demiş. "Benim kanadımı kırdı. Ben bundan davacıyım," demiş. Dönmüş dervişe, Süleyman aleyhisselâm, "Ne yaptın?" "E ben," demiş, "bunun üzerine giderken bu kaçmadı," demiş. "Ben de onu yakalayıp kesip yiyecektim." Kuş demiş ki, güvercin demiş ki: "Ben onun üzerindeki kisvesinden dolayı kaçmadım. Onun üzerindeki kisve, derviş kisvesiydi. Dervişler bir cana kıymaz, bir zarar vermez dedim" demiş. "O yüzden kaçmadım." Öyle deyince Süleyman aleyhisselâm demiş: "Ne istiyorsun? Kısas mı yapayım?" "Hayır," demiş, "ben onun kolunun koparılmasını, kırılmasını istemiyorum. Ama demiş, "onun üzerindeki kıyafeti soy ki başka bir kardeşimiz aldanıp da ona güvenmesin," demiş. Demek ki dervişlik kisvesiyle olmayacak olan şeyler var. Ben bazen derim, sakal bıraktın mı? Evet, sakal İslami bir simgedir. Sakala uygun yaşa, dışarıda kadına kıza bakma! Sakala uygun yaşa, insanları aldatma! Sakala uygun yaşa, ağzından küfür çıkmasın! Sakala uygun yaşa, eşini dövme, eşine hakaret etme, çocuklarını dövme, çocuğuna hakaret etme. Hiç kimseye yanlış davranma. Dervişsin, dervişliğin hukukunu gözet. Dervişliğin ahlakını gözet, dervişlik ahlakı üzerinde yürü.

Başın örtülü mü? Örtülü. Başın örtülü, dışarıda cigarayı savurtturacağım diye uğraşma. Başın örtülü, sen daracık bir pantolonla çıkma. Başın örtülü, üzerine bir tane body giymişsin daracık, öyle dışarı çıkma! Öyle çıkma dışarı; başın örtülü daracık kıyafetlerle çıkma. Başın örtülü, boyacı küpüne girmişsin sanki; öyle boyanmış çıkmış. Yapma! Örtü çünkü dini bir simge. Evet, sen o başörtüsünü taktığın zaman dini bir simgeyi üzerinde taşıyorsun, yapma! Sakal, dini bir simge; cübbe, dini bir simge. Sakal, bütün peygamberlerin sünneti. Cübbe, bütün peygamberlerin sünneti. Sarık, Hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'in sünneti; Cebrail aleyhisselam öğretti sarık sarmayı ona. Sarıkla dışarıda dolaşıyorsan o bir simge, ona uygun dolaş, bunu koru, bunu muhafaza et. Bunu koruyup muhafaza edemeyeceksen hiç öyle bir simgeyle dolaşma. Hiç! Allah bizi onlardan eylesin, âmin. O yüzden normalde o içi boş, riyakar, ikiyüzlü, münafık ahlaklı insanlar,

toplum içerisinde Allah muhafaza eylesin, böyle altın gibi gösterirler kendilerini. Hatta böyle zaman zaman dervişlik anlatırım, ben böyle söylerim, yani bir bakıyorum ki adam kendince, biz ona zikrullahı anlatıyorum, şunu bunu yapıyorum; o kendince şöyle görüyor kendini, yani: onun ihtiyacı yok öyle bir şeylere yani zikrullah yapanlar, bu tarikat ehli olan, yalancı, hırsız, uğursuz, tembel…Böyle şeyler. Ben tabi çatır çatır konuşunca kalıyor.

Namaz, dinde en son kaladır. Namazı yıkılanın dini de yıkılır. Hem namaz kılmayacak, hem Müslümanları hor hakir görecek! Hem oruç tutmayacak, hem oruç tutanları hor hakir görecek! Hem hacca gitmeyecek -farz olduğu halde ona- hem de hacca gidenleri hor hakir görecek. Müslümanlar da ezik büzük duruyorlar ya böyle, "Ne alakası var?" deyince duruyor şimdi, sana hac farz; sen bu parayla bu pulla hacca gitmen farz. Gitmezsen senin Hristiyan veya Yahudi olarak ölmende bir beis yoktur, hadis-i şerif. Ölürken Hristiyan veya Yahudi olarak öleceksin, ikisinden biri. Neden? Sende hacca gidecek para olduğu halde sen "Araplara para mı yedireceğim?" dedin, hacca gitmedin. Laf da bu! Meşhur ya: "Araplara para mı yedireceğim?" Avrupa'ya yediriyorsun ya! Maldivlere gidiyorsun, yediriyorsun ya! Adalara, madalara gidiyorsun, yediriyorsun ya. Bilmem neredeki adalarda gidiyorsun ya, para yediriyorsun ya! Hususi Tayland'a gidiyorsun ya para yediriyorsun ya! Neymiş de beli tutuklukmuş da, Tayland'taki masajcılar çok iyiymiş. Tabi! Tayland'a gidiyor, özel hususi Bursa'dan uçak kaldırıyorlardı ben tekstille uğraşırken, tekstilcilere ait...Ne diyorsunuz dedim eşlerinize, tahsilata gidiyoruz dediler. Bir uçak dolusu Bursa'dan tekstilci tahsilata gidiyor. Nereye? Tayland'a. Tabi! Fuara gidiyorlar, nerede fuar diyorum ben, nerede fuar? Ben de ilk önce anlamıyorum ya. Ondan sonra, "Mustafa abi…" "Buyur abiciğim?" "Abi fuar var, geliyor musun? Katılıyor musun? Nerede diyorum ben. "Tayland abi," diyor. "Lan, Tayland'da tekstil fuarı ne arar?" diyorum ben. "Tayland'ın tekstille işi ne" diyorum. "Ah be abi ya, sen çok geride kaldın ya," diyor.

Geride kalmışız biz! Evet, onlar Tayland'da fuar da organize ederler ha! Oraya iki tane kumaş koy, oraya bir fotoğraf çek, geldi kumaşlara bakıyormuş gibi. Tamam! Oraya parayı yediriyorsun ya. Tabi! Yediriyor oralara, hacca para yok! Araplar yemesin; Taylandlılar yesin. Araplar yemesin, Maldivliler yesin. Araplar yemesin. Evet! Yani ondan sonra git, Amerika'nın bilmem neresinden villa al; Amerikalılar yesin ama Araplar yemesin! Hacca gitmeyecek çünkü o. Neden? Münafık. İnanmıyor. Müslümanlar da bunları dinliyor böyle ya; bir itiraz eden yok, laf söyleyen yok, "Hayır, öyle değil," diyen yok. Bunlar ahkam kesiyor. Münafıklığına onlar böyle ayna tutacak bir kimse de yok. Arkadaş zengin ya, ondan mal alacak, ona mal satacak.

Eğiliyor onun önünde. Halbuki hadis-i şerif var. Birisinin zenginliğinden dolayı siz onun önünde eğilirseniz dininizin yarısı gidiyor. Birinin zenginliğinden dolayı onun önünde eğilirseniz, onun ahkamını dinlerseniz dininizin yarısı gidiyor. O zengin ya, dini de çok iyi biliyor! O yüksek bürokrat ya, dini de çok iyi biliyor! O yüksek siyasetçi ya, dini de çok iyi biliyor! Onun da önünde herkes el pençe duruyor ya, onun dinine, onun anlattığı dine seslendirmiyor ya, ona tebliğ etmiyor ya, ona tebliğ etmeyince o kimse dininin yarısını kaybediyor. "Hop kardeş, bu senin dediğin gibi değil," diyemiyor ona. Müslümanlar denizin üzerinde köpük misali çünkü. Ona bir şey diyemiyo. Ya aynı partiden, ya o partiyle işi var…Allah muhafaza eylesin. Bakara, ayet 204: "İnsanlardan öylesi vardır ki dünya hayatı hakkında sözü senin hoşuna gider ve Allah'ı kalbinde olana şahit tutar. Halbuki o, en azılı bir düşmandır." 205: "O iş başına geçtiği zaman yeryüzünde fesat çıkarmak, ekini ve nesli helak etmek için çalışır. Allah bozgunculuğu sevmez."

Sen Müslümansın; o münafığın dünyayla alakalı, dünya hayatıyla alakalı anlattıkları senin hoşuna gidiyor. O münafıklığı anlatıyor, o gavurluğu anlatıyor sana, o din düşmanlığını anlatıyor. Ama dünyayla alakalı olunca senin hoşuna gidiyor, sen eziliyorsun onun önünde. Sen onun önünde ona boyun eğiyorsun. E boyun eğdiğin anda sen de dininin yarısını kaybettin. Hatta onu alkışlıyorsun, alkışladığın anda da dininin yarısını gönderiyorsun ve bu münafıklar, bu mürtetler, bu gavur bozmaları iş başına geldiği zaman da ne yapıyorlar? Yeryüzünde fesat çıkarıyorlar. Burada diyor ki: "Ekini ve nesli helak etmek için çalışır." Dikkat edin! Ekini ve nesli! Ekin ne? Kazandığınız para; kazandığınız para. Ticaretten, ziraatten, hayvancılıktan, sanattan kazandığınız para…Ne yaptı? Helak etti. Neyle? Faizle helak etti, enflasyonla helak etti, vergilerle helak etti. Üttü sizin paranızı. "Ekin" dediği o, ekin dediği buğday değiL. Onu buğday olarak algılama. Helak etti, sizin kazancınızı helak etti. %60, %70 faizle kazancını helak etti. Sen bir ekmek alırken %60 faiz ödedin; gizli faiz, %50 faiz ödedin, %20 de vergi ödedin. %70 ödedin bir ekmek alırken, senin kazancını helak etti. Bütün dünya sistemini, bütün dünya sistemini ele aldı. Bütün dünya sistemi o faizcilere, o bozgunculara, o nemrutlara, o kâfirlere çalışıyor. Senden ütüyor, tekrar sana satıyor; IMF ile satıyor, Dünya bankasıyla satıyor. Seni borçlandırıyor. Sen hep borçlanıyorsun. Her yıl devlet olarak borcun artıyor. Senin borcun aşağı düşmüyor. Ne yaptı? Seni üttü. Bozguncu münafık bunlar. Münafık bunlar. Bunlar sendenmiş gibi görünüyor, bunlar senin içinden çıkmış gibi görünüyor. Bunlar dünya deccalist sisteminin elemanları oluyorlar.

Ne yaptılar? Parayı ellerinde tuttular. Ekin dediği ekonomik güç, ekonomik güç ellerinde. Adam Amerika'dan tehdit ediyor: "Ekonomini bozarım

senin," diyor. Bozuyor. "Sana ekonomik sıkıntı yaşatırım," diyor. Yaşatıyor. Ekini helak etti. Sen çalışıyorsun, çalışıyorsun, çalışıyorsun; elde bir şey yok. Neden? Faizle, enflasyonla, vergiyle aldı seni. Bütün ülke olarak aldı, bütün dünya olarak aldı. Almandan bir farkın yok senin. Bir de ne yapıyorlarmış? Nesli helak ediyorlar. Nesli! Senin neslini bozuyor. Hem zahiren bozuyor hem de manen bozuyor. Nesli bozucu şeyler, fuhuş. Bütün otellerde fuhuş serbest oluyor. Bütün ülkelerde fuhuş serbest oluyor. Fuhuş serbest, hiçbir cezası yok. Ancak fuhuş yapan kimse açıktan para alırsa, vergisini vermediği için sıkıntı var. Git bugün beş yıldızlı otele; sormuyor, "Bu yanındaki kadın kimdir?" diye. Fuhuş serbest çünkü. Nereye gidersen git, nesli bozuyor. Çıkıyorlar televizyonlara, diyorlar ki: "İşte kızlık zarı neymiş? Gericisiniz siz, yobazsınız siz, siz şeriatçı, gerici, yobazsınız." Ya? Böyle bir şey yok. Evet, nerede yok? Afrika'nın bilmem hangi kabilesinde yok. Afrika'nın bilmem hangi kabilesinde evlenip ayrılmış olan kadın daha kıymetli. Neden? Tecrübeli diye. Hatta kadınlar boşanırlarken eğlence yapıyorlar, "Daha da kıymetimiz arttı," diye. Kimde kadınlık, kızlık zarı önemli değil. Yahudilerin bir kavminde, bir tarikatında, kadın da erkek de önemli değil. Erkek hatta ilk deneyimini teyzesiyle yapacak, kız ilk deneyimini dayısıyla yapacak. Alın size Yahudilik! Anlatılmaz bunlar. Ne yaptılar? Ülkenin neslini bozdular. Nesli bozdu!

Nesli sadece fuhuş değil, çıplaklıkla da bozdu. Fetvaya bak! Fetva bu. Bu fetva: "Bir kadın iç çamaşırını hamileyken dışarıda görünür bir yere asarsa, çocuk veledi zina olur." Osmanlı fetvası. Hadi çıkın işin içinden! Bunu okudum, böyle bir kaldım yıllar yıllar önce. Yıllar yıllar önce okudum. Hatta o kitabı kendimce arıyorum şimdi bulamıyorum, tekrar arayacağım onu. Küçücük bir risale böyle, Ahmet Ziyaettin Gümüşhanevi hazretlerinin. Bir kadının, hamile bir kadının iç çamaşırını dışarıda eşkâre, yani astı dışarı, gizlemedi onu. Şimdi hadi nenelerinizi hatırlayın. Ben şimdi nenemi hatırlayayım, anamı hatırlayayım. Şimdi kendi bahçesinde çamaşırlarını asarken, kendi iç çamaşırlarının üzerine çarşaf asıyorlardı. Bunu görenler elini kaldırsın. Bak bu nesil, bak bunu gördü. Sizden sonraki nesil bunları görmeyecek. Bakın, kadın kendi bahçesine çamaşır asıyor. Kendi bahçesine çamaşır asarken içine giydiği ne varsa, o koca donları vardı. Bu, dize kadar lastikli. Önceden satılıyordu iç çamaşırı satanlarda. Şimdi var mı bilmiyorum. Var mı? Kadın iç çamaşırı, böyle aşağı kadar, dize kadardı. Lastikliydi onlar böyle. Kadınlar onlardan giyiyordu. Annemin donu öyleydi örneğin. Yani onları dahi dışarı asarlarken üstüne çarşaf asıyorlardı. Yani görünmeyecek yani o...Bu fetvayı oraya bağlamıştım ben kendimce. Bu fetvayı vermişler,

kadınların bu kadar iç çamaşırlarını dahi koruyorlar. Kadınların iç çamaşırlarını dahi koruyorlar! Nerede kaldı? Nesli bozdu.

Şimdi çocuklar anne babalarını dinlemiyorlar. Nesil bozuldu. Şimdi çocuklar anne babalarına isyankâr. Nesil bozuldu. Yediğinden bozuldu. İçtiğinden bozuldu. Eğitimsizlikten bozuldu. Öğretimsizlikten bozuldu…Laik demokratik eğitim sistemi çocukları eğitmedi. Eğitmedi. Yani bu çocuk 12 yıl okula gidiyor. 12 yıl okula gidiyor, çocuk daha liseye giderken katil oluyor. Bu çocuk 12 yıl okula gidiyor, ortaokulda kız çocuğu, ortaokuldaki kız çocuğu, kızlığını sevgilisine hediye ediyor doğum gününde. Bu sistem çocuklarımızı ahlaklı yapmıyor. Bu eğitim sistemi neslimizi bozuyor bizim. Ondan sonra çıkıyorlar, "Ya nasıl oldu böyle?" Ya bu eğitim sistemi bozuk. Bu eğitim sistemi ahlaklı, erdemli nesiller yetiştirmiyor. Çocuk okuldan ahlaklı, erdemli bir eğitim almıyor. Şimdi eğitim sistemini eleştirdim diye verin beni mahkemeye. Laik demokratik sisteme karşı çıktı deyin. Antilaik deyin. Deyin! Gidin savcılığa suç duyurusunda bulunun. Evet, bu! Nesil bozuluyor. O münafıklar neslimizi bozuyor. Bizdenmiş gibi görünerekten bozuyor. Bir ülkede faiz varsa, nesil bozuktur. Bir ülkede enflasyon varsa, nesil bozuktur, bozulur. Bir ülkede insanları şehre topladıysan ve şehirlerde geçim standardını yükseltmediysen, bozulur. Ne yaptılar? 4+4+4 yaptılar, köylerdeki okulları boşalttılar. Köylerdeki sağlık ocaklarını boşalttılar. Köylerdeki öğretmenleri yok ettiler. Bu sefer insanlar köylerden kentlere göçtü. Kentler komple, komple bozuldu ama kapitalist sistem, deccalist sistem onu istiyordu. Kadınlar, çocuklar şehirlere göçsün, ucuz iş gücü olsun ve bunların ben kazandığını, çalıştığını faizle, enflasyonla yutayım. Başardılar. Ovalarımız elden gitti. Ovalarımıza fabrika kurdular, fabrikalaşıyoruz diye. Fabrikalaşacağız, orada ucuz iş gücü lazım. Ucuz iş gücü için köyleri boşaltmamız lazım. Doğu ve Güneydoğu'da PKK köyleri boşalttı. Hayvancılığı bitirdi, her şeyi bitirdi. Köyler sahipsiz kaldı.

Amaç neydi? PKK'nın üzerinden İsrail'in orayı işgal etmesiydi. Anadolu'daki köyleri boşalttılar, şehirlere doldurdular, ucuz iş gücü. Köylerde kimse kalmadı. E şimdi et pahalı! Evet, pahalı. E şimdi sen yapay et yiyeceksin. Evet, yapay et yiyeceksin! Nesli bozuyorlar. Sen dışarıdan buğday ithal etmek zorunda kalıyorsun. Sen dışarıdan süt ürünleri ithal etmek zorunda kalıyorsun. Ütüyorlar seni. Olmadı bir hastalık çıkarıyorlar, bir kuş gribi, bir domuz gribi, bir anasının gözü gribi, tavuklar helak oluyor, hayvanlar helak oluyor. Şimdi yeni yeni ne var? İneklerden çıkan gazlar var, dünyayı bunlar helak edecek, bildiğin ineğin dışkısı! Buna inanırsan inan! Bunlar ne yaptılar? Nesli de bozuyorlar, ekinleri de bozuyorlar, hayvanları da bozuyorlar, bitkileri de bozuyorlar, insanları da bozuyorlar. İnsanların

DNA'larını da bozuyorlar. Nesil bozuluyor, hastalıklı nesiller geliyor, güçsüz nesiller geliyor, zayıf çocuklar geliyor. Antidepresan içen kadınlar, 15 yaşında antidepresan içen çocuklar, 15 yaşında, 10 yaşında, 3 yaşında, 2 yaşında yeni doğmuş çocuğa veriyorlar antibiyotikleri, veriyorlar antibiyotikleri. 30 yaşında adam antibiyotikle ayakta duruyor, 25 yaşındaki kadının doğurgan özelliği yok. 25 yaşında delikanlı adam yarma gibi doğuyor ama spermlerinde iş yok, doğurganlığı yok. Nesli bozdular, nesli bozdular! Ben hayretle dinliyorum, diyorum ya böyle nikahınız kıyılınca herkes rahat mı duracak? Rahat duruyor herkes. Allah'ım diyorum ben mi yanlış yerde duruyorum diyorum ya!

Bayındır'da bir delikanlı bir kızla nikahlanacak, o kız düğün oluncaya kadar hamile olur. Evet, yani o adam o kızla görüşsün, ohooo! Samanlık seyran olur ona. Aa hiçbir şey yok hiç kimsede! Ben kıza diyorum ki "Kızım hani sana doğru yürümüyor mu?" "Yürümüyor" diyor. İçimden diyeceğim ki "Ulan bu adamın süntüsü, bu adamın süpüntüsü" diyeceğim. İmam-ı Azam dahi fetva vermiş, evlenecek olan kimselerin birbirlerine şehvetle bakmaları caizdir, insan fıtratı. Nesil bozuldu, fıtrat bozuldu. Fıtrat bozuldu! Bu bozguncular adamların adamlıklarını bozdular, kadınların kadınlıklarını bozdular. Münafık bunlar, kafir bunlar, isterse bizden görünsün münafık bunlar. Nesli bozuyor çünkü! Adamın adamlığı bozuluyor, kadının kadınlığı bozuluyor, fıtrat bozuluyor! Haydi 3. sınıf bir insan çıktı! Ne? Dönmeler! "Onların da yaşam hakları var." Ulan bizim yaşam hakkımız yok bu ülkede, önce onun nereden yaşam hakkı çıktı? Bize eşcinselleri sevimli hale getiriyorlar. Getirmediler mi? Getirdiler. Ya sen bir iman ile nasıl yapabilirsin bunu? Münafıksan yapabilirsin. Nesli bozuyorlar münafık çünkü! Bizdenmiş gibi görünüyorlar. Adamın birisi de çıktı siyasetçi, bunu Allah'ın takdirine bağladı! Be edepsiz! Hangi imanla söyledin onu? Kimse diyemedi. Ben Twitter'da günlerce yazdım, nasıl böyle bir şey söylersin? Allah bir kadın yarattı bir de erkek yarattı, Adem belli Havva belli, üçüncü bir cinsiyet yaratmadı Cenab-I Hak. Ama bu siyasetçilere göre üçüncü cinsiyet oldu. Gavur dediğimiz Trump çıktı dedi ki "Bu üçüncü şeyi tanımıyorum." Adam Hristiyan. Hristiyan Hristiyanken dedi ki "Bunları tanımıyorum, ordudan atıyorum bunların hepsini" dedi.

Beğenmediğimiz Putin eşcinselleri terörle beraber tuttur ki terör, evet. Nesli bozuyorlar bunlar. Bakın bunlar münafık, Kur'an ve sünnet-i seniyenin dışında bir şeyi sana gizli gizli anlatıyorsa bunlar münafık. Bunlar Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini eleştiriyorsa münafık, onu günahkar görüyorsa münafık. Münafık bunlar, başka bir şey değil ve bunlar, en önemli, münafıkların en önemli, akaitte münafık bunlar, en önemli

özellikleri iki tane; bir ekinleri helak ederler, iki nesli helak ederler. Bunlar hakiki münafıktır. Ekin demek insanların gelirleri, kazanımları. Nesil dediğin insanların fıtratlarını bozuyorlar, nesli bozuyorlar.

Kadın çok rahat beş tane adam dolaşıyor, evli, beş tane adam dolaşmış, evli! Diyanete gidip soruyor, beş tane adam dolaşmış kadın gidip diyanete soruyor, "Ben filancayla diyor resmi nikahım var, beş tane adam dolaştım benim nikahım duruyor mu?" diyor. Diyanet fetva veriyor, "Duruyor" diyor. "Resmi olarak kimle evlendin?" "Filancayla." "Senin nikahın duruyor" diyor. Nesli bozuyor. Beş tane adamın birisinden hamile kaldı, kim olduğu belli değil. Miras hukuku nerede kaldı? Kimden hamile kaldığı belli değil ama resmi olarak bir tane kocası var. Adam başka bir adamdan hamile oldu, evet ama o adamın mirasını alacak, miras hukukuna göre mümkün değil. Diyanet bunu sorgulamıyor, "Nesli bozuyorlar." Diyor ki "Kimle nikahlıysan onun nikahında devam ediyorsun" diyor. Ya beş tane adam dolaştı, on tane adam dolaştı. Kadın telefon açıyor bana, "Mustafa Hocayla mı görüşüyorum?" "Estağfurullah ben hoca değilim buyurun." "Ben evliyim", "Allah mübarek etsin." Bakın, ben üç aşağı beş yukarı aklımda kalanları anlatıyorum. "Ben evliyim", "evet" "ama benim böyle hoşuma giden aşık olduğum bir adam var ben onunla da ilişkiye girdim", "evet", "Sonra ben o adamla ilişkiye girerken başka bir adamla..." Bunları anlatmaya utanıyorum aslında ama nesil bozmak nasılmış onu öğretmeye çalışıyorum. Bu adamla evli, aynı esnada iki tane adamla da beraber yaşıyor, üç tane adamla yaşıyor. Hamile kalmış, benden keramet bekliyor, "Benim çocuğum kimden?" diyor bana. Ben oturduğum yerde onun çocuğunun babasına bakacağım! He ya! Dedim ancak DNA'larını tespit ettireceksin. Sen dedim adamlardan birer tane saç al, tükürük al, bir şey al götür dedim DNA'larını tespit et. Çocuk doğunca da dedim bak babası kim.

Şimdi diyanete göre o çocuğun babası kim olacak? Resmi nikahlı olduğu kimse olacak. Nesli bozuyorlar. Bakın nesli bozuyor ve biz Müslümanlar olarak bu münafıklığı satın alıyoruz. Biz bu münafıklığa ses çıkaramıyoruz, biz bu münafıklığın karşısında durmuyoruz. Biz emekli maaşımıza bakıyoruz. Emekli maaşı 1000 lira az oldu, 1.000 lira çok oldu. Maaşlar 2.000 L az oldu, 2.000 L çok oldu. Ticaret şöyle oldu böyle oldu… Evet, nesil bozuldu buna bakmıyoruz. Dünya sistemine entegre olmuşuz, faiz sistemine, zulüm sistemine, dünyanın emperyalist sistemine entegre olmuşuz. Ütüyorlar bizi, biz ona bakmıyoruz. Biz bakıyoruz arabayı ne marka alalım, ne yiyelim, haydi selfie yapalım filancada, bugün de böyle olsun…Ananın gözü olsun! Ona bakıyoruz, tabi. Ne giydik, tabi, Vakko'dan mı giydik, Beymen'den mi giydik, nereden giydik?

Ooo, bayan kardeşler, örtünün ama örtünüzün kenarında bir Vakko eşarp olsun, kenardan gösterecek şekilde bağlayın onu, tabi! Gucci olsun, Gucci eşarp olsun. Kim? Gavur ama Gucci olsun! Vakko kim? Yahudi, sabetaist ama olsun, o olsun. Örtünelim biz. Neyle? Vakkoyla! Bir de geçen gün ne duydum, en büyük kadın örtüsünü Vakka yapıyormuş iyi mi! En büyük örtüyü o şey yapıyormuş düşünebiliyor musunuz? En büyük örtü Vakkoda! Takva yaşayacak hanımefendi ama o büyük örtüyü normal markalardan bulamıyor, işte Aker var başka ne var bilemiyorum da işte neyse. Örtü lazım olursa Murat'a diyorum ben, Murat oradan üç beş tane örtü gönder bize diyorum hediye mahiyetinde, Murat oradan bir toptancıdan mı alıyorsun Murat? Murat bir toptancıdan alıyor, diyorum desenlerini de sen beğen sıkıntı yok. Markası bile aklımda değil, Allah razı olsun Murat, hakkını helal et, seni de faş ettim böyle ama marka olacak ya, bozuluyoruz, bozuluyoruz! Bu münafıklar bozuyor bizi ve biz o münafıkların münafıklıklarını yüzlerini haykıramıyoruz, onların sistemlerini reddedemiyoruz. Allah bizi affetsin ve onlar iş başına geldiği zaman yeryüzünü helak ediyorlar, ülkeleri helak ediyorlar, aileleri helak ediyorlar. Bakın şu anda 18 yaşında evlenmeyi düşünen erkek ve kadın yok, kız yok. 20 yaşında evlenmeyi düşünen erkek ve kız yok. 20 yaşında evlendireyim dediğinde "Aa ben evlenmeyi düşünmüyorum" diyor, kız da erkek de. Evlenmeyi düşünmüyor, evliliği düşünmüyor. Nesil bozuldu. Kendince düşünüyor, "Ben şimdi evleneceğim şu lazım, bu lazım, bu lazım..." Erkek öyle düşünüyor, "Ben şimdi evlenmeye kalksam şunu isteyecekler, bunu isteyecekler, bunu isteyecekler, bunu isteyecekler…" Haklı, "Ulan nereye evleneyim?" diyor.

Kız da diyor ki "Ben şimdi evlenmeye kalksam şu olacak, bu olacak, bu olacak, bu olacak, evlenmeyeyim" diyor. Baktığınız zaman evlenme yaşı otuza geliyor. Otuzundan sonra çocuk sesini çekemiyor, bir çocuk, tamam bitti. İki çocuk? O kaza ile olmuştur, bilerek olmamıştır. Hatta "Aman çocuk edinmeyelim" Ya? "Böyle çocuksuz yaşayalım." Evet ben de diyorum ya çocuk sesinin olmadığı bir ev, ev değildir. Hani önce kendi çocuğun, sonra torunların olsun. Çocuk sesi evde eksik olmasın. Yok! Millet zaten ikinci çocuktan sonra utanıyor "Alem ne der?" diyor. Bir dervişin birisi öyle dedi "Efendim alem ne der?" dedi. "Neyine ne diyecek?" dedim ya, ben böyle deyince, "hani ikinciden sonra" dedi "Kimse hoş görmüyor ya" dedi. "Kim hoş görmüyor?" dedim ben. Ya bizim hanım tarafı dedi "İki çocuktan sonrasını hoş görmüyor" dedi. Kayınvalide diyormuş ki "Ne yapacaksın köpek sürüsü gibi çocuğu?" Ya çocuk köpek sürüsüne benzetilir mi? Nesli bozuyorlar, bakın nesli bozuyorlar! Doğum kontrol haplarıyla, doğum kontrolüyle nesli bozdular bu ülkede ya, nesli bozdular! Evlenmeyi zorlaştıraraktan

nesli bozdular. Haklı erkekler şimdi, kızlar tavan yapmış vaziyette. Filanca yerde düğün olacak, filanca altın alınacak, filanca ne o, yüzük, şeyli oluyor ya, pırlanta olacak! Salih bak, aspirin gibisin sen. Pırlanta olacak. Tabi, kız onu istiyor. Kız diyor "Filancaya takıldı bana neden takılmasın? Filancaya şu alındı, bana neden alınmasın? Fişmancaya şu oldu, bu neden olmasın?" Allah Allah, bu çocuk nereden yapacak bunu ya?

Bir de yeni nesil şimdi, evlenecek olan kız, "çocuğun evi olsun" harika, "annesinden babasından ayrı ev olsun", harika, "eee arabası olsun", harika, "işi de güzel olsun", harika. Ya seni ne yapmaya alsın ya? Delikanlının evi var, işi var, arabası var, ya ona hatun mu yok? Haftada bir Tayland'a gitsin! Bunu düşünmüyor, istiyor boyna, evet! Düğünü filanca salonda olsun! Bizim Naki'nin salonunu beğenmiyor! Ya gidin, Naki'nin orayı tutun diyorum ben, benim gözümün içine bakıyor kız. Hani o diyor, "Sizin gittiniz mi?" "Evet," diyorum. Ondan sonra ben başka bir yer düşündüydüm diyor. Salonun bile hayalini kurmuş kız ya! Ben de böyle diyorum ki: "Ben Naki'nin salondan başka bir yere gitmiyorum ama" diyorum, bakıyor benim gözümün içine içine şimdi, hani ne desin bana şimdi? Diyorum giderim, zehirlenirim, bir şey olur, suikaste kurban giderim, diyorum. Ne olacağım belli değil benim, o yüzden gitmiyorum başka. Ben tanımadık düğün salonlarına gitmiyorum. Gitsem de oturmuyorum diyorum. Otursam da bir şey yiyip içmiyorum diyorum. Bakıyor şimdi! Ya kendi kendime diyorum, ya diyorum, hani burada Naki'nin reklamını yapmak için söylemiyorum. Ya gelecek misafirlerin, yiyecek, içecek, gidecek işte. Nerede olursa olsun, belli bizim programların olduğu, öyle değil mi? Zeybekler oynayacak, yenilecek, içilecek, gidilecek. Bu kadar basit. Yok, nesil bozuldu! Bozuldu! Ya bir bakıyorsun, annesi babası derviş, kız veya erkek devrilmiş! Hiç annesinin babasını düşünmüyor o kız veya erkek. Ya benim annem babam derviş, çevreleri derviş. Benim annem babam derviş, çevresi de derviş. Bizim düğüne kimler gelecek? Dervişler gelecek. Eee? Ya bu anneyi babayı sen nasıl orada yüzüne eğdiriyorsun? İslami olmayan bir sistem kurguluyorsun orada? Düşünmüyorlar. İlk golü kendi evlatlarımız atıyor anne babalara! Allah bizi affetsin. Amin.

O münafıkça hayat standardı içimize yerleşmiş vaziyette. Kimseyi suçlamak için söylemiyorum, resim gösteriyorum, ayna tutuyorum. Hiç kimseyi suçlamak için söylemiyorum. Yarın öbür gün kınamak için söylemiyorum. Yarın öbür gün benim de başıma gelebilir çünkü. Benim de evlatlarım beni dinlemeyebilir. "Hayır baba, bu senin zamanındaydı, bu zaman değişti," diyebilir. Bu imtihan kapısı herkese açık ama o münafıkça hayat standardı içimize oturmuş, yerleşmiş vaziyette. Yani ben kız kardeşimi veriyorum, kız

kardeşimi verirken ondan sonra işte damat adayının babası böyle sanki inek alıyor, "Eee dünür, ne istiyorsunuz söyleyin bakalım." Öyle bir yukarıdan, öyle bir tepeden konuştu ki bunu, hani o zengin biz fakiriz yani. Ne istiyorsunuz söyleyin, sizin kızınızı alıyoruz. Birden döndü bende. "Sen ne alıyorsun?" dedim ya. "İnek mi alıyorsun sen?" dedim. "Koyun mu satıyorsun? Hayırdır?" dedim. Bizde satılık hayvan yok" dedim, "hiçbir şey istemiyoruz" dedim, "sen kendine ne şanına yakıştırıyorsan onu tak, istersen takma. Şanına ne yakıştırıyorsan onu al, istersen alma, istersen hiçbir şey takma hiçbir şey alma. Ben gücümün yettiğince hepsini yaparım. Eğer bu kız size gelin geldiğinde 'Ananın evinden şunu mu getirdin? Anan bunu mu yaptı?' lafını duyarsam, vallahi de billahi de tillahi de Allah'a bin bir sefer yemin olsun" dedim "sana ateş ederim, senin oğluna da ateş ederim" dedim. "Yeminle söylüyorum" dedim, "bu lafı duyduğum anda ateş ederim size" dedim. "Şimdi alacaksanız alın" dedim bu şartlar dahilinde. Kaldı, buz gibi!

Bunu söyleyen kimse, Allah ya, bunu söyleyen kimse sonra annemden dokuz tane beşi birlik borç almış düğünden sonra! Annem bizden saklı vermiş ona. Hayvan alıyorlar hayvan satıyorlar sanki. Ahlak ara, ahlak! Ahlak aramıyoruz, insanlık aramıyoruz. "Ne takacaksın filancaya?" Neydi, yüzüğün adı neydi? Pırlanta, evet, pırlanta yüzük takacak mısın? Pırlanta takı olacak mı? Filancanın olduğu gibi, fişmancaya olacak gibi olacak mı? Ben bizim bir dervişe dedim ki dedim de ki tahtanın üzerine evleneceğiz. Demiş ki kız, bizim derviş, o da derviş, "Şeyh efendiden mi duydun bunu?" demiş. Ya kimden duyacak başka! Diyememiş, "Tahtının üzerine evlenirim" diye kız. De. Hani şeyhini çok seviyordun ya sen, şeyhin tahtanın üzerine evlendi hadi evlen sen de çok seviyordun ya! Hadi sen de kızına isteme hiçbir şey, şeyhin istemedi çünkü. Hadi isteme sen de. Biz şeyhi seviyoruz ama gösterişe, şatafata, şatahata gelince yok. Şeyhin şatafatlı mı yaşıyor? Şeyhinin evindeki koltuk otuz yıllık, hadi gel, hadi! Şeyhinin giydiği takım elbise 20 yıllık. Kaç yıllık dursun? 20 sene var, var 20 seneden fazla o, evet. 2002'de aldıydım onları outletten aldım bir de. As merkezdeki outletten aldım, outlet onlar, outlet malı. Hadi outletten giyin hadi, hadi ucuzluktan al hadi, hadi git ucuzluktan gömlek al kendine, şeyhin ucuzluktan giyiniyor, hadi sen de ucuzluktan giyin. Hadi, şeyhin pazardan gidiyor domatesi, biberi, salatalığı onu bunu pazardan alıyor, hadi git al. Şeyhin hiçbir lüks yerde yemek yemiyor, parası var mı? Var. Hadi sen de öyle yaşa. Şeyhin kendini bildi bileli hiç tatile gitmedi. Şeyhime hizmet için kaplıcaya gidiyordum, şeyhimin kaplıcası bitti benim de kaplıca bitti. Hatta kendi kendime dedim ki bundan sonra dedim kaplıcanın da tadı yok sana, bitti! Şeyhim vefat ettikten sonra bir gün dahi gitmedim kaplıcaya. Hadi tatil yapma sen

de! Hazreti Peygamber tatil mi yaptı sallallahu aleyhi ve sellem ? Ama o münafıklar münafıklık hayatlarını bize sindirdiler içimize, bozdular bizi. Biz de o bozulmayı satın aldık, Allah bizi affetsin, amin.

Müslim'den hadis-i şerif: Şüphesiz Allah sizin dış görünüşlerinize ve mallarınıza bakmaz ancak kalplerinize ve amellerinize bakar." Allah senin görüntüne bakmaz, temiz ol yeter, Allah temiz olanları sever zahir ve batîni. Allah senin malına bakmaz, zekatını ver, malın varsa zekatını ver, ondan sonra psikolojik rahatsızlık yaşıyorum beni kurtar deyip gelme. Zekatını ver, zekatını verirsen psikolojin düzgün olur, zekatını vermezsen psikolojin bozulur. Zekatını verirsen Allah'ın izniyle sen düzgün insan olursun vermezsen bozulursun. Namazını kıl, namazını kılmazsan bozulursun. Namazını kıl. Otuz Ramazan orucunu tut, tutmazsan bozulursun. Dilini tut dilini tutmazsan bozulursun. Dervişliğine sıkı sıkı yapış, yapışmazsan bozulursun. Tövbene sıkı sıkı yapış, tövbeni bozarsan bozulursun. Rabbim bizi bozulanlardan eylemesin, amin. "İnsanlardan bazıları Allah'a ve ahiret gününe inandık derler, halbuki onlar inanmış değillerdir." Bunları hızla geçeyim saat çünkü on bir oldu. "Ahir zamanda bazı kimseler çıkacak ve dini dünyaya alet edecekler. İnsanlara yumuşak görünmek için kuzu derilerine, kuzu postuna bürünecekler. Dilleri şekerden tatlı fakat kalpleri kurt kalplidir." Ne yapacaklarmış? İnsanlara yumuşak görünecekler. Onlar böyle yumuşak yumuşak konuşuyorlar, böyle tatlı tatlı, böyle badem bıyıkları var böyle, güzel böyle, ne kadar yumuşak konuşuyorlar böyle ne kadar tatlı konuşuyorlar. Iıiıy!

Tabi, ben kaba ve sertim! Bir de neyim? Kabayım, sertim, dikim. Ondan sonra böyle olduğu gibi konuşuyormuşum her şeyi, celalliymişim! Bunlar benim negatif yönlerimmiş. Yani böyle çok affedersiniz yumuşak olacaksın. Yani böyle doğruları söylemeyeceksin, haykırmayacaksın, yani celallenmeyeceksin. Ya haram her yanımızı sarmış, nereye celallenmeyeceksin! Münafıklık sarmış her yanımızı, nereye celallenmiyorsun! Dert sarmış, dert bizi, nereye celallenmiyorsun! Ama yok! İnciniyor arkadaşlar, inciniyorlar! Allah bizi affetsin, amin. Demek ki kuzu postuna bürünecekler, münafık bunlar. Senin paranı, makamını, mevkini kullanmak istiyor ve dilleri şekerden tatlı. Bunlar insanları aldatmak için konuşuyorlar çünkü. Şekerden tatlı, yumuşak yumuşak söylüyorlar. Yani bakıyorsun sanki ilim ehli, evet! Yani "peygamber de hatalar işledi", peygamber onun asker arkadaşı sanki, evet. Allah bizi affetsin, amin.

Devam ediyor: "Bunlar benim affıma mı güvenip aldanıyorlar yoksa bana karşı mı benim rahmetime güvendikleri için mi böyle cüretkar davranıyorlar? Şanıma yemin ederim ki onların üzerine öyle bir fitne, öyle bir

musibet göndereceğim ki o çok yumuşak huylu, halim selim olan kimseleri bile şaşkına çevirecek." İşte bu zamanı yaşıyoruz, bu zamanı yaşıyoruz ve bizim üzerimize öyle bir belalar, öyle bir fitneler geliyor ki bizim üzerimize öyle şeyler geliyor ki biz bunlardan bile uyanmıyoruz. Enflasyon geliyor, en büyük fitne. Faiz geliyor, en büyük fitne. Fuhuş her yeri sarıyor, en büyük fitne. Uyuşturucu, kumar, içki her tarafımızı sarıyor, en büyük fitne ve bizi içimizden yıkıyor, çocuklarımız gençlerimiz helak oluyor, farkında değiliz. Bu münafık görüntülülerden oluyor.

Ülke olarak da farkında değiliz. Yani batıda Yunanistan silahlanıyor. Komple adalar silahlı, elin gavuru gelmiş oraya bir tane Dedeağaç'a kurmuş düzenini. Yunanistan'dan sarılmışız, öbür taraftan İran'dan sarılmışız, Suriye'den sarılmışız, Irak'tan sarılmışız PKK'yla. İngiltere'si, Amerika'sı, Hollanda'sı anasının gözü gelmiş Akdeniz'den sarmış bizi. Yukarıdan biz Karadeniz'in normalde güvenlik sigortası olan Kırım'ı kaybetmişiz, Kırım'ı kaybetmişiz! Kırım yok! Sarılmış ülkenin dört bir tarafı, bakın ülkenin dört bir tarafı sarılmış. İçi de münafıklarla sarılmış, sabetaistlerle, kafirlerle, mürtetlerle sarılmış. İçkicisiyle, kumarcısıyla, yobazıyla, evet, fuhuşçusuyla, aldatanlarla, üç kağıtçılarla sarılmış. İçeriden de sarılmış dışarıdan da sarılmış. Bize hala daha şirinlik yapıyorlar, uyutuyorlar bizi. Uyanın ey ümmeti Muhammed, ey Anadolu insanı, uyanın! İçimiz dışımız sarılmış vaziyette. Yarın öbür gün savaşacak gençlik bulunmayacak. Vatanı peşkeş çekecekler, vatanı savunacak insan bulamayacağız. Uyuyoruz ama yumuşak görünüyorlar bize, hakikati anlatmıyorlar. Ülkede uyuşturucu almış götürmüş 2013'e kadar. 2003'ten 2013'e kadar %800 artmış. 2013'ten 2023'e kadar ne arttığını bilmiyoruz.

Uyuşturucu sarmış her tarafımızı, içki sarmış her tarafımızı, fuhuş sarmış her tarafımızı, zina sarmış her tarafımızı, faiz sarmış her tarafımızı, rüşvet sarmış her tarafımızı, üç kağıtçılık beş kağıtçılık sarmış her tarafımızı. Mahkemeler şeylerle, ne o, dosyalarla dolu, icra dosyalarıyla dolu. Dolu. Adamın otuz tane suçu var, dışarıda dolaşıyor, otuz birinciyi işliyor. Otuz altı tane dosyası var adamın, adam dışarıda otuz yedinciyi işliyor. Çürümüşüz! O münafıklar çürütmüş, içimizi dışımızı çürütmüş! Yunanistan adalarda silahlanıyor bize karşı, biz Yunan adalarına tatile gidiyoruz! Dedeağaç'a ABD"yi çağırmış, oraya üs kurdurmuş, adamın uçakları, silahları, topları Türkiye'ye doğru, adaları silahlandırmış her şeyi Türkiye'ye doğru, biz adalara gidiyoruz tatile. Diyoruz ki "Ey Yunan biraz daha zengin ol, biraz daha silahlan..." Evet! Evet, var mı şerh düşen ona? Yok! Müslümanlara şerh düşüyorlar, "Her sene hacca mı gidilir, Araplara para yediriyorsunuz." Be edepsiz! Sen Yunan'a yediriyorsun ya, sen ABD'ye yediriyorsun ya, sen

Maldivlere yediriyorsun ya, ona bakan yok. Sarılmış etrafımız. Etrafımız, içimiz dışımız sarılmış. Bu münafıklar helak ediyorlar ortalığı, bir de bizdenmiş gibi görünüyorlar, yumuşacık, tatlı tatlı konuşuyorlar. Sen parayı ver yeter ki. Sen parayı ver onlara sen makamı ver onlara. Bitti, tamam. Başka bir şey lazım değil. Allah bizi affetsin, amin. Son hadis-i şerif: "Kim insanların kalbini çelmek için kelamın kullanışlığını öğrenirse Allah kıyamet günü ondan ne farz ne nafile hiçbir ibadetini kabul etmez." Hani var ya böyle, düzgün konuşma değil, insanları aldatma, insanları kandırma. Hani hitabeti çok yüksek, hitabeti çok düzgün ama ne için? İnsanları kandırmak için!

Bir anlatıyor, bir anlatıyor, bir ağlıyor! "Bu işler böyle olmaz" dedi attı on tane senet! Ya dedim ya! Kolumda saat var, o zaman gayrimeşruyu yeni bırakmışız daha biz de. Ben şövalye altın yüzük takmayı hiç sevmiyorum, bizim Bayındır'da adettir, pavyona gidersin şövalye yüzüğünü bırakırsın emanet olarak, ertesi gün gider parayı ödersin. Ben saat bırakıyorum mecbur kalırsam. Saat kıymetli, e biz de saat bıraktık. Bir ay sonra bir daha çağırdılar, bir anlatı aynı adam, on tane daha senet attı. O zaman öğrendim, "Gel bakayım buraya" dedim beni çağırına, "Bu dedim geçen ay on senet verdi, şimdi de on senet veriyor, bu adam iflas eder, ne iş yapar?" dedi, gaza getirmek için veriyor dedi. Tak yakasını topladım, "Aldatan bizden değildir" diyor hadis-i şerifte dedim. "Lan yediniz benim saati desene" dedim, uyanıkım ben hesapta. Böyle yaptı böyle, boyu benden aşağıda, böyle baktı bana "Mustafa kardeş ben saati getireyim" dedi. Saat kıymetli çünkü. "İstemiyorum lan" dedim. Dedim "Mustafa Özbağ ne zaman verdiğini geri istemiş?" dedim. Bitti! Ama yumuşak dille aldı onu. Aha hadis-i şerif: "İnsanların kalbini çelmek için kelamın kullanılışını öğreniyor." Kalbini çalacak, aldatacak çünkü kandıracak onu, onun parasını yutacak, onun makamını kullanacak, onun makamını kullanacak, onun zenginliğini kullanacak ama diyor ki "Allah onların hiçbir ibadetini kabul etmez."

Rabbim bizleri ve Ümmet-i Muhammed'i münafıklıktan muhafaza eylesin, amin. Münafıklardan da muhafaza eylesin, amin. Bizde münafıklık alametleri varsa Rabbim tövbe ediyoruz, onları bizim üzerimizden atsın, amin. Cenâb-ı Hak bizleri dosdoğru Müslümanlardan eylesin, amin. Dosdoğru dervişlerden eylesin, amin. Dosdoğru sufilerden eylesin, amin. Rabbim kendisine dosdoğru kullardan eylesin, amin. Cenab-ı Hak cümlemizin ve cümle Ümmet-i Muhammed'in hatalarını, kusurlarını affeylesin, amin. Bizleri münafıkların elinde oyuncak olmaktan uzak eylesin. Amin. Kafirlerin elinde oyuncak olmaktan uzak eylesin, amin. Mürtetlerin elinde oyuncak olmaktan uzak eylesin, amin. Rabbim Müslümanlara zarar vermek isteyenleri kahru perişan eylesin, amin. Bizlere zarar vermek isteyenleri kahru

perişan eylesin, amin. Cenab-ı Hak Filistin'e özgürlük nasip eylesin, amin. Bu pis Yahudi devletini batırsın, amin. ABD'yi batırsın amin. Müslümanlara zulmedenleri batırsın, amin. Müslümanların kanını, şanını, şerefini, haysiyetini, namusunu ayaklar altına alanları helak eylesin, amin. Onlara günyüzü göstermesin, amin. Onların gönüllerini, bağırlarını yaksın, amin. Nerede Müslümanlara zulmeden varsa Cenab-ı Hak onu parım parım parçalasın, amin. El-Fatiha maassalavat, amin. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Sürçü lisan ettiysek affola. Önümüzdeki hafta "Felsefecinin dini inkâra yahut din ehliyle mübahaseye kudreti yoktur. Böyle bir şeye girişirse hak din onu mahveder", buradan devam edeceğiz inşallah. Geceniz hayır olsun.

12 NİSAN 2025
TASAVVUF VAKFI
MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/oRaEm6jcY9E?si=V_X7FmjNbR3g2JjL

MESNEVİ-İ ŞERİF 2151-2152. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selâmünaleyküm. Aleykümselâm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümle ümmeti Muhammed'i hak ve hakikati anlamayı, yaşamayı nasip eylesin. Cümlemize Kur'an ve sünnet-i seniyeye sıkı sıkı bağlanmayı nasip eylesin. Nerede Müslümanların namusuna, şerefine, ırzına, hakkına, hukukuna tecavüz ediliyorsa Cenab-ı Hak hepsinin de intikamını alsın. Hepsini rezil ve rüsva eylesin. Filistin'e yardım eylesin. İsrail'i batırsın. Destekçilerini batırsın. Deccaliyeti yerle yeksan eylesin. Doğu Türkistan'a özgürlük nasip eylesin. Bütün Müslümanları hür, özgür bir şekilde dinlerini yaşamayı nasip eylesin. Âmin. Geçen hafta:

"Kalpazanlar kalp paraya nasıl gümüş sürerler ve üstüne padişahın adını kazırlarsa, onların sözlerinin dış yüzü de tevhit ve şeriattır. Fakat iç yüzü ekmekteki delice tohumuna benzer."

Bu biraz münafıklarla alakalı bir meseleydi. Hazreti Pir burada din münafıklarını, din döneklerini anlatıyor. Tabii bizim o geçen haftaki sohbetten sonra da biraz mahalleleri karıştırmışız. Gene gündeme düşmüşüz konuştuğumuz sözlerle alakalı ama biraz böyle hani, akil düşünen, elini vicdanına koyanlar demişler ki evet, yani söyledikleri doğru, haklı gibisinden. Bir başkasının doğrulaması bizi ilgilendirmiyor veya yermesi de bizi ilgilendirmiyor. Biz gördüğümüzü söylüyoruz. Biz bu noktada hissettiğimizi, anladığımızı söylüyoruz. Bu noktada birilerine yaranma derdimiz yok veya birileri konuştuklarımızdan dolayı düşman olacakmış, o konuda da derdimiz yok. Hak neyse, gördüğümüz biz onu anlatmaya çalışıyoruz. Benim herhangi bir partiyle işim yok. Bunu defalarca söylüyorum ben siyaseti 12

Eylül'den sonra bıraktım. Benim aktif siyasetle işim yok. Benim siyasetim Kur'an, sünnet, vatan, millet.

O yüzden benim öyle bir vatana, millete faydalı bir şey varsa alkışlarız. Vatana, millete faydalı bir şey değilse, eleştirilecek bir şeyse eleştiririz. Benim belediyelerden gelecek olan akçem yok, devletten gelecek olan akçem yok. Öyle bazen bunu böyle öyle zannederler. Ben de diyorum ki böyle yazanlara diyorum gidin Osmangazi Belediyesi CHP'nin elinde, Büyükşehir de CHP'nin elinde. Bizim vakfımıza veyahut da bizim kendimize, şahsıma veya vakfın adına bir kuruş geçtiyse biz her türlü hesabı vermeye açığız diyorum. Elhamdülillah, hamdolsun. Bizim ne kardeşlerimizin kursağına girer öyle bir şey ne de bizim kursağımıza girer. Ben o yüzden biraz fütursuzum. O yüzden biraz rahatım. Benim böyle bir derdim yok. Belediyelerden hangi partiden olursa olsun oradan nemalananlar düşünsün. Benim nemalandığım bir yer yok. Veyahut da devlette iş peşinde koşturan, ihale peşinde koşturan bir kimse de değilim veyahut da işte bürokratik veya siyasi oligarşiye gidip el pençe durayım, "Bana şurayı tahsis edin, bana burayı verin" böyle bir derdim de yok.

Program yapacaksak gideriz kirasını öderiz. Hatta en son Merinos'ta kirasını ödediğimiz halde yine program yaptırmadılar. Dediler ki önce valilik dedi ki güvenlik nedeniyle yapamazsınız. Mahkemeyi kazandık, ondan sonra ama sonradan da oranın, Merinos'un o bir müdür varmış orada, bizim Ömer tanıyor, demiş ben izin vermiyorum. Parasını yatırdığımız halde. O yüzden bizim böyle bir hesabımız kitabımız yok. Herhangi bir siyasi partinin arka bahçesi, ön bahçesi de değiliz. Bizi ilgilendirmiyor. Ne ilgilendiriyor? Vatanımızı ilgilendiriyor, milletimizi ilgilendiriyor, Kur'an ve sünnet bizi ilgilendiriyor. Bu konuda eksik, yanlış bir şey görürsek söyleriz. Deriz ki bunu yanlış yapıyorsunuz. Eleştirilecek bir şey varsa da eleştiririz. Kimseden bu noktada çekintimiz de yok. O yüzden derdimiz Kur'an, sünnet, vatan, millet, başka bir derdimiz yok. Bizde zekat memurları da yok, sadaka kutuları da yok, sadaka memurları da yok bizde. Cenab-ı Hak'ka hamdu sena olsun, bizim böyle bir derdimiz de yok. O yüzden varsa hakikat neyse konuşuruz, Kur'an sünnet neyse konuşuruz. E alınıyorlar. Ne alınıyorsunuz kardeşim? Sonuçta dünya üzerindeki muhafazakarları söyledim. Yine aynı şeyi söylerim, Türkiye'dekiler de aynı. Bu bir hastalık, bu bir imanî hastalık hem bir de imanî bir hastalık bu. Sen normalde Allah diyeceksin, Kur'an diyeceksin, sünnet diyeceksin, yola çıkacaksın. Sonra yola çıktığın insanları bir makama, bir mevkiye gelince sırtını döneceksin, satacaksın. Bunun en aşağı tarifi şerefsizlik, südü bozukluk, kanı bozukluk. Bunun en aşağı tarifi bu. Yola çıktıysan onunla beraber sen bir makama, mevkiye gelince, sen bir şey

oldum zannedince yola çıktığın insanları satmayacaksın kardeşim, onlara sırtını dönmeyeceksin. Böyle yapıyorsan hiç bu konuda lafımı da geri çekecek değilim. Sen namussuz, şerefsiz, südü bozuğun tekisin. Bu kadar basit.

Ben bazen derslerde söylüyorum, alınıyorlar. Ben yola çıktım. Kimle ilk ders verdiğim kimse? Oktay. Ben satmadım. Ölünceye kadar yanımdaydı. Kim? Nuri. Hala daha yanımda. Kim? Harun. Hala daha yanımda. Burada da örnekliyorum arkadaşları. Ben Cafer'i satmadım, Adnan'ı satmadım, Hüseyin'i satmadım. Bursa'da bana para teklif ettiler, "Bu adamları terk et" diye. "Biz yeteriz sana" dediler. Evet, nerede İsmail bizim? İsmail'i satmadım. Tanıştık, sevdik birbirimizi. Bitti. Demirtaşlılar iyi bilir. Ben onu çavuş ettim diye dergahın bir kısmı gitmedi mi İsmail Demirtaş'tan? Gitti. Biz adam satmayı bilmiyoruz. Yanlışlık yaparsa söyleriz, anlatırız, bir daha anlatırız. A devam ediyor, o zaman alınacaksa başı alınır, ayrı mesele ama adam satmayız. Satmasını bilmiyoruz. Bizi satarlar, biz satmayız yine ama doğru bildiğimizi de söyleriz. O yüzden yola çıkıyorsun, Kur'an diyorsun, sünnet diyorsun, vatan diyorsun, millet diyorsun. İyi, koştur Allah koştur. Eee? Cukkayı görünce satıyorsun etrafındakileri. Beraber koşturduğunuz insanlar. Çünkü onlarla beraber o parayı yiyemezsin çünkü. Paylaşman lazım. Paylaşmak da zor gelir. O yüzden onu satacaksın, onunla arana mesafe koyacaksın, telefonlarına çıkmayacaksın, aramayacaksın, sormayacaksın. Ha kalabalık lazım. Siyasetçiler öyle yapar. Orada şakşakçı lazım. Açar telefon, "Nasılsın" işte adı neyse, "Yusufçuğum, nasılsın, iyi misin canım kardeşim? Ben seni çok severim bak. Hadi arkadaşları topla gelin. Ben filanca yere geleceğim. Biraz kalabalık görünsün." Tabii ya o zaman lazım. Parayı yerken lazım değil. Türkiye'deki tırnak içerisindeki siyasetçiler böyledir. %90'ı böyledir. İçinden birkaç tanesi namusludur. Onlar da içlerinde barınamazlar. Namuslu insan namussuzluğun kol gezdiği bir yerde barınamaz. Şerefli insan şerefsizliğin kol gezdiği yerde barınamaz. Ha, topa tutacaklarmış beni! Umrumda değil. Yaşım olmuş atmış dört, atmış dörtten sonra değişmeyeceğim. Ben on altı yaşında da aynıydım, ben yirmi dört yaşında da aynıydım, otuz dörtte de, kırk dörtte de, elli dörtte de, atmış dörtte de aynıyım. Yetmiş dört de olsa, seksen dört de olsa aynı olacağım. Ben yine lafımı esirgemeyeceğim. Çünkü şerefsizlerin yüzüne şerefsizliklerine ayna tutulmadığı müddetçe onlar şerefsizliğe devam edecek. Siz münafığın önüne bir ayna tutmazsanız o münafıklığa devam ediyor çünkü. İstiyorlar ki hem münafıklık yapalım hem de insanlar bizi alkışlasın. Münafığı alkışlayamam. Şerefsiz bir insanı alkışlayamam. Rüşvetçi bir insanı alkışlayamam. Hırsız bir insanı alkışlayamam. Yapamam bunu.

Kur'an'a, sünnete zarar veren bir kimseyi alkışlayamam. Kur'an ve sünnete sırtını dönen insanı alkışlayamam. İmanım el vermez buna. Çünkü birisinin gücünden dolayı, birisinin zenginliğinden dolayı eğer siz onu alkışlarsanız, boyun bükerseniz hadis-i şerifte diyor ki: "İmanınızın yarısı gider." Siyasetçidir, bürokrattır, beni ilgilendirmez. Ben Kur'an ve sünnet ne emrediyorsa onu söylerim. Analiz ediliyorsa bilgim nazarında analiz eder söylerim. İşine gelmiyormuş? Beni ilgilendirmez. Allah bizi dosdoğru yolundan ayırmasın. Kur'an ve sünnet-i seniyyeden ayırmasın. Hak ve hakikatten ayırmasın. Hak ve hakikat üzerine bu dünyadan göçüp gidenlerden eylesin. Âmin. Ecmain. "Felsefecinin..." Şimdi Hazreti Pir, felsefecilere döndü. Geçen ders böyle münafıklarla alakalıydı. Bugünkü beyitler felsefe ile alakalı:

"Felsefecinin dini inkâra yahut din ehliyle mübahaseye kudreti yoktur. Böyle bir şeye girişirse hak din onu mahveder."

Felsefe, Yunanca kökenli bir söz. Bunun normalde Grek dilinde Philo veya Sophia olarak geçmiş. Aslında çıkış noktası gayet şey, masumane; hikmeti sevme, hikmeti arama. Yunan bunun normalde eğer ki böyle bizim topraklarımızdan çıkmış olan Yunan felsefesine veya eski Grek, Helenistik felsefeyi incelediğimizde bu topraklardan çıkma. Yani dünya üzerinde yazılı olarak felsefenin başlangıcı Ege Bölgesi. Yani bildiğiniz Yunanistan değil. Aslında bildiğiniz Yunanistan, Helenistik çağın devamı da değil. O Helenistik veya Grek felsefesi Anadolu'nun. Avrupa böyle Anadolu'da böyle bir hani felsefenin varlığını biliyor. Yunanistan'ı Yunanistan olarak isim koymaları sanki o Helenizmin devamıymış gibi göstermeleri kendi felsefelerinin temelini sağlamlaştırmak için. Avrupa onları normalde Yunanistan olarak söyler. Aslında Yunanlılar, oradaki Yunanistanlılar gerçek Helenist değildir. Bunun ayrı bir tarihi konuşması olabilir. Derdimiz o değil. Derdimiz normalde felsefenin nereden çıktığı. Felsefe bu manada bu topraklarda yani Ege Bölgesinde normalde sudur etmiş bir hikmet arayışı. Hikmet arayışı! Hikmet, Müslümanların da arayışında. Hadis-i şerifte demiş ya: "Hikmet Müslümanın yitik malıdır, Çin'de de olsa gidiniz alınız" demiş. Bakın bunu çevirirlerken Türkçeye ilim olarak çeviriyorlar. İlim değildir, hikmettir bu. Çünkü bana sorarsanız hikmet ne diye, ben diyeceğim ki Hazreti Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem in sünneti. Bunu ilim olarak bizim dilimize çevirdiler. Bize öyle bunu söylediler. Bu hikmetin karşılığı ilim değildir çünkü. Hikmet ilimi de kapsar ama hikmeti sadece ilim dersek daraltmış oluruz. Çünkü hikmet hem maddi alemi hem de bugünkü dilde metafizik diyorlar ya, manevi alemi de kapsar. Hikmet fenni de kapsar, matematiği de, kimyayı da kapsar ama hikmet aynı zamanda Allah'ın varlığının bilinmesini de kapsar, Allah'ı tanımayı bilmeyi de kapsar hikmet.

Zaten normalde o Helenistik çağın daha da eskisi Grek çağın felsefecileri varlığı tanıma, varlığı yaratanı tanıma için yola çıkmışlar. Onun çıkış noktası bu. İslam'da hani hikmet dediğimizde o zaman bütün hem dünyevi hem de uhrevi ilimleri bütünüyle bir bütün olarak içine alan bir kavram hikmet dediğimizde. Hani ayet-i kerimede de diyor, "Kime hikmet verildiyse ona çok güzel, çok önemli bir şey verilmiştir."

O yüzden bunun içerisine tefekkürü koy, bunun içerisine normalde akli muhakemeyi koy, bunun içerisine fikri muhakemeyi koy. Fikir ayrıdır, akıl ayrıdır. Bunun içerisine, hikmetin içerisine kalbi muhakemeyi koy, kalbi aklı koy, bunun içerisine ruhu koy, bunun içerisine sırrı koy, bunun içerisine Allah'a yakınlaşmayı koy. Hikmet dediğinizde bütün her şeyi içine alır. İslami olarak düşünürsek bu manadan bakarsak Kur'an ve sünnet bu manadan bakarsak Kur'an ve sünnet düşünmeyi hakikat arayışı olarak görür. Yani sonuçta biz vahye tabi düşünürüz. Biz aklımızı da vahye tabi tutarız ama son dönem felsefe, genel olarak aklı ilahlaştırır. Bizim bu noktada felsefeye karşı çıkışımız aklı ilahlaştıran felsefeye karşı çıkarız. Ben aklı ilahlaştıran felsefeye karşı çıkarım. O yüzden İbni Rüşt'e de karşı çıkarım. Çünkü aklı önde tutmuştur vahyin üstünde tutmuştur. Farabi'ye de karşı çıkarım. Sebep? Farabi de aklı önde tutup aklı ilahlaştırmıştır, vahyin üstüne çıkarmıştır.

Şimdi bir kısım böyle bizim içimizdeki böyle İslamiymiş gibi görünen profesörler, İslamiymiş gibi görünen felsefeciler Farabi'yi, İbni Rüşt'ü böyle havalara çıkarlar. Aslında kalplerinde maraz var. İçlerinde maraz var. Maraz ne? Onlar İbni Rüşd'ü ve Farabi'yi vahyin üstünde tuttukları için öne alıyorlar. Ama Kindî'yi okumazlar örneğin, Gazali'yi okumazlar örneğin, Gazali'yi eleştirirler. Oysa Gazali de Tahafütü'l Felasife'de Farabi'yi de İbni Rüşd'ü de lime lime atar. Zaten Aristoymuş, Eflatunmuş, onları zaten atar. Onlar çekirdek gibidir, zaten atar onları ama ülkemizde ne yazık ki yani İslam ülkelerinde, bilhassa Anadolu'da, bilhassa İstanbul'da, Anadolu dediğimde bütün Türkiye, İstanbul da dahil buna ama bir kısım böyle kendisini entelektüel görenler İbni Rüşt'ü ve Farabi'yi öne çıkarırlar felsefede. Hatta siyasetçiler de vardır bunun içerisinde. Yani muhafazakar, dindar siyasetçilerin de bir kısmı Farabici veya İbni Rüştücüdür gizliden. Mesela onlar kakarlar Ali Şeriati'yi de koyarlar işin içerisine. Yani o bir kısım dindar kesim Ali Şeriaticidir mesela. Siz onları mesela işte Refah Partili, AK Partili olarak isim de vereyim, görürsünüz, öyle onların içindedir. Onların içerisinde bunları savunan insanlar vardır. Yani o yüzden birisi çıkar, "1400 yıl önceki dinin ahkâmıyla bir şey yapamazsınız, geçti onlar. Dinde bunların hepsinin de yenilenmesi lazım" der. Der! Sonra tepkiyi de görünce "Ben öyle demek istemedim" der. Çünkü felsefenin çıkış noktası aklı kullanmaktır. İslam

ise aklı vahye bağlar. Bakın tekrar ediyorum bunu, felsefenin çıkış noktası aklı yüceleştirmek, aklı kullanmaktır, aklı ilahlaştırmaktır. İslam aklı reddetmez, akılla savaşmaz da ama İslam aklı vahye tabi tutar. Ayrıldığı yer burasıdır. Bakın ayrıldığı yer burasıdır. Ben kendimce örneklendirmek istersem, ben düşünceye aykırı değilimdir, ben hikmete aykırı değilim. Ama ben aklı ilahlaştırmaya aykırıyım. Sen aklını ilahlaştırma. Aklın vahye tabi olduğu müddetçe sana faydalıdır. Aklını vahye tabi tutmuyorsan o akıl seni helâka götürür, cehenneme götürür. Hatta sen o aklında fitne çıkarır, o aklında insanları da cehenneme götürürsün. Çünkü ahir zamanda öyle kimseler çıkacak ki bunlar sizin dilinizden konuşacaklar, sizdenmiş gibi konuşacaklar. Ama onların götürecekleri yer cehennem olacak diyor.

Demek ki ahir zamanda öyle insanlar çıkacak, bu insanlar toplulukları arkalarına takacaklar tabiri caizse. Devasa toplulukları olacak bunların ama bunların davet ettikleri, çağırdıkları o toplulukları götürdüğü yer cehennem olacak. Sebep? Bunlar sapkın çünkü vahiye tabi değil. Şu anda İslam dünyası vahye tabi olsa, İslam dünyasının idarecileri vahiye tabi olsa İslam dünyası böyle zulüm altında durmaz. İslam dünyası ne yazık ki vahye tabi değil. Yöneticileri de vahye tabi değil ama arkalarındaki kitleleri aldatıyorlar, kandırıyorlar, ütüyorlar. Bakın her gün Müslümanların kanına, namusuna, şerefine, haysiyetine, ırzına tecavüz ediliyor ve Müslümanlar bütün ülkelerde haksız bir şekilde cezaevlerine tıkılıyor ve haksız suçlamalarla cezaevlerinde ömürleri tükeniyor o insanların ve İslam dünyası bu zulümler altında inim inim iniyor. Adam Gazze'yi konuştu diye cezaevine konuluyor. İsrail'e kahrolsun İsrail dediği için cezaevine konuluyor. Katil İsrail denilince cezaevine konuluyor. Bütün dünya üzerinde böyle. E basında da okuyoruz, Türkiye'de de aynı, benim okuduklarım. Tekirdağ'da mı nerede bir yerde birisi bir böyle bir üç dört kişi toplanmışlar bir şey demişler, altı aydan beri cezaevindeler adamlar. İslam dünyası vahye tabi olmadığı için bu sıkıntıları yaşıyor. Vahye tabi değil. Allah bizi affetsin. Âmin. O yüzden normalde vahiy ise Allah'ın mutlak hikmetidir, bilgisidir vahiy ve normalde akıl vahyin kulu olursa, vahyin kulu olursa hikmete ulaşır. Akıl vahye tabi olmazsa zındıklaşır, kâfirleşir, şeytanın emrine girer ama ne yazık ki bu son iki yüz yıldan beri aklı vahyin üzerinde görmeye başladılar. Bu hastalığı bizim içimize attılar ve aklı vahyin üstünde görmek entelektüellik oldu, modernite oldu. O yüzden İslam'ın olmazsa olmazlarının üzerinde tartışmalar var. Yani ne diyor? Namaz salattır diyor. Yaptığınız ibadet değil diyor. O namaz değil diyor. Yani küçümsüyor. Yani siz diyor ritüellere tabisiniz. Ritüellere tabi olunca hani siz ritüeldesiniz. Yani bir namazın özü sizde yok yani! Ya? Namazın özü onda! Çıkıyor televizyona, anlatıyor. Küçümsüyor namaz

kılanları. Kur'an ve sünnete tabi olma mücadelesini verenleri küçümsüyor. Çünkü aklı Kur'an'dan üstün tuttu. Aklı vahiyden üstün tuttu. Aklı Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem den üstün tuttu. Büyük felsefeci, büyük düşünür oldu öyle denilince.

Oysa Casiye 23'te diyor ki: "Hevasını ilah edinen kişiyi gördün mü? Allah onu bilerek saptırmış, kalbini ve kulağını mühürlemiş, gözünün üstüne perde çekmiştir." Buradaki heva dediği şey insanın nefsine bağlı aklı. O kimse hevasına uyuyor. Hevasına uyudukça devam ediyor. Allah da onun gözünü de kulağını da kalbini de mühürlüyor. Allah mühürlediği için öyle yapmıyor. O öyle yaptığı için mühürlüyor Cenab-ı Hak ama ne yazık ki İslam dünyasında sünnet-i seniyyeye tabi olmak, Kur'an'ın ahkamına tabi olmak gericilikmiş gibi algılanıyor. Moderniteden uzak o kimse Kur'an ve sünnete bağlıysa. Oysa din söz konusuysa Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri: "Size iki şey bıraktım. Kim sımsıkı yapışırsa asla sapıtmaz. Birisi Allah'ın kitabı Kur'an, diğeri de benim sünnet-i seniyyem." Başka bir rivayette de ehlibeytim der. E şimdi böyle olunca burada demez ki Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem size aklı bıraktım, siz Kur'an'ı kenara alın aklınız nasıl hükmettiyse öyle devam edin. Böyle bir hadis-i şerif yok! Aklın vahye tabi olacak. O yüzden yani günümüzün genel olarak felsefe ile alakalı meselelerde eskiden de bu aynıydı. Bu önceden de böyleydi. Yani normalde İslam'ın o 300.400. yıllarda ne yazık ki böyle o Grek felsefesi elden geçirilmeden çevirilerekten İslam dünyasına hızla girdi onlar. Hızla girince neresi yaramaz, neresi yarar incelemediler bile. Onların hepsini aldılar. Hatta bir kısmı da işte kimisi Sokrates'i, kimisi Aristo'yu peygamber ilan etmeye kalktılar ya. Hani peygamber olabilir dediler. Bunu söyleyenler var. Allah bizi affetsin. Âmin ama mesela felsefede sadece akıl vardır. Oysa iman eden Müslümanda aklın üstünde Allah'ın nuru vardır. Kime o nur verildiyse ayet-i kerimeyi hatırlayın. O nurla hani o kalpte olan nurla aklın üstündedir o. O kimse yanlışı doğruyu ayırt eder.

"Kim Allah'tan hakkıyla korkarsa Cenab-ı Hak onun kalbine bir müftü koyar." Bildiğiniz müftülerden değil o. Bu Cenab-ı Hakk'ın müftüsü. Bu devletin müftüsü değil. O size doğruyu yanlışı öğretir çünkü. O yüzden akıl Allah'ın nuruyla aydınlanırsa akıldır. Akıl eğer Allah'ın nuruyla aydınlanmadıysa kördür, karanlıktır. Kördür, karanlıktır. Seni bir yere götürmez. Rabbim muhafaza eylesin. Âmin. O yüzden ister bunun içerisine İbni Sina'yı da koyun, bunun içerisine Farabi'yi koyun, bunun içerisine İbni Rüşt'ü de koyun. Bunlar aklı üstün tutmuşlardır. Allah bizi affetsin. Âmin. O yüzden ha firavun, ağır olacak bu sözüm ama ha aklı üstün tutan bir kimse. Ha şeytan ha aklı üstün tutan, vahiyden üstün tutan bir kimse, arasında bir fark yoktur.

Nemrut da çok akıllıydı, Firavun da çok akıllıydı ama vahyin karşısında yenildiler. Nemrut İbrahim'e yenildi, Firavun Musa'ya yenildi, Ebu Cehil Muhammedi Mustafa'ya yenildi Sallallahu Aleyhi ve sellem e. O yüzden felsefe yani aklı vahiyden üstün tutan felsefe, dinin karşısında yenilmeye mahkumdur. Hazreti Pir de onu söylüyor. O yüzden bu felsefeciler böyle İslam dünyasına veya Müslümanlara yaklaşırken şöyle yaklaşıyorlar: "Felsefe bir dünya görüşüdür, varlık üzerinde genel bir teoridir." Baktığınızda bu böyle çok tatlı geliyor bize. Hani bunu böyle tehlikeli bir şey görmüyorum. Ben konuşurken diyorum kardeş, aklın vahiyden üstün mü değil mi? Bunu aklım almıyor. Hani bakın buna hadis-i şeriflerle başladılar. Ne dediler? İşte bir hadis-i şerif akla aykırıysa biz onu reddederiz. Bu kafirlik, bu münafıklığın işaret fişeğiydi bu. Bunu İslam dünyası satın aldı. Bunu diyanetçiler, ilahiyatçılar satın aldı. Bunu siyasetçiler satın aldı. Yani hadis-i şerife bakacaklar. Hadis-i şerif onların akıllarına uyuyorsa hadis-i şerif olarak kabul edecekler. Ama hadis-i şerife bakacak. Onun aklına uymadı, onun aklına uymadığı için hadis-i şerifi reddedecek. Akılperestliğin başlangıcı bu. Bizim hoşumuza gitti bu. İslam dünyasının hoşuna gitti: "Evet, aklımıza uyuyorsa alırız." Allah Allah! Yani sen Allah Resulünden daha iyi düşünüyorsun öyle mi? Yani vahiy sana geldi yani? Ve bu böyle yaygınlaştı. Farkında mısınız? Bütün böyle evlerde, okullarda, caddelerde, gazetelerde, televizyonlarda, ilahiyatta, diyanette bunu böyle söylüyorlar. Yani o hadis-i şerif akla uygunsa alıp kabul edeceğiz. Aklımıza uygun değil ise biz onu kabul etmeyeceğiz, reddedeceğiz. Burdan başladı ya, burada durmadı bu.

Şimdi ne diyorlar? Şimdi Kur'an'a dil uzatıyorlar ve diyorlar ki mesela o gitti ya, Almanya'ya gitti, profesör. Neydi onun adı? Mustafa Öztürk. Ne diyor? Bu diyor ayet-i kerimeler Allah'ın kelamı olamaz. İşaret fişeğini patlattı. Bunu gizliden gizliden kendi kendilerine bunu konuşuyorlardı. Bunların başlangıcı nereden? İlahiyattan. O da nereden? Şimdi hadisleri inkar eden neydi? Mehmet...Neydi o? Mehmet Okuyan. Hocası kim? Süleyman Ateş. Süleyman Ateş'in hocası kim? Nereden etkilendi? Afganî'den. Peki, öldü ya bir tane daha diyanetçi vardı, Yaşar Nuri. Hocası kim? Çok metheder o. Sorun akıllılara, Yaşar Nuri'nin hocası kim? Profesör kim? Bir şeyin geldisine bakacaksınız. Adam şeyhlik yapıyor, değil mi? Onun şeyhi kim? Onun şeyhi kim? Aynı şey. Neyse kurtarayım sizi. Hüseyin Atay, Ankara. Peki onun etkilendiği yer neresi? Mason Afganî yine. Bakın, bunlar sapıklık kanalları. Sapıklık kanalları. O devam ediyor. O yüzden hani böyle bunlar yaklaşırlarken az önce bir hadis-i şerif söyledim ya, bizdenmiş gibi davranırlar. Bizdenmiş gibi davranıyorlar. Bizim gibi konuşuyorlar ve dediler ki hadis-i şerifler akla uygunsa kabul edeceğiz. Şimdi ayet-i kerimelere döndüler.

Şimdi diyorlar ki yani bu ayet bu zamanda yaşanmaz. Tarihsel mi? Kur'an'a nasıl bakacağız? Tarihsel mi bakacağız, evrensel mi bakacağız? Bunu da çıkarmadılar mı? Bana soruyor Çanakkale'de profesörün birisi: "Hocam" diyor "Kur'an'a tarihsel mi bakacağız, evrensel mi bakacağız?" Ben şimdi cevap veriyorum. Diyorum hem tarihsel bakacağız hem evrensel bakacağız. Ya neden ayırt edelim Kur'an'ı tarihsel mi bakacağız, evrensel mi bakacağız diye. Arkasında bir hinlik olmamış olsa böyle bir şey olur mu? Kur'an Kur'an'dır. Ama yok! Tarihsel bakacağız. Tarihsel bakınca şu çıkacak çünkü orta yere: Bu 1400 yıl önce doğruydu, şimdi doğru değil.

Ne diyorlar? Recm cezası 1400 yıl önce öyleydi. Hakkında ayet de yok. O yüzden recm cezası uygulayamazsınız. Yani insanı öldüremezsiniz diyor. İdam edemezsiniz. İyi, gelsin birisi senin karının ırzına geçsin, bir de öldürsün. Senin kızının da ırzına geçsin, ardından öldürsün. Sen ne yapacaksın ona? Erdemlilik gösterip af mı edeceksin yoksa diyeceksin onların da öldürülmesini, onun da öldürülmesini mi istiyorum diyeceksin? Hangisini yapacaksın. Şimdi desem ki buradaki evli ve kız çocuğu olanlara hangisini istiyorsunuz desem, hepsi de der ki öldürülmesini istiyoruz. Doğru mu? Doğru? Ama bu 1400 yıl önce kullanıldı, şimdi kullanılmıyor. Ne olacak? Senin hem eşine tecavüz eden, öldüren veya senin kızına tecavüz eden, öldüren kimse cezaevine girecek. Sonra bir vesileyle bir af çıkacak. Af çıkınca gelecek karşında oturacak senin. Sonra sen de yediremeyeceksin. Vuracaksın onu. Bu sefer sen katil olacaksın. Gireceksin içeri otuz üç yıl sen ceza yiyeceksin. Neden? Çünkü o bin dört yüz yıl önce kaldı. Revize edilmesi lazım. Dil ne? Revize edilmesi lazım. Ne kadar tatlı değil mi? Revize etmek! Ne kadar tatlı! Neydi bir de r ile başlayan gene? Reform. Dinde reform yapmamız lazım. Evet. Her şey bitti, dinde reform kaldı. Her şeyi revize ettik, bir de dini revize edelim. Bu neden? Aklı üstün tuttu çünkü, aklı üstün tuttu. Toplum veya İslam dünyası, bu sözlerin nereye gittiğinin farkında değil. Bununla neyin kastedildiğinin farkında değil. Revize edeceğim dediğinde ben aklıma göre dini tekrar reforme edeceğim. Bu ayetler olmaz, bu hadisler olmaz, at kenara. Fransız gavurundan ne farkımız kaldı o zaman? Fransız gavuru Macron da diyordu ki Kur'an'daki cihat ayetlerinin çıkarılması lazım. Bu Kur'an'da cihat ayetleri durduğu müddetçe Müslümanlarla problemimiz var bizim. Neden? Müslümanları istedikleri anda bombalayacaklar, istedikleri anda işgal edecekler. Müslümanların kanını, namusunu, şerefini, haysiyetini, parasını ütecekler. Sen susacaksın. Paranızı ütecekler, yüzde elli kusur faizlerle paranızı ütecekler. Siz susacaksınız. Ekmek alırken yüzde elli faiz ödeyeceksiniz. Bildiğiniz ekmek. Bildiğiniz ekmek, Türk toplumunun birinci gıdası ekmek. Onu alırken yüzde elli faiz ödeyeceksiniz,

vergi hariç. Yüzde yirmi beş de vergi koy, yüzde yirmi beş. Bir ekmek alırken yüzde yetmiş beş gitti bedavadan. Nereye gitti? Deccalist sisteme gitti. Dünya üzerinde en yüksek faiz Türkiye'de, ikinciyiz biz. Dünya üzerinde ikinciyiz faizin yüksekliğinde.

Vahyi ister misin, istemezsin? Hadis-i şerif senin aklına o zaman uymaz. Ne diyor hadis-i şerifte? "Kim bir Müslümandan faiz alırsa annesiyle Kabe duvarının dibinde zina etmiş gibi olur" diyor. Ondan sonra bu hadis-i şerife önce ilahiyatçılar karşı çıkıyor. Aklı üstün tutuyorlar çünkü vahyi değil. Vahyi üstün tutmuş olsa, vahyi üstün tutmuş olsa haramları yasaklar. Vahyi üstün tutmuyorsa haramlar yasaklanmaz. Haramlar serbest, helaller yasak olur. Allah bizi affetsin. Âmin. Yani o yüzden bizim bu noktada düşünmek veya hakikati aramak veyahut da doğruyu aramak bizim bu noktada bir sıkıntımız yok. Bir Müslüman hakikati arar. Bir Müslüman doğruyu arar. Bir Müslüman hem ahlaki olarak en doğrusunu yaşamaya çalışır hem de metafizik olarak en doğrusunu yaşamaya çalışır. Müslüman hem dünyevi hakikati arar hem de uhrevi hakikati arar. Müslüman aynı zamanda da bugünkü dilde söylüyorum, manevi deyince anlaşılmıyor. Metafizik olarak da hakikati arar. Müslüman buna mecburdur. Bakın hakikati aramaya mecburdur Müslüman. Hakikati aramak farzdır Müslümana. Sen Kur'an-ı Kerim'deki hakikati aramak senin üzerine farz. Hadis-i şeriflerdeki hakikati aramak senin üzerine farz. Varlığı tanımak, varlığın hakikatini anlamaya çalışmak farz. Bu noktada bir sıkıntımız yok. Hatta bu bize farz ama bu farzları da unuttuk biz. Biz, bize farz olarak bir tek namaz, abdest, oruçtu. Onun da içini boşaltıyorlar. Diyorlar ki ya salat, sizin kıldığınız namaz gibi değil. Siz avamsınız. Bir kısım melamiler de bunu diyor. Onlar hakka vasıl olmuşlar. Namaz avamın işi. Allah bizi affetsin. Âmin. Oysa Kur'an bize düşünmeyi emreder. Kur'an bize sorgulamayı emreder. Sorgulayın. Neden asgari ücretleriniz sizin 20 lira? Sorgulayın. Neden emeklilik maaşınız 14 lira, 15 lira, 16 lira? Sorgulayın. Neden faizler %50? Sorgulayın. Kur'an bize sorgulamayı emrediyor. Kur'an bize düşünmeyi emrediyor. Kur'an bize yanlışlıklara dur demeyi emrediyor. Neden sorgulamıyoruz?

Hadis-i şerifleri cımbızla çekmeyi biliyoruz. Hadis-i şerifleri cımbızla çekme kardeşim. O benim inancım. Ben sorguluyorum. Ben neden dünyanın ikinci ülkesiyim faizin en yüksek ülkesiyim? Ben sorguluyorum. Neden zina artmış ülkede %5.000? Sorguluyorum. Neden uyuşturucu kullanan gençler artmış %5.000? 2013'te %1800 artmıştı. 2013'te 2025'teyiz. Her sene katlanarak gittiğinizde %5.000 artmış. Neden uyuşturucu kullananlar %5.000 artıyor bu ülkede? Sorgulayın. Sorgulayın. Niçin ülkenin %70'i açlık sınırının altında yaşıyor? Sorgulayın. Kur'an size sorgulayın diyor. Vahiy

size sorgulayın diyor. Vahiy size bu konuda itaat etmeyin diyor. Vahiy size zulme karşı durmanızı istiyor. Neden İslam dünyasında harıl harıl kan akıyor? Vahiy bunu sorguluyor. Diyor ki: "Senin kanını akıtanın sen de kanını akıt. Onlar sizinle savaştıkları müddetçe siz de onlarla savaşın" diyor. Vahyi sorguluyor. Miting yapın demiyor, savaşın diyor. Neden savaşmıyoruz? Kur'an bizi sorgulamaya yöneltiyor. Kur'an bizi cihada yönlendiriyor. Kur'an bizim kanımızı akıtanın kanını akıtmaya yönlendiriyor. Neden sorgulamıyoruz? Neden zulme boyun eğiyoruz? Hz. Muhammedi Mustafa'yı örnek alırsan zulme boyun eğemezsin. Muhammedi Mustafa'yı örnek alırsan, adımlarını atarsan devasa camiler yapıp onunla övünemezsin. Gazze'de bir Müslümanın burnu kanıyorsa sorumluluk duyarsın. Doğu Türkistan'da bir Müslümana zulmediliyorsa sorumluluk altındasın. İnandığı için cezaevlerinde yatan, sürünen, tecavüze uğrayan, cezaevlerinde perişan olan insanların var ise sorgularsın, yatamazsın yatağında. Neden sorgulamıyorsun? Felsefe sorgulamayı söyler. Ben sorgulayınca önüme bunlar çıkıyor. Onlar dini sorgulayacağım diye uğraşıyor. Neden Deccalist sistemini sorgulamıyorsun? Neden IMF'yi sorgulamıyorsun? Neden Dünya Bankası'nı sorgulamıyorsun? Neden Dünya Sağlık Örgütünü sorgulamıyorsun? Neden Avrupa mahkemelerini sorgulamıyorsun? "Bizim ne işimiz var!" Neden bizim dünya birleşmiş Milletler, Birleşmiş Milletlerliklerden çıkmış? Neden sorgulamıyorsun? Neden NATO'yu sorgulamıyorsun? Neden kanımızı emenleri sorgulamıyorsun? Neden bizi fukaralığa mahkum edenleri sorgulamıyorsun? Neden simit hesabı yapanları sorgulamıyorsun? Neden senin dinini alay edenleri sorgulamıyorsun? Neden Kur'an'a karşı çıkanları sorgulamıyorsun? Neden hadis-i şeriflerle alay edenleri sorgulamıyorsun? Neden senin dininle 7/24 alay eden medyayı sorgulamıyorsun? Bunlara us pus duran siyasetçileri neden sorgulamıyorsun?

Ben sorgulayınca önüme devasa bir sorgulanacak şeyler manzumesi çıkıyor. Evet. Ben sorgulayınca içime kapanıyorum. Evet. Sorguluyorum. Bir bakıyorum ki İslam nerede, ben neredeyim? İslam nerede, toplum nerede diye kalıyorum. Ondan sonra diyor ki siz aklınızı kullanmıyorsunuz. Biz aklımızı kullanıyoruz. Evet. Aklımızı kullanmasak bunları konuşmayız herhalde, değil mi? Vahye tabiyim ben. Vahiy içkiyi haram etmiş, kumarı haram etmiş, zinayı haram etmiş, kerhaneyi, meyhaneyi, barhaneyi, sazhaneyi haram etmiş. Sorguluyorum. Uyuşturucuya haram etmiş. Vahiy, bunlara baktığım zaman, vahyin bütün haramları helal olmuş. Sorguluyorum. Evet, sorguluyorum. Sorguladığımda bir çalışanın emeğinin karşılığını almadığını görüyorum. Sorguluyorum. Birinin, bir siyasetçinin eline vereceksin yirmi lira, "Hadi geçin bunla" diyeceksin. Evinde kira olsun...Sorguladığım zaman kalıyor. Kalıyor! Sorguluyorum. Bu Merkez Bankası kimin?

Kapatın bu Merkez Bankası'nı diyorum. Sorguluyorum. Neye çalışıyor bu Merkez Bankası? Kapatın diyorum. Faizci bütün kurumları kapatın diyorum. Sorguluyorum. Ne güzel bir memlekette yaşıyoruz! İngiltere'de yıllık faiz %3. İngiltere'de yıllık faiz %3 Adam gidip İngiltere Merkez Bankası'ndan veya İngiliz bankalarından %3 faizle parayı alıyor, ülkeye getiriyor %50 ile burada satıyor. Sorguluyorum. Bu kan emiciler kim? Bu kan emiciler kim? Hangi İngiliz mafyası bunu yapıyor? Sorguluyorum. Evet. Avrupa'da %3. Hangi? Hatta bazılarında 2,5, bazılarında %2 faiz Avrupa'da. Adam Avrupa'da Türk şirketleri Avrupa'da bir şirket kuruyor. Avrupa'daki şirkete paralarını buradan aktarıyor. Avrupa'daki şirket geliyor Türkiye'den alıyor %50 faizle para satıyor. Sorguluyorum. Kimin cebine gidiyor bu para? Oturacağız, felsefe yapacağız ya, tavuk mu yumurtadan çıktı, yumurta mı tavuktan çıktı? Söyle bakalım hocam. Ne söyleyeyim sana? Önce tavuk mu yaratıldı yoksa yumurta mı yaratıldı? Ananın gözü yaratıldı! Felsefe bu! Kumda oynayacak. Uyanmayacaksınız ve baskı altında tutulacaksınız. Baskı altında. Konuşursanız laikliğe karşı çıktınız. Laiklik ne? Belli değil. Türkiye Cumhuriyeti Devleti demokratik insan haklarına saygılı hukuk devleti. Aaaaa? Hiç görmedik. Sorguluyorum. Sorguluyorum. İnsan hakkı dediğinizde ne geliyor aklınıza? Normal yaşayacak kadar ücret mi aklınıza geliyor? Ne geliyor aklınıza? Yaşayacak kadar ücret ülkenin %70'i almıyor. 20.000 lirayla evlenecek bir genç göster bana. 15.000 lirayla geçinecek bir emekli göster bana.

Ben sorgulayınca evet, aklını kullanan kavimler için hakikatler var. Ben aklımı kullanıyorum. Aklımı kullanınca deliriyorum zaten. Aklımı kullanıyorum, okuyorum, yazıyorum. TikTok'ta dolaşmıyorum. İngiltere'de ne kadar faiz? Yıllık faiz ne kadar? %3. %3. %3 İngiltere'de yıllık faiz. Sömürülüyorsunuz ey Anadolu insanı, ey Müslümanlar! Sömürülüyorsunuz. Benim sorgulamamdan bu çıkıyor. Evet. Ben yerin yaratılışını da düşünüyorum. Ben göklerin yaratılışını da düşünüyorum. Ben bunlarda da derinleşmek istiyorum. Bu Cenab-ı Hakk'ı tanımakla alakalı. İyi. Yerin yaratılışını öğrendin. Peki, çok basit avam bir şekilde dedin ki yeri Allah yarattı. Değil mi avam bir şekilde? İyi iyi kardeş. Yeryüzünün hakimi kim ya? Diyeceksiniz ki Allah. Doğru mu? Sen nesin? Sorguluyorum. Sorguladıkça da önüme devasa bir şey çıkıyor. Felsefeden laf açıldı. Felsefe sorgulamak ya, ben ne yazık ki varlığı tanımlamayla alakalı mecalim kalmıyor. Diyorum ki bu insanların %70'i, %60'ı rahat geçinemezken %40'ı nerede tatil yapalımın derdindeyken bu %40'ının içerisinde %5'i, 10'u Türkiye'de tatil yapmak banel bir şey. Aaa geçen ay neredeydin Salih? Aaa, İngiltere'de! Aaa, Londra'da! Şöyle bir şey vardı, oraya mı gittin? Aaa tüh ya. Biz o esnada Fransa'daydık, Paris'teydik. Sorma. Biz Paris'teyken işte Belçika'dan bir arkadaşımız telefon açtı. "Gel burada bir gece tertip ettim" dedi. Biz o yüzden oradan Belçika'ya geçtik.

Bu %40'ın içerisinde %5'lik hayatı böyle yaşıyor. Sorguluyorum. Sorguluyorum. Boğazın her iki tarafındaki yalılarda yaşayanları sorguluyorum. Sorguluyorum, köprünün altında yaşayanları sorguluyorum. Sorguluyorum, evsiz olanları sorguluyorum. Sorguluyorum tapulu malı var, tapulu malı var devlet oraya el koymuş. Sorguluyorum. Sorguluyorum bu adam neden cezaevine girmiş? Sorguladığım zaman "Aa bundan cezaevine girilmemesi lazım" diyorum. Sorguluyorum. Evet.

Sorguladığım zaman bambaşka bir dünya çıkıyor önüme. Evet. Sonra dinimi, öğrendiklerimi koyuyorum bir kenara. Öğrendiklerimle ters gidiyor her şey. Haramları bir yere yazıyorum böyle, ondan sonra ülkede bunlar serbest mi değil mi diye bakıyorum. Hepsi de serbest. Sorguladığım zaman bu çıkıyor ve o haramları işleyenler alkışlanıyor. Biz burada zikrullah yapıyoruz, biz taşlanıyoruz. Taşlanmaktan şikayetçi değilim. Umrumda değil benim. Düşünebiliyor musunuz? Bir memleket düşünün. Toplumun yüzde bilmem kaçı Müslüman ve Müslümanlar aşağılanıyor. Sorguluyorum. Sorguladığım zaman hayat bana zindan oluyor. Sorguladığım zaman yediğimden tat almıyorum. Yemiş olmak için yiyorum. Sorguladığım zaman giydiğimden tat almıyorum. Giymiş olmak için giyiyorum. Sorguladığım zaman diyorum ki ne zaman düzelir bu ülke? Ne zaman düzelir bu insanlar? Bunu sorguluyorum kendi kendime. Sorguladığım zaman aldatılmışlıklarım aklıma geliyor. Kandırılmışlıklarım aklıma geliyor. Sorgulandığım zaman yediğim hançerler aklıma geliyor. Sorguladığım zaman diyorum ki nerede, nasıl satıldın onlar aklıma geliyor. Sorguladığım zaman hayat bambaşka bir noktaya gidiyor bende kardeşler ama sorgulamaktan vazgeçiyor muyum? Hayır. Dertlenmekten vazgeçiyor muyum? Hayır. Diyorum ki bir gün uyanacak her şey. Mustafa Özbağ sen diyorum üzerine düşen vazifeyi yap.

"Onun eli ayağı cansızdır. Canı ne derse ikisi de fermanına uyar, dediğini yapar. Felsefeciler dilleriyle cansız şeylerin hareketini, seslenmesini inkâr ederlerse de elleriyle ayaklarıyla bunun imkânına şehadet edip durur."

Hakkınızı helal edin. Helal olsun. Sorguladım, burada kalalım. Böyle birkaç beyit gittik ama sürç-i lisan ettiysem affola. El-Fatiha maassalavat.

19 NİSAN 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/-xtfFCdWO_U?si=ZzwINpdUWU5RoJXM

MESNEVİ-İ ŞERİF 2153-2162. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selâmünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak, bâtılı bâtıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı haykıran, hakkı yaşayan, bâtılı bâtıl bilip bâtıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i Kur'an ve sünnet-i seniyye etrafında toplamayı nasip eylesin. Nerede Müslümanlara zulmeden, Müslümanların kanını, canını, namusunu, şerefini ayaklar altına alan var ise hepsinden de Cenab-ı Hak intikamımızı alsın. Âmin. Geçen hafta felsefe ile alakalı konuşmuşuz. "Felsefecinin dini inkâra, Yahudi ehliyle mübahaseye kudreti yoktur. Böyle bir şeye girişirse hak din onu mahveder", onu okumuşuz. Oradan devam ediyoruz:

"Onun eli ayağı cansızdır; canı ne derse ikisi de fermanına uyar, dediğini yapar. Felsefeciler dilleriyle cansız şeylerin hareketini, seslenmesini inkâr ederlerse de elleriyle, ayakları bunun imkânına şehadet edip durur."

Felsefeciler normalde, hani, cansız varlıkların bir ses çıkaramayacağına, onların bir akıllarının olmadığına, o yüzden normalde cansız varlıkların bu konuda kendi başlarına bir ihtiyarlarının da olmadığını söyler. Oysa, Hazreti Pîr bunun normalde, böyle olmadığını ispat etmek için kendi insanın üzerinden bir örnekleme yapıyor. Diyor ki: Onun eli ayağı cansızdır, yani elinin ve ayağının kendi başına bir şey yapması, kendi kendine bir şey idrak edip de yerine getirmesi mümkün değil. Eli ve ayağı hareket ettiren insanın kendi içerisindeki canı; el bu noktada kendine münhasır, kendine ait bir aklı yok. Amma velakin vücuda ve akla tâbi olduğundan hareket ediyor.

O yüzden cansız şeylerin hareketini, seslenmesini inkâr ederlerse de elleri, ayakları bunun imkânına şehadet edip durur, der. Oysa İslam, bu konuda insanların cansız olarak gördüğü varlıkların da kendilerine ait bir canının olduğunu düşünür ve öyle hükmeder. Veyahut da mahşerle alakalı âyet-i kerimelerde, mesela mahşerde hesap zamanında insanların kendi elleri, ayakları, dilleri, gözleri, kulakları, uzuvları yani, o kimse şahitlik yapacak. Ama iyi noktada ama kötü noktada. O yüzden, Yâsîn sûresi âyet 65'te: "O gün onların ağızlarını mühürleriz, elleri bize konuşur, ayakları yaptıklarına şahitlik eder." Yani ağzınız mühürlendi; elleriniz ve ayaklarınız, gözleriniz, kulaklarınız bu noktada şahitlik edecek. Göz diyecek ki: "Ben bunu bunu yaptım." Dil diyecek ki: "Ben bunu konuştum." El diyecek ki: "Ben bunu böyle böyle yaptım." Ayak diyecek ki: "Ben bunu böyle böyle yaptım." Yani bizim kendi uzuvlarımız bize şahitlik edecek, zaten bir şey itiraz etme imkânımız olmayacak. Hayatımız, tabiri caizse, böyle hızla gözümüzün önünden geçiverecek. Evet, "Biz cehennemliğiz" diyeceğiz; kendi kendimize hükmedeceğiz ve Hazreti Pîr, bunu böyle söylerken tabi, hep bunu derim ya, Mesnevî bir tefsirdir. Hani bildiğimiz Kur'an tefsirleri gibi değildir ama Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi kendisine ölçü ederekten bir insanın dini hayatını, aile hayatını, sosyal hayatını komple dizayn eden muhteşem bir tefsirdir.

İşte normalde yine Hazreti Pîr muhakkak bu Kur'an'daki delillerden hareket ederekten insan bedeninin organlarının kendiliğinden konuşacağını, hareket edeceğini söylüyor. Tabi bu böyle sadece öldükten sonra da değil. Meşhurdur ya, İsa aleyhisselâmın havarilerinden bir tanesi gelir Hatay'a. Hatay Antakya'ya gelir. Hatay, Antakya'ya gelince orada bir iftiraya uğrar yani birisinin öldürdüğüne dair. Bu sefer günün Antakya kralı onu hapseder. Onu hapseder, bir türlü oradan onu çıkarmaz, idam edilecek birini öldürdü diye. O, bu sefer bunun normalde haberini alan İsa aleyhisselâmın baş havarisi, Antakya'ya gelir. Antakya'ya geldikten sonra o normalde, "Nerede?" der, öldürülen kimse. Derler ki: "Filanca yerde." Öldürülen o kimsenin başına gider. Ondan sonra o öldürülene hitap eder: "Seni kim öldürdü" diye. O ölen kimse, günler geçmiştir üzerinden, ondan sonra o hitaba cevap verir. Der ki "Beni filanca kimse filanca yerde öldürdü." Ölen kimse konuşur. O zaman normalde bu da bize gösteriyor ki demek ki hani cansızmış gibi görünen varlığın tamamı da ne yapıyormuş? Konuşabiliyormuş. O yüzden ayet-i kerimede: "Elleri, ayakları şehadet eder," diyor. Normalde bu manada ağaçlar, kuşlar, taş, toprak hepsinin de kendince bir lisanı vardır. Çünkü yerin de göğün de nuru Allah'tır ve yerdekiler ve göktekiler hepsi de Allah'ı tesbih ederler. "Siz duyamazsınız," diyor ya hani, "siz duymazsınız," onların hepsi de Allah'ı tesbih eder. O yüzden ne varsa, bir şey Allah'ı tesbih

ediyorsa, bir şey Allah'ı zikrediyorsa biz onu normalde cansız görüyoruz. O Allah indinde ise onun bir canı var. Canı olmamış olsaydı o Allah'ı tespih etmezdi, o zikretmezdi. İsra, ayet 44: "Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ı tesbih eder. Hiçbir şey yoktur ki onu hamd ile tesbih etmesin fakat siz onların tesbihini anlayamazsınız." Bakın, varlık alemine sudur eden hiçbir şey yoktur ki Cenab-ı Hakk'ı zikretmemiş olsun. Bütün her şeyin kendi lisanına göre zikri vardır. O yüzden sufiler bütün varlığa karşı kendilerince saygılı davranırlar. Taşa, toprağa, üzerindeki elbiseye, kullandığı alet edevata, bütün her şeye karşı saygılı davranırlar. Çünkü elinin altındaki her şey, gözünün gördüğü her şey Allah'ı tespih eder, zikreder ama o zikir senkronizasyonunu sen anlayamazsın dediği sen zikretmiyorsun, sen de iyi bir zakir olur iyi zikredersen o bütün her şeyin onu zikrettiğini, onu tespih ettiğini duyarsın, onu anlarsın da. Burada zikrullah çünkü en büyük nimetlerden birisi ve en büyük işlerden birisi. Yani bütün mükevvenât, varlığa sudur etmiş olan "kün" lafzına mazhar olan her şey Allah'ı zikreder, bir de hamd ile zikreder. Zikretmeyen hiçbir şey yoktur, zikretmeyen hiçbir şey yoktur. O zaman bir şey zikrediyorsa onun canı vardır. Bir şey zikrediyorsa o, o zaman onun böyle kendi kendimize biz cansız gibi görme lüksüne sahip değiliz. O kendi lisanıyla, kendi haliyle, kendi derecesiyle Allah'ı zikreder.

Şimdi o yüzden her şey; taşlar, dallar, ağaçlar, bitkiler, meyveler, sebzeler, içtiğin su, içtiğin su, içtiğin çay, tabak çanak, kullandığın her şey, elinin değdiği değmediği, gözünün gördüğü görmediği her şey Allah'ı zikrediyor aslında sen de farkında değilsin. Senin hücrelerin de zikrediyor. Senin bütün varoluş noktasında bütün hücrelerin, bütün atomların, bütün elementlerin zikrediyor. Hepsi de...Zikretmeyen hiçbir şeyin yok çünkü varlık tamamiyetle bir zikir senfonisinin içinde. Ne tarafa bakarsan bak, her şey zikrediyor. Bundan insanoğlu kendisi gaflete düşüyor. Aslında kendi hücreleri de zikrediyor, bütün hücreleri zikrediyor. Bu bazen bütün vücut aynı esmayı okur, bazen vücudun belirli organları farklı farklı esmaları okur farklı farklı esmaları okur ama normalde bunun vahdeti, birlemesi, aynı esmaya geçmekle olur. O aynı esmayı yakaladığında vücut tamamıyla o esmayı söyler. Bu normalde Cenab-ı Hakk'ın sıfatsal tecelliyatıdır. O kimsenin vücudu mesela komple "hu" esmasını okur. Komple "hu" esmasını okuyunca böbreğinden yüreğine kadar, bağırsaklarından diline kadar, dilinden gözüne kadar bütün, bütün vücudu "hu" esması kesilir veya bütün vücudu "hay" esması kesilir veya bütün vücudu "kahhar" esması kesilir. Bu o zaman öyle bir şey olur ki etrafındaki bütün eşyalar da öyle o esmanın içerisine girer, senin etki alanına bağlı senin maneviyatına bağlı.

Sen "hu" esmasını, bütün vücudun "hu" esmasını okuyorsa halı, kilim, sandalye, masa, yorgan, yatak, dolap, gözünün gördüğü görmediği her şey, kulağının duyduğu duymadığı her şey "hu" esmasını çekmeye başlar. O senkronizasyondan kendini kurtaramazsın zaten. Onu kurtarmak da istemezsin. O ayrı bir insanda manevi haz olur. Bunun gibi, o sen istesen de istemesen de her şey zaten onu zikrediyor. Bakın her şey onu zikrediyor. Hani Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri eline iki, üç tane taş aldı. İki, üç tane taş alınca o taşlar Allah'ı zikrediyordu, Allah'ı tespih ediyordu. Ondan sonra Hz. Ebubekir Efendimizin eline verdi. Hz. Ebubekir Efendimizin elinde de zikrullah devam etti. Ondan sonra Hz. Ömer Efendimizin eline verdi. Hz. Ömer Efendimizin elinde de zikrullah devam etti. Ardından Hz. Osman Efendimizin eline verdi taşları. O normalde onun elinde de zikretmeye başladı. Bunu nakleden Ebuzer-i Gıfârî diyor ki: "Benim elime verdi, benim elimde zikrullah durdu." diyor. Ben bunu böyle okuduğumda tüylerim diken diken oldu. Yani Ebu Zer-i Gıfârî gibi bir sahabenin eline normalde bir rivayette İbni Mesud'un eline veriliyor taşlar ve taşlar zikrullahı kesiyor ve tekrar Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri taşları eline almaya başladığında tekrar zikrullah başlıyor, taşların zikrullahı ve taşların zikrullahını Hazreti Peygamber, Hz. Ebubekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Ebuzer-i Gıfârî ve diğer rivayeti de içine alacağım, İbni Mesud, duyuyorlar. Bakın o zikrullahı duyuyorlar, hepsi de duyuyor. O zaman biz cansız gibi gördüğümüz varlıkların hepsi de Cenab-ı Hakk'ı zikrediyor ama bunu bir felsefeciye söylersen felsefeci bunu kabul etmiyor. Aklı önde tutuyor, aklı önde tutaraktan "Bu böyle aklın işi değil." diyor, bunu kabul etmiyor. Oysa mesela yemekler de zikrediyor, yemekler de Cenab-ı Hak'kı tesbih ediyor. Yemeklerin de dili var. Yine başka bir hadis-i şerifte yemekler dile gelirdi, Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem e derdi ki: "Beni ye veya beni yeme." Bunlar tabi şimdi bizim İslam toplumuna bu tip hadis-i şerifler anlatılmıyor, aktarılmıyor. Bunun sebebi şu; hani metafizik ya bunlar, bunlar hâl ile alakalı, maneviyatla alakalı. Aklı almıyor çünkü yemeğin konuşmasını aklı almıyor, suyun konuşmasını aklı almıyor, herhangi bir bitkinin konuşmasını aklı almıyor. Aklı almayınca reddediyor. Hani mesela işte buna zayıf hadis der hadisçiler, kekik dile geliyor, diyor ki: "Beni al ya Resulallah, ben yetmiş derde devayımdır" diyor. Bakın "Ben yetmiş derde devayım" diyor. Kekik! Şimdi bunu desen ki aklı önde tutan bir kimseye, kekik dile gelmiş, Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem e buyurmuş ki demiş ki: "Beni al ya Resulallah."

Aynı şeyi ne yaptı? Davut'a yaptı taş, Davut Callut'la savaşmaya gidiyordu. Callut'la savaşmaya giderken taşın birisi dile geldi, dedi ki: "Ey Davut beni

al." O taşı eline aldı. Yürüyor devam ediyor, başka bir taş daha dile geldi, dedi ki: "Ey Davut beni de al." Onu da aldı. Ondan sonra bir taş daha yolda dile geldi, dedi ki: "Beni de al." Onu da aldı. Üç tane taş, üç tane taş Callut'u aşağı indirdi, devasa o savaş makinesini aşağı indirdi. Taş dile geldi, bakın taş dile geldi. Bu aslında taşın dili vardı zaten. O esnada taş "Beni al." diyerekten Davut'a seslendi. O yüzden mesela yine meşhurdur ya Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri: "Uhud bizi sever, biz de Uhud'u severiz." dedi. Uhud dediği dağ, sıra dağ, sırf taştan oluşma. "Uhud bizi sever, biz de Uhud'u severiz." dedi. Demek ki Uhud seviliyor ve Uhud da onu seviyor. Veya Hazreti Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine peygamberlik ilan edildikten sonra da, edilmezden önce de, Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri taşlar ona "Selam sana ey Muhammed." derdi. Taşlar yolda yürürken, giderken Mekke'deki taşlar Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine salatu selam ederdi, ona selam verirdi. Yani biz onu tabii muhakkak taş o ama konuşmaz zannediyoruz. Veya başka bir hadis-i şerifte Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri Uhud'un üzerindeyken deprem oluyor. Deprem olunca ayağını veya bir rivayette de asasını vuruyor Uhud'un üzerine. Diyor ki: "Ey Uhud sakin ol, üzerinde bir nebi, bir sıddık, iki de şehit var." diyor. Deprem kesiliyor anında. Demek ki laf dinliyor. Uhud, onun sözünü dinledi de ümmet onun sözünü dinlemedi! Uhud sözünü dinledi, sakin oldu durdu. Bir de burada Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin mucizesi çıktı orta yere. Bir sıddık, iki şehit dedi; sıddık Hz. Ebubekir efendimiz, iki şehit dediği Hz. Ömer'le Hz. Osman efendimiz. İkisi de şehit oldu.

Demek ki cansız gibi görünen varlıkların hepsinin de bir dili var. Cansız değiller, onlar konuşuyorlar. Hazreti Pir bunu söylerken bizi manaya sevk ediyor. Bugünkü hani böyle uydurukça değil diyorum ben ona, bizi metafiziğe götürüyor, manaya götürüyor bizi. Yani maddenin ötesine götürüyor. Diyor ki: "Sen etrafındaki dağı, taşı, toprağı, ağaçları, bitkileri cansız zannetme." Hani koca Yunus da diyor ya bizim: "Sordum sarı çiçeğe, annen baban var mıdır? Çiçek bana dedi ki, annem babam topraktır." Peki sen sordun mu? Kendime soruyorum bunu, ey Mustafa Özbağ, sen sordun mu? Sordun mu sarı çiçeğe? İlahi ne kadar güzel herkesin dilinde. Sen sordun mu? Sorduğunda cevap aldın mı? Ama bu bize şimdi tuhaf geliyor, bu bize yanlış geliyor. Sen bir kuşla konuştun mu? Sen bir ağaçla konuştun mu? Sen bu direkle konuştun mu? Sen etrafındaki eşyayı nasıl hor kullandın? Gömleği yırttın. Yırtarken düşündün mü, bu da Allah'ı zikretti diye? Gömleği attın. Attığın gömlekle ne kadar zikrullah yapmıştın? O gömlek zikrullaha aşina olmuştu ve o gömlek zikrullah yapmak için canhıraş atıyordu. Sen

ne yaptın? Gömleği çöpe attın. Oysa sufi çöpe atmazdı onu. Sebep? Çünkü o zikrullaha aşinaydı. O Allah'ı zikrederdi. Neden sufiler kendilerince hep böyle fazla elbise değiştirmemişler? Aynı elbiselerle zikrullaha gitmişler? Çünkü o elbiseler zikrullaha aşina. Ne dedi Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri: "Size ölü, yani yıkık evle, harabe evle, mamur ev arasındaki farkı söyleyeyim mi?" Söyle ya Resulallah, "Harabe ev çok güzel de olsa, içinde zikrullah yapılmayan evdir." Evinizde zikrullah oluyor mu? Evinizde zikrullah olmuyorsa, orası sizin villanız, sizin o beş yıldızlı eviniz, sizin böyle beş oda bir salonunuz harabe! Senin evinde zikrullah yapılmıyorsa, senin evine zikir ehli girmiyorsa, senin evinde zikrullah yok ise; harabe senin evin. İstediği kadar mamur olsun senin evin! Ama senin evin eski, evinde zikrullah oldu, orası mamurdur diyor. Zikrullah bu kadar kıymetli! "Aranızda ölüyle diri arasındaki farkı söyleyeyim mi?" "Söyle ya Resulallah!" "Allah'ı zikreden diridir, Allah'ı zikretmeyen ölüdür." Ölü...Allah'ı zikretmeyen insanlar ölü hükmünde. Onlar öldüklerinde dirilecekler, öldüklerinde uyanacaklar, öldüklerinde kendilerine gelecekler. Gel sen o son nefesi vermezden önce Allah'ı zikret! Allah'ın zikriyle tanış ve o bütün kainatın zikrullahına sen de katıl! O büyük zikrullah senfonisine sen de katıl, sen de o zikri yap!

Kalk, seherlerde Allah'ı zikret! Gündüz zikret, işine giderken zikret, otururken zikret, yemek yaparken zikret, ütü yaparken zikret! Dedikodu yapacağına zikret! Telefonda oraya buraya bakacağınıza zikret! Orada burada dolaşacağınıza zikret! Allah'ı zikret! Allah'ın zikrinin dışında yaptığın her şey gaflet, heva, heves. Bir kimsede zikrullah oturmuyorsa, o kurtuluşa ermedi. Her an için ayağı kayabilir o kimsenin. O kimse zikirle hemhal olacak, o kimse! Çünkü o müminleri tarif ederken Cenab-ı Hak: "Onlar ayaktayken, otururken, yanları üzerine dururken Allah'ı zikrederler." Namazları kıldıktan hemen sonra diyor ayet-i kerimede. Ayakta zikrettin mi? Zikrettin mi ayakta? Sen yürürken zikrettin mi? Otururken zikrettin mi? Yatarken zikrettin mi? Ancak o zaman sen Allah'ı zikretmiş sayıldın. Bu ümmeti Muhammed'i zikirden de uzaklaştırdılar. "Ne o, hucu mu olacaksın?" Ben yeni derviş olduğumda herkesin sözü oydu: "Ha, hucu olmuş o." Evet, hucu oldum! Allah'ı zikrettim! Evet! Ne diyorlarsa desinler, Allah'ı zikret canım kardeşim! Kurtuluşun zikrullahta. Ölürken dilin zikrullah ile ıslak olsun diyor hadis-i şerifte. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem sahabesine, sahabesine söylüyor bunu. Diyor ki: "Bana bir şey söyle, bana bir nasihatte bulun, kurtuluşa ereyim onunla" diyor. Sahabe kurtuluş için çırpınıyor. Bizim gibi kat alacağım, yat alacağım, elbise alacağım, şunu şöyle yapacağım, bunu böyle yapacağım diye çırpınmıyor! Son nefesi için çırpınıyor, kurtuluşu için

çırpınıyor! Soruyor Hazreti Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem e: "Bana öyle bir şey söyle ki ben onunla kurtulayım." Diyor ki: "Dilin ölürken zikrullah ile ıslak olsun!" Ama bu Ümmet-i Muhammed'e, bu insanlara tarikat düşmanlığı, veli düşmanlığı, şeyh düşmanlığı, tasavvuf düşmanlığını içimize yerleştirdiler. Bir tane gaydırı gubbak bir adam çıktı, onun üzerinden bütün ehli tarikata saldırdılar. Dertleri ehli tarikat değil, dertleri İslam! Ne yazık ki Müslümanım diyenler de saldırıyor. Ne yazık ki ehli tarikatım, ehli cemaatim diyenler de saldırıyor.

Birisi çıkıyor diyor ki: "Bediüzzaman Said Nursî hazretleri dedi ki zaman tarikat zamanı değil." E okudun mu Mektubat 29. Mektup, 9. kısım, 8. Telvihi? Okumadın! Hatta okutmadınız da! Hatta Mektubat'ın içinden kaldırdınız onu! "Bunun zamanı değil" dediniz. Bediüzzaman Said Nursî hazretlerinin kitabına ihanet ettiniz, yoluna ihanet ettiniz. Bu, şuna benziyor: "Bu hadis-i şerif şimdi söylenmez." Allah Resulü söylemiş! "Bu hadis şimdi söylenmez" ihanet ettiler! Hazreti Peygamber'e de ihanet ettiler, Kur'an'a da ihanet ettiler! Din adına ihanet ediyorlar. Şimdi cihat ayetleri konuşulmaz. Din adına dine, din adına, din adına dindarlar dine ihanet ediyor! Kur'an'a ihanet ediyor! Herhangi bir ayet-i kerimenin bu zamanda uygulanmayacağını söyleyen bir kimse, küfür ehlidir, kafirdir! O, İslam dünyasına ihanet ediyor! Satılmış, şerefsiz, kanı bozuğun teki. İnsanlar da onu dinliyorlar! Değil. Bir hadis-i şerif, "bu hadis-i şerif bu zamanda söylenmez" diyen kimse, Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem e ihanet ediyor! O, dinine ihanet ediyor! Sana mı düştü bu hadis-i şerifin hangi zamanda söylenip söylenmeyeceği? Aynı şey. Bediüzzaman Said Nursî hazretlerinin 29. Mektup, 9. kısım, 8. Telvihi: "Tasavvuf, tarikat, hakikat namları altında öyle nurani, öyle şirin bir yol vardır ki; denizler mürekkep olsa, bütün ormanlar kalem olsa, o deryadan bir damlayı yazamaz" diyor. Okuyun. Bunu! Söylediğimde önce risaleciler karşı geliyor. Orada diyor çünkü: "Bir kimse" diyor, "adi samimi bir derviş olsa, silsile-i meşahiye duyduğu muhabbet cihetiyle zındıkanın karşısında asla imanını yok etmez, imanı gitmez" diyor. "Ama bir kimse mütefennin alim olsa, bugünkü zındıkanın karşısında imanını koruması müşkülleşmiştir." diyor. Buyurun! Zikrullah var çünkü! O kimse zikirle dirilecek. Kalbin zikirle dirilecek. Kalbin zikirle temizlenecek. Zikrin yoksa insan değilsin! Zikrin yoksa insan değilsin! Sebep: Her an için sapkınlığa düşebilirsin! Her an için, her an için hayvandan daha aşağı bir mahluk olursun! Sebep: Çünkü sen zikrullaha sırtını döndün. Zikrullahı unuttun! Zikrin yok! Zikrin yoksa sen insan bile değilsin! Görüntün insan senin, evet! Çok net konuşuyorum, çok net! Bir kimse zikrullaha sırtını döndüyse, Allah'a sırtını dönmüştür. Hayvandan daha aşağı

mahluktur. Bir kimse zikrullah yapmıyorsa, zikrullah yapmıyorsa, Allah'ı zikretmiyorsa hayvandan daha aşağı mahluktur o! Bunları konuşmak için cesaret lazım! Mümin cesaretlidir!

Mümin, hakkı ve hakikati her platformda haykırır! Başı uğruna haykırır! Evet! Çünkü sen hala daha elindeki yiyeceğin zikrullahını duymadıysan, kendini sorgula! Sen kullandığın eşyanın zikrullahını duymadıysan, kendini sorgula! Kendi hücrelerinin zikrini duymadıysan, kendini sorgula! Yürürken taşların zikrini, duvarların zikrini, ağaçların zikrini, kuşların zikrini duymuyorsan kendini sorgula! Canım kardeşlerim! Bunlar uzak şeyler değil! Kendinizi Allah'a teslim edin! Kendinizi Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetine teslim edin! Sünnet-i Seniyyeye tabi olun! Gidecek olduğunuz tek yol var: Kur'an ve Sünnet! Hazreti Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v.) Sünnet-i Seniyyesi! Onun mucizelerini, onun mucizelerini tekrar tekrar okuyun! Yaşamış olduğu halleri, yaşamış olduğu hayatı okuyun! Deyin ki: "Bu neden bizde yok?" Gitti mezarın başına, mezarın başına, dedi ki bu kardeşleriniz kabir azabı çekiyor. Şimdi profesörüm diyen kimseler kabir azabını inkar ediyor. Bakın, Allah Resulü Sallallahu Aleyhi ve sellem Hazretleri gitti, yanında birçok sahabe var. Dedi ki: "Bu kardeşleriniz kabir azabı çekiyor." Birisi dedi ayakta bevletmekten dolayı. Birisi laf getirip götürmekten dolayı. Laf getirip götürenler, dillerine sahip olmayanlar, olur olmaz konuşanlar, bir başkasının sözünü bir başkasına götürenler...Duyduğunu bir başkasına aktarman yalan olarak değil, "yalan olarak yeter," denilen hadis-i şerifi es geçip duyduğunu bir başkasına aktaranlar Allah'a nasıl hesap verecek? Kabir azabı var, kabir azabı var. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri kabre vakıf idi, hepsinin başına birer tane hurma dalı dikti. Hepsinin başına üç tane, mezarın başına üç tane hurma dalı dikti. Dedi ki: "Bunlar rüzgar estikçe 'Hay' esmasını okuyacak ve bunların," dedi, "kabir azabını hafifletecek." Bizim mezarlıklarımız o yüzden kara servilerle doludur. Neden? Kara selvi hiçbir zaman yeşil yaprağını yok etmez?

Mezarlıklarınızı kara selvilerle donatın. Bunu da terk etti ümmeti Muhammed. Gidin mezarların başına kara selvi dikin. Gidin annenizin, babanızın mezarının başına kara selvi dikin. O aidiyet kesbedin ve annenizin, babanızın veya yakınlarınızın, o vefat eden kimsenin başında o selvi estikçe hadis var çünkü. Kabirdekinin kabir azabı hafifleyecek. E gidiyorsunuz şimdi, gidin mesela işte İmam Birgivi hazretlerinin başında kocaman bir kara selvi var, dört beş kişi toparlansa ancak bir onu sarar. Evet, çünkü o eskiler bunları önemserlerdi. Her şey Allah'ı zikreder, her şey. E bunu felsefeciler kabul etmiyor, İslam dünyasında dahi bir kısım insanlar bunu kabul etmiyor. Allah'ı zikretmeyen hiçbir zerre yoktur. Allah bizi

zikredenlerden eylesin. Âmin. O yüzden mahşerde de vücudunuz dillenecek, bütün azalarınız dillenecek. Rabbim o mahşer yerinde bütün ümmeti Muhammed'i muhafaza eylesin, korusun. Âmin. Cümlemizi orada uzuvlarımızın aleyhimize şahitlik etmesinden korusun. Âmin. Affolmuş olarak huzuruna alsın bizleri. Âmin. Affolmuş olarak alsın ki o Hazreti Muhammed Mustafa'nın(s.a.v.) ve diğer peygamberlerin önünde bizi Cenab-ı Hak utandırmasın. Âmin. O yüzden insanların kemiklerine varıncaya kadar, tüylerine varıncaya kadar mahşer yerinde konuşacak hepsi de. Bunu kabul etmeyebilir aklı evveller ama bu hadislerle sabittir. Rabbim bizleri muhafaza eylesin inşallah. Âmin. Konu başlığı:

"Peygamber aleyhisselamın mucizesi. Ebu Cehil aleyhillanenin elinde taş parçalarının dile gelerek Muhammed Sallallahu aleyhi ve sellem in doğruluğuna şehadet etmeleri

Ebu Cehil'in elinde taş parçaları vardı. Dedi ki: "Ey Ahmet, şu avucumda ne saklı, çabuk söyle! Madem ki göklerin sırrına vakıfsın, peygambersen avucumda ne saklı?" Peygamber: "Onlar nedir ben mi söyleyeyim yoksa onlar mı doğru olduğumuzu söylesin, bizi tasdik etsinler? Hangisini istersin?" dedi. Ebu Cehil: "Bu ikincisi daha garip" deyince Peygamber dedi ki: "Evet, Allah ondan daha ilerisine de kadirdir." Derhal Ebu Cehil'in avucundaki taşların her biri şehadet getirmeye başladı: "İbadete layık hiçbir şey yoktur ancak tek Allah'a tapılır" dedi ve "Muhammed Allah'ın elçisidir" incisini deldi. Ebu Cehil taşlardan bu sözü işitince hiddetle taşları yere vurdu."

Tabii hiddetle yere vurmakla kalmadı, dedi ki: "Sen tam bir büyücüsün!" Orda bırakmadı, sen dedi: "Bir büyücüsün!" İşte Hazreti Pir bu örneği, bu hadis-i şerifi buraya alaraktan bir; hem cansız gibi görünen taşların Allah'ı zikrettiğini, cansız gibi görünen taşların Hazreti Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v.) peygamberliğini kabul ettiğini, cansız gibi görünen taşların Allah'a ibadet ettiğini gösterdi ve taşlar kendiliğinden Hazreti Peygamber, "O elindekiler benim kim olduğumu söylesin!" deyince, "Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resûlühü" dedi taşlar. Öyle deyince Ebu Cehil attı taşları elinden çünkü Ebu Cehil şuna inanmıyordu: Allah'ın varlığına, birliğine ve aynı zamanda Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v) peygamberliğine iman etmiyordu. Şimdi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin mucizelerini inkar edenlerle Ebu Cehil'in arasında bir fark yok. O gün için Ebu Cehil o mucizeyi inkar ediyordu, "Sen büyücüsün!" diyordu. Bugün de Hazreti Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v) mucizelerini inkar ediyorlar ve demek ki hadis-i şerifle sabit oldu ki cansızmış gibi görünen varlıklar da Cenab-ı Hakk'ı zikrediyor, Hz. Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v)

peygamberliğini tasdik ediyor ve o bu taşların konuşması, bu konuda çok rivayet var, taşların konuşmasıyla alakalı. O yüzden mesela bütün bu noktada Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin peygamberliğini bütün bizim canlı veya cansız olarak nitelendirdiğimiz bütün varlık onun peygamberliğini ilan etmiş oldu. Rabbim bizleri o peygambere hayırlı bir ümmet eylesin. Âmin. Bizleri zikir ehli eylesin. Âmin. Her daim kendisini zikreden kullarından eylesin. Âmin. Günahlarımızı, kusurlarımızı affı mağfiret eylesin. Âmin. Yolumuzu, istikametimizi Kur'an ve sünnet noktasında daim eylesin. Âmin. Ecmain. Önümüzdeki hafta Allah sağlık, afiyet, nefes verirse inşallah: "Çalgıcı hikayesinin sonu ve Emire'l Mü'mininin Ömer'in (Allah ondan razı olsun) kendisine hatibin söylediğini alıp ulaştırması" bu konu başlığından inşallah devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El-Fatiha maassalavat. Âmin.

Bir şey daha belirtmek istiyorum. Bu normalde dedim ya takvimi ayarlıyorum, ne zaman nereye gideceğimizi arkadaşlara ilan edeceğiz diye. Eee böyle ilan edilmeyen yerler var, hani "Bize gelmeyecek misin?" filan muhabbeti var. Biz davet edildiğimiz yerlere gitmeye gayret edeceğiz inşallah. O yüzden hemen hemen şu anda mayıs filan da doldu. Nisan, Mayıs, Haziran doldu. Temmuzdan itibaren devam edeceğiz. Temmuzun da bir kısmı doldu, inşallah onları ayarlamaya gayret ediyorum. Bu bir. İkincisi, bunu özür dileyerekten söylüyorum, benim üzerimde artık böyle özel davetler düşünmeyin. Ben ancak farzları yerine getirmeye gayret ediyorum. O yüzden diğer derslerin haricindeki davetlere icabet edemiyorum, zamanım kalmıyor, sağlığım el vermiyor. O yüzden kardeşlerden bu konuda helallik istiyorum. Haklarınızı helal edin. Helal etmeyen de birisi varsa söylesin, biz helalleşmenin yolunu buluruz inşallah. Öyle Kız Kulesi'nde kahve içemeyeceğim yani Salih, bu lafım sana değildi ama bu sözüm sana değildi, sana özel değildi yani. Salih Allah razı olsun Kız Kulesi'nde kahve içmenin hayalini kurmuş değil mi? Öyleydi değil mi o? Tam karşısında, tamam. Salih Allah razı olsun öyle bir hayal kurmuş. Salih bütün her şeyi biz öteye bıraktık yavrum, ötede Cenab-ı Hak artık neylerse güzel eyler. O yüzden hakkınızı helal edin inşallah. Salih de güzel hayal kurmuş, ne güzel, Kız Kulesi'nin karşısında bir de kahve içeceğiz ha Salih. Güzelmiş, hayalen de içeriz, ne olacak yani, hayale para almıyor nasıl olsa, istediğin gibi hayal kur. Gül için de teşekkür ederim ama ben arkadaşlara özellikle söylüyorum, diyorum bana çiçek getirmeyin ondan sonra ama getirmiş kim getirdiyse, teşekkür ederim, Allah razı olsun. Hani şey var ya Hallacı Mansur'a herkes taş atarken bir tanesi de bir kırmızı gül atmış ona, demiş, "Taşlar beni hiç yaralamadı da demiş o kırmızı gül ciğerimi yaktı." İsmail sen hariçsin bu işten, senin özelliğin var,

hiç kimse senle yarışmasın. İyi bakıyor musunuz İsmail'e? Bir şikayeti var mı yok mu? İsmail var mı bir şikayet? Bak sessiz kaldın. Yakarım o Demirtaş'ı bak, ben yakmasam da şeye söylerim, İğdirli bizim Mehmet'e. Mehmet İğdir'i yakamadı, Demirtaş'ı yakar ama Mehmet hem haber bekliyor zaten, yakacak, muhtar bile korkmuş ondan. Selamünaleyküm.

26 NİSAN 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/2AdJkOOMlg0?si=
tmzgQPrFXfzChMrG&utm_source=ZTQxO

MESNEVİ-İ ŞERİF 2163-2172. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm, aleykümselam. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayan ve haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim nerede Müslümanlara zulmediliyorsa, hakkına, hukukuna, şerefine, şanına, namusuna, kanına, topraklarına tecavüz ediliyorsa, Cenab-ı Hak hepsinin de intikamını alsın. Cenab-ı Hak İsrail'i dağıtsın. Yerle yeksan eylesin. Destekçilerini yerle yeksan eylesin. Çin'i dağıtsın. Doğu Türkistan'a özgürlük nasip eylesin. Bütün Ümmeti Muhammed'e özgürlük nasip eylesin. Bütün Ümmeti Muhammed'e diriliş nasip eylesin. Amin. Ecmain. Tevhit, "la ilahe illallah" demek, insanın kalp kapılarını manaya açan iksirdir. Bir kimse tevhit ile kalbinin kapılarını açar, tevhit ile kalp perdelerini geçer, tevhit ile manaya doğru uruc eder. Tevhit insanın hücrelerini de değiştirir, kalbi aklını da değiştirir, dönüştürür, normal aklını da değiştirir ve dönüştürür. Eğer o kimse tevhitten uzak ise, manada ismi dahi okunmaz, mana tarafına doğru bir adım atamaz. Çünkü aklı ve kalbi tenvir edecek, değiştirecek, manaya karşı açık hale getirecek olan şey tevhittir. Rabbim cümlemizi tevhit üzerine olanlardan eylesin. Amin. Evet, geçen hafta konu Ebu Cehil'in elindeki taşların Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin peygamberliğine şehadet etmesiyle alakalıydı. Yani konu mana olarak bizim cansız olarak gördüğümüz bütün varlık Allah'ı tesbih ediyor, tenzih ediyor ve cansız olarak gördüğümüz her şey aslında kendi

lisanıyla Allah'ı zikrediyor. Konunun ana teması buydu. Hazreti Pir o konuyu orada bırakıp diyor ki:

"Çalgıcı hikayesinin sonu ve Emire'l Müminin Ömer'in-Allah ondan razı olsun-kendisine Hatif'in söylediğini alıp ulaştırması" (Konu başlığı bu.)

"Bunu bırak da yine çalgıcının hikayesine kulak ver. Çalgıcı beklemekten bunalınca Ömer'e yine ses geldi."

Çalgıcı neredeydi? Çalgıcı en sonunda işte kirişini aldı, çalgı aletini aldı, kirişi de kopuk, artık yaşlandı, sesi soluğu çıkmaz hale geldi. Çalgısını koltuğunun altına aldı, bir mezarlığa gitti. Artık dedi: "Bundan sonra hep insanları eğlendirdim, artık hep onlara söyledim." Dedi ki: "Ya Rabbi, bundan sonra ben sana anlatacağım, ben bundan sonra da sana derdimi söyleyeceğim, tabiri caizse sana çalacağım, sana oynayacağım." dedi çalgıcı. Böyle gitti mezarlığa. Mezarlıkta kendince ağladı, efgan etti, sızladı. O mezarlıktaydı, mezarlıkta böyle çalgıcı beklemekten bunalınca, mezarlıkta bir işaret bekliyor, kendisine bir manevi bir kapı bekliyor, bir yol bekliyor. Kuruş yok, para yok, aç, sefil. O halde mezarlıkta. O zaman Emire'l Müminin de Ömer. Çalgıcı beklemekten bunalınca Ömer'e yine ses geldi:

"Ey Ömer, kulumuzu ihtiyaçtan kurtar! Has, muhterem bir kulumuz var; mezarlığa kadar gitmek zahmetini ihtiyar et. Ey Ömer, kalk Beytülmalden yedi yüz dinar al, hepsini onun avucuna say."

Hazreti Ömer Radıyallahu anh hazretlerine Cenab-ı Hak hitap etti. Hatırlayın daha önceki dersleri, vahiyle alakalı uzun bir ders yapmıştık. Şura 51:

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ
يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ

"Allah bir insanla ancak vahiyle veya perde arkasından konuşur yahut bir elçi gönderir de izniyle ona dilediğini vahyeder. Şüphesiz o yüceler yücesidir, hüküm ve hikmet sahibidir." Bir insan karşısında bir insan var, ona vahiyle konuşuyor yahut bir perdenin arkasından konuşuyor yahut ona bir elçi gönderiyor. Allah meleklere vahyeder, Allah arılara vahyeder, Allah dağa taşa vahyeder, Allah göklere vahyeder. Bu Kur'an-ı Kerim'den ayet-i kerime mealleri. Cenab-ı Hak her şeye vahyeder. Dağa taşa vahyeden, göklere vahyeden, arıya vahyeden, Meryem'e vahyeden, Musa'nın annesine vahyeden, bunlar da ayetle sabit, insana da vahyediyor sonuçta. Meryem de insan, Musa'nın annesi de insan, İbrahim'in annesi de insan. Onlara da vahyetti çünkü. Tabi bunu böyle söyleyince kınanmaktan korkanlar vahyi sadece peygambere nitelendiriyorlar. Peygamberlere kitap indirileceği zaman elçi gönderiyor, Cebrail Aleyhisselam kitapları o vahyediyor ama peygamberlere direkt

vahyediyor Cenab-ı Hak, peygamberlere de vahyediyor. Bütün peygamberlere kitapla beraber hikmet verdik, diyor. Bütün peygamberlere, kitap verilen peygamberlere aynı zamanda da hikmet verdi ve Cenab-ı Hak insanlara da vahiyeder direkt kalbine. Tabii bunu bugünkü din algısı, din anlayışı kabul etmiyor. Bu şu demek değil, ona vahyetti, o peygamber olacak diye bir kaide yok. Çünkü bu rüya sahih rüya da bir vahiydir, peygamberliğin 46 cüzünden bir cüzdür. Kalbe gelen bir sesle doğru bir sesle, hani bunun üzerinde bir şek şüphesi yoksa, sahihse bu da vahiydir. Ama cahil insanlar, bu konuda bilgisiz insanlar, avam bir hataya düşmesin diye peygamberlerin haricinde insanlara olan vahyi ulema ilham olarak nitelendirmiş veyahut da sezgi olarak nitelendirenler var, ben kabul etmiyorum. Çünkü sezgi girince işin içerisine Aristo da giriyor, Sokrates de giriyor. Ben o yüzden kabul etmiyorum. Burada ilhamı kabul edişimin sebebi de hani insanlar bu konuyu böyle öğrenmişler, o yüzden evet, ilham denilebilir ama o da bir vahiy. Ayet-i kerimede bir insanla ancak vahiyle konuşur.

Şimdi böyle olunca Hazreti Pir, Hazreti Ömer radıyallahuanh üzerinden, onun kıssasından bize bir mesaj veriyor. Mesajı şu: Nasıl Ömer'e vahyettiyse Ömer'e nasıl seslendiyse sana da seslenir. Sen kalbini buna açık tut, sen kalbini tenvir et, sen kalbini temizle, kalbini Allah'a yasla, kalbini Allah'a daya. Evet, senin kalbine de ilham eder, senin kalbine de seslenir. Sen halife olarak yaratıldın, senin kalbin de bu tecelliyata açık, senin kalbin de açık. O yüzden kendi kendine "benim kalbim buna kapalı" deme, "biz buna ulaşabilir miyiz" deme. Sen Allah'a yakîn olursan, Allah'ı zikredersen senin kalbine de ne yapar? İlham eder, senin kalbine de hitap eder ve Ömer'e dedi ki: "Kalk." Bizim mezarlıkta yatan bir dostumuz var. O yüzden baktığınız zaman biz şimdi hikayeyi biliyoruz ya, hikayede ne var? İhtiyar bir çalgıcı var, dışı çalgıcı, elinde çalgı aleti var, işte artık eskisi gibi insanları eğlendiremiyor, dışı çalgıcı ama içi Allah dostu. O zaman nice dışı çalgıcı gibi görünen, pejmürde görünen veyahut da itibar etmeyeceğiniz halde gibi görünen kimseler vardır ki onlar Allah'a dosttur, yakındır. O zaman burada kulun görüntüsüyle görünüşü ile içi aynı olmadı. Nice dışı süslü olanlar vardır, bakarsınız dışı öyle süslü öyle süslü ama içi bomboştur. Bu şuna benzer, sahte altın takıları gibi. Baktığında dışarısı altın, görüntüsü de altın, altın suyuna bandırılmış çıkarılmış ama içi bakır veya gümüş. Gümüş olsa iyi, içi bakır, içi teneke. Nice süslü insanlar vardır içleri tenekedir. Nice dışı teneke gibi görünenler vardır içi altındır.

Hazreti Pir çalgıcı üzerinden bize tabiri caizse ayrı bir ders veriyor: insanların dışına göre hükmetmeyin, görüntüsüne göre hükmetmeyin. Allah insanların içine bakar çünkü dışına bakaraktan Cenab-ı Hak hükmetmez,

o kimsenin kalbine bakaraktan hükmeder. Yaptıklarına da bakmaz kalbine hükmeder. Onun dışı hizmet ediyor olabilir, o esnada çorba dağıtıyordur, o esnada insanlara çay dağıtıyordur ama o kimsenin içi fi sebilillah Allah'ın işini yapmak değil de "bak ne kadar hizmet ediyor görsünler beni, bak ben ne işler yapıyorum, bak ben bu işi yaptığım için de sen bana tabi olacaksın" ona emrediyorsa, ona tabiri caizse kaba bir terim hardt hurt yapıyorsa o zaman onun içi başka dışı başka. Olmadı. Sufilik bunu kaldırmıyor. O yüzden zahire bakıp hüküm vermemeyi öğretiyor bize. Tabi bu hikaye devam edecek daha. O yüzden Cenab-ı Hak has kullarını, Cenab-ı Hak kendisine yakın olan kullarına ihtiyaç anında ama melekut aleminden ama alem-i zahirden ama alem-i batından onlara yardım eder, onların ihtiyaçlarını görür. Hep zaman zaman söylerim: bir kimse Allah'ın zikrine dalsa, zikrullahtan başka bir şey aklına, kalbine bir şey gelmese, hatta Allah'ı zikirden dolayı ihtiyaçlarını dile getiremeyecek dahi olsa Allah onun ihtiyaçlarını görür, her şeyi onun ayağına getirir, her şeyi, lazım olan ilmi onun gönlüne verir, lazım olan zahirde ne lazımsa onu da önüne getirir. O yeter ki Allah'a yakın olsun ve Cenab-ı Hak isterse onu manevi olarak da rızıklandırır, onu manevi olarak ilimlendirir, onu manevi olarak kalbine ilham eder, kalp perdelerini açar, kalbine Cenab-ı Hak onun adı konulmamış ilimleri gösterir, bilinmeyen ilim deryasına onun kapılarını açar. Allah'ın ilminin başlangıcı ve sonu yoktur. O yüzden Allah'ın bilinmekliğinin de başlangıcı ve sonu yoktur. Böyle olunca bir kimse Allah'a yakînliği arttıkça onun Allah'a olan Allah bilgisi onun genişler, derinleşir ama normalde bazen Cenab-ı Hak o kimsenin direkt kalbine ilham eder bazen Cenab-ı Hak veli kullarını maşa gibi kullanır. O veli kulları lazım olan şeyi, lazım olan bilgi, maddi manevi her ne ise o veli kulun üzerinden yürütür Cenab-ı Hak. Kimisine direkt zat-ı uluhiyetinden verir, kimisine direkt sıfatsal tecelliyatından verir, kimisine bir veliyi sebep eder onun üzerinden verir, kimisine bir hayvanın üzerinden verir, bir ağacın üzerinden verir, bir otun üzerinden verir, yolda giden bir ihtiyardan verir, yolda giden bir kimseden verir veyahut da ne bileyim herhangi bir varlığın herhangi bir şeyinden onun ihtiyacını görür, ona lazım olanı verir.

O yüzden Hazreti Pir burada Hazreti Ömer efendimiz üzerinden diyor ki ona Beytü'l Mal'den ver. Beytü'l Mal'den ver, yani ümmetin parasından ver, ümmete ait bir şeyden ver. Bu da normalde, ben tabi o çalgıcıyı burada tarif ederken Allah'ın bir velisi olarak tarif ediyorum. Dışı çalgıcı ama içi veli. O yüzden o veli olduğu için Cenab-ı Hak Hazreti Ömer efendimize Beytü'l Mal'den ver diyor ona. Kendi cebinden de vermiyor çünkü o veli olduğundan dolayı kendinin de belki de farkında değil. İnsanlara faydalı bir kimse.

Şimdi, veliler sınıf sınıftır, bir sınıf vardır kendisinin veliliğini bilir, insanlar da onun veliliğini bilir, o insanlara faydalıdır. O peygamber varisidir. O mürşid-i kamildir. Bir kısım veli vardır, kendi veliliğini bilir. Hiç kimse onun veli olduğunu bilmez. Bu da velidir. Bir kısım veliler vardır, insanlar onun veli olduğunu bilir. O kimse kendinden habersizdir. Kendisinin veli olduğunu bilmez. Şimdi bazen çok özür dilerim, hakkınızı helal edin, mecnun veliler vardır. Kendisinin farkında değildir ama insanlar onun veli olduğunu bilirler, ben onlara mecnun diyorum. Hani bu kimse kendisinin veli olduğunun farkında değil. Bunlar üç beş, en azından etrafındaki insanlara bütün veliler faydalıdır. Bunların içerisinde en yüksek derecede olan mürşid-i kamil olan velilerdir. Bunlar da kırk tanedir. Hadis-i şerifte öyle buyuruluyor. O yüzden normalde her veli topluma faydalıdır, insanlara faydalıdır. Bir kısım peygamberler gibi. Kimisinin birkaç tane ümmeti olmuş, kimisinin hiç ümmeti olmamış. Hatta ben şöyle inanırım, dünya üzerine ne kadar peygamber geldiyse o kadar veli vardır. Onların makamları boş kalmamıştır. Hiçbir peygamberin makamı boş kalmaz dünya üzerinde. Adem aleyhisselamdan Muhammedi Mustafa'ya(s.a.v) kadar ne kadar peygamber geldiyse hepsinin makamında onun vazifesini yerine getiren bir veli vardır. Onlar o peygamberlerin ahlakı üzerinedir, o peygamberlerin tabiri caizse vazifesi üzerinedir. Peygamber değillerdir.

Aslında Muhyiddin İbn-i Arabi bu bahis açılınca Muhyiddin İbn Arabi veliliği nebilikten üstün olarak görür. Bu tabii kafa karıştırır insanlarda. Çünkü peygamberlik, peygamber vefat ettiğince peygamberlik vazifesi biter, velilik son bulmaz vazife olarak. Hazreti Muhammed Mustafa'nın(s.a.v.) peygamberlik vazifesi bitti, veliliği bitmedi. Bugün dininizi tamam ettim, din olarak size İslam'ı seçtim. Din tamamlandı. Siz dine bir ayet artık katamazsınız, bir ayet de çıkaramazsınız. Siz yeni bir hadis üretemezsiniz. Kim üretirse cehennemliktir. Bir hadisi de yok sayamazsınız, reddedemezsiniz. Hadisse, nasıl olmayan bir hadisi hadis olarak üretmek cehennemlikse, olan bir hadisi de reddetmek de cehennemliktir. Allah muhafaza eylesin. Öyle olunca ama velilerin velilikleri devam eder. O yüzden her peygamber bir velidir, velilikleri devam eder. Velilik nurları onların kaybolmaz, velilik nurları. Bir velilik nuru bir kimsenin üzerinde tecelli ettiyse o kaybolmaz. Oradan geri dönüş yoktur artık. Nefis meratipleri olarak emmare, levvame, mülhime, mutmainne, radiye, mardiye buralardan geri dönüş vardır. Mardiye'den de geri dönüş zordur yani çünkü o halifelik makamıdır, oradan da geri dönüş zordur ama safiyeden yani veliliği tescillenmiş olan bir kimsenin oradan geri dönüşü yoktur. Biz ona kapı aralamaya çalışırız, işte o da geri dönebilir, o da o kapı da ona açıktır deriz ama gerçek manada yoktur. Sebep

o veli çünkü bir peygamber varisidir. Peygamber varisi olduğu için gerçek manada veli ise o oradan geri dönüşü yoktur. Geri dönüşü olduysa o gerçek manada veli değildir. O altın suyuna bandırılmış bakırdır. İnsanlar onu altın zanneder. Kim zanneder? Sarraf olmayan, kuyumcu olmayan, bu işin ilmini bilmeyen, bu işin normalde hakikatini bilmeyen altın suyuna bandırılmış tenekeyi altın kabul eder. Ama yok, bu işin hakikatini bilen kimse altın suyuna bandırılmış tenekeyi altın olarak kabul etmez. O yüzden o altın suyuna bandırılmış olan o mücevher gibi görünen şeyin üzerini kazırsanız altından bakır çıkacak, tunç çıkacak, ne bileyim demir çıkacak, ne bileyim işte ne madenden olduysa o çıkacak, üzerini kazıyınca çıkacak veya ateşi görünce yani imtihanı görünce bir imtihana maruz kalınca onun gerçek altın olmadığı çıkacak meydana.

İşte Hazreti Pir Mevlana Celalettin Rumi Hazretleri bize bu kıssadan şunu anlatıyor. Diyor ki siz dış görünüşüne aldanmayın. Niceleri vardır ki bir veliyi yatağından kaldırır, bir veliyi uyandırır, bir velinin tabiri caizse ırgalar. Nice veliler vardır, nice Allah dostları vardır, arş-ı alayı ırgalar. İşte bu zat-ı kerim de çalgıcı gibi görünen zat, Hazreti Emire'l Mü'minin olan Ömer'i uyandırıyor. Cenab-ı Hak, Allah hitap ediyor, diyor ki: "Kalk ey Ömer! Bizim filanca yerde bir dostumuz var, git onun ihtiyacını gör." Şimdi bunu yaşamayan kimse bu hikayenin olmayacağını zanneder, böyle bir şeyin olmayacağını zanneder. Bu fakir yaşadığı için böyle bir şeyin olacağını söylüyor. Hatta bazen derviş arkadaşlara derim, oh, Geylani Hazretlerini görmek çok güzel! Zikrullaha oturdun, Allah Allah...Harika! Geylani Hazretleri bütün haşmetiyle şak geldi, titretti ortalığı. Harika! Evde oturdun, Allah Allah, Allah zikrediyorsun. Şak! Geylani Hazretleri geldi, filanca yerde filancaya yardım et dedi. Bunu gören gelsin bana. Evet, hal o. Senin üzerinden Cenab-ı Hak seni maşa gibi kullandı, alet yaptı, bir fukaraya gönderdi seni. Ya Rabbi diyene gönderdi seni. Ya Rabbi dedi o. Gecenin yarısında, ya Rabbi dedi. Bundan kimin haberi oldu? Evet, Hazreti Ömer'in haberi oldu.

"O parayı huzuruna götürüp: 'Ey makbulümüz olan! Şimdilik bu kadarcığı al ve bizi mazur gör. Bu kadarcık para sana ancak ibrişim yani kirşi parasıdır. Harcet, bitince yine buraya gel' de."

Bakın Cenab-ı Hak orta yerde bırakmıyor, onun ona ne söyleyeceğini de dikte ediyor. Hazreti Ömer efendimizin çalgıcıya ne söyleyeceğini dikte ediyor. Diyor ki o parayı huzuruna götürüp ey makbulümüz olan şimdilik bu kadarcığı al ve bizi mazur gör, bu kadarcık para sana ancak ibrişim yani kiriş parasıdır harç et, bitince yine buraya gel de. Hazreti Allah Ömer'e vahyediyor, ne konuşacağını da vahyediyor, ne konuşacağını da vahyediyor, ne diyeceğini de vahyediyor.

Hani Peygamber Sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri Hazreti Ömer efendimizin oğlu Abdullah'a bir şeyler gönderdi, oğul Abdullah dedi ki ya Resulallah benim ihtiyacım yok ki hani göndermişsin, ona dedi ki: Ey evlat! Eğer sen istemeden sana bir şey geldiyse bu Rabbinin lütfudur, ikramıdır, bunu reddetme, bunu al. İhtiyacın yoksa ihtiyaç olanlara dağıt." Çünkü o Cenab-ı Hakk'ın lütfudur sana, Allah'ın keremidir, Allah'ın ihsanıdır. Sen bir şey talep etmedin, talep etmediğin halde Cenab-ı Hak sana gönderdi, senin ihtiyacını gönderdi, sana ne lazımsa gönderdi. Sen Allah'a dostsan, o Cenab-ı Hak seni yolda bırakmayacak, seni mahrum bırakmayacak. Bir şeyi vesile edecek veya vesilesiz gönderecek ama direkt vesilesiz gönderdi ama vesileli gönderdi. Bu Allah'ın lütfu ikramı; sana eş gönderebilir, sana çocuk gönderir, sana iş gönderir, sana kazanç gönderir, sana arkadaş gönderir, sana dost gönderir, seni bir mürşitle tanıştırır, seni bir kendi dostuyla tanıştırır...Bu Allah'ın lütfu ikramıdır, bu Allah'ın ihsanıdır, onu geri çeviren kimse vefasızdır, nankördür. Cenab-ı Hakk'ın lütfuna, ikramına, ihsanına, nankörlük yapıyor, ona sırtını dönüyor. O vefasızlara yazılır, o nankörlere yazılır, o bir daha Cenab-ı Hakk'ın lütuf ve ikramından uzak olur, o Allah'a küstahlık yapmıştır çünkü. Allah muhafaza eylesin. Hazreti Ömer efendimize diyor ki: "Git", ona, "ey makbulümüz olan!" Bir de onu methettiriyor. "Ey makbulümüz olan, şimdilik bu kadarcığı al bizi mazur gör. Bu kadarcık para sana ancak bir ibrişim yani çalgının teli, ibrişim dediği o veya eskiler kiriş derler veya işte kemanın teli, öyle anlayın veyahut da işte ne çalıyor? Cümbüş çalıyor diyelim, cümbüşün teli gibi. "Bunu al, onu harç et, bitince yine buraya gel." Bunun üzerine hani bu hitabı aldı ya Hazreti Ömer efendimiz, o hitap alınca yatak sana diken olur. O hitabı alınca yastık sana taş olur. O hitabı alınca terlersin tırnaklarına kadar. O hitabı alınca dünya sana dar gelir. O hitabı alınca her şey sana dar gelir. Sen ancak o hitabı yerine getirmekle tabiri caizse kamikaze gibi olursun. Hiçbir şey gözüne görünmez, eştir, çocuktur, gece yarısıdır, sabahtır...Gözüne görünmez. Hitabı alınca sakın tembellik yapayım deme, sabah giderim deme. Hitabı alınca yarın yaparım deme, kaybedenlerden olursun ama rüyanda hitap edildi ama zikrullah esnasında hitap edildi ama yolda giderken hitap edildi, sakın onu tehir etme. Onu tehir edersen nankörlerden, vefasızlardan olursun. Mana kapın kapanır. Bazıları vardır mana kapıları kapanır, bir yerde bir edepsizlik eder bir yerde bir küstahlık yapar maneviyat olarak kapıları kapanır. Çok tövbe edecek o kimse. Çok zikredecek. Oruç tutacak, tasadduk edecek, Allah'a çok yalvaracak yeniden açılması için.

"Bunun üzerine Ömer, sesin heybetinden sıçrayıp kalkarak bu hizmet için belini bağladı. Koltuğu altında para kesesi olduğu halde koşarak

çalgıcıyı arayıp taramak için mezarlığa yüz tuttu. Mezarlığın etrafını bir hayli döndü dolaştı; orada o ihtiyardan başka kimseyi göremedi."

Cenab-ı Hakk'ın öyle makbul kulları vardır siz onu böyle bir şeye benzetemezsiniz, bir şeye benzemez. Herkes bir de hani bir şeyhi öyle tasavvur eder ki eder ya hani o kimse böyle kelleli, kulaklı, sarıklı, cübbeli, etrafında bir sürü korumalar, çakarlı arabalar, bilmem neler, öyle tanınır ya insanlar. Öyledir ya işte, ya bu şeyh dersin, ya böyle kulaklıklar filan. Hayırdır dedim bu ne? Bir denk geldim öyle, ben de İstanbul'a sohbete gidiyorum, ben de arabalı vapurdayım. Ulan kulaklıklı mulaklıklı böyle siyah elbiseli... Aaa! Zatı tanıyorum televizyonlardan, ordan burdan. Bir şeyh, hani şeyhlik yapıyor, tencere tava da satıyor ama şeyhlik yapıyor. Dedim o kulaklıklı birisine, hayırdır dedim hani bu kadar şey? Dedi bizim üstadı mossat her an için vurabilir dedi. Kaldım! Mossad'ın işi gücü yok, bu adama vuracak! Öyle ya! He dedim, tamam! Yani Mossad onu vurabilirmiş! Şimdi toplum bu tip insanlar böyle revaçta, onlara prim verdiğinden.

Hani işte Yahudiler de geldiler, baktılar böyle en kılık kıyafeti düzgün Hazreti Ebubekir efendimiz, onlar dediler ki buranın emiri bu herhalde. Gittiler, dediler ki ona: "Buranın emiri sen misin? Buranın emiri kim?" O da dedi ki: "Ahan," dedi, "Şu ümmete hizmet eden." Kim?" Hazreti Resulullah. Kılığı kıyafeti Hazreti Ebubekir'den daha aşağı, Hazreti Ebubekir efendimizin kılığı kıyafeti daha düzgün. Yani böyle cübbesi, sarığı, takkesi, böyle afilli cübbesi var. Onda İngiliz düğmesi yoktur ama afilli yani cübbe filan ama böyle düzgün giyinmiş. Dediler: "Bu Mecnun ya, hani bir şeyden haberi yok herhalde." Gittiler, gerçekten su dağıtan birisi var, ona gittiler. O herkes gibi giyinmiş o da. Dedi ki sordular ona: "Buranın emiri kim?" "Ümmetine hizmet eden" dedi. Dediler ki: "Bu da mecnun." Oysa frekansa bak. Hazreti Ebubekir Efendimiz onu gösteriyor "ümmetine hizmet eden" diyor. O da aynı sözü söylüyor. Kalp karşı değil, birbirinin içinde. Bizim dilimizde böyle demişler "Kalp kalbe karşı." Kalp kalbe karşı değil, iki kalp birleşmiş bir kalp olmuş, vuslat olmuş, fenâ olmuş, Peygamberde fena olmuş, Sallallahu aleyhi ve sellem de. Peygamber de o faniliği kabul etmiş. O onu sevmiş, o da onu sevmiş, onun söylediği sözü söylüyor. İşte Hazreti Ömer Radıyallahuanh hazretleri de böyle birisini bekliyor. Hani biraz böyle kılığı kıyafeti düzgündür hani. Ama pecmurde, yaşlı, çalgıcı, ihtiyar birisi. Hatta bunu ben böyle kendi kendime tefekkür ederken bir iki tane dişi dökülmüş, böyle ne bileyim işte yüzü kararmış, kara sarı olmuş, yaşlılık çökmüş, böyle üzerinde düzgün kıyafeti de yok, elinde kırık bir saz dolaşıyor öyle işte, ne yapsın? E tabi o Hazreti Ömer devlet başkanı, Emire'l Mü'minin, o böyle umulmadık bir kılıkta bir kimse beklemiyor o da. Bakıyor orada bir ihtiyar

birisi var "bu değildir herhalde" diyor, dönüyor. Hazreti Pir muhteşem bir ders veriyor bize. Dönüyor ve insanları kıyafetlerine göre yargılamanın insanı yanıltacağını gösteriyor bize Hazreti Pir. O yüzden böyle bir o zata direkt yönelmiyor. O zata yönelmediği için bir tur daha atacak. Bu para ibrişim parası dendiğinde yani aslında ve bu para da ibrişim parası, basit bir para aslında gerçek değeri değil o zatın. Bunu gösteriyor Hazreti Pir bize. Yani o zatın önüne beytülmal hazinesi konsa azdır ona. O zat-ı kerim öyle bir zat-ı kerim. Onun normalde dünyalık parayla ölçülmesi mümkün değil ve enteresan bir şey, o kimse mezarlıkta ve mezarlık insanın dünya heva ve hevesinin bittiği kapı, insanın nefsiyle mücadelesinin bittiği kapı ve insanın dünyalık olarak elini eteni çektiğinin kapısı.

Burada mezarlık bize farklı bir rumuz gösteriyor ya da ben öyle anlıyorum çünkü bir kimseyi mezara koydun öldü ama hadis-i şerifte de Allah Resulü bize buyuruyor ki ölmeden önce ölünüz. O zaman ölmeden önce ölünce sen yaşayan bir ölü gibi oldun, hatta Allah'ın velileri, Allah'ın dostları, yaşayan ölüler gibidir. O yüzden yaşayan ölüler, bakın yaşayan ölülerin peşinden gidin. Onlar çünkü dünya heva ve hevesinden şatahatından, şatafatından kurtulmuş, dünya sevgisinden kendilerini azat etmişlerdir. O yüzden onlar takva kapısında dururlar, onlar aşk kapısında dururlar, onlar muhabbet kapısında dururlar, onlar ahiret kapısında dururlar. Böyle olunca onların dünyayla fazla işleri, iştigalleri yoktur. Sadece varmış gibi görünürler, dünyayı terk etmemiş gibi görünürler ama gerçek manada onların dünya ile işleri bitmiştir. Eğer onların hala daha mal edinme sevdaları var ise hala daha onlarda mülk edinme sevdaları var ise o zaman onlar dünya ile bağlarını koparmamışlardır. Onlar dünya sevgisinden kurtulamamışlardır. Hatta hadis-i şerifte insan yaşlandıkça heva hevesine uyduysa onda mal sevgisi fazlalaşır. Mal sevgisi ihtiyarladığında dahi fazlalaştıysa o evliyadan değildir, o velilerden değildir, o kimse velilerden ise yaşlandıkça dünya ile bağını kesmesi gerekir. Bu dünya ile bağını kesmesi, dünyayı sevmemesi ile alakalıdır. Dünyaya aşık değildir. O aman şurda benim villam olsun, yok Beykoz sırtlarında iyi bir villa almam lazım diye düşünmez. Yok işte deniz kenarında benim de hakkım değil mi bir yazlığım olsun benim de diye düşünmez ve böyle düşünüyorsa böyle yaşıyorsa o zaman dikkat etmek lazım. Bunlar Hazreti Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v.) ölçüsünün dışında olan şeylerdir. Bir başkası, Müslüman kimse bir villa sahibi olabilir, biz kimseyi kerih görmüyoruz. Yazlık da alabilir, kerih görmüyoruz ama bir kimse mürşid-i kamil ise onun villada yatacak zamanı yoktur, onun deniz kenarında tatil yapacak zamanı yoktur.

Her şeyden önce dervişlerinden utanır. Der ki: "Benim derviş kardeşlerim bunu yiyor mu? Benim derviş kardeşlerim bunu giyiyor mu? Benim derviş kardeşlerimin deniz kenarında villası mı var? Benim derviş kardeşlerim Fukara-i Sabirin!" Hangi yüzle gittin tatil yaptın? Hangi yüzle gittin, normalde Beytullah'a hac yapacağım deyip de bilmem hangi boynuzlu otelin bilmem hangi terasından namaza durdun? Bir mürşid-i kamil ise bir kimse bunları düşünür; dervişler nerede? Aşağıda. Üstat nerede? Yukarıda. Nerede? İşte bilmem hangi otelin terasından namaza durmuş, aşağıdan da dervişten üstada bakacağız diye uğraşıyor. "Kim var orada" dedim ben, yıl 92, hacdayım. "Kim var orada" dedim. "Nereye bakıyorsunuz", üstadımız orada," dediler. "Oradaysa çıkın yanına," dedim. Benim yüzüme baktılar. Ya beni sevmedikleri kadar var insanlar. Böyle baktılar. Beni deli görüyor. "Beni ne deli görüyorsunuz?" dedim. "Asıl deli sizsiniz," dedim. "Üstat orada, siz burada, buradan aşağıdan bakacağız diye uğraşıyorsunuz," dedim. "Gidin," dedim, "onunla beraber namaz kılın. Ömrünüzde kaç sefer," dedim, "şeyhinizle beraber hacca geleceksiniz? Gidin," dedim, "orada siz de orada namaza durun." Gözümle şahit olduğum şeyi söylüyorum. Bir veli, bir mürşid-i kamil, dervişler için canını verir. Öyle bir şey yok. Sen onun dervişine dokun, yüz bin ah işit. Sen o velinin, o mürşid-i kamilin dervişine bir zarar ver, dağda taş olamazsın, dağ seni kabul etmez, dağ taş olacaksan taşın bir özelliği olması lazım. Allah muhafaza eylesin. Amin. Peygamber Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretleri ümmetinden ayrı yiyip içmedi. Hani sahabenin biri geldi, hendekte kulağına fısıldadı, dedi ki: "Sütten kesilmiş bir keçim vardı, onu kestim," dedi, "ya Resulallah," dedi, "akşam yemeğine bize buyur gel." Allah Resulü dedi ki: "Ey ashabım, filanca kardeşiniz," dedi, "keçi kesmiş, bir koyun kesmiş, bu akşam ona davetiyiz," dedi. Herkes aç çünkü. Sahabe diyor ki: "Benim içim gitti, onca insanı nasıl doyuracağım" diye. "Resulullah geldi," diyor Sallallahu Aleyhi ve sellem , okudu diyor yiyeceğin üzerine. Biz tevhit çekiyoruz ya her şeye, o tevhit, onu nurlandırır, onu bereketlendirir, ondan herkes doyar, telaş etme.

Evet, bunu böyle söyleyince benim şeyh efendi ve dervişlere ilk yemeğim, verdiğim ilk yemek aklıma geliyor. Ben Bayındır'dayım o zaman. Fukara-i Sabirin'iz böyle, hiçbir şeyimiz yok. Şeyh efendiye böyle yalvar yakar dedim: "Efendim, böyle beş on kişi gelseniz Bayındır'da," dedim, "bir yemek yesek, orada bir ders olsa?" "Gelirik Mustafa Efendi," dedi. Allah'ım! Dünyalar benim oldu. Anneme dedim ki: "Şeyh efendi, birkaç kişi daha gelecek." "Aha," dedim, "bu kuru fasulye, bu da pirinç. Bize bir kuru fasulye bir pirinç yap," dedim. "Ne?" dedi, "adamlar mı gelecek?" dedi. "Evet," dedi. "Ben dul kadınım," dedi, "bir sürü adam, ne işim var benim burada?" dedi.

Aldı kız kardeşimi gitti, pirinçle fasulye elimde kaldı. Koşa koşa gittim bizim Halil var, Bayındır'daki efelerden, Halil'in teyzesinin kocası, o da ara sıra derslere geliyor. Ona gittim dedim: "Bundan kuru fasulye yap, bundan da bize pilav yap tencereye." On kişi gelecekler ya, bu kadar, az bir şey. Bizim Nuri, kulakları çınlasın, o böyle baklava getirdi. Biz daar diyoruz, böyle iki üç kilo yoğurt alıyor, bir de yoğurt getirdi. İyi, biz bekliyoruz şimdi, şeyh efendi gelecek, ondan sonra yemek yenecek. Ben bir odada kalıyorum o zaman. Önce şeyh efendi geldi, ardından bir minibüs geldi, dolu, ardından bir üçüz iki geldi. Oktay var, Nuri var yanımda. İkisine dedim: "Telaş etmeyin, herkese yetecek." Birkaç tane sofra bezi var bizde, bir iki sofra bezi, kaşık çatal yaydık, ekmek filan öyle yani devasa on tane filan ekmek yok, üç dört tane ekmek var. Para da yok ha. Bir tevhit okuduk biz arkada, sofraları kurduk. Şeyh efendi bir zikrullah başlattı, bildiğiniz tevhid okutuyor, "la ilahe illallah", yıkılıyor ortalık. Bayındırdan 5-10 arkadaş da geldi bizim. Biz zaten bir zikrullah yapıyoruz, daha o zikrullaha ulaşamadım ben, duvarlar ağlıyor. O taş duvarlar çatlıyor biz zikrullah yaptığımızda. Şimdi bizim arkadaşlar şöyle yapıyor, ben Allah esmasını veriyorum ya, "Allah Allah" böyle yapıyor, "Allah Allah beni duymuyor zannediyor. Her derste kendimi bastırıyorum. Mustafa Özbağ, zikrullaha gelmeleri dahi bir lütuftur. Yapma. Yoksa tutacağım kulağından atacağım. Bizde öyle bir şey yok Bayındır'da. Biz öyle zikrullah yapıyoruz. Mezarlıkta zikrullah yaparken millet orada gaza basıp gidiyormuş, ölüler kalktı buradan diye, ilk kahveye gidiyorlarmış: "Duydunuz mu, ne oldu? Mezarlıktan ölüler kalkmış, Allah'ı zikrediyorlar" diye. Biziz halbuki musallada.

Biz böyle yapamıyoruz, orda burda ders, basılıyoruz masılıyoruz. Nereye gidelim? Bir gece bizim güllük mezarlığı var orada, kaplıcalara giden yolda, kış günü kimse gidip gelmez diye oraya gittik. Musallayı da o taşının etrafında döndük verdik zikrullahı...Bir ara esmayı kestim ben, ne kadar börtü böcek köpek kurt tilki çakal varsa hepsi de uluyorlar. Bizimkiler böyle duydular, bir böyle karanlık ya, hissettim herkes birbirine baktı, esmayı kesmiyorum. Allah esmasında bir başladım...Bitirdim zikrullahı. Hadi dedik şurada hemen yol ağzında, ilerimizde bizim Tariş var, Tariş'in orada biraz çay içelim dedik. Orada kahve var. İçeri girdik. Kahveci dedi: "Nereden geliyorsunuz?" dedi. "Yoldan geliyoruz," dedi. "Duydunuz mu, ölüler ayağa kalkmış?" dedi. Diyeceğim, biziz o, adam küttek kalacak orada. O ölü biziz, ayağa kalktık.

Şimdi yemekte bir zikrullah yaptırdı şeyh efendi, biz dolduruyoruz içeriden boyna. Yiyen kalkıyor gidiyor, yiyen gidiyor, yiyen gidiyor... Oktay abi ne oluyor dedi. Oktay, sus dedim, sakın konuşma. Yiyen gitti, yiyen gitti,

yiyen gitti. Hep bunu böyle anlatıyorum, hakkınızı helal edin. En son, insanın hiç sevmediği ot burnunda bitermiş ya. Ayşe'nin bizim nişanlısı geldi. Enes burda mı? Onun babası geldi. Ben evlenmelerini istemiyorum o zaman için. Allah'ım dedim, adam geldi. Şimdi şeyh efendi de biliyor onu, Tire'de de gördü onu. "Mustafa Efendi, oğlum damada da sofra kurun", kurduk ona da sofra. Tarikat böyle bir şey, maneviyat böyle bir şey. Sen sev sevme, sofrayı kurduk biz. Şimdi o da böyle enteresan bir kişilik. Şimdi en son tatlı da veriyoruz herkese ha, baklava da bitmiyor, yoğurt da bitmiyor. Şimdi o baklava da koydum, o şimdi çatalı batırıyor. Biz bir şeyhe yapamayız ya böyle bir şey, şeyh efendinin ağzına şimdi baklavayı koyuyor. Şeyh efendi, "Yemeyeceğim," diyor. "Olur mu mübarek, ye," diyor şimdi. Allah'ım boğacağım adamı, biz çatlayacağız! O da şeyh efendi de çatalı alıyor, onun ağzına veriyor, pat gömüyor zaten. Bir daha batırıyor çatalı, bir daha şeyh efendiye veriyor. Allah'ım kaş göz ediyoruz, anlamıyor. "Yok," diyorum içimden, diyorum ki "Mustafa Özbağ, bu senin imtihanın," diyorum ben. Yoksa tutacağım atacağım dışarı ben onu, içimdekini saklamıyorum, oğlu da burada, Allah rahmet eylesin. Şimdi Allah'ım o da yedi! "Mustafa Efendi, sofrayı kurun oğlum bakayım, bir de siz yiyin," dedi. Biz sofrayı kurduk, biz birbirimize bakmaktan, bu kerametten biz kendimizi alamıyoruz. Biz de yedik. Şeyh efendinin son sözü, kapak: "Mustafa Efendi," "buyurun efendim", "kalanları da" dedi, "anana ver," dedi, "anan yesin," dedi. "Bunları da anana ver oğlum," dedi, "anan yesin," dedi. "Emredersiniz efendim," dedim ben. Ben sonra da söyledim, dedim: "Bunları da şeyh efendi size bıraktı," dedim. Üstüne dedi, "Bir şey dedi ilave ettiniz mi? "yok," dedim, "sana verdiğim kadarla pişti," dedim. "E," dedi, "mahalleliler söyledi, kaç otobos gelmiş," dedi. "E geldi," dedim ben. "Hepsi onu mu yedi?" dedi "Hepsi onu yedi," dedim ben. İnanmıyor kadın, haklı.

Şimdi o yüzden veliler, velilerin kerameti, onu bakarsın şeyh efendiye de bak bir şeye benzeteme. Benim ilk yanılgım, ben onu rüyamda gördüm ama gerçekte gördüm böyle baktım, kendimce öyle dedim: "Aa, benden boyu kısaymış," dedim. Hani rüyada öyle görünmüyor ya, içimden öyle dedim: "Benden boyu kısaymış," dedim. Böyle herkesle sarmaşa sarmaşa geldi, tam benim önüme geldi, böyle baktı bana. Ondan sonra, "Bayındırlı hoş geldin," dedi. Güm güm! Aha ciğerlerim dökülüyor zannettim böyle. "Ah," dedim, "Mustafa Özbağ sen ne yapmaya kalbini dedim düzgün tutmadın," içimden. Oturduk ilk karşılaşmamız bizim, zahiren. Oturduk neyse. O da gitti böyle halaka halinde, o da karşıya oturdu, Allah rahmet eylesin. İlk dervişler bilir Ali İhsan'ı, tanır. Ali İhsan'ı tanıyanlar elini kaldırsın. Evet, güzel bir adamı tanıdınız, Allah rahmet eylesin. Ali İhsan, o zaman Ali İhsan tabi tanışınca

artık şey yaptık, öyle dervişlik öyle şey değil, atışıyorlar iki tane hal dervişi. Birisi diyor ki öbürküne, şahidim buna. "Ne o?" diyor. "Yeni damatlar gibi," diyor, "saten yorganların altında rahat batıyor herhalde, rahat batmıyor mu sana?" diyor, "gece," diyor, "öyle kaldın," diyor. Onu dinleyen öbürkü de diyor: "Ne yapalım, bizim çiçekli pijamamız yok ya," diyor. "Ne çiçeği lan?" dedim, çiçekli pijaması var arkadaşın dedi. Bizim tabi o bölgede o zaman daha böyle çiçekli böcekli pijamalar yok, hala daha yoktur, zannetmiyorum. Benim de hiç olmadı çiçekli böcekli bir pijamam, benim daha doğrusu pijamam da olmadı, Allah bizi affetsin, o kültür yok bizde.

Ondan sonra, neyse böyle hal dervişleri onlar o zaman için neyse, Ali İhsan'ın evindeydik zaten biz tanıştığımızda. Şeyh efendi oturdu, böyle bir baktı: "Mustafa Efendi sen buraya gel," dedi. İsmimle! Önce Bayındırlı, sonra Mustafa Efendi. Ben çevikim, atletikim, gencim, duvar tırmanıyorum ben, hala da öyleyim de, öyle değil miyim İsmail? "Mustafa Efendi sen buraya gel," dedi. Yanında zakir var, genelde en kıdemli şeyhin sağında durur, adap odur. Onun yanında da Çorumlu Hacı Mustafa Efendiden kalma Zakir var. Ona biraz böyle işaret etti: "Sen kay," diye beni yanına çağırdı. Ben kalkamadım yerimden. Söz şu: "Mustafa Efendiye yardım edin, kaldırın dedi, getirin buraya." Ben tabi patates çuvalı gibi, zayıf patates çuvalı! Benim ayaklarım kalkmadı. İki kişi beni böyle kollarımdan tuttu, hiç unutmuyorum. Utanıyorum, nasıl utanıyorum! "Ulan yürü," diyorum, "lan sen nasıl bir adamsın! Hani keramet bunlar. Gittim yanına oturdum. Cenab-ı Hakk'a hamd olsun, ölünceye kadar yanından Cenab-ı Hak ayırmadı bizi, hala daha ayrılmadık hamd olsun. Öyle ölüm ayırmaz insanı. İşte öyle zahiren bir şeye benzetemediğiniz kimseler Allah dostudur, bilemeyiz. O yüzden insanları kıyafetlerine göre yargılamayın. Cenab-ı Hakk'ın nice veli kulları vardır, onlar böyle senin benim gibi görünür ama Allah dostudur. Rabbim muhafaza eylesin. Amin.

"Bu olmasa gerek deyip bir kere daha koştu. Nihayet yoruldu fakat yine o ihtiyardan başkasını göremedi. Kendi kendisine, 'Hak bana dedi ki: 'Bizim saf, makbul ve mübarek kulumuz var, ihtiyar bir çalgıcı nasıl olur da Allah haslarından olur? Ey gizli sır, ne hoşsun sen, hoş ve garip!' dedi."

Normalde bir çalgıcıdan Allah dostu beklemiyor çünkü ama Cenab-ı Hak ona vermiş. Cenab-ı Hak istediğini aziz eder, istediğini de zelil eder. Aziz ettiğini kimse zelil edemez, zelil ettiğini de kimse aziz edemez. Kulların bunda dahli varmış gibi görünür, kulların dahli yoktur. Hani yine Hazreti Abdullah'a diyor ya: "Ey oğul, sana bir şey söyleyeceğim, iyi belle." "Buyur ya Resulallah." "Sana bir şey belli edeceğim, bir şey söyleyeceğim, iyi belle." "Buyur ya Resulallah." "Bak sana bir şey söyleyeceğim," üçüncüsünde söylüyor,

"iyi belle" "buyur ya Resulallah." "Bütün insanlar sana yardım etmeye çalışacak olsa Allah müsaade etmedikçe hiç kimse sana yardım edemez. Bütün insanlar toplansa sana kötülük yapmak isteseler, Allah müsaade etmedikçe sana kötülük yapamazlar." Allah'ın aziz ettiğini insanlar zelil edemez, Allah'ın zelil ettiğini de insanlar aziz edemez. Hatta sen Allah'ın aziz ettiğini bilemezsin, onu zelil etmek için uğraşırsan sen zelil olursun, sen perişan olursun. Allah muhafaza eylesin. Amin. O yüzden Allah dostları, veliler herkesin beklediği kılık ve kıyafette değildir. Yere ve zamana göre millet ne bekler? İşte kocaman bir kavuğu olsun, kocaman bir sarığı olsun, kocaman bir cübbesi olsun, yürürken etrafında avanesi olsun, korumalar olsun, araba son model olsun, arabanın yanında hopur hopur koşanlar olsun. "A işte o büyük mürşit!" Veya görüşemezsin. Birisi şeyh efendiye öyle demişti: "Efendim, siz herkesle görüşüyorsunuz," dedi, "sizin kıymetinizi bilmiyorlar." Ben de o meclisteyim, böyle ben bir afalladım, hani bu adam ne diyor, aklını mı yitirdi diye. Dedi ki: "Siz geldiğiniz zaman sizi," dedi, "arkadaşların önüne çıkarmasak," böyle dedi, "rahat görüşemeseler sizinle," dedi, "o zaman," dedi, "hani size hasret olurlar, daha fazla böyle yansınlar, yıkılsınlar, kıymet bilsinler" gibisinden. Şeyh efendinin hareketi şu, kafasını salladı böyle, "Hayırlısı," dedi bana, başka hiçbir şey demedi. O yanımızdan ayrıldı. "Mustafa Efendi ne diyorsun?" dedi. "Estağfurullah efendim," "yok yok söyle," dedi. "Efendim bu sünnete aykırı," dedim. "Hah, aferin oğlum, bunun sünnetten de haberi yok," dedi. "Aklı sıra," dedi, "bizi," dedi, "dervişlerden saklayacak, gizleyecek, kimseyi görüştürmeyecek, kendisi şeyhlik yapacak," dedi. Şimdi dervişin önünde, zakir, nakip, nükebba, çavuş, her neyse, önünde duruyorsa, görüştürmüyorsa o şeyhlik yapıyor. Veya kimi zakirlerden duyduk, "Önce beni seveceksiniz, bende fani olacaksınız, önce benden geçeceksiniz sonra şeyhe ulaşacaksınız." Bunlar kendilerinin sonu olur. Allah muhafaza eylesin. Amin. Tırmizi'de hadis-i şerif: "Nice saçı başı dağınık, kapılardan kovulan kimseler vardır ki Allah adına yemin etseler Allah onların yeminini boşa çıkarmaz." Tirmizi, İbni Mace ve Hakim'de geçiyor.

Demek ki nice saçı başı dağınık, nice böyle kapılardan kovulan insanların yüz vermediği, herkesin sevmediği kimseler vardır ki o Allah dostudur, o Allah'ın velisidir. O yüzden insanlar genel olarak senin dışını görür, Allah ise senin içine bakar. Ehl-i maneviyat senin içine bakar, veliler senin dışına bakmaz, mürşid-i kamiller senin dışına bakmaz. Sen makam sahibiymişsin, mevki sahibiymişsin, sen zenginmişsin, sen iyi giyiniyormuşsun, sen böyle son model giyiniyormuşsun, araban son modelmiş, işte katın yatın katın villan varmış. Bir mürşid-i kamilin bunlarla işi yoktur. O mürşid-i kamil senin içinle ilgilenir, senin için onun yanında mı değil mi, senin için

onun canında mı değil mi? Hazreti Pir der ki hani: "Niceleri bizim yanımızda görünür ama gönül olarak Yemendedir." niceleri Yemendedir Fiziki olarak ama canları canımızdadır der. O mürşid-i kamil senin kılığına kıyafetine bakmaz, senin dışına bakmaz, senin parana puluna makamına bakmaz. O senin içine bakar, senin için ne alemde buna bakar. O yüzden insanlar bu manada kendilerince hep dışa odaklıdır, maneviyat ise içe odaklıdır. O kalp alemin için kalp alemiyle ilgilenir, o manayla ilgilenir. Bu dışı terk etmek değildir, Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.) dışı terk etmemiştir ama asıl olan içtir, o iç alemle ilgilenir. Bu dışı hiç başı boş bırakmak değildir, yanlış anlaşılmasın. O yüzden burada o kimse, o Allah'a dost olmuş kimse, çalgıcı gibi görünse de o Allah'a yakın, o Allah'a dost. O yüzden nice böyle mecnunvari, nice böyle divanevari zatlar vardır, Allah dostudur bilemezsin onu. O yüzden dışına bakaraktan bir kimseye hükmetme, dışına bakaraktan bir kimseyi reddetme, dışına bakaraktan o kimseye hüküm verme. Sen onun iç alemini izle. Allah bizi onlardan eylesin. Amin.

O yüzden Allah dostları, veliler, bir taraftan da imtihanhane gibidirler. Onlar kimseyi imtihan etmez ama velilerin üzerinden insanlar imtihan olur, velilerin üzerinden müritler imtihan olur, velilerin üzerinden mürit olmasa da dışarıdakiler imtihan olur. Rabbim bizleri muhafaza eylesin. Amin. Bir kısa kıssa, yine şeyh efendiyle, Allah rahmet eylesin. Amin. Bizim bir derviş kardeşimiz oldu, Cidde'de uçak mühendisi, kulakları çınlasın, Hazreti Ebubekir efendimizin torunu, eski arkadaşlar, birileri geldiler bende misafir oldular filan, böyle eşiyle filan, çok muhterem birisi. Böyle işte uçak Cidde'den kalkacak, böyle şeyh efendiye yalvardı yakardı, hani biraz erken gelseniz sizi misafir etsem birkaç arkadaşla tanıştırsak. Şeyh efendi bana döndü: "Olur efendim," dedim. Biz erken gittik, arkadaşlardan önce gittik Cidde'ye. Bizi karşıladı, Allah razı olsun. İşte evine götürdü filan, böyle işte bir tatlı ikram ettiler, orası ayrı bir kıssa. Sonra dedi ki: "Efendim," dedi, "burada seyitlerden bir zat var." Ben o zaman çatpat anlıyorum böyle Arapça. Şeyh efendi bana soruyor çünkü: "Ne dedi?" diyor. Yani Arapça birisi konuşuyor bana, "Ne dedi?" diyor, ben tercümanlık yapıyorum. Nereden yaptığımı da bilmiyorum zaten, anladığımı anlatıyorum, tamam diyor o da. O dedi ki: "Efendim bir şeyh varmış, seyitmiş onu ziyaret edelim," diyor. "Gidelim Mustafa Efendi." Biz gittik bir apartman dairesi, böyle karşılıklı. Yani gerçekten dışarıdan bakınca bir şeye benzetemez. Bizim Kabbaşi hazretlerinin böyle üzerinde böyle bir hani Kabbaşi'de böyle bir şey yok, bundan kıyafet yok. Onlar açık gömlek giyiyorlar ya bir de onun üzerinde böyle yine beyaz bir şal gibi bir şeysi yok, aynı Kabbaşi Hazretleri gibi. Bizim hani Kabbaşi ye de baksan dışarıdan bir şeye benzetemezsin zaten ama Sudan'ın yarısı

geliyor, Sudan'ın bütün şeyhleri elini öpmeye geliyor Sudan'da, yani tanımayan yok. Erdoğan şahit o çevirmelerden nasıl bağırarak geçiyor, çevirme oluyor böyle biraz birkaç saniye böyle birkaç hani on saniye, yirmi saniye fazla olunca arkadan kafasını uzatıyor, bir Arapça bir konuşuyor askerlere, askerler hemen bırakıyor bizi. Öyle, bir de sert suyu, öyle şey yok, bize yumuşak ama böyle sert olması gerektiği yerde sert. Aynı zamanda aşırı derecede kıskanç, bizi hiçbir yere bırakmıyor, "Ben," diyor, "karar vereceğim." Ben de alışkın değilim ya. Neyse bunun gibi bir zat. Girdik içeri, böyle askı, şerbet askısı gibi, askıda bize kendisi şerbet getirdi. Böyle bütün herkese hizmet ediyor orada. Seyit kendisi ve şeyh, dervişlere hizmet ediyor, gelene gidene hizmet ediyor. Böyle karşı daire var, kadınlar da o tarafa geliyor, onlara da şerbet götürüyor. Hiç durmuyor durduğu yerde, yani gelen gidiyor gelen oluyor hemen onlara ikram getiriyor.

Şimdi şeyh efendi bana soracak nasıl diye, biliyorum ya başıma gelecek olanı. Ben boyna rabıta üstüne rabıta yapıyorum. Bir de şimdi müritlik böyle bir şey, şeyhinle kıyaslıyorsun. Ben şimdi böyle rabıta ediyorum şey yapıyorum işte gördüğüme soruyorum bu nasıl bir zat hani, cevap vereceğim çünkü. Biliyorum başa gelecek olanı. Neyse, böyle hasta geliyor, ona bir şey okuyor, bir sırtına vuruyor bir öksürüyor tıksırıyor orada, saatlerce, dakikalarca adamın salya burnundan, ağzından bir şeyler akıyor, böyle bir tuhaf bir durum. Tabii ben şeyh efendinin yanında edeple duruyorum, ben hep rabıta ağacı gibi rabıtadayım. döndü şeyh efendiye: "Hacda buradasınız inşallah," dedi Arapça. Böyle baktım, "Hacda buradasınız," diyor. Dedim, "Böyle bir niyetimiz yok," dedi "hayırlısı." Kalktık. Daha arabaya giderken Mustafa Efendi, "Ne diyorsun?" dedi bana. "Efendim sizin seviyenizde değil," dedim. Hımm yaptı bir şeye benzetemedin mi önce dedi, "Evet efendim," dedim. Şimdi bu tip, şeyhe hayır demek, onun analizine öyle değildi demek benim kitabımda yok çünkü, "Doğru efendim," dedim. Gerçekten de benzetmedim ilk etapta gördüğümü. Şeyh efendi o sene hacca geldi, gitti yani! Hollanda'dan dervişler demişler ki biz senin buradan vizenizi alırız efendim, sizi hacca götürelim. Olur mu olmaz mı. Olur. Hollanda'dan beni aradı, "selamünaleyküm", "aleykümselam", "o şeyhin dedi kerameti tecelli ediyor" dedi, direkt. Hacca mı gidiyorsunuz efendim dedim, evet dedi. Buradan dedi Hollandalılar dediler ki dedi biz senin vizeni buradan alırız hep beraber hacca gidelim dediler dedi. Buradan hacca gidiyoruz dedi. Allah mübarek etsin dedim. Gidince şeyh efendi onu tekrar ziyaret etmiş. Sonra bir daha gittiğimizde vefat etmiş artık. Birkaç zaman sonra ziyarete gittiğimizde vefat ettiğini duyduk. Allah rahmet eylesin. Amin.

Şimdi bazıları alışılagelmiş kıyafetlerin dışında olabilir, kıyafetleri pejmürde olabilir. Yalnız bir de şu olmasın: böyle her pejmürde kıyafetli olan dilenmeye kalkarsa "ulan bu da şeyh midir" deyip de bir şey demeyin. Veliler Allah'tan isterler, veliler Allah'a dayanırlar, veliler kullardan dilencilik yapmazlar. Onlar Allah'tan dilenirler, ihtiyaçlarını Allah'a arz ederler. Onlar ihtiyaçlarını insanlara arz etmezler. Bir çıt üstü, bak bir çıt üstü, onlar ihtiyaçlarını dillendirmezler Allah'a da. B ir çıt üstü, onlar bir şeyi ihtiyaç görmezler. O yüzden kalplerinden de dillerinden de kendi adlarına bir şey istemezler. Onlar yaşayan ölü gibidir. Bir şey geldiğinde reddetmezler, geleni Hak'tan görürler, gideni de Hak'tan görürler. Gelir, Hak gönderdi. Gider Hak aldı. Hak gönderdi. Ne gelene sevinirler ne de gidene üzülürler. Bu da en üstü. Çünkü gelen de Hak'tır giden de Hak'tır. Neymiş? Gelen de Hakmış giden de Hakmış. Bu ne olursa olsun ama bu ne olursa olsun. Dünya aleminde, zahir aleminde veya batın alemde ne olursa olsun gelen de Haktır giden de Haktır. Bu hale eriştiysen ne mutlu sana. Bu hale erişmediysen gayret et, koştur, mücadele et. Yol herkese açık. El-Fatiha maassalavat. Amin. Sürç-ü lisan ettiysek affola. Böyle konu yarım kalmasın diye bitirmeye, hani en azından toparlamaya çalıştım o yüzden biraz sizi geciktirdim, haklarınızı helal edin. Helal etmeyen varsa söylesin helallaşalım yani nasıl helallaşılacaksa, sıkıntı değil yani. Bir şekilde helallaşılır inşallah. Salih ne kaldı? Destur dememiz mi kaldı? Fatihayı dedik, şimdi ne diyeceğiz? Yavrum biz artık unuturuz biz, bir de hadis-i şerif bizim için söylenmiş, unuttuklarınızdan sorumlu değilsiniz. Allah Resulü kurtarmış bizi, daha doğrusu bütün ümmeti kurtarmış, en başta da Adem aleyhisselamı kurtarmış. O yüzden Adem Aleyhisselam ordan kurtulduysa biz de kurtuluruz. Neydi hadis-i şerif unuttuklarınızdan, başka, gece uykudayken yaptıklarınızdan, başka bir de delilikten, delirince ne oluyormuşsun? Sorumlu değilsin. Eee, tamam, insanlar uykudadır. Oradan kurtardık mı? Kurtardık. Delilik de bizde bir hayli var mı? Ooo, bak herkes var diye herkes tasdik ediyor deliliğimizi. Tamam, bizden o zaman sorumluluk gitti. Tamam bu kadar basit ya Allah Allah! Bizim işimiz kolay, akıllılar düşünsün nasıl delireceğiz diye. Eyvallah. Selamünaleyküm. Destur demedik ya, değil mi? Dedik artık, destur dedik, hadi bakalım.

3 MAYIS 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/q9zBRUkwbgM?si=
9M46ZqkPGisXsUau&utm_source=ZTQxO

MESNEVİ-İ ŞERİF 2173-2179. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Nerede Ümmet-i Muhammed'in kanı dökülüyorsa, nerede namusu, şerefi, haysiyeti ayaklar altına alınıyorsa, nerede hukuksuzluğa, haksızlığa uğratılıyorsa, Cenab-ı Hak hepsinin de intikamını aldırsın. Müslümanların kanlarını dökenleri Rabbim lime lime eylesin, lime lime hepsinin de intikamını alsın. Amin. Ecmain. Hakkınızı helal edin. Etmeyen varsa elini kaldırsın, "Ben etmedim," desin, helallaşalım. Eee, görmüşsünüzdür içeri girerken bizim Bayındır çete, onlar geldiler, Allah razı olsun. O yüzden görüştük, konuştuk, biraz da geciktik. O yüzden onlarla böyle hemhâl olurken vakit de geçti. O yüzden tekrardan hakkınızı helal edin, helal olsun. Malum tabi, bizde konuşulacak konu çok. Yaklaşık atmış üç, ben onlar daha on beş yaşındaydı, on dört yaşındaydı hatta daha küçüktü. Onlar bizim bebemiz gibi her biri. Öyle olunca tabi benim onlarla aslında çok fazla bir yaş farkımız yok ama ben çabuk büyümüşüm biraz işte. Onlar daha doğrusu beni büyük gördüler. Öyle bir ilişki oldu. Allah razı olsun hepsinden de. Onlar böyle Oktay, Nuri, Harun, bunlar böyle dervişlikten öncesinden abileriyim, öyle diyeyim ama Oktay ilk ders alan, sonra Harun ona keza, Nuri ona keza. Onlar böyle bizim ilk yol arkadaşlarımız öyle diyelim. Tabi bir tanesini gömdük ama yani vücudunu gömdük, öyle eksiklik hissetmiyoruz yani. Zaten yapıyor yapacağını gene. En son gittiğimde dedim, "Yapma bu kadar etrafa," dedim şey yapma. Biraz sakinledi ama durmuyor gene durduğu yerde hatırlatıyor kendini. O yüzden Allah razı olsun onlardan da sizlerden de. Geç kalmamızın sebebi bu.

Şimdi gelelim inşallah kaldığımız yerden Mesnevi okumalarına devam diyelim. Öyle işte eski arkadaşlarını gördü bizi unuttu diye de düşünmeyin. Bizde öyle bir şey yok, durum yok. İnşallah Allah'ın izniyle dostlarını, arkadaşlarını, yol yürüdüklerini unutanlardan, vefasız olanlardan eylemesin Rabbim bizi, cümlenizi inşallah, amin. O yüzden bu kardeşler de bizle beraber başlangıçtan itibaren çilelere göğüs geren arkadaşlar. Benim başlangıcım, yola başlangıcım biraz böyle herkesin kabullendiği bir şey değil. Eskimi biliyorlar çünkü. Eskimi bilince yani bu adam böyle değişemez deyip kendilerince değişebileceğime hani daha doğrusu İslam'a dönebileceğime tahmin edilmiyordu. O yüzden onlar öyle bir zamanda bizle beraber oldular, onun çilesini çektiler. Evet, Hz. Ömer radıyallahuanh hazretleri ne yaptıydı? İşte Cenab-ı Hak ona ilham etti, dedi ki, "Mezarlıkta bizim dost bir kulumuz var, bir ihtiyar var. Git onu, o normalde bizim dostumuzdur, bizim sırlı dostlarımızdan birisidir, onu bul. Hazineden de biraz akçe ver," diye Cenab-ı Hak ona ilham etti. O da hemen kalktı gece yarısı koşturdu mezarlığa. Bir döndü dolaştı, baktı bir tane ihtiyar var, "Bu olamaz" dedi. Bir daha döndü dolaştı.

"**Ava çıkan aslanın dönüp dolaşması gibi bir kere daha mezarlık etrafını dolaştı. Orada o ihtiyardan başka kimsenin olmadığını iyice anlayınca tırnak içerisinde "karanlıklar içinde parlak gönüllüler çoktur" dedi."**

Niceleri vardır ki zahirde karanlık gibi görünür, yaptıkları iş veyahut da bedenleri böyle hırpani bir şekildedir, ne bileyim işte kıyafetleri böyle bir albenili değildir ama onlar batında, manâda nurlu gönüllülerdendir. Batında Cenab-ı Hak'ka nazı niyazı geçen kullardandır. Mezarlıklar sessizdir aslında, ölü ve ıssızdır. Hatta gece oraya gitmeye insanlar korkarlar, çekinirler, gece ziyaret filan etmek istemezler. Oysa huzur yeridir mezarlıklar. Gider oturursun az bir şey tefekkür edersin, ölümle barışırsın çünkü orada zahiren konuşabileceğin hiç kimse yoktur ancak kalbi olarak oradakilerle görüşür konuşursun. Sonuçta dilsiz dudaksız anlaşabildikleri var ise dışarıdan ölü, içi diri olmuş olur. O yüzden bazı insanlar vardır dışı diri içi ölüdür çünkü ölmeden önce ölünüz sırrına erişmiştir. Onun dışı diri içi ölüdür. İçinin ölü olması ne? Ondan heva heves uzaklaşmıştır, nefsin, şeytanın vesvesesi ondan uzaklaşmıştır, dünya sevgisinden kurtulmuştur. O artık böyle yaşayan ölü gibi olur. İşte bunların üzerinde bir nur olur. O nur etrafındaki mümin kulların kalplerine nurlu bir şekilde gelir. Kafirler ona bakınca nefret ederler, münafıklar onlardan nefret eder, mürtetler ondan nefret eder. Hatta derler ki yani bu ne kadar böyle bir çok affedersiniz çirkin bir kimse. Mümin gönüller ise ona karşı muhabbet besler. Yolda onu görür ona karşı bir içi akar, der ki ya ne mübarek insan. O böyle içi akıyorsa müminlerin ona onun içi

nurludur, parlaktır. O yüzden karanlıkların içerisinde görünse de nurlu insanlar karanlıktır. Etrafı, dışı, yüzü, gözü işte ne bileyim çamurludur topraklıdır ama içi aydınlıktır. Kimisinin dışı süslüdür içi kirlidir karanlıktır, kiminin dışı süsü yoktur ama içi parlaktır içi karanlıktır. Hani zatın birisi böyle bütün halk o ölen kimseye karşı ayağa kalkmış arkasında kalabalık, ondan sonra o evliyadan, o veliyullahtan olan zat orada oturmuş hiç itibar etmemiş. Sonra dört tane çok özür dilerim hamal bir kimsenin cenazesini götürüyorlarmış, o hemen kalkmış ona temenna etmiş, taputun arkasından başlamış yürümeye, mezara kadar gitmiş. Onu tanıyanlar demişler ki efendim işte filanca hani buradan tabutu geçti, çok kalabalıktı cenazesi, siz ona ayağa kalkmadınız ama demiş yani hiç kimse bilmediği kimsesiz bir kimse dört kişi işte tabutun ucundan tutmuş, onunla beraber mezara kadar gittiniz onu gömdünüz. Söz çok önemli: 'Nice sultan görünenler vardı bir hiç olup göçüp gittiler nice hiç görünenler vardı, sultan olarak göçüp gittiler. Demek ki işte nice böyle hırpani görünümlü, işte sence çalgıcı, bence davulcu bir başkasına göre zurnacı bir başkasına göre böyle itibar edilmeyecek bir meslek veya itibar edilmeyecek bir noktada ama içi sultan olmuş, kalbi aydınlığa erişmiş ama nice böyle aydınlıkmış gibi caka satan var, içi karanlık. Allah bizi affetsin. O yüzden asıl aydınlık kalptedir. Asıl aydınlık kalbin içindeki sırdadır. Onun hakikati, onun hakikati ruhtadır. O normalde sırrın gerisinin içerisinde ruh vardır. Ruhun ötesinde de vardır da ruh bu noktada kemaliyeti yakaladıysa asıl parlayan, asıl bu noktada nurlar saçan o kimsenin nurudur, ruhudur. O yüzden Allah muhafaza eylesin nice itibar etmediğiniz kimseler vardır onlar tevhidin sırrına ulaşmışlardır, nice itibar edilmiş insanlar vardır ama onlar tevhit deryasının kenarından bile geçmemiştir.

"Gelip edebe fazlasıyla riayet ederek oraya oturdu. Bu sırada Ömer aksırdı, ihtiyar uyanıp sıçradı. Ömer'i görünce şaşırdı kaldı. Gitmek istedi fakat titremeye başladı."

Demek ki böyle kalbi aydınlık, kalbi nura ulaşmış, ferasete ermiş bir kimse olursa ona edeple yaklaşılır. Edebi olmayanın dini de olmaz. Edebi olmayanın yolu da olmaz. Edepsiz dünyayı ateşe verir de ateş gelsin benim cigaramı yaksın diye bekler, edepsiz öyle bir şeydir. O yüzden edebi olmayanın dini diyaneti de olmaz. Ha bir kimse bir sufi topluluğuna edebi öğrenmek için edepli olmak için girer ama kimisi vardır yıllar geçer kazıkla çaksan dahi onda edep durmaz.

Bazen dervişler şöyle düşünür ya bunda edep olmadığı halde üstat bunu neden tutuyor derler. Üstat onu tutar. Atsa iyice edepsiz olacak, etrafı ateşe verecek. Burda duruyor ki etrafı ateşten kurtarıyoruz. Atınca onu o aileyse aileyi ateşe verir, sülaleyi ateşe verir, köyü ateşe verir, kasabayı ateşe verir,

ili, ilçeyi ateşe verir, o dünyayı ateşe verir. O yüzden onu muhafaza etmek, onu korumak lazım. Onu muhafaza etmek, korumak asıl onun etrafını korumaktır. Şimdi bazen de böyle dergahta edebe riayet etmeyen dervişlerin etrafındakiler bu fakire telefon açarlar. Şunu şöyle yapıyordu, bunu böyle yapıyordu, şu şöyle oldu da bu böyle oldu da...Dinlerim ben. İçimden derim dergahtan atsam ben bu adamı, bu adam iki gün sonra içki içmeye başlar. Beş gün sonra içki içmeye başlar. On gün sonra gider evde kim var kim yok döver, zaten önceden de dövüyordu, önceden de küfrediyordu zaten, önceden de haksız hukuksuz davranıyordu. Dergaha da girdi kendini biraz böyle düzeltmeye başladı, disipline etmeye başladı ama aradan çatlaktan su kaçırıyor, patlatıyor ara sıra artelleri. Bir bakıyorum bazen baraj da patlıyor, yıkıyor ortalığı. E yakın etrafı ondan evliyalık bekliyor, dergaha girdi ya. Bir de şikayet ediyorlar ya onu. Şimdi içimden öyle diyorum, ya diyorum adamın yakasını bıraksan dergahla işin kalmadı, işin gücün rast geldi desen o adam ilk kendi çok affedersiniz edepsizliğini, ahlaksızlığını önce eve akıtacak, önce eşinden çocuklarından başlayacak zaten, sonra sülaleye, kendi annesine, babasına, etrafına başlayacak bulaşmaya.

Şimdi edep her şeyin başıdır, dervişlik edepten ibarettir. O yüzden koca Hz. Ömer, Cenab-ı Hak'tan almış olduğu ilhamdan dolayı o çalgıcıya edeple yaklaşıyor, onu sarsmıyor uyandırmak için ona dokunmuyor, sesini yükseltmiyor. Hani hafiften uyansın diye 'ehe' yapıyor, aksırıyor. Çünkü Cenabı Hak'tan hitap aldı, "orada bir kıymetli kulumuz var," dedi, "orada sırlı bir kulumuz var," dedi, "orada kalbi pasparlak bir kulumuz var," dedi, "git ona yardımcı ol, git ona hazineden para götür," dedi ve Hz. Ömer radıyallahuanh hazretleri yanına gitti edeple oturdu. Edepten; ben Emire'l Mü'mininim, benim hakkımda onca hadis varit oldu, şeytan Ömer'den kaçar, dendi, adalet, ben adaletin şehriysem kapısı Ömer'dir, dendi. Bakın, bu methiyeler dahi Hz. Ömer radıyallahuanh hazretlerini o sırlı kula, o kalbi aydınlık kula edeple yaklaştırdı. "Ben Emire'l Müminininim," diyerekten ona tepeden davranmadı. "Ben makam sahibiyim, ben mevki sahibiyim, ben hilafetin başındayım," deyip de o kimseye edepsiz yaklaşmadı, o kimseye tepeden yaklaşmadı, kibirli yaklaşmadı, kibirli yaklaşmadı, alçak gönüllü, edepli bir şekilde, yanına edeple oturdu, yanına edeple oturdu, hafiften öksürdü uyansın diye. 'Öhööööö' yapmadı, o öksürmeyi dahi hafiften tuttu, 'ehe' yaptı, inceden, böyle tatlı bir şekilde. Neden? Uyansın diye. Edeple ona yaklaştı.

Edebi olmayanın yolu yoktur, edebi olmayanın dini yoktur, edebi olmayanın insanlığı da yoktur. O yüzden büyükler demişler ki illaki edep illaki edep illaki edep. Edep! Sufilik edeptir. Sen Allah'ı çok zikredersin ama edebin yok ise sen batarsın. Sen namaz kılarsın çok ama edebin yok ise batarsın.

Sen harika oruç tutarsın ama edebin yoksa batarsın. Aman bir kimseye kibirlenme, aman bir kimseye tepeden bakma, aman bir kimseye hele dervişse ona edepsizlikte bulunma, aman sakın ha! Çünkü yolun adabı, erkanı edeptir. 'Ömer'i görünce şaşırdı.' Evet, normalde Ömer'i görünce neden şaşırdı? Karşısında çünkü bir hilafete oturmuş halife var karşısında. "Adalet şehri ise kapısı Ömer'dir," denilen Ömer var. Karşısında hakikatin temsilcisi var. Karşısında Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yol arkadaşı var. Karşısında. Hazreti Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin kayın pederi var. Hem yol arkadaşı hem de kızının, kızının kocası Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem . Yani Hazreti Ömer, Hz. Muhammedi Mustafa'nın da kayın pederi aynı zamanda. Nice savaşlara beraber katılmışlar, yan yana, diz dize, omuz omuza mücadele etmişler, cihat etmişler ve nice badirelerden beraber geçmişler. Ömer denilince herkes bir titrer. Hazreti Peygambere, sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine bağlı, o kadar bağlı ki o neyi nasıl yaptıysa öyle icra eden bir Ömer.

1.48 Öyle olunca tabii o yaşlı ihtiyar Ömer'i görünce böyle bir titreme geliyor, ürperiyor çünkü aynı zamanda da Hz. Ömer efendimiz hem dinen halife hem aynı zamanda da siyaseten halife, devletin başında. Hem dini statünün başında hem de devletin başında. Öyle olunca o kimse bir titriyor. Bu titreme işte Allah korkusundan olur, titreme ilahi bir heybet karşısında olur. O kimse mesela birden bir Allah dostunu görse o heybetinden o da titrer. O yüzden bu korku, Ömer'den korktuğundan dolayı değil Ömer'in heybetinden titriyor. O ilahi heybete karşı kalbin titremesi gibi bir şey bu, öyle korku titremesi değil. İçinden dedi ki, "Ya Rabbi senin elinden el eman." Çalgıcı diyor bunu özür dilerim, evet:

"İçinden dedi ki: 'Ya Rabbi senin elinden elemân. şimdi de çalgıcı ihtiyarcağıza mühtesip geldi çattı.' "

Yani o çalgıcı müntesip dediği böyle bugünkü polis, halkın içerisinde dolaşıp yanlışlıkları eksiklikleri tespit edip o yanlışlıkları, o eksiklikleri uyaran. Bunlara eski dilde müntesip deniyor. Hani ben yeni hacca gittiğim zamanlarda namaz vakti gelince dükkanlarını kapatmayanları polis gelip ikaz ediyordu, dükkanlarını kapattırıyordu şimdi devam ediyor mu bilmiyorum. Namaz vakti hemen esnafın dükkanı açık dükkan varsa kapattırıyorlardı. Bunlar müntesip veya yolda böyle din dışı, insanlık dışı, ahlak dışı davranışlarda bulunanları ikaz ediyorlardı, bunlar müntesip bunların adı. Şimdi bu çalgıcılar insanları eğlendirenler de bu müntesiplerden uzak duruyorlar, bunlardan korkuyorlar. E sebep? Hani bizim dilimizde oturak alemi dediğimiz alemler var ya şimdi desem ki kimler katıldı elini kaldırın böyle birkaç kişi elini kaldırırsa kaldırır. Şimdi koyunun canı değnek isteyince gider

çobana sürtünürmüş. Şimdi daha burada hiçbir şey demedim hani işte oturak aleminden bahsettim, bizim Bosnalı Mustafa Sevinç elini kaldırdı arkadan. Siz görmediniz tabii en arkada ya hani ben oturak alemi yaptım diyor. Ha sakla yüzünü sakla! Gidiyor Sevda Hanı'na sevda Hanından bana ne diyorsunuz selfie mi diyorsunuz, selfie gönderiyor bana. Bir de diyor "Sevda hanından selamlar." Ben de cevap yazdım. Ne yazdım? Bol olsun dedim. Sevda hanında sevdan bol olsun, ne diyelim şimdi. Yine öyle sevda şarkıları mı çalıyor? Yine sevdalılar toplanıyor mu orada? Kilo vermişler mi biraz? Bosna'da koşuyor kadının birisi "Mustafa" diye, alışmışım ya hep bana koşuluyor diye. Hani ben de bakıyorum kime koşuyor bu diye. Hani Bosna'da da mı diyorum şimdi, kimse tanımıyor beni gibisinden. Sen kime sarılsa iyi! Bir Mustafa ben değilim, Mustafa Sevince sarıldı, filmlerdeki gibi çıvdı kadın onun üstüne. Neyse bu kadarda keseyim öbür baklavaya girmeyeyim şimdi. Muhabbetimiz bu değil. Her neyse yani bunlar bu tip böyle hani işler yaptıklarından çalgıcı takımı müntesiplerden korkuyor. E Ömer'i görünce, müntesip başı, o yüzden böyle Allah'a diyor ki el eman senin elinden. Şimdi de diyor hani bu benim gibi çalgıcı ihtiyarcığa müntesip mi gönderdin diyor, bir de bununla mı uğraşayım. Zaten derdim dünyayı aşmış. Allah bizi affetsin. O yüzden ya Rabbi senin elinden eleman deyince o derin bir Allah'a karşı aslında bir bağlılık ibaresi benim nazarımda. Yani kime el aman diye dileneceğini biliyor çalgıcı. Ya Rabbi senin elinden el eman diyor. Yani bir de müntesip mi getirdin benim başıma diyor.

O yüzden normalde bir de müntesip geldi deyince tabi Hazreti Ömer sonuçta bu, hani diyecek ki elinde de kırık sazı var ya sen mezarlıkta ne arıyorsun diyecek, bir laf söyleyecek, bir şey yapacak, onu tenkit edecek. O yüzden korkuyor ve tabii öyle deyince Hazreti Ömer radıyallahuanh hazretlerinin bir tarafı müntesip tabi, ülkenin ahlakını, ülkenin edebini, adabını koruyacak, bir tarafı müntesip, devlet başkanı. Çünkü bir devlet başkanı deyince içilen içkiden sorumludur, devlet başkanı denilince yapılan bütün her türlü eşkâre kötülüklerden sorumludur, bir devlet başkanı denilince ne kadar arsızlık, hırsızlık, uğursuzluk...Ne kadar kötü ahlak, açıktan işlenen her şeyden sorumludur. Adaletsizlikten, hukuksuzluktan sorumludur, bunların hepsinden sorumludur. Devlet başkanı bunlardan sorumluluğunu bu konuda kendi üzerinden atamaz.

Şimdi herkes devlet başkanı olmak için sıraya giriyor ama devlet başkanı olmak öyle sorumluluk isteyen bir şey. Mesela bir belediye başkanı, bir yerde belediye başkanı oldu değil mi? Verdiği bütün içki ruhsatlarından sorumludur, verdiği bütün barhane, sazhane, cazhane, meyhane, ne ruhsatı veriyorsa sorumludur. Bir yerde vali, vali hepsinden sorumludur, bunlar o

sorumluluğu yok edemezler. O yüzden mesela hadis-i şerifte 'ahir zamanda yönetici olmayınız' demiş, 'ahir zamanda maliyeci olmayınız' demiş, oraya denk geliyor. Ahir zamanda mesela emniyet gücü, polis gibi olmayınız demiş, böyle hadis-i şerifler var. Tabi bu hadis-i şerifleri diyanet, ilahiyat, okumaz bunları, söylemezler ama ahir zamanla alakalı mesela yönetici olunmaması ile alakalı çok hadis var. Neden? Sorumlusun. Oturdun, ne oldun? Belediye başkanı oldun. O gün bir kararname...Bütün meyhaneleri kapat hadi bakalım! Bütün barhaneleri kapat hadi bakalım! Bütün fuhuşhaneleri kapat hadi bakalım! Sıkıntılı bir durum. Evet, o yüzden müntesip, Hz. Ömer efendimiz de zahiren müntesip, müntesiplerin başı çünkü ama Cenab-ı Hak onu o gün bir rahmet olarak gönderiyor. Cenab-ı Hak onu rahmet olarak gönderiyor. Kime gönderiyor? Bir kendisine olan gizli bir dostu gönderiyor, gizli bir dostu gönderiyor. O yüzden zahirde belki de çalgıcı gibi görünüyor ama e batında sevilmiş bir kul. Allah onu sevmiş. Duasını kabul etti çünkü ve o normalde o zatın görüntüsü yaşlı, ihtiyar bir çalgıcı ama Cenab-ı Hak içini tenvir eylemiş. O çünkü tövbe etti. O kendince o yoldan geri döndü. Tövbe eder etmez, yoldan geri döner dönmez, Cenab-ı Hak onun kalbini pırıl pırıl etti, tenvir eyledi. Tövbe etmek ve tövbe edince birden geri dönmek o kimseyi birden evliya sınıfına koydu, birden. Cenab-ı Hak onun geçmişini birden sildi. Birden sildi, tövbesini kabul etti, evliyalar sınıfını aldı. Cenab-ı Hak bu konuda yaptıklarından sorumlu değildir, tövbe edenin tövbesini kabul eder ve o kimse ciğeri yanarcasına geri dönerse Cenab-ı Hak onu kendine dost eder.

"Ömer o ihtiyarın yüzüne bakıp da onu utanmış, çehresini sararmış görünce 'Benden korkma, ürkme çünkü sana Hak'tan müjdeler getirdim.' "

'Benden korkma, benden ürkme.' Hazreti Ömer gibi adalet timsali bir kimse Allah'ın emriyle, Cenab-ı Hakk'ın lütfuyla, ikramıyla, ihsanıyla, onun ilhamıyla, onun, Allah'ın ilhamıyla o zata rahmet olarak geldi. Bakın, bu Hazreti Pir'in anlattığı bu hikayede iki rahmet var, iki rahmet. Sayısız var da iki rahmet var. Birincisi, o ihtiyar çalgıcı ne kadar günah işledi ama tövbe etti, Cenab-ı Hak onun tövbesini kabul etti, kendini dostlardan saydı. Bir rahmet daha var, o da Hazreti Ömer Efendimize. Cenab-ı Hak Ömer'i kullandı. Ömer çünkü onun dostu, dostunu dostuna gönderdi ve Hz. Ömer radıyallahuanh hazretlerine de ilham etmesi, Hz. Ömer Efendimize bir rahmet. Ona vahyetmesi Hz. Ömer Efendimize rahmet. O yüzden veliler bu manada rahmet küpü gibidirler. Cenab-ı Hak onların üzerinden işletir her şeyi, onların dillerinden işletir, onların gönüllerinden işletir ve bir veli için, bir evliya için böyle bir şeye mazhar olması büyük lütuftur, büyük ikramdır, büyük rahmettir. Onun üzerinden Allah'ın bir dostuna, Allah'ın bir kuluna rahmet

gidiyor çünkü. Hazreti Ömer radıyallahuanh hazretleri de Cenab-ı Hakk'ın sırlı dostlarından birisi. Sırlı dostlarından birisi, Rabbimin kendi indinde sır olarak tuttuğu dostuna, yine başka bir dostunu gönderiyor ona. Cenab-ı Hak kendinde sır saklamış, o ihtiyar çalgıcıyı kendine dost etmiş, dostuna dostunu gönderiyor, o da büyük bir rahmet. O yüzden bir mürşid-i kamille yolunuz kesiştiyse Cenab-ı Hakk'ın sırlı dostuna eriştiniz, büyük rahmettir. Vefasızlık etme, saygısızlık etme, edepsizlik etme çizgisinde dur çünkü o nurlu yoldasın, o nurlu yolda nurlu bir kimseyle yol alıyorsun. Bu büyük rahmettir. O rahmetin, o bereketin, o lütfun, o ikramın, o ihsanın kıymetini bil, yolda giderken sakın düşürme, yolda giderken sakın yoldan çıkma. O rahmete gerekli olan edebi, adabı, erkanı göster. Nasıl ki koca Ömer Cenab-ı Hakk'ın kendisinin "dostum" dediği o çalgıcıya böyle edepli yaklaşıyorsa senin bin bir sefer daha ince bir edeple yaklaşman gerekir.

Bu fakir nicelerini gördü ki üstatlarına karşı edepsizlik edenler yollarda kaldılar, bir daha bir mürşid-i kamil kapısına gidemediler, bir daha bir mürşid-i kamile intisap edemediler, bir daha gidip bir mürşid-i kamilin elinden tutamadılar. Kendilerince haklı sebepleri vardı, bence onların haklı sebepleri geçerli değildi. Ben yakinen biliyordum, diyordum ki içimden "Siz üstadımıza böyle bir edepsizlikte bulundunuz o yüzden sizin yolunuz kesildi. Üstat size merhamet etti, toleranslı davrandı, atarsam, bunları çıkarırsam, bunlar iyice perişan olur, bunlar da Allah'ın kulu bunlar da Allah diyorlar," dedi. Onları normalde kendi gölgesinde sığındırdı, vefat etti bunlar çısçıplak meydanda kaldılar. Hiçbir yere intisap edemediler kendilerince, hatta Çorumlu Hacı Mustafa Efendi hazretlerinden kalanlar da öyle oldu, onlar da bir yere intisap edemediler. Ben onlarla görüştüğümde, konuştuğumda hepsinin de haklı gerekçeleri vardı kendilerine göre. Bir laf söylüyordum, "Şimdiki mürşidiniz kim?" Bana diyorlardı ki "Biz Çorumlu Hacı Mustafa Efendi'de kaldık." İyi canım kardeşim, eğer Çorumlu Hacı Mustafa Efendi'de kalınsaydı bir önceki şeyh olan Ali Haydar Efendi'de de kalınırdı. Neden Çorumi'ye intisap edildi? Öyle ya! İşte edep, illaki edep. Yol mezara kadar değil, yol mahşere kadar da değil, yol ebedi. Yol ebedi ise ona göre edebini kazan. Yol ebedi, buna inanıyorsan ona göre kendini dizayn et. Çünkü bu dünya gelip geçiyor. Bir bakıyorsunuz takkadak birisi vefat ediyor gömüyoruz ama onun yolu ebediyse, ebediyet açıldıysa ölü diyemiyoruz ona. Biz öldü diyoruz onun rüyasına giriyor, sen de mi şöyle oldun diyor. Öbürünün rüyasına giriyor diyor ki ayak ucuma su döksün başıma çok su dökmesin diyor. Öyle demesine göre gene başından sulamış. Dedi dün gittim yani dedi biraz dedi başına su döktüm gene dedi. İyi, hani iyi ki gitmişim, ben söyledim geçen gittiğimde, ona buna fazla salça olma dedim,

etrafı rahat bırak biraz dedim, yoksa tokmağı yiyecek kafasına. İçerde duruyor şimdi. Adam suyu nereye dökeceğini söylüyor. Yol ebedi çünkü ama bir kimsenin şeyhi vefat ediyor. Sen o yaşayan şeyhe edebe mugayyir hareket ettiysen bir daha bir şeyhe gidemiyorsun, yolun kapanıyor. Bunu gördüm ben, hani tecrübe bu. E ben de az tecrübe değil, ben yirmi altı yaşında yolla tanıştım, yaşım atmış üç de ben yuvarlak hesap yapayım atmış beş deyip çıkıyorum. Az değil, tecrübe.

Yani nice eski dervişlerle tanıştım, görüştüm, hep şeyhleri vefat etmiş. Hani kendilerince onlar biz vefa gösteriyoruz diyorlar, o ölen şeyhin dersini çekiyorlar. Ben inceden soruyorum hiç mi rüyanızda bir şeyhi görmediniz, kalıyorlar. Hiç mi rüyanızda Cenab-ı Hak size yeni bir şeyh göstermedi. Sonuçta bunlar kıyamete kadar devam edecek. Hadisle sabit. E sen hadisle sabit olan bir şeyi nasıl inkar edebilirsin? İnkar ediyorsan hadis-i şerifi inkar ediyorsun. İnkar edince ayet-i kerimeyi inkar ediyorsun. De ki ben edebe mugayyir hareket ettim, edebe riayet edemedim. Ben onun kıymetini bilemedim. Ben yanlışlıklar yaptım, ben eksiklikler yaptım, benim yolum o yüzden kapandı. Onu de bari. Onu da demiyor. Kendince haklı, 'bu zamanda icazetli şeyh mi var?' Allah Allah! İyi, icazetsiz veli olmuyor mu? Velilik kağıda mı bakıyor bir tek? Küçümsediğim için değil, aha kâğıt olsa ne olacak olmasa ne olacaktı. Büyük bir kısmınız bende hiçbir kağıt yoktu, bazı şeyleri de açıklamıyordum, intisap edip ders aldınız mı? Bizim arkadaşlar bile bazı şeyleri böyle idrak edemediler. Halbuki Şeyh efendi sağlığında açıklattı mı? Açıklattı. İlan ettirdi mi? Ettirdi. Bir kısım arkadaşlar bunu anlamadılar bile, hani ya bunu zaten Şeyh efendi ilan ettirdi. Ne oldu? Ben izliyorum, Allah rahmet eylesin şeyh Efendiye karşı edebe mugayyir hareket edenler kaldı, yıllar geçti bakın, daha bir şeyhe intisap edemediler. Onlara gidip sorduğunda şunu diyecek, şeyhim bize dedi ki böyle kalın devam edin. Ben Şeyh efendinin vasiyetini açıkladım dervişlere onu dinletmediler bile. Şeyhinin vasiyeti, birisine söylemiş, ben öldükten sonra vasiyet et demiş, onu dahi dinlemediler. Evet, o yüzden Hz. Ömer gibi bir zat o Allah'ın sırlı dostuna edeple yaklaştı ve onun korktuğunu, onun ürktüğünü görünce koca Ömer dedi ki "Benden korkma, benden çekinme benden ürkme" çünkü dedi "Allah'tan sana müjdeler getirdim. "Müjde." O zaman ne diyordu hadis-i şerifte "Allah dostlarına hem dünyada hem de ahirette müjdeler vardır." Cenab-ı Hakk'ın dostlarına hem dünyadayken hem de ahiretteyken müjdeler vardır. İşte Hz. Ömer radıyallahuanh hazretleri de o çalgıcıya dedi ki sana Allah'tan müjdeler getirdim Evet, 2180. beyitten önümüzdeki hafta devam edeceğiz haklarınızı helal edin. El-Fatiha maassalavat. Amin.

Bir konuyu daha yine söyledim ama tekrar söylemekte fayda görüyorum; arkadaşlar benim üzerimde derslerin haricinde bir program yapmayın, düğündü, nişandı, dernekti, şuydu buydu...Tekrar bunu söylemek istiyorum, bazı arkadaşlar, kardeşler, işte senin geleceğin zamanı ayarlayalım senin gideceğin zamanı ayarlayalım diye rica ediyorlar, söylüyorlar. Lütfen, bana göre bakaraktan herhangi bir düğündü nişandı, cemiyetti, programı yapmayın. Ben yaşım icabıyla ve yoğunluğumdan dolayı, siz arkadaşlar yapın, gününü saatini belirleyin, ilan edin, ben de katılabilirsem katılabilirim, katılamazsam tekrar söylüyorum bunu, o yüzden hakkınızı helal edin. Eyvallah. Selamünaleyküm. Destur...

10 MAYIS 2025

TASAVVUF VAKFI MERKEZ

BURSA

https://youtu.be/FYA4koQi3ws?si=
cdeWVbGwmctWJAzS&utm_source=ZTQxO

MESNEVİ-İ ŞERİF 2180-2189. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayan ve haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Dünyanın neresinde olursa olsun Müslümanlara nerede zulüm ediliyorsa, nerede hakkına, hukukuna tecavüz ediliyorsa, nerede topraklarına, şanına, şerefine, namusuna tecavüz ediliyorsa, Cenab-ı Hak hepsinin de intikamını aldırsın. Amin. En son 2180'de kalmışız. Geçen hafta: "Ömer o ihtiyarın yüzüne bakıp da onu utanmış, çehresini sararmış görünce 'Benden korkma, ürkme çünkü sana Hak'tan müjdeler getirdim' demişti. Devam ediyor:

"Allah senin huylarını o derece methetti ki nihayet Ömer'i senin cemaline aşık etti."

Hazreti Ömer radıyallahuanh hazretleri o ihtiyar çalgıcıya söylüyor: "Allah seni o kadar methetti ki" diyor, "sonunda da Ömer'i senin cemaline aşık etti." Yani senin huylarını o derece methetti. Aslında bu, batında gizli olan o velinin, hani çalgıcı Allah dostu çünkü o Allah dostunun gerçekte, hakikatte Allah indinde kıymetli olduğunu gösteriyor. Cenab-ı Hak onu kendi indinde kıymetlendirmiş, onu bu noktada methetmiş kendi indinde. Dışardan bakarsan hani bir ihtiyar çalgıcı ama Cenab-ı Hak onu kendi dostlar dairesine almış. Öyle olunca o dost dairesinde o kendince dost dairesinin hakikatini yaşıyor. Çünkü huy demek iyi ahlak demek. Yani iyi ahlak da marifetin meyvesidir. Sufilik, iyi ahlakın üzerine kuruludur. O yüzden o bir kimsenin ahlakı iyiyse o marifet meyvesi yer. Eğer ahlakı düzgün değilse, ince bir

ahlaka sahip değil ise o marifet meyvesi yiyemez. O yüzden o kimse o güzel ahlakla ahlaklandığında Cenab-ı Hakk'ın ahlakıyla ahlaklanmış olur ki o zaman Cenab-ı Hak kendi sıfatsal tecelliyatını o kimsenin üzerinde görür. Yani dostun üzerinde görür. Sünnet-i seniyyeye ittiba etmek, sünnet-i seniyyeye bağlanmak o yüzden çok önemlidir. O kimse o güzel ahlakı Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem den öğrenir bizde. Normalde velayet yolunda gidenler şeyhlerinden öğrenirler, şeyhlerinin yaptıklarını taklit ederler. Nübüvvette ise herkes kendisini Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ahlakıyla ahlaklandırmaya çalışır ki doğru, sahih olan yol budur. Çünkü Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ahlakıyla ahlaklanacak, ondan öğrenecek ahlakı ve öyle olursa o zaman o kimsenin ahlakı diğer insanların arasında tabiri caizse florasan lambası gibi görünür ve o kimsenin ahlakı düzgünleştikçe farzları yerine getirdi, Allah'ı çokça zikrediyor, ahlak da düzgünleşince o hani içten içe gizliden gizliye o kimse Allah dostlarının arasında olmaya başlar, nefis meratipleri olarak emmare, levvame, mülhime, mutmainliğe geçer. Mutmainliğe geçince o kimse evliyadan olur. O böyle artık bundan sonra o Allah dostlarının arasında ismi yazmaya başlar. Ve Hz. Ömer radıyallahuanh hazretlerinin dilinden devam ediyor, diyor ki: "Nihayet Ömer'i senin cemaline aşık etti." Yani koca Ömer o dostun cemaline aşık oldu. Çünkü normalde hani Hz. Ömer efendimizin kimliğini düşünecek olursak, sert bir mizaca sahiptir, keskin bir mizaca sahiptir, sert bir mizaca sahiptir. O noktada böyle tavizsiz bir mizaca sahiptir.

Öyle olunca o hani adaletin timsali olan Hz. Ömer efendimizin dilinden diyor ki: "Bu Ömer senin cemaline aşık oldu." Bak sana aşık oldu demiyor, senin cemaline aşık oldu. Çünkü bir veli Cenab-ı Hakk'ın cemaliyle cemalleşirse ki bu son haddedir, onun cemaliyle cemalleşince onun cemali dostun cemali oldu! Onun cemali dostun cemali oldu ve Hazreti Ömer radıyallahu anh hazretleri de diyor ki: "Normalde senin cemaline aşık oldum, hakikatte onun üzerinde tecelli eden Allah'ın cemal ismi şerifidir." Allah'ın cemal ismi şerifi olunca bir kimsenin manevi olarak cemaline aşık olmak Cenab-ı Hakk'ın cemal ismi şerifinin tecelliyatına aşık olmaktır. O yüzden normalde bu böyle şehvani bir hayranlık değil, şehvani bir aşk da değil bu. Bu ilahi bir aşk. Bir insan bir mürşid-i kamilin yüzüne bakar, o yüzüne bakınca ona normalde cezbeder. Onu cezbedir, onu bir cezbeye katar. Bir cezbeye katınca da o kimse onun cezbeye katıldığı için onun cemaline aşık olur. Cezbe budur. Yani bir Allah dostunu gördüğünde o kimse onun cazibesine kapılmak veya onun cezbesine kapılmaktır. Cezbe budur. Ve o kimse ki hakikatte Cenab-ı Hakk'ın onun üzerindeki sıfatsal tecelliyatına

cezbelenir ama öbür türlü nefisten oluyorsa nefisten olanlara zaten itibar etmiyoruz. Mesela Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin cemaline aşık olma, hakikatte Cenab-ı Hakk'ın cemaline aşık olmaktır. Hakikatte çünkü onun cemali onun cemalinin tecelliyatıdır. Allah hiçbir şeye benzemez ama Allah hiçbir şeye benzemediği gibi Cenab-ı Hak peygamberinin cemalini cemaline benzetir ve o hakikatte sen peygamberin cemaline aşık oldun diye düşünürsün ama hakikat noktasında o Cenab-ı Hakk'ın cemalidir. Allah dostları da öyledir. Onların cemaline baktıklarında hani hadis-i şerifte: "Allah'ın öyle kulları vardır ki hani onlar hatırlandığında, onlar görüldüğünde Allah hatıra gelir." der. Allah dostlarıyla alakalı hadis-i kutside: "Onlara baktığınızda hatırınıza Allah gelir." der. Hatırına Allah gelince Allah'ı zikreder veyahut da Allah'ın öyle kulları vardır ki seni zikre davet eder. Sen onu normalde onun davetine icabet edersin, Allah hatıra gelir ama hadis-i kutsi de nettir. Hadis-i kutsi der ki: "Allah'ın öyle dostları vardır ki onlar görüldüğünde Allah hatıra gelir." Bu normalde Allah o kimsenin Allah dostu olduğuna işarettir. Onun bakarsın cemaline bakınca seni cezbeder. Seni cezbedince Allah hatırına gelir, başka bir şey hatırına gelmez. Bir başkası dahi ona baksa, kimisi mesela Allah dostunu tanımayan bir kimse ona normalde şehvani bakar. Şehvani bile bakar ona. Şehvani dahi bakması, onun cazibesine kapılması. Yoksa onun beyaz sakalına, ondan sonra baktığında o kimse ihtiyar beyaz sakallı birisi, onu kim hani öyle şehvani bakacak diye düşünürsünüz. Şehvani bakan şehvani olarak cezbeder, ilahi bakan da ilahi noktada cezbeder. İşte Hazreti Ömer radıyallahu anh hazretleri de diyor ki: "Sen koca Ömer'i kendinin cemaline aşık ettin." Cemaline! Burada "kendine aşık ettin" demiyor, "cemaline aşık ettin." O yüzden normalde bu tabi böyle bir şey olunca o kimse cemaline aşık oldu, ona teslim olur. O normalde beğenmekten muhabbete, muhabbetten sevgiye geçer. Sevgiden sonra hayrete geçer. Hayret arada bir perdedir. Her makamın arasında bir hayret perdesi vardır. Beğenmekten muhabbete geçerken de hayret perdesi vardır, muhabbetten sevgiye geçerken de hayret perdesi vardır, sevgiden aşka geçerken de hayret perdesi vardır. O hayret perdesinde o kimsenin hayreti ve hayranlığı artar o perdelerin arasında. İşte Hazreti Ömer radıyallahuanh hazretleri de o cemalin zevkine varıyor, o cemalin hayretine varıyor, o cemalin bu noktada kendisini hayret perdesinde görüyor.

"Otur şöyle önüme, uzaklaşmaya kalkışma. Kulağına devlet ve ikbal aleminden bazı sırlar söyleyeyim. Allah sana selam söylüyor; halini, hatırını soruyor. Hadsiz hesapsız zahmetlerden, kederlerden ne haldesin?" buyuruyor.

Tabi bu böyle Hazreti Ömer radıyallahuanh hazretleri; çalgıcıda bir ürkme var ya, bir korkma var. Çünkü Hz. Ömer devlet başkanı. Yani kim yanlış iş yapıyor onu adalet mekanizmasıyla cezalandıracak olanı cezalandırıyor. Keskin bir kimliğe sahip, sert bir kimliğe sahip. Yani o tabiri caizse hani geçmiş derslerde müntesip yani böyle işte adliyenin başında örneğin, işte devlet başkanı. Düşünün, devlet başkanı gelmiş mezarlıkta normalde bir adamla konuşuyor. Şimdi öyle devlet başkanları yok da! Çünkü Cenab-ı Hak'tan ilham alan devlet başkanı lazım buna. Bu farklı bir devlet başkanı Hazreti Ömer efendimiz.

Böyle olunca tabi bir de Hz. Ömer efendimizin sertliği, keskinliği, adalet kılıcının havada olması, bütün herkes Hz. Ömer efendimizden tabiri caizse ürküyor. Mesela bir kimse kolay kolay Hazreti Ömer efendimize bir kimse meramını zor anlatır, öyle şeyi yoktur. Öyle olunca tabi o çalgıcı da ondan ürküyor biraz korkuyor. Hazreti Ömer radıyallahuanh hazretleri o yüzden normalde onu sakinleştiriyor, diyor ki: "Sakin ol, otur şöyle önüme otur, uzaklaşmaya da kalkışma. Kulağına devlet ve ikbal aleminden bazı sırlar söyleyeyim." Yani çünkü Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri rüyasında gördü ve o zahirde hor hakir görünen bir kimse, zahirde hor hakir görünürken koca Ömer mezarlıkta onu buldu ve onunla hasbihal ediyor. Artık Ömer onun çünkü görmüş olduğu o ona gelen ilhamla onun gerçek hakikatini, maneviyatını gördü. Gerçek hakikatini, maneviyatını görünce o ilahi müjdeye o kulun mazhar olduğunu biliyor. O yüzden Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri ona hürmet ediyor, ona saygılı davranıyor, ona müşfik davranıyor, ona yumuşak davranıyor ve kendisinden korkmamasını, yani çalgıcı olduğu için ona ceza vermeyecek. Çünkü çalgıcının nesi vardı elinde? Çalgısı vardı. Çalgısıyla gitti mezarlığa ve dedi ki öyle niyet etti, bundan sonra dedi, insanları eğlendirmek için yapmayacağım. Ya? Bundan sonra dedi, ben Allah'a öyle dedi ben bundan sonra her şeyimi senin için yapacağım dedi. O yüzden normalde Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri de onun kalbini incitmiyor, onu rahatlatıyor, yumuşak bir şekilde ona anlatıyor.

" 'Şimdilik şu birkaç dinarı ibrişim parası olarak al, harca da bitince yine buraya gel.' İhtiyar bunu işitince kendini yerden yere vurup ellerini ısırmaya, elbisesini yırtmaya başladı."

Yani bu ibrişim malum, o sazın teli veya kemanın teli, her neyse çalgısı ibrişim dediği o. Normalde bunu al, bitince yine gel, biz sana onun arkasını devam ettireceğiz. Aslında bunu böyle yorumlamak benim için farklı bir şey bu. Yani normalde Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerinin böyle ibrişim parası olarak gördüğü şey veya zahirde ibrişim ama mana olarak Cenab-ı Hak ona manevi hediyeler verdi. Cenab-ı Hak o manevi hediyeleri

de yine bir dostunun üzerinden tebliğ ettiriyor. O manevi hediyeler o normalde Hazreti Ömer efendimizde, bir dosta dostun üzerinden bir dosta manevi hediyeleri verdiriyor. Ona manevi müjdeleri verdiriyor. Çünkü yani o dost, dostla, Allah'la dost olmuş, o dosttan da o öbür dosta manevi müjdeler geliyor. Çünkü normalde sufilikte, tasavvufta mesela bu bir Cenab-ı Hak o veliye, o mürşidi kamilin kalbine ilham eder. O manevi bir hediye birine verilecekse onun üzerinden Cenab-ı Hak verir. İsterse o kimsenin direkt o normalde kalbine ilham eder isterse genelde terbiye sisteminde üstadın üzerinden terbiye olur herkes ve manevi o emanetler, manevi hediyeler de üstadın üzerinden gider. Ama insanlara o yüzden derim ben, hani üstada karşı bir edebe mugayyir bir şey yaptıysa inkıtaya uğrar. Tabi bu o zaman o kimsenin hali farklı olur. Çünkü bütün her şey dostlar üzerinden gider. Nasıl Cenab-ı Hak dinini peygamberlerinin üzerinden icra ettirdi, normalde peygamberler gönderdi, peygamberlerden sonra da veliler gönderdi, o velilerle Cenab-ı Hak dinini her daim ayakta tuttu. Adem aleyhisselamdan Muhammed Mustafa'ya kadar sallallahu aleyhi ve sellem e. Nasıl peygamberlerin üzerinden insanlara dini tebliğ ettirdiyse, dini yaşattıysa, peygamberlerden sonra da velilerin üzerinden yürüttü Cenab-ı Hak dinini. Hala daha aynıdır, bakın hala da aynıdır. Cenab-ı Hak dinini velilerin üzerinden idame ettirir. O veliler Kur'an ve sünnetin yaşanması için, yaşatılması için mücadele ederler. O veliler bu işin merkezi hükmündedir, çekirdeği hükmündedir. Üçler, beşler, yediler, 40'lar, 80'ler, 120'ler, 240'lar, 500'lere kadar bunların hepsi de evliya hükmündedir ama içinden 40 tanesi velidir. Onlar dinin yaşanması için mücadele ederler. 500'lerin hepsi de kendi içlerinde evliyadır çoğul olarak ama bunların içinden 40 tanesi mürşid-i kamildir. Diğerleri de normalde evliyadan zatlardır kendi makamlarına göre. Bunların hepsi de dini mübinin yaşanması için mücadele ederler.

O yüzden Hz. Ömer radıyallahuanh hazretlerinin de verdiğini ibrişim parası olarak ben onu görmüyorum. O bir manevi müjde, o manevi bir iksir, o manevi bir hediye. O manevi iksirle o manevi hediyeyi normalde Hazreti Ömer radıyallahu anh üzerinden Cenab-ı Hak tecelli ettiriyor. Tabi o yaşlı çalgıcı bunu işitince, bunu söyleyince: "Allah'tan sana selam var, manevi hediyeler var, manevi sırlar var" deyince o kimse kendisini yerden yere vurup ellerini ısırmaya, elbisesini yırtmaya başladı. Tabi bu böyle işte Cenab-ı Hak'tan bir lütfa, bir ikrama mazhar olan bir kimsenin vech hali, cezbe hali. O kimse artık kendi elini ısırır, dudağını ısırır, ne bileyim işte bacağını çimdirir normalde kendisini sıkar ama kendi kendisine bir vech hali olur. Mesela bir kimse hitap alsa Cenab-ı Hak'tan onda bir vech hali olur, bir cezbe hali olur. Kimisi elini ısırır, kimisi gömer kendini ağladıkça

ağlayası gelir, bir türlü kendisini toparlayamaz. O vech hali apayrı bir şeydir. Öyle sayha atmak değildir vech hali, bağırıp çağırmak değildir, böyle işte titreyip kendini duvarlara vurmak değildir. O vech hali işte şeyhin ismini zikrederekten kendinden geçme değildir. Yani ben şimdi burada isim belirteceğim şimdi kıyamet kopacak gene sen bizim şeyhimize laf söyledin diye. Kimsenin şeyhiyle işim yok. O kimse o vech halinde mesela kimisi siyim siyim ağlar, kimisi işte orasını burasını normalde ısırır, kendinden geçer, titrer örneğin. Ama o böyle vech haline giren bir kimse kendisini zikrullahtan da alıkoyamaz. O Cenab-ı Hakk'ın hitabına mazhar olma, hitaba mazhar olma, müjdeye mazhar olma, bir sırra mazhar olma manevi olarak. O kimseyi vech haline, cezbe haline getirir. O cezbe haline getirince mesela işte yemekten kesilir, içmekten kesilir, dünya sevgisinden kesilir. Hiç dünyayla alakalı bir şey görmek istemez, dünyayla ilgilenmek istemez. O vech hali, o cezbe hali. Yani mesela işte o erkekse mesela eşi ona bakar der ki: "Benimle ilgilenmiyor" boşanmaya kalkar. Kadın bu hale gelse adam der ki: "Benimle ilgilenmiyor, bu beni sevmiyor artık, ben boşayayım bu kadını." der. Çocuklar anne veya baba birisi o hale gelse bakarlar: "Babamız bizle ilgilenmiyor", anne, hani anne bu hale gelince "annemiz bizimle ilgilenmiyor", hani çocuğu mu var neyi var? Bu böyle değil, bu böyle değildi..." Bu vech hali, bu cezbe hali bazen bazılarında böyle anlık olmaz, birkaç gün sürer. 2 gün, 3 gün, 5 gün, bir hafta, 10 gün, 40 gün cezbe hali sürer. Mesela 40 gün cezbe hali devam eder. O kimse bakıyordur, böyle ölü gözü gibi bakar, normalde ölü gibi olur. Normalde önüne ne yemek koyarsan koy yer bir kısmını. Normalde işte şunu yiyeceğim, bunu yiyeceğim, canım şunu istiyor, bunu istiyor demez mesela.

Temiz bazı Allah dostlarında cezbe hiç kesintiye uğramaz. O her dem cezbe halindedir, kesintiye uğramaz hiç, kesintiye uğramazsa sen onu dünyaya çekemezsin, sen onu başka yere çekemezsin. Mesela o cezbe hali devam ediyorsa işte orada heva heves var, ondan rahatsız olur. Bir başkasında heva heves var, rahatsız olur ondan yani rahatsız olur dediğim, o cezbe hali onu o tarafa yönlendirmez. Böyle bir cezbe halindeyken bir veli, bir mürşit, bir kimse ona gitse bir şey dese çarpılır. Ona çünkü hakikatten konuşur. "Sen bunu yapamazsın." der veya "Sen böyle olmaz bu" der, söyler onun o nefsine uymuş, heva hevesine uymuş, heva hevesine göre bir cevap bekler ondan. Heva hevesine göre bir cevap gelmeyince de ürker ondan, korkar, çekilir ondan. Bazı büyük pir efendiler, cezbe hallerini saklarlar, örterler, tabiri caizse kendilerini bölerler. O kendini bölmek de şudur, yani normalde kalbi olarak cezbe hali devam eder ama onun bir vazifesi var, o vazifesini de yerine getirir. O dervişlerden yüz çevirmez. Dervişlerden yüz çevirse dervişler

allak bullak olur. O yüzden o böler kendini. Dervişlere karşı normalde yüz çevirmez, dervişlerle gene ilgilenir ama onun kalbinde o cezbe devam eder. Asıl cezbe anlık olan değildir zaten. Herkes anlık cezbelere aldanır. Dervişlerin aldandığı cezbelerden birisi anlık cezbelerdir. O anlık bir cezbe; kalbinde bir titreme oldu, kalbinde bir uyanma oldu, kalbinde ilahi bir ilham oldu, bir anlık bir şey geldi kalbine. Bir anlık bir şey gelince o derviş ona kanar, ona kanıp da aldanır, aldanınca da orada kalır. Öyle değil.

Cezbenin hakikati kalpte tecelli edip kesilmeyenidir. O uykuda da cezbelidir. Uykuda da kalbi devam eder ama bu haldeki bir kimseyi dervişler onu anlamaz, eşi anlamaz, çocukları anlamaz, etrafı anlamaz onu. Onun o cezbesinin devam ettiğini de bilmez. O esnada hani cezbe üzerindeyken onun duasını almak, cezbe üzerindeyken de onun tersini almak çok sıkıntılıdır. Duasını almak mükemmel bir şeydir ama tersine bir yanlışlık oldu, bir eksiklik oldu, onun tersine gelmek de çok sıkıntılıdır. Dikkat et kendine, o da çok sıkıntılıdır. Çünkü neden? O esnada o kimsenin manevi bağı kesilebilir. O esnada kesilir çünkü o cezbe böyle kılıç gibidir tabiri caizse, keskin kılıç gibi. O çünkü cezbe esnasındaki herhangi bir olumsuz bir şeyden yanar adam. Allah muhafaza eylesin. Amin. Ben şeyhimi gözetirdim mesela. Rabbim ben yaptım diye böyle övünmek gibi değil, ben bakardım bazen ona, "Hiçbir şey konuşma Mustafa Özbağ." derdim. Biz 3 saat, 4 saat yol giderdik, hiç konuşmazdım ben. O da hiç konuşmazdı. Yani 4 saat mesela Bursa'dan Konya'ya gidinceye kadar, "Selamünaleyküm", "aleykümselam", "hayırlı yolculuk Mustafa Efendi", "Allah razı olsun efendim", bitti, bu kadar. Halbuki yemek yiyoruz Afyon'da, her Konya'ya gidişimizde. Bir şey demedi, yürüdüm, bir şey demedi ama şey devam ediyor, çat çat çat çat çat çat, zikir devam ediyor. Bazen çat duruyor, uyuyor zannetme. Bir gün çünkü öyle kaldı, çat dedi durdu. İyi, ondan sonra ben biraz arabaya yüklendim, hani uyuyor noktasında, "Mustafa efendi, çok hızlı gitme." dedi. Kaldım. Dedim tamam uyumuyor. Bu ilk zamanlar onu tespit ettim, onu uyuyor olarak görme. O esnada o bir tecelliyata perde oluyor, ona takılıyor, gidiyor. İnsan öğreniyor sonra onu. O esnada bir bakıyorsun alınıyor, satılıyor, gidiliyor, geliniyor, o esnada uyuyormuş gibi oluyor, çat kalıyor. Bu normalde bir velinin, bu genelde cezbenin devamiyeti, pir seviyesinde olanlardır. Böyle şatahat gibi olacak, bu sohbeti bir yerde okuyamazsınız. Ben öldükten sonra anlayacaksınız bunları. İşin bir de bu tarafı var. O pir seviyesindeki zatlarda cezbe daimidir, kesilmez.

Onların kalbî cezbeleri kesilmez. Dışarıdan bakarsın sakin, içi okyanus gibi durmaz durduğu yerde. İşte Hazreti Ömer radıyallahuanh hazretleri ona manevi müjdeleri verince o zat o manevi müjdeyle cezbelendi, başladı

orasını burasını yırtmaya dökmeye, orasını burasını ısırmaya. Çünkü o manevi müjde, o manevi sır, o manevi hitap bir velinin üzerinden de gelse Cenab-ı Hak direkt onun kalbine de indirse veyahut da Cenab-ı Hak Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin üzerinden de verse veyahut da Adem aleyhisselamın her ikisinin arasında gelmiş geçmiş peygamberlerden de gelse haktır. Şimdi o manevi o müjde de o kimsenin maneviyatıyla alakalıdır. Mesela bir velinin üzerinden gelmesi o kimsenin üzerinde velinin üzerinden geldiği, Hazreti Muhammedi Mustafa'nın üzerinden gelseydi bir anda telleri yakabilirdi veya direkt Cenab-ı Hak ona ilham etseydi telleri yakabilirdi, meczup olurdu. Telin yanması bu, meczup olurdu ama meczup bir derviş işe yaramaz bir derviştir. Zahiren akıl giderse bir işe yaramaz. O kimseye bir din anlatamaz, bir öğüt veremez o. Allah rahmet eylesin, bizim Ali İhsan öyleydi mesela. O birisine bir yol anlatamaz, birini terbiye sistemine katamaz o. Neden? İşte meczup çünkü. Onun meczupluğu birisinin hidayetine sebep olmaz genelde, bir bakmışın daha da onun şeyhi varken öyle, mesela şeyhi olmayan bir meczup düşün o daha da çizgi dışıdır, ona sen kalkarsın "Ama bundan Allah dostumu olur" dersin. O çizgi dışı hareketler yapar, çizgi dışı konuşmalar yapar. O esnada o da farkında değil çünkü, yapar onu. İnsanı yoldan bile çıkarabilir o iyice akılsız meczuplar. Allah muhafaza eylesin. O yüzden o Hazreti Pir bu konuda yol öğretiyor bize. O Hz. Ömer'in üzerinden geldi ve normalde o manevi sırları fark edince o kimse, başladı elini ısırma, çırpışmaya, orasını burasını vurmaya, yere vurmaya başladı. Kimisi tepinir mesela işte o cezbe hali o. Kimisi ağlar, kimisi sızlar. Kimisi bir bakmışsın namaza durur on, rekat 20 rekat namaz kılar, farkında değil, rekatları da şaşırır. Yani yanındaki der ki: "Sen kaç kıldın namazı?" Bilmiyor kaç kıldığını. "Allahu Ekber", öğlen namazının sünneti için durdu. 4, 5, 6, 7 kıldı, 8 kıldı, farkında değil o. Ondan sonra kendine geldi, 'A, namaz, ben öğleyi, öğlenin sünnetini kılıyordum.' dedi, selam verdi, ona dışardan birisi dese ki, 'Yedi rekat kıldın?' 'Ne alakası var? Ben dört rekat kıldım.' der. Karışmayacaksın.

Sufiler kimsenin işine karışmaz. O yüzden karışmazlar. Sen sayarsın, o saymaz. Sen onu, o normalde o cezbe vurmuş onu mesela, o abdest alıyor, önce ayağını yıkayabilir o. Sen ondan kalkıp da, 'Ya ayağını yıkadın önce, sünnet böyle değildi.' sen ona karışma. Görürsünüz bazen bir yerde insanlar da birilerini düzeltmeye, birilerine karışmaya çok meraklı ya. Hani olmadı senin abdestin, sen önce ayağını yıkadın! Ya bırak sana ne? Ayağını yıkamak farzlardan birisi. O sırayı karıştırdı, sünnet olarak sıra gitti onda. Onun kafa gitti ki, bu esnada kafa gitti onun. O hangi uzvunu yıkadığının dahi farkında değil. Yani bir bakmışsın ayağını yıkamış, kolunu yıkamış,

sonra ağzına burnuna su veriyor. Ulu Cami'de oturuyorum ben sabahleyin, geldi birisi orada abdest alıyormuş. Şimdi enteresan bir şey, bir tane kurnayı açtı. Ben gözümün ucundan bakıyorum şimdi, ben de ders yapıyorum sabah saat 8. Gözümün ucundan bakıyorum, dedim ki bu normal değil. Arkadan böyle asıldı masıldı beni böyle, ben hiç dönüp bakmadım, dedim normal değil bu. Geldi oradan, şimdi bir Ulu Cami'nin ortasındaki kurnalar var ya, şimdi birisinde ellerini yıkadı, gitti öbür tarafta ayağını yıkadı öbür kurnada, öbür kurnaya geçti yüzünü yıkadı, öbür kurnaya geçti şimdi kollarını yıkadı, öbür kurnaya geçti, başını mesh etti, öbür kurnaya geçti, başka bir şey yaptı. Bütün kurnaları teker teker dolaştı, abdestini aldı ama en sonunda kıbleye döndü, su içti filan, aldı bir yudum su, üstüne başına döktü. Şimdi arada da bana bakıyor. O ara ben meczuplarla aram iyi, arada da bana bakıyor. Ben hiç takılmıyorum, diyorum 'Uğraşma Mustafa Özbağ.' İçimden de diyorum 'Uğraşma benimle.' Sen durur mu? Geldi 'Hu.' dedi bana. Döndüm 'Ne istiyorsun?' dedim. 'Kalk.' dedi, 'Kurnalardan' dedi, 'Birer yudum su iç, içmeyeceğim' dedim. Şimdi o meczupsa, deliyse ondan delisi var. 'Ne demek?' dedi. 'Basbayağı' dedim. 'Sen iç benim niyetime.' dedim. 'Sen iç benim niyetime.' Onun çünkü dediğini hani Allah affetsin, ben şimdi onun dediğini bir dinleyeyim der ki 'Buraya çık ezan oku.' Tabi, onlar öyle.

Şimdi bazen kadınlar, erkekler yolda böyle bir meczuba denk gelir. Mesela meczup gelir, ona '5 lira ver, ben sana dua edeceğim' der. Sen ona 5 lira verirsin, bırakmaz seni, dua eder, tabi, ondan sonra der ki 'Şunu yapacaksın', 'yok bunu yapacaksın...' Onu da normalde bu sefer arkasını getirir onlar, bırakmaz. O yüzden hemen Allah'a dua edin, zikrullaha başlayın, 'Selamünaleyküm' deyin, gidin. Öyle meczubun çünkü tersine duaları da geçer. Hani gene Hazreti Pir anlatıyor ya, çok zenginmiş o kimse, büyük tüccar, buğday tüccarı. Gidiyormuş oradan köyden, meczubun birisi de oturmuş Allah'ı zikrediyormuş. Ona selam vermemiş. Bu kadar suçu adamın. Kaldırmış, 'sen mi mütekebbirsin, bu mu mütekebbir?' demiş. Bu kadar. Adam buğday almış. Buğdayı yel almış, sel almış, iflas etmiş adam, hiçbir şeysi kalmamış. 7 yıl boyunca hanımı terk etmiş, çocuklar terk etmiş, herkes terk etmiş. Biçare kalmış, Hazreti Mevlana'ya gitmiş. Demiş 'Efendim, bir maruzatım var.' Demiş 'Söyle.' 'Ben.' demiş, 'Büyük tüccardım.' 'Evet.' demiş, 'Ben iflas ettim, perperişan oldum. Kimse benim yüzüme bakmıyor.' demiş. Mübarek demiş ki 'Filanca köyde.' demiş, 'Filanca yerde bir meczup var.' demiş, 'Duvara yaslanıp Allah'ı zikreder, dua eder. Onu incitmişsin.' demiş, 'Ona selam vermemişsin. O da incinmiş, o da Cenab-ı Hakk'a naz etmiş. "Sen mi mütekebbir, bu mu mütekebbir demiş.' Demiş 'Dön.' demiş, 'Onun gönlünü al. Git.' demiş, 'Ona selam ver.' demiş. 'Önce seslenmeyecek,

helallik iste. Helallik vermeyecek sana. Bu fakirden selam ver, benim selamımı götür.' demiş. Hemen koşa koşa gitmiş, o kimse yine aynı yerde, yine duvara yaslanmış Allah'ı zikrediyor. 'Selamünaleyküm.' demiş. 'Aleykümselam.' demiş, kafasını kaldırmamış. Demiş 'Hazreti Pir'den selam getirdim.' Birden kalkmış, huuu, bir esmayı vurmuş. Demiş 'Hazreti Pir'e boynumuz kıldan ince.' demiş 'Ben bir edepsizlik ettim', bir demiş, 'Bir saygısızlık ettim. 7 yıl önce buradan senin önünden geçerken.' demiş, 'Sana selam vermeme gafletine düştüm. Beni affeyle.' demiş. Demiş 'Perperişan oldum, malım mülküm kalmadı, çoluğum çocuğum kalmadı, evim barkım kalmadı, hiçbir şeyim kalmadı.' demiş. Şimdi insanın etrafındaki, insanın etrafındaki eş, çocuk, arkadaş zor günde belli olur.

Sen zenginsindir, fukaralaşınca belli olur. Sen gençsindir, ihtiyarlayınca belli olur. Sen sağlıklısındır, hasta olunca belli olur. Bir tarafın kırılınca belli olur, eş, dost, anne baba, hepsi de bir insan ateşe düşünce belli olur. O zaman anlar onu. Tüccarsındır, her şeyin yerli yerindedir, herkes el pençe durur sana. Bir kırılırsan gerçek dostların kalır etrafında. Kırıldığın zaman senin gerçek dostların meydandadır. Sakın onlara vefasızlık etme. O kırıklığın geçer, geçicidir bütün haller, düzelince dostlarını, o kırıldığın zamanki yanında olanları sakın unutma. Sakın onlara vefasızlık etme. O zaman sen bir dağılırsın, bir daha toparlanamazsın, ne maddi ne manevi. Rabbim muhafaza eylesin. Amin. İşte o zat böyle ona temenna edince, ondan helallik alınca, o zat kaldırmış ellerini: 'Ya Rabbi, şunun işini ihsan eyle.' demiş. Bu kadar. Amin. Bu kadar. Aynı köyde tabi bitmiş, köyden gidiyor. Adamlar demişler, ya sen filanca tüccar değil misin? 'Evet.' demiş. 'Ya neredesin bu zamana kadar?' 'Şurada bizim buğdayımız var.' demiş. 'Ya al.' E demiş, 'Benim param yok.' Demişler 'Sat getir.' 'Demiş devem yok.' 'Aa oradan.' demişler, 'Getirin develeri. Kimin devesi var? Filancanın filancanın filancanın. Getir kardeşim develeri. Al demiş, 'Bu develeri de sat da getir.' Bitti. Adam daha o köyden o köye, o köyden o köye, Konya'ya gidinceye kadar zengin olmuş gene. Şeyh efendinin tabiriydi. 'Oğlum değirmen.' dedi, 'Böyle.' dedi, 'İnsana dönmeye başlayınca.' dedi, 'İnsana dönmeye başlayınca.' dedi, 'Adam gece telefon açar nerdesin sen, benim elimde böyle bir mal var.' der dedi. 'Ama değirmen tersine dönünce.' dedi, 'Ağzınla kuş tutsan gider gene.' dedi. Gitti bizde öyle, elhamdülillah. Gitmeyi gördün ya gelmeyi de görürsün, gelir ona, sabırlı ol, çalış. Velhasıl adam zengin olmuş tekrar. Ondan sonra eşi dönmüş. Böyledir bu işler. Sonra çocukları dönmüş ona, sonra o eski arkadaşları dostları dönmüş, döner herkes, sıkıntı değil ama sen kırıldığın zaman senin etrafında kimler var, onlara vefasızlık etme, sakın ha. Bu size bir kardeş nasihati olsun. Asıl dost olanlar onlardır.

Sen böyle kırıldığın zaman senin yanında duran, kırıldığın zaman seninle beraber hareket eden, bir şey olması şart değil, sana para vermesi de şart değil, o seninle konuşuyor ya, biz onları da gördük. Biz kırıldık, millet bize selam bile vermedi, görüyordu, uzaktan geçiyordu. Olur mu olur. Bir şey ister diye mi düşündüler artık ne düşündülerse düşünür çünkü insan. Der ki ya bu benden bir şey ister şimdi, borç morç ister, bir şey ister ama ben hayır da diyemem yüzüne karşı, ben şurdan yolumu çevireyim. Görürdü böyle adam beni, görüyor, eski dervişlerden bizim, böyle bir şey bahane ediyor, telefonu alıyor, haydi gidiyor başka yere. Tabi, gördük yaşadık, hepsini de yaşadık hamdolsun. Cenab-ı Hak yaşatmasın hiç kimseye. Amin. Zor zamanlardır bunlar insanların kırıldıkları zamanlar. Allah muhafaza eylesin. İşte bir öyle bir meczubun ters duasını almak, bir velinin ters duasını almak! Ben Şeyh Efendinin yanındayım, kime ne dediğini bilirim kimin hakkında ne düşündüğünü de bilirim Allah'ın izniyle. Onları ben böyle not almışımdır hep. Onlar günü geldiğinde ayaklar havada ters dönerler. Döner! Allah muhafaza eylesin. Derviş kardeşler rahat olsun, ben öyle bir kimse değilim, ben hiç kimsenin tersi için dua etmem. Rabbim hepinizi de affeylesin. Amin. Hiç kimseyle bir derdim yok. Varsa bir hakkım hepinize de helali hoş olsun. Ben hiçbir kardeşin edepsizliğine, adapsızlığına bir şey demem. Uyarırım ama söylerim, derim ki yapma, deme, söyleme bir daha böyle, etme derim. Uyarmak çünkü bizim de vazifemiz. Sana bir şey demedim, sen döndüreceksen döndür. Sana döndürme dedim mi hiç? Yok, arkadakine diyorum. Harun Hoca, sen de tam Bayındırlısın ha, her şeyi üstüne alıyorsun. Sen de mi döndürüyorsun Bosna'da. O ayrı mesele, bak açmayalım şimdi defterlerin ağzını, boş ver, kapattık. Şimdi normalde o tersine almak sıkıntılı çünkü bazı meczuplarda o cezbe halinde akıl gider, sıkıntılı durumlar yaşanabilir. Allah muhafaza eylesin. Amin.

"Ey naziri olmayan Allah! Ziyade utancından zavallı ihtiyar 'su kesildi' diye bağırmaya koyuldu.

'Naziri olmayan Allah' yani o veliden çıkan, zuhur eden kelam, 'naziri olmayan' ortağı olmayan demek, dengi olmayan demek. Şura, ayet 11: 'Onun benzeri gibi hiçbir şey yoktur. O her şeyi hakkıyla işiten, her şeyi hakkıyla görendir.' O velinin ağzından ayet-i kerimenin meali çıkıyor, ayet-i kerime çıkıyor. 'Ey naziri olmayan Allah.' O esnada, cezbe halinde çıkıyor bu. Cezbede bu söz çıkıyor. O yüzden o Cenab-ı Hakk'ın o müjdesiyle, Cenab-ı Hakk'ın o ilhamıyla, dolaylı olarak Cenab-ı Hakk'ın o sırrını ona vermesiyle o yine ne yapıyor? Allah'ın benzersiz olduğunun idrakinde, Allah'ın benzeri hiçbir şeyin olmadığının idrakinde. O yüzden feryadı bu: 'Ey naziri olmayan Allah!' Utancından zavallı ihtiyar su kesildi. Burda 'su kesilmesi',

eskiler öyle söylerler bunu, bu hitabı çok normalde bilmezler. Bir derviş sözüdür bu. Yani o cezbeye geçen kimse, cezbe halinde konuşacak hali yok, su kesildi, dili lâl oldu, söyleyecek bir sözü yok. O yüzden o aşıklığın cezbesiyle, o aşıklığın hayretiyle kelam bitti. Kelam bitti, onu söylüyor ve diyor ki 'Benim konuşacak halim yok.' Hani Hazreti Pir yine Mesnevi'de bir beyitinde diyor ya, hani 'Benim.' diyor, 'Damarım kesilmiş', damarı kesilmiş, çok özür dilerim, 'kuşlar gibi çırpınmaktayım.' Benden diyor bir kelime, bir şey sudur edecek halim yok. 'Bir damarım dahi ayık değil.' Bakın 'Bir damarım dahi ayık değil.' Diyor. Bu cezbe hali, bir damarım dahi ayık değil dediği şey devamiyet, cezbe devam ediyor. Bir damarı dahi ayık değil. Evet, 'su kesilmesi' de bu.

"Bir hayli ağlayıp eleme düştü. Nihayet çengi yere çalıp parça parça etti."

Hani ben bu hikayenin başında, çengi bir insanın nefsi olarak anlattıydım ya? Çünkü çenk nedir? İnsanın heva ve hevesini böyle ayağa kaldıran, insanın böyle nefsani duygularını ayağa kaldıran şeydir. İşte o da çengi yerden yere vurdu, parçaladı. Yani gerçek manada benim anladığım o kimse nefsini taşa vurdu, nefsini yere vurdu. O Cenab-ı Hakk'ın ona olan hitabı, o kendinden geçti, nefsini vurdu yere, kırdı nefsini. Gerçek tövbe tıpkı yırtılan bir elbisenin parçalanıp atılması gibi, günahı bir daha giymemek üzere terk etmektir. O da İbn-i Ebu Şeybe Musannef'te geçiyor bu hadis-i şerif. O da ne yaptı? Gerçekten bir tövbe etti. Öyle bir tövbe etti ki nefsini kırdı o tövbeyle. Hani eskilerin Nasuh tövbesi dediği gibi bir daha o günaha düşmemek için ona öyle bir tövbe etti ki o günah sebeplerini de ortadan kaldırdı. Bir daha o günaha girmeyecek, bir daha nefsine paye vermeyecek, bir daha nefsine, nefsine geçit vermeyecek. Bu o manada, Allahu alem.

Dedi ki: 'Ey benimle Rabbimin arasında perde olan, ey beni ana yoldan azdırıp saptıran!' "

İnsan nefsine esir olunca asıp sapıyor ve ihtiyar diyor ki: 'Ey benimle Rabbimin arasına perde olan.' O zaman Allah'la senin aranda ne perde olduysa hepsi de heva hevesinden, hepsi de nefsinden. Seni Allah'tan perdeleyen ne varsa heva heves ve nefis, hepsi de! O zaman bizim yapmamız gereken şey ne, buradan ne anlayacağız? Allah'la bizim aramızdaki perde olan her ne var ise hepsi de heva hevesimiz ve nefsimiz. Rabbim muhafaza eylesin. O yüzden burdaki perdeden kastı biz çalgı aleti olarak alırsak yanılırız. O çalgıyı bize sevdiren, onu devam ettiren nefsimiz çünkü. O zaman asıl nefisle mücadele etmek lazım. O yüzden nefisle mücadele etmek, Cenab-ı Peygamberin deyimiyle cihad-ı ekber. O nefisle mücadeleyi yapmıyorsa o kimse o zaman cihad-ı ekberi terk etti, nefsin oyununa geldi. Nur suresi, ayet 21: 'Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına

uyarsa bilin ki o ısrarla hayasızlığı, çirkin ve kötü işleri yapmayı emreder. Eğer üzerinizde Allah'ın lütfu ve merhameti olmasaydı sizden hiç kimse ebediyen temize çıkamazdı. Ancak Allah dilediği kullarını temize çıkarır. Allah her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla bilendir.'

O yüzden tövbe edip geri dönme ve nefsin o heva ve hevesine uymama, nefisle mücadele etme ve tövbe eder geri dönerse Cenab-ı Hak onu hiç günah işlememiş gibi kabul eder.

"Ey yetmiş yıldır kanımı emen, kemal sahibine karşı yüzümü kara eden!"

Bu, artık o zatın nefisle olan mücadelesini, nefsin ona vermiş olduğu o hadiselerden dolayı pişmanlığını dile getiriyor ve 'yüzümü kara eden' deyince o yüzünü kara eden insanın nefsidir. Allah muhafaza eylesin. Ve tabi o kimse artık o Allah'ın ona lütfuyla, ikramıyla, Cenab-ı Hakk'ın ihsanıyla kalbî bir uyanış içerisinde, kalbî bir diriliş içerisinde ve Cenab-ı Hakk'ın hitabı da Zümer ayet 53: 'De ki: Ey kendilerine zulmeden kullarım, Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Allah bütün günahları bağışlar.' Nur suresinin arkasından bu Zümer suresi 53 gibi öyle düşünün. Yani şeytan size kötülüğe emreder ve sizi azgınlığa ve sapkınlığa götürür ve Allah dilediğini bu noktada temize çıkarır. Zümer suresi ayet 53'te de 'Ümidinizi kesmeyin, Allah bütün günahları bağışlar.' Yani sen bağışlanmayacağım diye düşünme, Allah bütün günahları bağışlar. Ve işte o ihtiyar da bu müjde ile Allah'tan ümidini kesmiyor:

"İhsan ve vefa sahibi Allah, cefalarla, suçlarla geçen ömrüme sen acı."

Bu artık o ihtiyarın içten yakarışı. O ihtiyarın ciğerden yakarışı. O ihtiyar samimi ve ihlasla Allah'a yalvarıp yakarıyor. Bu diyor ki: '70 yıldan beri ben cefalarla, suçlarla ömür tükettim. Sen bu ömrüme acı. Sen bana merhamet et. Sen bana lütfet. Sen bana ikram et. Sen bana ihsan eyle.' Amin. Hud suresi ayet 90: 'Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra ona tövbe edin. Gerçekten Rabbim çok merhametlidir, çok sevendir.' O zaman sen Allah'tan ümidini kesme, ondan bağışlanma dile, sonra ona tövbe et. O çok merhametlidir, insanlara benzemez. İnsanlar affetmez birbirini. Evet, dervişler bile affetmez birbirini. Hani arabeske bağlar, 'Tanrı affetse bile ben affetmem.' diye. Evet, affetmez insanlar, enteresan varlıktır insan. Allah affeder, Allah affeder insan affetmez. Halbuki o kimse tövbe eder, Allah'a yakın olur, dost olur, o hala daha onu affetmeyeceğim diye uğraşır. Hatta der 'Kul hakkı var, ben alacağım ondan' der. Al. Bilmez, halbuki ondan alacağın senin cehennemden kurtuluşun, onu da bilmez. İnsanoğlu enteresandır. Tabi! Hatta derler 'Ne ölüme ne dirime.' Bayındır lafıdır, değil mi Harun Hoca? 'Ölüme de dirime de gelmesin.' Tabi, bizim Bayındırlılarda vardır o,

tabi, ölüsüne dirisine gider yaparlar, 'Gelmesin.' Tabi! Hatta bir de etrafına, çoluğuna çocuğuna nasihat eder, vasiyet eder, işte 'Filanca benim ölüme de dirime de gelmeyecek.' Hatta bazı yerlerde kavga çıkıyor ya, televizyonlarda, haberlerde dinliyoruz. Birisi bir laf söylüyor orada, tabi, kavga çıkıyor ya çocuklarının arasında. Ölmüş adam orada, yok sen bu cenazeye gelemezsin, yok gelirsin...Bir kavga çıkarıyorlar. Allah muhafaza eylesin. Oysa Cenab-ı Hak affeder. O yüzden çok sevendir. Burası çok hoşuma gider benim. Hud, ayet 90: "Allah çok sevendir." Çok seven demek aşık. Aşık! Burası böyle gözden kaçar bu ayet-i kerimenin sonu, bakın gözden kaçar, burası gözden kaçar. Cenab-ı Hakk'ın bir ismi, bir sıfatı da 'çok seven', El-Vedud. Allah çok sevendir, az değil. Şimdi 'çok seven' dediğinizde bunun ucu bucağı yok. Bunun durduğu bir yer yok. Çok seven. Burayı hiç unutmayın. Allah çok sevendir. Yani bugün nereye giderseniz gidin bu ayet-i kerimeyi 'çok sevendir' böyle meallerde, böyle tefsirlerde bu kadar şey yapar, 'çok seven'i anlatın bana. Çok seven bir Allah var. Bak Allah çok sevilendir demiyor, çok sevendir. Çok seven deyince biz onu aşıklık olarak anlarız çünkü çok sevmek aşıklıktır. O zaman Allah çok sevendir. Allah kullarını sever. Sen 'Ya Rabbi.' de sen tövbe et, sen ona yaslan, sen ona dayan. Çok seven bir Allah var. Sen öyle bir Allah'a iman ettin ki çok seviyor, çok seviyor. Ya bunu sabahtan akşama kadar düşün. Çok seven bir Allah var. Geceler boyunca tefekkür et, çok seven bir Allah var. Çok seven. İnsanlar seni öyle çok sevmez. Eşin seni öyle çok sevmez. Çocukların seni çok sevmez. Arkadaşların, dostların seni çok sevmez.

Allah'ın sevdiği gibi kimse sevemez. Benzersizdir, eşsizdir, ortağı da yoktur, benzeri de yoktur. O zaman çok sevmesinin de benzeri yoktur. Çok sevmesinin de benzeri yoktur. O sevgi dalgasına bırak kendini. O sevgi dalgasına bırak. Burayı, Hud suresi ayet 90, gidin istediğiniz yerden açın, meal okuyun veyahut da tefsir okuyun, bakın Allah çok sevendir ama burayı unutmayın. O yüzden ne ümidinizi kesin ne kendinizi gömün, çok seven bir Allah'a iman ettik ve o sevgi cümleye yeter, bütün varlığa yeter, artar, taşar. Aşkınlıktır bu. Taşkınlıktır bu. Aşkınlık ve taşkınlıktır, bunun ucu bucağı yoktur çünkü. Bakın, bunun duracağı yer de yoktur. O yüzden cezbenin daimi olmasının sebebi budur, çok sevendir Allah ve o kulunu kendisine aldığında, kendi emanına aldığında onu perdeden perdeye geçirir, çok sevendir. Sen sevmeyebilirsin; yaşlı ihtiyar görürsün, çalgıcı görürsün, zayıf görürsün, fukara görürsün, kafa yaparsın, böyle es geçersin, böyle gevşersin, o onunla bağı kurduysa o çok seveni bulmuş. Ne yap yap, sen de çok sevmeye gayret et onu. Allah bizi onlardan eylesin. Amin. Buhari, kısa olan bu, bunun bir de hadis-i kutsisi var, uzun olan, kısa olanı aldım vaktinizi almayayım

diye: "Kul bir günah işleyip 'Ya Rabbi, günah işledim, beni affet' dediğinde, Allah 'Kulum günah işlediğini bildi ve Rabbinin bağışlayıcı olduğunu kabul etti, onu affettim' buyurur. Buhari, bölüm tevhit, hadis-i şerifte 35. hadis-i şerif. Bunun uzunu var, Kütüb-ü Sidde'de vardır bu, hani 'Kul günah işledi...' almadım buraya ama söyleyeyim, 'tövbe etti, Allah dedi ki kulum kendisini affedecek olan Rabbisini hatırladı affettim, kul yine günah işledi, yine tövbe etti, Allah dedi ki kulum kendisini affedecek Rabbisini hatırladı, affettim. Kul yine günah işledi, yine tövbe etti, Allah dedi ki kulum kendisini affedecek olan Rabbisini hatırladı, affettim.' Evet, o işte öyle bir gerçek bir tövbe ile o kimse tövbe eder geri dönerse ve Allah'tan bağışlanma dilerse ve Cenab-ı Hak çok seven sıfatıyla onun üzerinde tecelli eder. Cenab-ı Hak bizi de Allah'ı çok sevenlerden eylesin, Cenab-ı Hak bizleri de çok sevdiği kullardan eylesin. Amin. Ecmain. Siz tabi Allah bir kulunu da çok severse o kul da etrafıyla yabancı olur. Şimdi herkes ben Allah'ı çok seveyim, Allah da beni çok sevsin diye dua eder, doğru mu? Onun getirdiklerine katlanabilmek! Cenab-ı Hak, o sevginin tecelliyatına katlanabilmeyi bize ihsan eylesin. Amin. Kolay şeyler değildir çünkü. El-Fatiha maassalavat. Amin. 2190. beyitten inşallah devam edeceğiz. "Allah bana öyle bir ömür verdi ki o ömrün bir gününün kıymetini bile cihanda kimse bilemez" buradan devam edeceğiz inşallah Cenab-ı Hak sağlık afiyet verirse. Öyle bundan sonra artık bizim yaşlar geçiyor; ne zaman, nerede, ne yapacağımız belli değil. Rabbim iyilik versin cümleye inşallah."

17 MAYIS 2035
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
MERKEZ

https://youtu.be/EMG_9dzu9U8?si=
BNw8IKRpHM3ChAFb&utm_source=ZTQxO

MESNEVİ-İ ŞERİF 2190-2198. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm! Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayan ve haykıran; batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i Kur'an ve Sünnet-i Seniyye'ye sımsıkı yapışıp yaşayanlardan ve yaşatma mücadelesi verenlerden eylesin. Nerede Müslümanların kanına, canına, namusuna, şerefine, haysiyetine, topraklarına göz koydularsa, onları normalde ezmeye çalışıyorlarsa ve tecavüz ediyorlarsa hepsinin de Cenab-ı Hak intikamını alsın. Bu siyonist İsrail devletini dağıtsın, yerle yeksan eylesin. Kafir Çin'i dağıtsın ve yerle yeksan eylesin. Doğu Türkistan'a, Myanmar'a, Bangladeş'e ve diğer İslam ümmetine komple özgürlük nasip eylesin. Müslümanların başındaki zalim yöneticileri kahru perişan eylesin. Amin. Ecmain. 2190. beyiti inşallah oradan okumaya devam edeceğiz:

"Allah bana öyle bir ömür verdi ki o ömrün bir gününün kıymetini bile cihanda kimse bilemez."

Malum, o ihtiyar çalgıcı en son mezarlığa gitmişti. Mezarlıkta kendince Allah'a tövbe etmişti, yalvarıp yakarmıştı. Ve Hz. Ömer radıyallahuanh hazretlerine Cenab-ı Hak ilham etti, vahyetti. Dedi ki: "Mezarlıkta bizim bir dostumuz var. Git onu bul, işte ona yardımcı ol." Dedi ve e Hz. Ömer radıyallahuanh hazretleri mezarlığı birkaç kez dolaştı. O ihtiyar çalgıcıyı buldu. İhtiyar çalgıcıya, 'Allah'ın sana lütfu, ikramı, ihsanı var." deyip onu müjdelendirdi. Onu müjdelendirince artık ihtiyar çalgıcı da o müjdenin

neticesinde konuşmaya başladı. Geçen hafta hani dediydi ki: "İhsan ve vefa sahibi Allah, cefalarla, suçlarla geçen ömrüme sen acı." dedi. Devam ediyoruz: "Allah bana öyle bir ömür verdi ki o ömrün bir gününün kıymetini bile cihanda kimse bilemez."

O hani Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerinin üzerinden gelen o manevi bilgi, manevi ilham, ona olan manevi müjde, o çalgıcıyı kendinden geçirdi ve diyor ki: "Allah bana öyle bir ömür verdi ki bu diyor normalde hani "karşılığı verilebilecek bir şey değil." Kendinden geçti. Çünkü o, tabiri caizse o esnada fena halini yaşadı. Hani sufilikte o kimse fena halleri vardır. O sufilerce malumdur bu: Önce derviş kardeşinde fena olma, sonra üstadında fena olma, sonra Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem de fena olma, ondan sonra Allah'ta fena olma, sonra o fenalıktan sonra Allah'ta beka olma, beka bulma. Ondan sonra da Muhyiddin İbni Arabi oraya ehadiyet makamı der. Sonra da ehadiyete geçme.

İşte o kimse değişik fena halleri yaşar dervişlikte, seyr-i sülûkta. Bu fena halleri bazen bir anda yaşanır, bazen zamana yayılır. Mesela bir kimse gelir, bir anda üstadı çok sever, üstatta fena olur o kimse. Bir anda olabilir bu. O bir bakmışsınız ertesi gün o kimse peygamberde sallallahu aleyhi ve sellem de fena olur. Bazen öyle olur ki bir anda hem üstatta, hem Peygamber Efendimiz'de, hem Allah'ta fena olur. Bu Cenab-ı Hakk'ın lütfu, ikramı, ihsanıdır. Bunun mutat yolu, bir mürşid-i kâmile bağlanıp onunla zaman içerisinde o fena hallerini yaşamaktır. Mutadı budur. Ama bazen Cenab-ı Hak bu mutadı yaşatmayabilir. O kimse hani birden o cezbeye, o hayrete kapılıp o fena halini yaşayabilir. Normalde dervişler de şöyle düşünür: "Ya dün geldi, bugün fena oldu." Veyahut da "Dün geldi, bak bugün icazeti aldı, gitti." O, o aslında yıllar içerisinde kapalı bir şekilde, tatlı tatlı, o kapalı bir şekilde yetişiyordur. Veyahut da o kimse bir haberdir. Bir haber olarak kapalı bir şekilde yetişiyordur. Bir haber olarak kapalı bir şekilde yetişiyordur. O esnada o kimse bir mürşid-i kâmille karşılaşınca o kapalı olan birden açılabilir mi? El cevap: Açılabilir. İşte o zaman onun için o kimse o hayreti yakalayınca, o fena halini yakalayınca onun için zaman durur. Zaman yürüyordur ama o kendi nefsinde, kendince onda zaman durur. Sanki orada bütün her şey onda yok olur. Öyle bir hal gelir ki eğer o kimsenin yolu daha hani devam edecekse tabiri caizse bir elinde dünya, bir elinde ahiret olur. O normalde bir eline bakar, dünya komple elinde; bir eline bakar: ahiret komple elinde ve o yüzden normalde o kimse artık ebediyetin kokusunu almıştır. O ötelerin kokusunu almıştır. Ötelerin ona perdesi açılmıştır. Öyle olunca onun için o anın değerinin, o anın kıymetinin bilinmesi, yani ona bir kıymet biçilmesi, ona bir değer biçilmesi mümkün değildir. Ona deseler ki: "Burada

bunun canını vereceksin." "Al, can değil mi?" der. "Malını vereceksin." deseler, "Al bu mal değil mi?" der. Her şeyinden geçer o ana, o an için her şeyini feda edebilir.

O yüzden onun öyle bir anın değerini dünyalık olarak veya ahiretlik olarak biçmek mümkün değildir. O yüzden bu hali yaşayan kimseler hani: "Cennet, cennet dedikleri üç beş gılman, isteyene ver sen onu." der. O hali yaşayan, fena halini yaşayan, "Sırat köprüsüne evler yapasım geldi." der. O hali yaşayan bir kimse, "Cehennemi yalayıp yutuveresim geldi." der. O fena hali o kimsenin üzerinde tecelli edince artık onun gözüne hiçbir şey görünmez ve bunu böyle hani böyle söylüyorum, bir anda da verebilir hepsini diye. Bunu böyle bazen hani derviş olmayan, hatta bazen ham dervişler de öyle düşünür: "Yani Cenab-ı Hak bula bula bu adama mı verdi? Bu adama mı verdi yani başka verilecek kimse yok muydu?" diye. Herkes kendi aklınca hükmeder. Yani Şeyh Efendi Allah rahmet eylesin onun üzerinde de öyle hükmediyorlardı. Yani Şeyh Efendi'ye baktığınızda zahir bir ilmi yok. Kendisi de itiraf ederdi: "Biz ümmiyik" derdi mesela. Şimdi bazen böyle bazı çevrelerde hani "Ona mı kaldı bu iş?" gibisinden söylenirdi. Ondan sonra oysa hani Bakara 269'da Cenab-ı Hak öyle demiyor. Bakara 269'da: "Allah hikmeti dilediğine verir. Kime de hikmet verilirse ona çok hayır verilmiş olur. Bundan ancak akıl sahipleri ibret alır." O yüzden Cenab-ı Hak hikmeti dilediğine verir. Onu bir anda, bir anda cahili âlim eder mi? Evet. Bir anda ona bütün manevi ilimleri kalbine akıtır mı? Evet. Bir anda onun normalde perdelerini açar mı? Evet. Allah'la yarışılmaz çünkü. Cenab-ı Hak birisine bir şey vermeyi murat ettiyse onu durduracak olan hiç kimse yok. Allah birini aziz edecekse onu zelil edecek hiç kimse yok. Allah'la yarışacak, onu engelleyecek bir kimse de yok. Cenab-ı Hak birisini de zelil edecekse, onun Cenab-ı Hakk'ın elinden onu kurtarıp aziz edecek de hiç kimse yok. Öyle olunca Cenab-ı Hak dilediğine hikmeti verir. Çalgıcıya da o hikmeti vermiş.

O yüzden Allah bu dilediği hikmeti, dilediğine verir. Cenab-ı Hak bundan da sorumlu değildir ve o kimseye o hikmet verildi ise bir anda o kimse bu halleri yaşar mı? Evet. Bir anda onun kendisinin Rabbiyle arasında perdeler kalkar. O, Allah'ı görüyormuşçasına yaşayanlardan olur. Hani 'ihsan nedir ya Resulallah' diye sorunca Cebrail Aleyhisselam, 'İman nedir? İslam nedir? İhsan nedir?' deyince: "Allah'ı görüyormuşçasına yaşamak." dedi. O kimse bir anda Allah'ı görüyormuşçasına yaşayabilir. Bunu böyle belirli bir kategoriye katmak, bunu böyle belirli bir standarda sokmak bu fakirce mümkün değil. Cenab-ı Hak dilediğine hikmeti verir. Hikmet verdiği kimseyi de manevi olarak zenginleştirir. Ve o kimse o hikmet ile ne yapar? Bütün her şeyin üstesinden gelir, her şeyin altından kalkar. Çünkü Cenab-ı Hak onu

kendi hikmetiyle donatmıştır ve Aclûnî'de bir hadis-i şerif geçer. Hz. Peygamber der ki: "Benim Allah ile birlikte olduğum öyle bir vaktim var ki ne bir mukarreb melek ne de bir mürsel nebi, (yani gönderilmiş peygamberler) o vakitte yanıma girebilir." der. Demek ki o fena halinde, fena hali o kulun veya o mürşidin veya o velinin Allah'la tabiri caizse perdesiz konuşmasıdır.

O yüzden o "Benimle görür, benimle duyar, benimle konuşur." sırrına erer o kimse. Tabi bu öğretiler insanların içerisinden kaldırılınca, bu öğretileri insanların arasından yok edince, insanların bu öğretileri alabilecek bir yer kalmayınca bunlar insanlara yabancı geldi. Yani "Böyle bir şey olabilir mi?" tereddüdüne düştüler ve kendilerince "Böyle bir şey olmaz." hükmüne vardılar. İlmi bilmediklerinden dolayı, manevi ilimlerden haberleri olmadıklarından dolayı veyahut da intisap ettikleri şeyhlerinin seyr-i sülûkları olmadığından dolayı bu tip manevi hallerden de haberleri olmadı. Kendilerince bunu normalde örtmeye, saklamaya çalıştılar. Hala daha öyle. Deseler ki: "Bizim böyle bir manevi hallerden haberimiz yok. Bizim şeyhimiz mürşid-i kâmil değildi. O yüzden bize de herhangi bir seyr-i sülûk yaşatmadı. Seyr-i sülûk yaşatmadığı için biz de bilmiyoruz." Ne yapıyorsunuz? Gelene bir tane bir ders veriyorsunuz, gönderiyorsunuz. Onun manevi halleriyle uğraşıyor musunuz? Hayır. Rüyasına, haline, osuna, busuna bakıyor musunuz? Hayır. Bunlarla alakalı bir bilginiz var mı? Hayır. Hangi nefis meratibinde ne esması çekecek bir bilginiz var mı? Hayır. Hangi kalbi meratibte hangi esma çekilecek, hangi rabıta verilecek biliyor musunuz? Hayır. Zaten dervişan dediğiniz de tembel. Onlar da zaten çalışkan değil. Onlar da oturup tevhit çekecek zamanları yok. Para kazanacaklar, ev bakacaklar, eşya bakacaklar, cep telefonuna bakacaklar, ondan sonra durumları gösterecekler, Instagram'a bakacaklar, kim ne paylaşmış ona bakacaklar. Saçma sapan videolar izleyecekler. Saçma sapan videoları geçirecek zamanları olacak...Adam itikafta, itikafta video bakacağım diye uğraşıyor. Dersini çeksene! İtikafta telefonla uğraşacağım diye uğraşıyor. Dersini çek, virdini çek, derinleşmeye çalış! Allah bizi affetsin. Âmin. İşte çalgıcı ihtiyar da bir an fena oldu. Bir an fena olunca dedi ki Allah bana öyle bir şey bahşetti ki bunun karşılığı yok.

"Bense bütün o ömrü her nefeste zir ve bem perdelerine harç ederek yele verdim. Ah! Arap ve Acem tarzını anmaktan, Irak perdesiyle meşgul olmaktan acı ayrılık zamanı hatırımdan çıktı."

Yani o insanlar genel olarak dünya hayatını ahirete tercih ederler ya! İbrahim, ayet 3: "İnsanların büyük bir çoğunluğu dünya hayatını ahirete tercih ederler." Yani ahiret hayatıyla hiç karşılaşmayacaklarmış gibi hayat yaşarlar.

O yüzden burada da o çalgıcı da zir ve bem perdeleri arasında geldim gittim der. Bunlar normalde musikide ince ve kalın perdelerdir. Veyahut da şimdi böyle benim çok nota bilgim yok. Mesela işte do kalındır ya, işte si de incedir. Onu da nereden biliyoruz? Bizim Ali'den biliyoruz. "Si'den gir, si'den." der bizim neyzene. Yani ince ses. E bir de kalın ses var. O normalde işte o çalgıcı da diyor ki ince ve kalın seslerin arasından gittik. Normalde biraz musîki kulağı olan veya biraz böyle âlem koşturan kimseler musiki kulağı varsa veya şarkı söyleyenler genelde seslerine bakarlar. Eğer sesleri normal düzgünse "Si'den gel" o "Si'den gir." der. Yüksek volümde söyleyecek, herkes Si'den söyleyemez. Genelde pesten söylerler. Konuşuyormuş gibi söylerler. O konuşuyormuş gibi şarkı söylüyorsa onda hiç ses yok. Hani bunun en tipik örneği Arif Susam'dır. Muhabbet eder şarkı söylüyormuş gibi yaparken, konuşur. O normalde o herkesin tarzı. Bu çalgıcı da diyor ki: "Biz diyor kalınla ince seslerin arasında gittik geldik." Yani burada tabi bunu böyle düz mantıkla anlarsak, yani çalgıcı kalın ve ince seslerin arasında gitti geldi. Ama tabii ben böyle anlamıyorum çalgıcıyı. Çalgıcı diyor ki: "Ben dünya zevklerinin içerisinde dolaştım. Ahiret hiç yaşanmayacakmış gibi geldi bana. Bu tip manevi hallerden de haberdar değildim. Ben o eğlenceden o eğlenceye gittim. İnsanları eğlendirdim, insanları aşka getirdim. Ben çalgımla kemanımı ağlattım musîki bilgimle, öylesine şarkılar söyledim. Hem ağlattım hem güldürdüm. Hem zevklendirdim hem neşelendirdim. Ama ben ahiret hayatı veyahut da Allah sevgisini tanımadım." Harç ederek yele vermek çünkü ömrünü boş ve geçici şeylere harcadı. Boşa harcadı ömrünü. Yele vermek demek o, bizim ayıp söylemesi Bayındır tabiri. "Parasını yele verdi." Yani parasını boşuna harcadı. "Ömrünü yele verdi." yani ömrünü boşuna harcadı. Veyahut da bir iş var, "Tarlayı yele verdi." Yani tarlayı sattı, parası gitti. "Evini yele verdi." Evini sattı, parası gitti veyahut da işte eşini, çoluğunu çocuğunu yele verdi. Yani eşine, çoluğuna, çocuğuna bakmadı. Yele vermek, boş bedavaya harcamak. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden çalgıcı da diyor ki: "Ben ömrümü yele verdim harç ederek." Bu ne? Ayet-i kerime, Enam 32: "Dünya hayatı bir oyun ve oyalanmadan ibarettir." O dünya hayatını bu oyun ve oyalanmada yele verdi gitti. Dünya hayatını bedavaya harcadığını söyledi. Bu ne zaman dank etti? O fena halini yaşayınca dank etti. "Asıl," dedi, "âlem ötedeymiş. Asıl hayat ötedeymiş. Asıl zevk, asıl neşe Allah'la fena olmaktaymış." dedi. Bu sefer döndü, kendince pişmanlıklarını sıralıyor. O normalde çünkü o pişmanlık, o fena halini yaşayınca insan o güne kadar yaşamış olduğu ömrünü ömürden saymaz. Der ki: "Bugüne kadar yaşamamışım." Der ki: "Bugüne kadar heva heves içindeymişim." Der ki: "Bugüne kadar ben kendimi düzgün Müslüman

zannediyordum, öyle değilmişim." Veyahut da bir kimse düşünün, o güne kadar bir mürşitle tanışmamış. O gerçekten mürşidi sevdi. Oturdu. Onun hayatı değişti. İbadet lezzeti değişti. Zikrullah lezzeti değişti. O manaya bakışı değişti. Hatta işte o güne kadar bir sürü laf duyduydu: "Bu mürşitler şöyle, şeyhler böyle, tarikatlar böyle, şunlar şöyle, bunlar böyle." Bir sürü dedikodu, gıybet, iftira, kulaktan dolma sistem bir taraftan, insanlar bir taraftan, ne bileyim işte arsızlar, hırsızlar, namussuzlar, şerefsizler, din düşmanları, İslam düşmanları herkes bir şey söylüyordu ama o esnada o bir yola girdi. Bir baktı ki kalbinde değişik pırıltılar var. Artık onun zikrullahı başka bir tatta, onun namazı başka bir tatta. Dedi ki: "Ya bugüne kadar ben hiçbir şey yaşamamışım!" Bu o kimse dergaha yeni girdi daha, bir şeyhle yeni tanıştı daha, bütün hayatının rengi değişti. Veyahut da bir müddet böyle orada yaşarken hiç böyle bir manevi haller yoktu, bir çarptı manevi hal onu, onu uyandırdı.

Dedi ki: "Eyy ben kaç yıldır tarikatın içindeyim, dergahın içindeyim! Asıl hayat şimdiymiş. Ben bugüne kadar çelik çomak oynamışım. Ben bugüne kadar dergahın içerisinde 'yok ben baba dervişim, yok ben ana dervişim, yok ben eski dervişim, yok biz ne şeyhler gördük, yok bizim kaçıncı mürşidimiz bu, ha öyle değilmiş!" Onu bir an yaşayınca, o zaman o kimse asıl hakikatin kapısını araladı. Hakikatin kapısını araladı. O zaman anladı. O zaman o hali yaşayınca, o güne kadar geçen ömrünü yele vermişim dedi. Bu tarikat hayatı da dahil buna. Bir kimse o hal ile hallenince, fena halini yaşayınca, isterse üstadında yaşasın; üstadında fena hali yaşasa, o güne kadar olan tarikat hayatını hayattan saymaz. Der ki: "Ben bugüne kadar çelik çomak oynamışım. Dervişmiş gibi davranmışım. Seviyormuş gibi görünmüşüm. Bu öyle değilmiş" der. Üstatta fena olsa. Bir çıt üstü: Sonra üstat ona der ki: "Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine gözünü dikeceksin. Her halinde sünnet-i seniyyeye tabi olacaksın. Her halinde! Her adımında, her sözünde." Bu sefer o Peygamberde fani olacak. O Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem de fani olunca bu ne demek, bunun en başlangıcı? Baktığı yerde Hazreti Peygamberimizi görecek sallallahu aleyhi ve sellem i. "Ben yanlış mı görüyorum?" diyecek. Bir daha bakacak başka yere, orada da görüyor. Dağa bakacak, komple dağ Hazreti Peygamber Efendimizin suretinde olacak. Uludağ üzerine geliyormuş gibi zannedecek. Hani diyecek, "ben karıştırıyor muyum acaba?" Yukarı çıkacak güneşe, güneşin rengi solacak. Güneş Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin suretine bürünecek. Göğe bakacak, gökte kocaman Hazreti Peygamber sureti. Bakın, bunları kitaplarda okumanız mümkün değil. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinde fena olanların yaşadığı haller.

Bak, bardağın içerisinde dahi onu görecek, içemeyecek suyu. Fena hali. O zaman o kimse diyecek ki: "Bugüne kadar yaşadığım tarikat hayatı, tarikat hayatı değilmiş." Hatta öyle olur başlangıcı. Bir şeyhi olur, bir Hazreti Peygamber olur. Şeyhin mürşitliği o zaman belli olur. Geri kalan kumda oynasın. Bir an Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem olur, bir an üstadı olur. Anlar ki o perdede Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri. Üstat olur noktası hiç bitmez dervişte. Fenafillahta da olur, bekabillahta da olur. Üstat delildir manevi olarak, üstat manevi delildir. O kimsenin o yaşadığı hallerinin şeytani olmadığına delildir. O yüzden Geylani Hazretleri "Üstadı olmayanın, şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır." demiş. Hadisçiler bunu zayıf hadis demişler. İşte bu illa kabul etmezler ya bu tip şeyleri. Yani kabul etmeyecek onu. Hadisçiler bunu zayıf hadis olarak söylerler. Ben böyle zayıftı, kuvvetliydi ayırmak istemem ama Geylani Hazretlerinin sözü de diyen olur. Fena halinde de aynı şeyi yaşar insan. O cemal noktasına yürürken fenada da aynı şeyi yaşar. Üstadıdır delili. O yüzden o çalgıcı o fena halini yaşayınca diyor ki: "Bugüne kadar ömrümü ben yele vermişim.

"Eyvallah olsun ki kûçek makamının tazeliği yüzünden gönlümün ekini kurudu, gönlüm öldü. Eyvahlar olsun bu yirmi dört makamın sesinden ki kervan geçti, gündüz de bitti."

Küçek makamının tazeliği tabii bizim halk dilinde bu köçek makamıdır. Bunun teknik terimi küçek makamıdır. O normalde küçek makamı bu Türk musikisinde en lezzetli, en böyle tatlı, taze, neşeli makamlarından birisidir. Tabii o böyle kulağa hoş gelince gönlü de oynatır bu. Bu, hüzünlü makam değildir çünkü. O normalde öyle hoş gelince tabii insanın dünyevi bir lezzet, dünyevi bir tat, o meşguliyetler diyor ki: "Beni aldattı." Bu dünyevi tat, bu küçek makamının tadı, lezzeti beni dünyevi olarak aldattı. "Gönlümün ekini kurudu." diyor. Gönlümün ekini kurudu deyince hani benim dini inancımdır bu.

Cenab-ı Hak bütün kullarının gönlüne iman tohumunu, iman nurunu, İslam nurunu, İslam tohumunu, işte zikir tohumunu Cenab-ı Hak vermiştir. Bütün kulların gönlünde bu vardır. Allah adalet sahibidir, kullarına nimetlerini saçmıştır. Ama kullar dünya zevkine, dünyanın heva ve hevesine aldanır ve o Cenab-ı Hakk'ın gönüllerine serpiştirmiş olduğu iman tohumunu, İslam tohumunu, ahlak tohumunu, zikir, muhabbet, aşk tohumunu yeşertmez. Kulun kendisi yeşertmez. Dünyanın heva ve hevesine dalar. Dünyanın heva ve hevesine dalınca sadece dünyanın yüzüne bakarlar ve ahiretten gafil olurlar. Ayet-i kerimede de Rum Suresi, Ayet 7'de de "Onlar dünya hayatının görünen yüzünü bilirler. Ahiretten ise onlar tamamen gafildirler." der Cenab-ı Hak. O çünkü o kimseler ahiretten gafildirler. Bir çıt sonra ahireti

de inkar ederler. Çünkü onlardaki o iman tohumu yeşermemiştir. Bu kulun kendisiyle alakalıdır. Onlardaki ihlas tohumu, samimiyet tohumu yeşermemiştir. Bu insanın kendisiyle alakalıdır. O insanın gönlündeki sevgi tohumu yeşerip aşka dönüşmemiştir. Bu insanın kendisiyle alakalıdır. Cenab-ı Hak ona vermiş ama o kimse dünyanın zevkine, sefasına dalmış. Yönünü dünyaya çevirmiş, ahirete gafil. Ahiretle alakalı hiçbir şey yapmıyor. Veyahut da o kimse bu dünyanın geçiciliğini görmemiş. Zuhruf, 36: "Kim Rahman olan Allah'ı zikirden yüz çevirirse biz ona bir şeytan musallat ederiz. Artık o şeytan her zaman onun arkadaşıdır." 37: "Şüphesiz ki bu şeytanlar onları doğru yoldan alıkoyar. Onlar da kendilerinin hidayette olduğunu sanırlar." Evet, o kimse aslında Allah'ın zikrinden yüz çevirmiş, kendisi yüz çevirmiş hatta daha ileri gitmiş, zikrullah yapanlarla alay ediyor. Daha ileri gitmiş, zikrullah yapanlardan nefret ediyor. Daha ileri gitmiş, zikrullah yapanlara düşman. Zikrullah yapanlara düşmansa, zikrullah yapanlarla alay ediyorsa, zikirle alay ediyorsa o kimse kafirdir, direkt.

Şimdi zikrullahtan yüz çevirdi, o şeytanla dost oldu Zikrullah yapsaydı Allah'la dost olacaktı. Ama zikrullahtan yüz çevirdi, şeytanla dost oldu. Şeytanın vesvesesiyle yürümeye başladı ve şeytan onu doğru yoldan alıkoydu ve bir de o kendisini hidayette gösterdi şeytan ona: "Ya bak Müslümanların hepsi de yalancı. Senin yalanın yok. Bak Müslümanların hepsi de düzenbaz. Sen düzenbaz değilsin. Bak Müslümanlar dost doğru bir ticaret yapmıyorlar. Sen doğru ticaret yapıyorsun. Bak gavurlar bile namuslu. Bu Müslümanlar namussuz." Müslümanların hepsi için söylüyor, bir tane iki tanesi için söylemiyor. Duymuşsunuzdur normal hayatta: "Bu sakallıların hepsi böyle." Adem'den Muhammedi Mustafa'ya kadar bütün peygamberler sakallı. "Bu sakallıların hepsi böyle." deyince peygamberleri de güme götürdü. "Bu Müslümanların hepsi böyle." deyince Adem'den Muhammed Mustafa'ya kadar bütün peygamberler Müslüman. Ağzından çıkanı kulağı da duymuyor. Kulağı da çünkü mühürlenmiş. Ayet-i kerimede: " Onların gözleri vardır, görmezler. Kulakları vardır, duymazlar. Onların kalpleri mühürlenmiştir." der. Kalpleri vardır, akletmezler, mühürlenmiş çünkü. Sebep? Onlar şeytanla dostluk kuruyor, şeytanla yolculuk yapıyor, şeytanla yol yürüyor. Onlar çünkü dünya hayatının debdebesine kapıldılar gittiler. Hayatı bu dünyayla zannediyorlar. Yani bir bakıyorsun İslam'la bağlantılı ve alakalı üzerlerinde hiçbir şey kalmamış. Ne yazık ki günümüz öyle olmaya başladı. Eş, çoluk çocuk laf geçiremiyor hiç kimse. Bir bakmışsın yanında kadın çarşaflı, kınamak için söylemiyorum, onun yanındaki kızı çıplak. O kadıncağız kafasını kaldıramıyor kızından utancından dolayı. Kulağımla duydum: "Benden uzakta yürü biraz." diyor. Dünya hayatının geçici olduğunu unuttular,

unutturuldu Müslümanlara. Yüz elli yıldan beri dini eğitim yok. Yüz elli yıldan beri dinin ahlakı yok, eğitimi yok, hiçbir şeysi yok. Ülkemizde yüz yıldan beri laik eğitim var. Dini bir eğitim yok. Camilerde yok, okullarda yok, televizyonlarda yok, sokakta yok, hiçbir yerde yok. Hiçbir yerde yok. Tarikatlarda yok, cemaatlerde yok.

Dini eğitim yok. Gittiğin zaman para ver. Para Allah para. Para Allah para! Eğitim vermiyor. Kur'an ve sünneti anlatmıyor onlara. Dinin hakikatini anlatmıyor. "Yeter ki para versinler. Haydi kurban geldi, vekaletle kurban kesin. Verin vekaletleri, verin! Sonra sucukçuya satılan kurban etleri yakalanıyor. Para. Dini eğitim yok. Gerçekten Kur'an ve sünnet eğitimi verilmiş olsa Türkiye bu halde olmaz. Memleket bu halde olmaz. Uyuşturucu almış götürmüş, fuhuş almış götürmüş, içki almış götürmüş, heva heves almış götürmüş, çıplaklık almış götürmüş. Anne baba çocuğuna söz geçiremiyor, çocuk anne babaya asi. İsyan almış götürmüş. Kadınlar kocalarını dinlemiyor. Kocalar kadınlara zulmediyor. Anne babalar çocuklara zulmediyor. Zulmederken dini İslam hani Allah adına zulmettiğini söylüyor bir de. Bir de Allah'a iftira atıyor. Gerçek bir dini eğitim yok. Olması da mümkün değil zaten. Sistem laik, dini eğitim yok yani. Siz milli denildiğine bakmayın. Milli değil yani, adı milli olan hiçbir şey milli değil. Allah bizi affetsin. Âmin. Ve böyle olunca insanlar Allah'ı unutmuş vaziyette, Allah'tan uzaklaşmış vaziyette. E dini bir eğitim olmayınca da uzaklaşmaları normal. Yani Müslüman rüşvet yer mi? Yiyemez. İktidar olunca yiyor. Müslüman kendisinden iş isteyen bir kadına cinsel olarak onu kullanmaya çalışır mı? Acı şeyler. Konuşamıyorlar da bunları. Konuşamazlar. Sen o güne kadar Kur'an, sünnet, vatan, millet de, ondan sonra Kur'an ve sünnete ilk sırtını dönen sen ol. Bir makamı görünce bozul. Parayı görünce bozul, bozul Allah bozul. Her yerden bozul. Bozuluyorlar. Allah bizi affetsin. Âmin. Tırnak içerisinde "manevi eğitim yok" çünkü. Manevi eğitim yok. Tarikatlarda da manevi eğitim yok. Adı tarikat olarak geçenlerde. Yok çünkü başlarındaki şeyhleri olgunlaşmış kemale ermiş, seyr-i sülûk çıkarmış şeyh değil. Seyr-i sülûk çıkarmış bir şeyh olsa kellesi gitse de hakkı anlatacak o. Bütün şeyhler hakkı anlatsa bu böyle olmayacak. En fazla cezaevleri şeyhlerle dolu olur. Başka bir şey olmaz. Allah bizi affetsin. Âmin. Fecir, ayet 24: "Öyle bir gün gelir ki kişi 'Keşke bu hayatım için önceden bir şey gönderseydim.' der." Ahiretle alakalı. "Onlardan birine ölüm gelince der ki: 'Rabbim beni geri çevir. Ta ki boşa geçirdiğim dünyada salih bir amel işleyeyim.'" İşte çalgıcının feryadı bu. "Ömrümü heba etmişim." diyor.

"Ey Allah! Bu feryat edenin elinden feryat! Hiç kimseden değil, bu medet isteyen medet! Şikayetim en çok kendimden."

Artık çaresizliğin eşiğinde, artık yokluğun eşiğinde ve kendi nefsinin karanlığında boğulmuş, kendi nefsinin zindanında yolunu kaybetmiş ve o kimse artık Cenab-ı Hakk'a sığınıyor. Ey Allah! O fena halini yaşadı ya. O fena halini yaşayınca geçmiş günlerinin tövbesini yapıyor. Diyor ki: "Feryat edenin elinden feryat." Yani artık dış dünyayla da irtibatını kesmiş, kendisine yönelmiş, kendi içine yönelmiş. Hani az önce dış dünyayla alakalı söyledi, dedi ki: "Ben feda ettim. Her şeyimi yele verdim." dedi. Bu dışarısıyla alakalıydı. Şimdi içine döndü. Diyor ki: "Feryad edenin elinden feryat! Hiç kimseden değil. Bu medet isteyen medet! Şikayetim en çok kendimden." Bir kimse kendinden şikayetçiyse hakikati bulmuştur. Genelde insanlar dışarıdan şikayet ederler: "Annem bana şöyle davrandı, o yüzden böyle yaptım. Fişmanca bana böyle davrandı da ben o yüzden yaptım. Zakir bana ters baktı, ben de gittim. Çavuş bana dedi ki ayağını topla. Beni küstürdü. Ben de gittim." Kendi nefsinden görmüyor bir şeyi. Bir kimse dışarıdan görüyor. Yani hep dış etkenler. Ülkede öyle ya, bir şey oluyor, dış düşmanlar var. Müslümanlar için işin kolayı: "Biz yapacaktık ama müsaade etmediler." O dervişlik yapacaktı ama ona müsaade etmediler. O çok iyi bir derviş olacaktı ama ah başındaki zakir! O çok iyi bir derviş olacaktı ama ah şu şeyh efendi var ya! İlgilenmedi onunla.

Ah be, o çok iyi bir derviş olacaktı ama şeyhe bir rüya yazdı, şeyhi okumadı bile. Yoksa o iyi bir derviş olacaktı. Dünya Müslümanlarının en büyük handikapıdır, insanın kendi nefsini temize çıkarması. Müslümanların kaçtığı yerdir, sığındığı yerdir. Ne kadar güzel! Hata onun değil. Evde kadın hatasız. O adamdan dolayı öyle yaptı. Onun hatası yok. Bunu bir kenara yazın erkekler. Evet. Onlar hatasız varlıklardır, haşa! Akıllı adam evde hanımla dövüşmez, köyde muhtarla dövüşmez. Esnaflık yapıyorsa muhasebeciyle dövüşmeyecek bir de avukatıyla dövüşmeyecek. Esnaflık yapanların dövüşmeyeceği çok yer var: Muhasebeci var, maliyeciler var, avukat var, hakimi, osu busu, savcısı var çünkü dövüşürse yer cezayı. Ama bunlarla işin yok, evde hanımla dövüşmeyeceksin. Her an başına ne geleceği belli değil. Hatta daha ileri kovalanabilirsin de. "Böyle geleceksen gelme." denilebilirsin de. Gözüne al bunu. O yüzden dövüşmeye gelmez. Bir bakmışsın yorgan yastık koltuğunun altında. Hani salona git dediyse öp de başına koy. Salon yakın, barışma ümidi var. "Seni evde istemiyorum." deyince sakın erkekler, kanunlar öyle şimdi! Öyle "Bu ev benim, ben kalacağım, ben kalırım..." Sakın ha!

Bir telefona bakıyor, anında polis kapıya geliyormuş. Anında! Adama diyorlarmış: "Yürü, nerede kalacaksan kal." Arabası olan arabasında kalıyor.

İş yeri olan gece adam saat 02.00'de telefon açtı: "Ben ne yapayım?" dedi. "Senin iş yerin var değil mi?" dedim ben. "Var." dedi. "Dedim dosdoğru git iş yerine." dedim. "Orada dedim çekyat, üçlü koltuk var mı?" "Var." dedi. "Sen iyi şanslısın." dedim. "Dosdoğru git, o üçlü koltuğu ev yap kendine." dedim. Sonra dedi: "Vallahi birkaç gün sonra alışırsın." dedi. Arkadaşlar genelde alışıyorlar dedim. Sen dedim git sabah ben sana dedim gerekli notları vereceğim." dedim. Gitti dedim "İş yerinde banyon var mı?" "Var." "Oraya bir tane duş taktır." dedim. Hani duş almak için elektrikli bir şey taktır. Dedim çekyatı yatak haline getirecek yastıktır, yorgandır, battaniyedir bir şeyler al. Sonra git dedim iç çamaşırı al, havlu al. "Efendim ben temelli mi evden gittim?" dedi. "Ne zaman döneceğim belli değil." dedim. Tabii buna nöbetçi hakimlik bir ay evden uzaklaştırma vermiş. "Ben dedi kimseye söyleyemiyorum." "Söyle dedim ne var bunda?" dedim Allah Allah! "Vallahi çok ağrıma gidiyor." dedi. "Ağrına gitmesin." dedim. "Sen oraya bir yaşam merkezi kur." dedim. Dedi "Benim gibi kaç kişi var?" "Vallahi bayağı var bizim dergahta." dedim. "Öyle bakma milletin herif olarak dolaştığına." dedim. Ben dedim onları böyle dedim organize ediyorum dedim. "Sen merak etme. Ben söylemem kimseye" dedim, "senin evden kovalandığını" dedim. Tabii kadın durmadı, bir ayın üzerine bir ay daha aldı. Bunun ümidi vardı biraz böyle dönme noktasında. İkinci ay alınca ümidinin yüzde yetmişi gitti. Üçüncü ay alınca hepsi bitti.

Dedim nasıl hissediyorsun şimdi kendini, üçüncü uzaklaştırmayı da aldı. "Vallahi," dedi, "ben yeni bir hayat kursam iyi olacak herhalde" dedi. Bunu dedim ilk zamanda söyledim sana: "Git bir tane 1+1 tut," dedim sana dedim. Senin ümidin vardı" dedim. "Şimdi git bir tane 1+1 eşyalı ev tut sen," dedim. Tuttu. Dedi ki: "Dünya varmış!" "Hah," dedim, "şimdi artık," dedim, "kartlar senden yana." Tabii ben bu arada eşine ve çocuklarına baktırttırıyorum. Diyorum: "Mali durumu eksik etme. Gönder paralarını," diyorum. Tabii o güne kadar çocuklar, oğlan da var. Oğlan diyormuş: "Baba, bu hayat böyle yaşanmaz. Hani annemle konuşayım, gel özür dile, dön geri," diyormuş. Hani çocuklar böyle adamın hayatını pejmürde görüyor yani. Dedim şimdi farklı olacak. Bak dedim sen şimdi 1+1'e geçseydin baştan, dedim. Bunlar, dedim -erkekler, bu sohbetim size, aynı zamanda kadınlara tabii- dedim "1+1'e geç, biraz da iyi bir yer tut," dedim. Tutmuş.

Oğlan, küçük oğlan demiş ki: "Baba neredesin?" O da demiş: "Oğlum ben hayatımı değiştirdim." "E," demiş, "baba, hani bir gelseydim yanına?"

"Gel," demiş. "Baba, çok lüks yerde duruyorsun sen," demiş. "E oğlum ne yapayım," demiş, "geldim buraya göçtüm," demiş. "Burada yaşıyorum artık." Çocuk koşa koşa eve gitmiş. "Babam değişti," demiş. "Babam lüks bir hayat yaşıyor," demiş. "Babamı kaybettik," demiş. Hemen öbür çocuklar da gelmişler gece. Bana tabii mesaj yazıyor. "Çocuklar geldi." "Sakın taviz verme, sakın dönme," dedim. Dipdiri dur. Demiş: "Yok ben yeni bir hayat kurdum." Dedim öyle diyeceksin. Diyeceksin ki dedim: "Bir daha geldiğinizde haberli gelin. Olur mu? Olur. Benim bir misafirim olabilir," diyeceksin, dedim. Bende taktik mi biter. Demiş: "Bir daha gelirken haberli gelin. Benim misafirim olur." Bu sefer kadın örtüyü, mantoyu kapasıya, alacaklı gibi kapıya vuruyormuş. Güm güm güm güm güm güm. "Nerede o," demiş. "Kim nerede," demiş. "Kim nerede? Çocuklar misafir olur," dediler. Demiş: "Olur ne olacak," demiş. "Ben," demiş, "boyna uzaklaştırma alıyorum. "Topla," demiş, "eşyanı." "Yok," demiş, "gelmiyorum. Bak işine. İşin gücün rast gelsin. Kovalarken düşünecektin," demiş. Yalvar yakar...Yok! Önce bir rest çekmiş, olmamış. Yalvarmış yakarmış, olmamış. Gitmiş mutfaktan bıçak almış. "Seni bıçaklarım," demiş. "Vallahi," demiş, "al bıçakla. Ben gelmiyorum." Kadınlar, burası da size ait. Gönderirken dikkat edin ha! Öyle kadın erkeklik yapıyor ama hele bu dergahtaysan erkekliğin sökmez, Mustafa Özbağ sağ olduğu müddetçe. Bizim arkadaş sonra döndü tabii. Ben dedim: "Tamam bu kadar özrün sonunda dön ama dedim, ev dursun orada. Şeytan azapta gerek. Arada diyeceksin ki ben evimi özledim. Yalvarıyormuş kadıncağız. "Dergaha da geleceğim." O diyormuş Mustafa var ya diyormuş, onu da şeyhim olarak kabul edeceğim, diyormuş. Dön geri. Bizimkine diyorum: "Sakın ha evi bırakma. Bir artı biri. Arada git diyorum ben oraya, bir kokunu yay, ısıt orayı. Ne dese iyi bizimki, son dönem: "Efendim ben orada mutlu oluyorum," diyor bana. "Oğlum," dedim, "tamam, hastalık bulaştıysa sana," dedim, "sen bundan sonra," dedim, "şimdi bir yerden ev alırsın." Aldı şehrin kenarından bir yer. Şimdi arada oraya gidiyor. Kadının saçları dikili. Zulüm yok. Kovmayın. Ne yapmaya kovuyorsunuz? Allah muhafaza eylesin.

O yüzden insanlar nefislerini temize çıkarır. Ama o kimse erdemliliği bulduysa, o kimse fenaya eriştiyse artık nefsini temize çıkarmaz. O nefsini kötülemeye başlar. O hatayı kendisinde arar. Bir kimse hatayı kendisinde ararsa erdemli olur. Hatayı başkasına yüklerse onda erdemlilik yok. O cahil. Yusuf, ayet 53: "Ben nefsimi temize çıkarmak istemem. Çünkü nefis şüphesiz ki çokça kötülüğü emredendir. Ancak Rabbimin merhamet ettiği müstesnadır." Demek ki nefis normalde insanlara kötülüğü emrediyor ama

bazıları Cenab-ı Hakk'ın merhamet ettiği kimseler. Kimler bunlar? Bunlar mürşid-i kamiller, bunlar veliler, bunlar evliyalar, bunlar düzgün sufi olan kimseler. Bunlar Cenab-ı Hakk'ın merhamet ettiği kimse olur. Bunların nefsi onlara kötülüğü emretmez. Bakın emmarede, levvamede olan kimselerin nefisleri onlara kötülüğü emreder. Vurana vur, kırana kır, sövene söv. Ona laf söyleyene o da laf söyler. Kötülüğü emrediyor nefis ona. Git işte bir gece felekten çal ya, ertesi gün tövbe edersin. Ha bugün de namazı kılmayıvereyim. Ne yapayım ya her gün kılıyorum, yarın tövbe ederim. Kötülüğü emrediyor nefis. Allah muhafaza eylesin. Amin. Ahzap, ayet 72: "Şüphesiz ki insan çok zalim ve çok cahildir." İnsan zalim ve cahildir. O yüzden nefsine uyar ve nefsine uyduğu zaman da kendini temize çıkarır hep. Bir kimse Mustafa Özbağ hariç burada, hep nefsini temize çıkarıyorsa o nefsine uymuştur. Mustafa Özbağ Kur'an'dan, sünnetten bir delil getirir, kendini temize çıkarır. Felsefik olarak uğraşma. Yenileceksin muhakkaktır. Yenilirsin.

O yüzden hariç tutuyorum kendimi. Ne güzel şatahat yaptım değil mi! Öyleleri vardır ya o hiç haksız değildir. Evde karı koca arasında muhakkak ikisi de hiç haksız değil. Haklıdır. Sabahtan akşama kadar haklılıklarını ispat edeceğiz diye uğraşırlar. Dinle alakalı da öyledir ve hep böyle tartışmadır. Hep haklı, birisi haklı hep. Hele ben çok iyi tanıyorum bir Mustafa Özbağ var hep haklı. Sen ne dersen de. Allah onu affetsin. Amin. Gerçek müritler, kemale ermiş olan insanlar başkasının kusuruyla ilgilenmezler. Onlar kendi nefislerini kusurlu görürler ve kendilerince kendi arızalarını, kendi arızalarını, arızalarını Allah'a dilekçe verir gibi söylerler. Bende şu var: "Ya Rabbi beni bundan kurtar." Mesela "Ya Rabbi ben kibirliyim. Beni kibirden kurtar." Amin. "Ben şatahat ve şatafata düşkünüm. Beni bundan kurtar." Amin. "Ya Rabbi dünyanın zevklerine dalabiliyorum. Beni dünya zevklerinden kurtar." Amin. "Ya Rabbi ben dünyanın gösterişine aldanıyorum. Beni dünyanın gösterişine aldananlardan eyleme." Amin. "Ya Rabbi ben insanlara hava atmayı seviyorum. Beni bundan kurtar." Amin. "Ya Rabbi ben etrafımı küçük görmeyi seviyorum. Beni bundan kurtar." Amin. "Ben bu tip yanlışlıklar, eksiklikler yapıyorum. Beni bunlardan kurtar." Amin. "Beni tenvir eyle." Amin. "Beni temizle." Amin. Beni kendine yakışacak kendine layık bir kul eyle. Amin. Ecmain. Kendini bilen kimse böyle bu minval üzerine dua eder Kendi nefsinin üzerine basar. "Ben haklıyım!" diye böbürlenmez. Allah'a bile "Ben haklıyım!" diye böbürlenen insan var. Allah muhafaza eylesin. Âmin. O yüzden iyi bir mümin, başına gelen her türlü sıkıntı, bela, musibet, hastalık, her ne var ise bunların normalde kendi günahlarından, kendi işlemiş oldukları yanlışlıklardan ve hatalardan kaynaklandığını

düşünür. Yani senin başında bir musibet var ise, senin başında senin istemediğin bir hal var ise, senin başında seni böyle sıkıntıya sokan bir durum var ise bu senin kendi yaşadıklarındandır, kendi elinin ürünlerindendir. (Hakan kardeş hoş geldin. Seni görmek büyük mutluluk ya! Bak sohbeti bile kestim bak seni görünce. Sorular hazır mı? Değil mi? Seni bekliyoruz ya! Bak yazlar geçti, kışlar geçti. Bu yaz da geçiyor. İnşallah. Senin sorularınla hayat buluyoruz ya. Yeniden kendimizi yeniliyoruz. Allah razı olsun inşallah.) Başa gelen musibetler ve Müminin Bakış Açısı. O yüzden iyi bir mümin başına gelen musibetle, sıkıntıyla alakalı başkasını suçlamaz. Der ki: "Bu, bu benim yaptıklarımdan dolayıdır. Ben bir yerde muhakkak bir melanet işledim, bir yanlışlık yaptım, bir hata, kusur işledim. Bu benim başıma geldi." der. Müslüman mümin böyle düşünür, başka türlü düşünmez. Öyle olunca da kendi nefsini ezer. Bak, kendi nefsini ezer. Derviş kardeşlerin yapmış olduğu hata da bu: Kendi nefislerine vurmuyorlar. Müslümanların yaptığı hata da bu. Allah bizi muhafaza eylesin. Âmin.

"Kimseden medet yok. Yalnız ve ancak bana benden yakın olandan medet var. Çünkü bana bu varlık her an ondan gelmekte. Varlığım mahvolunca da ancak onu görürüm, başkasını değil."

Artık fena hali. Bu aslında fena halinin de üstünde bu. Biraz böyle vahdet-i vücut kokuyor burası. Burada hani Arabi ekolünden vahdet-i vücut kokusu var burada. Çünkü "Varlığım mahvolunca ancak onu görürüm, başkasını değil." Bu artık fenadan bekaya geçiş. Fenada kendisinin yok olduğunu gördü, kendisini hiçleştirdi. Fenada yok oldu. Her daim nereye bakarsa baksın onda fena oldu. Kendisini görmedi, kendisinden geçti. Yani bir gören var, bir de görülen var. Artık beka halinde dedi ki: "Varlığım mahvoldu." Yani hiçliğe ulaştı. Hiçliğe ulaşınca artık sadece onu görüyor, başkasını değil. Bu cemalullahta beka bulmak. Cemalullahta fena oldu, her yerde onu gördü. Ardından cemalullahta bekaya ulaştı.

Bekaya ulaşınca artık kendi varlığından geçti. Artık kendisini de görmüyor. Kendisini görmeyince sadece onu görüyor. Bu Muhyiddin İbni Arabi Hazretlerinin kendisi vahdet-i vücut demez, onun söylediği sözden daha ileri bir sözdür. Artık varlığı mahvoldu. Ancak onu görüyor, başka bir şey görmüyor. Eşyada, varlıkta komple onun cemalini seyrediyor. Artık onun için Ahmet'ti, Mehmet'ti, onun için artık Harun yok. Onun için her baktığı yerde o var. "Ne tarafa dönerseniz dönün, Allah'ın vechi oradadır." Ayet-i kerime. Artık acziyetini, artık kudretini, kendi acziyetini gördü, kendisinin kudretinin olmadığını gördü. Kendisini kudretli görmeyen acizdir. O zaman kudretli olanı tanır. Kendisinde ilmi görmeyen asıl ilim sahibini görür.

O kendisini alim görüyorsa asıl ilim sahibini görmüyor. O kendisini mürşit sanıyorsa asıl mürşidi görmüyor. Kendisini fıkıh alimi görüyorsa asıl fıkıh sahibini görmüyor. Kendisini mürit zannediyorsa asıl müridi görmüyor. Kendisini iyi bir derviş görüyorsa asıl iyi bir dervişi görmedi. Kendisini mümin görüyorsa asıl mümini tanımadı. Asıl mümini tanımadı! O yüzden o kimse acziyeti yakaladı. O çalgıcı Cenab-ı Hakk'ın ona olan lütfunu, ikramını, ihsanını, fena halini yakaladı. Onu yakalayınca artık fenadan bekaya geçti ve dedi ki: "Ben kendimi hiçliğe verince her yerde onu görüyorum." Yani ihsana ulaştı. İhsan neydi? Görüyormuşçasına yaşamaktı. O ihsana ulaştı, Allahu alem.

O yüzden artık ona ondan daha yakın olan var. Kim? "Biz insana şah damarından daha yakınız." Ondan ona geçti. O hale ulaştı. Varlığı mahvoldu. Varlığın mahvolması demek hiçliği yakaladı. Her şey çünkü helak olacak. Her şey. Yalnız Allah baki kalacak. Bunu o kimse dünya hayatında yaşayacak. Zaten kıyamet kopunca mecburi istikamet herkes onu yaşayacak. Ama kıyameti o kimsenin bu dünyada yaşadığı ve bu dünyada o ayet-i kerime onun üzerinde tecelli etti: Her şey helak oldu. Yani kendi üzerinde her ne var ise nefsine ait hepsi de helak oldu ve kendi üzerinde baki olan Allah kaldı. Kendi üzerinde zaten öyleydi ama öyle olduğunu idrak etmiyordu. Ne zaman ki cemalullahta fena ve beka halini yaşadı, cemalullahta fena ve beka halini yaşayınca kendi üzerinde, kendisininmiş gibi gördüğü bütün sıfatlar helak oldu ve kendi üzerinde var olan bütün sıfatların gerçek sahibinin Allah olduğunu iyice idrak etti ve kendisine de baktığında sadece ve sadece onun sıfatsal tecelliyatını seyretti.

O yüzden o hadis-i kutsi onda tecelli etti: "Onunla görür, onunla duyar, onunla konuşur, onunla tutar, onunla düşünür, onunla fikreder, onunla zikreder." Artık kendisine ait hiçbir şey onda kalmadı. Bu seyr-i sülûkun sonu. Eğitimi bitti. Bundan sonra devam edecek mi? Evet. Ama onun eğitimi bitti burada. Artık yürüyüşü onunla, duyuşu onunla, konuşması onunla, görmesi onunla, fikretmesi onunla, zikretmesi onunla, şükretmesi onunla, hamdetmesi onunla, her şey artık onunla. Kendi cüzzi iradesini oraya bağladı ve idrak etti. "Göklerin ve yerin nuru Allah'tır." İdrak etti artık. Asıl sevilmesi gereken o. İdrak etti. Her şeyi kudret ve kuvveti altında tutan o ve dedi ki acziyet halinde: "Ben bir hiçim, ben bir yokum." dedi. Bu da o yüzden o kimse artık Cenab-ı Hakk'ın sıfatlarının tecelligahı oldu, ayna oldu. Allah bizi onlardan eylesin. Âmin.

"**Birisi sana para verse, altın saysa sen ona bakarsın, kendine değil, bu da ona benzer.**"

Birisi sana para verse sen ne yaparsın? Kendine bakmazsın, değil mi? Parayı verene bakarsın. Cenab-ı Hak sana lütfeder, ikram eder, ihsan ederse sen kendine bakmazsın. Hep ona bakarsın. Her an o lütuf, o ihsan sende kesintisiz devam ederse sen ona bakarsın, kendine değil. Artık o kesintisiz lütfa ulaştıysan artık sen hep o kesintisiz lütfu vereni hatırlarsın, başka bir şey değil. Gözünü ondan ayırmazsın. Allah bizi onlardan eylesin. Âmin. Haklarınızı helal edin. Helal olsun. Vaktinizi fazlaca aldım. Önümüzdeki hafta konu başlığı: "Ömer'in (Allah ondan razı olsun) ihtiyar çalgıcının nazarını varlık alemi olan istiğrak alemine çevirmesi." Buradan devam edeceğiz Allah izin verirse inşallah. El-Fatiha maassalavat. Âmin. Ne diyecektik bir de destur diyecektik değil mi? Unutmuyorum bak sen hatırlattığından beri. Selamünaleyküm!

24 MAYIS 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/dF1Sb3605XQ?si=
yWwuvEvaAfUWGTg7&utm_source=ZTQxO

MESNEVİ-İ ŞERİF 2199-2202. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm! Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayan ve haykıran; batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i Kur'an ve Sünnet-i Seniyye'ye sımsıkı yapışıp yaşayanlardan ve yaşatma mücadelesi verenlerden eylesin. Nerede Müslümanların kanı, canı, namusu, şerefi, haysiyeti, ayaklar altına alınıyorsa kim Müslümanlara zulmediyorsa, Cenab-ı Hak hepsini kahr-ü perişan eylesin! Amin! Hepsini yerle bir eylesin! Amin! Hepsinin de güçlerini, makamlarını yerle bir eylesin! Amin, ecmain!" Konu başlığından devam ediyoruz. Malum, bir hatırlatma olarak söyleyelim: Ne olduydu? İşte bir çalgıcı ihtiyar, kendince tövbe edip mezarlığa gitti. Bir mezarın kenarına yaslandı. "Bundan sonra," dedi, "Rabbime döneceğim, ona çalacağım, ona söyleyeceğim." dedi ve uyuya kaldı. O esnada Hazreti Ömer radıyallahuanh hazretleri onu rüyasında gördü. Cenab-ı Hak onun rüyasında ona ilham eyledi: "Git," dedi, "orada bir tane dostumuz var, dostumuza para yardımı eyle." Kısaca özetlemek gerekirse buydu.

"Ömer'in-Allah ondan razı olsun-ihtiyar çalgıcının nazarını varlık âlemi olan istiğrak âlemine çevirmesi."

Yani Hazreti Ömer radıyallahuanh hazretleri, o ihtiyarın nazarını varlık âleminden istiğrak âlemine doğru çevirecek. Varlık âlemi malum, bu komple mevcut olan, yani mevcudat olarak nitelendirilen eski dilde "yaratılış âlemidir". Bakın, bir şey normalde var edildiyse, bu ister biz görelim ister

görmeyelim, mesela cinni taifesi… Görmüyoruz ama var, onlar da varlık âleminin unsurlarıdır. Melekler… Görmüyoruz; hani görenler vardır ama genel olarak toplumun büyük bir çoğunluğu görmez ama melekler vardır, varlık âlemidir. Cennet, cehennem… İstiğrak ise bir sufi terimidir. Sufi terimine göre istiğrak, o kimsenin kendinden geçmesi, istiğrak hali, o kimsenin kendinden geçmesi ve tamamiyetle Allah'a yönelmesidir. "İstiğrak Âlemi" dediğimizde bunun içerisinde birçok sufi terimler girer: Cezbe gibi, hayret gibi, fena olmak ve fenadan bekaya geçmek gibi. Normalde bunların hepsi de istiğrakla alakalıdır ama bunların şimdi o kimsenin üzerindeki tecelliyata göre biz onu ayrı isimlendiririz. Üzerindeki tecelliyata göre, onun durduğu perdeye göre yine istiğrak halidir o ama onun ismi farklıdır. İşte o kimse rüya görmüştür, rüyayla alakalı, o rüyada kendinden geçmiştir. Halde kendinden geçmiştir veyahut da fena haline tutulmuştur, gelmiştir, fena haline gelmiştir. Onların hepsi de bu normalde halle alakalı, rüyayla alakalı, manevi tecelliyatla alakalı, bütün hepsi de istiğrak halidir, istiğrak hali.

O yüzden normalde hani Hazreti Ömer radıyallahuanh hazretleri ona varlıktan istiğrak haline geçmeyi, onu dillendirecek, onu anlatacak. O yüzden hani bir insanın dünyaya bakış tarzı, tavrı vardır, ondan sonra ama o dünyaya bakış tarzından, tavrından, dünyayla alakalı ilgi ve alakasından Allah'a cezbeyle, aşkla yaklaşmayı öğretecek Hazreti Ömer Efendimiz ona.

"Bunun üzerine Ömer çalgıcıya dedi ki: 'Senin bu ağlaman, aklının başında olduğuna delalettir.' "

Senin ağlaman, hani çalgıcı ne yapıyordu? Ağlıyordu, sızlıyordu. Hatta çalgı aletini yere vurdu. Dedi ki: "Beni yıllarca oyalandıran sensin. "Ben," dedi, "bu çalgı aletinin içerisinde, notaların arasında, şarkıların arasında ömrümü heba ettim." dedi, ağlamaya başlamıştı. Bu gözyaşı, tabii çalgıcının bu döktüğü gözyaşı duygusallıktan değil artık, o derin bir idrak içinde. O derin bir idrak içinde olmakla alakalı farklı şeydir, duygusallıktan ağlamak farklı bir şeydir. Her ağlayan, hakikat noktasında değildir, her ağlayan haklı da değildir. O yüzden her gözyaşı doğru değildir. Bazı gözyaşı vardır, tiyatrodur. Biz her gözyaşını samimi görürüz ama hakikati, yani o kalplere tecelli eden Allah'tır. O yüzden normalde her gözyaşı doğru değildir. Hazreti Ömer Efendimiz diyor ki normalde ona da kendi tabiriyle diyor ki: "Sen ağlıyorsan, o zaman," diyor, "sen akıllı bir kimsesin." Yani bu normalde gözyaşı akılsızlıktan kaynaklanan bir şey değil, o manada söylüyor. Aklının başında olduğuna işarettir. Şimdi o zaman ama genel olarak o hani Allah için ağlayan bir kimse, bu hakikat noktasında ağlıyorsa, gerçekte onun kalbinin dirildiğine…Bir kimse yalnız kaldı, Allah'ı zikrederken gözyaşı döküldü, o kimsenin kalbinin, ölü kalbinin dirildiğine işarettir.

O yüzden normalde ölü kalp, Allah'tan haberi olmayan kişinin kalbidir. Diri kalp ise Allah'tan haberi olan, Allah'a yaklaşma noktasında olan kimsenin kalbidir. O mesela hani hadis-i şerifte: "Allah'ı zikredenlerle zikretmeyenlerin arasındaki farkı söyleyeyim mi?", "Söyle ya Resulallah!" "Allah'ı zikredenler diridir, Allah'ı zikretmeyenler ölü gibidir." diyor. O zaman bir kimse ağlayabiliyorsa Allah için onun kalbi diri kalptir. Bir kimse Allah'ı zikrediyorsa, Allah'ı zikrediyorsa, Allah'la bağ kurduysa, o kimsenin o zaman kalbi diri bir kalptir. Ama yok, o kimse günahına ağlayamıyorsa veya Allah için ağlayamıyorsa, o kimsede gözyaşı problemi var ise o zaman o kimsenin kalbi ölü kalptir veyahut da bazen ağlamak da insanı aldatır yalnız. İnsanın kendi kendini de aldatır. İnsan kendince o ağlamanın arkasına da saklanabilir. Her ağlayış doğru değildir çünkü bazılarının kendi ağlaması kendisini de aldatır. Hatta bazılarının ağlaması onun için kendince bir perde olur, önünde perde olur: "Ağlayabiliyorsam benim maneviyatım var," der. Onun önünde perde bile olur, Allah muhafaza eylesin. O yüzden Tabarani'de geçen hadis-i şerifte Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri: "Allah'ı çok zikreden ve çok ağlayan bir kalp isteyin" der. Demek ki bir kimsenin istediği şey ne olacak? Allah'ı çok zikreden, Allah'ı çok zikreden ve çok ağlayan bir kalp isteyecek. Bakın, kalbi bir mesele bu burda. Bugün internet ne oluyorsa oluyor, bize her taraftan şey geliyor, defans geliyor. Allah iyi etsin inşallah!

"Yok olanın yolu başka yoldur çünkü aklı başında olmak da başka bir günahtır."

Yok olanın yolu, başka yoldur çünkü aklı başında olmak da başka bir günahtır. Burada aklı başında olmak dünyevi anlamda meseleye bakmamızı gerektirir. Aklı başında olmak, o kimsenin normalde dünyevi olarak bakılacak olursa faziletli bir kimsedir, aklı başındadır ya; almayı, satmayı, vermeyi, gitmeyi, gelmeyi, dünyayı elde etmeyi çok iyi becerir. Biz hatta deriz ki böyle malı mülkü çoğaldıysa: "Ne akıllı adam!" deriz. Ama sufilik yolunda o kimse aklını ilahlaştırıyorsa onun için Allah'a yaklaşmada ayrı bir engeldir, perdedir o akıl. Mesela o akıl böyle kendince sorguluyor her şeyi. Şimdi bu meşhur oldu ya insanların içerisinde: "Sorgulayacaksın azizim her şeyi!" Neyi sorgulayacaksın? Dini sorgulayacaksın en başta! "Sorgulanmalı ayetler!" Bak, ayetleri anlamaya çalışalım demiyor, ayetleri sorguluyor. Hadisleri anlamaya çalışmıyor, hadis-i şerifleri sorguluyor. Bak, sorguluyor. Çok akıllı çünkü. Çok akıllı olunca vahyi sorguluyor. Çok akıllı! Aklı ilahlaştırmış, vahyi anlama noktasında yürümüyor, vahyi sorgulama noktasında yürüyor ve biz de böyle tabiri caizse aval aval dinliyoruz: "Ne zeki adam ya! Adam koca profesör ya!" Ya bu zeki dediğin adam, koca profesör

dediğin adam ayetleri sorguluyor, anlamaya çalışmıyor, tabi olmuyor. Ya? Ayet sorguluyor, hatta sonra birisi ne dedi: böyle: "Böyle Allah'ın ayeti olmaz!" dedi. Sorgulamanın neticesi bu. O dedi ki: "Bu Allah'ın kelamı olamaz!" Veya sorguluyorlar ya: "Tövbe'nin son iki suresi ayet olamaz," diyor, "bunları Hazreti Peygamber kendi nefsinden kattı," diyor. Sorgulamanın neticesi bu, tabi olmak değil yani onu kabullenmek değil. Böylece onlar ne yapıyorlar? Aklı ilahlaştırıyor. Aklı ilahlaştırınca sufi yolunda ona negatif perde oluyor, engel oluyor o akıl ona.

O yüzden normalde ama genel olarak sufilerin en fazla hataya düştüğü yer orasıdır: Aklını ilahlaştırmasıdır. Vahye teslim olmayı, anlaşılmayı ister. Mesela biz Kur'an'ı sorgulansın diye indirdik demiyor. 'Biz Kur'an'ı anlaşılsın, yaşansın diye indirdik.' Kur'an sorgulansın diye indirilmedi. Kur'an'ı anlamak ve anladığınızı yaşamak için dua edeceksiniz, çabanız o olacak. Ama yok, biz Kur'an'ı, dini dolayısıyla sorgulayacağız. Akıl çünkü onda ne yaptı? İlahlaştı, Allah muhafaza eylesin. Yok olmak ise onun yolu ayrıdır ya. Yok olmak, yani fena haline gelmektir. Fena haline gelmek ise o kimsenin kendi benliğini terk etmesidir. Fena haline gelmek, o kimsenin dinin hükümlerinin önünde boynunu eğmesi, ona teslim olmasıdır. Fena haline gelmek, Cenab-ı Hakk'ın sıfatsal boyutlarında kendisinin üzerinde sıfatlarının karşısında kendisinden hiçbir noktanın kalmamasıdır o sıfatlarda fena olmaktır. Yok olmak orta yerden kaybolmak demek değildir. Bir sufinin yok olması demek, kendince kendi heva ve hevesini terk edip, benlik dediğim o benim, heva ve hevesini terk edip her şeyiyle Allah'a yönelmesi, Allah'a teslim olmasıdır. Her şeyiyle hayatını, gününü, ayını, yılını, ömrünü komple yaşarken her şeyiyle Allah'a yönelmesi ve kendi heva ve hevesinden, kendi nefsinden bir şey yapmamasıdır. İşte o esnada o kimse Allah'ın sıfatlarında yok olur ve normalde bu yol, hani Allah'ta fena olmanın yolu ilahi aşktır. Bu ilahi aşka giden yol ise zikirdir, tövbedir, güzel ameller işlemektir, Allah'a teslim olmaktır. Çünkü o aşıklığa giden, o fenaya giden yol ancak bununla kurulur. O kimse Kur'an, sünnet dairesinde zikirle, ibadetlerle, amellerle, hayırlı amellerle Allah'a yaklaşmanın yolunu arayacak, o yolda yürüyecek ve ancak o zaman o kimse yok olmanın yolunu bulur.

Çünkü Hazreti Mevlana başka bir beyitte: "Aşk geldi mi akıl gider, aklın gidişiyle sırlar açılır," der. Demek ki o kimse aşıklık noktasına geldiğinde ona ilahi sırlar açılmaya başlar, ona manevi perdeler açılmaya başlar. Bu akılla açılmaz ama bu zikirle, tefekkürle, bu ibadetle, Allah'ı çok sevmekle bu ilahi sırlar ona açılır. O kimse Allah'ı çokça zikretmiyorsa, edebini, adabını, erkanını Kur'an ve Sünnete uydurmuyorsa, o yoldaki yürüyüşünü Kur'an'a, Sünnete, üstadın nasihatlerine uydurmuyorsa, o kimse fena

haline yaklaşamaz bile. O çünkü aşıklığı da yaşayamaz. Aşıklığı yaşayabilmesi için o kimsenin fena haliyle hallenmesi lazım. O yüzden Hazreti Mevlana'nın o "Yok olanın yolu" dediğimizde bu normalde kendi nefsini ortadan çıkarıp benliğini, yani kendisiyle alakalı hiçliği yakalamasıdır. O yüzden o normalde hiçliği yakalamadıkça kendi nefsini önde tutuyorsa, o kendini nefsini önde tutunca o ancak nefis sarhoşu olur. Kendi nefsini önde tutan ancak dünya sarhoşu olur. Kendi nefsini önde tutan heva hevesinin sarhoşu olur. O ilahi aşka ulaşamaz, o ilahi sarhoşluğa ulaşamaz. O yüzden o mesela yok olmaktan bir parmak dudağına çalınan, bir parmak dudağına çalınan Hallac-ı Mansur, bak bir parmak dudağına çalınmış. O ne diyor? Normalde: "Enel Hak," dediğinde kendi nefsini ortadan kaldırdığını gösteriyor. Hak esmasının tecelliyatıdır, kendi nefsini ortadan kaldırdığını gösteriyor ve o normalde bunu: "Sen bu hale nasıl ulaştın?" diye sorulduğunda Hallac-ı Mansur'un cevabı çok muhteşem. Diyor ki: "Aklımın beni terk ettiği yerde onu buldum." Bakın, aklımın beni terk ettiği yerde onu buldum. Yani kendince aklımın beni terk ettiği yerde, yani o kendisi aklını terk etmemiş, akıl onu terk etmiş. Bu ilahi bir ikram. Sufiler kendilerince vahyin karşısında aklını öne sürmezler. Vahyin karşısında "bence böyle olmalı" demez. Bir kimse vahyin karşısında "bence böyle olmalı" veyahut da Sünnet-i Seniyye'nin, hadis-i şeriflerin karşısında "bence böyle olmalı" veyahut da üstadın nasihatinin karşısında "bence böyle olmalı"… O kimse aklını öne sürüyor. Sufiler aklın padişahlığını orta yerden kaldırmak için, yıkmak için uğraşırlar. Bu uğraşı verirsin ama Hallac-ı Mansur'da ilahi bir el yordamı, onun aklı onu terk ediyor. Bu muhteşem bir lütuf, muhteşem bir ikram.

O yüzden diyor ki: "Aklımın beni terk ettiği yerde ben onu buldum." Akıl onda durduğu müddetçe onu bulmayacak. Akıl onu terk edince evet, onu buluyor. Bunun gibi yani normalde "aklı başında olmak başka bir günahtır" ifadesi, Hallac'ın bu sözüyle günah gibi görünüyor. Yani o bir sufi kendince vahyin veya Kur'an ve sünnetin önünde kendi akıl umdelerini öne sürmeyecek. Bir sufi kendi akıl umdelerini Kur'an ve sünnetin önünde "bence böyle olmalı, bu ayet böyle, bu Allah'ın kelamı olamaz" gibi vahyin karşısına çıkıyorsa, o zaman o kimsenin henüz daha aklının ilahlığından kurtulamamış. Rabbim bizleri kurtarsın inşallah, amin. Dolayısıyla aklın günahtan arındırıcı değil, perdeleyici olabileceği, yani akıl çünkü normalde perdeleyici olur bu noktada. Çünkü aklın gözü genelde hep dışı, dışarıyı görür, içeriyi görmez. Kalp ise içeriyi görür. Sen akılla baktığında hep dışı göreceksin ama gönül gözü açılmadıysa içi göremeyeceksin ama önemli olan hem kendi içini görmen hem de bu varlık aleminin hakikatine erişmen. E öyleyse sen bunu akılla, metafizik noktasında ötelere doğru kanat çırpamazsın. Biz şehadet

ederiz, imanla alakalı Allah'ın varlığına, birliğine. Şehadet ederiz; meleklerin varlığına. Şehadet ederiz; peygamberlerin peygamberliklerine. Şehadet ederiz; kitapların indirildiğine. Şehadet ederiz ahiretin varlığına, hesaba kitaba. Şehadet ederiz; cennetin ve cehennemin varlığına, şahidiz deriz. İman öyledir çünkü. Şahidiz deriz.

Gördün mü cenneti, cehennemi? Görmedin. Eee, ahireti yaşadın mı? Yaşamadın. E şahidiz dedin. Hesaba kitaba çekildin mi? Çekilmedin. E, şahidiz dedin. Demek ki bu şehadet taklidi, tahkiki değil. Eee, öyle olunca o kimsenin manevi gözü açılacak ki, manevi gözü açılacak ki iman noktasında "şahit ol, şehadet ederim" dedi, "şahidim" dediği şeyleri görsün. Çünkü Hazreti Ali Efendimiz, "Görmediğim Allah'a ibadet etmem." dedi. "Görmediğim Allah'a ibadet etmem." dedi. Ha, bakmayın siz bu son dönem Allah. görülmez denilenlere. Ya biz "Allah görünür." dedik, bir de mahkemeye çıktık. Dediler ki: "Allahlık iddia ediyor." Hâlâ daha video dolaşıyor ya ortalıkta. Videonun çözünürlüğünde böyle hiçbir şey yok ama Diyanet mahkemeye verdi "Allahlık iddia ediyor." diye. Biz de dokuz sayfa ben de cevap yazdım Allah'ın görülebileceğine dair hadislerle, Diyanet'in kendi İslam Ansiklopedisi'nden alıntılarla. Bir de hakime dedim: "Diyanetin kendi bastırdığı kitaptan haberi yok." dedim. "Kendileri oturup kendi bastırdıkları," dedim, "müftüler kendi bastırdıkları kitabı bile okumamışlar." dedim. "Kendi bastırdıkları kitapları okumuş olsalar," dedim, "böyle bir şey yapmazlar." O yüzden zahir akıl bir müddet sonra o kimsede perde olur, sufilik yolunda. Ha, bir kimse sufilik yolunda değilse o zahir aklıyla övünebilir. Akıl da onda çelik çomak oynar zaten. O çok akıllıdır, bu aklını daha da artırır o. Aklı artıkça da şirki artar, aklı artıkça küfrü artar. O kendince başlar o zaman Kur'an'ı, sünneti, sonra Allah'ı bile sorgular. Allah muhafaza eylesin, Amin. Ama o normalde kalbi aklı çalışmış olsa...Kalbin çalışması demek bu akılsız demek değil.

İnsanoğlunda iki akıl vardır. Bir akıl, normal bildiğiniz yemeği ağzınıza götürmeye yarayan akıldır. Bir kimse yemeği ağzına götürüyorsa, ensesine götürmüyorsa akıllı hükmündedir. Bir kimse suyu burnundan içmeye kalkmıyorsa akıllı hükmündedir. Bir kimse çorbayı kulağına götürmüyorsa koklasın diye akıllı hükmündedir. Akıl budur. Yani siz en deli gibi görünen kimsenin çorbayı kulağına götürdüğünü gördünüz mü? Görmediniz. Ben en delinin önüne çorba kasesi koyuyorum, diyorum: "İç çorbayı." Ağzına götürüyor. "Bu mu?" diyorum, "deli olan?" "E," diyorlar, "bu." "E, bu," diyorum, "neden kulağına götürmedi çorbayı da ağzına götürdü? Çorbayı koklamak için kulağına götürmüyor. 'Ağzım ensemdedir.' deyip çorbayı ensesine de götürmüyor." Akıl var demek ki. Az, çok onda akıl var. Tuvaletini

yapıyor mu? Altına yapmıyor. Akıl var o zaman onda, akıl yoksa o tuvaletini de o zaman daha henüz daha yapmayacak yani tuvalet ihtiyacı hissetmeyecek, ne geldiyse salacak dışarı. Akıl var demek ki o tuvaletine de gidiyor. Dediğimiz akıl, bu akıl. O kimse adresini buluyor mu? Buluyor. Evine gidiyor mu? Gidiyor. Eşini tanıyor mu? Tanıyor. Annesinin, babasını tanıyor mu? Tanıyor. Akıllı. Akıllı, bu normal bildiğimiz akıl. Bir de kalbi akıl var, bilmediğimiz. Bilmediğimiz yer burası bizim: Kalbi akıl. Buna akl-ı ma'at derler. Ma'at. Akl-ı ma'at. Kalbi akıl. Cenab-ı Hak hani "Kalpleri var, görmezler." Bakın, kalpleri var, görmezler. Kalpleri var, duymazlar. Kalpleri var, duymazlar. Aa, kalpleri var. Demek ki kalp görüyor. Allah kendisi ayeti kerimesinde kendisi söylüyor: "Kalpleri var ama akletmezler." diyor. Kalpleri var ama akletmezler. Neden? Kalbi aklı çalışmıyor çünkü. İnsanda en önemli merkez kalptir. En önemli merkezdir. İnsanın merkezi kalbidir. Dünyanın merkezi insandır. İnsanın merkezi de kalbidir. İnsanın kalbidir. Kalp iyi olursa bütün vücut iyi olur der hadis-i şerifte. "Akıl iyi olursa" demez, "kalp iyi olursa bütün vücut iyi olur; kalp kötü olursa bütün vücut kötülüğe çalışır."

O zaman o kimsenin kalbi aklının çalışması önemli ve kalbi mekanizması önemli. Kalbi mekanizma çalışıyorsa o zaman "hiçbir yere sığmadım, mümin kulumun kalbine sığdım, gönlüne sığdım." Çünkü kalbin bu noktada sınırı yok, gönül dediğimiz o manevi, metafizik olgunun sınırı yok. Bildiğimiz zahiri kalbin sınırı var ama o kalp dediğimiz, gönül dediğimiz, sufice konuştuğumuz onun sınırı yok. Çünkü Allah sınırsız. Sınırsız olan Allah mümin kulunun kalbine tecelli ediyor ve hatta diyor ki: "Ben hiçbir yere sığmam, oraya sığarım." diyor. Oraya sığarım diyorsa o zaman onun başlangıcı ve sonu yok ve o kimse ancak bu dediğimiz zikrullah ile, teslimiyet ile, tövbe ile o kalbi aklı çalışır. Kalbi aklı çalıştıran en önemli unsur Allah'ı zikirdir ve tövbedir o kimse için en önemli unsur odur. "O tövbe eden hiç günah işlememiş gibidir." inşallah tövbesi sahih ise. Ve Allah'ı zikredeni Allah zikreder, ayetle sabittir. O zaman hatta başka bir ayette de Cenab-ı Hak der ki: "Allah'tan hakkıyla korkarsanız, o size iyiliği de kötülüğü de ayırt edecek..." Bakın, iyiliği ve kötülüğü ayırt edecek bir anlayış verir. Ona normalde anlayış derken feraset deriz ya biz ona, o iyiliği ve kötülüğü ayırt edecek Allah sizin gönlünüze bir feraset nuru verir. Hani bazen okumayı önde tutarlar. Yok canım kardeşim! Sen Allah'la bağını sağlam kur, Allah senin bilmediklerini öğretir. "Siz bildiklerinizle amel ederseniz Allah size bilmediklerinizi öğretir." diyor. Biz bildiklerimizle amel etmeden habire daha okuyacağız diye uğraşıyoruz. Çok özür dilerim, Yahudiler için söylenmiş bu ayet-i kerime ama "Kitap yüklü eşekler olmayınız." demiş. Yani şu

anda Müslümanlar kitap yüklüler. Eşek diyemem Müslümanlara ama kitap yüklüler ve okuduklarıyla, öğrendikleriyle amel etmiyorlar. Eğer Müslümanlar okuduklarıyla, öğrendikleriyle amel etmiş olsa, tırnak içerisinde, ülke bu halde olmaz.

Tırnak içerisinde Müslümanlar bu halde olmaz. Tırnak içerisinde dünya bu kadar zalim olmaz. Ama Müslümanlar bütün her şeyi okuyorlar, senden benden çok iyi biliyorlar her şeyi ama yaşamıyorlar. Müslümanları eleştirmek hiç hoşuma gitmiyor amma velakin bu hale geldik. Kalbimiz çalışmıyor çünkü öğrendiklerimizle amel etmiyoruz. Ayet-i kerime: "Cenab-ı Hakkı sabah akşam zikredin." Sabah akşam biz Allah'ı zikretmiyoruz. "Namazlarınızı kıldıktan hemen sonra ayaktayken, otururken, yanlarınız üzerine yatarken Allah'ı çokça zikredin." ayet-i kerime. Biz böyle zikretmiyoruz. Böyle zikretmeyince biz normalde ne yazık ki kalbimiz, kalbi akıl çalışmıyor. "Günahlarınıza tövbe ediniz." Bizim tövbemiz dilimizde. Biz tövbeyi de düpdüzgün yapamıyoruz. Öyle olunca zahir akıl genel olarak hesap kitap ediyor hep, genel olarak nefsani düşünüyor, dünyevi düşünüyor. Zahir aklın işi bu ve manevi olarak yol gidecek olanın da önüne bu engel. Bu şu demek değil, sakın böyle bir şey algılamayın: "Dünyayı terk edeceksiniz, dünyalık işiniz olmayacak." Onu söyleyenlerden değilim. Dünyaya aşık olmayacaksınız, vahye tabi olacaksınız, nefsinize tabi olmayacaksınız, Kur'an ve sünnete tabi olacaksınız, Kur'an ve sünnete teslim olacaksınız. Bu demek değildir ki dünyevi işleriniz olmayacak, dünyayı boşa bırakacaksınız. Bu değil benim demek istediğim. Burada normalde o kimse aklını sufilik yolunda aklın haddini bilecek. Aklın haddini bilip diyecek ki: "Burada ayet var, buna teslim ol." Aklın haddini bilmesi, "Bu konuda hadis var, burada buna teslim ol." Sufi ise onun haddini bilmesi: "Üstadın bu noktada nasihati var, bunu dinle." Kur'an Sünnet dairesinde ise. Aklın normalde hududu bu. Ama aklın bu hududunu biz aşıyorsak o zaman aklı biz ilahlaştırmış oluyoruz. Allah muhafaza eylesin, amin.

Yani aklın kılavuzluğunu inkar etmiyorum, aklın kılavuzluğunu inkar etmiyorum, burada meselenin yanlış anlaşılmasını istemem. Akıl kılavuzdur, eyvallah ama aklımız ilahımız değildir. Aklı kılavuz gibi kullanmak farklı bir şeydir ama aklı ilahlaştırmak farklı bir şeydir. Allah bizi affetsin. "Aklı başında oluş geçmişleri hatırlamaktan ileri gelir. Geçmişin de Allah'a perdedir, geleceğin de." Hazreti Pir burada telleri yakıyor bizim. "Her ikisini de ateşe vur. Bu ikisi yüzünden ne vakte kadar ney gibi boğum boğum olacaksın?" Tekrar okuyayım bu beyitleri, tam tel yakma:

"Aklı başında oluş geçmişleri hatırlamaktan ileri gelir. Geçmişin de Allah'a perdedir, geleceğin de. Her ikisini de ateşe vur. Bu ikisi yüzünden ne vakte kadar ney gibi boğum boğum olacaksın?

Cenab-ı Hak her an yeniden bir yaratılıştadır, her an yeni bir iştedir, her an yeni bir tecelli üzerinedir Cenab-ı Hak. Rahman Suresi, ayet 29'da da "O her an bir iştedir." der. Yani Cenab-ı Hakk'ın en küçük zaman birimi, dahi demeyeceğim, burada an olarak nitelendirilmiş. Her an Cenab-ı Hak bütün sıfatlarıyla bir iştedir. O Cenab-ı Hak her an yeni bir yaratılış üzerindedir. Her şeyi yeniden yaratır: Seni, beni, alemi, kainatı, her şeyi... Bu aklın alacağı bir şey değil. Ancak kalbi aklın tecelliyata ram olursa anlayabileceği bir şeydir. Böyle olunca sufiler bu ayeti, bu ayeti her an Cenab-ı Hakk'ın sıfatsal tecelliyatlarına ram ol, tabiri caizse bunu seyret, bunu gör. Her an yeni bir yaratılış üzerine bütün varlık, bundan kendince bir tefekkür çıkar, bundan kendince bir zevkini bul bunun. O yüzden normalde geçmişte kalan geçmişte kaldı. Gelecek ise henüz daha gelmedi. Sufiler anı yaşarlar. Onlar için önemli olan andır. Geçmişe takılıp kalan perdedir, Allah'a yaklaşamaz. Hani bazen insanlar günahlarını düşünürler. O günahları onda perde olur. O günahlarını düşünürken Allah'a yaklaşamazlar. Geçmiş onda ayrı bir perde olur.

Oysa Hazreti Pir "Dün dünde kaldı cancağızım." der, "Bugün yeni bir şeyler söylemek lazım." der. Dün dünde kaldı, dünde takılıp kalma ey sufi kardeş! Dün dünde kaldı. Ne işlediysen, ne yaptıysan o dünde kaldı o, sen yıllar öncesini bugününe taşıma. İnsanların yaptığı en büyük gafletlerden birisi bu. 20 yıl öncesini 20 yıl sonrasına taşıyacağım diye uğraşıyor. 30 yıl öncesini 30 yıl sonrasına taşıyacağım diye uğraşıyor. "Sen daha nişanlıyken bize böyle böyle yaptın." Kaç yıl olmuş evleneli? 35 yıl olmuş. 35 yılı taşıyor, yük yapmış üzerine, geçmişini kendisine yük yapmış, geçmişini Allah'ın önünde Allah'ın önünde perde oluşturmuş kendince, kendisini perdelemiş. "Dün şöyle bir hayat yaşadıydım", eyvahlar olsun, dünün ateşiyle yanıp tutuşuyor. Dün onda perde, bir kısmında da gelecek perde. "Yarın benim durumum ne olur? Yarın iflas edersem, yarın işsiz kalırsam, yarın eşsiz kalırsam, yarın çocuksuz kalırsam, yarın malsız mülksüz kalırsam, yarın parasız kalırsam..." Ya yarın gelmedi daha. Yarının ateşiyle yanıp tutuşuyor, gelecekle alakalı yanlış. Gelecek kaygısı. Psikolojisini bozuyorlar insanların. Geçmiş kaygısı ve gelecek kaygısı insanların psikolojilerini bozar. Geçmiş kaygısıyla gelecek kaygısı insanın Allah'la arasını da bozar. Geçmiş kaygısı o kimseyi yer bitirir, geçmişini düşünmek o kimseyi yer bitirir. Canım kardeşim, geçmişinde ne yaptıysan yaptın, tövbe ettin, döndün geri.

Cenab-ı Hak sen tövbe edip geri döndüysen geçmişte yaptıklarını hayra çevirdi. Bırak ya geçmişini, bırak takılıp kalma orada. Etraf takılıp kalacak zaten sende. "Oho! Sen geçmişinde neler yaptıydın..." Hepsini hayra çevirdi Allah de. Onlar kafayı yesin, onlar telleri yaksınlar çünkü o Allah'ı öyle bilmiyor ama sen biliyorsun, sufisin. Sen tövbe ettiysen Cenab-ı Hak günahlarını affetti senin. Ne geçmişe takılıp kaldın, kalma bırak! Geçmişte kumarda oynadın, içki de içtin, fuhuş da yaptın, şunu da yaptın, bunu da yaptın, her türlü melaneti yaptın, yaptın ya. Oturdun zikir halakasına, Allah'ı zikrettin, bir üstada bağlandın, senin geçmiş günahlarının hepsini hayra çevirdi. İman et, vahye tabi ol. Hadis-i şerif, Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri: "Kim cemaatle zikrullah yapar ise geçmiş günahları hayra çevirmiş olarak kalksın," dedi. Peygamber söyledi, Mustafa Özbağ'ın sözü değil. İmam-ı Hanbel naklediyor, hadis-i şerifi. Ben o peygamberin peygamberliğine iman ettim, o heva ve hevesinden konuşmaz. Ayet-i kerime var. O Allah'ın vahiyle yaptı ne yaptıysa. Şimdiki düzenbazlar gibi "O da günah işlemiştir!" diyen çok affedersiniz südü bozuk, kanı bozuklardan değilim. O ne yaptıysa vahiyle yaptı. Ne yaptıysa vahiyle yaptıysa bu söz de vahiy. O zaman zikrullah yaptık, az önce üç tevhit okuduk, geçmiş günahlarınız affolmuş olarak buradan kalkacaksınız. İsterse birisi buraya temaşa etmeye, seyretmeye gelsin veyahut da işte "Ya ben Cafer oradadır, Cafer'i görmeye geldim," desin. Üç tevhidi vurdu, o da affoldu. Çünkü Hadis-i Kutsi'de diyor ki Hadis-i Kutsi'de melekler dediler ki: "Filanca oraya temaşa için gelmişti veya "filanca," diyor, "orayı normalde seyretmeye gelmişti." Cenab-ı Hak cevap veriyor: "Ey melaikelerim, şahit olun, orası öyle bir meclistir ki orada bulunanları affetmemek Allah'ın şanına yakışmaz." Allah'la kim ortak olacak?

O zaman geçmişini bırak, geçmişin seni yakmasın. Gelecek kaygısı da seni yakmasın ya. Seni bu yaşa getiren Allah bundan sonra da götürür ya. Seni bugüne kadar ayakta tutan bundan sonra da götürür seni. Ne zorlukların içerisinden, ne sıkıntıların içerisinden çıkarmış. Merak etme, geleceğin de aydınlık olur. Ne gelecek ümitsizliği yaşıyorsun ki Allah var gam. Sen gelecek kaygısıyla kendini helak etme ve dünya için değmez zaten. Dünya dediğin oyun oynaştan başka bir şey değildir. O zaman gelecek kaygısı dünyevi bir kaygıdır, şeytanın vesvesesidir, nefsin heva ve hevesidir bu gelecek kaygısı. Hiç gelecek kaygın olmasın. Tövbe ettin, döndün zikrullah halakasına oturdun, geçmiş kaygısından da kurtul. Geçmişin ne ki! Allah muhafaza eylesin. Tırmizi'de geçiyor: "Sabah olduğunda akşamı düşünme, akşam olduğunda da sabahı düşünme." Sen Allah'a yönel, sen Allah'a teslim ol. Senin anne karnında rızkını nasıl verdiyse, dünya da bir anne karnı, merak etme, senin rızkını verecek ya. Anne karnında seni bütün tehlikelerden

nasıl koruduysa ya seni koruyacak, dünyada da koruyacak. Sen Allah'a teslim ol. Sen ona teslim olmazsan o zaman bütün kaygılardan psikolojin bozulacak. Sonra gideceksin bir psikiyatriye, diyeceksin ki işte şöyle oluyorum, böyle oluyorum. "Al bu hapı," diyecek, iyice psikolojini bozacak. Çünkü bütün psikiyatri haplarının hepsi de psikolojiyi bozmak için. Siz Dünya Sağlık Örgütü denilen o sağlıksız vahşi örgütün insanlara faydalı bir şey mi yaptığını zannediyorsunuz? O Dünya Sağlık Örgütü'nün sattırdığı hapları, ilaçları, iğneleri size çok faydalı bir şey mi zannediyorsunuz? Hepiniz de müşterisiniz. Ben Dünya Sağlık Örgütü'nün müşterisiyim.

Şeker hastasıyım, habire boyuna hap yut. Tedavi oluyor mu? Hayır, müşterisin. Ne var, tansiyon var. Boyuna hap yut. Ne var, müşterisin, müşterisin. Bugüne kadar normalde kim biliyordu psikiyatri haplarını, antidepresanları? Kimse bilmiyordu. Şimdi ülke antidepresan bahçesi. Önüne gelen bir antidepresan atıyor. Kadınlar, erkekler evde ruh gibi dolaşıyorlar. Gidiyorlar bir psikiyatriye: "Al bir tane antidepresan, git! Geceleri uyuyamıyorum," de. Ulan ben de uyuyamıyorum yıllardan beri! Bana telefon açıyorlar: "Ya ben uyuyamıyorum." "Ben yıllardan beri uyumuyorum," diyorum, "uyuma daha iyi, Allah'ı çok zikredersin," diyorum. Kalıyor. Diyorum, "tevhit çek, şeytan senin uykunu getirecek," diyorum. Sonra sabah arıyor: "Vallahi efendim, tevhit çekmeye başlayınca nasıl da uykum geldi." Öyle! Şeytanın işi ne? Sen otur, gece namaz kılacağım, 50 rekat de. Vallahi de billahi de horul horul uyursun. Daha ikinci, dördüncü rekatta, daha dört rekat bitmez esnersin. Ne oldu? E uykun geldi. Tabii gelecek. Nefis bırakır mı seni? Şeytan bırakır mı? Gece ibadet edeceksin. Hazreti Ömer Efendimiz'in oğlunun oğlu, yani neydi Selim miydi? Şimdi ismi aklıma gelmedi, Abdullah'ın oğlu. Hazreti Resulullah diyor ki Abdullah için sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri: "Abdullah iyi adamdır ama," diyor, "bir de gece namaz kılmış olsa," diyor. "İyi insan ama gece namaz kılsa." Sonra diyor bu sözü duyunca babam diyor her gece hani uzun uzun namaz kılmaya başladı, ondan sonra az uyumaya başladı, diyor. Hani iyi insan ama gece de namaz kılsa…Sen şimdi bir de gece deme sen iyi sufisin, güzel, çok tatlı, harika, sıkıntı yok. Bir de gece namaz kıl, bak nasıl uykun gelecek senin. Sen uyuyama, al tesbihi eline. Uyuyamıyorsun ya, otur koltukta. "La ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah." Başla. "Ben uyuyamıyorum," diyene gecede diyorum, "10.000 tevhit çek!" Ertesi gün arıyor beni: "Vallahi çekemedim efendim," diyor. "Ne oldu? Uyudun mu?" diyorum ben, "uyudum," diyor. Hani uyuyamıyordun? Nefis insanı öyle yapar.

Sen gece otur, 20.000 tevhit çekeceğim de, bak nasıl horluyorsun, sabah namazını bile kaldırmaz sizi. Hatta kulağına fısıldar: "Seni gece ben

alt edemedim, sen 10.000 tevhit çektin. Şimdi sabah namazını vaktinde kılmasan da olur, bak vücudunda kalkmıyor zaten. Bir de şekerlisin, bak kafan da bulanıyor." Eee? "Biraz daha yat ya, kalktığında kılarsın." Şeytan üfler böyle ince ince: "Bak dün çok yoruldun bir de ya biraz yat ya. Hani bir de sahabe varmış ya, yani gece fırıncılık yapıyormuş, işte sabah namazına kalkamıyormuş. Allah Resulü demiş ya ona hani sen kalktığında kıl." Eee? "Ya senin de fırıncıdan eksik yanın mı var ya? Sen de gece ne o internette dolaştın, ne o YouTube'da dolaştın, ondan sonra Instagram'da dolaştın. Bir de ona buna çattın, 'O kafirdi, o münafıktı,' paylaşımlar yaptın, bütün milleti uyandırdın ya, cihat ettin." Eee? "Ya sabah namazında yatıver biraz ya!" Şeytanın işi ne? O yüzden şeytan o vesveseyi verir. Buradan psikolojik olarak uyuyamıyorum diyenlere nasihatım: "Oturun, 30.000 tevhit çekeceğiz bu gece," deyin, bak nasıl uykunuz geliyor. Allah bizi affetsin. O yüzden normalde kalp, kalp gelecek kaygısıyla, geçmiş kaygısıyla Allah'a, Allah'a perdelenir. O kaygıyı at, Rabbim onlardan eylesin, amin.

O yüzden geçmiş gitmiştir, gelecek henüz daha gelmedi. Allah Resulü Sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri'nin hadis-i şerifi muhteşem, hani Müslim'de geçiyor: "Kalbin perdelenir. Bu yüzden her gün 70 defa istiğfar edin." Başka bir hadis-i şerifte de diyor: "Ey insanlar, Allah'a tövbe edip ondan af dileyiniz, zira ben ona günde 100 defa tövbe ederim." İkisi de Müslim hadisi bunların. Tövbe et, kalbin bu noktada devamlı olarak çalışsın, durmasın durduğu yerde. Rabbim bizleri perdelenmiş kalple huzuruna çıkarmasın, amin. Bir de bu geçmişle alakalı ümitsizliğe düşme. Bu normalde Hadis-i Kutsi, şimdi devamlı sizler biliyorsunuz bunu, hep böyle bunu derslerde söylerim, okurum her neyse. Bu Hadis-i Kutsi hepimizi ümitvar eden Hadis-i Kutsi: "Bir kul günah işlediğinde 'Allah'ım günahımı bağışla,' derse, Allah Tebareke ve Teala, 'Kul bir günah işledi ve günahı bağışlayacak veya bu yüzden kendisini sorgulayacak bir Rabbi olduğunu bildi.' Sonra kul tekrar günah işler, 'Rabbim günahımı bağışla,' der. Allah da, 'Kul bir günah işledi ve günahı bağışlayacak veya bu yüzden kendisini sorgulayacak bir Rabbi olduğunu bildi,' der. Sonra kul tekrar günah işlediğinde 'Rabbim günahımı bağışla,' der. Allah da, 'Kulum bir günah işledi ve günahı bağışlayacak veya bu yüzden kendisini sorgulayacak bir Rabbi olduğunu bildi" der. Ben seni affettim, artık dilediğini yap,' buyurur." Siz yapmayın, bizim dervişler çünkü bu tip şeyleri "A, dilediğini yap dedi, Hadis-i Kutsi var. Nasıl olsa her perşembe zikrullaha gidiyoruz, derslere de gidiyoruz, vur patlasın çal oynasın ya! Hadis-i Kutsi de var. E biz zaten tövbe ediyoruz her gün 100 sefer 'Subhanallahi ve bihamdihi sübhanallahilazim ve bihamdihi estağfirullahelazim.' Kim bunu günde 100 sefer söylerse, deniz köpükleri kadar

günahı olsa Allah onu affeder. Müjde müjde üzerine o zaman, kaydır ya bir taraftan..."Allah muhafaza eylesin. Ben yapayım da siz yapmayın. Yani öyle bir bazen kaydırıyoruz biz böyle, Allah bizi affetsin. O yüzden ümitsizliğe düşme, tövbe, tövbende samimi olarak kal, merak etme Cenab-ı Hak senin günahlarını hayra çevirir.

"Ney gibi boğum boğum olmak…" Öyle dedi ya hani ney gibi boğum boğum olmak. Burda hani neyin içi boş olursa güzel ses çıkarır, bunu neyzen daha iyi bilir. Neyin içerisini güzelce temizlemen lazım. Neyin içerisinde o boğumlarında hiçbir pürüz kalmayacak. Eğer boğum boğum olursa güzel ses çıkmaz ondan, net ses çıkmaz, kaliteli ses çıkmaz. Hem neyin kargısı düzgün olacak, böyle düpdüzgün olacak ve içindeki boğumları güzel temizlenecek. İçimdekileri, boğumlar güzel güzel temizlenirse o zaman güzel bir ses çıkar. Şimdi burada boğum boğum olmasını Hazreti Pir diyor ki: "Sen," diyor, "normalde ney gibi boğum boğum olacaksın." Bu ikisi yüzünden, yani sen bu gelecek ve geçmiş kaygısı yüzünden ney gibi boğum boğum olacaksın. Yani senden düzgün ses çıkmayacak, yani gelecek ve geçmiş kaygısıyla sen Allah'ın dili olamayacaksın. Sen manevi bir dil olmayacak sende, manevi bir kalp olmayacak sende, o perdelenmiş bir kalbe sahip olacaksın, boğum boğum. Allah muhafaza eylesin, amin. 22:49, burada bırakayım mı? Aslında sohbet de çok hoştu ama neyse ben bitirmiş olayım. "Neyde boğum bulundukça sırdaş değildir, dudağın sesin mahremi olamaz." Buradan devam edeceğiz. Hazreti Pir telleri yakmaya devam ediyor, bizi hayretten hayrete geçiriyor. El Fatiha maassalavat, amin.

Destur diyeceğiz, daha dur ya Allah Allah! Hemen heyecan yapma. Unutmuyoruz artık, seni görünce diyoruz ki: "Unutmayalım Fatiha demeyi, destur demeyi." Biz yaşlandık artık, unutsak da mazur görülürüz. "Unuttuklarınızdan sorumlu değilsiniz," diye bizim için söylemiş, gençler için değil. Gençler unutmamak için uğraşsınlar, biz artık bundan sonra unutacağız da. Öyle desek de İsmail inanmıyor, diyor ki İsmail oradan: "Sen," diyor, "işin edebiyatını yapıyorsun," diyor, "unutmazsın," diyor, "sen de unutacak hal yok," diyor. Olsun bu çocukları neyle kandıracağız İsmail, sen yine de kendine dikkat et, bak. Fatiha dedik değil mi ya? Eyvallah. Selamünaleyküm. Aleykümselam. Destur.

31 MAYIS 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/H35t-qZrYIQ?si=
_9ysLUMyEdC6cDh6&utm_source=ZTQxO

MESNEVİ-İ ŞERİF 2203-2214. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayan ve haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Müslümanlara zulmediliyorsa hakkına, hukukuna, namusuna, şerefine, haysiyetine, topraklarına hainlik yapıp onlara karşı zulmedenlerden Cenab-ı Hak intikamımızı alsın. Rabbim beni İsrail'i ve destekçilerini yerle yeksan eylesin. Hepsini dağıtsın. Hepsini de parçalasın. Hepsini de birbirine düşürsün. Doğu Türkistan'a özgürlük nasip eylesin. Filistin'e özgürlük nasip eylesin. Tüm Müslümanlara özgürlük nasip eylesin. Rabbim bütün Müslümanları bir ve beraber eylesin. Müslümanları birbirlerine düşürmesin. Amin. Müslümanlara karşı cepheleri dağıtsın. Amin. Ecmain. Ya Allah...Evet, geçen haftadan işlediğimiz beyit: "Her ikisini de ateşe vur." Yani gelecekle, geçmişle alakalı kaygıların hepsini ateşe vur. "Bu ikisi yüzünden ne vakte kadar ney gibi boğum boğum olacaksın?" Geçen hafta burayı okuduyduk. Yani neydi? Burada normalde hem geçmiş kaygısından hem de gelecek kaygısından kurtulmamızı öğütlüyordu Hazreti Pir. Burdan devam ediyoruz.

"Neyde boğum bulundukça sırdaş değildir. Dudağın, sesin mahremi olamaz. Sen kendi tarafından tavaf edip durdukça nasıl tavafta olursun? Kendinde oldukça nasıl olur da Kabe'ye gelmiş sayılırsın?"

Hz. Pir yine zirvelerde dolaşıyor: 'Neyde boğum boğum bulundukça sırdaş değildir. Dudağın, sesin mahremi olamaz.' Boğum, burada o insanın kendi kaygıları, kendi takıntıları yani kaygısı olan, gelecek kaygısı olan,

geçmiş kaygısı olan veyahut da kendi hayatıyla alakalı kaygılı olanlar veyahut da kendisini önemseyip kendisini öne koyanlar normalde kendisini bulması veyahut da seyr-i sülûkta yürümesi veya kendisini kemale erdirmesi mümkün değil. O yüzden bir kimsenin boğum boğum olması kalbinde Allah sevgisinin daha kuvvetli olmaması. Eğer o kalpte Allah sevgisi çok kuvvetliyse o diğer sevgilere baskındır. Diğer sevgilere baskın olunca diğerlerini hani eştir, çocuktur, ne bileyim işte başka şeylerdir, onları sevmeyecek manası gelmesin burada. Oradaki baskın sevgi Allah sevgisi olacak. O yüzden nefsin boğumları o kimsede o hani ney gibi boğum boğum olursan dediği, neyin içerisini komple yakarlar, delerler yani. O boğumlarının içini normalde yakarlar güzelce çünkü orada böyle bir pürüz olursa neyden istediğin sesi alamazsın. Neyden istediğin sesi alabilmen için dışardan boğum görünenlerin içerisinde de böyle boğum vardır. Onları normalde kızgın demirle yakarlar ki orada bir pürüz kalmasın. Eğer orada pürüz kalırsa neyden güzel ses çıkmaz? Orada pürüzsüz olması lazım. Bir insanın da iç alemi pürüzsüz olması lazım. Eğer iç alemini pürüzsüz hale getiremezse o zaman neyden güzel ses çıkmaz?

Ney o zaman bu manada nedir? İnsan-ı kamildir. Yani o kimse insan-ı kamil olma yolunda giderken nefsin boğumlarını geçecek. Yani emmare, levvame, mülhüme, mutmaine, radiye, mardiye, safiye...Bunların hepsi de boğumdur. Bunların hepsi de ne olacak? Hepsi de pürüzsüz hale gelmesi lazım. Ve Hazreti Pir diyor ki, "Sen kendinde oldukça nasıl olur da Kabe'yi tavaf etmiş sayılırsın? Kabe'ye gelmiş sayılırsın." O zaman Kabe'ye gitmek demek kendinden geçmek demek. Yani hiçliği yakalamak demek. Hiçliği yakalamadıktan sonra senin Kabe'ye olan tavafın kendi nefsine oldu tavafın, Allah'a olmadı kendinde olduğun müddetçe. Bu bütün ibadetlerde böyle. O yüzden normalde boğum nefse ait olan tabiri caizse işte nefsin kendi içerisindeki terbiye edilmesi gereken huy ve ahlaklar, boğumlar onlar ve normalde o zaman eğer öyleyse bir kimse ve nefisle alakalı problemlerini bitiremediyse dostun dudağı yani Allah'ın nefesi olamazsın sen. Allah'ın nefesi olabilmen için o nefis meratiplerini geçmen lazım. Allah'ın nefesi olabilmen için sende geçmiş ve gelecek kaygısı olmaması lazım. Allah'ın nefesi olabilmen için sende hem dünya kaygısı olmayacak hem de ahiret kaygısı olmayacak. Bu umursamamazlık değil. Bu bütün insanı çepe çevre çevreleyen kaygılardan kurtulması. Çünkü her kaygı şeytanın vesvesesedir. Her kaygı insanın önünde perdedir. Hayatın bütün alanında bu böyledir. Mesela bekar; iş kuramama kaygısı, evlenememe kaygısı, evlendi, eşiyle alakalı kaygıları...Çocuğum olur mu olmaz mı? Şöyle mi olur böyle mi olur? Gelecekle

alakalı kaygılar veya geçmişiyle alakalı kaygılar... Allah muhafaza eylesin. Öyle olunca sen kendi nefsinle başedememişsin, arzularınla baş edememişsin.

O zaman senin, çok özür dilerim burada, hacca gidenler, umreye gidenler, ondan sonra bu sözümü yanlış algılayıp gitmekten vazgeçmesinler. Ama nefisle alakalı mücadelende belli bir noktaya gelmediysen o zaman senin tavafın kendi benliğine, kendi egona oldu. Kendine oldu, Allah'a olmadı. Yani Allah'a ise tavafın, o zaman senin kendi benliğinden geçmen lazım. Yani tabiri caizse sen, sen olmaktan çıkman lazım. Sen, sen olmaktan çıkmadıysan o zaman tavafın kendi nefsine senin Allah'a değil. O yüzden Allah muhafaza eylesin, gerçek tavaf bu manada insanın benliğinden kurtulup, insanın kendisinden kurtulup tabiri caizse her şeyi Allah için yapmasıdır ve her şeyiyle Allah'a yönelmesidir. Hani Müzemmil'de Cenab-ı Hak diyor ya: "Bütün her şeyinle Allah'a yönel ve Allah'ı zikret." Her şeyinle Allah'a yönel, yani senin Allah'a yönelme noktanda herhangi bir takıntın olmasın. Her şeyinle ona yöneldiğin zaman namazın namaz, orucun oruç, zikrin zikir, haccın hac olacak. Yoksa sen hacca ismini değiştirmeye gittin, hacı desinler diye gittin, sen zikrullaha derviş desinler diye geldin, sen namazı aman namaz kılıyorlar diye kıldın; işte bu o zaman senin nefisle alakalı mücadelen bitmemiş. Sen hala daha başkaları için yapıyorsun bunu. Onu Allah için yapacaksın. Sufilik, dervişlik, müminlik, bütün hayatının her alanında Allah için yaşamaktır. Çalışırken de Allah için çalışacaksın. Bir işini yapıyorsun, o işini yaparken de Allah için yapacaksın. O yüzden normalde boğumlardan öyle kurtulursun. Hani Bakara, ayet 144'te: "Hemen yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Ey müminler siz de nerede olursanız olun yüzünüzü onun tarafına çevirin." Hani Mescid-i Kûba'da Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri bizim şu anda ilk kıblemiz olan ama işgal altında olan Mescid-i Aksa'dan Mescid-i Haram'a döndürdü. Ama biz şimdi hani Mescid-i Aksa aklıma gelince ordaki zulüm gözümün önüne geldi. Şu anda bütün, iki milyar İslam aliminin ilk kıblegâhı işgal altında ve iki milyar Müslüman uykuda. İki milyar Müslüman, o Mescid-i Aksa'yı şu anda özgürlüğüne kavuşturamıyor ve Mescid-i Aksa'da pis Yahudiler, pis siyonistler, katiller, çocuk tecavüzcüleri kol geziyor. Çocuk tecavüzcüsü bunlar ve İslam dünyası derin bir uykuda. Bu derin uykudan uyanmamakta ısrar ediyor ve nasıl bir üzerine ölü toprağa döküldüyse, atıldıysa, kalplerine nasıl bir korku yerleştirildiyse, kalplerinden imanın hakikati nasıl alındıysa zerrece bu konuda bilhassa İslam dünyasının başındaki siyasetçiler, bürokratlar, İslam dünyasının önünde en büyük engeller ve pis İsrail, pis Yahudiler, pisliklerini Mescid-i Aksa'ya akıtıyorlar.

Diledikleri anda Mescid-i Aksa'ya operasyon yapıp oradaki Müslümanlara zulmediyorlar. İbadetleri engelliyorlar. Her türlü katilli zalimliği, ahlaksızlığı, her türlü namussuzluğu, şerefsizliği, haysiyetsizliği, her türlü hayvandan daha aşağı mahlukluğu icra ediyorlar. İşte Cenab-ı Allah, Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine Mescid-i Aksa'dan Mescid-i Haram'a dönmesi için ayet-i kerime namazın ortasında geldi. Tabi burada yüzünüzü Mescid-i Harama'a çevirin demek, yüz insanın fiziki olarak en güzel yeridir. Cemaldir çünkü cemal sıfatıdır bir insanın yüzü. Bir insan yüzünü bir tarafa döndürdüğünde 'yüzünü o tarafa dön' ne tarafa döndürdüğünde o taraftan sayılır. Ve başka bir ayet-i kerimede de 'yüzünüzü ne tarafa çevirirseniz çevirin Allah'ın veçhi oradadır' der. O yüzden insanın yüzü önemlidir. Ama burada ayet-i kerimenin zahiri insanı kıbleye yönlendirir. Ama normalde batınen, kalben kıbleye yönelmek gerekir. Batınen kıbleye yönelmek demek, 'Allah de ötesini bırak' kısacası, bu da ayet-i kerime ya 'Allah de gerisini bırak', Allah de gerisini bırak. Kıbleye yönelmek odur. Namazda kıbleye yöneldin, vücudun yöneldi, kalbin de yönelsin. Kalbin de namaza yönelsin. Kıbleye yönelsin. Aslında kıbleye de değil. Kalbin de 'O'na yönelsin. Kıble sadece bir yöndür, işarettir. Biz 'O'na yöneliriz. 'O'na yöneliriz. Namazın dışındaki farzıdır kıbleye, Beytullah'a doğru yönelmek. Namazın dışındaki farzıdır. Namazın içindeki farzı ise kalbi olarak Allah'a yönelmektir. Her şeyinle. Eğer her şeyinle Allah'a yönelmiyorsan tabirimi mazur görün, kıldığın namaz namaz değil. Her şeyinle Allah'a yöneleceksin. Her şeyiyle Allah'a yönelen bir kimsenin ibadetini Cenab-ı Hak kabul eder. Eksiği, noksanı olsa da kabul eder. O kimse her şeyiyle Allah'a yönelse, Kur'an-ı Kerim okusa, hani harfleri eksik çıkarırsa, Cenab-ı Hak her harfe bir melek görevlendirilip o melek vasıtasıyla harfleri düzeltip de katına alıyor ya, işte sen öylesine yönelirsen Allah'a senin namazındaki eksikliğini ama okuma eksikliği ama başka eksiklik kendinde değilsin çünkü, kendinde değilsin. Öylesine yönelmişsin ki kendinde değilsin. Üç mü kıldın, dört mü kıldın, beş mi kıldın, kendinde değilsin. Üç kıldıysan Cenab-ı Hak eksiğini tamamlayacak. Dört edecek. Beş kıldıysan yine bir ilave daha yaptıracak, altı olarak kabul edecek.

Kimlerden sorumluluk kalkmıştı? Uykuda, uyuyanlardan. Ne güzel bir şey, uyuyun paso. Kimden? Aklı gidenlerden, kendinde değil. Aslında normalde bir de neden? Unutanlardan. O kimse kendinde değil. Kendinde değilse eksikliğini Allah tamamlayacak. Neden kendinde değil? Dünya sarhoşu değil. O Allah sarhoşu oldu. O öylesini kendisini Allah'a teslim etti ki saymayı da bıraktı, hesaplamayı da bıraktı. Kendinde değil çünkü. Kaç rekat kıldığını da bilmiyor. İşte o kimse o zaman kendinden geçti. Kendinden

geçince o zaman tavafı tavaf oldu. O zaman namazı namaz oldu. O zaman zikri zikir oldu. O zaman duası dua oldu. O zaman zekatı zekat oldu. O zaman sadakası sadaka oldu. O zaman yaşamasının bir anlamı oldu. O zaman normalde yönünü gerçekten Allah'a, hakikat noktasında çevir, nefis noktasında değil. Hakikat noktasında yönünü Allah'a çevirirsen o zaman hakikatin sende tecelli ettiğini göreceksin. Kalbinde hakikat pınarlarının coştuğunu göreceksin. Kalbine hakikat damlalarının aktığını hissedeceksin. Hissedeceksin! Hakikat dediğimiz şey, bu duvarın arkasında görmeye çalışmak değil. İlmi ledün, hakikat dediğim şey. Varlığın hakikati, ibadetin hakikati, imanın hakikati, İslam'ın hakikati. Hakikat dediğim şey o. Çünkü başka bir hadis-i şerifte: "Nice oruç tutan vardır ki sadece aç kalır, nice namaz kılan vardır ki sadece yorgun olur." İbni Mace'de bu. O zaman hakikat noktasında ona yönelirsen o zaman namazın namaz olur, orucun oruç olur. Yani zahirde yapılan ibadetler, zahirde yapılan ibadetler eğer hakikate, hakikatte bir yöneliş değil ise, hakikate doğru yol yürümüyorsa, hakikate kanat çırpmıyorsa o kimse kendi nefsine doğru yürüyor. Allah muhafaza eylesin. Amin. Bu doğru değil.

O yüzden normalde sen eğer o hakikati bulma noktasında her şeyinle yöneldin. Her şeyinle Allah'a yöneldiysen o zaman tavafın tavaf oldu. O zaman namazın namaz oldu. O zaman orucun oruç oldu ki sufiliğin maksadı, amacı budur. Sufiliğin amacı maksadı güzel ilahi söylemek değildir. Sufiliğin amacı, maksadı aman sarığın çok güzel olsun, kılığın kıyafetin çok güzel olsun, vay ne derviş desinler ya, şöyle bir yürü de ortalık derviş görsün... Bu değil sufiliğin hakikati. Sufiliğin hakikati, senin senliğinden geçmendir. Sen senlikten geç. Yani kendi nefsine söyleyeceksen, bunu ben kendi nefsime söyleyeyim, ben benliğimden geçmediğim müddetçe o hakikate ulaşmayacağım. Ben ancak benliğimden geçersem hakikate ulaşacağım. Ben ben olduğum müddetçe hakikat bana uğramayacak. Sen sen olduğun müddetçe hakikat sana uğramayacak. O boğumlarda kalacaksın. O boğumlarda kalmayalım. Allah muhafaza eylesin. Amin. O yüzden Hazreti Pir bu beyitinde bize diyor ki işin gösterişinden uzak durun. İşe zahirinden bakmayın. Ya? Zahir lazım mı? Lazım. Taklit lazım mı? Lazım. Ama sen hakikate yönel. İşin içine doğru yürü ve hala daha bu nefis terbiye yolculuğunda ben diyorsan hala daha nefsinin oyunlarıyla uğraşıyorsan hala daha şeytanın vesvesesine kanıp onun deryasına dalıp şeytanla beraber yüzüyorsan olmadı, o sufilik değil. Allah muhafaza eylesin. Amin.

"Haberlerin haber vericiden bihaberdir. Tövben günahından beterdir. Ey geçen hallerden tövbe etmek isteyen! Bu tövbe etmekten ne vakit

tövbe edeceksin, söyle? Gâh zir nağmesini kıble edinirsin gâh ağlayıp inlemeyi öper durursun."

Beni anlatmış. Çarpıyor. Sağlı sollu, sağlı sollu çarpıyor. 'Haberlerin haber vericiden bihaberdir.' Yani senin dinlediklerin, senin okudukların, senin vaazların, dinlediğin vaazlar hepsi de bir haber haberdir. Hepsi de haberdir. Şimdi de dinliyorsunuz, haberden ibaret. Ama sen bu haberleri getiren hakkın kendisinden bir haber isen vaaz eden o vaazın bilgisini veren Allah'tan bihaber ise şeyh sohbet ederken, nasihat ederken Allah'tan bihaber ise namaz kılan Allah'tan bihaber ise, sakal bırakan Allah'tan bihaber ise ve sen normalde bütün bu bildiklerini kendince ilah edindiysen, kendi bilgi potansiyelini ilahlaştırdıysan, aklını ilahlaştırdıysan, namazını ilahlaştırdıysan, orucunu ilahlaştırdıysan, haccını ilahlaştırdıysan, dervişini ilahlaştırdıysan, zikrini ilahlaştırdıysan ve üç beş hadis ezberlediğinde o hadis ezberini ilahlaştırdıysan veyahut da işte insanlara vaaz etmek, güzel şeyler söylemek için ilim öğrendiysen, o ilmini ilahlaştırdıysan, sen haber vericiden bihabersin. Çünkü bütün bu haberlerin sahibi Allah. Dinin sahibi Allah çünkü. Adem'den Muhammedi Mustafa'ya kadar gelen bütün dinler İslam ve bütün dinlerin sahibi Allah ve bütün peygamberlerin sahibi Allah. Bütün velilerin, bütün dostların sahibi Allah. Varlığın sahibi Allah ama sen normalde eğer ki o haber vericiden bihaber okuyorsan, yazıyorsan, söylüyorsan ve kendince kendi bildiklerini ilahlaştırıp kendince kendini bir şey zannediyorsan o zaman sen bihabersin her şeyden. Allah muhafaza eylesin. Amin. Ve sen Allah'ı hakkıyla takdir edenlerden olmayacaksın. Sen Allah'ı hakkıyla bilenlerden olmayacaksın. Sen Allah'a hakkıyla yönelenlerden olmayacaksın. Sen Allah de ötesini bırak haliyle hallenmeyeceksin. Allah muhafaza eylesin. Amin. Oysa bütün her şeyin sahibi o. Ama sen her şeyin sahibi o iken sen onu bırakmışsın. Senin eline verdiği oyuncakları ilahlaştırmışsın. Sen birer oyuncak almışsın eline. O oyuncağı ilahlaştırmışsın ve o oyuncaklarla aldatıyorsun insanları. İnsanları kandırıyorsun. 'Kale ya Resulallah' diyorsun ama onu dinlemiyorsun. 'Estuzu billah' diyorsun. Çok güzel, belagatlı ama Kur'an'ı dinlemiyorsun. Kur'an'ı okuyorsun, Kur'an'a itaat etmiyorsun. Kur'an'ı dinliyorsun, Kur'an'a itaat etmiyorsun. Hadis-i şerifleri okuyorsun, hadis-i şeriflere itaat etmiyorsun. Ya yaşanmış mıdır ya? diyorsun. Allah muhafaza eylesin. O yüzden sufilik bilmek değildir, sufilik yaşamaktır.

Bilen mutasavvuf olur. Çok güzel bilir. Otursunuz kale ya Resulallah der anlatır, mutasavvıftır. Beyaz-ti Bestami'den örnekler verir, mutasavvuftur. Bişr-i Hafi'den örnekler verir, mutasavvıftır. Onların kerametlerini anlatır, mutasavvıftır. Açar arifler menkıbelerini, onlardan okur, mutasavvıftır ama ondan bir şey yaşamaz. Bir şey yaşamıyorsa o zaman sadece ve sadece

hikaye anlatıyor. Onların yaşadıklarını hikaye demek istemiyorum. O anlattıklarından bihaber çünkü. Anlattıklarından bihaber. O hak ve hakikatten uzak çünkü. Allah muhafaza eylesin. Amin. Neden? O çünkü söze boğulmuş kalmış. Ahir zaman alameti, ahir zaman alimleri, ahir zaman şeyhleri, söze ve kelimelere boğulup kalacaklar. Hazreti Pir diyor ki, "Senin normalde o bildiklerin, o okudukların, haber vericilerin bütün haberlerini biliyorsun ama haber vericiden haberin yok." O zaman ne olmuş oldun? Sen sadece nakilci oldun. Sen işin hakikatine ermedin. İşin hakikatine ermiş olsan sen böyle papağanlık yapmazsın. Papağanlık yapıyorsun. Ezberine almışsın üç beş tane menkıbe, üç beş menkıbe ile cemaati yöneteceğim diye uğraşıyorsun. Almışsın üç beş fiiliyat, hımm yapıp bir titriyorsun. Sen cemaatı onunla yönlendireceğim diye uğraşıyorsun. Onlar da garibim seni şeyh zannediyorlar. Onlar da gariplerim seni alim zannediyorlar. Çünkü çölde kalmış, çölde kaldığı için susuzluktan dudakları patlamış, ilk gördüğü sudan içiyor ve ilk gördüğü suyu da temiz su zannediyor. Temiz olmasa dahi suya ihtiyacı var. Bu bulanık ama içelim susuzluğumuzu giderelim diyor. Temiz suyu arama ihtiyacı da duymuyor. Allah muhafaza eylesin. Amin.

"Tövben günahından beter." Ben kendi nefsime söylüyorum bunları. 'Tövben günahından beter.' Bu öyle çarpıcı bir söz ki Hazreti Pir çarpıyor, tabiri caizse silindir gibi eziyor. Ben böyle bu beyitleri Allah beni affetsin kendimce daha öncesinden bu beyitleri biliyorum, hani tövbe günahından beter diyor ya bitiriyor beni. Allah beni affetsin. Çünkü neden? Bu tövbe, riya, bu tövbe, duygusal çöküntünün gösterisi. Bu tövbe içten değil çünkü. Bu tövbe samimi değil çünkü. Bu tövbe içten olmuş olsa, samimi olmuş olsa o bir daha o günahı işlemeyecek. O günahı tekrar işliyor. O, o günahı tekrar işliyor, bir de ağlıyor tövbe ederken, ayrı bir duygusal gösteri. Ben onu çok özür dilerim, duygusal gösteri olarak nitelendiriyorum. O gösteriyi de kendisine yapıyor. Ha gecenin yarısında ağladın, kendine yaptın o gösteriyi. E dışarıda ağladın vah benim şöyle günahım var, böyle günahım var. Gösteriyi dışarda yaptın. Bu daha da kötü. Allah muhafaza eylesin. Çünkü Cenab-ı Hak ayet-i kerimede, "Ey iman edenler", iman edenlere söylüyor. "Allah'a samimi bir tövbe ile dönün." Tahrim, ayet 8. Burda Cenab-ı Hak samimi, lafzını kullanıyor. İhlaslı, samimi, içten gelen bir tövbeyle. Hazreti Şeyh Efendi derdi ki, "Tavuk tövbesi gibi olmasın oğlum tövbeler" derdi sohbet esnasında. Tavuk derdi işte necaseti yer, ondan sonra gagasını sağa sola vurur, "Tövbe ya Rabbi bir daha yemeyeceğim." der. Karnı acıkınca gene necaset yer oğlum derdi. Allah muhafaza eylesin. O yüzden tövbe ihlasla, samimi, nefsin oyunundan uzak, şeytanın aldatmasından uzak bir tövbe olacak. Tövbe ederken şeytan aldatır mı? Evet. Aynı günahı yine işliyorsan

şeytan seni o tövbeyle aldatıyor. Aynı günahı aynı çok affedersiniz necasetin içine düşüyorsan nefsin tuzağındasın. Ha diyeceksin ki yani tövbe etmeyelim mi? Tövbe edelim. Dilimizle de olsa tövbe edelim. Bu ayrı bir mesele. Ben meselenin hakikatini söylüyorum size. İşin zahir kısmı ne? Bir kimse tövbe etti. Allah onun tövbesini kabul etti. Eyvallah. O kul bir daha günah işledi. Yine tövbe etti. Allah dedi ki 'kulum kendisini affedecek olan Rabbisini hatırladı. Affettim.' dedi. Yine günah işledi. Yine tövbe etti. Allah dedi ki 'kulum kendisini affedecek olan Rabbisini hatırladı. Affettim onu dedi.' Hatta üçüncüsünü de bir daha söyledi. Yine affettim dedi. Ardında bir ibare daha var. Hadi bundan sonra ne yaparsan yap dedi. Allah'ın rahmeti geniş ve ama hadis-i şerifte de diyor ki Allah sadece kalpten yapılan tövbeleri kabul eder. Rabbim bizi onlardan eylesin. Amin. O yüzden Hazreti Pir devam ediyor:

"Bu tövbe etmekten ne vakit tövbe edeceksin?" Yani tövbe ediyorsun yine beni anlatıyor, tövbe ediyorsun yine aynı çukura giriyorsun. Kendi ellerinle giriyorsun, kendi ayaklarınla gidiyorsun, kendin giriyorsun oraya. Yine tövbe ediyorsun, ya Rabbi beni affeyle diyorsun, affettim seni diyor. Bu konuda hiç şüphem yok benim. Ama yine aynı çukura düşüyorsun. Çukura düşmüyorsun. Çukura atıyorsun kendini. Çukura düşmek bilmeden düşmek çünkü. Hani böyle aldatıcı bir şey var. Tam böyle kestiremedin, bastın düştün. Bu öyle değil. Yok, ben kendi nefsimi anlatıyorum, bile bile. Yani öyle bir 'ben böyle vay ben ya bunu bilmeden yaptım...'Yok öyle, aldatma kimseyi. Kendi nefsime söylüyorum bunu. Bile bile yaptın. O yüzden kendi kendine Mustafa Özbağ otur. 'Yani ya Rabbi hani ben bunu bilmiyordum.' Otur oturduğun yere. Öyle bir şey yapma. Bile bile yaptın her şeyi. Ben hayatı bile bile yaşayanlardanım. Aklıma malik olduğumdan beri. İslam'la alakam olmadığında da bile bile yaşadım her şeyi. Her şeyi bile bile yaşadım. Ha ben bunu bilmiyordum ya bunu yaptım. Böyle bir şey yok bende. Allah beni affetsin. Amin. Bile bile burnumu kıstırırım ben. Bile bile atarım vücudumu, cesedimi ateşin içine. Bile biledir. Allah bizi affetsin. O yüzden tövbe ettiğini düşünüyorsun, kendime söylüyorum bunların hepsini, Mustafa Özbağ tövbe ettiğini düşünüyorsun, tövben tövbe değil. O tövbeye de tövbe lazım. Nasıl? Basbayağı. Bazen tövbeye de tövbe gerekli. Allah bizi onlardan eylemesin. O yüzden normalde insan nefsi insanı aldatır. Der ki ya tövbe ediyorsun yani şunu da kaydır götür arada. Oh Perşembe zikri var, affolmuş olarak kalkacaksın. E nasıl olsa perşembe derse gideceğim inşallah. Ya şunu da kaydırayım gideyim ya. Bizim dervişlerde bu iç alemlerinde var bu yani böyle içlerinde nasıl olsa o müjdeyi alıyorlar ya. Kendince öyle diyor. Ya perşembe gideceğim zikre oturacağım. Eee? İçinden öyle konuşuyor ya

da ben konuşuyorum. Boş ver. Kimseyi suçlamayayım ya. Değil mi Gürkan? Psikolojik olarak çökmesin hiç kimse. Ben kendimi çökerteyim. Nasıl olsa perşembe günü halakayı zikrullah kuruldu cemaatle. Oh mükemmel. Hiç kimse hiçbir şey ummadan geldi. Para yok, pul yok. Makam yok, mevki yok. Hadis-i kutsiye de uyuyor.

Hani onlar işte birbirleriyle akraba değillerdir. Birbirlerinden menfaatleri de yoktur. Birbirlerinden menfaatleri de yoktur. Sırf birbirlerini Allah için sevdiklerinden toplanırlar. Allah'ı zikrederler. Cuk diye oturdu. Mustafa Özbağ, harika. Var mı bir menfaat? Yok. Var mı bir beklenti? Yok. Herkes Allah için birbirini sevdi. Buradakilerin var mı başka bir amacı? Yok. Burada tahtanın üzerine, dizinin üzerine ne otursun millet? Eee bir de Allah'ı zikrettin. Tamam. Hadis-i şerif de var, hadis-i kutsi de var, ayet-i kerime de var: 'Affolmuş olarak kalkın.' Hatta günahınız hayra çevrildi. Ulan biraz daha mı günah işleseydik? Bayındırlıyım ya ben. Biz işin kurnazıyız yani çift taraflı. Hem namaz kıl hem günah işte. Nasıl olsa perşembe günü hepsi de sevaba çevrildi. Şimdi Yusuf hoca taşlayacak beni. Diyecek ki ya ilahiyatta bize böyle öğretmediler. Camilerde de böyle öğretmediler. Evet. Yani biz bayındır kurnazıyım ben ya. Ne oldu? Hepsi de hayra çevrildi. Halakayı zikrullaha oturduk. Şimdi az önce üç tevhit okuduk mu? Okuduk elhamdülillah. Ne varsa silindi mi? Silindi. Şekimiz şüphemiz var mı? Bende yok. Sizde var mı? Yok. Tamam. Siz zaten benden önce razısınız ona. Hiç şüpheniz yok. Evet. Bende de hiç şüphe yok. Allah için ben zikrullah halakasıyla tanışıp o hadis-i şerifi okuduktan sonra büyük bir ümit kapısı açıldı bana. Ha Mustafa Özbağ dedim. Habire halakayı zikrullahı kur. Tabi! Dedim herkes affolsun. Ne var bunda? Ben üç kişi de olsa hemen kurun halakayı zikrullahı. Neden diyorum ben evlerinizi zikrullaha açın? Halakayı zikrullahtan ayrılmayın. Af olacaksınız. Hadisle sabit, ayetle sabit. Bir de kim Allah'ı zikrederse Allah da onu zikreder. Bundan daha muhteşem bir şey yok.

Öyle olunca hiç insanın içinde şek şüphe kalmıyor. Bende kalmıyor. Ben dervişlerde de kalmadığına inanıyorum. E dervişlerde kimisi Peygamber Efendimizi görüyor, kimisi onunla konuşuyor, kimisi Allah'ı görüyor rüyasında. Kimisi oturduğu yerde onunla, Allah'la konuştuğuna inanıyor. Hepimiz de paranoyak değiliz ya. Herkes akıllı uslu. Birkaç üniversite bitirmiş insanlar var içimizde. Ha zeka olarak benden daha ileri olan arkadaşlar, kardeşler var. E bu da bir paranoya değil. Herhalde topluca bir paranoya halinde değiliz. Çünkü işlerinde görmeyenler de var. Onlar da kendilerini yiyip bitiriyorlar, ben neden göremiyorum? Benim neyim eksik? Öbürkü rüya makinesi, çatır çatır rüya anlatıyor. Hatta öyleleri var. 'Yolda gidiyordum, Hazreti Peygamberi gördüm.' Ne? Yolda giderken onu görmedin mi diyeceğiz. Yok

demeyiz. Allah bizi affetsin. Öyle olunca da tabii o kimseye bir eminlik geliyor. Allah muhafaza eylesin. Neyse bu sohbet Mustafa Özbağ'a, sizlere değil ama koca Peygamber diyor ki ben nefsimi temize çıkaranlardan olmam. Allah bizi affetsin. Kimin takvalı olduğunu da Allah bilir diyor. Yani eyvallah. Koca Peygamber söylemiş ama o ayrı bir mesele. Ve biz yine meseleyi ben kendime toparlamış olayım. Evet, tövbemiz tövbeye muhtaç olmasın. Allah bizi onlardan eylesin. Amin.

"Gâh zir nağmesini kıble edinirsin gâh ağlayıp inlemeyi öper dururs-un."

Yani bu zirnamesi böyle bir musikide coşkulu bir hal. İşte bir ritim, coşkulu bir ritim. Ağır roman değil, hareketli yani, zirnamesi. Sen hemen bakıyorum hoşuna gitti senin. Hareketli ya değil mi? Zirnamesi. En hareketlileri geçen gün anlattım ya size bayramda. Gül Ali oynuyorlar. Hareketli ama nasıl çalıyorlar, nasıl çalıyorlar! Çok hareketli. Zirnamesi, oynak hava. Hazreti Pir diyor ki, "Gâh zirnamesini kıble edinirsin." Yani gâh neşeyi, sevinci kıble edinirsin. Yani kendinde o neşeyi görürsün. Ben neşeliyim ya şimdi. O neşeyi sen kendine kıble edinirsin. Neşeli o kimse. Kâh da diyor bazen ağlayışına, hüzünlü haline tapar gidersin. Onu da ilah edinebilir insan. Hani hep böyle hüzünlü durur. Ağır abi. Ona bir şey desen, o: "Filistin bu haldeyken gülecek halimiz mi var?" Ah o çok ağır takva veyahut da o kimse böyle zikrullahtan geçmiş hallerde, böyle duruyor. Tabii o böyle hüzün deryasına kapılmış. Onu ilahlaştırmış. Oysa zikrullaha o esnada Cenab-ı Hak neşe pompalamış. Vur ha vur. Neredeyse davul zurnayla zikrullah yapacaksın. Öyle neşe var. O neşeyi almıyor, birisi veya da bazıları kendini hüzün deryasına atmış. O hüznü ilahlaştırmış kendi nefsinde. Eğer zikrullahın halet-i ruhiyesinden haberi olmuş olsa kendini hüzne bırakmayacak. Her zikrullahın kendine ait bir halet-i ruhuyeti vardır. Her zikrullahın. Topluluk, değil mi? O zikrullahın bir haleti ruhiyeti vardır. O esnada, o esmada neşe hakim olur. Örnek. Öyle bir neşe hakim olur, sen o neşeye kendini bırakırsan Cenab-ı Hak senin kalbine tecelli eder. Sen kendindeysen o zaman sen o zikrullahın halet-i ruhiyesini yakalayamazsın. O kendince 'ben neden üçüncü halakadayım. Allah Allah...Bak gördün mü? Hüseyin beni beşinci halakaya attı. Allah Allah...Bak ben ne çavuştum da nereye geldim bak şimdi! Bak öndeki bak o çavuş da değil ama onu öne almışlar. Allah Allah..." Zikrullah yapıyor, tabi! Ha orası da boş ya. Kimsenin haberi yok. Sen düşün kardeş. O neredeyim, onu ilah edinmiş kendine. Öbürkü de diyor ben en arkaya gideyim de diyor hemen buradan çıkması kolay olsun. Tabi! Bir de kafamı çıkarayım böyle. Ben buradayım, bakar kör Mustafa Özbağ diyeyim, ondan sonra yavaşça gideyim ordan. Herkes

ama o zikrullah halakasının sevabını aldı mı? Aldı. Affoldu mu? Affoldu. Bu konuda sıkıntı yok. Ama hakikate ermedi. Allah bizi muhafaza eylesin. Amin. O yüzden normalde bazen hüzün insanın putu olur. Bazen neşe insanın putu olur. Putu olur. Bazen insanın hastalığı putu olur. Bazen insanın parası putu olur. Bazen insanın sağlıklı olması putu olur.

Bazen insanın sinirli olması, sinirliliği putu olur. 'Ben sinirliyim. Dokunmayın bana.' Putu! 'Ben kafa gidince ne yaptığımı bilmiyorum.' 'Aaa ben de bilmiyorum.' 'Nasıl?' 'Basbayağı. 'Benim de kafa gidince kafası gidenlerin kafasını koparıyor.' Bakıyor benim gözümün içine. Ha yok, senin putun olmuş o! vardır ya kadınlarda da erkeklerde de. Bırakalım onu. O çok sinirli. Hayır, siniri putu olmuş onun. Aaa bırakalım bu kızcağızı ya. Bu gelinceğizi. Neden? Onun güzelliği putu olmuş. O süslenecek, püslenecek, kokulanacak, oturacak. Bulaşığa dokunmayacak. Ondan sonra bir işe dokunmayacak. O misafir bu dünyada misafir o. Veyahut da erkek. Onun putu var bir sürü. O putlarını dokundurmayacak o. O bir tabağı bile ellemez. Putudur onun. Erkek adam o. O çocuğa dokunmaz. Olur mu? Putudur onun. O çocuğunu kucağına almaz. Putu onun o. Çok erkek ya! Allah muhafaza eylesin. Amin. Oysa onların hepsi de hevadır. Hevasını putlaştırır insan. Nefis insanın hevasını putlaştırır. O yüzden ayet-i kerimede de Cenab-ı Hak der ki, "Gördün mü o hevasını ilahlaştıranı?"Allah muhafaza eylesin. Hevayı ilahlaştırır insan. Ve bunların hepsi de nedir? Hevadır. Allah muhafaza eylesin. O yüzden insan bazen ben böyle duyguyu önemserim ama duygusunu ilah edinmeyi önemsemem. Duygu güzel bir şeydir. Duyguyu ilahlaştırmak çirkin bir şeydir. Duygu insanı evet doğruya, hakikate de götürür, yanlışa da götürür. Ama o duyguyu doğru yolda kullanırsan seni hakikate götürür. Ama duygunu ilahlaştırırsan seni batırır. Allah muhafaza eylesin. Amin.

"Faruk, sırlara ayna olunca ihtiyar çalgıcının canı da cisminde uyandı. Artık can gibi ağlamadan gülmeden kurtuldu. Canı gitti. bambaşka bir canla dirildi."

'Faruk, sırlara ayna olunca', her mürşid-i kamil bir aynadır. Her mürşid-i kamil, her veli bir aynadır. Asıl ayna olan da Allah'tır. 'Mümin müminin aynasıdır' Hadis-i kutsisi mucibince asıl ayna Allah'tır. Ama tabi burada söz konusu olan Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri. O da bu manada parlak bir aynadır. Puslu değildir. Öyle olunca ona bakan kimsenin hakikat perdeleri açılır. Ve ona bakan kimse kendi nefsinin hangi noktada olduğunu görür. O yüzden akıllı kimse, kalbi kıpırdanan kimse bir mürşid-i kamile bakınca o mürşid-i kamili ayna noktasında görür ve kendi eksikliklerini bilir. Eksikliklerini görür. O yüzden Ömer Faruk, Hazreti Pir burada

Faruk ismini kullanmış, Ömer ismini kullanmamış. Faruk ismi mana itibariyle batılı ve hakikati ayırt eden demektir. O yüzden hakkı batıldan ayırdı Faruk ismi. Şimdi bazen üstatlara manada Faruk ismi verilir bu ama böyle tırıvırı ıvır zıvır böyle birilerinin koymasıyla olmayacak bu veyahut da gidip nüfus müdürlüğüne ismini değiştirip mahkemeye verip önüne Faruk kaydırmakla olmaz bu. Bir Allah rahmet eylesin şeyh efendi vardı. 28 Şubat'tan önce şeyhler toplantısına katılıyordu. Her ay bir lakap konuluyordu ona. En son bundan birkaç önce Faruki dedi dervişlere. Allah rahmet eylesin, Baran Efendiyle konuşuyoruz. Ankara'daki o da Kadiri, Nakşi şeyhi. Baran Efendi de o şeyhler toplantısının sekretaryalığını yapıyor. Dedim birisi bu adama bir şey söylesin dedim. Allah beni affetsin. Gençlik de var ya dedim bu ay Faruki geldi. Bir dahaki aya müceddidi elfisane olarak gelir bu dedim. Yok artık Mustafacığım ya dedi. E dedim Faruki'yi durdurmazsanız bir dahaki aya müceddidi elfisani olarak gelecek bu dedim. Allah söyletecek ya. Bir dakika müceddidi elfisane Faruki bilmem kim, ismini söylemeyeyim şimdi. Baran efendi beni tuttu. Nereden bildin bunu dedi. Bilmedim vallahi dedim. Bu ama dedim bu böyle gidiyordu, tirendi oraya doğru gidiyordu dedim, o yüzden söyledim ben dedim. Ha Rabbim söyletti, o ayrı mesele. Ama dedim bunun trendi o tarafa doğru gidiyor. Sonradan ismi artık böyle bir satıra yazılmayacak kadar lakapları oldu. Yani müceddidi, elfisani, Faruki, bilmem kimi bilmem kimi, öyle devam etti.

Şimdi Faruk ismi veyahut da makamı bu işin bir de makam noktası var. Her veli Faruki değildir. Her mürşit de Faruki değildir. Bu özeldir çünkü. Hazreti Pir Hz. Ömer efendimize Ömer dedi daha öncesinde, burada Faruk kelimesini kullandı. Faruki hakkı batıldan ayıran kimse demek. O zaman ayna oldu. Kime? O müzisyene, çalgıcıya yani nefse, nefse zebun olmuş kimseye ayna olunca o zaman o kimse kendi eksiğini, kusurunu gördü. Hakkı batıldan ayırdı. Hakkı batıldan ayırınca Hazreti Ömer efendimizin nasihatiyle o Faruki'nin nasihatiyle perdesi açıldı. Kalbi perdeler açıldı. Kalbi perdeler açılınca hakkı batıldan ayırdı. Yani o normalde hani bir kimse iman ederse ve bildikleriyle amel ederse Cenab-ı Hak onun kalbine bir nur veriyor ya. O nurla ne yapıyor? Hakkı batıldan ayırıyor. Bir kimse zikrullah nuru kalbine oturunca o kimse hakkı batıldan ayırır. Sözün de batılını ayırır. Fiiliyatın da batılını ayırır. İnsanın da batılını ayırır. Onun kalbi fark ehli olur. O farkı fark eder. O yüzden öyle olunca hani perde aralanınca Cenab-ı Hak onun kalbine bir sekine indirir. Hani ayet-i kerime var ya: 'Allah onların kalplerine sekine indirir.' Yani o iman eden Allah'ın yoluna koşan Allah'ı zikreden kimsenin Cenab-ı Hak kalbine bir sekine indirir. O sekine perdenin kalkması. O sekine hakla batılı ayırt etme. O sekine kalbin

mutmain olmasıdır. O kimse artık kalp ayağıyla yürüyecek. O kimsenin kalbindeki zulüm perdeleri kalkmaya başlayacak. Ayan beyan görmeye başlayacak her şeyi, her şeyi ayan beyan görecek. Öyle olunca bu neyle mümkün? Zikrullah ile mümkün. Ayet-i kerimede ne diyor? 'O iman edenlerin kalpleri ancak zikrullah ile mutmain olur.' Başka bir şeyle değil. Başka bir şey arama orada. Kalbin mutmain olmasını istiyorsan tevhit zikrine sımsıkı yapış. Ben böyle söyledikten sonra da ben Allah'ı zikrediyorum zaten deme. Küstah olma. Sen Allah'ı dosdoğru zikretmiş olsan kalbindeki perde kalkacak senin. Kalbindeki perde kalkmıyorsa zikrullah senin dilinde. Bir de üstada kalkıp da ben zaten Allah'ı zikrediyorum deme küstahlığında bulunma, emredersiniz de. De ki nefsine vur, ben zikrullahı hakikat noktasında almamışım. Hakikat noktasında zikretmemişim ki benim kalbim her şeyden habersiz. Kalbin mutmain olması zikrullah ile ve sen öyle hani Süleyman Çelebi'nin dediği gibi: 'Bir kez Allah dese o lisan, dökülür cümle günahlar misl-i hazân.' Onu yakala, öyle bir Allah de kalbindeki perdeler açılsın, gözündeki perdeler kalksın, kulağındaki perdeler kalksın, için tertemiz olsun. Öyle Allah'ı zikret.

O zaman ne olacak? O zaman kalp huzura ulaşacak. O zaman sen o aynadan kendini göreceksin. O zaman işin hakikatine ulaşacaksın ve sen bakırlıktan gümüşlüğe çıkacaksın. Gümüşlükten altına doğru yürüyeceksin. Çünkü insanlar madenler gibidir. Kimisi teneke kalplidir. Kimisi bakır kalplidir. Kimisi gümüş kalplidir. Kimisi altın kalplidir. Sen altın kalpli olma yoluna git. Sen altın arama toprağın altında, maden arama. Sen kalbini altına çevir. Çünkü hadis-i şerif var. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ki: 'İnsanların kimisi gümüş kalplidir kimisi de altın kalplidir.' Altın kalpli olan yani Müslümanlarla alakalı, altın kalpli olanlar imanları kemale ermiş olanlar. Rüyanda senin koluna bilezik taktılar. Rüyanda sana altın madeni verdiler. Rüyanda altın yüzük taktın. Rüyanda altın kolye taktın. Sen iman ehlisin. Rüyanda kalbini altın renginde gördün. Kalbin altın oldu. Baktın ki kalbinde altın hazinesi var. Yürüdün, kocaman bir altın hazinesi. Baktın, içeri girdin sen de altın oldun. Baktığın yer altın oldu. Dağ taş altın oldu. İmanın kemale erdi. Müjdeler olsun sana. E baktın tenekesin. Allah bizi affeylesin. Amin. Yan ağla dön ağla. Otur ağla kalk ağla. E gümüş oldun biraz daha iyisin. Allah muhafaza eylesin. Amin. O zaman o hakikat bilgisi dışardan geliyormuş gibi gelir sana ama içinde o senin. Kalbini mutmain etme yoluna gir. Allah bizi onlardan eylesin.

'Artık can gibi ağlamadan, gülmeden kurtuldu.' Artık o çalgıcı, o uyanışla, o hakikate ermeyle, o aynadan aynaya bakıp kalplerin, kalbindeki o karanlığın aydınlığa çevrilmesiyle ve zulüm perdeleri kalbinden kalkmasıyla

artık nefsin tepkilerinden kurtuldu. Nefsin ayak oyunlarından kurtuldu. Nefsin düzenbazlıklarından kurtuldu. Artık o safiyeti yakaladı. Artık o kalbindeki mutmainliği yakaladı. Artık kalbinde hakikat damlaları kabarmaya başladı. Artık kalpte hakikat perdeleri teker teker açılmaya başladı. Bir anda baktı, bilmediği ilimler gelmeye başladı. Bir anda baktığı yerde çıplak gözle bile bakarken duvarı görmedi. Duvarda başka şeyler görmeye başladı. Artık onun kalbi Hazreti Bediüzzaman'ın dediği gibi kalbi harekete geçti. Ve o kalbe harekete, kalbi harekete geçince artık sükûneti buldu. Artık sükûneti bulmuş can noktasına geldi ve canı gülmekten de ağlamaktan da kesildi. Artık işin hakikatinde o. Onun gülmesi Allah için ağlaması Allah için oldu. Kendi nefsi için gülen, kendi nefsi için ağlayan olmaktan çıktı. O çünkü perdeler açıldı, işin hakikati görüldü. Hakikat nurları gönlünde neşv ü neva buldu. Açılmaya başladı. Artık o varlığa başka bir gözle bakıyor. İnsanlara başka bir gözle bakıyor. Meleklere başka bir gözle bakıyor. O şeytana başka bir gözle bakıyor. Diğer varlıklara başka bir gözle bakıyor. Artık onun için eşya, dünya, ahiret, cennet, cehennem hepsinin de bakış açısı değişti. O çünkü heva ve hevesinden ağlamanın ve gülmenin getirdiklerinden kurtuldu. Artık o heva ve hevesinden ağlamıyor. Artık o heva ve hevesinden de gülmüyor. Onun gülmesi hikmet oldu. Onun ağlaması hikmet oldu. Onun yürümesi hikmet oldu. Çünkü kalbinden perdeler kalktı. Onun dokunması da hikmet oldu. O artık onunla yürüme, onunla konuşma, onunla duyma yoluna doğru gitti. Çünkü Hazreti Pir devam ediyor: 'Canı gitti, bambaşka bir canla dirildi.' Canı gitti, bambaşka bir canla dirildi.

Hazreti Pir başka bir beyitinde de diyor ki: "Sen ona bir can bağışlarsan o sana binlerce can bağışlar." diyor. Sen ona bir can bağışlarsan yani sen 'ölmeden önce ölünüz' sırrına erişirsen, ona bir can bağışlarsan, her şeyinle ona yönelirsen, Hazreti Pir'in deyimiyle o sana binlerce can bağışlar. Burda da diyor ki: 'Başka bir canla dirildi' diyor. Başka bir canla! O eski değil, o dünkü can değil. O cedit, yeni bir can. O can ki hikmete müştak. O can ki Allah'a aşık. O can ki Muhammedi Mustafa'ya aşık. O can ki velilere aşık. O can ki artık dünya sevgisinden arınmış, dünyanın kaygısından arınmış, ahiretin kaygısından arınmış. O görüyormuşçasına ibadet etme, görüyormuşçasına yaşama zevkine ulaşmış. O çünkü bambaşka bir canla dirildi. Çünkü Cenab-ı Hak ölüden diri çıkarır. Onu ölüden diri çıkardı. Bakın ölüden diri çıkarır. Sen ölmeden önce ölürsen senin ölümünden bir diri çıkarır. Kimisi de ne olur? Diriden ölü çıkarır. O zaman önce ölüden diri çıkarır senden. Sen bir can verirsin. Ölmeden önce ölünüz sırrına erişirsin. Senden bir diri çıkarır. Ondan sonra da o diriden bir ölü çıkarır. Bekaya koyar seni. Fenadan bekaya geçirir. Fenadan bekaya geçince de diriden ölü çıkarır Cenabı

Hak. Şimdi ilahiyatçılar diyecek ki Rum suresi, ayet 19'u nerden nereye getirdi? Bak bakalım ayet 19'a. Çünkü o ölüden diri çıkaran, diriden ölü çıkarandır. Bu fenaya ulaşan kimse ölüden diri çıkmıştır. Ne diyordu? Hepiniz ölüsünüz. Uykudasınız çünkü. Uyku yarı ölümdür. Hepiniz uykudasınız. Öldüğünüzde uyanırsınız. Hepiniz ölüsünüz. Uykudasınız. Çünkü uyku yarı ölümdür. O zaman sen uykudasın. Yarı ölüm yaşıyorsun. Ne zaman hakikat perdesi açıldı sende? Sen o zaman uyandın. Yani diri oldun, bekaya ulaştın. Cenab-ı Hak yeniden seni ölü etti. Sen onun elinde alet gibi oldun artık. El, kol, dil, dudak senin değil. Onun sıfatlarında ölüsün. Onun sıfatlarında ölüsün, dil de senin değil, dudak da senin değil. Göz de senin değil, el de senin değil. Kendi kendine benim deme bekaya ulaştıysan ama yok ölmeden önce ölünüz sırrına ulaşmadıysa Hazreti Pir'in dediği gibi habercinin hani haberlerin sahibinden haberi yok. O halde. Allah bizi affetsin. Amin.

"O zaman gönlüne öyle bir hayret geldi ki yerden de dışarıda kaldı, gökten de."

Bu öyle olunca yani o kimse can gidip bambaşka bir canla yeniden dirilince o zaman gönlünde öyle bir hayret geldi ki yerden de dışarıda kaldı gökten de. O kimse artık aşk ayağıyla yürüyor. O kimse aşk ayağıyla yürüyünce o kimsede hayret hayreti getirdi. Artık o hayret perdesinde. Her hayret perdesi yeni bir hayret perdesini kolunda getiriyor, ardı ardına. Hayret perdesinde yaşayınca yerden de kurtuldu, gökten de kurtuldu. O altı cihet onda tek cihet oldu çıktı. Artık o cihetsizliği buldu. Tek cihet dediğim cihetsizlik, yönsüzlüğü buldu. 'Ne tarafa dönersen dön onun veçhi o tarafadır' oldu. Ve fenadan bekaya geçti. Fenada bütün perdeler yandı. Fenada her şey yandı. Kül oldu. Hiçliği yakaladı. Artık hiçliği yakalayınca, fena halini yaşayınca o hayrete düştü. Hayrete düşünce, geçince bekada hayretten hayrete geçmeye başladı, dirildi çünkü. O yeni bir diriliş, o yeni bir dirilişte her perdede ayrı bir diriliş yaşadı. Her perdede ayrı bir aşkın perdesi, ayrı bir şevkin perdesini yaşıyor. Artık onun için perdelerin haddi hududu yok. Artık onun için yerin ve göğün bir anlamı yok. Artık onun için dünyanın da ahiretin de bir anlamı yok. Artık onun için 'kün', varoluşun bir anlamı yok. O çünkü o perdeden perdeye geçerekten o her an hayretten hayrete geçer hale geldi. Ve tabiri caizse sonsuz bir hayret yolculuğuna çıktı. Çünkü Allah'ın ilmi sonsuz. Onun sıfatlarının tecelliyatları sonsuz. Onun zati tecellileri de sonsuz.

Öyle olunca o hayretten hayrete geçti. Uyan ey ümmeti Muhammed, siz Musa'nın ümmeti değilsiniz. Cenab-ı Hak Musa'ya dedi ki, "Dağa tecelli edeceğim, dayanabilirsen" dedi. Dağa tecelli etti. Musa bayıldı kaldı. Sen Muhammed ümmetisin. Senin peygamberin miraç etti ve senin peygamberin

Allah'ı kifayetsiz, bu konuda aklın, kalbin almayacağı, algılayamayacağı bir hal yaşadı. Cenabı Hakk'ı hem kalp gözüyle hem de vücut gözüyle gördü. Bayılmadı o. Kendinden bu manada geçmedi, delirmedi. O Hazreti Muhammedi Mustafa'ydı, seçilmişlerin en yücesiydi. Peygamberlerin evveliydi ve peygamberlerin ahiriydi. O yüzden bütün peygamberlerin üzerinde bulunan bütün hususiyetler, bütün peygamberlerin üzerinde bulunan bütün ilimler, peygamberlerin üzerinde bulunan bütün hakikatlerin cemi Hazreti Muhammedi Mustafa'daydı. O yüzden sen onu bin yıldan beri eksik tefsircilerin tefsirine bakaraktan Allah'ı kimse göremez, Musa görmedi denilenlere inanma. Çünkü onun gözü şaşmadı. Kalbi de şaşmadı. Miraç hadisesini anlatan Necim suresinde onun gözünün gördüğünü kalbi tasdik etti. O gördü. O gördüğü zaman Musa gibi kırk gün bayılmadı. Çünkü o Muhammedi Mustafa'ydı. Sen onun ümmetisin. O yüzden senin hayret makamında, hayrette bekaya geçersen bayılmazsın. Aklını kaybetmezsin. Zır cahillerin 'siz sufisiniz delirirsiniz...' Bizim deliliğimiz öyle değil. Biz Allah delisiyiz. Bizim aklımız yok değil. O yüzden hayretten hayrete geçeriz. Hayret hayretimizden hayrette kalır. Biz Muhammed ümmetiyiz. Hayret bize hayret etsin. Hayret bize hayret etsin. Şahhatsa şatahat. Biz o Muhammed Mustafa'nın ümmetiyiz. Aşk insanı Hazreti Pir öyle diyor ya, kanatsız uçurur. Elsiz ayaksız yürütür. Aşk, dilsiz dudaksız konuşturur. Aşk, dilsiz dudaksız anlaştırır. Aşk, dilsiz dudaksız anlaşmadır. Dilsiz dudaksız konuşmadır. Dilsiz dudaksız sevmedir. Aşk kendinden geçip sadece aşkın tecelliyatında aşk olmaktır. Yürü kardeş. Yol yolsa yolcu görsün. Yürü. Öyle yürü ki yol kendinden utansın. Öyle yürü...O yüzden o öyle bir hayrete geçti ki öyle bir hayrete geçti ki hayret ona hayret etti. Ve sonunda Muhammedi Mustafa'nın izine bastı ve sonunda şatahata düşmedi. Muhammed-i Mustafa'nın izinde gitti. Muhammedi Mustafa'nın perdesinde gitti ve dedi ki, "Seni hakkıyla tanıyıp bilemedik ya Rabbi." Allah bizi onlardan eylesin. Amin.

"Ona arayıp tarama hududu ardında öyle bir arayıcılık düştü ki ben bilmiyorum; sen biliyorsan söyle."

O kimse öyle bir hayret perdelerinden hayret perdelerine geçti ki o artık aşkın sınırsızlığına takıldı, yürüdü gitti. O aşkın sınırsızlığını yakaladı. Aşkın sınırsızlığını yakalayınca hep dahadasını hep dahadasını ister oldu. Hep dahadasını istemeyi kim biliyorsa o söylesin dedi Hazreti Pir. Çünkü hep dahadasını istemekte dil lâl oldu. Çünkü o aşık aşıklığından da bihaber maraton koşucusu gibi dört çarpıyor dört gibi sonsuzluğa doğru kanat çırpmaya başladı.

"Halden de öte, kalden de ileri şöyle bir hale, öyle bir kale erişti; ululuk sahibi Allah'ın cemaline dalıp kaldı ama tek bir kurtuluş imkânı

bulursun yahut denizden başka onu bir tanıyan, gören olsun. Hayır bu çeşit dalış değil. ”

Artık o ayet-i kerimenin tecelliyatını yaşadı. Artık anladı. Her şey gözünde yok oldu ve her şey onun kalbinde yok oldu. O sadece var olan Allah'ın zatının olduğunu idrak etti. O kıyametini yaşadı. O kıyametini yaşadığı için hiçbir şey kalbinde ve gözünde kalmadı, sadece baki olan Allah kaldı ve onun cemaline gark olunca o cemal perdelerinden cemal perdesine geçmeye başladı. O tenzihi de bıraktı, teşbihi de bıraktı. Artık onun için yorucu hiçbir şey kalmadı. Çünkü cemale dalınca oradan çıkış yok. Artık o cemal perdesinden cemal perdesine...Hal bitti, kal bitti, söz bitti, fiiliyat gitti. Hiçbir şey kalmadı. Sadece o...Artık onda normal akıl arama, ondan normal duygu arama, ondan normal şeyler arama. O çünkü fenadan da bekadan da geçti. Cemalullah'ın deryasına daldı. Mustafa Özbağ tabirince Cemalullah'a gark oldu gitti. Onun çünkü artık bir başkasının ona yardım edecek bir hali yok. Bir başkasının onu anlayacak durumu da yok. Bir başkasını anlama telaşı da bitti. Bir başkasının yardımı da o da bitti. Onun için kurtuluş çırpınışı yok. Onun için şunu yapayım, bunu yapayım çırpınışı yok. Bu cemale dalış başka bir şeye dalışa benzemez. Orada kalin de halin de bir anlamı da yok.

“Bu sözler, her an zuhura gelmeseydi, durmadan zuhur ediş, bu sözlerin söylenmesine sebep olmasaydı aklı cüzi külle ait sözler söylemezdi.”

Aklı cüz sınırlıdır. İnsanlar sınırlı o aklı ilahlaştırdılar. İlahi hakikat ise sınırsızdır. Onun bir sınırı yoktur. O yüzden kalbe gelen vahiy ilahiyatçılar hoplasın birazcık, ben yine parantez içerisinde ilham diyeyim. Kalbe gelen o cemale gark olmuş olan kimselerde kalbe gelen ilham cüzzi aklın üstünde derim ya cüzzi aklın üstündedir artık. Cüzzi akıl, onu idrak etmesi mümkün mümkün değildir. O hali anlatmaya girse kendi anlattığını da tenzih etmek zoruna düşer. O yüzden kendi anlattığını tenzih etmektense anlatmamayı tercih eder. Çünkü o hayret ancak melamilerin zevk dediği, bu fakirin idrak dediği, anlayış dediği bir haldir ve bu insanın zahir gücünün, aklının üstünde bir şeydir. Bunu zahir aklıyla, gücüyle, fikriyle bu işin içinden çıkabilecek olan varsa gelsin çıksın. Ve Hazreti Pir de diyor ya, “Ben bu sözleri söylüyorsam bu benim zekamla alakalı değil.” diyor. O manada diyor bu sözlerin söylenmesine sebep olmasaydı aklı cüzze, külle ait sözler söyleyemezdi. Yani aklı cüz, külle ait bu sözleri söyleyemezdi. Arkadan gelen bu ilhamla, bununla bu akıl benim değil. Bu akıl benim değil. Bu söylenen sözler de benim değil diyor. Burada bir ilhamdan bahsediyor. Ve bunu normalde söylerken tabii bizim geleneksel gelen bir tefsircilerimiz var ya hani vahyi sadece peygamberlere atfeden, gelenekselci tefsircilerimiz. Hani oysa

Cenab-ı Hak havarilere de vahyetmiş ya. Meryem'e de vahyetmiş ya. Arıya da vahyetmiş ya. Yerlere, göklere de vahyetmiş ya. Hani Musa'nın annesine de vahyetmiş ya. Hani İbrahim'in annesine de vahyetmiş ya. Bunları nasıl açıklayacaklarsa açıklasınlar tabi. E böylece tabii Hazreti Pir de buna atfediyor. Diyor ki o kalbe gelen bu ilahi ilim, aklın işi değildir.

Yani o ben yine o geleneksel tefsircilerin sözüyle söyleyeyim. İlham diyor. Yani ilham diyeyim ama ilham değil. O vahyin bir derecesi. O da vahiy. Allah çünkü ayet-i kerimede üç şekilde vahyediyordu. Bir, melekleriyle. İki, direkt kendisi. Üç, Bir şeyin arkasında, bir şeyin arkasından vahyediyordu. Cenabı Hak direk de vahyediyor mu? Vahyediyor. Hadis-i kutsiler bunlar. Allah kulunun kalbine vahyeder. Bu vahyin dereceleri var. Peygamberlere verilen direkt vahiy de olsa hani hadis-i kutsiler gibi. Onun derecesi ayrıdır. Bir veliye, bir mürşid-i kamilin kalbine gelenin derecesi ayrıdır. Tabii illa ki bunları anlamayacağım diyorsa bir kimse ona da davul zurna az. Merak etmeyin Allah'ın izniyle nasıl Allah'ın görülebileceğine dair bir mücadele verdiysek bunun da mücadelesini vermekten çekinmiyorum, sakınmıyorum. O yüzden diyorum ki Allah kullarına da vahyeder. Meryem'e vahyetmiş, size de vahyeder. Musa'nın annesine vahyetmiş, size de vahyeder. İbrahim'in annesine vahyetmiş, size de vahyeder. Havarilere vahyetmiş, siz havarilerden aşağı mısınız? Size de vahyeder. Ne demiş havarilere? Dediğini söyleyeyim size. Ne demiş bak havarilere? Maide, ayet 111, 'Hatırla hani havarilere', bakın dikkat edin: 'Hatırla, hani havarilere bana ve peygamberime iman edin diye vahyetmiştim.' Havarilere melekle vahyetmedi. Cebrail'le vahyetmedi. Aracıyla vahyetmedi havarilere, Maide 111. İlahiyatçılar, diyanetçiler, Maide 111'i tefsir edin bize. Maide 111: 'Hatırla hani havarilere, bana ve peygambere iman edin diye vahyetmiştim.' Onlara da Allah'tan geldi vahiy çünkü bana diyor direkt Cenab-ı Hak vahyediyor. 'Bana ve peygamberime iman edin diye vahyetmiştim. Onlar da cevap verdiler. İman ettik şahit ol ki biz Müslümanız demişlerdi.'

Ey Ümmeti Muhammed, havarilerden aşağı mısınız? Siz, Muhammed ümmetisiniz. Siz, seçilmiş ümmetsiniz. Siz, müjdeci ümmetsiniz. Siz son ümmetsiniz. Son peygamberin seçilmiş son ümmetisiniz. Diğer ümmetlerden faziletlisiniz. Diğer ümmetlerden derece olarak fazlasınız. Neden size vahyetmesin ki? Allah kuluna vahyeder. Hadi saklayın. Hadi gizleyin. Hadi saklanmış gizlenmiş bir Allah anlatın bize. Öyle değil. Sana da vahyeder bana da vahyeder. Havariye vahyeden sana da vahyeder bana da vahyeder. Arıya vahyeden sana da vahyeder bana da vahyeder. Yere, göğe vahyeden sana da vahyeder, bana da vahyeder. Kim engelleyecek? Aha Maide 111. Taha 38: "Hani bir zaman biz annene bazı hususlar vahyetmiştik." Musa'nın annesi

için söylüyor. Taha 38, melek koymadı aracıya. Araya melek koymadı araya Cebrail koymadı araya vasıta koymadı. Ey Ümmeti Muhammed, araya vasıta koymadı. Diyor ki Taha 38'de: ' Hani bir zaman biz annene bazı hususlar vahyetmiştik. 39: "Ona şöyle demiştik" Ona şöyle demiştik, Cebrail yok arada. Melek yok arada. Araya bir şey koyma. Hani çıkıyorlar ya vaaza: 'Allah'la aramıza bir şey koyma.' Koymuyoruz. Görüş Allah'la görüşüyorsan. Konuş Allah'la. Araya kim girmiş ki Allah'la arana senin? Buyur! Ne diyor 39'da: "Ona şöyle demiştik. Musa'yı sandığa koy. Nil nehrine bırak da nehir onu kıyıya vursun. Onu benim de onun da düşmanı olan biri alsın. Seni sevimli kıldım ki muhafaza altında yetişesin." İyi, ey Ümmeti Muhammed'in kadınları. Musa'nın annesinden aşağı mısınız? Ey Ümmeti Muhammed'in kadınları, Meryem'den aşağı mısınız? Siz Ümmeti Muhammed'in kadınlarısınız. Kendinize gelin. Ayet açık. Bize Kur'an yeter diyenler, alın ayet-i kerime. Hadi! Burada ayet-i kerimeler cebimden çıkarmadım, Kur'an'dan. Rabbim bizi iyilerden eylesin. Amin. 2215. beyitten devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El-Fatiha maassalavat. Amin.

14 HAZİRAN 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/b-QEfBtroe0?si=
dRV_-YWRtPyPeVJE&utm_source=ZTQxO

MESNEVİ-İ ŞERİF 2215-2222. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin, amin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayan ve haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Müslümanlara zulmediliyorsa, kanı, namusu, şerefi, haysiyeti ayaklar altına alınıyorsa, Cenab-ı Hak bütün o zalimlerden Müslümanların intikamını alsın. Zulmeden o Müslümanların kanını, namusunu, şerefini, haysiyetini, topraklarını pis çizmelerinin altında ezen o siyonist İsrail'i yerle yeksan eylesin. Destekçilerini yerle yeksan eylesin. Doğu Türkistan'a özgürlük nasip eylesin. Doğu Türkistan'a zulmeden Çin'i yerle yeksan eylesin. Cenab-ı Hak nerede Müslümanlara zulmeden var ise, haksız hukuksuz davranan var ise, hepsini de yerle yeksan eylesin. Onların güçlerini yerle yeksan eylesin. Akıllarını yerle yeksan eylesin. Hepsini birbirine düşürsün. Hepsini de bu dünya üzerinden yok eylesin. Nuh Aleyhisselam'ın dediği gibi: "Tüm kafirleri Ya Rabbi helak eyle." Amin. Ecmain. 2215. beyitten devam edeceğiz. Geçen hafta: "Bu sözler her an zuhura gelmeseydi, durmadan zuhur ediş bu sözlerin söylenmesine sebep olmasaydı, aklı cüzi külle ait sözleri söylemezdi." Yani normalde o ana kadar söylenen sözleri Hazreti Pir kendi aklına vurmuyor, diyor ki: "Bunlar birer ilhamın eseriydi. O ilham ki ardı ardına kesilmeyen, devamlı gelen ve devamlı geldiği için tabiri caizse doldu ve taştı." Böylece o dışarı taşmaya başladı o manada. Evet, devam ediyor:

"Fakat birbiri ardınca durmadan zuhur ettikçe zuhur ediyor. Bundan dolayı da denizin dalgaları buraya gelip durmakta."

Demek ki o manevi işaretler, o manevi feyzatlar durmadan devam ediyor ve denizin dalgaları gibi durmak bilmiyor. Ayet-i kerimede Cenab-ı Hak buyurur ki: Rahman Suresi, ayet 29: "O her an bir iştedir." Demek ki Cenab-ı Hak durmak bilmeksizin hep yaratma halindedir. Bu hem zahir yaratmadır, hem de batın yaratmadır. Ben farkındaysanız zahirle batını çok ayırt etmem. Derim ki insanlar anlasın diye zahir batın ayrımı var. Yoksa Allah nezdinde zahir batın ayrımı yoktur. Öyle olunca o her an bir iştedir, her an yaratır, her an diriltir, her an farklı bir tecellidedir. Öyle olunca Hazreti Pir de "Durmadan zuhur ettikçe zuhur ediyor" diyor. Zuhur etmek, meydana çıkmak. Hani bir şeyin meydana çıkması. Cenab-ı Hakk'ın ilm-i ilahisinden bir şey meydana çıkıyor. Çünkü hani başka bir ayet-i kerimede de: "O bir şeyin olmasını istediği zaman ona sadece ol der." Onun "Ol" demesiyle bütün her şey kendi hakikatine, kendi hakikatine uygun, kendi fıtratına uygun o var olur. Aslında var olur derken biz yine kendi dairemizden bakaraktan onun var olduğunu söylüyoruz. Onun normalde hakikat noktasında o zaten var idi.

O yüzden burdaki denizden kastı Allahu Alem, Cenab-ı Hakk'ın ilm-i ilahîyesi, yani Allah'ın kendi zatı. Burdaki dalgalardan da bizim anladığımız Cenab-ı Hakk'ın sıfatları, esmaları. Onun sıfat ve esmalarının tecelliyatı, durmak bilmeksizin bir şekilde o varoluş devam ediyor ve durmak bilmeksizin bir şekilde eğer ki o sufi hayret makamına geçtiyse hayretten hayrete geçiyor. Ama öbür türlü varoluş hiç bitmiyor, hiç kesintiye uğramıyor, hiç kesintiye uğramıyor. Hatta Hazreti Mevlana Celalettini Rumi Hazretleri Mesnevi'de böyle bir ışık anaforu koyar. Der ki: "Bir ipliğin önüne bir ışık koymuş olsan, hızla onu normalde çevirsen ışıktan bir daire olur." Der. Aslında ışıktan bir daire olur, gözün yanılsamasıdır o. Yoksa o ışık bir tanedir. Hızlı döndüğü için sen o ışıktan bir daire görürsün der. O zaman varoluş her daim devam ediyor, her an devam ediyor, kesintiye uğramadan devam ediyor. O yüzden bir sufinin, bir dervişin gönlü de bu manada bir sahil gibidir ilk etapta. Nasıl sahil gibidir? Derviş yetişirken o kimse o dalgalar tabiri caizse ona çarpar sahil gibi. Yani tecelliyata ram olan bir derviş eğer ki gönül dünyası berraklaştıysa, gönül dünyası aydınlandıysa, gönül dünyası tecelliye ram olduysa, onun gönlü bu benzetmede, teşbihte hata olmaz, kıyı gibidir. Habire şak şak şak şak şak vurur ve her vuruş eskisi gibi değildir. Tek esmada da vurmaz, tek sıfatsal tecelliyat da olmaz. Bu tabi başlangıçta normalde her vuruş ayrı bir nur perdesi, her vuruş ayrı bir feraset perdesi, her vuruş ayrı bir anlayış, ayrı bir idrak verir dervişe. Ve o derviş her geleni ondan bilmeye başlar. Artık onun sıfatsal tecelliyatı onun kalbine oturur, yerleşir ve onun esması onun kalbine yerleşir. O hiçbir zaman durmaz.

Burada önemli olan o dervişin gönlünün buna yatkın olması. Dervişin gönlünün buna yatkın olması, gönülde kin, kibir, işte ne bileyim, yanlışlıklar, eksiklikler olmayacak. Onun gönlü saf bir hale gelecek. Nasıl saf bir hale gelir? Tövbe ile saf bir hale gelir, zikir ile saf bir hale gelir, sevgiyle saf bir hale gelir. Öyle olunca onun gönlünde Hazreti Pir'in deyimiyle zuhur veya eskilerin deyimiyle zuhurat bitmek tükenmek bilmez. Ben onu hayret perdesi olarak nitelendiriyorum.

O yüzden o tecelli dalgaları, o hayret perdeleri ardı ardına gelir ve ardı ardına geldikçe o kimse ilm-i ledünden bilgilenmeye başlar. Artık onun gönlüne ilm-i ledün akar. Çünkü her esma kendi ilmiyle gelir. Her sıfatsal tecelliyat kendi ilmiyle gelir. Kendi ilmiyle geldiği için artık sen bu manada aslında başlangıç olarak zannedersin ki şu esma bu manada ama o manada değildir. Her esmanın vuruşunda, her sıfatsal tecelliyatta, her esma tecelliyatında ayrı bir mana, ayrı bir idrak olur, ayrı bir nur rengi olur. Onun nurunun rengi de ayrıdır. O çünkü normalde başlangıçta mesela mutmainnede başladı diyelim. Mutmainnedeki nurla işte devam etti. Ondan sonra diğer nefis mertebelerindeki nurlar farklı farklıdır. Bu başlangıç öğretiyle alakalıdır. Ama bunun özü aslı, ondan sonra, ben bugün gündüz de dedim. Yani bir anda o kimse deryaya attı kendini, yolunu tamamladı. Bir anda deryaya atmadı. Yolu onun uzadı. Çünkü nefis tuttu, heva heves tuttu, sevgisizlik tuttu. Arkasından bir sürü şey tuttu. Bir anda o sevip atamadı kendini. Sevip atmış olsaydı bir anda yolu bitecekti. Ama sevip atamadığı için yolu bir anda bitmedi onun. O artık normal çabalayarak yol yürüyecek, çaresi yok. O yüzden bu noktaya gelen bir kimse artık onun üzerinde o büyük bir günah-ı kebaire girmediği müddetçe, insanlara haksızlık yapmadığı müddetçe, etrafına zulmetmediği müddetçe o zuhur onda devam eder. Ama ben bu hale geldim deyip de tövbeyi bırakırsa, zikrullahı bırakırsa, küstahlaşırsa, kibirlenirse kapısı kapanır onun, yolu kapanır. Bunda en büyük tehlike odur; kibirdir, küstahlıktır, kendini bir şey zannetmektir. Onun yolu kapanır, Allah muhafaza eylesin. O bu tecellilere râm oldukça tevazusunu arttırmalı. Tecellilere râm oldukça kendini bilgisiz görmeli. Tecellileri arttıkça artık o demeli ki: "Ben buranın en ednâ insanıyım." Allah bizleri onlardan eylesin, amin. Ve bunlar vurdukça sende böyle sonsuz bir tefekkür kapısı açılır. Asıl tefekkür odur. Tefekkür böyle kendi kendine düşünmek değildir. O sıfatsal tecelliyatlara mazhar olanın tefekkürü tefekkürdür. Veya esma-i ilahiyenin cilvesine kapılan, o hayretten hayrete geçenin tefekkürü asıl tefekkürdür. Rabbim onlardan eylesin, amin.

"İhtiyar çalgıcının hikayesi buraya varınca, ihtiyar da yüzünü perde arkasına çekti, ahvali de. İhtiyar eteğini dedikodudan silkti; ona ait bizim

ağzımızda ancak yarım bir söz kaldı. Ey aysü işreti düzüp koşma uğrunda yüz binlerce can feda edilse değer. Can ormanındaki avcılıkta doğan ol. Cihanın güneşi gidip canla oyna."

'İhtiyar çalgıcının hikayesi buraya varınca, ihtiyar da yüzünü perde arkasına çekti.' Aslında hep böyle arada söylüyorum ya, ihtiyardan kasıt bir mürşit, bir veli, bir zat, zahiren de bize rehberlik yapıyor o çalgıcı, ona bu açıdan da bakabiliriz. Veyahut da ihtiyarı biz Cenab-ı Hakk'ın bir tecelliyatı olarak da görebiliriz. Veya biz ihtiyarı Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v) nuru olarak da görebiliriz. Bu noktada görme açısından bunların hepsi de ikiliktir. Nasıl görürsen gör, ikiliktir. Ama biz onu diyelim ki bir mürşit olarak görelim. Ve o bu hali yaşayınca, yani o ihtiyar çalgıcı habire gönlü varidata açılıp zuhurata açılıp perdeden perdeye geçmeye başlayınca artık o sözü bıraktı. Nasıl sözü bıraktı? Hani önceden kemanını yere vurduydu, "Ben yıllardır şöyle yaptım, yıllardır böyle yaptım," dediydi, tövbe ettiydi ve bir sürü kelam, pişmanlık hikayesi okuduydu bize hatırlarsanız. Artık bu zuhurat onun gönlünde tecelli edince, o hayretten hayrete geçince, gönül Cenab-ı Hakk'ın sıfatsal tecelliyatlarına, esmanın tecelliyatlarına, daha ileri, zati tecellilere mazhar olunca artık sözü bıraktı. Söz yerine ne geçti? Hal geçti. Ve bundan sonrası artık dedi anlatılmaz bunlar, konuşulmaz. Ya? Bunu ancak yaşamak lazım. Bu hayreti idrak etmek, o hayreti yaşamak gerekir. O sıfatsal tecelliyatlara mazhar olmaya devam etmek gerekir. O yüzden artık o hayret makamını anlatmak, o kalbe gelen sıfatsal tecelliyatları anlatmak için Türkçe yetmez. Ona kelimeler yetmez. O çünkü normalde burda o hakikati, o kalbine gelen o hakikati kendisi ifade etmesi mümkün değildir. Çünkü o hakikat perdeleri, o hayret perdeleri dile kelama gelecek gibi değildir. Ancak Hazreti Pir gibi değişik menkıbelerle anlatmak gerekir. Onu direkt anlatmak, onu normalde kelimelere sığdırmak mümkün değildir. O yüzden peygamberler de Kur'an-ı Kerim'de değişik menkıbeler anlatır. Ama ne yazık ki çok özür dilerim, cahil kafalılar, ham kafalılar, işin hakikatinden uzak, maneviyatından uzak olan kimseler, o menkıbeleri küçümserler. Oysa her menkıbe olmasa dahi, büyüklerin anlatmış olduğu menkıbeler kendi içinde hakikat gizler. Bir şeyi direkt konuşsanız karşınızdaki kimse onu algılamayabilir, anlayamayabilir. Ama onu bir menkıbeyle anlatırsanız bunu anlatmak ve karşıdaki kimsenin bunu anlaması daha rahat olur. O yüzden artık o mürşit, o ihtiyar çalgıcı kendi faniliğini de görür ve artık kendisini ortadan çıkarır. Kendisini ortadan çıkarıp meydanı Hakk'a bırakır. Çünkü eğer sen meydanı Hakk'a bırakmaz isen, hala daha hiçliği yakalamamışsındır, kendi benliğinden geçmemişsindir. Artık söyleyen dil var ise, gören göz var ise, tutan el var ise, senin bir hükmün kalmamıştır.

Senin hala daha kendi hükmünü gütmen, senin o hale gelmediğini gösterir. O hale geldiysen gören de odur, söyleyen de odur, hatta daha ileri, dinleyen de odur.

'İhtiyar eteğini dedikodudan silkti. Ona ait bizim ağzımızda ancak yarım bir söz kaldı.' Dedikodu nedir? Hikmete yabancı olan şeylerdir. Dedikodu nedir? Senin yaşamadığın şeyleri anlatmandır. Dedikodu nedir? Bir lafı alıp öbür tarafa götürmendir. Başkasından lafı alıp başkasına götürürsün, dedikodudur. Hakikat dedikoduya aykırıdır. Siz bir başkasının yaşadığını veya söylediğini bir başkasına hikmet olarak aktaramazsınız. Eğer hikmet ehliyseniz o zaman kalbinize gelen hakikati anlatırsınız. Yok kalbinize gelen hakikat yok ise, siz söyleyici olmayın, dinleyici olun. Sufi, iyi bir dinleyicidir. Dinler, sadece dinler. Ya mürşitsindir anlatırsın, ya da müritsindir dinlersin. Mürşitler bir tarafı mürittir, bir tarafı mürşittir. Mürşitler neye mürittir? Allah'a celle celalühûna, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem e. Onun bir tarafı mürittir, onun bir tarafı mürşittir. Kime? İhvanına, kardeşlerine mürşittir. Kardeş olmayana da mürşit değildir. Sebep? Çünkü ihvanına gönülden gönüle bir bağ vardır. Gerçek manada ona tabi olan, gönlünü ona açan, onun gönül dünyasından nimetlenir, feyizlenir, aradığını ve istediğini ondan alır. Ama gerçek bir mürit değil ise yüzeysel bir mürit ise sadece zahiri sohbetlerden alır alacağını. Ama o kimsenin gönül penceresi açıldıysa ve gönül dünyası onun sohbeti almaya hazır ise o mürit o mürşidin gönlünden alacağını alır.

Yok gönlü harekete geçmediyse, kımıldamadıysa, o zaman mürit sadece zahir sohbetlerden alacağını alır. Yanlış mı? Değil ama eksik. Müride lazım olan gönül penceresini açıp gönül dünyasını sohbete hazır hale getirme, tecelliyata hazır hale getirme, esma-i sıfatının cilve-i rabbanisine açık bir hale getirmektir. Dervişin işi budur. Öyle olunca derviş dedikodudan kurtulur. Bir başkasının rüyasını anlatmaktan kurtulur, kendi rüyasını anlatır. Bir başkasının halini anlatmaktan kurtulur, kendi halini anlatır. Bir başkasının kalbine gelen o feyuzatı anlatmaktan kurtulur, kendi kalbine gelen feyuzatla zevk edinir, kendi kalbine gelen feyuzatı anlatır. Eğer normalde bir derviş kardeşinin feyuzatını anlatıyorsa o yine dedikodu yapıyor ve bu meseleler bir de iddia halinde de değildir. O kimse artık kalbine gelen varidata göre konuşur. Ama kalbe gelen varidat da o hayal ürünü olmaması, heva ve hevesten gelmemesi gerekir. O gerçekten ilahi bir perdeden, ilahi bir ses ile gelmesi gerekir. O zaman onun kalbi varidata açık. O zaman onun kalbi nurlanmış. O zaman onun kalbi feraset nuruyla nurlanmış. O zaman onun kalbinde zikri lisani harekete geçmiş. O zaman onun kalbi ilm-i ilahiden ilim almaya başlamıştır. Eğer bu hale gelmediyse derviş sussun, sadece

dinlesin, tabi olsun. Yok o kimse bu hale geldiyse, ona da susmak yasaktır. Çünkü ilmi ket ediyor, yani ilmi donduruyor, ilmi saklıyor. Kalbine gelen ilmi insanlara aktarmıyor. O ilmi kendi malı gibi görüyor, kendisi gibi görüyor. O da onu tepetaklak düşürür. Bu da doğru değildir. Yani bazıları işte böyle hani 'yok, işte çok anlatmaz bizim şeyh efendi', anlatacak bir şeysi yok o yüzden anlatmaz. Eğer onun kalbine ilm-i ilahiden damlamış olsa, o bütün her şeyi yaymaya çalışır. Sahabe bir ayet-i kerime öğrenir, o ayet-i kerimeyi tebliğ ederdi, saklamazdı. Rüyalarını da saklamazlardı.

Hazreti Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ilmi saklamadı. Bir mürşid-i kamil ilmi saklamaz. Bir mürşid-i kamil ilmi örtmez. Bir manevi ilim sahibi kimse o ilmini mezara götürmez. O ilim mezarda lazım değil zaten. O ilim mezarda lazım değil, o ilim dünyadayken lazım, dünyada yaşayanlara lazım. Mezarda lazım değil, öldü bitti. O esnada kaç tane kalp ehli olacak da gidecek onlar mezardan ilim alacak. Kendimi bir yere koymak için söylemiyorum, parantez içinde söylüyorum, Şeyh Efendi bir tek bu fakire dedi: "Oğlum, benim kabrimin başına geldiğinde istediğini soran, istediğinin cevabını alan," dedi. İkinci bir kimse yoktu. İkinci bir kimse yoktu koca dergahta. Dedikodu yapıyorlar hepsi de büyük bir çoğunluğu, Allah muhafaza eylesin. O yüzden bu meselede artık o mürşid-i kamil dedikodudan çıkar. Nasıl dedikodudan çıkar? Başkasının sözlerini aktarmaz. Ben bazen hatta sayfada da veyahut da genel olarak diyorum ki: Dervişin paylaşacağı, paylaşım yapacağı şey bir Kur'an'dır, iki Sünnet-i Seniyye'dir, üç imamların içtihadıdır, dört üstadının sözleridir, büyüklerin sözleridir. Başka bir şey dedikodudan ibarettir çünkü. Başka bir şey dedikodudan ibarettir. Dervişin dinleyeceği, dervişin dinleyeceği Kur'an'dır, Sünnet-i Seniyyedir, hadislerdir yani ya imamların içtihatlarıdır, üstadının sözüdür. Geri kalan dedikodudan ibarettir. Geri kalan dedikodudan ibarettir. "Abimiz şöyle dedi!" Batsın senin abin. "Ablamız şöyle dedi!" Batsın senin ablan. Neden? Yol keser o. Yol keser, dedikodudan ibarettir. Kur'an, Sünnet, imamların içtihadı, üstadın sözü bu kadardır. Geri kalan dedikodudan ibarettir. O yüzden geri kalan bizim dilimizde meşhur bir ibare vardır ya yarım sözdür. Yarım sözle hareket eden yarıda kalır. Yolunu şaşırtırsın insanların. Sebep? Sen yarım söz ehlisin. Yarım söz ehliysen hiç konuşma, hiç mikrofonu eline alma, batarsın. Allah muhafaza eylesin, amin.

"Bu aysü işreti, düzüp koşma uğrunda yüz binlerce can feda edilse değer." Aysü işreti, aşırı derecede güzellik. Aysü, eski dilde bu aysü, Hazreti Pir bunu koymuş. Evet, kız çocuklarınıza isim koyun, yeni doğan kız çocuklarına, yeni doğacak olanlara Aysü! Gidiyorlar böyle gavur isimcikleri koyuyorlar. Arıyorlar, boyna isim arıyorlar. Ne güzel bir isim değil mi? Aysü!

Tabi, aysü ilahi güzellik. Bir veçheden baktığınızda cemalullah, yani Cenab-ı Hakk'ın celal ve cemal tecelliyatı. Çünkü en güzel isimler onundur. O yüzden genelde aysü, aşırı derecede güzel demek. Aşırı derecede yani o aklın üstünde bir güzellik, aklın üstünde bir güzellik. İşret, diyor ya bu aysü işreti, yani aysü işreti de, böyle aşıklar toplanır söz söyler ya, aysü işreti deyince, aşıkların toplandığı bir meclis. Bütün güzellikler orada. Ben onu böyle zikir halakası ama zikir halakasında herkes vecd ehli olmuş. Kendisi kalmamış zikredenlerin. Öyle bir hayret perdesine geçmişler, o ilahi güzelliğin tecelliyatına bırakmışlar kendilerini ve her biri esmanın güzelliğinde kaybolmuşlar. Öyle bir vecd haline, öyle bir sarhoşluğa düşmüşler ve o güzelliği yakalamak, o vecd halini yakalamak için binlerce can feda edilir ya Hazreti Pir de öyle diyor, "Düzüp koşma uğrunda yüzbinlerce can feda edilse değer." Yani o vecd haline ulaşmak, o güzelliklerin tecelliyatına mazhar olma ve o Cenab-ı Hakk'ın cemal tecelliyatında yok olma, fena olma. Bu muhteşem bir şey. Bu, bunun, tabiri caizse perdenin aralandığı yer zikrullah halakasıdır. Boş muhabbetlere kanmayın, zikrullah halakasının kıymetini bilin. Bu dünyadayken bilin. Bu cemal perdesi ancak halaka-i zikrullahta aralanır. Çünkü o kimse halaka-i zikrullaha oturduğunda geçmiş günahları affolur. O Allah'ı zikrettikçe Allah da onu zikreder. Allah onu zikrettikçe o kimse kendi çabası olmadan parlar. Allah'ın onu zikretmesi demek onun gönlünün, en aşağıda onun gönlünün tecelliyata açık, gönlünün tecelliyata mazhar olması demektir. En aşağısı cemal dalgalarında, cemal perdelerinde onun dolaşması demektir. İşte o güzelliği görmek, o Cenab-ı Hakk'ın cemal tecelliyatına mazhar olmak, o Cenab-ı Hakk'ın aşkında fena olmak, fenafi'l aşk olmak, fenafil aşk olmaktır o. Artık o kimse şeyhinde fena, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem de fena, bütün fenalardan geçip fenafi'l aşk olmaktır o. Aşkta fena olmaktır. Aşkta fena olmanın yoluna binlerce can feda etse az gelir. Bütün malını, mülkünü feda etse az gelir. Bütün nefeslerini feda etse az gelir. Bu dünyada onun karşılığı yoktur, Fenafi'l aşkın. Yüz bin canın olacak ki saniyede verirsin, saniyede! Orada dervişin, orada sufinin hedefi fenafi'l aşk olmaktır. Çünkü ancak o zaman kalp cemal sıfatının tecelliyatına mazhar olur. Kardeşler, arkadaşlar, canlar! Ben size yolun kısasını anlatıyorum. Ben uzun yol anlatmıyorum size. Benim uzun yol gidecek zamanım yok. Ben tez canlı bir insanım, beklemeye hiç gelemem ben. Tez varmalıyım varacağım yere. O yüzden tez fenafi'l aşk halini yakalayın. O yüzden yüz bin can ne olacak ki? Yüz bin dirhem ne olacak ki? Yüz bin altın ne olacak ki? O hal ile hallenmeye bütün dünyayı feda etseniz yine az gelir.

'Can ormanındaki avcılıkta doğan ol. Cihanın güneşi gidip canla oyna.' Bu dünya dediğiniz şey nefis ve heva hevesle doludur. Bu dünya dediğiniz

şey karanlıkla doludur. Bu dünya ancak ve ancak senin gönlünün aydınlanmasıyla aydınlanır. Ve bu vücut karanlıktan ibarettir. Bu vücudu aydınlatacak olan senin kalbine gelen tecelliyattır. O yüzden vücut da karanlıktan ibaret bir metadır. Öyle olunca sufi, bu can ormanında, bu karanlığın içerisinde doğan gibi avcı olmalı. Neyle, nasıl oynamalı? Güneşle oynamalı. Güneşin diyor, ne diyor? "Cihanın güneşi, gidip canla oyna." Git onunla oyna, ona yaklaş. Cihanın güneşi Allah'tır. Sen bu nefis karanlığından kurtul, bu dünya karanlığından kurtul, bu heva heves karanlığından kurtul, bu vesvese karanlığından kurtul, bu aşksızlık karanlığından kurtul, bu sevgisizlik karanlığından kurtul, bu mal sevgisi karanlığından kurtul. Bütün seni Allah'a yönelmeni engelleyen her şey karanlıktır. Bu karanlıklardan kurtul, ona yaklaş. Onunla yan, onda var ol, onda yok ol her nefes ve bu hale gelince o zaman sende söz bitecek. Bu hale gelince sende dedikodu bitecek. Bu hale gelince sende heva heves de bitecek. Sen aşkta fani olursan karanlıktan aydınlığa çıkacaksın. Aşkta yani ilahi aşk, benim buradaki aşktan kastım Allah'tır. Sen onda fena olursan o zaman normalde bütün bir şekilde kemale erenlerden olacaksın. Allah cümlemizi onlardan eylesin, amin. O, o yüzden ihtiyar dedikodudan kurtuldu, heva hevesten kurtuldu, maleyani şeylerden kurtuldu. Artık geriye çekildi ve söz bu manada, evet, ne anlatılırsa anlatılsın eksik kaldı.

"Yüce güneş, can veregelmiştir. Her nefeste boşaldıkça doldururlar. Ey manevi güneş, can ver de eski cihana yenilik göster." İnsanın vücuduna akıl ve ruh gayb aleminden akar su gibi gelmekte.

Her nefeste sen nefesini boşalttıkça yeni bir nefesle o seni doldurur. Bu işin zahir tarafı. "O ölü toprağa hayat verir." (Fussilet, Ayet 39) Sen bir ölü topraksın. Sen bir ölü topraksın, o ölü toprağa can veren Cenab-ı Hak. Yani nasıl güneş bütün dünyaya can verir, bitkiler, hayvanlar, insanlar o güneşin ışığından, ısısından faydalanır. O güneş dünyanın hayat bulmasına sebep olur. Burada Hazreti Pir "yüce güneş" diyor. Yüce güneş deyince ben bunu Allah'ın zatı tecellisi olarak algıladım. Bir başkası bir başka şekilde algılayabilir. O yüzden istersen ona zati tecelli de istersen ona Muhammedi Mustafa'nın(s.a.v.) nuraniyeti de, istersen sen onu mürşid-i kamilin nuraniyeti de aslında baktığında Hazreti Mevlana'ya göre bunların birbirlerinden farkı yoktur der, Hazreti Pir öyle söyler. Çünkü Hazreti Pir vahdet-i vücudun adını anmaz ama söylemleriyle onu anlatır ve hikayelerle meseleyi oraya getirir. O yüzden burdaki can vermek biyolojik değil, burdaki can vermek manevidir. O bir kimsenin gönlünü uyandırmak, bir kimsenin gönlünü ihya etmek, nefsin karanlıklarından ona nefes verip, ona zikrullah verip onu aydınlığa çıkarmaktır. Bunu mürşit üzerinden tecelli etse de asıl ona can veren

Allah'tır. Bunu bir peygamber üzerinden tecelli etse de manevi bu manada asıl canı veren yine Allah'tır. Avam, yeni derviş onu mürşidin üzerinden görür, onu Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem in üzerinden görür. Nur Allah'a aittir, ilim Allah'a aittir, hidayet Allah'a aittir. Rahman olan Allah'tır, Rahim olan Allah'tır. Bütün tecelliyat Allah'ındır, bütün fiiliyat Allah'ındır. Maddi manevi ona can veren Allah'tır. İnsanı nefsin karanlıklarından aydınlığa çıkaran Allah'tır. Dünyanın karanlığından onu aydınlığa çeken Allah'tır. Onun önüne perdeleri açan Allah'tır. Ona fiiliyatları gösteren Allah'tır. Ona esma-i sıfatlarının tecelliyatına mazhar eden Allah'tır. Mürşit de Allah'ın maşası hükmündedir, Allah'ın maşasıdır.

O yüzden normalde o manada baktığında hani Hazreti Pir "ister o mumdan yan, ister bu mumdan yan" der. Çünkü hepsi de bir mumdan yanmıştır. O yüzden o gönlü uyandırmak, o nefsi uyandırmak, her nefes alışverişte o kimse zat-ı ilahinin tecelliyatına mazhar olması Cenab-ı Hakk'ın o kimsenin üzerinde lütfudur, ihsanıdır, ikramıdır. Çünkü her nefes alışverişte onunla alışveriş olur. Bazen biz dervişlere çift esma veririz. Hu esması, hay esması çift okunur. Hu yaptığında hem esmayı dışarı verirken hu der hem de esmayı içeri alırken de hu der. Hem esmayı dışarı verirken "Hay, hay!" der, esmayı böylece ikili okur ki hem esmayı dışarı verirken hay der hem de esmayı içeri alırken hay der. Bu sefer o derviş hem nefesi verirken de doludur, nefesi alırken de doludur. O hu verir, hu alır, hay verir, hay alır, kayyum verir, kayyum alır. Alışveriş onunladır, alışveriş onunladır. O gönlün uyanıklığını veren, o nefesin uyanıklığını veren Allah'tır celle celalühû. İster bir velinin üzerinden versin, ister bir çöpün üzerinden versin, ister bir kayanın üzerinden versin, ister bir karıncanın üzerinden versin, isterse o bir denizin dalgasından versin, isterse denizin kenarında karanlıkların içerisinde denizden "huuu" diye ses versin, o onundur, onu iki görme! Nereden gelirse gelsin esma sana esma ondan gelir. Esma ondan gelir! Sen zakir esmayı böyle verdi dersin, değil, ikiliktir o. Zakirin üzerinden esmayı veren de odur. Sen dersin ki "Şeyh efendi esmayı böyle verdi." Zahirde görünen odur. Esmayı veren odur, esmayı alan da odur. "Kim Allah'ı zikrederse Allah da onu zikreder." Bu ayet-i kerimenin tefekkürüne ne akıl yeter ne kalp yeter, yetmez. Bu her şeyin üstünde bir şeydir, yetmez. O yüzden o her verişte ve alışta o doldurur, o boşaltır. Dolan da odur, boşalan da odur. O her an bir iştedir, her an zikredeni zikretmektedir. Öyle olunca o ölüye hayat verir, o diriden ölü çıkarır, ölüden diri çıkarır. O istediğine istediği tecelliyatı yaşatır. O yüzden o nefsin karanlıklarından kurtulup, nefsin karanlıklarından kurtulup kalbin aydınlık deryasına, denizine o kimsenin kendisini atması gerekir. Bu kibirle olmaz, bu gösterişle olmaz, bu heva hevesle

olmaz, bu nemelazımla olmaz. Bu illaki illaki aşıklıkla olur, illaki zikirle olur, illaki gönül vermekle olur.

O yüzden Hazreti Pir burada devam ediyor: "Ey manevi güneş, can ver de eski cihana yenilik göster." Ben bunu sözümün başında söyledim, "Allah celle celalühû" dedim. Çünkü benim nazarımda o manevi güneş Allah'tır celle celalühû. Hazreti Pir Allahu Alem onu kastetti. Ve o kimse, "Can ver de eski cihana yenilik göster" deyince, ona yeni bir can ver. Eski candan bıktık, usandık. Ey güzeller güzeli, sen canımızı o ilk günkü gibi güzelleştir. Hani yarattıydın ya bizi? Yarattığın zaman kendi ruhundan üflediydin. En temiz halimizdi bizim kendi ruhundan üflediğinde. En temiz halimizdi. Hiçbir şeye bulanmamıştık, hiçbir şeye karışmamıştık. Hiçbir şey, hiçbir şey bizim üzerimizde ağırlık yoktu. Sen kendi ruhundan bize bir ruh üfledin ya ve sonra bizi sürdün, gönderdin ya. Biz o günden beri her şeylere bulandık. Toza toprağa, çamura bulandık. Kire, pise, pasa bulandık. Biz her türlü yanlışlığa, her türlü eksikliğe bulandık. Nefsimiz neyi emrettiyse onu yaptık, hala da yapıyoruz ama ümit ediyoruz sen her an bize yeni bir can üflersin. Bizi yeniden tertemiz edersin. Bunu beklemekteyiz biz. Hani baharı bekleyen kumrular gibi yeniden bizi temizleyip kendi katına almanı bekleriz, tozumuza, toprağımıza, kirimize, balçığımıza bakmadan. Senin indinde bizim kirimiz ne olur ki? Senin indinde bizim tozumuz ne olur ki? Senin indinde bizim yanlışlığımız, eksikliğimiz ne olur ki? Biz sana iman ettik. Senin varlığına, birliğine, sıfatlarının tecelliyatına iman ettik. Biz bu iman üzerinde durup seni hasbelkader eksik zikretmeye devam ediyoruz. Sen bize yeniden can ver, amin. Bizi yeniden ihya eyle, amin. Gönüllerimizi tenvir eyle, amin. Gönüllerimize tecelli eyle, amin. Bizleri ilahi aşkınla aşklananlardan eyle, amin. Bizleri ilahi aşkınla süslediklerinden eyle, amin. Bizlerin dillerini zikrullah ile ıslak olanlardan eyle, amin. Bizlerin öyle gönüllerini tertemiz eyle ki sen oraya misafir ol ya Rabbi, amin ve sıfatsal tecelliyatlarını mazhar eyle, amin. Esma-i cilvelerini orada bizlere göster, amin. İlm-i ilahini bizim gönlümüze akıttığın gönüllerinden eyle, amin. Bizim gönlümüzü öyle eyle ki biz seninle orada konuşalım. Biz seninle dertleşelim, biz seninle halleşelim. Ya sen söyle biz dinleyelim ya da biz yarım yamalak sözlerimizi anlatalım. Senin önünde bizim anlatmamız Musa'nın asasına anlatmak gibi olur ama sen söyle biz dinleyelim, amin. Sen anlat biz idrak edelim, amin. Sen tecelli eyle biz onunla süslenelim, amin. Ecmain.

"İnsanın vücuduna akıl ve ruh gayb aleminden akar su gibi gelmekte." Ruhu kendinden üfledi. Ruh bizim değil zaten. Ruhla beraber aklı da bize üfledi. Akıl da bizim değil. O yüzden akıl Cenab-ı Hakk'ın insana lütfettiği bir ikramdır, bir ihsandır, hediyedir ve Hazreti Pir diyor ki: "Bunların her

ikisinin de kaynağı gayb alemidir." Yani onun katından gelmektedir, onun ilm-i ilahisinden gelmektedir. Çünkü hani Cenab-ı Hak Adem'i yaratırken onun şeklini tamamladı. Bütün her şeyini dizayn etti ve onu en güzel demeyeyim de "ahsen-i takvim" üzerine yarattı. Ahsen-i takvimi güzel demek ahsen-i takvimi anlatmaya yetmez. O yüzden bazı Kur'ani terimler vardır. O terimleri anlatmak için Arapça bile yetmez. Orada bütün diller suskun kalır. Kur'an Arapça indirilmiştir ama mana itibariyle Arap dili onu anlatmaya yetmez. Onu dünya dillerinin hiçbirisi de anlatmaya yetmez. Kur'an öyle bir sırlı ilahi kitaptır. Onun normalde çok iyi Arapça da bilse bir kimse mana itibariyle onu anlatamaz. İşte ahsen-i takvim de böyle bir kelimedir, insanı anlatmaya diğer kelimeler yetmez. O ancak ahsen-i takvim üzerine yaratılmış bir varlıktır. İnsan ne yazık ki güdük dillerle bunu anlatmak, anlamak da mümkün değildir zaten. Buna bakarsan hiçbir dile hakaret değildir. Ahsen-i takvim ilahi bir kelamdır. O ilahi kelamın ancak o kimse manasını anlayabilir. Zaten maksat manada gizlidir, sözde değildir. Söz gelir geçer; mana, hakikat kalıcıdır ve ne yazık ki insanoğlu hakikatten uzaklaştı ve gönüller hakikate kapandı. Gönüller hakikate kapanınca sığ sözlerin arkasına saklandı insanoğlu ve dini de sığ sözlerle anlamaya çalıştı ki en büyük handikap bu. Oysa din manaydı. Kur'an bir manaydı. Hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) , bir manaydı. Mürşid-i Kâmiller bir manaydı. Pir Efendiler bir manaydı ama kimse o mananın peşine düşmedi. Herkes işin, sözün süslüsüne baktı, kıyafetin süslüsüne baktı, şatafatına baktı. Mana ortadan kalktı, yetim çocuklar gibi kıyıda köşede kaldı.

O yüzden "ahsen-i takvim"i en güzel şeyi, en güzel şekilde yarattı demek, ahsen-i takvimi anlatmak demek değil. Çünkü ahsen-i takvimin arkasında Cenab-ı Hakk'ın "ruhumdan üfledim" dediği ruh var. Bu manayı anlamazsa insan, ahsen-i takvimi anlaması mümkün değildir. Cenab-ı Hak, kendisini bir kimseye tanıtmazsa o kimsenin ahsen-i takvimi anlaması mümkün değildir. Allah bir kimsenin gönlünü ferasete açarsa ancak o kimse ahsen-i takvimin manasını anlayabilir. Ancak o kimse o zaman Kur'an'ın manasına ulaşabilir. O da kendi zaviyesinden, kendi kalp dünyasından, kendi kalbine gelen tecelliyat kadar ama o orda bitmez, bitmek tükenmek bilmeyen bir ilmin kapısında durmaktır manâ ve Cenab-ı Hak o insanı, Adem'i yarattı ve ona kendi ruhundan üfledi. Bunu düşünmez insan. Bunu düşünmez. Kendi kendine bunu tefekkür etmiş olsa, ben bunu akıl üstü, kalp üstü bir şey. Onu neye benzetirsiniz? Hiçbir şeye benzetemezsiniz. Bir tek insan onun kendi ruhundan üflenmiş halidir. Yani insan aslında manadan ibarettir. İnsan manadan ibarettir çünkü onun üflediği ruhu taşımaktadır. Onun üflediği ruhu taşımaktadır. Bunu düşününce insan, bunu tefekkür edince o zaman insan tabiri caizse ancak Allah'a layıktır. İnsan dünyaya

layık değildir. İnsan ancak Allah'a layıktır. İnsan Allah'adır çünkü. Allah insanı kendisi için yaratmıştır. Kendisi için yarattığı için ona ruhundan üflemiştir. Ruhundan üfledi. Hatta ayet-i kerimede "ruhumdan" der, ruhumdan. (Hicr Suresi, Ayet 29). O yüzden insanın ruhu mekan olarak ötelerdedir, dünyaya ait değildir ve o direkt tabiri caizse Allah'a bağlıdır, sana bağlı değildir. Eğer o kimse gönlünü ruhunun sahibine bağladıysa, aşkını, muhabbetini, tabiyetini, komple her şeyini ona bağladıysa o gayb aleminden gelecek olan bütün her şeye mazhar olur ve varidatlar, ilhamlar, hayretler, o esma-i sıfatlarının sonsuz tecelliyatları o kimsenin gönlünde neşvü nema bulur. Bana hakkınızı helal edin, bu gecelik bitsin, daha fazla devam ettiremeyeceğim. Tekrar hakkınızı helal edin. Benden yana da helal olsun. Geceniz hayır olsun. El-Fatiha maassalavat. Amin.

"Kimsenin suçu günahı yok bunda.
Ben kendi kendimi ateşe attım.
Sevme dediler sevdim.
Kül oldum yana yana. İçme dediler içtim.
Bu dertler azdır bana. Artık bu yoldan geri dönemem.
Bu benim kaderim.
Bu benim yazım..."

Destur diyeceğiz, unutmayacağız da bu dondu kaldı, dayanamadı bana, bu da dayanamadı. Bu ara bunu da söyleyeyim canlı yayında da bazen bu ara, ne o, mesajlara da cevap veremedim. Artık benim tövbem, helalleşmem de helalleşmeye muhtaç. Haklarınızı helal edin. Hoş baştan söyledim, bundan sonra artık benden fazla bir hayır gelmez. O yüzden artık böyle yarım yamalak, böyle yırtık pırtık bu hayat böyle devam edecek gidecek. Tabi illaki kimisi çok cevap bekliyor, cevap veremiyoruz. Öyle çok cevap bekleyenler derslerini iade edip başka bir şeyhe de intisap edebilirler. Bu konuda herhangi bir, ne o, gücenme, alınma yapmam. Haklarımızı helal ederiz, geçeriz. E biz de artık bundan sonra neydi? Yarı ölüyüz. Bak kabir taşımız da hazır elhamdülillah. Destur. Eyvallah. Selamünaleyküm. Destur dedim, bak unutmadım yani...

21 HAZİRAN 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/ZCMbLg_HmwU?si=y782374XzOffXSYJ

MESNEVİ-İ ŞERİF 2223-2229. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayan ve haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Müslümanlara haksızlık, hukuksuzluk yapılıyorsa; nerede Müslümanların kanı, namusu, şerefi, haysiyeti, toprakları ayaklar altına alınıyorsa, Cenab-ı Hak hepsini de kahru perişan eylesin. Hepsinin de güçlerini yok etsin. Hepsini de dağıtsın, perakende eylesin. Hepsini de yerle yeksan eylesin. Müslümanların intikamını almayı nasip ve müyesser eylesin. Filistin'e özgürlük nasip eylesin. İsrail'i dağıtsın, perişan eylesin. Doğu Türkistan'a özgürlük nasip eylesin. Tüm Müslümanlara özgürlük nasip eylesin. Müslümanları esir tutanları kahrı perişan eylesin. Amin. Ecmain.

Hazreti Pir, çalgıcı hikâyesinden direkt başka bir konuya geçti. Konu başlığı; bu, burası, biraz böyle hem fıkıhî hem felsefî olarak buna böyle bakılabilir, normalde tasaddukun, sadakanın, zekatın nerelere, nasıl verilmesi ile alakalı:

"Her pazar yerinde: 'Ya Rabbi, muhtaçları doyuranların her birilerine verdiklerine karşılık mükafat ihsan eyle. Ya Rabbi, vermeyip saklayanların mallarını da telef et, onları zararlandır!' diye dua eden iki meleğin dualarını tefsir ve o verici kişinin Allah yolunda mücahit olduğu, heva ve heves yolunda müsrif olmadığı." (Konu bu.)

"Peygamber dedi ki: 'Öğüt vermek üzere iki melek hoş bir surette nida ederler: 'Ey Allah! Muhtaçlara, ihtiyaçları olan şeyi verenleri doyur,

verdikleri her dirheme karşılık yüz bin ihsan et. Ya Rabbi, malını esirgeyenlere de ziyan içinde ziyandan başka bir şey verme!' "

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri hadis-i şerifte şöyle buyurdu: "Her sabah iki melek iner. Birisi şöyle dua eder: 'Ya Rabbi, malını senin uğrunda harcayana yerine yenisini ver!' Diğeri de şöyle dua eder: 'Ya Rabbi, malını vermeyip cimrilik edenin malını helak et!'" (Buhari ve Müslim hadisi)

Hazreti Pir, bu hadisin metnini konu başlığı olarak almış. Hani konu başlığında "İki melek pazar yerine iner, böyle dua eder." dedi ya, o bölümün hadisteki karşılığı bu. Hani biz Mesnevi beyitlerini, Kur'an-ı Kerim ve sünnet ile şerh etmeye çalışıyorduk. Yani Hazreti Pir Mesnevi'yi Kur'an ve sünnetin şerhi olarak, tefsiri olarak yazmış. Biz daireyi tersine döndürüyoruz. Hani Mesnevi beyitlerini Kur'an, sünnetle anlamaya, öğrenmeye çalışıyoruz. O yüzden Hazreti Pir bu hadis-i şerifi konu başlığı olarak almış ve tekrar ben hadis-i şerifi okumak istiyorum. Resulullah Efendimiz şöyle buyurdu sallallahu aleyhi ve sellem : "Her sabah iki melek iner, birisi şöyle dua eder: 'Ya Rabbi, malını senin uğrunda harcayana yerine yenisini ver.' Yani buradaki ibare çok önemli, senin uğrunda harcayana, başka bir noktada değil, Allah yolunda, Allah uğruna harca. İkincisi, melek nasıl dua ediyor: 'Ya Rabbi, malını vermeyip cimrilik edenin de malını helak et, amin.'" (Buhari, Müslim hadisi). Şimdi böyle olunca iş çok sert bir düzlemde gidiyor. Tabi Hazreti Pir devam ediyor: "Allah yolunda harcayanlar mücahittir." diyor. Mücahit ne demek? İşte Allah yolunda savaşan, mücadele eden kimseler. Hazreti Pir Allah yolunda malını harcayanı da mücahitler sınıfına koyuyor. Çünkü Bakara, ayet 261: "Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, yedi başak bitiren bir tohum gibidir." Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, yedi başak bitiren bir tohum gibidir! Hazreti Pir devam ediyor. Mallarını harcayanlar mücahitti ama öbür tarafta ne dedi: "Cimriler helak olur." Cimri bir kimse de bakın, "Cimriler helak olur." derken sadece malları helak olur demedi; "Cimriler helak olur." dedi. Ali İmran, ayet 180: "Allah'ın fazlından kendilerine verdiklerinde cimrilik edenler bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır, bu onlar için bir şerdir. Kıyamet günü cimrilik ettikleri şey boyunlarına dolanacaktır."

Hani Hazreti Pir "Cimriler helak olsun." derken, bunun da karşılığında ayet-i kerime, ayeti kerimede Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'de Ali İmran Suresi, ayet 180'de diyor ki: "Allah'ın fazlından kendilerine verdiklerinden cimrilik edenler..." Yani Cenab-ı Hak sana fazlından bir şey vermiş, sen o konuda cimrilik ediyorsun. Bu maddi bir şey de olabilir, bu manevi bir şey de olabilir. Maddi dediğimiz paradır, puldur, maldır, mülktür. Manevi dediğimiz

ilim, bir ustalık, bir şeyde bir sanat erbabı olmak, usta olmak veyahut da manevi ilim erbabı olmak, manevi olarak bir ilmi var onun. Bu da dahil buna. Bunda cimrilik edenler ne oluyor? Helak oluyor. Çünkü Cenab-ı Hak onu kendi fazlından verdi ona. Sen kendince "Ben çalıştım da ben çabaladım da ben okudum da ben şunu yaptım, ben bunu yaptım, ben ben ben ben ben..." değil bu. Bu Cenab-ı Hakk'ın fazlı, ikramı, ihsanı bu. Evet, senin gayretin vardır, çalışman vardır ama bu Cenab-ı Hakk'ın direkt ikramı, ihsanı bu. Sen onu kendi kendine "Ben ben ben." deme, Allah muhafaza eylesin. O yüzden cömertlik Cenab-ı Hakk'ın sıfatıdır, cimrilik ise insan nefsinin sıfatıdır. Bunda bir de ben zaman zaman sohbetlerde bahsederim ya, bir de cûd ehli olmak vardır. Cûd ehli olmak, Cenab-ı Hakk'ın kendi zatullahına ait bir, direkt zatından çıkan bir sıfattır. O nedir? Bir yerde eksikliği gördün, ihtiyacı gördün, sen istenmeden hareket ediyorsun. Bu cûd ehli olmak. Cömertlik ise isteyene vermek, "İhtiyacım var." diyene vermek. Cûd ehli olmak, baktın burada bir ihtiyaç var, sen kendiliğinden, istenmeden onu verdin. O da cud ehli olmak. O yüzden malını Allah yolunda harcamak, insanın malını Allah yolunda harcaması, insanın kendi kendisini yakması gibidir. Nasıl kendi kendisini yakması? Bir madeni yakarsan, kaynatırsan, onun saf yönü çıkar meydana, curufu çıkar onun. İşte Allah yolunda harcamak, bir insanın curufunu atıp onun saf bir hale getirmesidir, curufunu dışarı atıp saf haline getirmesidir. O yüzden normalde ateşin içerisinde altın kalsa, içindeki demiri, bronzu, bakırı çıkar, altın saf hale gelir. Malını harcayan, Allah yolunda malını harcayan kimse saf haline gelir. Allah yolunda malını, mülkünü, ilmini, zamanını, mesaisini harcamayan kimse ise curufuyla kalır, karışık olur. Çünkü nefis Allah yolunda olmayı istemez.

Allah yolunda olmak tırnak içerisinde sadece para değil, sadece ilim değil, zamanla alakalı mesele de var. Yani sen buraya sohbete geldin şimdi, zaman harcadın. Bir yere sohbete gidiyorsun, zaman harcıyorsun. Başka bir yere giderken bir de para harcıyorsun, bir de sen nefsini koyuyorsun ortaya. Kazası var, belası var, cezası var, radarlar var...Her virajda devlet pusu kurmuş öyle. Tabii virajı dönüyorsun, bakıyorsun kamerayla karşı karşıyasın, gülümse! Gülümsemek üç bin lira. Tebessüm ediyorsun. Öyle devletimize kızmıyoruz, bir de işin o tarafı var. Erdoğan, kaç radar geçtin gelirken? Altın, yedi tane var. Acaba dedim bana mı hususi yapmışlar diye? Demek seninki de aynı. Tabii bir de işin o tarafı var. Yola çıkıyorsun, sadece benzin değil, köprü değil, HGS, yol, mol, ıvır zıvır değil. Ya? Bir de radarlar var. Yani devlet yol yapmış basasın diye, basıyorsun, bir de radardan yolun parasından fazla senden alıyor. İşin bir de bu tarafı var. Harcıyorsun yani. Allah için yola çıktın, ticaret için yola çıktın, akraba ziyaretine yola çıktın, dikkat

et. Seksenden yukarı gitme, bazı yerlerde otuza düşürüyor, seksen de kurtarmıyor. Tam bir soygun var. Hukuki, her soygun hukuksuz olacak değil. Asıl soygunlar hukuki olanlardır. Onda kimsenin canı, hani soygunu yapanların hukuken cezai ehliyetleri yok, bu farklı bir şey. Allah bizi affetsin. O yüzden ama bir kimse hevası için, heva hevesi için harcarsa, heva hevesi için infak ederse, sadaka verirse, "Aman desinler." diye böyle bir şey yaparsa, onunki de müsriflik olarak nitelendiriliyor. Yani o kimse savurgan kimse, o kimse doğru bir noktada değil.

(Telegram yayını yokmuş. Açtım, benim suçum yok. Yok, var Telegram, ha bağlanmamış, bağlanacağım diye uğraşıyor. Ne yapayım işte ben de şey özürlüyüm, ne diyorlar buna? Teknolojik özürlülük. Bağlanacağız şimdi. Diyeceğim şimdi, "Hep bu işler Salim'den oluyor." diye. Salim de şimdi diyecek ki, "Ya ben günah keçisi oldum." diyecek. Salim yok mu? Salim, gözümden ayrılma! Sen bunu takip edeceksin, ordan böyle el sallayacaksın bana. Ben "Ne var?" diyeceğim. Sıkıntı yok. Öyle kasma kendini çok, hani "Ben şimdi nasıl müdahale edeyim filan." Deme. Ordan banırı banırı vereceksin, telegramdan kesinti var diye. Bağırmak değil, banırmak. Aç kapa yapayım mı telegramı veya telefonu? Bağlanıyor diye düşünüyor daha bu. Seninki de mi düşünüyor? Aç kapa yaptım, sizin taktiğinizi uyguluyorum. Siz böyle tamir ediyoruz diye görünüyorsunuz, aç kapa yapıyorsunuz, çalışıyor. Ondan sonra "Tamir ettik." diyorlar. Bağlandı mı?)

Banırlamakla alakalı bir şey söyleyeyim mi size? Hadi bir sohbete ara vermiş olalım. Şimdi benim annemin halasının oğlu vardı, Allah rahmet eylesin, adı Balcı Hüseyin'di. Uzun boylu, zaten annemin baba tarafı hep uzun boylu böyle, uzunlar yani. Bu Balcı Hüseyin abi bizim annemle tabi işte kuzen oluyorlar, kardeş çocukları. Babamla da arası çok iyi. Zaten bizim eve birisi girip çıkacaksa babamla arası çok iyi olacak, yoksa bizim eve kimse girip çıkamaz öyle. Kadın erkek hiç değişmez. İsterse akraba olsun, hiç önemli değil. Babam Allah rahmet eylesin öyle bir insan. Velhasıl bizim Balcı Hüseyin abinin en büyük handikaplarından birisi, kadın dayanmıyor buna. Bizim bildiğimiz altı yedi tane eşi oldu. Evleniyor, boşanıyor, böyle bir şey oluyor, böyle yani ne zaman evlendi, "A evlenmiş Hüseyin abi!" "A boşanmış Hüseyin abi!" Boşandığını şurdan anlıyoruz: Bütün eşyalarını çuvala koyuyor, anneme getiriyor yıkanması için, ütülenmesi için. En son bir evlendi, boşanmıyor bir türlü. Ya biz bekliyoruz hani bundan da boşanacak diye, yok yani böyle merak etmeye başladık, neden boşanmıyor diye. Neyse biz artık gelin diyoruz ona tabi, yedinci mi, sekizinci miydi neydi o. Annem deşti bunu, hani nasıl gidiyor diye. Bizim yanımızda oldu muhabbet, oradan biliyorum. Diyormuş ki şimdi Hüseyin abi başlıyormuş

söylenmeye, bağırmaya. "Banır Hüseyin, banır! Banırdıkça açılırsın Hüseyin, banır Hüseyin!" diyormuş. O temelli kızıyormuş bu sefer ama o "Banır Hüseyin!" diyormuş. Bizde bu "banır" kelimesi kaldı. Annem bazen "Banırı banırı vereceğim." diyordu, hani "Bağıracağım." demiyor, o lafı, kelimeyi telaffuz ediyordu. O yüzden bizim ailede ordan kaldı banırmak.

Tabi Hüseyin abi bizim Allah rahmet eylesin, muzip bir adamdı, enteresandı böyle. Ben bir gün cuma günü çarşıya gidiyorum, kadının birisi çevirdi: "Oğlum, burada." dedi, "Hoca Hüseyin varmış, nerede evi?" dedi. Lan bir durdum, "Hoca Hüseyin olsa olsa bizim Hüseyin abidir bu." dedim. "Dedim filanca yerde, orada." dedim, "Çıra kesiyor." dedim, "O" dedim, "Bak." dedim, "Uzakta." Sonra Hüseyin abiye sorduk biz gene, bize geldi. Dedim "Hüseyin abi bu ne Hoca Hüseyin?" "Ya" dedi, "Filanca köye." dedi, "Arıları götürdüm." dedi, "Orada bir kadın geldi." dedi, "Benim." dedi, "Kızım evlenemedi, evde kaldı." demiş, hani evlenemedi bir türlü demiş. "Demiş ya ben ona bir muska yazayım, anında evlenir o." demiş. "Sen al bir kağıdı, muska gibi yap, içine kargacık burgacık bir şeyler yaz, bir de bal mumundan yapıştır onu." Bir de demiş ki "Bunu taşıyacak evleninceye kadar." demiş, "Çıkarmayacak, atmayacak da. Nereye gidiyorsa bunla gidecek." demiş. Demiş evlenecek gidecek. Sen kızın nasibi çık, bir haftada evlen! Bütün köy bunu duydu, yandaki köyler dahil. Her Cuma sıraya, "Hoca Hüseyin!" oldu bizim Balcı Hüseyin.

Bir tane daha bir şey söyleyeyim, muhabbeti kapatayım. Şimdi ara bu şey oldu, ne o, mani sıfata girdi telegramdan. Sen köye git, bir arıları götürmüş. Bunda çok arı var ama iki kamyon arı var bunda, öyle beş on kovan değil yani, öyle kıytırık arıcı değil yani. Köye gitmiş, demiş "Ben tüccarım, ihracat ithalat yapıyorum." Demiş "Avrupa'ya çok affedersiniz kaplumbağa gönderiyorum." demiş. "Toplayın istasyona." demiş, "Demir yoluna getirin kelepirlerle." demiş, "Sayacağım tanesi şu kadar para, hepinizin parasını da vereceğim." demiş. Bana anlatıyor,

"Mustafacığım." diyor, "İstasyona bir indim." diyor, "Gözünün alabildiği yer." diyor, "Kelepir."

"İçleri." diyor, "Kaplumbağa dolu. Bütün köylü beni bekliyor." diyor. "Hemen." diyor, "Kamyonları çağırdım." diyor, "Arıları yükledim." diyor. Oradan kaçmamış gene, istasyona gelmiş. Son oturay çünkü geçecek oradan, Bayındır'a gelecek. Demiş ki "Bunları topladınız ama bir şeyi unuttum size" demiş, "Bunların erkeğini dişini ayırın." demiş. Köylüler anlamış, bunun arkasına takılmışlar. Bu oturaya zor atmış kendini. Bitti!

Evet, bir kimse hevası için mal harcarsa ne olmuş? Bu da o kimse müsrif oluyor. Çünkü heva hevesinden yapıyor. Yani nefsinden yapıyor, zevkinden

yapıyor, gösteriş için yapıyor, dünya sevgisi için yapıyor, "Desinler." diye yapıyor. Hani birisi sağ elin verdiğini sol eli görmeyecek ya, öyle yapmıyor. Herkese gösterecek illaki, herkesin içinde bir şey yapacak, herkesin içinde bir şey diyecek, dillendirecek. Orada heva giriyor, orada nefis giriyor. O normalde hemen birisi dillendiriyorsa o heva heves yapıyor, bir başkasının yanında görsün diye veriyor o. Heva hevesinden yapıyor o. Öylesini kabul etmeyeceksin de zaten. Sebep? Heva hevesinden yaptı çünkü. Onu kabul etmemekte ibadet. Sebep? Onun heva hevesini engellemiş oluyorsun, onun heva hevesine bu noktada "dur" diyorsun. Yoksa onu alırsan o heva hevesini tatmin edecek, o heva hevesini bu noktada canlı tutacak. Değil! Onun heva hevesini durduracaksın. "Biz mal kabul etmiyoruz, biz para kabul etmiyoruz, bizim böyle bir şeyimiz yok." diyeceksin ona. Onun heva hevesinin önünü açmayacaksın.

Hani geliyor, birisi geldi diyorum ya, anlatıyorum. Bana diyor: "Bu Cafer'den şikayetçiyim ben." "Ben de şikayetçiyim." dedim. "Ben." dedi, "Süleymancılara yardım ediyorum, Fethullahçılara yardım ediyorum, Risalecilere yardım ediyorum, particilere yardım ediyorum...Buraya da yardım edeceğim, almıyor dedi. "Doğru, bu almaz." dedim ben. Bak şimdi bu adam bunları sıralıyor, heva hevesini koyuyor orta yere. Birisi bir fukaraya bir şey vereceği zaman bir başkasına gösteriyorsa, birisi birisine yardım edeceği zaman bir başkası görsün, bir başkası bilsin diyerekten bunu...Bu heva, burada nefis gizlidir, şeytan gizlidir burada. Onun görülmesini istiyorsa, bunu andırıyorsa, o heva hevesinden veriyor onu, o Allah için harcamıyor onu, burada tehlike büyük. O kimsenin parası heva hevesinden gitti, doğru bir harcama değil o. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden hak için harcayacak. Zekatını verirken Allah için verecek, sadakasını verirken Allah için verecek, birine bir şey yardım ediyorsa Allah için verecek. Kimseye göstermeyecek bunu, kimseye andırmayacak bunu. Bazen birkaç arkadaş bana böyle cesaretini toplayıp "Ya işte siz gece dağıtım yapıyorsunuz, gündüz yapsanız olmaz mı?" dedi. "Sana ne?" dedim ona, "Sana mı soracağız gece mi dağıtacağımızı, gündüz mü dağıtacağımızı?" dedim, sustu. Bu, Hazreti Hasan Efendimizin sünnetidir, gece dağıtmak. Kimse onu görmezdi, ne dağıttığını. Gece yarısından sonra Medine'nin varoş sokaklarında sırtına vururdu dağıtılacak olanları.

Kendisi teker teker dağıtırdı. Hatta Medineliler dedikodu ederdi, insanlar dedikoducudur.

Ehlibeytin arkasından dahi dedikodu yaparlar, hala daha yapıyorlar zaten. Nasıl yapıyorlar? Hani diyorlar ya hani "Hazreti Hüseyin Efendimiz işte Kûfe'ye gitmekle haksızdı, mevcut devlet sistemine karşı geldi." diyen böyle

zırtabozlar var ya, Allah muhafaza eylesin. Hazreti Hasan Efendimizin de böyle kendilerince Medineliler "Dedeleri gibi cömert değil." deyip dedikodu yaparlardı ama vefat ettiğinde bir baktılar ki sırtında nasır var. Sordular: "Bu nasır neden? Sırtında nasır var, omuzlarında nasır var, sırtında nasır var?" O zaman ona yardımcı olan kimse dedi ki: "Her gece," dikkat edin, "Her gece Hazreti Hasan Efendimiz Medineli fukaralara sırtında onlara tasadduk taşırdı." Zaten vefat ettiğinin sabahında Medineli fukaralar sokaklara döküldüler: "Velinimetimiz vefat etti." diye. O yüzden hani hadis-i şerifte: "Sağ elinin verdiğini sol elin bilmeyecek." Onu gösteriyorsan yanlış yapıyorsun, nefsinden yapıyorsun onu. Sen heva hevesine uydun. O tasadduk tasadduk değil, o sadaka sadaka değil, o yardımlaşma yardımlaşma değil. Onda heva heves var ama hak için harcayacaksa, o zaman o kimse ne yaptı? Hiç kimseye göstermeden, hiç kimseye andırmadan bu tasaddukunu yaptı. İşte o, cihat oldu. Hazreti Pir'in cihat dediği şey bu. Onun cömertliği, onun tasadduku cihat yerine geçti. Ama o birine andırdı, gösterdi böyle işte. Nefis onu istiyor çünkü. "Biz kaç tane talebe bakıyoruz!" Haaa! Baktın sen, çok hayırlı bir iş yaptın! Onu senin söylemeye hakkın yok. Sen onu söylüyorsan heva hevesine uydun. Sen onu andırmayacaksın, sen onu göstermeyeceksin, sen onu beyan etmeyeceksin. O zaman ne oldu? Cihat oldu.

Cömertlik Allah'ın sıfatıdır. 'El-Vehhab' ismi şerifi, 'Er-Rezzak' ismi şerifi, 'El-Kerim' ismi şerifi. Cenab-ı Hakk'ın sonsuz isimleri vardır. Cömertlik de onun sıfatıdır ve onun herhangi bir sıfatının içerisinde binlerce sıfat vardır daha, yüz binlerce sıfat vardır daha. O yüzden cömert insan yeryüzünde Allah'ın sıfatsal tecelliyatıdır. Cömert insan. Cûd ehli olan kimse de Allah'ın zatî tecellisidir, cûd ehli olmak. O yüzden cömert, sıfatsal tecelliyattır. Ama kime cömert? Allah yolunda koşana, Allah için yapana, Allah için yapana! Bir de kimlere cömertlik yapacağız onu da şimdi sıralayacağız. O yüzden hani, zekat veren, sadaka veren, hayır hasenat eden, bu konuda bilfiil kendisi yapsın veyahut da aracılıkla yapsın, bu konuda birisinin aracı olması dahi o kimse Allah'ın eli oldu. Cömert kimse Allah'ın elidir. Bir kimse o cömertliğe hizmet ediyor, Allah'ın eli oldu. Şimdi bizde bir ekip var, örneğin işte onlara diyorum ki ben, Allah razı olsun hepsinden de diyorum, "Geceleri dağıtın, kimse bu konuda bilmesin, anlamasın, birbirlerinize de söylemeyin, konuşmayın birbirlerinizin arasında da." diyorum. Gece dağıtım yapıyorlar. Allah'ın eli onlar, Allah'ın eli! Dün gece de öyle bir faaliyet vardı, Allah hepsinden de razı olsun inşallah. Allah'ın eli hükmünde oldu. Hiç kimse görmeden, hiç kimse bilmeden gece yarısı tık tık tık tık tık tık tık iş bitti. Allah'ın eli oldu. Veren kimse de Allah'ın eli oldu. Çünkü veren verileni de tanımıyor, veren verileni de tanımıyor. Bu, ben kendimce

söylüyorum, muhteşem bir şey. Allah daim etsin inşallah. O yüzden burada zekattır, sadakadır, infaktır...Aslında ben onu tersinden okurum hep. İhtiyacı olan fakir fukaraya verilen bir şey değildir o. Ben asıl veren için bunu konuşurum, buna böyle hizmet eden, buna böyle sebep olan için konuşurum. Bu nedir? Bu normalde, o kimseyi hani verene hizmet eden, hani veren, ortada hizmet eden o kimse aslında nefsini yakıyor.

Kolay bir şey değildir para harcamak, kolay bir şey değildir ilim harcamak, kolay bir şey değildir zaman harcamak. Yani kolay bir şey değildir. Yani sen rahatından vazgeçip gece yarısı dağıtım yapacaksın, işte yorulacaksın, ne bileyim bir sürü şey, kolay bir şey değil bu. Veyahut da veren kimse zekat hesaplarken adamın eli ayağı titriyor. Hatta ben diyorum: "Bana hesaplatmayın." diyorum, "Ben sizin hesabınızı yapmam." diyorum, "Sizin yaptığınız gibi de yapmam." Diyorum. Ben çünkü. diyorum, "Bunu nereden aldın" "ticaretten," "koy zekata." diyorum. "Bunu nereden aldın", "ticaretten," "koy zekata." Benim hesabım başka. Allah bizi affetsin. Şimdi o veren kimsenin de yani kolay bir şey değil, yani beş lira, on lira oldu mu bedava, hemen veriveriyor insan. Ama adamda sermaye var, bir milyar verecek, iki milyar verecek. Kolay bir şey değil o. Öyle para büyüyünce vermek de zorlanıyor. O böyle eli titremiyor, yüreği titriyor onun. Adamın birisine zekat dedim bana hesaplatma, bana hesaplatırsan dedim, sıkıntı olur, e bir söyledim, "Bu kadar vermen lazım." Dedim, adam dergahı terk etti. Hiç vermemiş ömrü hayatında. Kolay bir şey değildir vermek, gerçekten çok zordur. Gündüz bayanlara anlattım bayanlarla alakalı. Kadın diyor işte efendim nasıl vereceğim diyor. E dedim sen vereceksin, altınlar senin. Adam ne versin senin dedim zekatını. "Nasıl vereceğim, dedi. Bileziğin ucundan keseceksin, dedim. Kadının rengi gitti, uçtu, bembeyaz oldu. İçimden dedim "Eyvah!" dedim ya. Kadınların altınına, parasına, puluna dokunacağına canını al. Hatta diyeceksin ki bak "Ruhun kabzedilecek, buradan keselim mi ruh mu gitsin?" Ruha "Bay bay!" diyecek, altına dokunma. Ona sakın dokunma. Neden? Altını kalsın onun, ruh gidiyorsa ondan gitsin, "bay bay, güle güle." Kadınlar için daha zor bu. Tabi cimriler için de daha zor. Cimrilik ve cömertlik arasındaki fark. Bir insan cimri olunca Allah muhafaza eylesin. Yani cimri mesela dervişlik yapamaz. Cimri bir kimse bize derviş olamaz, mümkün değil. Bakın, mümkün değil, tutunamaz burada, duramaz burada. Benim laflarımı da yiyemez çünkü. Cimri demek, Allah'ın lanetine uğramış insan demek. Ne işi var burada? Zikrullah halakasında da duramaz o, kirli, pis adam o. Gerçekten cimri insan, Allah muhafaza eylesin. Allah hiç kimseye nasip etmesin cimriliği. O yüzden normalde o hani, (Allah Allah nereden ne açıldı ya? Vallahi nereden ne açıldıysa açıldı gitti.

Burada gidiyor, kopuyor ortalık burada, vallahi koptu gitti ortalık.) Veren kişinin malı eksilmez ama hani malı eksilmez ama onun nefsi küçülür. Veren kimsenin benliğini kırar o kimse, nefsini kırar ve o veren kimsenin kalbi nurlanır. Bakın, kalbi nurlanır ama Allah yolunda, Allah için verirse.

"Fakat nice esirgemeler vardır ki vermeden iyidir. Allah, malını Allah'ın buyurduğu yerden gayriye verme ki hadde hesaba sığmaz hazine elde edesin ve bu surette kafirlere, küfranı nimet edenlere katılmayasın."

Her verme ihsan değilmiş, her esirgeme cimrilik değilmiş. Demek ki o verme doğru noktada, doğru yerde olursa o verme doğru verme. Eğer verme doğru yerde doğru noktada değil ise, o zaman o doğru verme değil. O zaman ne oldu o esirgeme, hani yanlış yere vermemek cimrilik değil. Doğruya vermek doğru, yanlış yere vermemek ise cimrilik değil. O yüzden asıl mesele burada, bir şeyi verirken ne verirsen ver bakın, burda ben sadece para, mal, mülk, eşya noktasında söylemiyorum bunu. Sen kendinden bir şey fedakarlıkta bulunuyorsun, bu ne olursa olsun. Ben böyle söyledim deyip de sakın zekatını vermemezlik etme, cimrilik etme, gücünün yettiğini ver ama burada sadece meseleye maddesel bakma. Senin bir hastanın koluna girmen de vermektir, senin bir hastanın şifasına sebep olman da vermektir, gücünün nispetinde ona dua etmek de vermektir, onu ziyaret etmek de vermektir, bir yetimin başını okşamak da vermektir, bir ihtiyara destek olmak da vermektir, bir yük taşıyanın yüküne yardımcı olmak da vermektir. Cömertlik her alandadır, sadece maddi planda değil.

Kadının birisi geldi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerine, dedi ki: "Sen ne dolanıyorsun burada?" Dedi, "Buyur." dedi, "Şu benim." dedi, "Yükümü al, getir bana." Allah'ın Resulü sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri o kadının yükünü, çuvalını aldı sırtına. Kadın Medine'nin arka sokaklarına doğru gidiyor, Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem de arkasından onun yükünü götürüyor! Cömertlik her alanda. Şimdi kadının birisi genç bir delikanlıya diyecek ki "Şu benim yüküme yardımcı ol." Kimse yardımcı olmaz. Yani diyecek ki "Benim şu yükümü şurada benim evim, şuraya kadar götürüver." Kim götürecek? Cömertlik her alanda. Şu bardağı götürmek dahi cömertlik, hizmet etmek cömertlik. Herkes gücünün yettiğince cömert olmak. O yüzden veriliş istikameti önemli. Cömertlik yaptın, yardımcı oldun, destek oldun, yer ve istikamet önemli ama nice esirgemeler vardır ki vermekten hayırlıdır. Yani sen doğru yere, doğru noktada vereceksin. Eğer bir kimseye verdiğin şey onu isyana sürüklüyorsa, o verdiğin şey onu harama sürüklüyorsa veyahut da isyana düşmüş, harama düşmüş, kumara düşmüş, ne bileyim işte içkiye düşmüş, hovardalığa düşmüş, sen

ona yardım edeceğim diye uğraşıyorsun. Onun nesine yardım ediyorsun? Onun sen daha haramına yardım ediyorsun. O veriliş doğru veriliş değil.

O parayı bulunca dudak boyasına gidiyor, o parayı bulunca saç boyasına gidiyor. Öbürkü parayı bulunca, erkek bulunca lotoya, totaya gidiyor, kumara gidiyor, ata, puta gidiyor. O parayı bulunca bir tane daha bira içeceğim diye uğraşıyor. Öbürkü parayı buluyor, "Koltuğumu değiştireceğim." diye uğraşıyor. Öbürkü parayı buluyor, "Ben bu perdeler lüks değil. Yani kaç işte ben bunları değiştireyim..." Ya daha yeni değiştirdin, ne zaman değiştireceksin? Onun evindeki perde benim evde yok. İsrafa gidiyor. O zaman ona veriş, doğru veriş değil. Onun nankörlüğe sürüklüyorsun, onun tembelliğe sürüklüyorsun, onu aymazlığa sürüklüyorsun. "Nasıl olsa o zekat geliyor ona, oh!" O bir bakmışsın ha Antalya'da tatilde. "Nerde?" "E, tatile gitmiş." "Ne tatili ya? E o her yıl gidiyormuş." "Gitmesin mi yani?" "Gitmesin mi yani?" "Evet ya, gitmesin mi yan, doğru" "E dedim", "Biz gitmiyoruz hiç." Dervişler öyle dedim, genelde hani böyle kendisini derviş gibi görenler gitmez. Ha vardır gidenler, kimsenin görmediği koya. "Kimse yokmuş orada." Tabii, yat, yattan cumburlop tabi! E dedim hanım nasıl giriyor? Dedim bikini, mayo filan? E dedi, kimse yok ya dedi. Ha tamam! Kimsenin olmadığı yerde kadın da bikiniyle giriyor. Rahat konuşuyorum şimdi dervişlikten şey yaptılar, serfinaz ettiler. Demişler ki, laf bu, direkt söyleyeyim mi: "Abdullah Efendi bu kadar sert değildi." Ben sertmişim! Allah Allah dedim ya, şeyh efendi bunu duysa dedim, bu mevzuyu dedim, müsaade etmezdi dedim ben ya. Böyle bir şey söyleseniz müsaade etmezdi. Allah bizi affetsin.

Şimdi veriş doğru noktada olacak, doğru insan olacak, doğru hareket olacak. Öbür türlü vermeyeceksin. O vermemek sevap, o vermemek de cihat. Yanlışa vermemek de cihat. Doğruya vermek ne kadar büyük cihatsa, yanlışa vermemek de o kadar büyük cihat. Öyle "Ya şimdi darılırlar ben vermezsem, ya ben şimdi vermeyeceğim ama laf yaparlar, dedikodu ederler arkamdan. Ya ne yapayım işte akraba ama ben şimdi vermesem arkamdan bir sürü dedikodu yapacaklar..." Ya veriyorsun, adamı nankörlüğe, adamı tembelliğe itiyorsun, adamı aymazlığa itiyorsun. Adam çalışmıyor, adam iş yapmıyor. Ona göre iş yok hiç, herkese göre iş var, ona göre iş yok. Neden? "Topluyorlar nasıl olsa ona" Allah bizi affetsin. O yüzden öyle kimselere vermek aslında zulüm. O kimseye zulmediyorsun sen. Onu çünkü tembelliğe, onu israfa doğru yönlendiriyorsun. Onu çünkü nankörlüğe doğru yönlendiriyorsun. O çünkü çalışmayacak hayatı boyunca, hep öyle geçinecek. Allah bizi affetsin. Hep de andırır o: "Biz et yiyemiyoruz." Senin ciğerin yanar. Et yiyemiyormuş arkadaş. "Çocuklara bir şey alamadık." Andırıyor! Andırdı

mı o dileniyor demektir. İslam dilenmeye karşıdır. Andırdı, dilenmektir o. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden o Bakara Suresi, ayet 195: "Allah, malını, Allah'ın buyurduğu yerden gayriye verme." Allah yolunda infak edeceksin sen, Allah'ın buyurduğu yere vereceksin. O zaman buradaki ölçü Allah'ın rızası. Cenab-ı Hakk'ın gösterdiği yoldan yürüyeceksin, şeriatın hududunu çiğnemeyeceksin. Verdiğin sadaka, verdiğin zekat, her ne verdiysen senin haramı desteklemeyecek, batılı beslemeyecek, tembelliği körüklemeyecek. O zaman bu infak olmuyor, bu ifsat oluyor. Bozuyorsun, bozuyorsun, infak etmiyorsun, ifsat ediyorsun. Şimdi insanlar gösteriş için yapıyor bunu çünkü Desinler! "Bak ya köye zekatını gönderdi." Bir de koskocaman tabela yazdırmış: "Filanca kimsenin zekatıdır." Gür gür gür gür kamyonu göndermiş köye. Bu değil! Bu değil! Allah bizi affetsin. O yüzden Bakara, ayet 188: "Mallarınızı aranızda batıl yollarla yemeyin." Sen malını batıl yola yedirme, sen ilmini batıla harcama, sen mesaini batıla harcama, sen zamanını batıla harcama. Batılla arana perde çek, duvar çek ki Hazreti Pir devam ediyor: "Hâd ve hesaba sığmaz hazine elde edesin." Sen normalde doğruya harcarsan ve yanlıştan kendini kurtarırsan, vermeyi Allah emrine göre ayarlarsan, o zaman için hem dünyada hem de ahirette sana bekabillah hazinesinin kapısı açılır, sana gani kapısı açılır, sen El-Gani olursun. Gani sıfatı senin üzerinde tecelli eder. Çünkü ayeti kerimede: "Her ne harcarsanız Allah onun yerine yenisini verir." der, fazlasını verir.

Sen bir harcarsın, sana yediyüz verir, sana yedi yüz bin verir, sana yedi milyon verir. Sen bildiğin bir ilmi aktarırsın, Allah sana bilmediklerini öğretir, senin kalbine ilham eder. Sen saçtıkça Allah sana verir. Ama doğru yere saçacaksın. Zerre-i miskal, kıl kadar dahi ince noktada yanlışa harcamayacaksın. Yanlışa harcarsan, nasıl bire yediyüz verdiyse, senden bire yediyüz de almasını bilir. Yanlışa harcamak yok, batıla harcamak yok, heva hevese harcamak yok. Ömrünü heva hevese harcama, zamanını heva hevese harcama, ilmini heva hevese harcama, şeyhliğini heva hevese harcama, dervişliğini heva hevese harcama, çavuşluğunu, zakirliğini, heva hevese harcama. Yoksa bunun hesabını veremezsin. Semazenliğini heva hevese harcama, mıtribanlığını heva hevese harcama, dervişini heva hevese harcama. Bir el tutmuşsun mübarek bir el, kimin elini tuttuysan tuttun. O dervişliğini heva hevese harcama, hesabını veremezsin. Yoksa sen küfran-ı nimet edenlere katılırsın. Senin nimetin küfür olur o zaman. Allah muhafaza eylesin.

Cömert görünürsün ama Cenab-ı Hakk'ın sana vermiş olduğu nimetlere nankörlerden olursun. Sen zenginsin, içki masasına para harcarsın, pavyona para harcarsın. Sen helak olursun, sen küfre vesile oldun, sen yanlışa vesile

oldun, sen eksikliğe vesile oldun. Sen Kur'an ve sünneti seniyyeyi yaşama ve yaşatma mücadelesi olmayan bir kimseye kalktın, "Onlara tasadduk ettim." dedin. Sülalede iyi tanınasın diye, herkes seni iyi bilsin. "Ooo, filanca cömert insandır." Kime yaptı cömertliği? Ayyaşa, berduşa, içkiciye, kumarcıya yaptı. Heva hevesine yaptı, şeytana hizmet etti, batıla hizmet etti, deccaliyete hizmet etti. Başka bir yere hizmet etmedi. Çünkü Allah yolunda koşana veremez o. Çünkü Allah yolunda koşana verilecek olan ancak nurdur. Veren nurdur, alan nurdur. Veren mücahittir, alan mücahittir. O kimse veremez oraya. Neden? O kimse cimri çünkü. Neden? O kimse müsrif. Neden? O kimse küfre hizmet ediyor.

Neden? O kimse heva hevese hizmet ediyor. Neden? O kimse nefsaniyete hizmet ediyor, deccaliyete hizmet ediyor o. Allah muhafaza eylesin. Çünkü cömertlikte, cömertliğin altı, üstü, sağı, solu, sınırı Allah'tır, Kur'an ve sünnettir sınır, başka bir şey değil. Allah muhafaza eylesin. O yüzden gafletle ve gaflete verilen her ne var ise ondan bir sevap beklenmez. Allah muhafaza eylesin.

"**Kafirler, kılıçları Mustafa'ya üstün olsun diye develer kurban ederlerdi.**"

Kafirler ne yaparmış? Kılıçlarımız üstün olsun diye develer kurban ederlermiş. Niyeti Allah için olmayanın kurbanı kurban olur mu? Değildir. Niyeti Allah için olacak bir kimsenin. Ne yapıyordu? Kılıcı galip gelsin diye, menfaatleri artsın diye, egemenlikleri sürsün diye adak adıyorlar, kurban kesiyorlar, şirk düzenine hizmet ediyorlar. "Kurban verdik filanca yere", ah ah ne kadar güzel! Kim yedi etini? Nereye gitti? Nereye gitti, gittiği yeri biliyor musun? Hayır! Gösteriş yaptın. Allah muhafaza eylesin. Enfal, 36: "Kafirler mallarını insanları Allah'ın yolundan alıkoymak için harcarlar ve harcayacaklar da. Sonra bu onlar için bir pişmanlık sebebi olacaktır. Sonra da mağlup olacaklardır. Kafirler toplanıp cehenneme sürükleneceklerdir." Kafirler mallarını insanları Allah'ın yolundan alıkoymak için harcıyorlar. Sen malını ne için harcadın? İnsanları Allah yoluna çekmek için, Allah yolunda koştutturmak için mi harcadın yoksa din düşmanlarına, kafirlere yardım etmek için mi harcadın? Sen kurbanını kime verdin? Sen sadakanı kime verdin? Sen zekatını kime verdin? Kime hizmet ediyor o verdiğin zekat? Kime hizmet ediyor o verdiğin sadaka? Kime hizmet ediyor o verdiğin kurban? Kime hizmet ediyor senin yaptığın yardım? Şirk düzenine mi hizmet ediyor? Müşrik sistemine mi hizmet ediyor? Nereye hizmet ediyor? Ağababası CIA mı, ağababası Mossad mı, ağababası İngiliz istihbaratı mı? Nereye hizmet ediyor senin verdiğin para, pul, zekat, topladığın şey nereye hizmet ediyor? Kim topluyor? Kimler topluyor? Senin verdiğin kurbanla

kurban derileriyle o uçaklarda şampanyalar mı patlatılıyor? Senin verdiğin kurbanla kurban derileri deniz kenarlarında birilerinin tatillerine peşkeş mi çekiliyor? Ne oluyor? Aa, bir gazetede haber: "Ne! Şampanya patlatıyorlar uçakta!" Senin deriler gitti uçakta şampanya oldu. Senin deriler, senin kurbanlar gitti deniz kenarında tatil mezesi oldu. Senin kurbanlar gitti sucukçuya sattılar. Aa, ne oldu? Basıldı sucukçuya satılmış kurban etleri. Allah muhafaza eylesin, amin.

"Allah emrini Allah'a ulaşmış birisinden sor, öğren. Her gönül Allah emrini anlayamaz."

Hazreti Pir diyor. O yüzden Kur'an ve sünneti anlamak için sadece bilgi değil, sadece okumak değil, ona ilm-ü ledün lazım. Senin ilm-ü ledünden haberi olmayan bir kimsenin Allah'ın ayetlerini anlaması mümkün değil. Okuyabilir ama manasını bilmez. Çok güzel tecvitli okur, mana önemli. Mana! O kimse Allah'a ulaştıysa, nefsinden arındı. O kimse Allah'a ulaştıysa kalbi temizlendi. O kimse Allah'a ulaştıysa ilham ehli oldu. Sen dinin inceliklerini ondan öğren. Yoksa zahir ilimde kalmış, batından haberi yok, senin ondan alacak olduğun bir ilim de yok. Çünkü her gönül Allah'ın emrini anlamaya, feraset açılmamıştır. O gönül ferasete açılmış olacak. Ferasete açık değil ise o yüzeysel okudu, yaşamadı, anlamadı. Mana yok onda. O ham sofuluk yaptı, mana yok. Çok güzel okudu, idrak yok. Çok güzel okudu, fiiliyat yok. Çok güzel okudu, benim gibi gece sabaha kadar uyudu. Çok güzel okudu ama çok güzel okudu ona buna taş attı, kendisi bir şey yapmadı. Üç kişiyi evine toplayıp onları zikir yaptıramadı. Beş kişiyi toplayıp onlara yemek yediremedi. Allah için yaşayamadı ama çok güzel okudu. On kişiyi toplayıp da onlara Allah'ı anlatamadı ama benden fazla biliyor o. Eleştirmeye gelince de benden fazla beni eleştiriyor. Topla yap, Allah yolunda harca, isteme hiç kimseden. Yürü. Deccaliyete hizmet etme! Deccaliyete hizmeti Allah hizmeti zannetti. Müslümanların, müminlerin ardından atıp tutmayı Allah hizmeti zannetti. Nefis perdesini aralayamamış, levvameden Mülhimeye geçememiş, kendini Allah yolunda hatta mücahit gördü. O kadar mücahit gördü ki benim diyen dervişten de, şeyhten de fazla çok mücahit ama Allah'ın emrini anlayabilecek nefis terbiyesi yok. Allah muhafaza eylesin. Kalbini safileştirememiş, kalbini tenvir edememiş ama ona çat, buna çat, onu beğenme, onu beğenme, ona laf söyle, ona laf söyle. Kimsin ya? Kimsin? Ama nefis onu öyle gösteriyor: "O büyük zat o, büyük derviş o..." Gelmiş bir de ne diyor bana: "Ben burda arkadaşları düzeltmeye geldim." diyor. He ya bizi düzeltecek burda. Kendini öyle bir allame görüyor. Kulağına eğildim: "Beş vakit namazı kıl da gel." dedim. Kaldı. Dedim "Böyle yapmam kimseye ama" dedim, "Sen önce beş vaktini bir tamam kıl da gel."

Beş vakit namazını tam kılamayan bizi düzeltmeye gelmiş buraya. Sen beş vakit namazını tam da kıl da gel. Senin Fatiha okuyamıyor dediğin insan beş vakit namazını kılıyor. Sen Fatiha'yı tecvitli okuyorsun ama beş vakit namazı kılmıyorsun, edepsiz adam! Sen önce nefsini bir vur yere: "Ya Rabbi, ben beş vakit namazı tam olarak kılamıyorum. Beni bu zikredenlerin yanında eyle" diye dua et. Öyle dua edeceğine arkadaşları düzeltmeye gelmiş. "Önce." dedim, "Beni düzelt sen", benim dedim eksikliklerimi söyle, benden kaynaklanıyor her şey. Bayağı bayağı bana söyleyecek. Allah razı olsun dedim ya. Yok baktım hani insan kibirlenene, kibirleniniz var ya. Kulağına eğildim, dedim kimse duymasın etrafımızda kimse yok ama dedim "Sen beş vakit namazı bitamam kıl da gel." dedim. Önce onu bir nefsinde terbiye et! Önce bir nefsini terbiye et sen, bir beş vakit namazı tamamen kıl, zamanında kılmasan da kıl! Bir nefsini terbiye et öyle. Allah bizi muhafaza eylesin.

"Yersiz ihsan, asi bir kölenin gûya adalet ediyorum, ihsanda bulunuyorum diye padişahın malını asilere dağıtmasına benzer. Kur'an'da 'Onların bütün ihsanları hasretten ibarettir' diye gaflet ehlini korkutan bir ayet vardır."

Burdan devam edeceğiz. 2230. beyitten. Sürç-i lisan ettiysek affola. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El-Fatiha maassalavat. Önümüzdeki hafta Allah izin verirse inşallah tam Muharrem'in 10. gününe denk geliyor herhalde değil mi cumartesi? Öyle mi? Ben öyle hesapladım ama öyle oluyor herhalde değil mi? Önümüzdeki hafta inşallah cumartesi gün sohbet konumuz Kerbela, Ehlibeyt. Eyvah! Selamünaleyküm.

28 HAZİRAN 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/UUMGtlvaEZs?si=gxW1v7kyHjuf-7m7

MESNEVİ-İ ŞERİF 2230-2233. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batıl batıl, batılı batıl bilenlerden eylesin. Rabbim nerede Müslümanların kanına, namusuna, şerefine, haysiyetine tecavüz ediliyorsa, nerede Müslümanlara haksız ve hukuksuz davranılıyorsa, hakkına hukukuna riayet eden yok ise Rabbim cümlesinin intikamlarını alsın. İsrail'i yerle yeksan eylesin. Çin'i yerle yeksan eylesin. İsrail'in destekçilerini yerle yeksan eylesin. Hepsinin kuvvetlerini alaşağı etsin. Hepsini batırsın. İslam'ı hakim eylesin. Amin. Ecmain. Evet. Geçen hafta Kerbela ile alakalı sohbet etmiştik. İnşallah bugün Mesneviden kaldığımız yerden devam edeceğiz. Ondan önceki hafta Allah emrini Allah'a ulaşmış birisinden sor, öğren. Her gönül Allah emrini anlayamaz. Bunu okumuştuk. Tabi bu beyitler genel olarak tasaddukla alakalı, zekatla alakalı, sadakayla alakalı. Hazreti Pir bunu normalde hani şer'i bir İslam fıkhı ile alakalı bir meselenin inceliğini, özelliklerini daha doğrusu derinlemesine ne nasıl olmalı onu anlatmaya çalışıyor bize. Benim anladığım bu. 2230. beyit:

"Yersiz ihsan, asi bir kölenin, gûya adalet ediyorum, ihsanda bulunuyorum diye padişahın malını asilere dağıtmasına benzer. Kur'an'da 'onların bütün ihsanları hasretten ibarettir' diye gaflet ehlini korkutan bir ayet vardır."

Yersiz ihsan yani ihsan etmek malum o birine tasadduk etmek, birine bir bilgi vermek. İhsan ediyor yani karşılıksız birisine bir şey veriyor. Beklentisiz birisine bir şey vermek. Bu yersiz ihsanla alakalı asi bir kölenin güya

adalet ediyorum, ihsanda bulunuyorum diye padişahın malını asilere dağıtmasına benzer. Yani normalde bir asi köle düşünün. ihsan ediyorum. Ben insanlara yardım ediyorum." diyerekten padişahın malını padişaha isyan edenlere dağıtıyor. Biz şimdi bunu normalde devşirirsek eğer evet, ihsan etmek yani insanlara faydalı olmaya çalışmak, fayda sağlamak. İster maddi olsun ister manevi olsun ister bir dua cihetiyle olsun ister birisine bir yardım cihetiyle olsun.

Normalde eğer yanlış yere o kimse ihsan ederse bu adalet olmuyor. O zaman bu zulüm oluyor. Yani nasıl adalet olmuyor? örneklemek için söylüyorum bunu. Normalde sen bir para tasadduk etmek istiyorsun ama Allah düşmanına veriyorsun. Para tasadduk edeceksin, zekat vereceksin veyahut da sadaka vereceksin veya birisine yardımda bulunacaksın. Yardımda bulunduğun insan Kur'an sünnet çizgisinde değil. yardımda bulunacak olduğun kimse Allah düşmanı, Resulullah düşmanı, sufi düşmanı örneğin. Ona ihsanda bulunmak o zaman zulüm olmuş oluyor. Veyahut da işte devamlı içki içen bir kimseye zekat vermeye kalkıyorsun. Onun içkisine yardım ediyorsun veya devamlı kumar oynayan bir kimseye yardımda bulunuyorsun, onun kumarını destekliyorsun. veya birisi Kur'an ve sünnet çizgisinin dışında bir hayat yaşıyor, sen ona yardım ediyorsun. Bu sefer sen Kur'an ve sünnetin dışında yaşayan bir kimseyi desteklemiş oluyorsun. Bu aslında böyle gözle görülmeyen Allah muhafaza eylesin küfre kadar götürüyor insanı. Çünkü Allah düşmanına yardım etmek Allah'a düşmanlık beslemek demektir. Veyahut da bir kimse Kur'an ve sünnet çizgisinin dışında sen Kur'an ve sünnet çizgisinin dışında bir kimseye yardım ederekten onu daha da güçlendiriyorsun. Ama normalde o kimse de kendince adalet yapıyorum diye düşünüyor. Adaletli davrandığını düşünüyor. Oysa Cenab-ı Hak her şeyi yerli yerine koymuş. Cenab-ı Hak Müslümanların kimlere yardım edeceğini de beyan etmiş. Kimlere ihsanda bulunulacak, kimlere tasadduk edilecek, kimlere sadaka verilecek, kimlere fitre verilecek, kime yardım eli uzatılacak, Cenab-ı Hak bunu beyan etmiş bize. Tevbe ayet 60: "Zekat Allah'tan bir farz olarak ancak fakirlere, yoksullara, zekat toplayan memurlara, kalpleri İslam'a ısındırılmak istenenlere, kölelere, borçlulara Allah yolunda fisebilillah cihat edenlere, yolda kalanlara verilir. Allah her şeyi çok iyi bilendir. Hüküm ve hikmet sahibidir.

"O zaman ayet-i kerimede sekiz sınıf var zekat verilecek. Şimdi bu sekiz sınıfı da analiz etmemiz lazım. Fakirler; bunlar kim? Bunlar normalde hani muhtaç ama bunda muhtaç olduğunu hiç kimseye beyan etmiyor. Bakın dikkat edin, iyi fakir muhtaç olduğunu beyan etmez. Muhtaç olduğunu beyan eden dileniyor. İslam ahlakına göre bir kimse isterse dilenci hükmüne

geçiyor. Fakir kim o zaman? İhtiyacı var ama isteyemiyor, istemiyor. Bu fakir, birinci derecede verilecek olan kimseler bunlar. Birinci sınıf. Ben birinci derece demeyeyim buna, birinci sınıf. İkinci sınıf, miskinler. Bunlar normalde fakirdir ama bunlar ister. Çok özür dilerim, dilenir. Bunlarda ev, bark, çoluk çocuk yoktur, miskin. Köprü altında da yolun kenarında da her yerde vardır. Bunlar dilenirler. Bunlar normalde Allah'ı da peygamberi de istismar ederler. Allah'ı seviyorsan ver, peygamberi seviyorsan ver... Bunların adı ne? Bunlar da miskin. İstiyorsa bir kimse, dileniyorsa o miskindir. Bu ikinci sınıf. Üçüncü sınıf, zekat toplayan memurlar. Bu ancak İslam hukukunun icra edildiği yerde olur, zekat memuru. Bunlar, devlet İslam devleti ise devletin zekat memurları vardır. O zekat memurları gelir zekatı hesaplar. O zekat memuruna o zekat verilir mi? El-cevap verilir. Türkiye şartlarında veya İslam hukukunun olmadığı bir beldede zekat memuru yoktur. Bir cemaat, bir tarikat kendi kafasına göre zekat memuru tayin edemez. Çünkü orada İslam hukuku yoktur. İslam hukuku olmayan bir yerde zekat memuru da söz konusu değildir. Dördüncü, kalpleri İslam'a ısındırılmak istenenler. Yani bunlar kim? Bunlar gayrimüslim unsurlar veya dinsiz unsurlar. Onların kalplerini İslam'a ısındırmak için onlara zekat verilmiş amma Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri kendi halifeliği döneminde artık İslam güçlü, Müslümanlar güçlü, kalpleri İslam'a ısındırılmak için gayrimüslim unsurlara veya müşrik unsurlara zekat verilmez artık deyip hükmediyor.

O yüzden böyle işte ayet-i kerimede var. İşte onların da kalpleri, gönülleri İslam'a ısındırılsın. Bu hükme Hazreti Ömer radyallahu anh hazretleriyle tabiri caizse içtihat edilmiş. 'Ashabım yıldızlar gibidir. Hangisine sarılırsanız onu bulursunuz. Benden sonra bir peygamber gelecek olsaydı o da Ömer olurdu.' O yüzden Hz. Ömer efendimizin içtihadını kenara atmak mümkün değil ve zaten Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri zamanında bu olmuş, Hazreti Ebubekir zamanında olmuş. Ondan sonra Hazreti Ömer efendimiz bunu ortadan kaldırmış. O yüzden normalde bu konuda Hanefilerin, Malikilerin, Hanbelilerin, Şafilerin de ortak icma olarak fetvası vardır. Yani kulaktan dolma halk arasında böyle şey yaparlar, 'ya ne olacak işte o içki içiyor ama onun da gönlünü İslam'a ısındırılalım.' Hayır. Tövbe ettiyse geri döndüyse biz ona verelim. Tövbe etmediyse geri dönmediyse onlara zekat verilmez. Devam ediyoruz; beşinci sınıf zekat verilecek olanlar, köleler. Bunlara da zekattan pay verilir, onlara zekattan pay verilmesinin sebebi kölelikten kurtulsunlar, özgürlüklerini eline alsınlar diye. Bugünkü ortamda böyle bir köleleştirilme yok. Böyle bir kölelik sistemi düzeni de yok. O yüzden bu beşinci sınıfta zekat verilecek olarak tayin edilmiş olan köleler yok ama bir beldede bir kölelik sistemi varsa, orada köleler

var ise o zaman İslam ilk önce onların kölelik sistemlerini bozması gerekir. Çünkü İslam'da bir insanı köleleştirmek büyük günahı kebairdir ve Müslümanlar, İslam insanları kölelikten kurtarır.

Altıncı sınıf insan, bunlar borçlular. Bunlar yalnız böyle bu borçlular böyle günah işlemek için borca girenler değil. Adam bar pavyon dolaşmış borcu var. Kredi kartlarını patlatmış, ben kredi kartı mağduruyum! Böyle değil. Veyahut da gitmiş kumar oynamış, sanal kumara bulaşmış, ondan sonra kredi kartından çekmiş parayı. Ben kredi kartı mağduruyum! Ne yaptın diyorum, benim kredim yok. 'Ne yaptın dosdoğru söyle, ben sana yardımcı olayım.' 'Ya hocam bir hata yaptık biz.' 'Ne yaptın hata?' 'İşte kumara bulaştık.' 'Ben ne yapayım?' Senin kumar borcunu ödemek normalde kumar oynamak gibi. Şimdi İslam olmayınca insanlar bunu da bilmiyor. Sen içki içen bir insana yardım ediyorsun, içki içmiş gibi günaha giriyorsun. Sen kumar oynayan bir kimseye yardım ediyorsun, kumar oynamış gibi günaha giriyorsun. Sen gayri islami bir hayat sürdüren bir kimseye yardım ediyorsun. Gayri islami bir hayata yardım ediyorsun. Bunları böyle açık açık da hiç kimse açıklamıyorlar. Bunu müftüler, hocalar, alimler, ulemalar, tarikatlar, cemaatler böyle açık ve net konuşmuyor. Ahir zaman alimi her biri. Açık ve net konuş. Sen kumarbaza yardım edersen kumar oynamış gibi günaha girersin. Sen fuhuş yapan bir kimseye yardım edersen fuhuş yapmış gibi günaha girersin. Onun fuhuşuna ortak oluyorsun. Sen günahı kebairle batan bir insana yardım etmeye çalışırsan sen günahı kebaire giriyorsun. Tembel bir insana yardım etmekle onun tembelliğini arttırıyorsun. Çalışmıyor, ona göre hiç iş yok. Çalışmıyor, ona göre hiç iş yok, siz ona yardım ediyorsunuz. Onun tembelliğini arttırıyorsun. Adam hiçbir yerde çalışmıyor. Boş gezenin boş kalfası, dolaşıyor. Nasıl olsa zekat verecekler ona. Nasıl olsa sadaka verecekler ona. Nasıl olsa yardım edecekler ona. Normalde ona yardım etmek ona zulmetmek. Bakın ona zulmetmek, onun tembelliğini çünkü devamiyetini sağlıyorsun. Allah muhafaza eylesin.

Yedincisi, Allah yolunda fisebilillah çalışanlar. Bu normalde bir Allah yolunda cihada çıkmış. Cihat edenler bu cihat edenler şu anda Allah yolunda cihat edenler ülke bazında söylediğimizde Türkiye'de yok fiili cihat. Nerde var şu anda fiili cihat? Doğu Türkistan'da var, silahsız. Nerede var? Gazze'de var, silahlı. Nerede var? Myanmar'da var. Bu, tip yerlerde silahlı cihatlar var. Eğer oradaysanız oradaki silahlı cihada yardım edeceksiniz. Zekatınızı mücahitlere verebilirsiniz. Bu birinci sınıf. İkincisi ne? Bu çünkü ayet-i kerimede normalde burada şey olarak geçer, Allah için mücadele edenler olarak geçer. Böyle olunca Allah yolunda koşuşturan, Allah yolunda işte Kur'an ve sünnetin yaşanması için, yaşatılması için mücadele

edenler bunlar. Alimler, hocalar, şeyhler, çavuşlar, dervişler...Bunlar normalde Allah yolunda koşturuyor. Sohbetten sohbete, zikrullahtan zikrullaha gidiyor. Ya bu konuda gayret ediyor, onlara normalde verilir mi? El-cevap verilir. Hatta bütün ulemanın icması var. Zengin olmuş olsa dahi. O kimse zengin, zengin olsa dahi ona zekat verilir mi? Evet. Bu konuda hadis-i şerifte var. Bunlara biz ne diyoruz? Fisebilillah Allah yolunda mücadele edenler. Fisebilillah! O kimse sohbetinden ücret almıyor. Yazdığı kitaptan ücret almıyor. Talebe yetiştiriyor. Talebelerden ücret istemiyor. Ben hocalık yapıyorum deyip de maaş almıyor. Fisebilillah Allah için yola çıkmış. hiç kimseden hiçbir şey istemiyor. Ona zekat verilir mi? Evet.

Şimdi geçmiş senelerde bir arkadaşım birisi bununla alakalı bana bir soru sormuştu telefonda. Dedim ki bu zamanda zekat verilecek yegane tek kimseler, tek grup var dedim. Allah yolunda mücadele edenler, Allah yolunda koşanlar. Asıl onlara zekat verilmesi gerekir dedim.

Şimdi durdu. Şimdi ilahiyatçılar da duracak tabi yukarıdaki aşağıdaki. Şimdi ayet-i kerimeye karşı çıkmak değil burada, ayet-i kerimede gruplar belli, sekizinci grup var, yolda kalanlar. Hani adam zengin, hali vakti yerinde ama yolda kalmış, beş parasız kalmış, yolda kalmış. Ona da zekat verilir. Asıl grup buradaki kim? Allah yolunda fisebilillah koşanlar. Bir şey istemiyorlar. İstemedikleri halde onlara zekat verilmesi gerekir. Bir kimse ilim öğretiyor, oturmuş Kur'an öğretiyor. Oturmuş fıkıh öğretiyor. Oturmuş normalde o kimse tefsir öğretiyor. Bakın bunlar devletten maaş alanları bunun içerisine koymuyorum, o diyanette memur, o vazifesini yapacak. O maaşını alıyor. Bu ayrı. O kimse diyanette hoca, imam, maaşını alıyor, bu ayrı. Öbür türlü o kimse beş tane, on tane talebe almış, onlara Arapça öğretiyor veya onlara fıkıh öğretiyor, onlara hadis öğretiyor, onlara ahkam öğretiyor. Bu tip kimseler fisebilillah Allah yolunda koşturuyor. Allah yolunda feda ediyor kendini. O kimseye zekat verilir mi? El-cevap verilir. Hatta bütün normalde icma vardır bu noktada, o kimse zengin olmuş olsa dahi. Çünkü Allah yolunda koşturdukları için ne bileyim dünyalık bir şey elde etmek için uğraşmadıklarından dolayı zengin olsalar dahi onlara zekat verilir mi? Evet. El-cevap verilir. Çünkü onlar burada Maturidi'den de almıştım, Kasani'den de almıştım. Yani Kasani'nin tabiri şu, çok hoşuma gitti, İbni Abidin'de geçiyor bu: 'Allah yolunda olanlardan maksat Allah'a yaklaştıran her şeydir.' Eğer ihtiyaç hasıl olursa bu ifadeye Allah'a itaat yolunda çalışan herkes ve bütün hayır yolları girer diye şerh düşmüş Kasani, bunu da İbni Abidin kendisine ölçü olarak almış, ikinci cilt sayfa 343. Çünkü bazen bana özelden yazıyorlar, işte nerde geçiyor bu filan diye. Yani öyle şey

değil. Allah bizi affetsin. Maturidi'den Te'vilatü'l Kur'an, 5. cilt 409 ve 410 sayfalar. Arzu eden oralara müracaat edebilir.

O yüzden fisebilillah olan kimselere zekat verilir asıl. Hele bu zamanda içkinin, kumarın, fuhuşun, dinsizliğin, her türlü Kur'an ve sünnet dışı eylemlerin, faaliyetlerin ve fikirlerin kol gezdiği bir zamanda, tabirimi hoş görün, yani kelleyi koltuğun altına alıp her türlü baskıya karşı, her türlü dedikoduya, fitneye, her türlü sıkıntıya göğüs gerip Kur'an ve sünnetin yaşanması ve yaşatılması için fisebilillah yola çıkmış bir kimseye zekat verilir. Evet. Sekizincisi kimdi? Yolda kalanlardı. Rabbim bizi onlardan eylesin. Amin. Bir hadis-i şerif aldım buraya, buraya normalde dikkatinizi çekeceğim. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur bu ahir zaman alimleriyle alakalı, ahir zaman şeyhleriyle alakalı, ahir zaman hocalarıyla alakalı, ahir zaman siyasetçileriyle, bürokratlarıyla alakalı. Burayı iyi dinleyelim. Mustafa Özbağ değil, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinden alıntı. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: "Ahir zamanda öyle kimseler türeyecek ki dini, dünyalık için kullanacaklardır. İnsanlara koyun postu giymiş gibi görünürler. Fakat kalpleri kurt kalbi gibidir. Ashab-ı kiram, "Ya Resulallah, onlar hakkında ne buyursunuz?" diye sordular. Buyurdu ki, "Onlara karşı böyle olun. Onlar size iyilik yaparsa siz de iyilik yapın. Zulmederlerse zulüm yoluna sapmayın. Lakin onların yanında kalmayın. sizi de ifsat ederler." Demek ki, bu Tirmizi'de geçiyor, Ahmed İbni Hanbel'de geçiyor, Hakim'de geçiyor bu hadis-i şerif ve demek ki ahir zamanda insanlara koyun postu giymiş gibi görünenler olacak. Bu ne demek? O insanlara karşı böyle yumuşak ve güzel huylu görünecekler. Böyle çok tatlı, çok yumuşak, tebessümlü olacaklar. Bunların tipleri böyle zaten birbirlerine benzer. Suya, sabuna dokunmayacaklar. Hak ve hakikati konuşmayacaklar. Bunlar zevahiri kurtaracaklar. Aman başımıza bir iş gelmesin. Aman şunun parasını bir alalım, bir ütelim. Aman şunun arabasını, katını, yatını kullanalım. Aman şunun dairesini devşirelim. Allah yolunda kullanacağız diyelim. Tapusunu alalım. Aman şunun arsasını alalım. Aman şunun biraz daha parasını alalım, ütelim.

Ondan sonra bak işte e ne o hafız yetiştiriyoruz. Şunu yetiştiriyoruz. Bunu yetiştiriyoruz diyelim. İki tane kafasına beyaz takke 5 10 tane çocuğu toplayalım buraya. Ondan sonra bir fotoğraf çekilelim. Bir de normalde video alalım. Hafız yetiştiriyoruz deyip telefon açalım sonra filanca bana 5.000 lira gönder hafız yetiştiriyoruz, 50.000 lira gönder, 20.000 lira gönder, 300.000 lira gönder...Bu sözüm nereye gidiyorsa gitsin umrumda. da değil. Ondan sonra buradan geçim kapısı yapmak! Hak ve hakikati konuşmak yok. Herkese mavi boncuk dağıtmak var. Kur'an ve sünneti savunmak yok. Olur, öyle

de olur. Tamam, yeter ki sen ver parayı. Sen onlara parayı ver, daireyi ver, arabayı ver, katı yatı ver. Ver onlara sen. Onlar doymuyorlar çünkü. Onlar doymak bilmiyor onlar ve onlar dilenciliğe çıkmışlar. Çok enteresan birkaç fotoğraf gördüm, onları söylüyorum size. Çektirmişler beş altı tane böyle çocuklar Kur'an-ı Kerim okuyorlar, para istiyor, fotoğraf da var, video da var. Tabi! Daha ilerisi var. Zekat memuru tayin eden dergahlar, tarikatlar var. Zekat memuru tayin eden cemaatler var. Bildiğiniz zekat memuru. Topladığı zekatın %25'ini alıyormuş. Hiçbir iş güç yapmıyor adam. Kapı kapı dolaşıyor, zekat topluyor. Bunlar çok yumuşaklar. Çok böyle iyiler, harikalar. Bunlar dilenciliğe çıkmış. İsteyen kimdi? Miskindi, dilenciydi. Kim isterse istesin miskindir, dilencidir. Hz. Ömer efendimiz ne yapıyordu dilenciye? Geldi birisi şeyenlillah dedi. Baktı ki onun torbası var, torbasına baktı, işte arpa buğday var içinde. Torbasını aldı devesinin önüne döküverdi. Şimdi istemeye hakkın oldu dedi, ona bir akçe verdi. Torbasındaki buğdayı veya arpayı kendi devesinin önüne döktü. Birisi istiyorsa o dileniyor. O miskin.

Fisebilillah Allah yoluna çıkan insanlar dilenmezler. Fisebilillah Allah için yaşayan bir kimse dilenmez. Ne pahasın olursa olsun dilenmez. İstiyorsa, dileniyorsa o Allah yolunda değildir. O fisebilillah değildir. O tabiri caizse amiyane tabirle yoluna çıkmıştır o. Yani o dilenmeye çıkmış. O para istemeye çıkmış. Allah yolunda koşan kimsenin paraya, pula, makama, mala ihtiyacı yoktur. Onun ihtiyacını Allah giderir. Allah'ı zikretmekten, Allah'ı anlatmaktan dolayı kendi ihtiyacını beyan edemeyenin Cenab-ı Hak vekilidir. Halis bir noktada ise halis insanların Cenab-ı Hak gönüllerine ilham eder. Onlar da kendiliklerinden ne yapacaklarsa yaparlar. Bu Allah'la alakalıdır. Bu direkt Allah'la alakalıdır. O yüzden bir kimse Allah yolundayım deyip istiyorsa dileniyor. O Allah yolunda değil. O miskinlerden. Rabbim cümlemizi dilenenlerden eylemesin. Amin.

Sufiler gerçek manada Allah'tan isterler. İnsanlara şey'enlillah demezler. İnsanlara hallerini açmazlar. Allah bizi görüyor. Allah bizi işitiyor. Allah bizim halimize vakıf deyip Allah'a yaslanırlar. Allah'a dayanırlar. Bir kimse Allah'a yaslanmıyorsa, ona dayanmıyorsa o gerçek manada sufi değildir. Ancak sufi yoluna girmiş bir kimse diyebiliriz ona. Bunu yapıyorsa o yine sufi yolunun dışında hareket ediyor. Çok zorda kalırsa bir kimse, hadisle sabittir, 'temiz yüzlülerden isteyiniz' demiş. Temiz yüzlülerden! O zaman oturacaksın, bakacaksın. Çok naçar kaldın. Çok naçar kaldın bakacaksın kim temiz yüzlüyse gideceksin ona halini arz edeceksin. Herkese ayan beyan ediyorsan o miskinliktir, dilenciliktir. O sufilik değildir. Sufiler andırmazlar dahi. Üç gün aç kalsa ben açım demez. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri üç tane taş bağlamıştı göbeğine. Geldi Ebu

Hureyre, biraz hani açım da diyemedi, göbeğine bağladığı taşı gösterdi bir tane. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri hafiften kenardan gösterdi ona. Üç tane taş var. Ebu Hureyre radıyallahu anh hazretleri diyor ki, 'Anladım ki Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem in üç gündür ağzına bir lokma girmemişti.' Hendekte oluyor bu. Sonra geliyor ya sahabeden bir kimse diyor ki sütten kesilmiş bir keçim vardı. Çünkü bir keçi süt veriyorsa dişi doğuruyorsa onun kesilmesi caiz değildir. Bir koyun sütü varsa doğuruyorsa onun kesilmesi caiz değildir. Dişi koyun süt veriyorsa, dişi bir inek doğuruyorsa, süt veriyorsa bunların kesilmeleri caiz değildir. Bakın bunların kurban olmaları dahi son noktadadır. Yani siz sütü sağılan bir ineği kurban edemezsiniz kolay kolay. Yoksa başka bir alternatifi mecburiyetten olur. Siz süt veren bir koyundan, doğuran bir koyundan kurban edemezsiniz. Buna dikkat etmek lazım. Hatta bazen böyle işi bilmeyenler gidiyorlar, çok özür dilerim gebe, düve veya inek alıyorlar. Bilmiyorlar çünkü bilmediklerini de bilmiyorlar. Sen ibadet edeceksin. Bilmiyorsan gideceksin bilen bir kimseye danışacaksın. Ona söyleyeceksin.

Bizim Saitin orada biz bir kurban kestik. Benim gözümün önünden gitmiyor. Yanımızda kurban, orada onun bahçesinde, hatırladın mı Said? Onun bahçesinde kurban kesiyoruz. Bir tane dişi bir hayvan kurbanlık almışlar. Tabii hayvanı kestiler, yardılar içinden buzağa çıktı. Sait'e dedim, "Sait bunu sen almadın herhalde." dedim. "Hayır" dedi. "Kendileri mi aldı bunlar?" dedim ben, kendileri aldı dedi. Sonra ben bunu derste ders konusu yaptım. İbadet ediyorsun. 5 lira fazla ver. Bilen bir insan alsın onu. 5 lira fazla ver. Bilmiyorsun, ibadet edeceksin. İbadet edeceğin zaman hayvanın en hesaplısını alacağım diye uğraşma. İbadet ediyorsun, önemli değil. Küçük hayvan olsun 5 lira fazla olsun veyahut da eti az olsun önemli değil. 5 lira fazla olsun. Bilmediğin bir şeye ne yapmaya kalkıyorsun? İbadet ediyorsan ibadetin hükmünü de bileceksin. Bilmiyorsan onun ilmini bilene teslim olacaksın. Bitti

Ben böyle içim kalktı benim. Ben birkaç gün değil, haftalarca kendime gelemedim. Hayvanın içinden buzağı çıktı. Gebe hayvan. Allah muhafaza eylesin. Amin. O yüzden ibadeti ederken de bilinçli yapmak lazım. Şimdi o zaman bir kimse normalde bir yere yardım ederken de bilinçli yardım edecek, şuurlu yardım edecek. Ona göre hareket edecek. Yoksa Hazreti Pir'in dediğine gidiyor. O kimse diyor, o kimse iyilik yapıyor veyahut da kendince hani ben adalet sağlıyorum deyip padişaha asi olanlara yardım eder diyor. O zaman sen padişaha, padişah kim, Allah celle celalühu. Sen ona asi olanlara yardım edemezsin. Sen o padişahın yolunda gitmeyenlere yardım edemezsin. Allah muhafaza eylesin. "Onların yaptıkları her işe yani amellere

yöneldik ve onları savrulmuş toz zerresi haline getirdik." Furkan, ayet 23. Yani onların yapmış oldukları ameller fisebilillah değil ise o zaman onlar savrulmuş toz zerresi haline gelecek. E senin yaptığın amel de o zaman amel hükmünde değil. O da savrulmuş toz haline gelecek. Ama sen ne zaman ki gerçekten fisebilillah Allah yolunda koşanlara gidersen o zaman iş başka. Allah yolunda koşanlar için iki tane ayet-i kerime: Yasin 21, "Sizden hiçbir ücret istemeyen kimselere uyun. Onlar hidayete erdirilmiş kimselerdir." Yıllardır bu ayet-i kerimeyi söylerim. Sizden bir ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz! Sizden ücret istiyorsa o dinini dünyalığa satmış bir kimsedir. Fisebilillah noktasında duracak. Derviş kardeşler, bu sözüm size. Sufilik yaşayacaksanız fisebilillah yaşayacaksınız. Allah yolunda duracaksanız fisebilillah duracaksınız.

Hiç kimseden hiçbir şey istemeyeceksiniz, dilenmeyeceksiniz, andırmayacaksınız dahi, yolunuza leke getirmeyin. Dilenenler, andıranlar bizden değildir. Açık ve nettir mesajım. Mesajım Kur'an'ın mesajıdır. Benim kendime ait mesaj değildir. Sebe, ayet 47: "Ey Muhammed şöyle de: 'Sizden herhangi bir ücret istemişsem sizin olsun. Benim ücret ve mükafatım yalnız Allah'a aittir. O her şeye şahittir.' Hazreti Peygamberin üzerine iftira atmayın. Hazreti Peygamber de istedi demeyin. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri; Bizanslılar büyük bir ordu kurdular Arap müşriklerle beraber. Arap müşriklerin en büyük handikapı hep Bizanslılarla ortak çalışmalarıdır. Tarih boyunca Araplar müşriktir ya da müşriklerle beraber ortak çalışırlar ya da Bizanslılarla ortak çalışırlar. Onların Bizanslılarla ortak olmadığı Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri zamanı, Hz. Ebubekir, Ömer, Osman, Ali zamanıdır. 6 aylık Hazreti Hasan efendimizin zamanını da koyalım. Bu kadar. Arapların, bu ırkçılık değildir, Arapların en büyük handikapı budur. Osmanlı'ya da Bizanslılarla ortak oldular. Osmanlılar, Osmanlı zamanında da! Şimdi de Gazze'de Bizanslılarla beraber davranıyorlar. Şimdi de! O yüzden Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ancak o Bizanslılar, Arap müşrikler Bizanslılarla ortak büyük bir ordu kurdular. Müslümanları yerle yeksan etmek için, köklerini kazımak için. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, "Ordu daha Anadolu'dan yaya olarak çıktı. Allah Resulü hazırlıklara başladı. Bütün her yere haber gönderdi. Mücahitleri donatmak için insanlara dedi ki Müslümanlara, ne getirebiliyorsanız getirin. Kendi nefsine değil, kendine han hamam yaptırmak için istemedi bunu. Mücahitleri donattı. Tekrar söylüyorum, mücahit donatılacaksa her şeyimizi satıp mücahit donatmaya hazırız. Bu konuda sıkıntımız yok. O yüzden peygamber de istedi dediğiniz zaman Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem e iftira atmış oluyorsunuz. Sebe,

ayet 47: "Ey Muhammed şöyle de, sizden herhangi bir ücret istemişsem sizin olsun. Benim ücret ve mükafatım yalnız Allah'a aittir. O her şeye şahittir."

O yüzden sohbet ediyorum. Yok Allah yolunda koşturuyorum. Şeyenlillah. Yok arabamın lastiğini değiştirin. Yok arabamın aküsünü değiştirin. Yok benim arabaya benzin koyun. Ben geleceğim ama nerede yatacağım? Ben geleceğim ama nerede oturacağım? Nerede dinleneceğim? Ben geleceğim ama ya yol param yok benim. Yok iz param yok benim. Ben gelirim ama şu oteli tutacaksınız, şöyle yemek yapacaksınız, böyle hazırlık yapacaksınız... Bunları hep duydum ben. Ben kulaktan dolma konuşmuyorum. Bende bir başkasının sözünü nakletmek yok. Bizatihi şahit olduklarımı söylüyorum. O Allah yolunda değil. O dilenmeye çıkmış. Allah muhafaza eylesin. Muhammedi bir tebliğci, istemez. Bitti. Muhammedi yolunda olan bir sufi, andırmaz. Açtır, dudağına kürdan koyacak. Aç, dudağında kürdanla dolaşacak. Bir de karıştıracak böyle sanki et yemiş gibi. Halini arz etmeyecek. Hatta bu fakirin söylediği bir sufi standardı vardır. Derim ki kıyafetleriniz düzgün olsun. Sizi bir şey dilenecekmiş gibi zannetmesinler. Evet. Bu gösteriş için değil. Sen Allah yoluna çıkmışsın. Seni dilenci görmesin. Bir şey isteyecek zannetmesin.

Hele bugünün Müslümanlarının paraları kıymetli, rahatları kıymetli, uykuları kıymetli. Sakın ha onların keyfini bozacak, uykusunu bozacak, parasını bozacak bir şey andırma. Sakın bu yolu açma kendine ve açtırma da sana bir şey andırırsa de ki üstadımızın bu konuda kesin tavrı var. Ben bunu yaptığım için söylemiyorum. Size ölçü olsun diye söylüyorum. Ben yemeğimi yanımda götürüyorum. Ölçü size kalsın ben öldükten sonra da. Ben dinleneceksem arabada yatıyorum. Ölçü olsun size. Asla andırmayın. Yolunuza leke getirmeyin. Dervişliğinize, sufiliğinize leke getirmeyin. İstismar etmeyin. Şey'enlillah demeyin. Hayır, bu yok. Bu yok. İstemek ve andırmak yok. Cebinde paran varsa çık yola. Yanında yiyeceğin varsa ye. Yanında yiyeceğin yoksa isteme. Yedirmek için uğraşırlar, teşekkür ederim ben o işi hallettim, de. Yedim dersen yalan söylemiş olursun. Ben o işi hallettim de içinden başka bir iş niyetle. Yalan da söyleme. Andırma. Bir nokta yaklaşık benim 36 37 38 sene oldu. Benim bu 37 38 senelik mücadeleme bir kardeş leke getirmesin. Benim 38 yıllık bugüne kadar olan mücadeleme bir leke getirmesin. Ben borçlanırım, borcum olur. Ticaret yaptım, borçlandım. Battım. Ben dergah için, Allah yolunda koşuşturmak için hiç kimseden hiçbir şey istemedim. Bu tavrıma, bu tarzıma hiç kimse leke getirmesin. Allah muhafaza eylesin. Amin. Burası benim kırmızı çizgim. Hani var ya hep kırmızı çizgi diyorlar. Kırmızı çizgi delik deşik oluyor. Ondan sonra hala da kırmızı çizgi deniliyor ya benim kırmızı çizgilerim öyle değildir. Benim

kırmızı çizgimi kolum aşsa kolumu keserim. Benim kolum aşsa benim çizgimi, bu kol edepsiz, terbiyesizmiş derim. kolumu keser atarım. O yüzden bu Cenab-ı Hakk'ın lütfu, ikramı olarak görüyorum bunu. Bu lütfu, bu ikramı kirletmeyelim inşallah.

"Kur'an'da onların bütün ihsanları hasretten ibarettir diye gaflet ehlini korkutan bir ayet vardır. Bu enfal 36. Allahu alem. Kafirler mallarını insanlarını Allah'ın yolundan alıkoymak için harcarlar ve harcayacaklar da sonra bu onlar için bir pişmanlık sebebi olacaktır. Sonra da mağlup olacaklardır. Kafirler toplanıp cehenneme sürükleneceklerdir." Yani normalde kafirler mallarını insanları Allah yolundan alıkoymak için harcıyor. Kafir, münafık, mürtet, müşrik, gayrimüslim unsurlar insanları Allah yolundan uzaklaştırmak için para harcarlar. Şimdi görürsünüz. Filanca şarkıcı gelecek, filanca şirket sponsorluğunda...Filanca şarkıcı, türkücü sanatçı gelecek, dansöz gelecek. Ne? Filanca belediyenin sponsorluğunda.

Yani o belediye sadece herkeste algı şu bu CHP yapıyordu. Değil kardeşim. AK Parti de yaptı, Refah Partisi de yaptı. Şimdi de Kültür Bakanlığı yapıyor. Yaptıkları sanat adı altında insanları Allah yoluna mı teşvik ediyorlar? Sanat diye bize yutturulan şeyler Allah yolu mu? Yani siz o konserlere Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri sağ olsaydı müsaade eder miydi? Ama o konserler, o baldırı çıplaklar, o dansözler, o her tarafı meydanda olan o kadınlar, o erkekler, eşcinsel gibi dönmeler, onlar sanatçı adı altında bu ülkeye sokuşturuluyor ve bunu normalde muhafazakar bir parti yapınca hiç kimse bir söz, laf söylemiyor. Kardeş, haramlar mı değişti? Kardeş, Kur'an ve sünnet mücadelesinin tavrı tarzı mı değişti? Ne yapıyorsunuz? Dava dansöz davası mı? Dava benim dinime hakaret eden sanatçı kisvesinde olan ne idüğü belirsizleri alkışlama davası mı? Sen fakirin, fukaranın hakkını dansöze, donsuza mı veriyorsun? Kime veriyorsun? Vatandaş olarak bana sordun mu? Hadi ben kimseye oy vermiyorum. Bana sormasın. İyi. Oy verenlere sordun mu? Kime verdin o parayı? Allah yoluna mı verdin? Allah yolunda koşanlara mı verdin? Kime verdin? Kur'an ve sünnete hakaret eden, bu milletin değerlerine hakaret eden, eline fırsat geçince bütün salyasını akıtan, insanları sanatçı diye bizim önümüze getirdin, iki şarkı söyledi, üç tane türkü söyledi, yandan bacağını gösterdi, yukarıdan göğsünü gösterdi, gecelik bilmem kaç milyon aldı gitti. Aldı gitti mi? Aldı gitti. Allah da seni alacak götürecek. Evet. Parayı nereye harcadın kardeş? Sen kamunun parasını nereye harcadın? Devletin parasını nereye harcadın? Belediyenin parasını nereye harcadın? Kime harcadın? Sen zekatını kime verdin? Sadakanı kime verdin? Kime destek oldun? Kime yardım ettin? Hangi derneğe yardım ettin? Hangi vakıfa yardım ettin? Allah yoluna

mı koşturuyorlar? Fisebilillah Allah için mi yaşıyorlar? Ne yapıyorlar? Yok! Sen eğer ki kafirliğe hizmet edene yardım ettiysen sen de kafirliğe yardım ettin. Kafirliğe yardım etmek küfürdür. Sen dansöze para verdiysen dansöze yardım ettin. Dansözden bir farkın mı kaldı? Sen eşcinsel bir şarkıcı çıkardın, onu destekledin, eşcinselliği destekledin. Allah'ın lanet ettiği bir fiiliyatı destekledin sen. Bunları konuşmuyor. Şeyhler, alimler, hocalar, hacılar konuşmuyorlar. Evet. Sen bir eşcinsel şarkıcı deyip çıkardın, eşcinselliğe hizmet ettin, destekledin, senin de eşcinsellikten farkın kalmadı. Evet. Destekledi çünkü. Kötülüğü destekleyen kötüdür. Ayet-i kerime: "Kafirler mallarını insanları Allah'ın yolundan alıkoymak için harcarlar ve harcayacaklar da." Bakın 've harcayacaklar da' gelecek zaman. Devam ediyor ayet-i kerime. Harcıyorlar. Sen nereye harcadın? Sen kime oy verdin? Harcayana mı oy verdin? Harcamayana mı oy verdin? Sen kimi destekledin? Sen kimi alkışladın? Alkışladığınla berabersin. Sen alkışladığının destekçisisin, sen onunla berabersin. Sen onunla berabersin. Kendini başka bir yerde zannetme. Sen kendini başka yerde zannetme. Allah muhafaza eylesin.

"Şu asinin adlü ihsanı onu padişahtan daha ziyade uzaklaştırır, gözden düşürür ve ancak yüzünü kara eder."

Yani o padişah, o Allah sana lütfetmiş, sana ikram etmiş, sana ihsan etmiş, sana güç vermiş, sana para vermiş, sana mal vermiş, sana makam vermiş. Sen bunu nereye kullandın? Nereye harcadın? Eğer sen bunu padişaha düşman olanların yoluna harcadıysan sen padişahın gözünden düştün. Sen ancak yüzü kendi kendine yüzünü kara ettin. Sen ondan bir hayır hasenat bekleme. Ya? Sen onu iyi görüyorsun ama aslında hakikatte o kötü. Sen kendi kendine o asilere yardım ediyorsun, iyiIik yapıyorum zannediyorsun ama yok. Sen padişaha asi olanları normalde destekliyorsun.

O yüzden iyi gördüğün şey senin gözünün şaşılığından, iyi gördüğün şey senin kalbinin karalığından, iyi gördüğün şey senin kalbinin körlüğünden. Çünkü sen normalde kör, karanlık bir kalbe sahipsin. Sen şaşı bir göze sahipsin. Neden şaşı bir göze sahipsin? Sen Allah düşmanlarına destek oluyorsun. Sen Allah düşmanlarıyla berabersin. Sen Allah düşmanlarıyla yanyanasın. Onları alkışlıyorsun. Allah muhafaza eylesin. O yüzden onu normalde Allah yolundaymış gibi görünen o, Allah beni affetsin, dini geçim aracı yapan veyahut da dini söylem yapmış ama fiiliyatta bir şey yok, sen onlara yardım ediyorsun. Telefon açtılar bana. 'Selamünaleyküm.' 'Aleykümselam.' 'Mustafa hocam, seni aramızda görmek isteriz.' 'Estağfurullah, buyurun?' 'İşte filanca.' Ben açık, daha açık konuşayım ya. 'Erbakan hocamız iftara geliyor.' 'Evet?' 'Kervansaray'da iftar programımız var.' 'Allah razı olsun. Teşekkür ederim.' 'Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri sağ

olsaydı Kervansaray'da iftara katılır mıydı' dedim. Bana telefon açan da eski dervişlerden. O ilk önce oradaki iftar bir de paralıymış. O: 'Ya' dedi, 'Yanlış anlama hocam' dedi. 'Senin ücretini biz ödeyeceğiz.' Dedim dur ya! Dedim dur. Ben başka bir şey söylüyorum. Sen başka bir şey söylüyorsun dedim. Ya ben Kervansaray'da yemek yemek istersem benim param var, dedim. Gider ben Kervansaray'da yemek yerim, dedim. İftar da ederim, dedim. Dur dedim, dur. Ben başka bir şey söylüyorum sen başka bir şey söylüyorsun, dedim. Ben diyorum ki dedim Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri sağ olsaydı Kervansaray'da iftar eder miydi? Kaldı bana telefon açan. Dedim özür dilerim, hakkını helal et. Ben dedim bu programa katılamam. Dedi ki bana, 'senin için dedi hocamızın masasında yer ayırdık.' Allah razı olsun. Teşekkür ederim dedim. Dedim Bursa'nın herhangi bir varoş mahallesinde dedim sokaklara dedim sofraları kursaydınız, muhterem hocamız da oraya gelseydi dedim, orada bir iftar olsaydı. Öyle ya!

Hendekten örnek vereyim, birisi geldi Hazreti Peygamberin kulağına dedi ki, "Ya Resulallah, sütten ve doğurmaktan kesilmiş bir koyunum vardı. Onu kestim dedi. Akşama bize gel." Allah Resulü kafasını kaldırdı sallallahu aleyhi ve sellem : 'Ey ashabım! Filanca kardeşiniz" dedi, "Bir koyunu varmış, kesmiş. Akşama hepiniz oraya davetlisiniz' dedi. Sahabe, yok ya bir şeysi, kendi kendine düşündü, nasıl doyuracağım diye. Hendek kazasında ne kadar varsa erkek kadın, o akşam o sahabenin evine gitti. Hepsi de bir koyundan doydu. Hazreti Peygamberin mucizelerinden birisi. Şimdi bazı kara cahiller, bazı zır cahiller Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin mucizelerine de inanmıyorlar. Bunlar imam hatipte öğretmen, bunlar ilahiyatta öğretim üyesi, bunlar diyanette görevli. Allah bunların ciğerlerini kanatacak. Kanatsın zaten. Bunlar Hazreti Peygambere savaş açmış insanlar. Aynı şey yine Hendek'ten bir size enstantane, bir tas süt getirdi sahabeden bir kimse, dedi ki ya Resulallah keçiden sağdım, keçimden, bir tas, bir avuç. Ebu Hureyre naklediyor bunu da. Ben diyor süte baktım. Ben diyor ağzıma bir lokma girmemişti. Bana ne kadar verecek diye bekledim, diyor. Hazreti peygamber 'bismillahirrahmanirrahim' dedi diyor, içti. Bana kalmayacak diye diyor içim sızladı. Aldı diyor bir daha içti. Besmele çekti bir yudum daha içti. İçimden dedim ki diyor bitiyor. Bismillahirrahmanirrahim dedi diyor. Bir tane daha içti. Ondan sonra dedi ki diyor ya Ebu Hüreyre, Allah'ı zikret besmele çek, sen de iç. Ben bismillahirrahmanirrahim dedim diyor ben. Burası bana ait. Lak lak içti. Şimdi dedi arkadaşlarına götür. Hendek kazan bütün sahabeler o sütten karnını doyurdu. Allah Resulüne geldi yine tas. Besmele çekti. Bir yudum daha içti.

Ben gözümün önüne geleni söyleyeyim mi size? Orda, hadis-i şerifte, bir tas daha, bir yudum daha içti diyor. Evet. O yudumu aldı. Bereket olsun diye geri bıraktı. O yudum gitmedi midesine. Artsın bereket olsun diye o yudumu tekrar tasa bıraktı. Ebu Hüreyre naklederken diyor ki o bir yudum daha içti. Geri bıraktığını ona dahi göstermedi. Dedi ki şimdi kadınlara götür. Çünkü Hazreti Ayşe annemizin mescidi var orada. O da çadırını kurdu geldi. Kadınlar var. Onlar da geldiler. Savaşta yaralananlara bakmak için. Arkada bayanlar var çünkü savaş cephe gerisinde. Onlara da Ebu Hüreyre teker teker hepsini dolaştı, hepsinin karnını doyurdu, içirdi. Geldi Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine tekrar verdi. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem bir yudum daha aldı. Yine bıraktı onu. Dedi ki, "İç ya Ebu Hüreyre." Ben diyor "aldım besmeleyi çektim kana içtim." Dedi ki diyor, "bir daha iç." "Ben bir daha içtim." Dedi ki, "Bir daha iç." Ben bir daha içtim." diyor. Bir daha söyleyince diyor, "Doydum ya Resulallah dedim." diyor. "Doydum." Şimdi Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, ashabının dışında bir şey yiyip içmezdi. Ey alimler, şeyhler, siyasetçiler, bürokratlar, kendilerini din önderi görenler! Beş boynuzlu otellerde mi iftar ediyorsunuz? Tebanızın giremeyeceği bir otele nasıl giriyorsunuz? Tebanızın yiyemediği yemeği nasıl yiyorsunuz? Siz dergahta kaynayan çorbaya kaşık atıyor musunuz, atmıyor musunuz? Dergahta kaynayan çorbaya sen kaşık atmıyorsun da sana orada özel bir yemek geliyorsa sen o topluluğun hiçbir şeyisin. Senin yolun Muhammedî değil. Senin yolun Muhammedî değil, sen kardeşlerinle beraber sofraya oturup kardeşlerin ne yiyorsa yemiyorsan senin yolun Muhammedî değil. Sen oranın şeyhi değilsin. Sen kendi nefsinin şeyhisin. Sen oranın hocası değilsin. Sen nefsinin hocasısın. Allah muhafaza eylesin. Kef, ayet 103 ile 105: "Amelleri boşa gitmiş olanları size haber vereyim mi? Onlar dünya hayatında kendilerini iyi iş yapıyor sanan kimselerdir." Sen kendini iyi iş yapıyor zannediyorsun ama Allah düşmanlarına yardım ediyorsun. Sen halka iyilik yapıyorum zannediyorsun. Bir tane eş cinsel getiriyorsun. Sen Allah düşmanlarını besliyorsun. Sen Allah düşmanlarıyla yatıp kalkıyorsun. Başka değil. Allah bizi affetsin.

"Mekke ulularının Peygamberle harp ederken kurban kesmeleri de Allah tarafından kabul edilir ümidiyleydi."

Enfal ayet 36: "Şüphesiz ki inkar edenler mallarını Allah yolundan alıkoymak için harcarlar. Daha da harcayacaklar." Malları harcıyorlar, harcayacaklar. Mekke müşrikleri de aynı şeyi yapıyordu. Mekke müşrikleri savaşta galip gelelim diye kurban kesiyorlardı. Mekke müşrikleri Müslümanlarla olan savaşta galip gelmek için kurban kesiyorlardı. Adıyorlardı, kurban adıyorlardı ve normalde öyle ki putlarına kurban kesiyorlardı. Putlarının önünde

kurban kesiyorlardı. Hazreti Muhammedi Mustafa ile olan savaşta galip gelmek için kurban kesiyorlardı. Sen de kurban kesiyorsun. Müslümansın ya. Kurbanı ne için kestin? Kurbanı kime kestin? Mekke müşrikleri Müslümanlarla olan savaşta galip gelmeleri için putlarına kurban kesiyorlardı, etlerini de dağıtıyorlardı. Peki, sen Müslümansın. Kurbanı kestin. Eti nerede? Etini kime dağıttın? Etini kime verdin? Hacda kurban kestin, kesilen kurbanların etleri nereye gitti? İslam Bankası nereye gönderdi etleri? Afrika'daki açlara mı gönderdi? Gazze'deki mücahitlere mi gönderdi? Gazze'deki Müslümanlara mı gönderdi? Nereye gönderdi İslam Bankası etleri? Yoksa bir şayia çıktı son dönem, doğru mu yanlış mı bilmiyoruz. Yoksa etler Rusya'ya mı gitti?

Doğru mu yanlış mı bilmiyorum dedim ama bir haber düştü internete. Hacda kesilen kurban etlerinin Rus devletine gönderildiğine dair. Ukrayna'yla savaşıyor ya savaş halinde. Doğru yanlış bilmiyorum. Hani siz bir haber geldiğinde haberi araştırınız, diyor. Araştırdım. Bu konuda ben doğruluğuna da yanlışlığına da hükmedemiyorum. Ama nereye gitti? Senin kestiğin kurbanın eti kimin kursağına gitti? Yoksa birileri toplayıp bir sucukçuya mı sattı? Birileri toplayıp yemek ihaleleri alan bir şirkete mi sattı? Birileri toplayıp sıra restoranları olan bir şirkete mi sattı? Birileri toplayıp uçakta viski mi patlattı, şampanya mı patlattı? Kurban paralarıyla, deri paralarıyla ne yaptı? Birileri sattı boğazda kendine villa mı yaptırdı? Birileri sattı, tatil parası mı yaptı kendine? Senin kurbanın nereye gitti? Senin tasaddukun nereye gitti? Senin yardımın nereye gitti? Kime gitti? Kimlere gitti? Yoksa Mekke müşrikleri gibi Müslümanlarla mücadele eden bir kuruma mı gitti? Müslümanlarla mücadele eden bir topluluğa mı gitti? Dinle alakası olmayan bir derneğe mi gitti? Bir sürü dernek var. Deri topluyor, et topluyor. Evet. Nereye gitti? Kime gitti? O kimse şöyle diyor: "Benim niyetim temiz." Git kardeşim, omoyla mı yıkadın ya? Sen nereye gittiğini bileceksin. Sen nereye gittiğini bileceksin, göz göre göre dinsiz bir derneğe, dinsiz bir vakıfa mı kime gitti senin kurbanın? Nereye gitti? E müşrikler Müslümanları alt etmek için adak yapmışlar, kesmişler. Hatta yani İslam tarih kitaplarında o kurbanı kesen müşriklerin isimleri bile var. Araştırın bakın Taberi'ye bakın. Evet. İlk İslam tarihçisi diyebiliriz Taberi'ye. İnceleyin, isim isim var. İsim isim! Müşriklerin isim isim kimler kurban kesmiş? O zaman öyle kendi kendini de böyle süsleme. Ameller niyetlere göredir. Öyle değil canım kardeşim. Sen bir ibadet ediyorsan yani ameller niyetlere göre, ben namaz kılacağım ama abdestsiz kılacağım. Niyet önemli! Yok öyle bir şey. Sen abdest alacaksın, öylesi namaz kılacaksın. Ameller niyete göreymiş. Ameller niyete göre. Eee? Oturduğu yerden salat ettim ben diyecek. Yok öyle bir şey. Öyle bir ibadet yok.

Var ya yeni moda şimdi. Namaz yok, salat var. Salat övmek. Eee? Oturduğun yerde Allah'ı öv. Yıllar önce birisi vardı ommm yapıyorsun, o da iyi zikir diyor. Dedim yok abi bu zikir değil. Bunu anlatmak için akla karayı seçiyorsun. İstanbul'da bilmem hangi otelde gitmiş kırmızı noktalı hatuna bakmış, hep beraber ommm yapmışlar. Mustafacığım diyor, sizin diyor zikir esmaları da diyor ona benzemiyor mu diyor. Değil benzemiyor abi, dedim. Onunla bunun arasında fark var. Biz Allah'ı zikrediyoruz. Allah diyoruz. Hu diyoruz. Hay diyoruz. Hak diyoruz. Sen diyorum oraya gittin otelde ne yaptın? Ommm yaptım diyor. Ona diyorum bu zikir değil ama diyor niyet tanrıyı anmak değil mi diyor. Değil diyorum ya sen kırmızı noktaya bakıyorsun dedim. Dedim o hatunu vinçle mi getiriyorlar dedim. Yapma Mustafacığım böyle söyleme diyor. Onu erdemli bir kimse olarak görüyor. Onun ayağı kesildi, öldü mü yoksa o kırmızı noktalı bilmiyorum da. Vardı ya alnında kocaman bir kırmızı nokta vardı. Gençler bilmez onu. Benim yeni dervişliğimdeydi onlar böyle, lüks otellerde, beş yıldızlı otellerde şanslar yapıyorlardı. Çakra attırıyorlardı. Tabi on bin doları verirsen hızlı çakra atıyorsun. Otel masrafları hariç on bin dolar veriyorsun, bir şans yapıyor, senin bütün çakraların açılıyor. Ne oldu dedim senin çakraların açıldı ne yaptın? Birine sordum, bir bayana, ne oldu dedim senin çakraların açıldı mı hepsi de şimdi dedim ben. Böyle baktı. Ne açıldı dedim. Söyle. Açılan şeyi söyle bana. Ses yok. On bin dolarını üttüler senin dedim. Yani iki bin dolar olursa seni böyle çömezler çakra açtırttıracak. İki bin dolarlıksın, sen ayrı salonda. Dört bin doları olanlar ayrı salonda. İşte yedi sekiz bin dolar verenler ayrı salonda. On bin dolar verenler kırmızı noktalının salonunda. Gözümle görmesem inanmayacağım. Bir tane hatunun kırmızı noktalı bir tane resmi.

Allah sizi inandırsın, odanın içerisinde, salonun içerisinde kocaman böyle kırmızı noktalı kadının resmi, yemin ediyorum o kırmızı noktalı hatuna sırtını dönüp salondan çıkmıyorlar. Kırmızı noktalı resme yemin ediyorum sırtlarını dönüp çıkmıyorlar. İçeri giren kırmızı noktaya bakıp selam veriyor, dışarı çıkan kırmızı noktaya bakıyor selam veriyor, dışarı çıkarken de kırmızı noktaya bakaraktan geri çıkıyor. Asla hiç kimse kırmızı noktaya, o hatuna sırtını dönmüyor. Böyle bir şey. Ya normalde şimdi ona desen ki üstada sırtını dönmeyeceksin edepsizlik edip, 'siz Allah'la kulun arasına giriyorsunuz...' Yani desen ki edeple buraya girerken böyle bir hani boynunu bükerekten gir. Mesela eski dergâhların hepsinin de kapıları böyle şeydir, yüksek değildir. Herkes boynunu bükecek girecek, edep misali. E şimdi o kimse böyle yapmıyor. Normalde biz yapamayız bunu zaten. Ya biz böyle bir şey yapmış olsak var ya ohoooo ayağa kaldırırlar Türkiye'yi ama o kırmızı noktalı hatunun normalde resmine sırtını dönemezsin. Bir de hatun

hatun olsa, yarım dünya! İnsanın kadın göresi gelmeyecek ama böyleler. E şimdi o kimse de diyor ki yani işte ameller niyete göre. Yok canım kardeşim, öyle bir şey yok. Sen normalde Allah'ı zikredeceksin, ommm demekle Allah'ı zikir olmuyor. Allah bizi affetsin. Veya salat edecek o kimse oturacak, 'ben salat halindeyim', birisi de öyle dedi. Biz daim salat halindeyiz dedi. Namaz filan hak getire. O daim salatı bulmuş. Yani onda namaz sakıt olmuş. Tabi onlar da var. Allah muhafaza eylesin. O yüzden müşrik de sadaka verir, münafık da sadaka verir, kafir de sadaka verir ama onlarınki geçerli değil. Onların amelleri geçerli değil. Allah muhafaza eylesin. Burdan devam edeceğiz: "İşte bunun için mümin tevfika mazhar olamamak korkusundan daima namazda 'ihdinas sıratel müstakim' der." Allah izin verirse, önümüzdeki hafta aşure. Evet. Önümüzdeki hafta aşure. O yüzden önümüzdeki hafta Allah izin verirse inşallah her zamanki yerimizde, Allah izin verirse Bahçe Davet'te aşure programımız var. Önümüzdeki cumartesi malum oruçsuz olacak arkadaşlar. O yüzden mümkün olduğunca erken gelelim. Saat yedide dağıtıma başlayacağız. Yedi, yedi buçuk gibi. Eee, ondan sonra akşam namazları kılınacak. Sonra sohbet, dua. Allah izin verirse inşallah aşure programımız son bulacak. Allah hepinizden razı olsun. Geceniz mübarek olsun. El-fatiha maassalavat. Amin. Ecmain...Teşekkür ederim. Eyvallah destur. Selamünaleyküm.

17 TEMMUZ 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/t1nSQeWfpCg?si=USZzvSSpgJvzh4-U

MESNEVİ-İ ŞERİF 2234-2238. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayan ve haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Müslümanların hakkına hukukuna tecavüz ediliyorsa, nerede Müslümanların kanı, namusu, şerefi, toprakları ayakları altına alınıyorsa, Cenab-ı Hak hepsinin de intikamını alsın. Her gün Filistin'de kadınlara tecavüz eden, çocuklara tecavüz eden ve katleden Siyonist İsrail'i yerle yeksan eylesin. Doğu Türkistan Müslümanlarına zulmeden Çin'i yerle yeksan eylesin. Nerede Müslümanlara zulmeden devletler varsa, hepsini de Cenab-ı Hak yerle yeksan eylesin. Amin. Ecmain. Daha önce: 'Mekke ulularının peygamberlerle harp ederken kurban kesmeleri de Allah tarafından kabul edilir ümidiyleydi.' Bunu ders yapmıştık. Yani normalde tasadduk etmek veyahut da işte birilerine yardım etmek bununla alakalıydı konu. Devam ediyor Hazreti Pir buradan:

"İşte bunun için mümin, tevfika mazhar olamamak korkusundan daima namazda, "İhdinas sıratel müstakîm" der."

Yani normalde müminler Cenab-ı Hakk'ın lütfuna, ikramına, ihsanına mazhar olmak için veyahut da doğruyu yanlıştan ayırt edebilme, eksiği fazladan ayırt edebilme, bu noktada istikametini belirleme noktasından Fatiha suresinde normalde devamlı ne der? "Yâ Rabbi, ihdines sıratel müstakîm. Bizi doğru yolda eyle. Sırat-ı Müstakim'de eyle." Biz günde en az beş vakit namaz kılan bir kimse kırk sefer bunu söyler. Bu o kimsenin

Allah'tan yardım dilemesi, yani kulluğunu tatması, kulluğunu bilmesi ve Cenab-ı Hakk'ı Rab olarak, Allah olarak tanımlayıp ondan devamlı doğru yolu bulmak için, doğru hareket etmek için Allah'tan yardım dileme, Allah'tan isteme. Çünkü normalde o dosdoğru yolda yürümek için, sırat-ı müstakimde olması için bir sûfî, bir mümin her daim Allah'la irtibat halindedir. Cenab-ı Hak doğruyu göstermezse kimse doğruyu göremez. Öyle olunca Cenab-ı Hak sûfînin gönlüne doğruyu ilham edecek ki sûfî o ilhamla doğruyu görebilsin, anlayabilsin. O ilhamı o sûfînin alması lazım. O yüzden normalde sırat-ı müstakim üzerine olmak ve o noktada o sırat-ı müstakim yolundan sapmamak için müminde devamlı bir korku olur: Sırat-ı müstakimden sapmak korkusu. Bu korku cehennemde yanmak korkusu değil. Bu korku, o mesela bir aşığın maşukundan ayrı düşme korkusu gibi. O da normalde o yoldan ayrı düşme korkusu, yoldan uzaklaşma korkusu. Bu korku insan nefsini terbiye eder. Bu normalde çünkü bir kimsenin istikamet üzerine kalması ancak Allah'ın lütfu ikramıyla mümkündür. Yoksa insanın sapması, doğru yoldan ayrılması an meselesidir. Bir bakmışsın o uzaklaşmış gitmiş veyahut da sapmış gitmiş. Allah muhafaza eylesin. O yüzden hatta bir kimse doğru yolu bulsa, doğru yolun içinde dahi olsa, orada şeytanın tuzağına, ondan sonra şeytanın vesvesesine, heva ve hevesine sapmasına açıktır o kimse. O yüzden bu her zaman için bir kimsenin nefsine uyması veyahut da şeytanın o kimsenin nefsine vesvese vermesi, o vesveseyle o kimsenin kendi heva ve hevesini ilah edinmesi an meselesidir. Bu noktada "insanın nefsine asla güven olmaz," derler ya. Nefse güven olmaz. O yüzden nefis her zaman için şeytanın vesvesesiyle seni sırat-ı müstakimden saptırabilir. Bu sebepten dolayı Fatiha suresinde devamlı bizi sırat-ı müstakim'de eyle diye Allah'a iltica ederiz, Allah'a yaslanırız. Çünkü önemli olan bir kimsenin o sırat-ı müstakimi bulması değil. O sırat-ı müstakim'de durması önemlidir. Sırat-ı müstakimi bulabilirsin. Yani bir kimse bir mürşit ararsa bulur. O yolda koşturursa bulur. Bulması bir şey ifade etmez. O yolda durmak önemlidir. O yolda son nefesine kadar durabilmek önemlidir. O yüzden, "İhdines sırâtel müstakîm!" Yani bizleri sırat-ı müstakim'de eyle. Bizleri o konuda sabit eyle. Nefsinin vesvesesine kanıp yoldan dönenlerden eyleme. Nefsine uyup da topuklarının üzerinde yolu terk edenlerden eyleme.

O yüzden o yolda sabit kalmak, burası önemlidir. Bir insan sırat-ı müstakim denilince, her hâliyle sen o yolda senin sabit kalman önemlidir. Yol gidersin, gitmezsin, yan gelirsin, çamura batarsın, koştuğun zaman olur, durduğun zaman olur...Bunlar insan için hepsi de. Önemli olan yolda sabit durmaktır. Yani imanî noktada Kur'an sünnet dairesinde imanını

korumaktır. Farzlar noktasında farzları yerine getirmeye gayret etmek, onda sabit kalmaktır. Haramlardan uzak olmak noktasında haramlardan kaçabildiğin yere kadar kaçma noktasında olmaktır. Bunlar sırat-ı müstakimin içindedir. E, şimdi normalde kimisi de vardır, o yolu bulur ama yolda sabit kalmaz. Hatta yolu bilir ve yine kaybedenlerden olur. Allah muhafaza eylesin. Yolu bildiği halde kaybeder insan. Yolu biliyorsun, bilen de kaybeder. Çünkü o nefse asla güven olmaz. Heva hevese hiç güven olmaz. Böyle olunca sen kendini hep sırat-ı müstakimde sabit tutmanın yolunu arayacaksın. O yüzden bir an için insan nefsine uyar, kayar. Kayınca da gider olup olmayacak yerlere tasadduk etmeye çalışır. Yani kafirlere yardım eder. Yani münafıklara yardım eder. Yani mürtetlere yardım eder. Yani kafir, münafık, mürtedi destekler. O istikameti kaybeder o kimse. Allah muhafaza eylesin. Normalde herkes kendince bir yol arar. Yol bulduğunda o yolda kalmak önemlidir. Ben yolda kalmayı önemserim. Bak, yolda kalmayı, orada sabitkadem durmayı önemserim. Bir an önce uçma yolu değildir. Hiç uçmayalım biz, son nefesimize kadar yolda kalalım. Biz denizin üstünde yürümeyelim, eyvallah ama son nefesimize kadar yolda sabit kalalım. Yoksa denizin üzerinde yürümektir, uçmaktır, böyle kendince sanki gaybî haberler vermektir...Bunların hepsi de geçicidir. Kalıcı olan o kimsenin istikamette durmasıdır. İstikamette durması, yolunu kaybetmemesidir. Yolda sabit durmasıdır, önemli olan odur. Çünkü Allah beni affetsin, yaklaşık otuz küsur yıllık bir sûfî yolunun içindeyim. Nice uçanı gördük. Nice hal göreni gördük. Nice işte keramet göstereni gördük. Nice aşığım diyeni gördük. Nice nicenin nicesini gördük. Ta yolun en başından itibaren söylediğim şey şudur, arkadaşlar yolda sabit durmanın yolunu arayın. Yolda sabit durun. Sizden evliyalık beklemiyoruz, sizden uçmayı beklemiyoruz, sizden keramet beklemiyoruz. Yolda sabit durun. Derslerinizi çekin, işte farzlarınızı yerine getirin, yolda kalmanın yolunu arayın. Allah bizi onlardan eylesin.

"O para veriş cömert kişiye layıktır. Can vermekse esasen aşığın vergisidir."

O zaman o para veriş cömert insanların işidir. Yani Âl-i İmrân, ayet doksan ikide "Sevdiğiniz şeylerden Allah için harcamadıkça asla iyiliğe erişemezsiniz. Ne harcarsanız Allah onu mutlaka bilir." Demek ki sevdiklerimizden harcamadıkça asla iyiliğe erişemeyeceğiz. Bu nedir? İnsanın zekat vermesi, sadaka vermesi, insanın bilgisinin zekatını vermesi, ilmini artırması, ustalığını vermesi. Neyi biliyorsan, neyin ustasıysan, sende ne bilgisi varsa, neyi yapabiliyorsan, bunu vermek, bunu insanlara dağıtmak cömert insanların işiymiş. Can vermekse aşığın işi. O zaman o normalde hani sohbetin başından itibaren para harcamak zekatla alakalı, sadakayla alakalı, cömertlikle

alakalı. O zaman hadis-i şerifte de Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem : "Sadaka malı eksiltmez. Allah affedenin izzetini artırır. Kim Allah için tevazu gösterirse Allah onu yüceltir," buyurur. Yani o zaman bir kimse zekat verdi, onun zekat vermesi onun malını eksiltmez. Allah beni affetsin, kimsenin parası, pulu beni ilgilendirmez. Ben hani hasbelkader böyle zekatını bildiklerim var, gerçekten mutluluk duyuyorum. Yani her sene onun zekatı artıyor. Kendimce diyorum ki Cenab-ı Hakk'a hamdü sena olsun. Hani zekat veren kimsenin Cenab-ı Hak malını artırıyor, parasını artırıyor, gücünü artırıyor. Ve hadis-i şerif tecelli ediyor. Sadaka malı eksiltmiyor, fazlalaştırıyor. Bu noktada bir kimse ilmini saçıyor orta yere, onun ilmi artıyor. Tevazusunu koyuyor orta yere, onun seveni artıyor. Tevazu ettikçe çünkü tevazu eden sevilir. Kibirli sevilir mi? Sevilmez. Kibirliyi Allah da sevmez, Resulullah da sevmez, veliler de sevmez, mümin insanlar da sevmez. Kibirliyi kafirler sever, münafıklar sever, mürtetler sever, heva hevesini ilah edinenler sever. Kibirliyi kibirli bile sevmez. Kibirli karşısındaki kibirli bir kimseyi de görmek istemez. Çünkü kibir sevilecek bir şey değildir. Bakın, kibir sevilecek bir şey değildir. Hatta gizli şirktir. Müslümanların en büyük handikapı burada şu anda. Kibir! Allah muhafaza eylesin, dervişin dervişliğini öldürür, yok eder dervişin dervişliğini. Rabbim korusun inşallah. Mal vermek zenginlikten yani o kimsenin nisap miktarı kadar malı var, veriyor. Zenginlikle alakalı veya dünya ehlinin ulaşabileceği bir cömertliktir zekat vermek ama önemli olan, önemli olan can vermektir. O da aşığın işidir diyor Hazreti Pir. Normalde burdaki can vermekten kasıt, senin canını isteyen yok. Burada can vermekten kasıt Allahu Alem o kimsenin nefsinden, benliğinden geçmesi. İlahi aşka düşüp ilahi aşka yanması. O kimsenin normalde canını isteyen yok çünkü.O kimse ilahi aşka düştüyse o zaman zaten candan geçer. O zaman hiçliği yakalar. O zaman Allah'la dostluğunu perçinler. O zaman o kimsenin kendi benliği kalmaz ve aşıkların vergisidir can vermek.

Öyle olunca Tevbe, ayet yüz onbirde de: "Şüphesiz Allah müminlerden canlarını ve mallarını kendilerine cennet vermek karşılığında satın almıştır." Bunun bir zahir tarafı var. Zahir tarafı nedir? O kimse cihada çıkar, cihatta şehit olur. Bu normalde zahir tarafıdır. Öbür manevi tarafı nedir? O kimse nefsiyle savaşır, nefsiyle mücadele eder ve nefsiyle mücadele edince o kimse nefsinden geçer, benliğinden geçer. "Ölmeden önce ölünüz," hadis-i şerifi onun üzerinde tecelli eder. O da candan geçmektir ve normalde maldan geçmek nedir? Onunla o kimsenin mal sevgisinden kurtulmasıdır. Öbürü sadaka verir veya zekat verir ama onun içerisinde mal sevgisi duruyorsa o normalde sadece cömertlik yaptı. O sevgiden kurtulursa o kimsede Allah sevgisi otururşa bu dünyayı terk etmek değil, bu dünya sevgisinden

uzaklaşmak. O dünya sevgisinden uzaklaşırsa, o zaman o kimse asıl malını vermiş oldu. O sevgiden kurtuldu. Yani mal sevdasından kurtuldu. Öyle olunca Cenab-ı Hak da ona cenneti verdi. Sen mal sevgisinden vazgeçtin, Cenab-ı Hak sana cennet bahşetti. Sen normalde bu noktada can sevgisinden geçtin, canından da geçtin ve nefsini Allah'a teslim ettin. O zaman sen ne yaptın? Cenab-ı Hak sana cennet vermiş oldu. O yüzden böyle olduğunda hani başka bir ayet-i kerimede var ya, "Allah yolunda öldürülenleri ölü sanmayın." O zaman o kimse zahiren çıktı meydana cihat ediyor. Örneğin İsrail'le cihat ediyor, kafirle cihat ediyor bir Müslüman. Allah için öldürüldü, onu ölü saymayın diyor. O yüzden onlar diridirler. Rableri katından rızıklandırılmaktadırlar. Bu zahir tarafı. Öbürkü de normalde nefsinden geçti. Nefsini terbiye etti ve "ölmeden önce ölünüz" sırrına erişti, o da diri oldu. O da Rabbi tarafından rızıklandırıldı. O da rızıklandırıldı. Daha dünyadayken rızıklandı. O yüzden Allah yolunda candan geçenler, ahiret dediğimiz gerçek hayatla müjdelenirler. Daha dünyadayken müjdelenirler. Sen Allah için nefsinden geçersen, Allah için canından geçersen, Allah için malından geçersen, Allah için rahatından geçersen, Allah için lüksünden geçersen, Cenab-ı Hak seni daha dünyadayken ödüllendirir ve kibrini, hırsını bu noktada nefsini yener isen, Cenab-ı Hak seni manen ödüllendirir. Manen seni zengin eder, manen seni yüceltir.

Hazreti Pir'in o aşıklar için dediği o candan geçmeyi sûfîler kendi üzerinde tecelli ettirirlerse, Cenab-ı Hak onları dünyadayken daha ödüllendirir. Hani o velilerle olan ayet-i kerimede, "O velilere dünyada da ahirette de korku yoktur. Dünyada da ahirette de müjdeler vardır," ayet-i kerimesi o kimsenin üzerine tecelli eder. Çünkü o kimse Allah için, Allah yolunda canından, malından, nefsinden, kibrinden, heva hevesinden geçti, Allah'a teslim oldu. O Allah'a teslim olunca o Allah'la dostluk kurdu, Allah'ın velisi oldu. Öyle olunca ona dünyada da müjde var, ahirette de müjde var. O zaman o veliliğinin semeresini, o müminliğinin semeresini, o dervişliğinin semeresini dünyada da görür. Cenab-ı Hak ona dünyada da iyiliği bahşeder, ona dünyada da müjdeler verir, ahirete bırakmaz ve o kimse dünyadayken onu görür, dünyadayken onu yaşar. Hani bir hadis-i şerifte, "Siz dünyadayken cennet bahçelerinde dolaşınız. Orada cennet nimetleriyle nimetleniniz," deyince sahabe soruyor: "Ya Resulallah, dünyada cennet bahçesi var mı?" "Evet." "Neresidir ya Resulallah?" "Zikir halakalarıdır. Orada sizin zikretmeniz de cennet nimetidir." O zaman sen eğer ki canından, malından geçersen, Cenab-ı Hak seni zikrullah meclisine oturttuyor. Allah'ı zikir en büyük iş. Seni o en büyük işle dünyadayken ödüllendiriyor. Sen dünyadayken o zikrullah halkasına oturuyorsun, dünyadayken cennet bahçesinde

dolaşıyorsun ve dünyadayken cennet nimetiyle nimetleniyorsun. Bunu bir kimse manevi olarak görmüş olsa, yani zikir meclisine oturduğunda onu cennet bahçesinde o kimse dolaştığını, gezindiğini görmüş olsa, yemin ediyorum bütün herkes sürüne sürüne zikrullah meclisine gelir. İnsanların ahirete göçtüğünde en çok pişman olacağı şey, zikrullah meclisine oturmayışıdır. Cennete girecekler, cennetteki pişmanlıkları şu olacak onların (hadis-i şerifle sabit bu): "Keşke biz daha fazla zikrullah meclisinde oturmuş olsaydık, daha fazla zikir meclislerinde kalmış olsaydık." İnsanların cennetteki pişmanlığı bu olacak. O zaman sen candan geçmek, nefsin heva ve hevesinden kurtulup şeytanın vesvesesinden kurtulup bir zikrullah halakasına oturman. Candan geçmek, namazı beş vakit farz namazı kılman, otuz Ramazan orucunu tutman, Allah yolunda koşman, Allah yolunda koşanlarla beraber olman. Beraber olman, Allah yolunda koşanlara destek olman. Senin gidip orada oturman dahi oraya bir destektir. Birisi bir evde zikrullah açmış, "Gelin kardeşler, burada zikir var," demiş. Sen de gitmişsin o evde zikrullaha katılmışsın. Sen Allah yolunda koşanlara yardımcı oldun, ona destek verdin. Orda gittin zikrullaha oturdun hem cennet bahçesinde dolaştın hem cennet nimetiyle nimetlendin hem de Allah yolunda koşanlara destek olmuş oldun. O kimse büyük fedakarlık yaptı, evini zikrullaha açtı veyahut da orada zikrullah var biliyorsun.

Perşembe günü zikrullah var veya mahallede filanca gün veya ilçede filanca gün zikir var. Oraya manevi olarak oranın faziletini bilmiş olsan, yemin ediyorum ölüm hastası olsan vasiyet edersin: "Ben orada öleyim. Beni bir sedyenin içine koyun, götürün zikrullah halkasına, ben orada öleyim," dersin. Evet, bunu söylersin. Oranın faziletini, oranın kıymetini, oranın hikmetini anlamış olsan dersin. Bunu dersin ki: "Ben, aman ha, diyelim ki ölüm herkese vakî oldu. Ağır hasta oldum, belli kurtulamayacağım, beni götürün zikrullah halkasına, oraya bırakın." Evet, benim de size vasiyetim olsun inşallah. Vasiyet ediyorum size. Tamam. Öyle olursa beni kargo tulumba sedyede getirin, zikrullah halkasına koyun beni oraya. Evet. Ne güzel bir ölüm! Zikrullah halkasında dervişler "Allah Allah Allah" derken sen de "Allah" dedin, kaldın. Oh! Muhteşem bir şey. Muhteşem! En çok arzu ettiğim ölüm enstantanelerinden birisi. Birisi de şuydu: Ben umredeydim, böyle Beytullah'ta sabah namazını kıldık. Önümde iki üç saf önümde; sabah namazını kıldık, farzını, imam selam verdi: "Esselamü aleyküm verahmetullah, esselamü aleyküm verahmetullah." İki saf önümde, birisi böyle sağına yatıverdi. Gördüm, hemen etrafına toplandılar. Öyle herkesi orada sivil kıyafetli, herkesi böyle şey sanmayın. Anında sivil bir sürü polis geliverdi oraya. Dört beş kişi birden. Hemen etrafını çevirdiler. Öldü. Orada

öldü adam. Ne güzel bir ölüm! Beytullah'ı seyrede seyrede sabah namazının farzını kıldı, öldü. O kadar imrendim ki kendi kendime. Dedim, ne kadar güzel ölüm! Adam çıkmış gelmiş umreye. Bir de Ramazan, oruçlu. Bak, adam hem oruçlu hem Beytullah'ta sabah namazını kıldı, Beytullah'ı seyrederken öldü. Bitti. Söylenecek laf yok. Söylenecek laf yok. Muhteşem bir ölüm enstantanesi. Muhteşem bir ölüm enstantanesi. Zikrullah, halaka kurulmuş. Halkada "Allah, Allah, Allah" diye zikrederken son sözün "Allah" dedin, kaldın. Ne muhteşem bir ölüm! Ne muhteşem bir ölüm! Zikrullah halakasında ölüyor adam veyahut da o kimse uyudun, uyandın, zikrullah, "Allah Allah, Allah, Allah," bitti. Muhteşem bir ölüm. Cenab-ı Hak cümlemize nasip eylesin. O yüzden hak yolunda, hak yolunda yürürsen, nefsinden vazgeçersen, heva hevesinden vazgeçersen, şeytanın vesvesesine dur dersen, aşık o zaman canını feda etti.

"**Hak uğruna ekmek verirsen sana ekmek verirler. Hak uğruna can verirsen sana da can bahşederler."**

Kim Allah'a güzel bir borç verirse Allah ona kat fazlasını verir. Sen Allah'a ne verirsen Allah sana kat verir. 700 katını verir, 1700 katını verir, 7000 katını verir, 7 milyon katını verir. Ne verirsen! Sen, ne ekersen onu biçeceksin. Ateş ekersen kor biçeceksin. Rüzgar ekersen fırtına biçeceksin. İyilik ekersen bire 700 veriyor en az, bire 700. Bir iyilik yaptın, Cenab-ı Hak 700 veriyor sana. Bir kimse bir lokma verdin, sana 700 lokma veriyor. Sen birinin cebine 1000 lira koydun, sana 700 veriyor. Şek şüphe yok bundan. Hani gelmiş Hazreti Ali Efendimize, Hazreti Fatımatü'z Zehra annemiz, tabiri caizse hani aş eriyor. Demiş ki "Nar canım istedi." Hazreti Ali Efendimiz'de para yok. Gitmiş bir tanecik nar almış gelmiş, evden içeri girmiş, kapıya birisi vurmuş. Çıkmış, demiş Şey'enlillah bana bir şey ver." Hiçbir şey yok evde. O aldığı nardan başka bir şey yok. Narı vermiş ona. Hazreti Fatıma annemiz bakmış, hani canı nar istemişti? Hani o narı da verdi. "Niye verdin? Neden verdin? Nasıl verirsin? Ben senden nar istediydim, sen bana getirdiğin narı kimlere verdin?" Öyle bir şey yok. Sessiz Hazreti Fatıma annemiz, oturmuşlar. Öyle dururlarken kapıyı çalmış birisi. Hazreti Ali Efendimiz açmış. Bir bakmış birisi nar getirmiş, bakmış dokuz tane. "Bunun birisi nerde" demiş. Sahabe demiş ki "Ya Ali, nereden anladın? Bir tanesini kendime aldıydım." Demiş ki "Allah bire on verir en az," demiş. "Bire on verir." O yüzden" demiş, "birisi nerede diye o yüzden sordum," demiş "kendimi aldıydım." Bakın, o kadar emin. Allah en az bire on verir dedim," diyor. Bakın "Birisi nerede?" diyor. Allah, ben onu daha da arttırayım, Allah bire sayısız verir. En az bire on, bire 700 verir. Daha fazlasını verir. Allah'la kim yarışacak? O zaman öyle olunca sen Allah'a güzel bir borç verirsen Allah ona kat kat

fazlasını verir. Çünkü ayet-i kerimede Bakara, ayet 245, o yüzden aldım onu. Burada diyor ki ayet-i kerimede "kat fazlasını verir." Yani "kat kat fazlasını verir" deyince orada bire on, bire 700 yok bu ayet-i kerimede. Kat kat. Benim gözüm doymaz çünkü, ben doyumsuz bir insanım. Bire on, bire 700 sayılacak bir şey. Yok. Kat kat versin cümlemize. Sayısız versin. Onun hazinesinin altı yok, üstü yok, yanı yok, sağı yok, solu yok. Sonsuz hazineye sahip. Sonsuz hazineye sahip, o yüzden kat kat, sayısız versin inşallah. Bütün kardeşlerimize inşallah. O yüzden hani şeytan cömert insanın önünü karanlık gösterir. "İflas edeceksin, kaybedeceksin." Hani bir de etrafındaki yardakçıları da çoktur. "Sen çoluğunun çocuğunun rızkını veriyorsun." Ya otur oturduğun yere, çoluk çocuk aç mı? Değil? Elleme bir sadaka etsin, bir tasadduk etsin ya! Yani çoluğunun çocuğunun da başına gelecek olan musibetlerden kurtulsun. Yapma! Cömertliğin önüne geçme. Doğru cömertliğin önüne geçme. Doğru cömertlik.

Doğru cömertlik ne? O kimse Allah yoluna harcıyor. Allah yolunda olanlara harcıyor. Bu önemli. Şimdi o öyle olunca ona Cenab-ı Hak kat kat verecek. Ben biliyorsunuz hani böyle bire on, bire 700 yani normal. Evet. O aşağısı canım kardeşim. Kat kat versin, sayısız versin. Onun hazinesinde bol. O yüzden Allah muhafaza eylesin. Sen ne verirsen muhakkak kat kat Cenab-ı Hak sana fazlasını verecek. Bunu böyle karşılık bekleyerekten bir şey yapmayın ama. Bu ucuz hesap olur. Sen Allah için ver. Verdiğini de Ahmed'e, Mehmed'e veriyorum diye düşünme. Bak Allah'a diyor, kim güzel borç verirse...Sen fakir fukara olarak görme. Allah'a verdiğini düşün. Allah yolunda harca. Allah'a harcıyorsun, başka bir şeye değil. Allah yolunda koşanlara veriyorsun, başkasına değil. Cenab-ı Hak sana ne yapacak? Kat kat verecek. Rabbim. Normalde kimisi de para vermek şart değil ya burada. Nefsinden geçiyor. Nefsinden geçene de Cenab-ı Hak sonsuz nimet veriyor ona da. Onun da manevi hallerini değiştiriyor. Cenab-ı Hak ona da katından rahmet ediyor, lütfediyor, ikram ediyor. Normalde o, bu manada hani nefsini feda edene de Cenab-ı Hak aşkullahı nasip ediyor. Nefsini feda edene Cemalullah nasip ediyor. Hele o kimse hem madden cömert hem manen böyle yol yürüyorsa hem madden harcıyorsa hem de nefsiyle mücadele ediyorsa o kimse o normalde daha verirken karşısında Cenab-ı Hakk'ın elini görür. Cenab-ı Hakk'ın elini görür, kendi elini değil. Verenin, verenin de kendi eli değil, onun eli olduğunu görür. Alanın da karşıdaki kimse değil, onun elinin olduğunu görür. Bu muhteşem bir zirvedir. "Benimle verir, benimle tutar" hâlidir bu. O yüzden bir şey yaparken Allah için yapmak, Allah için vermek, Allah için sohbet etmek, Allah için evini zikrullaha açmak, Allah için zikre gitmek, Allah'ı Allah olduğu için zikretmek. Buradaki o niyeti

temiz tutmak, niyeti temiz tutmak ve o temiz niyetle her şeyini Allah için yapmak. O zaman en aşağısı cennettir onun, aşık için o cemalullaha gözünü dikmiştir. O yüzden sen Allah yolunda Allah için koşarsan, senin nefesleneceğin yer cemalullahtır. Senin kalbinin, kalbinin durduğu yer aşkullah olur. Aşk senin kalbinde nefes alır. Aşk senin kalbinde hayat bulur. Aşk senin kalbinde ağaç olur, yürür. Aşk senin kalbinde sonsuz nimetlerle nimetlerini döker. İşte o zaman senin kalbinde manevi bir "Tûba ağacı" olur ve sen o Tûba ağacının meyveleriyle nimetlenirsin. Sadece sen mi? Hayır. Senin etrafında, senin gibi düşünenler de senin kalbinde o Tuba ağacının manevi meyvelerini yer. Sen Allah için ol. Sen Allah için Allah'ı zikret. Sen sohbete Allah için gel. Zikrullaha Allah için gel. Sohbeti Allah için dinle. Zikrullahı Allah için yap. Hayatını Allah için ada. Cenab-ı Hak sana sonsuz maddi manevi nimetlerini verecektir. Nimet için de yapma. Nimete erişmek için de yapma. Sadece salt Allah için yap. Rabbim bizi onlardan eylesin. Hazreti Pir ne güzel demiş Divan'dan bu:

Sen canı ver, karşılığında ezelî can al.

Çünkü sen fani canla değil, Hakk'a verdiğin niyetle diriltilirsin.

O yüzden sen Allah yolunda canını ver. Sen Allah yolunda nefsinle mücadele et. Nefsine bir dur de. Allah yolunda gücün miktarınca harca. En azından zekatını doğru hesapla, doğru yere ver. Doğru noktada harca. Gösteriş yapma, riyakârlık yapma. Ona buna göstereceğim diye de uğraşma. Allah için yap. Bil ki senin dostun Allah'tır. Bil ki bunu bil ve veren de o, alan da o. Bilmiş ol onu. Sakın kendini ben vermiş olarak görme. "Ben verdim" dersen sende benlik oluşur. De ki: "Cenab-ı Hakk'ın bana vermiş olduğu emaneti dağıtıyorum. Benim değil." Sen annenin karnında zengin değildin. Seni annenin karnında besleyen, büyüten oydu. Doğdun, seni yine besleyen, büyüten oydu. Sana iş veren, sana aş veren, sana eş veren, sana çocuk veren de oydu. Onu unutma. Her ne nimet varsa senin üzerinde, o Cenab-ı Hakk'ın sana lütfu ikramı. O senin değil. "Benim" diye görürsen yanılırsın. Üzerindeki tüm nimetler ona ait. Üzerindeki tüm iyilikler ona ait. Sen sakın "benim" deyip de kendi kendine kibre düşüp kafirlerden olma, münafıklardan olma, heva hevesini ilah edinenlerden olma. Allah yolunda koş, Allah yolunda dur ve onu da Cenab-ı Hakk'ın lütfu ikramı olarak gör. Sakın burada "ben duruyorum" deme. Allah'ın lütfu, ikramı, ihsanı olmazsa sen bir an şeytanın vesvesesine kanar. "Bye bye" der, göçer, yürür gidersin. Niceleri böyle göçtü gitti. "Yıkılmam" diyenlerin yıkıldığını görürsün. Çok örnekler görürsün böyle. "Ben bu yoldan dönmem" diyenin döndüğünü görürsün. "Ben tövbe bir daha seni bırakmam" diyenin seni bırakıp gittiğini görürsün. Seni bırakıp gitmeyecek yegâne gerçek dost Allah, Resulü ve onun

velileri ve müminlerdir. Seni bırakmayacak olan bunlardır. Senin dostların bunlardır. Senin başka bir dostun yoktur. Başka dost arıyorsan münafıklardan oldun, heva hevesini ilah edinenlerden oldun. Müminin, bir sûfînin dostu tekrar sıralayayım: Allah'tır, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem dir, veliler, mürşid-i kâmillerdir, sûfîlerdir, müminlerdir onun dostu.

Bak, Nuh'un hanımı bile Nuh'a inanmadı. Nuh'un ilk çocuğu dahi oğlu da ona inanmadı. Dediler ki: "Biz dağın zirvesine kaçarız." Nuh'a kanmadılar. Nuh'a kanmadılar, Lut'un hanımı Lut'un peygamberliğine inanmadı ve Lut'un yanına üç tane melek geldi. Erkek suretinde geldi. Lut'un hanımı gitti. O öbür Lutilere haber verdi. Dedi ki: "Lut'un evine üç tane parlak oğlan geldi." dedi. Bütün Lutiler, Lut aleyhisselamın evini muhasara ettiler. Dediler ki: "O üç parlak oğlanı bize ver!" Lut aleyhisselam dedi ki: "Bunlar misafirdir. Yapmayın, etmeyin. Bu sapkınlığı işlemeyin. Gelin," dedi, "İstediğiniz kızımı size nikahlayayım. Nikahlayın, alın, eşiniz olsun. Ama bu misafirlere dokunmayın." dedi. Sapkın toplum, o sapkın, hain toplum Lut'taki erkekmiş gibi görünen melâikeleri istediler ve onlar giderlerken de İbrahim aleyhisselama uğradılar. O zaman da İbrahim aleyhisselam peygamber. Aynı zamanda bakın, İbrahim de peygamber, Lut da peygamber. Aynı zamanda Cenab-ı Hak bazen aynı zamanda birkaç peygamber birden yarattı, insanlar sapkınlıktan kurtulsun diye ve İbrahim'e de onlar üç tane erkek suretinde geldi. İbrahim aleyhisselamın sofrası açık, çok cömert bir kimseydi. Onlara hemen sofra kurdurdu. Onlar dediler ki: "Biz yemek yiyicilerden değiliz." İbrahim'in o zaman kalbine ilham olarak geldi. O zaman anladı, bunlar melek sınıfından. Lut, İbrahim aleyhisselamın akrabasıydı ve dediler ki: "Lut'a gidiyoruz." İbrahim aleyhisselam anladı ki orada bir afat olacak, orada bir tufan olacak, orada bir helâkiyat yaşanacak. İbrahim aleyhisselam onu anladı. Ne yaptı? Onlar gittiler, Lut'un eşi gammazladı Lut'un misafirlerini ve o da helak olanların içinde oldu. Aynı zamanda bir rivayet var: Onsekiz bin kişi gece namazına kalkıyordu Lut'un kavminden, onsekiz bin kişi ama onlar o ibnelerle mücadele etmediler. Onlar o eşcinsellerle mücadele etmediler. Gece namazı kıldılar ama kötülükle, Allah'ın lanetlemiş olduğu bir fiiliyatla mücadele etmediler. Şimdi Müslümanların mücadele etmediği gibi. Şimdi de "Müslümanım" diyenler, Müslümanlar eşcinsellikle mücadele etmiyorlar. Biz bir Rus devleti kadar değiliz. Kafir dediğimiz Rus devleti, kafir dediğimiz Putin, eşcinsel derneklerini kapattı ve eşcinselliği terör kanununa aldı. Eşcinselliği terörizmle eşdeğerde gördü. Bir kimse eşcinselliği methederse, eşcinsellik yaparsa terörist muamelesi görecek. Bakın, kim bunu yapan? Putin.

Biz halkı Müslüman olan bir ülkeyiz, öyle değil mi? Siz eşcinsellik karşıtı konuşamıyorsunuz bile. Eşcinsellik karşıtı konuşursanız siz demokrasi düşmanı oluyorsunuz, siz laiklik düşmanı oluyorsunuz, siz özgürlük düşmanı oluyorsunuz. Siz birey özgürlüğüne düşmanlık yapmış oluyorsunuz. Hakkınızda dava açılıyor. Eğer vicdanlı bir savcıya denk gelirseniz "soruşturmaya yer yoktur" kararı veriyor. Eğer yok, öyle bir savcıya denk gelmezseniz halkı kin ve nefrete sürüklemekten, bir grubu bir gruba karşı kötülük, kin beslemekten sana dava açıyor. Sen diyemiyorsun "benim dinim bunu emrediyor" diye. Sonra yağmur yağsın diye dua ediyoruz biz. Rabbim rahmet versin inşallah. Bu konuda bir sıkıntımız yok. Amma velâkin sizin içinizdeki lanetlik fiiller var iken, o lanetlik fiiller yüzünden geçmiş ümmetler helak olurken, geçmiş ümmetler helak olurken faizciler helak oldu, eşcinseller helak oldu, ölçüde tartıda yanlışlık yapanlar helak oldu, devlet başkanları ve devletler oradaki Müslüman inanan halka zulmettiler, helak oldular. Allah'ın yasaklamış olduğu fiiliyatları işleyen geçmiş ümmetler helak oldu. Bizde nasıl bir cesaret varsa, günümüz Müslümanlarında nasıl bir özgüven var ise hiç helak olacağımızı düşünmüyoruz. Rabbim bizleri maddî, manevî afatlardan korusun. Ama bu konuda hadisler açık: "O ülkede zekat verilmezse bereket kalkar. O ülkede zekat verilmezse, zina artarsa orada her türlü afat bekle." Her türlü afatı bekle. E, faiz arttı mı? Arttı. Eşcinsellik arttı mı? Arttı. Uyuşturucu arttı mı? Arttı. Geçen gün Avrupa Birliği'nin araştırmasını okuyorum: Türkiye'deki cezaevlerindeki cezaevinde yatanların %36'sı uyuşturucudan yatıyor. %35'i hırsızlıktan yatıyor. İslam ülkesiyiz biz, değil mi? Yani vatandaş olarak, halk olarak. 100 yıllık laik eğitimin ve ahlakın geldiği nokta bu. 100 yıllık okullardaki eğitimin insanları getirmiş olduğu nokta bu. Kimse İslam'a laf söylemesin. 100 yıldan beri okullarda İslam öğretilmiyor. 100 yıldan beri televizyonlarda, basında, yayında İslam öğretilmiyor. 100 yıldan beri camilerde İslam öğretilmiyor. Hiç kimse İslam'a kabahat bulmasın. 100 yıldan beri bu ülkede laik eğitim var. Gelinen nokta şu: Cezaevlerinde yatanların %36'sı (Avrupa Birliği'nin tespiti bu), %36'sı Türkiye'de uyuşturucudan, %35'i hırsızlıktan. Cezaevlerinin %70'i hırsızlık ve uyuşturucu. Ülkenin resmi! Ülkenin resmi! Başka bir resim arama. E şimdi İslami bir eğitim yok. Olması da mümkün değil, anayasaya aykırı zaten. Dikkat edin: İslami bir eğitim olması mümkün değil. Anayasaya aykırı. Bütün anayasalar darbe anayasasıdır. Hepsi de darbeyle yazılmış, çizilmiştir ve darbe anayasalarında darbeciler bir de halk oylaması yaptırır. Yani sen kendi kendine kendi katilini desteklersin. Gider oyunu verirsin. Evet. Tekrar söyleyeyim: Bu ülkede dini bir kurum ve kuruluş da yoktur.

Anayasaya aykırıdır. Anayasaya göre bir kurum veya kuruluşun dini olması mümkün değildir.

Öyle olunca afatlar tabii eksik olmuyor bireysel olarak. E toplumsal olarak, düşünebiliyor musunuz? Biz bir eşcinsellikle mücadele edemiyoruz. Hırsızlıkla mücadele edemiyoruz. Uyuşturucuyla mücadele edemiyoruz. Bunlar, mesela uyuşturucu global deccaliyet sisteminin bir oyunu ve devlet mecbur kaldı. Kimyasaldan insanların beyinleri gitti, akılları gitti. Kimyasalı kullanan annesine tecavüz etti, teyzesine tecavüz etti, anneannesine, babaannesine, halasına, dinlemedi hiç kimseyi. Kendi kızına tecavüz etti kimyasal kullananlar ve o anneler, o teyzeler, o nineler utançlarından kimseye söyleyemediler. Ailenin içinde kendi kız kardeşine sarkıntılık yaptı uyuşturucu kullanan. Kendi kız kardeşi bir şey diyemedi. Aile örttü onu. Bu kimyasal uyuşturucuların böyle lanet bir hâli var. Ve en sonunda devlet iyi akletti. Dilipak'ı bir sefer dinlediler. Dilipak yıllardan beri diyor ki: "Keneviri ekin ve serbest edin." diye. Sebep? Sebep o kimyasallardan kurtulsun insanlar. Kimyasalın yerine esrar etsin. Esrar içen annesine tecavüz etmez. Esrar içen gidip kız kardeşine sarkıntılık yapmaz. Öyle yapanı gider vurur. Esrar içen namusunu, şerefini, haysiyetini kaybetmez. Biz Bayındır'da hiç görmedik. Şunu yapıyorlar: Birisi onun karısına yan baktıysa "Neden yan bakıyorsun?" diyor, saplayıveriyor ona. Bayındır'da kimse kimsenin (benim gençliğim de öyleydi) karısına, kızına, osuna, busuna bakmaz. Adamı hiç dinlemez ki. Saplar geçer. Yani saplanan da gidip oraya şikayet edemez: "Beni filanca bıçakladı," diye. Ne oldu? "Bıçağın üstüne düştüm," der. Bilir suçunu, şikayet ederse adam gidecek bir daha saplayacak onu. Önemli değil ki. Tabi bu şey, ne o, karar çıkınca Nuri'yi aradım. "Nuri, Bayındır rahatlamıştır," dedim ya. Dedi: "Bizim eczacı Celal var ya," dedi. "Evet." "Sabah onunla konuştum," dedi. "Celal dedi ki dedi, ya bize düşmez herkeste var." "Bayındır'da dolu. Bizden gelip de kimse eczaneden bir şey istemez," dedi demiş eczacı Celal. Yani, demiş Bayındır'da ihtiyaç yok yani. Yani gerçekten Bayındır'da o kadar böyle kimyasal kullanan yok. Adam dağda zeytinin dibine ekiyor oraya birkaç kök. Tamam. Hani salça yapıyor ya herkes yıllık salçasını, hani yıllık salçası var, yapıyorsun ya. O da yıllık içeceğini yapıyor orada. Tabi, hiç kimseyle işi gücü yok. Ha zaten birkaç tane mahalle var, bizim oraya da kimse girmiyor zaten. Öyle polis jandarma gireceği zaman haber veriyor: "Biz bu akşam geleceğiz, çay kahve içeceğiz orada," diyor. Geliyorlar çaylarını, kahvelerini içiyorlar. Bizim o bizim mahalle hala da öyle, gidiyorlar, Allah muhafaza eylesin. O yüzden ne verirsen o sana gelecek. O yüzden sen bu noktada kendince şüpheye düşme. Ekmek verene ekmek veriyorlar, su verene su veriyorlar, can verene de binlerce can veriyorlar. Rabbim onlardan eylesin

"Şu çınarın yaprakları dökülürse, Allah ona yapraksızlık azığı bağışlar. Dağıtmaktan dolayı elinde mal kalmazsa Allah'ın inayeti seni hiç ayaklar altında çiğnetir mi?"

Allah dilediğine dilediği kadar verir. O yüzden çınarın yaprakları dökülürse hiç çınarın yeşil yaprağı bitiyor mu? Bitmiyor. Zeytinin yeşil yaprağı bitiyor mu? Bitmiyor. Cömert insan zeytin ağacı gibidir. Yaprağı dökülmez. Zeytin ağacı gibidir. Her sene meyve verir. Her sene meyve verir. Git dağın başına bir tane zeytin dik. Yani sen ona bakmasan bile meyve verir her sene o sana. Zeytin öyle mübarek bir ağaçtır. O yüzden cömert insan zeytin ağacı gibidir. Her sene meyve verir. Onun yeşilliği hiç bitmez, yaprağı hiç bitmez. Cömert çünkü. Mesela bir kadın cömert. Hani bir tatlı yapar, ondan sonra birisi ondan tarif ister. Bu da kadınlara: "Aa, sen ne zaman istersen söyle, ben sana yapar getiririm." Allah Allah. Senden bir tarif istedi. Ver ya, cömert ol. Yok, verdirmiyor kadın. Cömert değil. Evet. Veya bir usta yanında çırağa ustalık öğretmiyor. Cömert değil. Ben şimdi Cevdet'in yanındaki kalfaları biliyorum. Her biri gitti dükkan açtı. Cevdet benim bildiğim üç tane var, değil mi? Kaç tane var? Sekiz tane! Sekiz tane kalfa dükkan açmış. Şimdi bu cömertlikle alakalı. Şimdi sekiz tane var ya, sekizinden de cari hesap işliyor ona. Durmuyor. O sekiz tanesi normalde evine, iaşesine, çoluğuna, çocuğuna ekmek götürüyor. Hepsinden de Cevdet'e şey yazılıyor, sevap yazılıyor. Onlar başka bir usta yetiştiriyorlar, o ustadan da Cevdet'e yazılıyor. Cömert insan. Yanında çalışanı usta edip, çıraktı, usta oldu, gitti. Cömert insan. Alim, bilgisi var, fisebîlillah yaydı onu. Cömert insan yani. "Filanca kitabımda o mesele yazılı. O kitabımı alın ondan okuyun." He, para vereceksin onun kitabı için. Oradan okuyacaksın! Verdin parayı, aldın o kitabı. O kimse sevap almadı ondan. Sebep? Para karşılığı yaptı çünkü parayı aldı o. O ahir zaman alimi. O dini ilmini paraya sattı. Sanki hadislere para verdi, sanki ayet-i kerimelere para verdi. Telif ücreti verdi sanki. O ahir zaman alimi karşılığını aldı. O o zaman o kimse yok öyle değil de fisebîlillah ilmini aktarsaydı, onu Cenab-ı Hak sonsuz ilmi olan, ilmi ledünle süsleyecekti onu. O bildiğini saklamıyor, anlatıyor. O bildiğini saklamıyor, yazıyor. O kuyudan su çekilir gibi devamlı gözenekler açık onun. O çekiyor, dağıtıyor. Öbürkü de kuyuyu stabilize tutuyor, dağıtmıyor. Dağıtmayınca kuyunun gözenekleri kapanıyor.

Dağıtacak ki gözenekler açılsın. O ilmi dağıtacak, o ilmi yayacak ki ilmi ledün ona gelsin. İlmi kem etti, sakladı, gizledi, yaymadı. Ona ilmi ledün kapısı kapandı, gözenekler kapandı. Öbür türlü dağıttıkça Allah fazlasını verdi. Dağıttıkça Allah fazlasını verdi. Koştukça Allah fazlasını verdi. Verdikçe Allah ona daha fazlasını verdi. Çünkü o bir zeytin ağacı gibi oldu.

İndirdi dallarını. "Koparın," dedi, "meyvelerimi yiyin yiyebildiğiniz kadar, için içebildiğiniz kadar, faydalanın faydalanabildiğiniz kadar." Zeytin ağacı gibi devamlı hatta Tuba ağacı gibi ondan ne meyve istiyorsan aldın. Ne yemek istiyorsan aldın, ne içmek istiyorsan aldın. Gölgesinde gölgelendin, meyvesinden nimetlendin. Cenab-ı Hak sonsuz rahmet sahibi, sonsuz ilim sahibi. Kur'an'ın ilmi de sonsuz. Ve sen o ilmi yaydıkça Allah Kur'an'ı sana açtı. Allah sana ilmi ledünü açtı. Allah sana hadisleri açtı. Allah sana fıkıh bilgisini açtı. Allah sana akaid bilgisini açtı. İster akaitten gir, ister fıkıhtan gir, ister hadisten gir, ister ayetten gir, ister manadan gir, ister maddeden gir, nereden giriyorsan gir. O çünkü açtıkça açıldı, yaydıkça yayıldı. Cenab-ı Hak ona bahşettikçe bahşetti. Çünkü kendine saklamadı. Vay o altın biriktirenlerin hâline! Altın Allah'ın ilmi ilahisidir. Altın ilmi ledündür. Siz o ayet-i kerimeyi sadece maddi altın biriktirmek olarak anladınız. Asıl altın hakikat bilgisidir. Asıl altın ilmi ledündür. Cenab-ı Hak sana onu verdi ki kullarına yayasın diye. Cenab-ı Hak onu sana verdi ki kullarına sen nasihat edesin diye. Cenab-ı Hak onu sana verdi o manevi zenginliği, etrafınla paylaşasın diye sana verdi. Sen İsa'nın havarileri gibi sakladın onu. Küstahlık ettin. Sen İsa'nın havarileri gibi onu paraya pula çevirmeye çalıştın. Sen o ahir zaman alimlerindensin, sen o ahir zaman şeyhlerindensin. Biriktirdin de biriktirdin. Biriktirdin de biriktirdin. Topladın dervişlerden, biriktirdin. Ondan sonra bıraktın geriye. Arkandakiler kavga çıkardılar. Bir de dediler ki: "Yok ümmetin parasıydı, yok benim paramdı, yok senin parandı." E ne götürdün ahirete? Biriktirdiklerinle mi gömdüler seni? Ahir zaman şeyhleri, ahir zaman alimleri nefsi için çalışıyor. "Getirin çocuklar, getirin. Taşıyın. İsteyin. Alın makbuzları elinize. Dolaşın kapı kapı." Ahir zaman şeyhi, ahir zaman alimi! Başka bir şey değil, başka bir şey değil. Ayetleri kendi nefislerine göre eğip bükerler. Fıkıhları kendi nefislerine göre dizayn ederler. Ağızları yamulur ayet-i kerimeyi kendi nefislerine göre yorumlarken. Kalpleri yamulur, kalpleri kararır, kalpleri mühürlenir. Sen onu sakallı, cübbeli mümin görürsün. Şeyhimin tabiriyle, "Dışı yeşil türbe, içi estağfurullah tövbe" derdi Şeyh Efendi, Allah rahmet eylesin. "Dışı yeşil türbe," bakıyorsun ne muhteşem, harika. Cübbesi sarığı, şalvarı pırıl pırıl, tiril tiril. Kraliyet ailesinin kol düğmeleri, yanıyor ortalık. Şatahat, şatafat...Etrafında insanlar, koca koca sakallılar koşuyorlar. Çok önemli. Mahşer! Mahşeri düşünen yok. Allah bizi affetsin.

O yüzden dağıtmaktan dolayı kendinde ilim kalmaz zannetme. Dağıtmaktan dolayı sende mal mülk kalmaz zannetme. Dağıtmaktan dolayı sende sağlık bozulur zannetme. Dağıtmaktan dolayı bir tarafın eksilir zannetme. Bu şeytanın vesvesesi. Bu şeytanın vesvesesi! Şeytan sana önden giriyor.

Hem öyle bir giriyor ki seni ifsat ediyor. Seni ifsat ediyor. Sen kendi kendine düşünüyorsun: "Ben bunu anlatırsam bunlar öğrenir. Yarın öbür gün bana şeyhlik taslarlar. Yarın öbür gün bana zakirlik taslarlar. Yarın öbür gün bana alimlik taslarlar. Ben onu kitaba yazayım. Kitabı da şu paradan satayım." "Ya ben dağıtırsam yarın öbür gün ben iflas ederim. Kimse bana bakmaz." Hah! Evet. Sen Allah yolunda koşarsan ya zamanın kalmazsa iflas edersin. Öyle düşün. Şeytan öyle giriyor insana. Önden giriyor. Oysa Allah dilediğine maddi manevi rızkı çok verir. Maddi manevi. Ben rızkı sadece maddi görmem. Rızkın maddi tarafı nedir? İçtiğindir, yediğindir. O kadardır. Manevi tarafı nedir? 'İhdines sıratel müstakim'de kalmandır. Orda sabit olmandır. Manevi tarafı da odur. O yüzden şeytan seni her türlü vermekten sakındırmak ister. Şeytan seni vermekten korkutmak ister. Şeytan seni önden girer, ardından girer, sağından girer, solundan girer. Gelecekten korkutmak ister. Der ki: "Senin çocukların bakmaz." Der ki: "Senin eşin bakmaz." Der ki: "Yarın öbür gün rezil olursun." Der ki: "Yarın öbür gün şöyle olursun." Hepsi de şeytanın vesvesesidir. Sen Allah yolunda olursan Allah senin muinin olur. Katından yardımcın olur. Rabbim bizleri onlardan eylesin. Cenab-ı Hak cümlemize affı mağfiret eylesin. Ülkemizde olan bütün yangın felaketlerini Cenab-ı Hak sonuna erdirsin. Tez zamanda hepsinin de sönmesini nasip eylesin. Bizim günahkar yüzlerimize bakmasın. İçimizdeki sapkınlıklara bakmasın. Bizleri yangın afatından muhafaza eylesin. Ülkemizi deprem afatından muhafaza eylesin. Dinsizlik afatından muhafaza eylesin. Her türlü lanetlik afatlardan muhafaza eylesin. Âmîn. Ecmain

Önümüzdeki hafta Allah izin verirse: "Bir adam ekin ekince ambarı boşalır ama bu işin iyiliği tarlada belli olur." 2239. beyitten inşallah devam edeceğiz Allah izin verirse. Perşembe günü burda ders yaptık. Herkesin çok hoşuna gitmiş. Öyle mi? Öyle. Allah Allah! Hacı Cafer, buraya mı alacağız yoksa bütün dersleri? Çünkü bütün böyle hem bayan kardeşlerden hem de erkeklerden böyle perşembe günkü ders çok güzel oldu. Yok işte çok derli toplu oldu. Yok şöyle güzel oldu, yok böyle oldu. Hacı Cafer dedi ki: "Reyhan'ı andırdı," dedi. Ondan sonra evet, güzel bir ders oldu. Hayırlısı inşallah. Madem bu kadar çok istediniz, olmazsa önümüzdeki Perşembe de dersi burada yapalım. Ha Cafer? Çok sevmiş arkadaşlar. Çok istemişler, değil mi? Olur inşallah. İyi, hadi önümüzdeki perşembe de burada ders yapalım hadi. Bilhassa bayan kardeşlerin çok hoşlarına gitmiş. Bana yazdılar: "Sanki halakanın içindeydik gibi," diye. İçindeydiniz zaten, gibisi ne? İçindeydiniz. İnşallah Cenab-ı Hak öyle bir yer, böyle hani hep beraber zikrullah yapacağımız Cenab-ı Hak bir yer nasip eylesin. Âmîn. Böyle bir şey inşallah hep beraber yaşayalım, öylesi ölelim inşallah. Âmîn. Tabii sonuçta ölüm var. El

Fatiha maassalavat. Âmîn. Ya Allah. Cafer tadilat gevşemez değil mi bundan dolayı? Ona göre bakarsın perşembe günü oraya alıveririm de yani normal değilim ya. O yüzden her türlü her şeyi yapabilirim inşallah. Cafer için sıkıntı yok zaten. "Hayır" kelimesi yok Cafer'de. Hiç sevmediğimiz bir kelime çünkü. Destur. Bak, destur dedik, unutmadık yani.

26 TEMMUZ 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/R6ZjVRruZhg?si=8ETFJCfej1OKmbgW

MESNEVİ-İ ŞERİF 2239-2240. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin, gündüzünüzü hayırlı eylesin. Gecenizi, gündüzünüzü, hayatınızı, ömrünüzü, nefeslerinizi hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak bilip hakkı haykıran ve yaşayan, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Müslümanlara zulmeden var ise, nerede Müslümanların hakkına, hukukuna, namusuna, şerefine, haysiyetine tecavüz eden var ise, nerede Müslümanların topraklarına, kanına, canına tecavüz eden var ise Cenab-ı Hak hepsini kahru perişan eylesin. Hepsini yerle yeksan eylesin. İsrail'i dağıtsın. Yerle yeksan eylesin. Doğu Türkistan'a özgürlük nasip eylesin. Bütün Müslümanlara özgürlük nasip eylesin. Hiçbir Müslüman dininden, imanından dolayı tutsak olmasın. Hiçbir Müslüman inancından dolayı herhangi bir zulme uğramasın. Âmin. Ecmain. Cömertlik ve malı vermekle alakalı. Açmamışım, "Gönlüm seni hep arıyor," deyince kendimizden geçmişiz. Yaşlı, ihtiyar adamım, bu kadar olacak. Hatırlatmadı öndeki oturan da "Telegram'ı açmadın," diye. "Destur"u söylüyor, "Fatiha"yı da söylüyor ama bunu söylemedi. Onun zaten adını hatırlatıcı koyacağım böyle giderse, tamam mı şimdi? Evet. Telegram'dakiler kusurumuza bakmayın artık böyle "Gönlüm seni arıyor," deyince Neşet Ertaş'tan arkadaşlar üfleyince biz de "Hadi," dedik, "şiiri patlatıverelim." Öyle hep dandiri dinleyecek değilsiniz ya, poptu, toptu, bilmem neydi...Evet, geçen hafta yine o cömertlikle alakalıydı konu: "Dağıtmaktan dolayı elinde mal kalmazsa Allah'ın inayeti seni hiç ayaklar altında çiğnetir mi?" Burayı okumuştuk. Ondan önceki beyit de: "Şu çınarın yaprakları dökülürse Allah ona yapraksızlık azığı bağışlar."

Devamında: "Dağıtmaktan dolayı elinde mal kalmazsa Allah'ın inayeti seni hiç ayaklar altında çiğnetir mi?" Burayı okumuştuk.

"Bir adam ekin ekince ambarı boşalır ama bu işin iyiliği tarlada belli olur fakat tohumu ambara koyup biriktirirse, zaman geçtikçe bitler, fareler o tohumu yiyip bitirirler."

Normalde çiftçilik olarak düşünün. Bir kimse normalde mevsimi gelince ambarında kalan tohumları tarlasına eker. Yani çiftçiler bunu daha iyi bilirler. Buğday eken, arpa ekenler veyahut da meyve, sebze, genelde sebze yetiştirenler tohumluk ayırırlar bazı şeylere. Mesela bir kimse buğday eker, buğdayın tohumluğunu ayırır veya yoğurt mayalayanlar yoğurttan bir maya ayırırlar. Bunun gibi bir adam normalde ambarı boşalır yani tohumu saçar tarlaya ama bu işin iyiliği tarlada belli olur. Yani Allah başaklara bire yedi, bire yedi yüz verir ya bir tohuma, bu onunla alakalı. O yüzden bu manada, tasavvufi manada ekin ekmek malı infak etmek, yani sadaka vermek, iyiliğe harcamak, Allah yolunda harcamak. O noktada o kimse tohumu saçıyor yere. Ama tabii doğru yere, bunu doğru yere vermek önemli. Doğru yere vermiyorsan o zaman bataklığa tohum atmak gibi oluyor bu. Bir çiftçi gidip de bataklığa tohum atmaz. Normalde o çiftçi bakar, toprak tavında mı değil mi? Toprak tavında değilse de tohum atmaz, tavını bekler onun. Sürer, tırmıklar, ızgaradan geçirir. O tava gelince atar tohumu.

Mesela tohum attıktan sonra bir yağmur yağsa tohumu çürütür yine, o yüzden çiftçi onu bekler. Zamanını bekler tohumu atmak için ve ambarın boşalması, o kimse infak etti. İnfak edince o kimsenin elinde meta azaldı. Normalde hani "o tarlada belli olur," diyor. O tarlada yeşermesi de o zaman ahirette ve dünyada onun karşılığını, meyvesini toplamak. Tabii sufi noktasında, sufilik noktasında bir kimse tohum atarken karşılık beklemez. O karşılık beklemez ne demek? O zaman sen bir karşılık amacıyla o tohumu attın yani bir hayır hasenat işledin, karşılık bekliyorsun veyahut da bir iyilik yaptın, karşılık bekliyorsun. Biz sufiler olarak karşılıksızlığı öğreneceğiz ve hayatımıza bunu adapte edeceğiz. Karşılıksızlığı yani biz bir iyilik yaptığımızda onun karşılığını beklemeyeceğiz, bir hayır hasenat işlediğimizde onun karşılığını beklemeyeceğiz. Onun karşılığını bekliyorsak biz ucuz amelelik ediyoruz. Sufi bu noktada karşılık beklemez. O yüzden normalde herkes, ehl-i avam kendince karşılık bekler. Bir iyilik yaptığınızda karşısında iyilik bekler onun. Bu avam için normaldir. Hani hadis-i şerifte de "Size bir kimse bir hediyede bulunursa, iyilikte bulunursa siz de ona misliyle veya aynıyla karşılık veriniz." Ama normalde veremiyorsanız da onun iyiliğini söyleyiniz, der arkasından. Onun iyiliğini söyleyiniz, yani onun iyiliğini söyle ki işte iyiler artsın, iyilikler artsın. Ama o normalde ona karşılık vermedi

misliyle veya aynıyla karşılık vermedi. Arkasından da onun iyiliğine dua etmedi, iyiliğini söylemedi onun, o nankörlerden oldu. Allah muhafaza eylesin nankörlükten. Öbür türlü ne yapacak o kimse? Normalde bu Müslümanların kendi içerisinde avamın işi. Ama bir sufi iyilik yaptığında karşılığında iyilik beklemeyecek.

Bir sufi hayır hasenat işlediğinde karşılığında bir şey beklemeyecek. Bunu fisebilillah yapacak, karşılıksız yapacak. Tebessüm karşılıksız olacak. İyilik karşılıksız olacak. Bu sufi âdâbı, bu sufi ahlakı, bu sufi ölçüsü, avam karşılık bekler. Bunu normalde sufiler karşılıksız sevmeyi, karşılıksız vermeyi, karşılıksız hizmet etmeyi kendilerine şiar edinecekler. Sohbet ediyorsun, karşılıksız. Zikrullah ediyorsun, karşılıksız. Birine bir lokma yediriyorsun, karşılıksız. Birine bir hediye ediyorsun bir şeyi, karşılıksız, tebessüm ediyorsun, karşılıksız. Bakın, sufi bu manada hiç karşılık beklemeyecek. O yüzden tohumu ambara koymak ne? O zaman o kimse maddi olarak malını saklıyor. Tohumu ambara koymak, sufice, manevi olarak o kimse bilgisini saklıyor. O kimse tecrübesini saklıyor. O kimse ilmini sorana cevap vermiyor. O konuda bir bilgisi var, o konuda bir tecrübesi var, bilgisini ve tecrübesini yaymıyor, cömert değil, cimri. O kimse bilgisini ve tecrübesini yayacak, anlatacak ki o biriktirenlerden olmasın. Hani o ilim öğrenmiş, işte hadis âlimi, hadis âlimi ama ona bir şey soruyorsun, "Ben onu kitabımda yazdım," diyor. "Filanca eserimde var o," diyor. Onu anlatmıyor orada. Anlat. Sana sormuşlar. Orada fisebilillah ver onu. Ama yok, saklayacak ya da onu paraya çevirmeye çalışıyor, metaya çevirmeye çalışıyor. Allah muhafaza eylesin. O da tohumu ambara saklamak. Tohumu ambarda sakladı, ne olacak? Bir müddet sonra böceklenecek o, bir müddet sonra kurtlanacak, bir müddet sonra çürüyecek. Bir müddet sonra işe yaramaz hale gelecek o. Nasıl tohum bir müddet sonra işe yaramaz hale gelirse, senin metan da bir müddet sonra işe yaramayacak. Sen onun zekâtını vermedin, sadakasını vermedin, hayrı hasenat işlemedin. O manevi olarak o para kurtlandı. Manevi olarak o mal kurtlandı. Manevi olarak o kendince kendi kendine tıkandı. Sen tıkattın onu. Sen zekâtını vermedin. Sen ondan sadaka yapmadın. Sen ondan hayır hasenat işlemedin. Bu sefer sen mânen kendince diyorsun, "Benim şu kadar param var" ama senin paran kurtlu. Manevi olarak kurtlu. Sen, "Şu kadar malım var" diyorsun. Malın manevi olarak kurtlu. Allah muhafaza eylesin. Âmin.

Orada hani Hazret-i Pîr, "Bitlenir, fare girer," diyor ya. Bitlenir, fare girer. Fare nedir? Hırsızlıktır. Fare girdiği yerde hırsızlık yapar. Talan eder orayı, yer içer orada, pisler ortalığa, bitlenir. Bitlendiği zaman o bir elbise düşün, elbise bitlenince işe yarar mı? Yaramaz. Yorgan, yatak bitlenince işe

yarar mı? Yaramaz. O kimse de bitlenir, şahıs da bitlenir. Bitli elbise giydiği zaman o da bitlenir, o zaman manevi olarak da bitlenir o kimse. O zaman manevi olarak da bir fare girer ona. O kimse rüyasında görür, bakar ki işte evine fareler girmiş, bir şeyler yiyorlar, bir şeyler götürüyor dışarı. Rüyasında görür. Mesela işte onun malı, mülkü, evi bitlenmiş, üstü bitlenmiş, rüyasında görürse âlâ, âlâ derviş o. Rüyasında böyle ikaz alırsa, o iyi derviştir. Veyahut da rüyasında bir peygamber onu gider ikaz eder, bir sahabe onu ikaz eder. Bir pîr efendi onu ikaz eder rüyasında. O iyi derviş. Cenab-ı Hak onun malını korumak istiyor, ikaz ediyor onu, irşat ediyor. "Sen zekâtını doğru yere vermedin," diyor. "Sen zekâtını doğru yere vereceksin," diyor. Bu enteresandır. İnsan zekâtını dosdoğru yere vermezse malını yele verir o. Kendince hava cıva yaptı. Hava cıva yaparaktan etrafa kendince işte havalı cıvalı bir şekilde hesapta zekât dağıttı ama yerli yerine vermedi. Yerli yerine vermediyse onun malı yele gider, onun malı fareye, bite, böceğe gider o, kurda kuşa yem olur. Allah muhafaza eylesin. İnsanın kendisi de kurda kuşa yem olur. İnsan doğru istikamette yürümez, istikametini kaybederse o da kurda kuşa yem olur. Çünkü insan hevasına uyar, nefsine uyar. Doğru yerde, doğru zamanda, doğru hareket yapmaz. Nefsine uymuştur, heva hevesine uymuştur. O da kurda kuşa yem olur, o da elindeki nimeti kaybeder. O da elindeki nimeti onun Cenab-ı Hak uçurur gider. Neden? O kimse çünkü heva hevesine uydu. O çünkü o çünkü nefsine uydu. O hevasını ilah edindi. O kendi çizgisini unuttu, kendi dairesini unuttu. Nasıl davranması gerektiğini unuttu, gaflete daldı. O gafletten dolayı ne oldu? Kendini kurda kuşa yem etti. Kendisini şeytana yem etti. Kendisini nefsine yem etti. Allah muhafaza eylesin.

Oysa Cenab-ı Hak, "Kim Allah'a güzel bir borç verirse, Allah onu kat kat fazlasıyla öder," dedi. Allah borç alır mı? Almaz. Sen Allah için bir şey verirsen, Allah için bir şey veriyorsun. Bak, karşılıksız vermek bu, karşılıksız, beklemeksizin vermek bu. Sen Allah için bir şey veriyorsun. Sen Allah için bir şey yapıyorsun. Allah için tebessüm ediyorsun. Paran olması şart değil. Allah için tebessüm ediyorsun, Allah için bir yetimin başını okşuyorsun. Paran varken değil bunu. Sen paran var, sen yetimin başını okşamayacaksın. Yetimin cebini okşayacaksın sen. Sen paran varsa, senin gücün varsa yetime tebessüm etmeyeceksin, yetimin cebine tebessüm edeceksin. Sen yetimi tebessüm ettireceksin. Parası olmayan gitsin yetime tebessüm etsin. Senin paran var, senin gücün var, sen yardım etmeye muktedirsin. Sen yetimi tebessüm ettireceksin. Öbürünün gücü yok, kuvveti yok, kudreti yok. O tebessüm etsin, âlâ. Ya senin paran var. Sen tebessüm edeceğim diye uğraşıyorsun. O zaman sen paran olunca hani zenginler geldiler ya Allah

Resûlü'ne, dediler ki "Ya Resûlallah, hani bu zenginler tasadduk ediyorlar, bizden öne geçiyorlar, biz ne yapalım?" Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem onlara dedi ki: "Namazdan sonra otuz üç, otuz üç bunları çekin." Tekrar geldi fukaralar, dediler ki: "Ya Resûlallah, bu zenginler bunu da öğrendiler, bunu da yapıyorlar." Dedi, "Bunu öğrenmişler, bunu da yapıyorlar. Cenab-ı Hakk'ın takdiri bu," dedi. "Yapacak bir şey yok," dedi, Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem . "Onlara Cenab-ı Hak lütfetmiş," dedi. O yüzden o kimse gücü yerindeyse, ilmi yerinde ise o kimse karşısındaki yetimi tebessüm ettirecek. Öyle olunca sen Allah için verdin ya, Allah için verdin, Allah'a güzel bir borç verdin. Âyet-i kerime bu, Bakara, âyet 245: Allah borç alır mı? Almaz. Ama o kimse canını verdi ama malını verdi ama güzel ahlaklı davrandı, tebessüm etti. Yapması gerekeni yaptı.

O zaman o kimse Allah'a güzel bir borç verdi. Allah diyor onu kat kat fazlasıyla öder. Bakın burda bire yedi yüz yok, kat kat fazlasıyla öder. Burada normalde bir kimse bire on bekler, verir, bire on gelir ona. O der ki bire yedi yüz bekler, verir, bire yedi yüz gelir ona. Değil. Sufi hiçbir karşılık beklemeksizin verir, hiçbir şeyde karşılık beklemez. O zaman âyet-i kerime onun üzerinde tecelli eder. Allah ona kat kat verir, sayısız verir, fazlasıyla öder. Hani bu ne oluyor? Çiftçilikten laf açtık ya, ekin ekmek gibi. Sen bir avuç tohum atıyorsun, bir avuç tohum attığın yerden kaç çuval buğday alıyorsun? Bu onun gibi bir şey. Çiftçiler bunu iyi bilir. İşte iki kilo. Normalde muhtar bir dönüm yere kaç kilo buğday gider tohum olarak? Arpa? Kim dedi yirmi beş kilo. Eyvallah ya, asıl büyük çiftçi arkada ya! Bir dönüm tarlaya yirmi beş kilo buğday. Normal şartlarda bir dönümden kaç ton alıyor? Yirmi beş kilo atıyor, iki yüz elli değil, beş yüz kilo alıyor, beş yüz altı yüz alıyor. Düşünün! Allah bunu daha fazla veriyor. Yani normalde ektiğin tohum yirmi beş kilo ama aldığın ürün beş yüz kilo, altı yüz kilo. Bu onun gibi bir şey. O kimse fisebilillah verdi, karşılık beklemeksizin verdi. Bu tohumu ekti yani, Cenab-ı Hak ona kat kat veriyor, daha fazla veriyor. O yüzden o normalde baktığımızda, hani yine çiftçilikten gidelim, Hazret-i Pîr tohumdan, ambardan bahsetmiş. O ambardan çıkardı yirmi beş kilo tohum ekti ama ambara altı yüz kilo koydu, yedi yüz kilo koydu. Yer düzgünse, harikaysa yediyüz elli kilo koydu. Ben normalde son rakamları ondan almak için sordum. Bizim Bayındır'da yer daha böyle önceden münbitti. Yaklaşık dönümünden 800 kilo, 900 kilo, bazı yerlerden 1 ton alırlardı, doğru mu? Evet. Ama tabii gün geçtikçe bu gübreler, ilaçlar toprağın verimini yok ediyor, topraklar kısırlaşıyor. Allah bizi iyi etsin. O yüzden evet. Normalde biriktirilen mal, yani biriktirilen mal, zekâtı verilmeyen, sadakası verilmeyen, onun hayır hasenatını yapmayan kimse, biriktirilen mal yani. O kimse ne

yaptı? Bilgiyi aldı, aldı, aldı, aldı, o bilgiyi hava atmak için kullandı. O bilgiyi parasal, dini bilgiler olarak söylüyorum. O kimse normalde para kazanmak için, onu maddeye çevirmek için böyle konuşmuyor hiç veyahut da yanındakilere, etrafındakilere anlatmıyor, öğretmiyor, kendince bilgiyi saklıyor. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden Tevbe Sûresi, âyet 34 bunları söylüyor. Diyor ki: "Altın ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanları acı bir azapla müjdele." Bu âyet-i kerimelere zahir olarak baktığımızda altın ve gümüş biriktiren, yani o kimse zekâtını vermedi, sadakasını vermedi, hayır hasenatını vermedi mali olarak, madde olarak. Ama bu paradır, ama bu ekindir, ama bu meyvedir, neyse, ama bu hayvandır...Zekât verilmesi gereken mallardan zekât vermedi o kimse. Bu kendince öyle dedi hani, "Ben kazandım bunu, burada kimsenin hakkı yok. Onlar da çalışsaydı, kazansaydı," fakir fukara için söylüyor. O ne yaptı? "Onu," diyor, "bir azapla müjdele." Öbürü ne? Altın ve gümüş biriktiriyor. Altın, Allah'a aşıklık bilgisidir. Altın, Allah'ı tanıma, bilme bilgisidir. Gümüş nedir? Gümüş normalde bu manada o Allah'ı ve tanımanın altında kalan fıkıh bilgisidir, hadis bilgisidir, tefsir bilgisidir. Vay o altın ve gümüş biriktirenlerin hâline, vay o ilm-i ledünne sahip olup da ilm-i ledünü kendisine saklayanlara, vay o Allah'ı bilme, tanıma bilgisine sahip olup da kendisini kenara çekip kibirlenip insanlara bir şey anlatmayanlara, vay o ilim ehli olan hadisçiler, fıkıhçılar, tefsirciler, kendi kendilerine ilim ehli olup da bir köşede oturanlara, vay ki onlara vay! Onlara Cenab-ı Hak ilim kapısını açtığı hâlde ilmini insanların hizmetine yaymayanlara, onlara Cenab-ı Hak bir ilim kapısı açmış. O ilim kapısını onlara açmış ama onlar ilmi saklamışlar, ilmi gizlemişler, ilmi insanlara yaymamışlar. Evlerinde sıcak yataklarından, kışın sıcak yatağından, yazın da serin, soğuk odasından dışarı çıkmayanlar.

Bir de ahkâm kesenler. Hem evinde rahatına bakacak hem etliye sütlüye dokunmayacak. "Ne bu?" "Hadis âlimi." Evinde rahat rahat yatacak, uyuyacak. "Bu ne?" "Tefsir âlimi." "Öbürü ne?" "Fıkıhçı." Ne yapıyor bu kimse? Evinde özel bakıyor, hayatını yaşıyor. Allah sana o ilmi verdi. Onun hesabını soracak senden. O hadis ilminin hesabını da soracak senden. O fıkıh ilminin hesabını soracak senden. O tefsir ilminin hesabını soracak senden. Sen ezanlar okundu. Nesin sen? İmamsın. Oradan para alıyorsun. Sen bunun ilmini yapmışsın. İnsanlara bunu yaymıyorsun. İnsanlara bunu tebliğ etmiyorsun. Allah bunun hesabını soracak senden. Sen altın ve gümüşü biriktiren hainlerdensin. Başka bir şey değilsin. İnsanlar uyuşturucuya müptela olurken, içkiye, kumara, hırsızlığa koşarken, gençler helak olurken, bilmem kaç tane ilahiyat hocası, profesörü, bilmem kaç tane cami imamı, bilmem

kaç tane müftü akşam olunca "Kıl beşi bitir işi, git evinde otur, yat." Allah bunun hesabını soracak herkesten. Anneler, babalar, bu sohbeti dinleyenler, siz Kur'an ve sünneti öğreniyorsunuz, öğrendiğiniz Kur'an ve sünneti çocuklarınıza ve eşlerinize aktarmıyorsunuz, tebliğ etmiyorsunuz. Kendinizi buraya getiriyorsunuz, çoluk çocuğunuz eğer ki buraya gelmiyor da oraya buraya gidiyorsa, yanlış yere gidiyorsa vay sizin hâlinize. Siz çünkü ilmi yaymıyorsunuz, siz çünkü iyiliği yaymıyorsunuz. Ümmet olarak bundan sorumlu, bütün ümmet. Siz iyiliği yaymakla mükellefsiniz. Siz doğruyu yaymakla mükellefsiniz. Siz ümmet-i Muhammed olarak ev kuşu olamazsınız. Evinizde koltuk olamazsınız siz, evinizde sehpa olamazsınız. Siz evinizde bilmem işte vizyon sehpa olamazsınız, evinizde televizyon olamazsınız siz. Siz ev eşyası değilsiniz. Siz Müslüman'sınız, siz müminsiniz. Siz evinizde bir sehpa gibi orada oturamazsınız. Bunu yapamazsınız. İman ehli, yangın var ortalıkta. Evinde oturamaz. Oturuyorsa o kimse evinde, o iman onda kemale ermemiş, iman ona tecelli etmemiş.

Sen evladına, eşine, akrabalarına, annene, babana, etrafına tebliğ edemiyorsan, sen en yakınına tebliğ edemiyorsan, ona anlatamıyorsan vay senin hâline. "Vel asri inne'l-insâne le fî husrin." Bütün insanlar hüsrandadır. Ancak iman edip iyi amel işleyen, hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna. Sen bununla eğer kendini dizayn etmezsen vay senin de hâline. Sen de altın ve gümüş biriktiriyorsun. "Oh, ne kadar güzel dervişliğin güzel, oturdun Allah'ı zikrettin. Kimle zikrettin? Oğlun yanında mı? Kızın yanında mı? Gelinin yanında mı? Damadın yanında mı? Nerede bunlar? Bunlar nerede? Sen o zaman iyi bir baba değilsin, çocuğun senin yolundan gitmiyorsa. Sen iyi bir anne değilsin, çocuğun senin yolundan gitmiyorsa. Sen o zaman çocuğuna farklı davrandın, eksik davrandın. Çocuk dedi ki, "Kim bu? Babam" "Ya böyle mi Müslüman olacak? Bunun gittiği yerde hayır yokmuş," dedi. Kız veya oğlan baktı annesine, "Böyle mi Müslüman olunacak, böyle mi derviş olunacak?" dedi, gitmedi onun yolundan. Anneler, babalar, siz de altın ve gümüş biriktirmişler gibi azapla müjdeleneceksiniz. Anlatmadınız, ilmi yaymadınız, etrafı anlatmadınız, yanı başınızdaki komşuya anlatmadınız, anlatamadınız. Çünkü iyi bir komşuluk tesis etmediniz siz. Komşunuz sizden rahatsız. Anneniz, babanız sizden rahatsız. Evlatlarınız sizden rahatsız. Kayınvalideniz, kayınpederiniz sizden rahatsız. Onlara anlatamadınız dosdoğru. Siz de azapla müjdeleneceksiniz. Çok tövbe edin, çok zikredin, etrafınıza iyi davranın. İyi davranın. Ve bu tasadduku sadece paraya vurmayın. Birine "Nasılsın kardeşim?" demek dahi tasadduktur. "Ona selam verme, o kim ki? Onunla konuşma. O ne ki?" Sen nesin kardeş? Sen ne olduğunu söyleyeyim mi? Sen Firavun'sun, başka bir şey değilsin. Sen sınıf

farkı gözetiyorsun, makam farkı gözetiyorsun. İnsanları ayırıp kayırıyorsun. İnsanlara tepeden bakıyorsun.

"Bu cahil, bu soru sorulur mu şimdi? Bu kim ki? Bu ne ki?" Sen nesin? Bu hâlinle Firavun'sun, başka bir şey değil. Allah muhafaza eylesin. O yüzden mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, her başağında yüz tane olmak üzere yedi başak veren bir tanenin durumuna benzer. "Allah dilediğine kat kat verir. Allah lütfu geniş olan ve her şeyi bilendir." Bakara, âyet 261. Sen maddi manevi her şeyini dağıt. Maddi manevi vermen gerekeni ver. Sevgini yay, lütfunu, ikramını yay, güler yüzlülüğünü yay, merhametini yay insanlara, insanları sınıflara ayırma, insanları sınıflara bölme. "Bununla konuşulur, bununla konuşulmaz," deme. Geniş yürekli ol. Geniş yürekli ol, senin yüreğin İsa kazanı gibi olsun. Senin yüreğinde yeşersin kuru tohum, senin yüreğinde yeşersin. Yanlışlığı al yüreğine, o iyileşsin orada. O bilmiyor, o öğrenmedi çünkü ona tebliğ eden olmadı, ona anlatan olmadı. Al onu yüreğine al, onu anlat. Oğlunu, kızını atma. "O şöyleydi, o böyleydi," atma dışarı. Al onu yüreğinin içine al. Oğlunsa yüreğine al, kızınsa yüreğine al, arkadaşınsa yüreğine al, onu, gelinin yüreğine al, damadın yüreğine al. İçine al onu. Ayırma. Yeşert onu. Onu yeşert. O bir kuru dal. Sen al onu yüreğinde aşkla, muhabbetle, zikirle, fikirle, tatlılıkla yeşert onu, dışlama, atma. Allah muhafaza eylesin. Âmin. Hadis-i şerif Müslim'den: "Kul, 'Bu benim malım,' der. Hâlbuki ondan gerçekten ona ait olan sadece şunlardır:" Bak, "Kul, 'benim malım,' dermiş." Hadis-i şerif. "Yiyip tükettiği, giyip eksiltiği, Allah yolunda verip sevabını kazandığı onunmuş." Malın neymiş senin? Giyip eskittiğin, yiyip tükettiğin. Bir de Allah yolunda harcadığın senin malın. Allah yolunda harcadığın üç şey bakın, üç şey senin malın. Üç şey. Dördüncüsü yok hadis-i şerifte. Allah yolunda harcadığın, giyip eskittiğin, yiyip tükettiğin, geri kalanını dünyada bırakıp gideceksin, çünkü bırakacaksın. Geri kalanını dünyada bırakıp gideceksin. Bırakıp gitmek kötü mü? Değil. Hadis-i şerifte Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri sahabeye diyor ki, "Sen çocuklarının arkandan dua etmesini istemez misin?" "O zaman çocuklarına biraz," diyor, "mal bırak."

Hani sahabeden bir kimse diyor ya, "Ben malımın tamamını infak etmek istiyorum." "Olmaz," diyor. "Yarısını," diyor. "Olmaz," diyor. "Üçte birini," "Olmaz," diyor. Ondan sonra dörtte birini deyince "Bu bile fazla," diyor. "Bu bile fazla ama," diyor, "sen çocuklarının arkandan dua edecek bir mal bırakmak istemez misin?" diyor. O zaman şu var, ölçü geldi, önümüze ölçü geldi bizim, bir ölçü var yani Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri, tabiri caizse şöyle diyor: "Ben senin malının tamamını istemiyorum." Malının tamamı ne zaman verilecekti? O büyük savaşta verilecekti.

Rumlar gelirken Hazret-i Ebubekir Efendimiz malının tamamını getirdi. Onu reddetmedi o zaman. Hazret-i Ömer Efendimiz yarısını getirdi, onu reddetmedi. Bakın, onları reddetmedi. Çünkü Rumlarla büyük bir savaşa hazırlanılıyordu. Ama o savaş geçti. Sahabe diyor ki, "Ben," diyor, "malımın tamamını infak etmek istiyorum." O diyor ki, "Hayır, olmaz." O zaman burada infakın ölçüsü çıktı. Sen malının tamamını Allah yolunda harcayacağım diye uğraşma. Hani birisi de çıktı öyle dedi ya televizyonlarda. Neydi o? Eliçık mıydı neydi? Evet, İhsan Eliaçık. Ne diyor? "Zekât olarak sana neyi vereceklerini söylüyorlar." Zekât demiyor hâlbuki orada da âyet-i kerimede de. Neyse öyle desin. Malının tamamını diyor. "İhtiyacınızdan fazlasını," diyor. Allah Resûlü burada ölçüyü koymuş, tamamı değil. Mesela ticaret mallarından, altından, gümüşten, kırkta bir. Bunu vermekle mükellefsin. Onu verirken de Allah yolunda koşanlara, Allah yolunda harcayanlara vereceksin. Allah yolunda vereceksin ve Allah için vereceksin. Öyle kendince kendi kafandan, heva hevesinden içki içene, kumar oynayana, bir gitmiş pavyona, batırmış pavyonda batıranı çıkaracağım diye uğraşıyor.

Kimi çıkarıyorsun sen? Gitmiş cırt cırt cırt cırt, olur olmaz kredi kartına borçlanmış. "İşte benim filancam var." Kredi kartına borçlanmış. Neye borçlandı kredi kartına? Nereye borçlandı? Ne aldı? Ne sattı? Ne yaptı? Hesabını kitabını bilmedi. Eline bir tane plastik geçirdi, var yok, her yere cırtlattı. Hayır, ona değil. Gitti kumarda kaybetti, ona değil. Gitti içki içti, ona değil. Gitti hovardalık yaptı, ona değil. Gitti, Allah düşmanlarıyla beraber yedi içti, ona değil. Adı ama Allah düşmanı ona vereceğim diye uğraşıyor. Ona değil, ona değil. Türkiye'deki Müslümanlar gerçek manada Allah yolunda koşan, Allah için fakir fukara olan onlara normalde zekâtlarını tam anlamıyla vermiş olsalar, Türkiye'deki Müslümanlar güçlenir. Ha, Türkiye'deki ne yazık ki fukara Müslümanlar da şunu yapıyorlar: Ona bin lira veriyorsun, kadınsa gidip boya alıyor kendine. Karnını doyurmayı düşünmüyor, çoluğunu çocuğunu doyurmayı düşünmüyor. Yani şimdi yaptım diye söylemiyorum bunu, ders olsun diye söylüyorum. Kadıncağızı götürdüm, Akuğur'un içine bıraktım, "Al, ne alacaksan buradan," dedim. Bizzat yaşadığım şeyi söylüyorum. Bu gidiyor oradan bisküvi alıyor. Gidiyor oradan çikolata alıyor. Gidiyor oradan atıştırmalıklardan alıyor. Hadi canı istemiştir yani alabilir dedim. Yani yokluktan dolayı almamıştır. Hani pirince, şekere, fasulyeye ne zaman sıra gelecek diye bakıyorum. Ya? Pirinç, fasulye, un, şeker, bunları almıyor kadın. Gitti kola aldı, gitti gazoz aldı, gitti bisküvi aldı, gitti çikolata aldı. Bakıyorum hâlâ daha böyle uzaktan seyrediyorum ne alacak diye. Bunları alıyor. Dedim, "Senin iki tane çocuğun yok mu?" "Var." Dedim, "Kardeşim, sen," dedim, "tencereye girecek olanı alsana

önce," dedim. Bu kaldı şimdi. Oranın çocuklar komple, o neydi adı? Fethi miydi? Ne? Ferit Ferit. Şimdi onla samimiyiz. O ara bütün erzakları falan onlara yaptırıyoruz, her şeyi onlara yaptırıyoruz, şeyimiz iyi, diyaloğumuz iyi. İşte ayıp söylemesi yapıyorum diye değil. Şimdi hani bir yere bir şey lazım oluyor, "Gidin alın, hesabıma yazdırın benim," diyorum. Diyalog iyi. Baktım olmuyor! Çocuklardan birine dedim, "Bir araba getirin bana oradan" getirdiler. Kadını aldım yanıma şimdi, diyorum, "önce tencereye girecek olanı al." İşte ayıp söylemesi, nohuttur, fasulye, pirinç, bulgur, makarna, salça, yağ, peynir, çay, şeker...Kadın bakıyor. Diyorum, kızım, önce diyorum tencereye girecek olana bak sen. Bunlar diyorum, bunları da al, sıkıntı değil, bunları da al ama sen önce farzı yerine getir, karnını doyur önce.

Bizdeki sıkıntı da bu. Yani ne? Fukara. İyi güzel. Veriyorsun iki bin lira, gidiyor bin beş yüz liralık manto alıyor. Eskisini söylüyorum. Şimdi zaten mantolar bin beş yüz liradır herhalde, bin liradır, bin beş yüz liradır, bilmiyorum da. Kaç? Beş bin lira manto. Bismillahirrahmanirrahim. Bir laf söyleyeceğim şimdi, uçacak ortalık. Sustum. Sustum ama içim böyle "patla," diyor, böyle "coş," diyor. Susayım ben. Beş bin lira! Allah muhafaza etsin. Âmin. Ben eskide kalmışım o zaman. Benim hâlâ daha üstümdeki gömlek 169.90 ya. Geride kalmışım. Benim giydiğim pantolon 499.90. Manto beş bin lira. Söyleyecek laf yok. Biz manto da yaptıralım bari matbaha ya. Nerede tekstilden sorumlu? Yok mu orada. Matbahtalar mı? Onlar alt üst takımı kaça satıyorlar? Bin beşyüz lira. Matbahta bin beş yüz lira. Evet, neyse, toparlayayım ben şimdi yani. Yani işte beş bin liraymış ya. O kimseye bak, beş bin lira, asgari ücretin dörtte biri. Kaç para asgari ücret? Yirmi iki mi? Dörtte birini gidip mantoya veriyorsa o kadın hesabı kitabı bilmiyordur. Allah muhafaza eylesin. Cümleyi korusun. Derviş kardeşlerimizi korusun. Bu, bu normal değil bu, bana normal gelmedi.

Şimdi, toparlayayım şimdi. O kimseye sen iki bin lira, üç bin lira veriyorsun, o zaman için. Yani işte ihtiyacı var, iki bin lira vermişiz, gitmiş bin liralık manto almış. Yapma ya! Yapma veyahut da bir derviş kardeşe bir para veriyorsun, açık açık konuşuyorum bunları. Bir duyuyorum, üç beş arkadaşını dağa et yemeye götürmüş. Ulan biz sana onu evine, çoluğuna çocuğuna yediresin diye verdik. Bunlar tecrübe tabii. Ondan sonra "ve'lâddâllin, âmin." Ne? Kimin evinde yiyecek yoksa bana telefon açsın. Hiç önemli değil. Gece gece, gündüz gündüz, hiç önemli değil. Bakın, bunu açık konuşuyorum. Bunu açık ve net söylüyorum, bütün kardeşlere söylüyorum. Kimin evinde yiyecek yoksa, Allah rızası için bana söylesin. Söylemezse sorumluluğu ona ait. Ben onun hesabını ahirette vereceğim diye uğraşamam. Bunu açık bir şekilde söylüyorum. Bir kimsenin yiyeceği, içeceği yok, ondan

sorumluluk hissediyorum kendimde. Ben ondan sorumluyum. Ben onun lüksünden sorumlu değilim. Ben onun boyasından, moyasından sorumlu değilim. Ben onun işte israfından sorumlu değilim. Bu dergâhın insanı, "Komşusu açken tok yatan bizden değil," demiş, o yüzden "bizden değil," demiş. Bu çok net. Bu çok net. Hani hadis-i şerifte de Allah Resûlü diyor ya, "Ben hepinizin de babası mesabesindeyim. Kimin neye ihtiyacı varsa bana söyleyecek," diyor. Bir kimse, bir üstat sorumludur bundan. Kendisini bundan sorumsuz kılamaz. Bir kimse dergâhın başında sorumluysa, o dergâhın başındaysa, bu benim kendi inanışım, o bundan sorumludur. Bir dervişin birisi aç yatarsa, o şeyh bundan sorumludur. Onu aç yatırmayacak. Yoksa gitsin dağda taş olsun, dağ kabul ederse. Bakın, tekrar bunun altını çiziyorum, öyle posta oturmak değil bu iş. Böyle bir şey yok. Sen ondan sorumlusun. Nerede olursa olsun, isterse Fizan'da da olsun. Fizan'daki dervişin aç yatamaz. Sen ondan madden de manen de sorumlusun. Lüksünden sorumlu değilim. Mantosundan, boyasından, moyasından, ayakkabısından sorumlu değilim. Kim aç yatarsa ondan sorumluyum. O yüzden bu konuda da bize söylemeyen kendi kendisinin hesabını verir. Ben bunu açık bir şekilde söylüyorum sohbetlerde. Sorumluyum bundan. Yoksa oturmayacaksın buraya, bu kadar basit. Diyeceksin ki, "Arkadaşlar, ben bu sorumluluğu yerine getiremeyeceğim, hakkınızı helal edin, kendinize bir şeyh arayın." Bitti. Bu kadar basit bu. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden mal o zaman neymiş? Yiyip tükettiğin, giyip eskittiğin ve Allah yolunda verdiğin senin malınmış, diğeri senin değilmiş. O yüzden geri kalan ne? Ambardaki tohum gibi bitlenecek, kurtlanacak, fareler aşıracak, o olacak, başka bir şey değil. Hani bir taraftan gedik açılacak o ambardan gidecek. O normalde o gediği de kapatamayacaksın sen. Sen sonra düşüneceksin kendi kendine, "Rüzgâr esti, yel aldı. Yağmur yağdı, sel aldı. Yangın oldu, âfet oldu, aldı götürdü." Ha, aldı götürdü, doğru. Neden aldı götürdü acaba? Muhtar, çok hayır yapmanız lazım, değil mi? Muhtara da buradan bir zoka atayım. Millet toplanmış zikir yapmış ha oralarda? Kim yaptı zikrullahı? Mikrofon verin muhtara. Köye kim geldi gece zikrullah halakası kurdu ya. "Benim ağza görmüş efendim. Ben görmedim." "Aza görmüş!" "Nerede görmüş?" "Çamlıkta efendim." "Çamlıkta ne yapıyorlarmış?" "Zikir yapıyorlarmış efendim." "Cehrî?" "Evet efendim." "Herkes de duymuş yani?" "Yani duyanlar duymuş efendim." "Duyanlar duymuş. Aza duymuş ama" "Evet efendim." "Aza bütün köye yaydı şimdi ha?" "Evet efendim." "Bütün köy şimdi zikir yapanları mı merak ediyor?" "Evet efendim." "Allah Allah! Bir de gençmiş, değil mi onlar" "Sarıklı cübbeli," dedi. "Allah Allah! Cevdet bu artıyor bunlar, değil mi?" Vay muhtarım vay!" Demek ki ateş de alıp

götürmüyormuş. Götürmez. Ha imtihan yaşayacaktır insan, yaşar. Cenab-ı Hak onu oradan sınayacaktır, sınar. Bu ayrı bir mesele.

Hani geçmişten anlatırlar ya. Demişler ki, "Bütün gemi battı." Bir büyük zâtın da malı varmış gemide. Herkes üzülmüş, o üzülmemiş. Demişler ki, "Herkes üzüldü, sen üzülmedin." "Ben inanıyorum ki," demiş, "benim malım helal, ben onun zekâtını bitamam verdim, benim malıma bir şey olmaz," demiş. Aradan bir zaman geçmiş. Batan gemiden onun malı kurtulmuş. Başka bir gemi o malı almış. Üzerinde adres, madres yazıyor ya, dönmüş dolaşmış mal gelmiş ona. Herkes hayret etmiş. Demiş nasıl oldu?" Demiş ki ben onun zekâtını verdim. Bak, "Ben onun zekâtını verdim." Daha malın zekâtını önden vermiş. "Ben onun," diyor, "zekâtını verdim." Ha, o zaman yel almasın, fareler üşüşmesin, börtü böcek üşüşmesin sana da, malına da. Allah yolunda harca. Allah'ım muhafaza eylesin. Ben hep şuna inanırım. Sen verdin, değil mi? Allah için verdin. Merak etme, senin elindeki bir tanecik kuru tohumdan binlerce tohum verir Cenab-ı Hak sana, binlercesini verir. Sen böyle verdikçe Cenab-ı Hak sana daha fazla verir. Etrafındakiler dedikodu yapmaya başlarlar. Bak, bana para gelen yerler; önce Suudi Arabistan veriyordu, olmadı! Sonra İran vermeye başladı bana, olmadı son dönem Katar vermeye başlamış bana! Hani soruyorlar ya, "Bu değirmenin suyu nereden geliyor?" "Uludağ'dan," diyorum ben. Çok uzak bir yer değil hâlbuki. Ama yok! O normalde dedikodu başlar. Şimdi de herkes der, "Nereden oluyor bu?" Ya kardeş, sen Allah yolunda harcadıkça Cenab-ı Hak sana yardım edecek. Sen Allah için yap bunu. Sen Allah için yürü. Sen Allah için yürü. Dünya üzerinde korkulacak tek adam vardır, tek insan vardır. Hayatını Allah'a adayan insandan kork. Hayatını fisebilillah Allah'a adayan kadından, erkekten, çocuktan, anneden, babadan kork. Onun duası keskin kılıç gibidir, onun nazarı ortalığı yakar yıkar. Ondan kork. Sen ona muhalefet edeceğim diye uğraşma. Tecrübe bu, otuz sekiz yıllık bendeki. Ben derim ki dervişle uğraşma. Dervişle uğraşan devrilir. Dervişe ters yapma, dervişe ters yapan ters döner. Dervişe tepeden bakma, dervişe tepeden bakanın altı üstüne gelir. Dervişi istismar etme. Dervişi istismar eden perperişan olur. Perperişan olur! Dervişi aldatma, dervişi dervişliğinle aldatırsan helak olursun. Helak olursun! Çünkü derviş Allah için yola çıkmış bir kimsedir. Derviş Allah için dervişlik yapar. Onu eleştiren de ters takla gelir, onunla alay eden de ters takla gelir, ona tepeden bakan da ters takla gelir, onunla uğraşan da ters takla gelir. İki yakası bir araya gelmez. İki yakası bir araya gelmez. Fisebilillah Allah yolunda koşan bir kimseyle uğraşan bir kimsenin iki yakası bir araya gelmez. Bu tecrübe, bakın bu tecrübe.

Sakın ha, bu yola girdiysen herkesi kendinden evlâ bil. Herkesi, kendinin haricindeki herkesi evliya bil. Gözünün önünde yanlışını görsen bile de ki, "Benim gözüm aldanmıştır, yanılmıştır, ben yanlış görmüşümdür." de. Kimseyi küçümseme. Hele bu zamanda dinsizliğin, arsızlığın, hırsızlığın, namussuzluğun, şerefsizliğin, her türlü üçkâğıdın kol gezdiği bir zamanda, her türlü ahlaksızlığın, her türlü düzenbazlığın kol gezdiği bir zamanda, genç, yaşlı, kadın, erkek, her şeyi arkada bırakmış, Allah için Allah'ı zikretmeye gelmiş, sohbete gelmiş. Onunla uğraşan, yemin ediyorum, ters takla gelir. Ters takla gelir! O yüzden sen Allah için zikrullaha git, Allah için gönlünü ver, Allah için kanadını yay, Allah için insanların gönlünü ser, Allah için insanları ayırma kayırma, Allah için sohbetine git, Allah için zikrullahına git, Allah için Allah yolunda yürü. Merak etme, Cenab-ı Hak sana binlercesini verecek, sana sayısız verecek ve sana ters yapan, yanlış yapanların da Cenab-ı Hak hepsini ters getirecek. Çünkü o en büyük işle iştigal ediyor. Ne? Allah'ı zikir. Bir de karşılıksız o Allah'ı zikrediyor, karşılıksız. Karşılıksız dervişlik yapıyor.

Karşılıksız seviyor, muhteşem bir şey. O hiçbir gölgenin bulunmadığı mahşerde Allah'ın gölgesinde gölgelenecek. Sen kimle uğraşıyorsun ya? Sen kime tepeden bakıyorsun? Firavun gönüllü. Sen kime beğenmemezlik ediyorsun? Kimi beğenmemezlik ediyorsun? Ancak Firavun gönüllüler Allah'ı zikredenleri beğenmezler, Allah'ı zikredenleri kerih görürler. Onlar Firavun gönüllüdür, onlar Nemrut gönüllüdür. Sen onları İslam zannedersin. Zahiren İslam'dır. Hani diyor ya Yunus, "Dışı Müslüman, içi kâfir çok olur," diye. Onlardan onlar. Allah bizi affetsin.

"Bu cihan tamamıyla fânidir, aradığını sebatlı, kararlı âlemde ara. Suretin sıfırdan ibarettir, dilediğini mana âleminde dile. Acı ve tuzlu canı kılıç önüne koy, feda et de tatlı bir deniz gibi olan canı al."

Bu âlem, bu cihan fânidir, geçicidir. Bu dünya geçicidir. Bu cihan dediğiniz şey bir avuç bile değildir. Bu evren dediğiniz şey bir avuç bile değildir. Bir avucunuzu dahi doldurmaz bu kocaman evren dediğiniz şey. Bu kocaman evren dediğiniz cennet cehennem dâhil buna, arş-ı alâ, levh-i mahfuz, kürsü dâhil buna. Bu cihan dediğiniz şey insanın avucu kadar bile değildir. Avucu bile büyük gelir ona. Sen bu cihanı varmış gibi gösterene tabi ol. Sen ona yönel, aldanma. O yüzden senin suretin sıfırdır, toprak, hatta bir damla meni. Bir damla da değil, bir küçücük hücre. Onu damla olarak nitelendirmiş, damlanın içerisinde küçücük bir hücre. O yüzden senin suretin sıfır. Eksi bir de değil, artı bir de değil. Eksi bir olursa değeri var, artı bir olursa değeri var, senin varlığın sıfırdan ibaret. Senin bu vücudun sıfırdan ibaret. Sen kendi kendinin vücudunu var görüyorsun. Değil. O da senin

değil zaten, o da senin değil. O zaman gerçek varlık odur. Gerçek varlık o, o. Ondan başka bir varlık yok. Sen varı var zannediyorsun. Sen o algıya, o zanna kurban gidiyorsun. Sen şu nefsi bir feda et. Sen bir nefsi feda et, asıl var olanı göreceksin. Sen nefsi feda edemediğinden dolayı var olanı görmüyorsun. Sen nefsini ayağının altına alamadığından dolayı o 'Cemâl'e ulaşamıyorsun. Sen 'ben, ben, ben,' dedikçe batıyorsun. Ona buna ahkâm keseceğim derken batıyorsun. Yürü. Bu fâni evrende, bu fâni evrende, dünyada da demiyorum, durma. Geçici olan şeyler seni aldatmasın. Sen gerçek, bakî olan ona yönel her şeyinle. Vücudunu, kaşını, gözünü düşünme, öldükten on gün sonra hepsi de toprak olacak gidecek. Ölümü tadacak her şey, ölümü tadacak. Sen burada mükafat bekliyorsun, burada nefsini düşünüyorsun, burada heva ve hevesini düşünüyorsun, burada makamını, mevkini, paranı, pulunu düşünüyorsun. Hani kim götürdü? Benim anne dedemin dağı, Bayındır'da dağın yarısı onunmuş. Hani ne götürdü? Benim baba dedemin Dedeağaç'ta, Dedeağaç'ta beş bin dönüm yeri varmış. Hani ne götürdü giderken? Benim ailemin bizim sokakta altı tane evi vardı, ne götürdü annem yanında giderken? Benim babam mahallenin en iyilerindendi. Ne götürdüler yanlarında? Bir bakkal düşünün, bakkal dükkânı düşünün. Günde iki binle iki bin beş yüz arası ekmek satıyor. Kışın iki bin beş yüz ekmek satıyor, yazın iki bin ekmek satıyor, bir bakkal dükkânı düşünün. Şimdi benim diyen market satmıyor onu. Böyle bir tane kara kaplı defter vardı, içinde alacak doluydu. Dedem ölmezden önce anneme demiş ki, "Bunu Mustafa'ya ver." Anama dedim, "Bunu bana mı bıraktı?" dedim ben. "Evet," dedi. Ateşin içine atıverdim ben. "Sağlığında bana faydası olmayan şey," dedim, "öldükten sonra mı faydası olacak?" dedim. Annem çırpınıyor "Atma," diye. Bir böyle kalın defterden bir teneke yağ geldi alacak. Onun da ne kadar borcunun olduğunu bilmiyorum.

Köyden birisi geldi. "Selamünaleyküm." "Aleykümselam." "Ben Bakkal Ahmet Ağa'nın çocuklarını arıyorum." "Ben torunuyum," dedim. "Buyur, çocuğu yok başka," dedim. "Ya benim dedene borcum vardı da," dedi, "ona bu bir teneke yağı getirdim. Hakkınızı helal edin," dedi. "Vallahi benden yana helal olsun," dedim, "beni ilgilendirmiyor," dedim. Yalan olmasın yani, bir teneke yağ geldi. Anneme demiş, "Burada," demiş, "duvarın içerisinde," demiş, "altınlarım var, onları al senin olsun," demiş. Ben anneme sormadım bile ne kadar var diye. Hâlâ daha hiçbirimiz bilmiyoruz ne kadar altın vardı orada diye. Ne oldu? Ne götürdü yanında? Altı tane evi yıkıldı yıkılacak. Abim sattı, ben sattım. Ayşe'ye başka yerden hak verdiydik ona. Orada bir tane ev kaldı. Ben onu da satacağım zaten, o da yıkılıyor. Ne götürüyor insanlar yanında? Evet, dünya hayatı oyundan, eğlenceden ibaret.

Biraz da sen oyna, biraz da sen eğlen. Ben size malınız olmasın demiyorum ha, öyle bir şey yok. Allah yolunda koşacaksan paran pulun olacak, malın olacak. Buraya gelmenin bir bedeli var. Öyle değil, böyle ham hayal noktasında değilim. Adım atıyorum para bugün Türkiye'de. Otobüs bileti ne kadar Bursa'da? Kaç? Otuz beş lira. Ben gece on ikiden sonra bindim. Kaç, Yetmiş beş lira mı ne aldı garajdan, on ikiden sonraymış. Var mı on ikiden sonra garajdan binen? Terminalden bindim. Yetmiş beş lira değil mi? Hâlâ daha aynı mı? Yetmiş, seksen küsur mu oldu? İyi ki yetmiş beşken binmişim. Tabi terminalden bindim. Herkes bana baktı. "Bu kocaman sakallı ne arıyor burada gecenin saatinde?" diye. Bir de bende bilet yok. "Dedim, bilet yok. Nasıl yapacağım. Dedi "Kartın var mı?" "Var," dedim. "Okut," dedi. Okuttum, baktım orada yetmiş beş mi ne yazıyor. "Ulan," dedim, "bu ne? Pahalı. Vatandaşın kullanacağı bir toplu taşıma bu kadar pahalı olmaması lazım. Gerçekten insanlar bu konuda protesto etmeli. Toplu taşıma, su, elektrik, doğalgaz pahalı olmamalı. Yok, pahalı! Gerçekten pahalı. Belediyeler, devlet bu konuda farklı bir davranışın içerisine girmeli. Su pahalı olmaz. İslam'da su paralı değildir. Hoş, yakında havadan da para alacaklar da böyle giderse. Allah muhafaza eylesin.

Evet, dünya hayatı oyun eğlenceden ibaret. Bu, buradan kasıt şu değil, bunu anlamayın, "ya biz hiç mal sahibi olmayacağız," değil canım kardeşim. Senin çoluğunu çocuğunu barındıracak kadar bir evin olması, çoluğunu çocuğunu barındıracak, misafirini ağırlayacak bir evinin olması, senin bir bineğinin olması bu zamanda elzem, elzem, elzem, aslî ihtiyaç, aslî ihtiyaç. O yüzden dünyayı bu konuda reddedenlerden değiliz. Allah muhafaza eylesin. O yüzden ama aradığını bu fâni dünyada arama. Saat 22.40 olmuş. Ben yine kendimi kaybettim. Hakkınızı helal edin. Buradan kaldığımız yerden devam edelim. O yüzden uzatmışız bu beyitleri, bu ara kendimden geçiyorum herhalde sohbet ederken. Saate bakmak aklıma gelmiyor. Cafer, önümüzdeki Perşembe net namazgâhtayız inşallah. Önümüzdeki Perşembe Allah'tan bir şey gelmezse net namazgâhtayız. Eğer normalde bu konuda bir aksilik olursa yine herkesi haberdar ederiz ama şu anki şartlara göre Allah izin verirse namazgâhtayız inşallah. Haklarınızı helal edin. El-Fatiha maassalavat. Âmin. Bir saat üç dakika sürmüş sohbet. Yeter. Çok olmuş. Destur demeyi unuttuk ya, değil mi Salih... Destur...

2 Ağustos 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/yvrZ6livi2M?si=MSIfUgRqljoJhGih

MESNEVİ-İ ŞERİF 2241-2247. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı haykıran ve yaşayan, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede, her kim, her ne devlet var ise Müslümanların hakkına, hukukuna, malına, mülküne, namusuna, şerefine, haysiyetine tecavüz edenleri Cenab-ı Hak hepsini de kahrı perişan eylesin. Müslümanlara dinlerinden dolayı haksız ve hukuksuz davrananları kahrı perişan eylesin. Beni İsrail'i ve destekçilerini yerle yeksan eylesin. Doğu Türkistan'a özgürlük nasip eylesin. Müslümanların özgürlüklerini kısıtlayan her kim var ise hepsini yerle yeksan eylesin. Amin. Ecmain. Geçen hafta:

"Bu cihan tamamıyla fanidir. Aradığını sebatlı, kararlı alemde ara. Suretin sıfırdan ibarettir. Dilediğini mana aleminde dile. Acı ve tuzlu canı kılıç önüne koy feda et de tatlı bir deniz gibi olan canı al."

Burayı okuduk, buraya başladıydık, buradan devam edelim diye öyle bıraktıydık. Gördüğünüz, gözünüzle gördüğünüz bütün cihan, bütün evren olarak nitelendirdiğimiz her şey ve içindekiler hepsi de fanidir. Bunun içinde dünya olarak biz dünyada yaşayanlar olarak bu dünya da fanidir. Dünyanın üzerindeki yaşayanlar da fanidir. O yüzden bu dünya geçici olduğu gibi dünyanın nimetleri de geçicidir. Dünyanın zenginliği de geçicidir. Dünyanın fakirliği de geçicidir. Dünyanın makamı, mevkisi de geçicidir. Sonuç itibariyle bu dünya bitince bu dünyaya, bu dünyaya ait makam, mevki, mal, mülk ne varsa hiçbir şeyi yanında alıp götüremezsin. 'Suret sıfırdır' demiş

Hazreti Pir. O yüzden normalde bu dünya madem ki geçici, sen normalde aradığını demiş, sebatlı, kararlı alemde ara. O zaman aradığını sen ötelerden ara. Çünkü dünya geçici, bu suret de geçici ama mana bakidir. Mana geçici değildir. Ahiret hayatı geçici değildir. Maneviyat da geçici değildir.

O yüzden normalde gerçek varlık bu manada Allah'tır, celle celalühü. O bakidir. O da geçici değildir. Böyle olunca sen normalde arayacaksan sen Allah'ta ara bir şeyi. Kalıcı olandan ara ne arayacaksan, ebedi olana gözünü dik. Dünyanın geçici zevkine, heva hevesine değil dünyanın geçici şatahatına, şatafatına değil. Bu beden de geçici, bu dünyadaki mal da geçici, bu bedendeki suret de geçici. O yüzden sen bu dünyaya geldin, Allah'ı tanımak, bilmek için gönderildin. Senin başka bir amacın yok. Başka bir yaratılış amacın da yok. O zaman sen bu dünyaya geliş amacına uygun bir hayat yaşa. Ona göre davran. O yüzden Hazreti Pir: "Acı ve tuzlu canı kılıç önüne koy, feda et de tatlı bir deniz gibi olan canı al." O yüzden sen bu nefsini geç...Burda canı ver dediği, bu normalde kimse senin ölmeni istemiyor ama sen heva ve hevesini ilah edinmekten kurtul. Sen nefsin oyunlarından kurtul. Sen bu nefsi Allah yoluna feda et. Nefsini Allah yoluna feda et. Nefsini oraya ram et, oraya boyun büktür. Yani sen nefsini Allah'ın emirlerine boyun büktür. Allah ve Resulünün yoluna boyun büktür. İmanın kemaline var. İmanın kemaline varmak nefsi Kur'an ve Sünnete boyun büktürmekten geçer. Sen nefsi boyun büktürmezsen senin imanın kemale ermez. Sana imansızsın diyen yok. İman ettin ama imanın kemale ermedi. Sebep? Sen nefsini çünkü Kur'an ve Sünnete boyun büktürmüyorsun. Sen nefsini Kur'an ve Sünnete tabi kılmıyorsun. Sen nefsini kendi heva ve hevesine tabi kılıyorsun. Heva ve hevesinin peşinden gidiyorsun. Oysa bu dünya hayatı olarak her canlı ölümü tadacak. Herkes burada ölümü tadacak. Mecburi istikamet. Sen o ölümü tadacaksın. Sufilik ise ölmeden önce ölümü tatmaktır. O zaman bu neyle mümkün? Bu nefsini terbiye etmekle mümkün. Öyle "ha" demekle olmuyor bu işler. Veyahut da işte bir kedi, köpeğe bakmakla olmuyor bu işler. Sen nefsini terbiye edeceksin. Nefsini terbiye etmiyorsan sen o zaman candan geçmedin. Nefsini terbiye edeceksin. Nefsini terbiye etmedikten sonra namaz kılmışsın, oruç tutmuşsun, zikrullah yapmışsın, bunlar seni kurtarmayacak. Nefsini terbiye edeceksin. Eğer nefsini terbiye etmezsen o zaman sen bu dünyanın geçici heva ve hevesine kandın, dünyanın geçici güzelliklerine aldandın, sanki bu dünyada ebedi kalacakmış gibi dünyayla haşır neşir oldun. Allah muhafaza eylesin.

Asıl hayat, ayet-i kerimede öyle diyor, asıl hayat ahiret alemidir. O zaman sen asıl hayata kendini hazırla. Yoksa 'dünya bir oyundan, eğlenceden ibaret' diyor yine başka bir ayet-i kerimede. O zaman sen dünyanın oyun

ve eğlencesine kandın. Oysa dünyayı ahiretin tarlası yapman gerekirdi ama sen dünyaya ahiretlik tohumlar ekmedin. Sen yine dünyada çürüyüp gidecek, dünyada kalacak dünyalık tohumlar attın. Dünyalık tohumlar atınca da o zaman sen dünya hayatında kaldın gittin. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bir şey arayacaksan Hazreti Pir'in deyimiyle bu fanilikte arama, arayacağını bakilikte ara. Yani sen ahirette ara arayacağını. Sen bu dünyanın peşine düşmüşsün, aradığını bu dünyada bulmaya çalışıyorsun. Değil. O zaman sen normalde manaya bak. Sen surete takılıp kalıyorsun. Veyahut da vardır ya, insanlar insanların suretlerine bakarlar, suretine. Veyahut da insanın elbisesine, malına, mülküne bakar. Sen onun manasına bak. Manaya doğru yol yürü. Sen mana gözünü açmaya çalış. Mana gözünü açarsan sen insanların da hakikatini, eşyanın da hakikatine mazhar olursun. Mana gözün açılmazsa yani kalp gözün çalışmazsa sen ne eşyanın hakikatine ulaşabilirsin, ne de insanların hakikatine ulaşabilirsin. Sen Allah'tan uzak insanları dost ediniyorsun. Çünkü mana gözün açık değil. Sen Allah düşmanlarını dost ediniyorsun. Çünkü manadan haberin yok.

Bir bakıyorsun ki Allah düşmanıyla dost olmuşsun. Bir bakmışsın Kur'an, sünnete iman etmemiş. İmanı kemale ermemiş. İmanı zayıf, onunla dost olmuşsun. Bir bakmışsın ki sen Allah muhafaza eylesin küfre yardım ediyorsun, küfre hizmet ediyorsun. Mana gözün açık olmadığından sen hayırla şerri de ayıramıyorsun. Mana gözün açık olmadığından kim iyi kim kötü onu da ayırd edemiyorsun. Çünkü mana gözün açık değil. O yüzden Cenab-ı Hak, hani hadis-i şerifte: 'Allah sizin suretlerinize bakmaz, mallarınıza bakmaz, kalplerinize bakar' diyor ya. O zaman senin kalbinle ameline bak. Önce kendi kalbine bak ve kendi ameline bak. Başkasını bırak. Hadis-i şerifte: 'Cenab-ı Hak sizin kalplerinize ve amellerinize bakar.' der, Müslim'de geçer bu hadis-i şerif. 'Kalplerinize ve amellerinize bakar.' Yani normalde 'Benim kalbim temiz.' demekle de olmuyor. Ameline bakıyor senin. Hani 'biz ya namaz kılmıyoruz ama benim kalbim temiz.' Bırak kardeşim bu martavalları sen! Bunların hepsi de boş muhabbet. O namaz kılmıyormuş ama kalbi temizmiş. O Müslümanlar gibi değilmiş. Sen bütün Müslümanları sen gıybet ettin. Bütün Müslümanları kötü gösterdin. Küfre girdin farkında değilsin. "Ben Müslümanlar gibi değilim." dediğinde aslında dinden çıktın. Sebep, ya "Müslümanlar" dediğinde Adem Aleyhisselam'dan Muhammed-i Mustafa'ya(s.a.v.) kadar bütün peygamberler, Muhammed-i Mustafa'dan(s.a.v.) bugüne kadar gelen bütün Müslümanları kattın sen işin içine. Sen ahmağın değil, aptalın dikalâsısın. Küfrün batağına girdin sen. Sen ne yapmaya Müslümanlara laf söylüyorsun? Bütün Müslümanlara laf söylüyor o kimse. Hadsiz, hukuksuz, cahil! Hiçbir şey bilmiyor. Allah muhafaza

eylesin. O yüzden Cenab-ı Hak, "Sizin mallarınıza, suretlerinize bakmaz. Allah sizin kalbinizdeki niyetinizle fiiliyatınıza bakar."

O zaman bir kimsenin kalbiyle fiiliyatı birbirini tutacak. Kalbi ile fiiliyatı! E kalp bir yerde, fiiliyat bir yerde. Olmadı. Hani diyorlar ya, "Ben namaz kılmayı çok istiyorum ama bir türlü kılamıyorum." Kılamadığın müddetçe dinin direği gitti senin. Sen namazı kılacaksın beş vakit. Sen o beş vakit namazı hiç kaçırmayacaksın. Son kale namazdır çünkü. Bir kimsenin namazı yoksa onun dini vecibeleri gösterişten ibarettir. Onun dini olarak davranış biçimi görüntüden ibarettir. O kimsenin namazı tamam olacak. O kimse namazı kılacak. O boynunu bükecek Allah'a. O boynunu bükmüyorsa laf onun, her şey laf. Bakın, her şey laf. Bütün her şeyi laf onun. Kardeş, açık ol, kapalı ol, sakallı ol, sakalsız ol. Ne iş yapıyorsan yap, namazını kıl. Namazını kıl. Hadis-i şerifte: "Namazı olmayanın dini de yoktur. Namaz dinde son kaledir. Orası yıkılırsa o kimsenin dini yıkılır. Namaz orta direktir. Evin direği gibidir. Dinin direğidir namaz. O yıkıldı mı o kimsenin dini yıkılır." Bunları hafifletmeye gerek yok. Hadis-i şerifler bunlar. Bunları hafiflete hafiflete insanlar namazı önemsemez hale geldi. Namaz önemli kardeşim. Namazı terk eden bir kimsenin imanlı göçüp gideceğine ihtimal verilmez. Bakın, namazı kasten terk eden bir kimsenin bu dünyadan imanlı göçüp gideceğine ihtimal verilmez. Namazı kasten terk etmiş. Kasten terk ettiyse o kimse namazı, evet, o kimse imansız bu dünyadan göçer gider. Büyük ihtimalle imansız bu dünyadan göçer gider. O yüzden Allah sizin kalplerinize ve amellerinize bakar. Fiiliyatınıza bakar. Öyle sadece senin kalbine bakmaz, senin ameline de bakar. "Senin kalbin temiz." Eee? Sen hukuksuz davranıyorsun. Öyle bir şey yok. Onun kalbi temiz. O namaza gidecek ama 'rüşveti yan cebime koy.' diyor. Olmaz. O kalp seni kurtarmaz. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden mana makbuldür, niyet makbuldür, amel makbuldür. Kimisi de mana makbuldür deyip ameli kenara atıyor. Değil kardeş. Mana makbuldür, amel de makbuldür. Mana kadar amel de makbuldür. Amel makbul olduğu kadar mana da makbuldür. Bunun ikisini denk götürmek zorunda bir Müslüman. İkisini denk götürecek. O yüzden, evet, ha beden kabuk, beden önemli değil. Beden kabuksa ne yapmak istiyorsun o bedeni? Madem beden kabuk, ne yapmaya estetik oluyorsun? Madem beden kabuk, niye süsleyip püslüyorsun onu? Madem beden kabuk, asıl olan ruh, sen bedeni süslemek için bu kadar elbise, modadır, bilmem nedir, boyadır, dayadır... Neden buraya para harcıyorsun? Söylediğinle fiiliyat birbirini tutmadı. Madem beden kabuk, o zaman bedenini bu süslemenin derdi ne? Madem beden kabuk, yaz kreasyonu ayrı, kış kreasyonu ayrı. Bu ne? Madem beden kabuk,

habire al masraf et, habire israf et. Bu niye? Madem beden kabuk, elin Fransızının kozmetiklerine bu kadar para niye?

Öyle diyor bana hanımefendinin birisi. "İşte hocam, asıl önemli olan ruh değil mi, beden mi?" Allah affetsin beni. "Bu kadar boya neden yüzünde?" dedim, "Asıl önemli olan ruhsa?" "Hocam, nereden anladınız boyalı olduğumu?" dedi. "Anlamak için," dedim, "bir şey olmana gerek kalmıyor." dedim. "Dedim bu kadar boyayı neden sürdün üzerine?" "Neden dekolte giyinip de çıktın?" dedim, "Evden dışarı çıkarken? "Madem ki beden kabuk. Neden aynanın karşısında kırk beş dakika durdun madem ki beden kabuk, ruh asıl." İyi, güzel, madem beden kabuk. Ee, biz ruha bakalım! Ruhtan anlıyor sanki. Bilgin ya. Herkes çok biliyor ya. İnternetten okuyorlar ya her şeyi. İnternetten okuyor. "Beden kabuk, asıl olan ruh." İyi. "Asıl olan ruh." "Gördün mü ruhunu?" dedim, "Neye benziyordu?" dedim. Durdu. Dedim, "Sözle bitmiyor bu iş." Dedim, "Ruhun bedeninden çıktı. Bedeni ne olarak gördü ruh?" dedim. "Nasıl?" dedi. "Öyle ya." dedim, "Dedikodu yapıyorsan dilin kaç metreydi?" dedim. "Harama bakıyorsan gözlerin kan çukuru muydu?" dedim. "Haram yiyorsan, haram içiyorsan," dedim, "mideni" dedim cehennem kazanı gibi mi gördün?" dedim. "Hocam, böyle mi görünüyor?" dedi. "Böyle görünse ne yapardın acaba?" dedim o bedeni! Mananız açılmış olsa bilmeden, anlamadan, idrak etmeden haram yiyen bir kimsenin haram bir şeyini yeseniz midenizi ateş çukuru görseniz ne yapardınız? Bir dedikodu yaptığınızda, bir gıybet ettiğinizde gece dilinizin on sekiz arşın tır gibi, on sekiz metrelik tır gibi olduğunu görseniz ve mahşeri gözünüzün önüne getirseler, o dilinizi yılan bağlar gibi üstünüze bağlasalar, onu taşıyacağım diye uğraşsanız gıybet eder miydiniz bir daha?

O yüzden can vermek demek nefsi Kur'an ve Sünnete tabi tutmak demek. Sufilik, sufilik nefsi Kur'an ve sünnete tabi tutmak demektir. Nefsi Kur'an ve sünnete tabi tutmak demektir. O yüzden sen Kur'an ve Sünnete o canını verirsin. O zaman Cenab-ı Hak sana binlerce hakiki can feda eder. Binlerce canın olur senin. Öyle bir hale gelirsin ki bütün sıfatsal tecelliyatlarda sen bir bakarsın ki bir tane neyse, ismin Ahmet, Mehmet, Hüseyin, Ali, neyse onu görürsün. Her ayrı perdede senden bir tane daha görürsün orada. Canı feda ettiysen, Allah da sana can verdiyse, nefis meratiplerinin neresindeysen o kadar can görürsün. Daha da ileri gidersen sen kemal şerbetini içersen, Cemalullah perdesine geçersen, o zaman sen bakarsın ki bütün perdelerde senden bir tane daha var. Yaşa da gör. Hazreti Pir'in sözünü sana "hakiki can verir" dediğinden ne anladı ki insanlar? Mesnevi okuyorlar. Herkes mesnevihan!

Sordum birisine çünkü "biz" dedi, "Mesnevi'yi okuyaraktan yaşıyoruz." dedi. "Hakiki candan kasıt ne hocam?" dedim. Profesör, Hazreti Mevlana'nın "Sen Allah'a bir can ver, borç, ödünç. O sana binlerce can verir." dediğinde bu binlerce candan kasıt ne hocam" dedim. "Kasıt ne? Hazreti Pir burada neyi anlatmak istedi?" dedim. Kaldı. Evet, kalacak zaten. Şimdi sohbetten devşirip söylerler. O kimse cemal perdesine geçti mi Cenab-ı Hak ona bütün perdelerde onu var eder. O kimse kendisi hayretten hayrete geçer. Bütün sıfatlarda onu var eder. Binlerce can olmuş olur. Onu maşa gibi kullanır, onu alet gibi kullanır. Ayrı mesele, evet. O nefse hani nefsi vermek... Onun bir de zahiri var. Ne? Allah yolunda cihat edip şehit olmak. Bu işin kolay tarafıdır. Çıkarsın savaşa, savaşa çıkarsın, canın verirsin orada, bitti. Nefisle mücadele zordur. Nefisle mücadele etmek zorun zorudur. O yüzden Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri buyurdu ki: "Nefisle cihat cihad-ı ekberdir. En büyük cihattır." dedi. Sebep? Sen savaş meydanına çık. Bir kurşunluk işin vardır. Kurşun atarken yersin, şehit olursun. Hiç vallaha, gözünü kırpmazsın. Şu nefis var ya, o nefisle mücadele gerçekten herkesin ve bütün Müslümanların patinaj ettiği yerdir. Bütün Müslümanların! O nefis insanın takvasını bozar, orucunu bozar, namazını bozar, insanı bozar, insanın delikanlılığını bozar, kadının kadınlığını bozar, namusunu, şerefini, haysiyetini yerle bir eder o nefis. Nefis öyle bir melanettir. Nefis öyle bir şeydir ki hiç yapmayacağını yaptırır sana. Hiç konuşmayacağını konuşturur. Hiç bakmayacağına baktırttırır. Nefis öyle bir melanettir. Nefse karşı devamlı uyanık. Asıl ribat odur zaten.

Hani ribatla alakalı hadis-i şerifte, "düşman sınırlarında hani böyle nöbet tutmak" der. Asıl düşman içimizde. Ne? Nefis. Asıl ribat nefsin üzerinde devamlı nöbet tutmaktır, uyanık olmaktır. Bu da ancak zikrullah ile mümkündür. Asıl cihat da budur. Asıl canı vermek de budur. Eğer öyle olursa, maddi manevi. Maddi manevi…Hani: "Siz o Allah yolunda öldürülenlere ölü demeyiniz" var ya, ayet-i kerime, Bakara 154. O savaş meydanında öldü. Evet, onlara ölü demeyiniz. Öbürkü de nefisle cihat yaptı. Nefisle cihat yapa yapa yapa canını verdi. İşte "ölmeden önce ölünüz"ün sırrına ulaştı. İşte ona da ölü diyemezsiniz. Siz şimdi hadi Üftade Hazretlerine ölü deyin. Hadi Emir Sultan Hazretlerine ölü deyin. Hadi İsmail Hakkı Bursevi Hazretlerine ölü deyin. Hadi siz Abdullah Gürbüz Efendi'ye ölü deyin. Hadi siz Çorumlu Hacı Mustafa Efendi'ye ölü deyin. Hadi siz Hacı Ebubekir Baba'ya, Hacı Ali Haydar Efendi'ye ölü deyin. Hadi siz geçmiş şeyh efendilere, pir efendilere ölü deyin hadi. Diyemezsiniz. Neden? Onlar nefislerini eze eze yürüdüler. Herkes paraya bozulurken onlar bozulmadı. Herkes mala bozulurken onlar bozulmadı. Herkes kadına bozulurken onlar bozulmadı. Herkes onun bunun

parasını ütürken onlar ütmediler. Onlar arkada trilyonlarca para miras bırakmadılar. Bırakmadılar. Çorumlu Hacı Mustafa Efendi Hazretlerinin fukara bir evi vardı. Gördüm bizatihi, ziyaret ettik Abdullah Efendi Hazretleriyle. O zaman Mustafa Efendi'nin hanımı da sağdı. Beni tanıştırdı, Allah rahmet eylesin. Hatta Hacı anne dedi, "Bu kim?" Abdullah Efendi dedi benden için, "Bu," dedi, "Bayındırlı" "Ha, meşhur Bayındırlı Mustafa Efendi bu mu" dedi bana. Ben meşhur olmuşum haberim yok. "Bu," dedi. Görüştük, konuştuk, orada bazı konular konuşuldu. Fukara-ı Sabirinden. Arkaya on yedi, yirmi trilyon para bırakmamış Çorumlu Hacı Mustafa Efendi, Abdullah Gürbüz Efendi de arkada on yedi trilyon bırakmadı. Kalan mallarını çocuklarına ben paylaştırdım. Bir tane gecekondu evi vardı. Bir tane de onun yanında eski dergah vardı. Bir de oturduğu ev vardı. Bir de caminin yanındaki ev vardı. Caminin yanındaki evin de yarısını bana verdiydi. Bu kadardı malı.

Ben paylaştırdım çocuklarının içerisinde. "Mustafa Efendi, gel oğlum," dedi, "Bunları paylaştır." dedi. "Benim sağlığımda herkes nereyi alacağını bilsin." dedi. Ben pay ettim malları. Evet. "Bu ümmetin parası mıydı? Bu bilmem kimin parası mıydı?" Yoktu. Ben eski evin birisi, bir damadına verdim. Dergahı küçük damada verdim. Oturdukları evi de normalde iki oğlana verdim. Bu kadardı malı. O yüzden onlar nefislerine basa basa, kıra kıra yürüdüler. Basa basa, kıra kıra yürüdüler, nefisle cihat ettiler. O yüzden rüyada da görünürler, halde de görünürler. "Siz onlara ölü demeyiniz." O yüzden asıl önemli olan her zaman için derim, nefisle cihattır. Hani sahabeden bir kimse vefat etmek üzereydi. Allah Resulü sordu. Dediler ki, "Şehit oldu." "Olmadı." dedi Allah Resulü. "Gidin," dedi, "bakın, arayın onu." Yaralıların içerisinde buldular. Ona sordular, "Ne için savaştın?" "Bu kafirler gelir de bizim hurma bahçelerimize el koyarlar diye savaştım." dedi. Öldü. "Saddak ya Resulallah." dediler. "Bu hurmalık için savaşmış, Allah için savaşmamış." Sen sufiliğini Allah için yap, nefsin için yapma. Sen dervişliğini Allah için yap, nefsin için yapma. Sen şeyhliğini Allah için yap, nefsin için yapma. Sen alimliğini Allah için yap, nefsin için yapma. Dünyaya kanma, paraya pula kanma. "Ben şeyhim" deyip onun bunun malına konma. "Ben şeyhim" deyip ona buna salma, salma. Yapma. Ahir zaman şeyhliği yapma. Otur oturduğun yere. Kimseye şey'enlillah deme. Kimseden bir şey isteme. Merak etme. Sen dosdoğru yoldaysan sana lazım olan yolda gelir. Ne lazımsa. Sen şeyhliğin, şeyhlik makamının boynunu bükme. Kirletme o makamı. O makamı kirletme. Zakirlik makamını kirletme, kimseden bir şey isteme. Çavuşluk makamını kirletme, kimseden bir şey isteme, andırma. Zakirlik yapacaksan dosdoğru yap. Hiç kimseden hiçbir şey istemeden yap. Çavuşluk yapacaksan hiç kimseden hiçbir şey istemeden yap.

Bu yol kaldırmaz, istismar etme. "Ben hizmet ediyorum." deyip de ona buna da çemkirme. Ona buna da laf söyleyeceğim diye uğraşma. Terbiyeni takın, ahlakını takın. Dosdoğru bir dervişlik yap. Yoksa buradan yürür gidersin. Senin yürüyüp gittiğinden kimsenin de haberi olmaz. Kimse de senin peşinden "Nereye gidiyorsun?" demez burada. Hatta gidiyorsan yayı geririz, biz daha uzağa gidersin. Gidenin yayını geririz biz iyice. Daha uzağa gitsin. Yüzümüzü dahi görmesin isteriz. O yüzden evet, sufilik manadır. Mana kadar da fiiliyattır ve Allah yolunda o kimse nefsini eze eze yürür. Allah bizi onlardan eylesin.

"Eğer bu kapıdan bunu almaya kudretin yoksa bari şu hikayeyi dinle."

Bunca bu sohbetleri yaptık. Sen hala daha bu kapıdan bunu almaya kudretin yoksa, sen bu hikmetleri, bu normalde ta olayın başından itibaren anlattıklarımızdan bir ders almadıysan, bu söylediklerimizden sen kendine bir hisse çıkarmadıysan zaten burada durma. Dersini ver yürü git. Üzme hiç kimseyi. Öyle hala daha böyle kendince cömertlik gösterisi, kartondan insanlık yapma. Yapma! Cömertlik yapacaksan dosdoğru yap. Neyin nereye verileceğini bil de yap. İnsanlık yapacaksan dosdoğru yap. Sufilik yapacaksan dosdoğru yap. Zakirlik yapacaksan dosdoğru yap. Çavuşluk yapacaksan dosdoğru yap. Sonra bir gün onun hesabını veremezsin. Dervişlik yapacaksan dosdoğru yap. Sonra onun hesabını veremezsin. Sonra o hesap çok ağır kesilir. Bir bakmışsın ki yerle olmuşsun manada. Sonra gelmiş Geylani Hazretleri kılıcını vurur geçer. Hesabını soran olmaz. Kaile bile almazlar seni. Allah bizi muhafaza eylesin.

"Zamanında Kerem ve ihsanda Hatemi Tai'yi geçen ve naziri bulunmayan halifenin hikayesi: Eski zamanda bir halife vardı ki Hatem'i cömertliğine köle etmişti. İhsan ve adalet bayrağını yüceltmiş, dünyadan yoksulluk ve ihtiyacı kaldırmıştı. Deniz ve inci onun vergisine nispetle ehemmiyetsiz bir hale gelmiş, lütuf ve ihsan Kaf'tan Kaf'a yayılmıştı. O padişah topraktan ibaret olan şu yeryüzünde bulut ve yağmurdu."

Hatemi Tai, Arap tarihinde cömertliğiyle meşhur bir şahıs. Hazreti Pir burada öyle bir halifeden söz ediyor ki halife yani Müslümanların emiri. Müslümanların bugünkü tabiriyle devlet başkanı, Müslümanların bugünkü tabiriyle padişahı, kralı, ne bileyim işte cumhurbaşkanı, başkanı neyse, öyle bir halifeden söz ediyor ki onun cömertliği Hatem'i bile gölgede bırakmış. Yani bu mecaz, bu anlatılan halife mecazdan ibaret çünkü ve o cömertliğin örneği haline gelmiş o halife. Çünkü cömertliğin öyle bir örneği haline gelmiş. Arap tarihinde en cömert insan olarak bilinen Hatem-i Tai'yi geçmiş. Hadis-i şerifte: Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri: "Cömert kişi Allah'a, cennete ve insanlara yakındır. Cimri kişi ise Allah'a,

cennete ve insanlara uzaktır." Demek ki o cömert halife insanlara, Allah'a ve cennete yakın. Öyle yakın ki, bakın cömerti Allah sever, Allah bir kulunu severse, bir kulunu severse Cebrail'e emreder: "Ey Cebrail'im, ben filancayı sevdim, sen de sev ve gök halkına nida et." Cebrail gök halkına der ki: "Ey gök halkı, Allah filancayı sevdi, siz de sevin." Melekler, mümin kulların kalbine ilham ederler, vahyederler, derler ki, "Allah filancayı sevdi, siz de sevin." Müminler de o kimseyi sever. O yüzden derim ben sohbetlerde, "Mümini ancak müminler sever. Mümini kafir sevmez. Mümini münafık sevmez. Mümini mürtet sevmez. Mümini fasık da sevmez." Müminin dedikodusunu kafirler yapar. Müminin dedikodusunu münafıklar yapar. Müminin dedikodusunu ağır olacak ama öyle demiş İbn Mübarek annesi babası belli, damgalanmış, onun bunun çocukları yapar! Helallar ve haramlar nemmamlıkla alakalı bölümde geçer.

O ayet-i kerime var ya: "Onlar soysuzlukla damgalanmışlar.""Soysuzlukla damgalanmış" sözüne İbn-i Mübarek Hazretleri der ki: "Bu annesi babası belli ama gayrimeşru çocuktur." der. Annesi babası belli ama gayrimeşru çocuk! Yani Mustafa Özbağ tabiriyle, onun bunun çocuğu. Annesi babası belli ama gayrimeşru. Neden? Onlar soysuzlukla damgalanmışlar. Kim? Müminlerin arkasından gıybet eden, müminlere iftira eden, müminlerin olur olmaz arkasından konuşan insanlar soyu sopu belli olsa dahi gayrimeşru çocuklardır İbni Mübare'ke göre. O zaman o normalde mümini ancak mümin sever. Mümini ancak mümin korur. Mümin korur. Mümini kafir korumaz. Mümini münafık korumaz. Mümini mürtet korumaz. Mümini fasık korumaz. Mümini ne idiği belirsiz insanlar korumaz. Ancak mümini arkasından müminler korur. Müminler korur. Geri kalan korumaz. O yüzden cömert kişi Allah'ın sevdiği kimsedir. Çok ayet-i kerime vardır. "Allah cömertleri sever." diye. Bakın çok ayet-i kerime vardır. "Allah cömertleri sever. Allah tövbe edenleri sever. Allah namaz kılanları sever. Allah kendi yolunda cihat edenleri, mücadele edenleri sever." Allah'ın sevdikleri bellidir. Yani Allah böyle herkesi sevmez. Yani öyle bir Allah inancı oluşturuyorlar. "Allah bütün kullarını sever." Sevmez kardeşim. Allah'ın lanetlediği kullar vardır. Allah'ın lanetlediği kullar vardır, öyle bir şey yok. Yeni bir din oluşturuyorlar. Allah muhafaza eylesin. Ve o kimse Hatem-i Tai'den fazla ya. O Allah yolunda sevdiklerini feda eden bir kimse Allah yolunda feda edince o kimse zaten iyiliğe erişiyor. Yoksa Allah yolunda bir şey feda etmiyorsan,

Allah yolunda herhangi bir şeyin yok ise senin Allah yolunda, Allah'ı sevdiğin dahi şüpheli. Allah muhafaza eylesin. Çünkü, "Sevdiklerinizi Allah yolunda feda ederseniz iyiliğe kavuşursunuz. Yoksa iyiliğe kavuşamazsınız." diyor ayet-i kerimede.

"İhsan ve adalet bayrağını yüceltmiş, dünyadan yoksulluk ve ihtiyacı kaldırmıştı."

O halife, o mecaz halife sadece mal dağıtmıyor, o kimse aynı zamanda adalet dağıtıyor. Çünkü bir devlet başkanının, bir devletin adaleti bozuksa o devlet başkanı da o devlet de yıkılmaya mahkumdur. Siz devasa camiler yapabilirsiniz. Fas'ta yaptılar. Dünyanın en büyük camisi nerede? Fas'ta mıydı? Nerede? Fas'taydı, değil mi? Evet. Ama sen adalet dağıtmıyorsan orada ve senin senin tebanın adalet mekanizmasına güveni kalmadıysa, rüşvet kol geziyorsa, kayırmacılık kol geziyorsa, insanlar rüşvetle, kayırmacılıkla kendi işlerini görüyorsa orada bu tip işleri yapan kimseler bir cezaya mahkum edilmiyorsa senin devlet başkanlığın, devlet başkanlığı değil. Sen orada kartondan devlet başkanlığı yapıyorsun. O devlet, devlet değil. O kartondan bir devlet. Devleti devlet eden adalettir. Devlet başkanını devlet başkanı yapan adalettir. Eğer ŕŕŕ yok ise o devlette ve başkanda orası küfür nizamıdır. Orası zulüm nizamıdır. Zenginlere ayrı adalet, fukaralara ayrı adalet oluyorsa, zenginlerin vergileri affediliyorsa, küçük esnafın vergilerinden dolayı ensesinde boza pişiriliyorsa o devlette adalet yoktur. Zenginler ve ayrılmış, kayrılmış insanların mahkemede işleri görülüyorsa ve mahkemenin bir kapısından girip öbür kapısından çıkıyorlarsa ama fakir fukara olunca cezayı kitliyorsa o devlet adalet devleti değildir. O devlet hukuk devleti değildir. Belirli bir partiye tabi olanlar, belirli bir yere tabi olanlar bir suç işlediklerinde suçlarının cezaları kesilmiyorsa ama normal vatandaş o suçu işlediğinde anında kodesi boyluyorsa, cezayı yiyorsa o devlette adalet yoktur. O devlet yıkılmaya da mahkumdur. Edebiyatta kalmayacak, "Dicle'nin kenarında bir kurt kuzuyu kaparsa bunu Ömer'den sorarlar." Bu edebiyatta kalmayacak. Öyle devlet olacak ki o kurttan kuzunun hesabını soracak. Kuzudan kurdun hesabını sormayacak.

Kuzudan kurdun hesabını soruyorsa, "Kurt seni yerken zorlanmış. Sen debelenmişsin kurt seni yerken." deyip de kuzudan bunun hesabı soruluyorsa o devlet ve oradaki hukuk zalimin takendisidir. Çünkü kurttan hesap sorarlar, "Neden bu kuzuyu yedin?" diye. Kuzudan hesap sormazlar, "Sen orada ne arıyordun? Kurdun iştahını kaldırdın. Bir de o seni yerken debelendin, kaçtın." Öyle bir hesap yok. O zaman o halife sadece mal dağıtan değil, aynı zamanda adalet dağıtan halifedir. Bütün peygamberler yeryüzünde adalet savaşçısıdır, adalet! Senin dinini sormazlar. Senin adaletini sorarlar. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri Habeş'e gönderdi Müslümanları. Tarif çok enteresan. Dedi ki, "Oranın kralı adaletli bir kraldır." Hristiyan. Hristiyan ama o Müslümanları oraya gönderdi hicrette. Tek özelliği vardı. Neydi? Dedi ki, "O adaletli bir kraldır." Adaletli! O zaman bir

devlet, adaletiyle devlettir. O devlette adalet yoksa o zulüm devletidir. O zulüm devletidir. Adalet önünde insanlar eşit davranmıyorsa, devletin önünde insanlara eşit davranılmıyorsa, devletin ve hukukun önünde insanların zenginlikleri, makamları, siyasi fikirlerine göre davranılıyorsa, o devlet zulüm devletidir. O devlet küfür devletidir. O devlet insanlara zulmeden bir devlettir. İşte bu halife öyle değil. Hem ihsan ediyor yani cömert davranıyor hem de adaletli davranıyor ve o adaletli bir devlet başkanı demek Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin halifesi demektir.

Devlet başkanı Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin halifesidir aynı zamanda. O devlet başkanı adaletli davranırsa gerçek bir halife olur. Adaletli davranmıyorsa o gerçek bir halife değildir. O yıkılmaya mahkumdur. İmam-ı Azam bu konuda fetva vermiştir. Emevilerin yıkılması için fetvayı veren İmam-ı Azam'dır. Fetvayı vermekle de kalmaz, tasadduk eder, para da verir. Hanefilerin imamı İmam-ı Azam Emevi devletinin yıkılmasına fetva verir. Evet, çünkü adalet yoktur. O yüzden adaletli yönetici, Buhari'de geçiyor: "Allah'ın gölgesinde gölgelenecek yedi sınıftan biridir." Yedi sınıf var ya Allah'ın gölgesinde gölgelenecek. Bir tanesi de ne? Adaletli devlet başkanı, adaletli yönetici. Sen bir yerde müdürsün, adaletli davranırsan Allah'ın gölgesinde gölgeleneceksin. Sen bir yerde şefsin, adaletli davranırsan Allah'ın gölgesinde gölgeleneceksin. Sen bir yerde başkansın, belediye başkanısın, daire başkanısın, ne başkanı olursan ol, adaletli davranırsan Allah'ın gölgesinde gölgeleneceksin. Sen bir yerde zakirsin, orada adaletli davranacaksın dervişlere, adaletli davranırsan Allah'ın gölgesinde gölgeleneceksin. Sen bir yerde çavuşsun, orada adaletli davranacaksın. Adaletli davranırsan Allah'ın gölgesinde gölgeleneceksin. Yok, sen bir yerde zakirsin. Kim sana "temanna" ediyor, "abi, abla…" yapıyor, sen ona peşkeş çekiyorsan bir şeyleri, adaletli davranmıyorsun. Oğlunu, kızını, gelinini peşkeş çekiyorsan dergaha, adaletli davranmıyorsun sen. Yok! Sen böyle sana el avuç açanlara, temenna edenlere böyle davranıyorsan adaletli davranmıyorsun. Sen adaletli bir zakir olacaksın. Sen adaletli bir çavuş olacaksın. Sen adaletli bir şeyh olacaksın. Sen adaletli bir hoca olacaksın. Sen adaletli bir müdür olacaksın. Sen adaletli bir başkan olacaksın. Belediye başkanı, o başkanı, bu başkanı, ne başkanı dersen de, sen adaletli bir Genelkurmay Başkanı olacaksın. Sen adaletli bir bakan olacaksın. Sen adaletli bir cumhurbaşkanı olacaksın. Böyle olursan Allah'ın gölgesinde gölgeleneceksin. Hadis-i kutsi çok açık, net, Buhari'de geçiyor. Adalet! Çocuklarının arasında adaletli davran. Çocukların arasında adaletli davranmıyorsan sen adaletli baba değilsin. Sen çocukların arasında adaletli davranmıyorsan sen çocukların annesi noktasında zalim bir annesin, zalim bir babasın.

Adaletli davranmıyorsun. Çocuklarının arasında adaletli davran. Adaletli davranmıyorsan sen zalimsin, kim olursa olsun. İslam, adaletiyle ayakta durur. İnsan, adaletiyle ayakta durur. Bir işletme, adaletiyle ayakta durur. Bir kurum, adaletiyle ayakta durur. Bir devlet, adaletiyle ayakta durur. Adalet yoksa bir yerde orada hiçbir şey arama, hiçbir şey arama. Bazen olur ya işte bir semazen talimlere gelmemiştir ama o tanındık biridir, annesi babası tanınmış birisidir, onu programa çıkarırsın. Adaletli davran, çıkarma talime gelmediyse. Ölçün başka bir şey olabilir. Aman ben bunu çıkarayım, pişsin bu. Sevsin bu, normalde buraya aidiyet kesbetsin. Onun başındaki kimsenin niyeti buysa söyleyecek bir laf yok. Ama öbür türlü, "ya bu benim arkadaşımın oğlu, benim arkadaşımın kızı…" Adaletli davran! Sen, adaletli davranmakla mükellefsin. Herkese ve her şeye adaletli davranmak. Allah bizi onlardan eylesin. Nahl suresi, ayet 90: "Şüphesiz Allah adaleti, iyilik yapmayı ve yakınlara yardım etmeyi emreder." Allah'ın emri budur. Adalet, iyilik… Allah bizi onlardan eylesin. Adalet olmadan yapılan bir ihsan, yardım, adalet yok ya, o böyle hani bir rüzgar eser her şeyi alır götürür ya, öyle bir rüzgar eser alır götürür. Adalet yoksa bir şeyde o yeri de bir rüzgar eser götürür. Aile, aile bir rüzgar eser götürür, adalet yok. Dergah, eser götürür. O kimin dergahı olursa olsun adalet olacak. O bir kurum adalet yoksa yıkılır gider, dağılır gider, dağılır gider. Adalet önemlidir. Allah bizi onlardan eylesin.

"Deniz ve inci onun vergisine nispetle ehemmiyetsiz bir hale gelmiş, lütuf ve ihsan, Kaf'tan Kaf'a yayılmıştı."

O kimse öyle hikmetli infaklarda bulundu o halife, öyle yerli yerinde işler yaptı, öyle böyle nerde kime yardım edilecekse buldu onu. Kime infak edilecekse onu buldu. İnfak etmek için infak etmedi. Kime infak, nereye infak edilecekse oraya infak etti. Yani sohbetin başında infak ediyormuş gibi görünüp Allah düşmanlarına yardım etmedi. Kafirlere, münafıklara, mürtetlere, Allah yoluna laf söyleyenlere yardım etmedi. Ya? Allah yolunda koşuşturanlara infak etti. Allah yolunda dostluk kurmaya çalışanlara infak etti. Nerede fakir fukara var ona infak etti. İnfak ettiği kimsenin tembelliğini arttırmadı. İnfak edersin, o infak geliyor diye tembellik yapar, çalışmaz, koşturmaz, gayret etmez. İnfak edenler de, "Ya bu bizim dostumuz, arkadaşımız, bunu görelim." der. Doğru değil. Doğru yere infak etmek, doğru yere dağıtmak zekatını, sadakanı, fitreni veyahut da yapılan hayrını doğru yere. İşte bu halife infakını doğru yerlere yaptı. Yele savurmadı. Rüzgarın önüne yem etmedi onu. Öyle olunca o böyle ihsan doğru yere yaptıkça deniz ve inci, mecaz buradaki anlam, onun vergisine nispetle ehemmiyetsiz bir hale geldi. Yani o öyle doğru yerlere isabetli bir şekilde infak etti, deniz ve inci onun yanında sınıfta kaldı. Oysa denizi düşünün. Hani bütün

zenginlikleri ve inciyi içinde taşıyor. Ama o normalde onun o denizin incisi tabiri caizse yani Hazreti Pir tabirimi hoş görsün, çakıl taşı gibi oldu. Hani cilli var ya, meşe, çocukların oynadığı, inci hani oynadığı, biz meşe diyoruz ona. Burada Bursa'da cilli diyorlar değil mi? Biz Bayınlar'da meşe diyorduk onu oynarken çocukluğumuzda. Evet. Yani o inci meşe hükmünde kaldı. Böyle at, meşe oynar gibi oyna.

O yüzden Cenab-ı Hakk'ın rahmet hazineleri, iyilik hazineleri Allah'ın elindedir. Bakın bunu hiçbir zaman unutmayın. Rahmet, rahmet Allah'ın sıfatıdır. Hazine ondadır. Hazine onundur. Sen tasadduk ederken onun hazinesinden harcarsın. Onu kendi malın gibi görme. Tasadduk ettiğin şey senin değil. Zekat veriyorsun ya, senin değil. Onun hazinesinden veriyorsun. Hani o hazinenin sahibi o sana demiş ki, "Şu kadarını dağıtacaksın." Sen onunkini dağıtıyorsun. Sen kendince kendi malını dağıttığını zannediyorsun. Senin bu bir malın yok bu dünyada. Senin bu malın, yediğin, içtiğin, giydiğin ve harcadığın, yani o da sana ibadet, amel olarak geliyor. Yoksa bu dünyada bir şey kalmayacak sana. O yüzden gerçek cömertlik, bu manada gerçek cömertlik doğru yere vermek. Gerçek cömertlik, bir de sadece mal dağıtmak da değil. Gerçek cömertlik, adalet dağıtmak. Gerçek cömertlik, hikmet dağıtmak. Gerçek cömertlik, af dağıtmak. Gerçek cömertlik, dua dağıtmak. Gerçek cömertlik, himmet dağıtmak. Gerçek cömertlik, insanlara maddi manevi gönlünü açıp onlara yardımcı olmak. Gerçek cömertlik bu. Biz cömertliği sadece mal dağıtmak, para dağıtmak olarak alıyoruz. Yok. O kimse birisine tebessüm etse dahi gerçek cömertlik yapmıştır. Gerçek cömertlik. Birine tebessüm etmek, birine yardımcı olmak, birine desteklemek, birine muhabbet beslemek. O bir canı sıkılmış, onu rahatlatmak cömertliktir bunlar. Cimriler insanlardan uzak dururlar. Katı kalpliler insanlardan uzak dururlar. Kibirliler insanlardan uzak dururlar. İnsanlar da onlardan uzak durur. Katı kalpliler insanlardan uzak dururlar, insanlar da onlardan uzak durur. Affetmeyenler, insanlar onlardan uzak dururlar. Allah da ondan uzaktır zaten. Ve o da insanlardan uzaktır. Hazreti Peygambere ne diyor: "Sen onları affetmeseydin, sen onlara tatlı davranmasaydın, sen onlara sert ve kaba davranmış olsaydın senin etrafında hiç kimse kalmazdı." diyor. Peygamberine söylüyor.

Sert ve kaba davrananlar cimri ve kibirlilerdir. Sert ve kaba davrananın etrafında kimse kalmaz. Ondan sonra, "Beni kimse sevmiyor. Bana kimse bakmıyor. Benim selamımı kimse almıyor." Cimrisin. Sert ve kabasın. İnsanlara ters davranıyorsun, insanlara yanlış davranıyorsun, o yüzden senden insanlar uzaklaşıyor. İnsanlar neden uzaklaşır insanlardan? Sert ve kaba davranışlardan dolayı, katı davranışlardan dolayı. Esnafsın, sert ve kaba

davranamazsın. Esnafsın, esnaflığını yap. Müşterilere sert ve kaba davranma. Dervişsin, eşine, çoluğuna, çocuğuna, akrabalarına sert ve kaba davranma. Babasın, çocuklarına ve eşine sert ve kaba davranma. Annesin, eşine ve çocuklarına sert ve kaba davranma. Kardeş, abi, abla, etrafına sert ve kaba davranma. Sert ve kaba davranıyorsan iletişimin bozulur. Müdürsün, amirsin, memursun; sert ve kaba davranma. Hakkaniyetli davran. Adaletli davran ve hayatını ona göre dizayn et. O yüzden cömertlik sadece mal dağıtmak değil. Güzel huylu olmak da güzel cömertliktir. İnce ahlaklı olmak, o ahlakı sergilemek de cömertliktir. Allah bizi onlardan eylesin.

"O padişah topraktan ibaret olan şu yeryüzünde bulut ve yağmurdu."

Buradan devam edeceğiz inşallah. Telegram'da yazdım ama yine burada beyan edeyim. Hakkınızı helal edin. Böyle birkaç gün ince bir rahatsızlık öyle diyelim. Ondan sonra böyle Telegram'daki kardeşlere cevap veremedik. Telefonlara cevap veremedik. O yüzden tekrar kardeşler haklarını helal etsinler. Bunları daha önce de söylediydim ama yine de belirtmekte fayda görüyorum. Bazen arkadaşlar hani cevap verilmedi diye kendince, hani, "Ben çok mu kötüyüm? Bana cevap verilmedi." Öyle bir kendi kendilerine öyle düşünüyorlar. Öyle değil yani. Gerçekten artık yaş da geçiyor. Belli rahatsızlıklar var. Bazen zaman o rahatsızlıklar nüks ediyor. Öyle olunca da biz bazı üzerimizdeki nafile olan ibadetleri bu manada yapamaz hale geliyoruz. O yüzden bunlara alışacaksınız yavaş yavaş. Yapacak bir şey yok. Hakkınızı helal edin. Tabi yine de arkadaşlardan bu tip şeylerden dolayı özür diliyorum. Bu normalde bile bile kasıtlı yapılmış bir şey değil ama artık yaşın gereği bu tip şeyler yaşayacağız demek ki. O yüzden sizler de alışacaksınız. Hakkınızı helal edin. Geceniz hayır olsun. El-fatiha maassalavat. Amin. Destur diyeceğiz ya. Sıkıntı yapma kendine, vakit var daha anca toparlanacağız. Hem unutsak da sorumlu değiliz. "Unuttuklarınızdan sorumlu değilsiniz." diye Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bizi kurtarmış sonuçta. Adem Aleyhisselam'ı kurtarmış, unuttuğundan sorumlu değil. O yüzden biz de unutabiliriz yani. Sıkıntı yok. Selamünaleyküm. Destur

9 AĞUSTOS 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/XxGhRjI8crY?si=2W5yo_e49N-a4nph

MESNEVİ-İ ŞERİF 2248-2249. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Amin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Amin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Amin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayan ve haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Amin. Nerede, kim Müslümanların kanına, namusuna, şerefine, haysiyetine, topraklarına, ırzına tecavüz ediyorsa Cenab-ı Hak hepsinden de intikamımızı alsın. Amin. Cenab-ı Hak Müslümanların intikamlarını alsın. Amin. Cenab-ı Hak Müslümanlara zulmedenleri, kanını akıtanı yerle yeksan eylesin. Güçlerini yok etsin. Amin. Onları dağıtsın. Amin. Ecmain. Geçen hafta: "Deniz ve inci onun vergisine nispetle ehemmiyetsiz bir hale gelmiş. Lütuf ve ihsan kaftan kafa yayılmıştı." Konumuz neydi? Bir kimse normalde öyle tasadduk ediyordu, öyle hayır hasenet ediyordu, öyle mal dağıtıyordu ki bu en zenginleri geçmişti. Konu buydu.

"O padişah topraktan ibaret olan şu yeryüzünde bulut ve yağmurdu."

İşte o toprak nasıl cansızsa ve toprak nasıl ekilip dikilmezse, yağmur yağmazsa, bir işe yaramıyorsa o yüzden eğer bir devlet başkanında, bir devlette, bir aile reisinde, bir patronda adalet yok ise, adalet yok ise orası yağmursuz kalmaya, orası bereketsizlenmeye, orası ne yazık ki çorak bir yer olmaya mahkumdur. Oysa o devlet başkanı, o büyük zat normalde hem adaleti sağlıyordu hem de insanların arasında infak ediyordu, ihsan gösteriyordu. Ve o kimse rahmet bulutu gibi kimsesizlerin kimsesi oluyordu. Fakir fukaranın hakkını hukukunu gözetiyordu. O devlet başkanı ihsanda, tevazuda, ilimde o devlet başkanı berekette, lütufta, ikramda, hadsiz, hudutsuz işler

yapıyordu. O yüzden normalde insanlara sadece o kimse mal dağıtmıyordu. İnsanlara sadece mal dağıtıp da insanların gönlüne oynamıyordu. Ya? O halkının içerisinde adalet dağıtıyordu. Bütün peygamberler birer adalet savaşçısıdır. Bütün Allah dostları aynı zamanda birer adalet savaşçısıdır. Eğer ki o Allah dostları adaletli olamıyorlarsa o alimler adaletli değiller ise halkın önüne geçen, seçilen, bir şekilde atanan ne derseniz deyin, onlar adaletli değiller ise o topraklarda bereket olmuyor. O ailede bereket olmuyor. O iş yerinde bereket olmuyor. O insanda bereket olmuyor.

O yüzden adaletsiz bir sistem, adaletsiz bir yönetim orada işte kıtlıklara sebep oluyor. Örneğin herkes bereketi yağmurda görür. Yağmurda değildir. Bereket ayrı bir şeydir. Yağmur yağar ama normalde toprak size ürün vermez. Yağmur yağar ama ağaçlar size meyve vermez. Yağmur yağar siz ekersiniz ama normalde yedi başak vereceğine bir başak bile vermez. O yüzden bereket ayrı bir şeydir. Sadece yağmura bağlı değildir. Ammaveelakin yağmurun kesilmesi de yağmurların kesilmesi de orada bereketin olmadığını gösterir. Yangınlar, depremler, ondan sonra yağmursuzluk, normalde yağışların olmaması, kıtlık, bunların hepsi de birer işarettir. Orada adaletin olmadığını, orada normalde insanların arasındaki hukukun gözetilmediğini, devlet millet kaynaşmasının olmadığını, arada hukukun doğru çalışmadığını gösterir. O yüzden birçok hadis vardır. Eğer orada adalet yok ise eğer orada zekatlar düzgün dağıtılmıyorsa eğer orada fakir fukaranın, güçsüzlerin hakkı korunmuyorsa Cenab-ı Hak oraya tufanlar verir. Değişik tufanlar vardır. Onu insanlar ne olarak görürse o ayrı mesele. Otururlar derler ki bu tabiatın getirdiği bir şey. İşte ne olacak? Kıtlık olur. Yağmur yağmaz. Tabiatın getirdiği bir şey, Deprem olur. Tabiatın getirdiği bir şey. Yangın olur. Tabiatın getirdiği bir şey. İşte dalgalar yükselir, gemiler batar. Hiç kimse Allah'ı hatırlamaz. Bakın, hiç kimse Allah'ı hatırlamaz. Sanki bütün bu olan tabiat olaylarının sahibi yok. Sanki bu tabiat olayları kendi kafasından oluyor. Depremler kendi kafasından oluyor. Allah'ın dahli yok. Yangınlar kendi kafasından oluyor. Rüzgar kendi kafasından esiyor, birden yangını büyütüyor ve geliyor. Diyelim ki bir yerde duruyor, kendi kafasından duruyor sanki. Öyle diyorlar ya bize. Allah bizi affetsin. Oysa rüzgar bir taraftan rahmettir. Yağış bir taraftan rahmettir. Rahmettir ama bir taraftan da bunların hepsi de afattır. Yağış normalde çok yağarsa sel alır gider. Yağmazsa yel alır gider. Yağdı, sel aldı gitti. Yağmadı, yel aldı gitti. Kuraklıktan yel aldı gitti.

O yüzden Evet, rahmet ayet-i kerimeye göre müjdedir. Yani hava yağınca, rahmet olunca müjdedir veyahut da aynı rahmet senin ticaretine olabilir. Aynı rahmet senin evine olabilir. Aynı rahmet senin bedenine, aklına,

kalbine olabilir. O zaman normalde sen bunun kıymetini bil. Doğru yerde, doğru zamanda, doğru platformda bunu kullan. Senin ilmin Allah'tandır, rahmettir. Senin zenginliğin Allah'tandır, rahmettir. Senin sağlığın Allah'tandır, rahmettir. Senin mutluluğun Allah'tandır, rahmettir bu. Sen o zaman normalde bunu doğru yerde kullanmalısın. Senin aklın Cenab-ı Hakk'ın rahmetidir. Senin aklın düşünsenize gitti. Bitti gitti. Bitti, gittiğinizi dahi aklının gittiğini dahi fark etmezsin. Bakın aklınızın gittiğini dahi fark etmezsin. Öyle büyük nimettir. O zaman aklını doğru yerde kullan. Aklını Kur'an sünnette kullan. Kalbi akıl büyük nimettir. Büyük rahmettir. Bakın büyük rahmettir. Tabiri caizse Cenab-ı Hakk'ın katından senin kalbine ilim indirilmiş. Büyük rahmettir. Senin kalbine bir feraset nuru gelmiş. Bir zikrullah nuru gelmiş. Büyük nimettir bu. Hani ayet-i kerimede Cenab-ı Hak, sudan laf açıldı. Hani der ya Allah size gökten temiz su indirdi. Allah size gökten temiz su indirdi. Şimdi bu ayeti kerimeye baktığınızda zahiren evet yağmurlar, içme suları bunlar Cenab-ı Hakk'ın size temiz su indirmesidir. Bu ayet-i kerimeye başka açıdan da bakmak lazım. Bu nedir? Allah senin kalbine ilham etti. Senin kalbine doğruyu ilham etti. Asıl tertemiz su odur. Su çünkü maneviyatta ilimdir, berekettir, lütuftur.

O yüzden senin kalbine su indirdi. İlmi ledün indirdi. Senin kalbine vasıtasız bilgi indirdi ve kendi katından indirdi bunu. Bu büyük bir rahmettir. Bu büyük bir berekettir. Bu büyük bir lütuftur. Bu büyük bir ikramdır sana. seni bir Zikrullah meclisiyle hemhal etmiş. O normalde seni bir zikrullah meclisine oturtturmuş. Bir zikrullah meclisinde seni nasiptar etmiş. Seni zikretmiş. Eğer o seni zikretmeyecek olsaydı seni Zikrullah halakasına oturtturmazdı. Kim Allah'ı zikrederse Allah da onu zikreder. O zaman bu sana gökten indirilmiş berrak su gibi onun kıymetini bil. Onu normalde ehemmiyetli gör. Sakın ha ona karşı bir küstahlık yapma. Edepsizlik yapma. Sırtını dönme sakın ha. Neden? Çünkü Cenab-ı Hak eğer ki bir halkı böyle şefkat tokatıyla, bir topluluğu şefkat tokatıyla onları hizaya getirmeye çalışıyorsa böyle küçük küçük şefkat tokatları verir ona. Akıllan, kendine gel, toparlan. Bak daha büyük afatlara mazhar olacaksın. Daha büyüklere gebesin. Daha büyükler gelebilir. Çünkü Cenab-ı Hak öyle kavimleri helak etmiş ki onların ne zenginlikleri, ne devletleri, ne güçleri, ne güzellikleri, ne şehirleri, ne koca devasa binaları, ne o devasa silahları, onların hiçbirisinin bir faydası olmamış. Cenab-ı Hak yerle yeksan etmiş. Herkes demiş ki bizim bitkilerimiz var, bağlarımız var, bahçelerimiz var. Bir çekirge sürüsü göndermiş. Ne varsa hepsini yemiş atmış. Bir tane çöp kalmamış çekirge sürüsünden. Geçmiş hala daha geçmiş ümmetler çekirge sürüsünden korkarlar. Neden? Çünkü Cenab-ı Hak çekirgeyle afat vermiş. Bazı kavimleri

helak etmiş. Depremle helak etmiş. Yanardağlarla helak etmiş. yangınlarla helak etmiş, su baskınlarıyla helak etmiş, kuraklıkla helak etmiş, zalimlerle helak etmiş. Yani o topluluğun başına bir zalim tayin etmiş. O zalim orayı helak etmiş, yerle yeksan etmiş, dağıtmış oraları. Çünkü o helakın nereden ne zaman, nasıl geleceğini, yönünü tayin etmek mümkün değil. O yüzden o padişah öyle bir padişah ki, o kimse öyle bir kimse ki hem yeryüzünü, bulunduğu yeri adaletle, hikmetle, doğrulukla yönetiyor ve aynı zamanda da insanlara tasadduk ediyor. Kendine biriktirmiyor. Bakın kendine biriktirmiyor. Kendi eşrafına biriktirmiyor. Kendi yandaşlarına, kendi etrafına biriktirmiyor. Ya? Halkın fakirinin fukarasını görüyor. Halkın ihtiyaç olanını görüyor ve doğru yerde, doğru zamanda müdahale ediyor.

O yüzden o yeryüzüne bir bulut gibi, bir yağmur gibi. Çünkü normalde hani bulutun arkası yağmurdur. Yağmurun önü de buluttur. O yüzden o normalde rahmet bulutu gibi insanlar vardır. Rahmet bulutudur. Peygamberler örneğin rahmet bulutudur. Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.) rahmet bulutudur. Zikrullah halakası rahmet bulutudur. Namaz rahmet bulutudur. Oruç rahmet bulutudur. Zekat rahmet bulutudur. İyilik yapmak rahmet bulutudur. İnsanlara faydalı olmak rahmet bulutudur. Ve sen bu noktalarda duruyorsan, bu dairede duruyorsan, senin başında rahmet bulutu var. Sen gittiğin yere rahmet olursun. Gittiğin yere rahmet olursun. Sen insanların en faydalısı, etrafa zarar vermeyeniniz hadis-i şerifine uyarsan sen gittiğin yere rahmet bulut olursun. 'Sizin en hayırlınız etrafa en fazla faydası dokunanınızdır.' Hadis-i şerifini kendine ölçü edinirsen rahmet bulursun. Kim Allah'ı zikrederse Allah da onu zikreder. Sen Allah'ı zikredersen gittiğin yere rahmet bulutu olursun sen. Çünkü normalde 'siz dünyadayken cennet bahçelerine uğrayınız. Oradan nimetleniniz.' 'Ya Resulallah dünyadayken cennet bahçesi var mı?' 'Evet.' 'Neresi?' 'Allah'ı zikredilen meclisler ve o sizin orada zikretmekliğiniz de cennet nimetidir' der. O zaman sen bir zikir halakasına oturduysan orası bir rahmet bulutudur. Sen orada zikrettiysen yağmur üzerine yağdı. Çünkü 'oradan affolmuş olarak kalkınız.' Başka bir hadis-i şerifte de 'geçmiş günahlarınız hayra çevrilmiş olarak kalkınız' dedi. Rahmet bulutudur.

O zaman öyle insanlar vardır gittikleri yere rahmet bulutu olur. Öyle insanlar vardır zikrullah'ın anahtarı hükmündedir. Onlar giderler iki orada zikrullah yaptırırlar. Rahmet bulutu olur orası. O yüzden sadece burada cömertlik mal dağıtmak değildir. İnsanlara faydalı olmak, insanları doğruyu aktarmak, doğruyu söylemek, adaletli davranmak, adaleti savunmak, hakkı ve sabrı tavsiye etmek. Bunların hepsi de rahmet bulutudur. O yüzden gerçek manada devlet adamı demek malı halka dağıtmak demek değildir.

Gerçek manada devlet adamı demek insanların arasında adaletli davranmaktır. Küçük esnafın maliye borcundan dolayı tepesine binip devasa şirketlerin vergi borçlarını affetmek adalet değildir. Adalet değildir. kendi etrafından insanlar gidip de hakimin önüne huzura çıkmadan, mahkemeye uğramadan bir kapıdan girip bir kapıdan çıkıyorsa ama hiç böyle suç denmeyecek bir şeyde devasa veyahut da onun burnundan getiriliyorsa bu adalet değildir. İnsanların zenginliklerine, fakirler, fakirliğine, makamlarına göre hukukun önünde eşit değil ise orası adaletli değildir. Adaletli değildir. İnsanların arasında suç işleyenler, insanların canını yakanlar, insanların malını, namusunu, şerefini, haysiyetini ayaklar altına alanlar, tecavüz edenler mahkemelerin bir kapısından girip öbür kapısından çıkıyorlarsa orada adalet yoktur. Adaletin olmadığı yerde bereket yoktur. Adaletin olmadığı yerde insanlık yoktur. Adaletin olmadığı yerde insanca yaşamak mümkün değildir. Adaletin olmadığı yerde afiyet de yoktur, bereket de yoktur, huzur da yoktur, mutluluk da yoktur. adalet yoksa bir toplumun içerisinde o toplum dağılmaya, o toplum batmaya, o devlet de dağılmaya, o devlet de batmaya mahkumdur. O yüzden normalde gerçek devlet başkanı hem insanların kalbinin mamur olması, hem de ülkesinin mamur olması, hem de devletin mamur olması, hem de insanların arasında mutluluğun, huzurun, adaletin hüküm sürmesi için uğraşan kimsedir. İşte Mesnevide bahsedilen devlet başkanı budur aslında. Mesnevi, Hazreti Mevlana Mesnevinin içerisinde enteresan örneklerle bize enteresan ölçüler koyar. O zaman normalde bir devlet başkanı, devlet başkanı hem devletine hem milletine hem topraklarına rahmet olmalıdır. Zahmet değil, zulüm değil. Eğer zulüm oluyorsa, zahmet oluyorsa orada sıkıntı vardır.

Allah muhafaza eylesin. Ve insan, insan varlığıyla yeryüzüne rahmet olarak gönderilmiştir. Çünkü insanda bulunmayan, varlığın hiçbir tarafında bulunmayan bir özellik vardır. İnsan Cenab-ı Hakk'ın kendi ruhundan üflediği emaneti taşıyan bir varlıktır. Hepimizde Cenab-ı Hakk'ın bize üflediği ruh var ve sen bunun farkında olursan, farkında olursan ve Adem olmaya çalışırsan, Adem olmaya çalışmak, kadın erkek ayrımı yoktur burada. Ademiyet, yani insan olmanın en zirvesi. İnsan olmanın zirvesi. Peygamberlerin, gönderilen kitapların, velilerin, Allah dostlarının derdi budur. İnsan olmaktır. Çok ibadet ederekten bir kimse cennete girmez. insan olaraktan girer. Siz çok ibadet etseniz ama insan olamasanız, ademiyet vasfına ulaşamazsanız o zaman sizin ibadetiniz kabukta kaldı. Surette kaldı. Ne dedi ayet-i kerimede: "Namaz insanı kötülüklerden alıkor." Eğer kıldığın namaz seni kötülüklerden alıkoymuyorsa sen hem namaz kılıp hem rüşvet yiyorsan hem namaz kılıp hem adaletsiz davranıyorsan hem namaz kılıp hem eşini

dövüyorsan, hem namaz kılıp hem çocuklarına zulmediyorsan, hem namaz kılıp hem yanındaki çalışanlara zulmediyorsan, hem namaz kılıp işçinin, çalışanın hakkını zamanında ve tam bir şekilde vermiyorsan evet, o namaz seni kötülüklerden alıkoymaz. Namaz senin suretinde kaldı.

Sen hem namaz kılıyorsan hem insanlara hakaret edip küfrediyorsan hem namaz kılıp hem annene babana asi oluyorsan, isyan ediyorsan hem namaz kılıp hem de çocuklarına, anneye, babaya, etrafına zulmediyorsan hem namaz kılıp hem eşine zulmediyorsan hem namaz kılıp hem kocana zulmediyorsan o namaz senin suretinde kaldı. İçine yerleşmedi. Olmadı. Ayeti kerime öyle değil. Ayet-i kerimede diyor ki: "Namaz seni kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikir de en büyük iştir. Namaz seni kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikir de en büyük iştir. Ardı ardınadır bu ayeti kerimeler. O zaman sufiliğin amacı insan olmaktır. Müslümanlık insan olmaktır. Mümin, insan olmaktır. İhtiyacımız olan bu, şu anda insan olmak. İnsan olmak iki ayağının üzerinde yürümek değildir. İnsan olmak yemeği ağzına götürmek değildir. Aslan da burnundan götürmez. Aslan da yemeği ağzına götürür. Gider bir sırtlan da yemeği ağzına götürür. Bizim farkımız nedir? Biz yeryüzüne Allah'ın halifesi olarak gönderildik. Yani rahmet olmamız gerekir. Rahmet; eşimize, çocuklarımıza, etrafımıza, topraklarımıza, insanlarımıza, bütün insanlığa rahmet olmaktır. Bütün insanlığa! Sadece kendi nefsine değil, sadece kendi ülkene değil, sadece kendi dindaşlarına değil, bütün insanlığa rahmet olmaktır. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri hem insanlara hem de cinnilere peygamber olarak gönderildi. Sadece ona iman edenlere değil o iman etmeyenlere de peygamber olarak gönderildi. Bütün insanlara, bütün cinnilere, bütün varlığa peygamber olarak gönderildi. O yüzden biz onun ümmeti olarak insan olmak zorundayız, önce insan. Allah bizi onlardan eylesin. Amin.

"İn'am ve ihsan sahibi Allah'ın vericiliğine mazhardı. Deniz ve maden onun ihsanına karşı zelzeleye düşmüş, onun cömertliğine doğru kafile kafile gelip duruyordu. Kapısı hacet kıblesiydi. Şöhreti cömertlikle bütün aleme yayılmıştı."

O öyle bir padişahtı ki o Cenab-ı Hakk'ın vericiliğine mazhardı. Allah verendir. Allah ganidir. Allah cömerttir. Allah cömertliğin de üstündedir. Allah cömerttir. İsteyene verir. Allah cömertliğin üstündedir. İstemese dahi o kimse ihtiyacı varsa ona da verir. O öyle bir padişahtı ki o hem zahir hem batın çift kanatlı bir padişahtı. O yüzden Allah'ın vericiliğine mazhardı. Yani zahiren böyle padişahmış gibi görünürken o aynı zamanda Allah dostuydu ve Cenab-ı Hakk'ın birçok sıfatına tecellide mazhar olmuş bir kimseydi. Örneğin El-Rezzak ismi şerifine mazardı. Örneğin El-Kerim ismi şerifine

mazardı. Örneğin El-Vehhab ismi şerifine mazardı. Örneğin Er-Rahman ismi şerifine mazardı. Örneğin Er-Rahim ismi şerifine mazhardı. Çünkü o Cenab-ı Hakk'ın yeryüzündeki sıfatlarının tecelligahı olmuştu. Cenab-ı Hak onun elinden dağıtıyordu. Onun elinden ihsan ediyordu. Onun üzerinden veriyordu ilmi onun üzerinden aktarıyordu. Nasıl peygamberlerin üzerinden Cenab-ı Hak bir ilim aktardı, kitapla beraber onlara hikmet verdi ve kitabı da hikmeti de peygamberlerin üzerinden verdi. Aynı şey velilerin üzerinden de hikmet verdi. Velilerin üzerinden ilim verdi. Aynı şey padişahların üzerinden Cenab-ı Hak Rezzak ismi şerifini, Cenab-ı Hak Adalet ismi şerifini, Cenab-I Hak Kudret ve Kuvvet ismi şerifini onların üzerinden verdi. O zaman burada o kimsenin vericiliğinin vericiliği Cenab-ı Hakk'ın bir maşası, bir eşyası hükmünde. Yani o kimse hak ve hakikati konuşuyorsa o bilgi onun kendisinin değil Allah'ın. O Allah'tan geleni aktarıyor. Tabiri caizse bir radyo istasyonu gibi. Nasıl radyo istasyonunda bir verici var. Yani konuşan orada bir kişi ama binlerce kişi o radyoyu dinliyor. O vericilerden dinliyor. Allah tek, bilginin sahibi o.

Cenab-ı Hak'ın sayısız, sonsuz vericisi var. Her türlü maddi manevi o zaman o verici hükmündeki olan kimseler kendi mallarını, kendi ilimlerini dağıtmıyor. Zekatı veren kimse kendi malını dağıtmıyor. Kendi kendisine kibirlenip böbürlenip kendini bir şey zannetmesin. Gani olan Allah, Allah'ın ona emanet verdiğini dağıtıyor. Kendi malını dağıtmıyor. kendi malını dağıtmadığı için onu kibirlilikle veriyorsa o kibirliliğinden dolayı o zekatın onda bir sevabı olmadı. O kibirliğinden hatta kibirliyse o olmadık yere gider verir. Olmadık yere verir. Neden? Çünkü kibirli kimse olmadık bir yere verecek ki Cenab-ı Hak ona bir şey nasip etmeyecek. O kendince olmadık yere nereye verdin? Bak sen dostuna bak, arkadaşına bak, kardeşine bak, yol yürüdüğüne bak. Sen kimi sevdin ona bak. O zaman senin resmin çıkacak orada. İşte o yeryüzündeki vericiler ister bunlar veliler olsun Allah'ın yeryüzünde tayin ettiği kutupları olsun isterse devlet başkanı olsun isterse aile reisi olsun ister zakir olsun ister çavuş olsun ister evinde dersi açan kimse olsun isterse medresede alim olsun isterse medresede hoca olsun adı ne olursa olsun onun gerçek manada arkasında verici olan Allah'tır. Sen gözün şaşırmasın. Sen geleni Allah'tan gör. Sen şahıstan görme. Şahsın elinde bir kudret, kuvvet yok. Anında unutturur Cenabı Hak isterse sana. O yüzden sen bir şeyi unuttuğunda hadis-i şerifte bu bana unutturuldu de diyor. Unutturuldu de. Neden? Senin unutmaya dahi gücün yok. Sen bir şeyi unutacağım desen dahi unutamazsın. Ancak Allah sana onu unutturur. O yüzden başka bir hadis-i şerifte de unuttuklarınızdan sorumlu değilsiniz der. Sebep? Unutturan Allah'tır.

Kardeş, unutma gücün dahi senin elinde yok. Sen kendini ne zannediyorsun? Sen bir şey unutacaksan sen unutmuyorsun. O sana unutturuluyor. Senin unutmaya dahi gücün yok ki hatırlamaya gücün olsun. Unutmaya gücü olmayanın hatırlamaya gücü mü olur? Unutmaya gücün yok senin. Tersi ne? O zaman hatırlamaya da gücün yok. O zaman Allah aklına geldiyse o Allah'tan geldi sana. Kendi kendine nefsine uyma. Kendi kendini bir fasulye gibi nimetten sayma. Sakın ha! Zikrediyorsan Allah'a hamdet. Bir zikrullah halakasına oturduysan Allah'a hamdet. O yüzden derim sakın ha zikrullah halakasına gelen bir kimseye ters bakma, yan bakma. Sakın ona herhangi bir şey söyleme. Onu üzme, onu kırma. O oradan giderse vallahi de Allah senden hesap sorar. Sebep? Onu çünkü oraya oturtturan Allah'tı. Sen ne yaptın? Onu oradan gönderdin. Nefsine uydun. Kibirlilik yaptın. Kendini bir şey zannettin. Veyahut da "nereye gidiyorsun sen?" "E işte biz dergaha gidiyoruz." "Kime gidiyorsunuz?" "İşte Mustafa Efendi'nin oraya." "Ondan mı ders aldınız? Aman bırakın." Gitti. Adam bıraktı gitti. Ne yaptın adamı? Şeytanın ağzına bıraktın. Ne yaptın? Şeytana gitti adam. Bana da aynı şeyi yaptılar. "Nereden ders aldın?" "Abdullah Efendiden." "Ha ondan mı aldın ya?" "Tüh." Ha tüh! Adama kafa vuramadım diye ciğerim yandı. Sonra bıraktı gitti adam. Ne yaptı? Nereye gitti? Ha bir veliyi bıraktın da zamanın kutbunu mu buldun? Sen zamanın kutbunu bıraktın gittin. Nereye gideceksin sen? Sen güneşi terk etmişsin. Nereye gideceksin? Ama o yol kesici şeytanlaşmış insanlar insanların yollarını keserler. Oysa verici olan Allah'tır. Mürşit Allah'tır. Allah, Cenab-ı Hakk'ın ilmini arttırır. Gerçek mürşit odur. İsmi, sıfatı Cenab-ı Hakk'ın sıfatıdır. Mürşit denilince Allah akla gelir bizim Bayındırlı mürşit değil. Allah akla gelir. Gerçek manada mürşit odur. Gerçek manada veli Allah'tır. Cenab-ı Hakk'ın bu veli ismi şerifi kullarının üzerinde tecelli eder. Mürşit ismi sıfatı kullarının üzerinde tecelli eder. Sen onun arkasındaki gücü gör. Sen bir kimse çok akıllı. Onun arkasındaki asıl akıl sahibini gör. O kimse var ya keramet sahibi. Asıl onun arkasındaki Allah'ı gör, gücü gör.

O yüzden ona hesapsız ilim veren, ona hesapsız fıkıh ilmi, tefsir ilmi, hadis ilmi hesapsız. Ona ayetlerin özü, hesapsız. Ayetlerin sırrı ilmini veren Allah. Bu da manevi rızık. E Cenab-ı Hak ayet-i kerimede 'Allah dilediğine hesapsız rızık verir' der. Şimdi hangi ayet hatırımda değil. Allah dilediğine hesapsız rızık verir. Dilediğine! Bakın, dikkat edin. Dilediğine. Sen oturursun Abdullah Efendi Ümmi dersin. Nereden soracaklar, sordun da bir yerden sana bilmiyor mu dedi. On sekiz yıl beraber dolaştık. On sekiz yıl! Birisi sordu da ona bilmiyorum mu dedi. Ümmü hem bir de öyle derdi. Ümmü. İyi, ne sordun da cevabını almadın? Onlarda manevi ilim var. Onlarda ilmi

ledün var. Sen beğenmedin Abdullah Efendiyi. Cenab-ı Hak dilediğine hesapsız rızık verir. Öyle dediydi Allah rahmet eylesin Ali abi. Mustafa Efendi ben kendime bekliyordum şeyhliği dedi ama dedi Abdullah Efendi'ye verdi Cenab-ı Hak dedi, ona verdi dedi. O da rüyasında görüyor. Bak kendine şeyhlik bekliyor. Bana çok açık konuşurdu. Ben kendime bekliyordum dedi ama dedi rüyamda dedi dediler ki dedi Hazreti Mevlana'ya git. Ben oraya gittim dedi. Hazreti Mevlana bana dedi ki dedi yarın açıklanacak görevi. Git ilk dervişi sen ol dedi bana dedi. Ben dedi hiç kimseyle paylaşmadım bunları dedi. Gittim dedi Nevşehir'e dedi. O gün açıkladı. Ben de dedim ki dedi, ben böyle böyle manevi rüya gördüm. Böyle böyle manevi bir işaret aldım. Müsaade ederseniz ben sizin ilk dervişiniz olmak istiyorum dedim dedi. İlk dervişi oluyor şeyh efendinin. E şimdi Allah dilediğine hesapsız rızık verir. Sen rızkı sen zannedersin ki yediğin içtiğin değil. O hesapsız rızık manevidir. Sen yediğin ne yiyeceksin ki? Sana hesapsız ekmek verse ne olacak? Günlük yiyeceğin bir ekmek. Sana hesapsız et verse ne olacak ki? Günlük yiyeceğin iki kilo et. Sana hesapsız rızık verse ne olacak ki? Günlük yiyeceğin, bir kilo et, bir tane ekmek. Bu değil ayet-i kerimenin aslı. Ayet-i kerimenin özü şu: Sana hesapsız rızık verir. Dilediğine. Bu rızık manevidir.

Dilediğini peygamber yapar. Ümmüden peygamber yapar. Bütün insanlığa rahmet yapar onu. Ümmüden peygamber yapar, "ben seni insanlara ve cinnilere peygamber olarak gönderdim." der. Ümmüden yapar onu. Felsefeciden değil, matematikçiden değil, mühendisten değil. Çok zenginden değil. Çok zenginden değil! Validen değil, devlet başkanından değil. Enteresan bir şeydir. Devlet başkanından değildir. Kimyacı, fizikçi, astronomici değildir. Felsefeci değildir. Dinler tarihçisi değildir. Ya? Ümmidir. Ümmi! Cenab-ı Hak ona peygamberlik verir. Bir de kitap verir. Bir de hikmet verir. Bir de ona mucizeler verir. Ve hiçbir peygamberin ulaşamadığı yere ulaşır. İki yay mesafesi kadar Allah'a yaklaşır. Akıl almaz, kalp almaz, ruh almaz, hiçbir şey almaz burayı. Almadığı için Cebrail'di o diyor. Ahmak değildi. Cebrail değildi o. Sen ahmaklık yapma. O peygamberdi ve Allah onu kendisine yaklaştırdı. Çünkü o dilediğine hesapsız rızık verir. Peygamberine de hesapsız verdi. Hala daha veriyor. Hala daha veriyor. Hala daha veriyor. Hala daha o iki yay mesafesinde duruyor. Bir veçhesi iki yay mesafesinde. Orada zaten oradaydı. Zaten orada olduğunu kendisi de biliyordu ve orayı yaşadı. Tekrar vücut olarak yaşadı. Oradaydı ve hala daha bir veçhesi orada, öbür veçhesi de insanlığa ve ümmete yönelik. Allah dilediğine sayısız sonsuz rızık verir. Dilediğine verir. Sen çalışırsın, çabalarsın o sana ait. Sen koşturursun, o sana ait. Koşturman dahi onun lütfudur. Çalışman dahi onun lütfudur. Senin yürümen dahi onun lütfudur. Senin Allah yolunda koşman

dahi onun lütfudur. Senin Allah hatırına gelmen onun lütfudur. İnsanlara Allah'ı tebliğ etmen onun lütfudur. İnsanlara Allah'ı anlatman onun lütfudur. Allah yolunda bir nefes harcamak onun lütfudur.

Allah dilediğine hesapsız rızık verir. Sen nankörlerden olma. Sana düşen de nankör olmak değil. Sana düşen de vefasız olmak değil. Sana düşen de hain olmak değil. Cenab-ı Hak sana bütün kapılarını açmışken, Cenab-ı Hak sana bütün yollarını açmışken sen nefsine uyup şeytana uyup şeytanlaşmış iki ayaklara uyup sen hainlerden vefasızlardan olma. Sen rahmete, berekete, lütfa sırtını döndün. Sen kendin yaptın kendi kendine. Allah muhafaza eylesin. O yüzden Allah bu manada çok verendir. Ben bazen derim ya Allah'tan az istemeyin kardeş. Allah'tan çok iste. Manevi ilmi çok iste. Dünya hayatı çok iste. Ahiret hayatı çok iste. Ama geleni de dağıt. İsa'nın havarileri gibi edepsizlik yapma. Musa'nın etrafındaki ümmeti gibi vefasızlık, hainlik, edepsizlik yapma. Ağır belki de sözüm. Evet. Musa'nın etrafındaki o Yahudiler Cenabı Hakk'ın rahmetine, bereketine, lütfuna, ikramına, ihsanına, ilmine Cenab-ı Hak ona cennetten onlara normalde yiyecek göndermesine rağmen onlar vefasızlık yaptılar, hainlik yaptılar, edepsizlik yaptılar, küstahlık yaptılar ve Cenab-ı Hak cennetten gelen gökten o sofrayı onlardan kesti. Onların edepsizliğinden, onların küstahlığından, onların kibirliliğinden, onların zulmünden dolayı kesti. Onların adaletsizliğinden dolayı kesti. Sonra da dediler zaten, ya Musa sen git Rabbinle sen savaş. Biz savaşçılardan değiliz dedi. Cenab-ı Hak onlara iki saatlik yolu kırk yılda katettirdi. Kırk yıl. Onlar iki günlük, 3 günlük, bir günlük yolu, rivayetler dört günlük diyor. Kırk yıl bitiremediler o yolu. Kırk yıl. Sen Cenab-ı Hak'tan gelen o lütfa, o ikrama, o ihsana vefasızlık etme. Bir yol bulmuşsun, yoluna sımsıkı sarıl. Sen en büyük iş olan zikrullah halakasındasın. Sen orada durmaya, orada tutunmaya çalış. Sen Zikrullah'ın ucundan tutmuşsun. Orada tutunmaya çalış. Orada durmaya çalış. Çünkü onu sana veren Allah'tır. Her şeyi veren Allah'tır. En büyük verici Allah'tır. En büyük gani Allah'tır. Allah ganidir.

Sizler fakirsiniz der Cenab-ı Hak. Kardeş, sen neyin havasını atıyorsun? Neyin kibrindesin sen? Unutmaya dahi mukhtedir olmayan bir kimsesin. Unutmaya dahi muktedir değilsin. Bazen arkadaşlar giderler veya televizyonda çıkıyorlar ya psikiyatriler, psikologlar: 'unut bunu.' Ya nereyi unutacak? Unutmak onun elinde mi? Sana tecavüz etsinler de unut hadi bakalım. Öyle diyorlar ya psikologlar, psikiyatrister, çocukluğunda bir travma yaşamış, şu bu filan...Bizim çocukluğumuzda böyle şeyler yoktu. Travma yaşadıysan babandan bir tokat yerdin, travma yerine gelirdi. Tabi! Hele bizimkinde travma yaşamaya zaman yok zaten. Ha benim travmam var desen,

öyle bir tespit edilse, o travma travma olalı öyle küfür yememiştir, der atar kenara. Şimdi ne? Ergenmiş! Ya ne ergeni? Nereye ergen? Ne bu? Kız ergenlik yaşıyormuş? A onun halleri var. Ne? Erkek ergen, onun halleri var. Ha bizim çocukluğumuzda var mıydı Lütfü usta böyle bir şey? Hiç yaşamadık öyle bir şey. Biz yaşamadık. 5 yaşında demek ki biz olgunlaşmışız ha. Ergen neymiş bilmiyoruz biz. Şimdi ergen, kadın, erkek, kız erkek, kadın demeyelim, kız diyelim. Kızlar, erkekler böyle ergenlik halleri var. Allah bizi affetsin. Yeni yeni çıktı bunlar. Bizim gençliğimizde böyle bir şey yoktu. Ha çocuk kaç yaşına geldi? Üç yaşında, dört yaşında bakkalı öğrendi. Git bakkaldan şunu al gel. Elinde bir tane defter. Çocuk dört yaşında daha, elinde defter gelirdi bizim bakkal dükkanına, ondan sonra iki tane ekmek. 'Annem iki tane ekmek istedi.' İki ekmeği yazardık biz onun defterine. Onu kendi defterimize de yazardık. Ne ya? Beş yaşındaki çocuk! Ben yedi sekiz yaşında bahçeye maydanoz sulamaya gidiyordum. Gece saat ikide. Kaç yaşındasın? "On iki" yaşındayken ohoooo, dumanını çıkarıyordum ortalığın. Kaç yaşındasın? "Ondört" Ondört yaşındayken kaç tane sevgilim olduğunu bilmiyordum. Sen kaç yaşındasın? "On beş" O da aynı.

Sen kaç yaşındasın Fatih'in oğlu? On dört. O da aynı. Var mı on sekiz yaşında olan, elini kaldırsın, on altı yaşında olan, on altı yaşında kim var? Sen on altı. On altı yaşındayken ev bakıyordum. O yüzden diyorum ne travması ya? On altı yaşındayken ev bakıyordum. Babam vefat etti. Bütün evi bana emanet etti. Kaç yaşındasın? On iki yaşında. On iki yaşındayken bütün fırından gelen ekmekleri sayıyordum tek tek. İlkokula giden kim var burada? Sen ortaokula gidiyorsun, sen ortaokula gidiyorsun, sen ortaokul. İlkokula giderken sabahleyin ilk önce şeker pirinç tartıyorduk. Sabahleyin çünkü iş çok. Şimdi neymiş de ergenmiş, travması varmış, bilmem nesi varmış. Allah bizi affetsin. Böyle olunca da insanlar tabii normalde gün geçtikçe değişime uğruyor. Allah bizi korusun, muhafaza eylesin. Allah çok verendir. Veren Allah'tır. Bütün her şeyi. Bütün her şeyi! O yüzden sakın ha birisi size bir şey gönderdi. Bir şey verdi. Değil mi? Hani hadis-i şerifte diyor, "O sana lütuftur." Sen istemeden geldi. Onu diyor, geri çevirme. Geri çevirdi, nankör o kimse. Bu sadece mal mülk değil. Birisi seni zikrullah davet etti. O davetin sahibi Allah. Birisi seni namaza davet etti. O davetin sahibi Allah. Birisi seni zekata, hacca, iyiliğe davet etti. Seni davet eden Allah, verici o çünkü. Allah bizi ona hamdedenlerden eylesin.

"Deniz ve maden onun ihsanına karşı zelzeleye düşmüş."

Normalde deniz ve maden malum, o bolluğun sembolü, cömertliğin sembolü. Ama asıl deniz ve maden dendiğinde deniz maneviyattır. Onun ihsanına karşı zelzeleye düşmüş. Yani o öyle bir veli, o öyle bir devlet başkanı

ki o maneviyatın içinde, maneviyatın içinde olduğundan o maneviyat böyle bir ırgalanmakta devamlı. İçeride çünkü çok hareketlilik var. Bir veli öyle Fırat Nehri gibidir. O velinin iç alemi okyanus gibidir. Kâh devasa yüksek dalgalar kâh böyle sığ gibi görünür aşağıdan vurur o zaman. O yüzden bir velinin kalbi, bir mürşidin kalbi, bir devlet başkanının kalbi okyanus gibidir. Aynı zamanda da okyanusun içerisinde devasa madenler vardır. İşte inci gibi, zümrüt gibi, yakut gibi. Hatta okyanusun diplerinde işlenmeye hazır. O kadar devasa madenler vardır ki onu zaman içerisinde insanlık meydana çıkaracak. Okyanusun dipleri maddi manevi madenlerle doludur. Okyanusun dipleri henüz daha dünyada öğrenilememiştir, keşfedilememiştir. Denizin altında, okyanusların altında ne var? tam olarak bilinmemektedir. Hangi varlıklar yaşar, hangi medeniyetler var, bunlar bilinmemektedir. Bakın bunlar bilinmemektedir ve bunlar ahir zamanda yeryüzüne sudur edecektir, çıkacaktır ahir zamanın son diliminde. O yüzden normalde maden ise okyanusun içerisindeki hikmettir. Okyanus manevi dünya maneviyattır. Maden de onun içerisindeki hikmettir. Allah bilgisidir. İnsan bilgisidir. Manevi bilgidir. O yüzden deniz ve maden o ihsana karşı yani o öylesine veriyor, öylesine veriyor ki Cenab-ı Hak o verdikçe Allah ona daha yenisini, daha cedidini, daha derinini, daha genişini veriyor. Eğer o vermemiş olsa, ihsan etmemiş olsa ki böyle bir şey mümkün değil. O zaman Cenab-ı Hakk'ın ona karşı olan cömertliği de kesilecek. E sen cömertsin. Veriyorsun, ihsan ediyorsun. Allah sana daha fazlasını veriyor. Çünkü Allah dilediğine hesapsız verir. Allah dilediğine hesapsız verdiğinde o senin değil. Sen dağıttıkça o daha da gelecek ve normalde aslında ihsan etmek aslında cömertlik etmek aslında insanlara yaymak bu konuda insanların hizmetine amade olmak o kimsenin fıtratı hükmündedir. O yüzden o hak dostu olan kimse bunları asla ve asla kendi nefsinden bilmez. kendi nefsine de ayırmaz. Allah muhafaza eylesin.

"Onun cömertliğine doğru kafile kafile gelip duruyordu."

Bütün o denizin içerisindeki o manevi bilgiler, oradaki madenler, o maddi manevi rızkın genişliği, enginliği ve bu konudaki hesapsızlığı ona geldikçe geliyor, geldikçe geliyor. O da verdikçe veriyor, verdikçe veriyor. O etrafına dağıtıyor, o etrafındaki insanlara muhtaç olanlara veriyor ve normalde o muhtaç olanlara verdikçe ve etrafındaki dertlerle dertlendikçe, etrafındaki kederlilerle kederlendikçe, etrafındaki insanların normalde sıkıntılarını kendisine sıkıntı gibi gördükçe o evet, bütün ona dertliler, aşıklar, müşkülatı olanlar, ondan sonra sıkıntıda olanlar hepsi de ona doğru koşuyor. Ona doğru geliyor. Çünkü maddi manevi olarak, maddi manevi olarak Allah'ın veren eli olmuş. Maddi-i manevi olarak Allah'ın veren eli, gören

gözü, duyan kulağı, tutan eli, söyleyen dili olmuş. Ve Cenab-ı Hak adına veriyor. Cenab-ı Hak adına ilmini dağıtıyor. Cenab-ı Hak adına hikmeti dağıtıyor. Allah adına yapıyor. Çünkü sahibi Allah. Başka hiç kimse değil. Hiçbir şey de değil. Allah'tan geleni Allah'ın kullarına dağıtıyor. Aslında ondan geleni ona dağıtıyor da kul görelim yine. Ondan gelen ona gider yine. "Hu"dan gelen "Hu"ya gider. "Hay"dan gelen "Hay"a gider. Evet.

"**Kapısı hacet kıblesiydi. Şöhreti cömertlikle bütün aleme yayılmıştı**."

O öyle bir kimse olmuş ki halkın gönül kıblesi olmuş o. Diyor ya hacet kıblesiydi diye. Hacet kıblesi olmak demek ihtiyaçlarını ona bildirmek demek. Evet. O kimse Allah'a ya Rabbi diyor. Allah kendi dostunu ona görevlendiriyor. O ya Rabbi dedikçe Cenab-ı Hak ona sebepler dairesinde o velilerini, o kutuplarını ona amade ediyor. Diyor ki o ya Rabbi dedi Allah'ı zikretti. Gece ona bir hal oldu. O normalde o zamanın kutbunu görüyor veyahut da o kutbu görüyor. O veliyi görüyor. Onun manevi olarak hacet kapısı oluyor. Manevi olarak hacet kıblesi oluyor. O normalde onu kendinden görecek. Bazen insanlar kendilerince aldanırlar. Yani bu kim? Bizim şeyhimiz mi? Şeyhimiz. Acaba ne ki bu? Hatta ona böyle dayanamaz sen nesin diye sorar. Neden? O hacet kıblesi çünkü. O normalde manevi olarak insanların problemlerini çözen, manevi olarak insanlara yol gösteren. Öyle olunca bu tip zatlar genel olarak ehlibeyt ahlaklıdır. Genel olarak ehlibeyt damarlıdır. Genel olarak bu tip zatlar tabiri caizse ehlibeyt aynası gibidir. Onu görenler ehlibeyt görmüş gibi olurlar. Aslında onlar manevi olarak ehlibeyttir. İnsanlar zahire göre hükmederler ama onlar gerçek ehlibeyttir. Sordular peygambere sallallahu aleyhi ve sellem 'e: "Ya Resulallah gün geçtikçe, ehlibeytin çoğaldıkça biz onları nasıl tanıyacağız?" dediler. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri net cevap verdi: "Kim Kur'an ve sünnet-i seniyyeme sımsıkı yapışırsa o benim ehlibeytimdir." Sımsıkı yapışanlar zamanın kutupları, velileri, evliyalarıdır. O yüzden onlar ehlibeyt gibidir. O kapıya gelen maddi manevi problemlerini çözer. O kapıya gelen bu noktada manevi olarak herhangi bir sıkıntısı kalmaz. O kapıya gelen, orada hacetini söyleyen, orada normalde derdine manevi olarak derman arayan onu orada bulur. O yüzden o Allah dostları da verdikleri şeyleri kendisinin olarak görmez. Ben bazen hizmet eden kardeşlere derim ya burada hizmet ediyorsunuz. Kendinizi bir şey zannetmeyin. Allah'ın lütfu. Bir şey dağıtıyorsunuz. Bu sizin malınız değil. Bu Allah'ın.

Sen Allah'ın malını dağıtıyorsun. Allah'ın malını ikram ediyor. Allah ikram ediyor. Sen kendinden bir şey görme. Sana o hissi veren de Allah. seni kendi yolunda hizmet ettiriyor. Bu lütfu bil, bu ihsanı bil, bu ihsanı bil. Ona göre yürü. Allah bizi onlardan eylesin. 2250'den devam edeceğiz.

"Onun vergisinden, onun cömertliğinden Acem de şaşırmıştı, Rum da Türk de hayrete dalmıştı, Arap da. Hayat suyu kerem deniziydi. Onun yüzünden Arap da dirilmişti Acem de." Buradan inşallah Allah'tan bir şey gelmezse önümüzdeki hafta 2250. beyitten devam edeceğiz.

Haklarınızı helal edin. Allah razı olsun. Sürçi lisan ettiysek affola. Bazen bizim sohbetlerimizden alınanlar oluyormuş. Arkadaşlar benim herhangi bir siyasi kliğim yok. Bunları ikide birde söylüyorum. Benim siyasi bir kimliğim de yok. Siyasi bir kliğim olmadığı gibi siyasi bir kimliğim de yok. Benim siyasi partilerle de işim yok. Benim dinim Kur'an ve sünnet. Siyasetim, vatanım ve millet. Benim başka bir şeyim yok. Hiçbir siyasi partinin ön bahçesi, arka bahçesi değilim. Hiçbirisine, bakın hiçbirisine. Hiçbir dini kliğim de yok. Ben Kur'an ve sünnete tabi, ibadetlerini Hanefi fıkhına göre yapan bir Müslümanım. Sufiliği de ilk sufilerin yolu olarak algılayan ilk sufilerin düsturlarına bugün için uymaya çalışan bir kimseyim. Bu kadar. Daha fazla değilim. Allah bizi affetsin. O yüzden böyle bizim konuşmalarımızdan bazı siyasi partilerin alınması kendilerinin işi. Beni ilgilendirmiyor. Hırsıza hırsız demeyeceğiz de rüşvetçiye rüşvetçi demeyeceğiz de kime ne diyeceğiz? Bu kadar. Yani adam yapıyorsa yapmasın. Haksız davranıyorsa davranmasın, adaletsiz davranıyorsa davranmasın. Vatandaşları bölüp parçalıyorsa bölüp parçalamasın. 'Zengine ayrı, fakire ayrı davranıyorsa dininin yarısı gider' diyor hadis-i şerifte. Yapmasın. Hukukun önünde, devletin önünde, zengin de fakir de bir olsun. Bir değil ise bunları uygulayanları da Allah kahru perişan eylesin. Bizim bu konuda bir sıkıntımız yok. Yani böyle de hani onlara böyle Allah işte hani olumlu yaklaşamıyorum. Bu insanların ciğeri yanarken ben onlara olumlu yaklaşamıyorum. Bu insanlar normalde adaletsizliğe, hukuksuzluğa, bu insanlar rüşvete, bu insanlar ayırmacılığa, kayırmacılığa böyle duçar oluyorsa ben bunları yapanlara karşı rahmetli davranamıyorum. Toleranslı davranamıyorum. Ben bu insanların içerisinde yaşayan bir insanım. Benim ayrıcalıklığım yok. Ben sırça köşklerde oturmuyorum. Ben bu insanlarla beraber yemek yiyorum. Onlarla beraber pilava kaşık atıyorum. Onu hep beraber yaşıyoruz biz. Bizde ayrım gayrım yok. Herkes aynı yerde oturuyor. Eee? Zengini de fakiri de burada. Ben de buradayım. Eee o zaman birilerinin canı yanmışken birileri hukuksuzluğa, adaletsizliğe duçar olduysa benim canım yanıyor onlarla beraber.

O yüzden 'ya böyle etmese, böyle dua etmese, dili çok sivri…' Yok, ben hususi dilimi sivriltmiyorum. Benim dilim Kur'an ve sünnet dili. Evet. "Vel asri innel insane lefi hüsrin illellezine amenu ve amilussalihati vetevasabil hakk ve tevasabil sabr." Bütün insanlar hüsrandadır. Bütün insanlar. O veliydi, o evliyaydı, o nakşibendiydi, o kadiriydi, o rufaiydi, o mevleviydi, o

devlet başkanıydı, o bürokrattı, o askerdi, o polisti, o çiftçiydi, o esnaftı, o zanatkardı, yok o kafirdi, o münafıktı, o Hristiyandı, o Yahudiydi, yok… Bütün insanlar hüsrandadır. Bunu bil. Ancak iman edip iman edip iman etti. İman! Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, kitaplarına mahşere din gününde hesap vereceğine, kaderin varlığına, cennete, cehenneme, cennetin ve cehennemin ebedi olduğuna, bunlara iman edecek. İman bu. Bunun dışında bir iman tanımıyorum ben.

O zaman iman eden, salih amel işleyen yani iyi ameller işleyen, farzları yerine getiren, nafilelerle Allah'a yaklaşan, salih amel, insanlara faydalı olan, insanlara zarar vermeyen, salih amel, insanların içerisinde insanların derdiyle dertlenen salih amel! Yetmedi, hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna. Hakkı tavsiye etmek. Adem'den beri insanların nefsine uuyduğu Adem'den beri insanların ayağının kaydığı, Adem'den beri alimlerin, şeyhlerin, alimlerin, şeyhlerin, amirlerin, hakimlerin ayağı kaydığı yer, hakkı tavsiye etmek, hakkı konuşmak, hakkı haykırmaktır. Sen alim olabilirsin. Hakkı konuşmuyorsan sen ahir zaman alimisin, yerin cehennem senin. Sen şeyh olabilirsin, hakkı konuşmuyorsan, hakkı anlatmıyorsan senin yerin cehennemdir. Sen hakkı konuşacaksın, hakkı savunacaksın, hakkı haykıracaksın. Hak, Kur'an ve sünnettir. Hak, insanlıktır. İnsanca davranmaktır. Hak! Sen o hakkı tavsiye edeceksin. Hakkı tavsiye etmiyorsan sen de hüsrandasın. Hüsrandasın! Sen ne olursan ol, kim olursan ol, makamın, mevkin, mesleğin, senin ırkın, dilin ne olursa olsun eğer sen hakkı tebliğ etmiyorsan ve hakkı yaşamıyorsan hüsrandasın kardeş. Dilin çatal olmasın. Dilin sivri olsun da dilin çatal olmasın. Dilin çatalsa kork. Zengine ayrı konuşuyorsan, fakire ayrı konuşuyorsan dilin çatal senin. Sen bürokrata ayrı konuşuyorsan, insanlara ayrı konuşuyorsan dilin çatal senin. Sen siyasetçiyi ayrı konuşuyorsan insanlara ayrı konuşuyorsan dilin çatal senin. Dilin kopsun senin! Sen o zaman hakkı haykırmak zorundasın. Allah sana o ilmi verdiyse sen o ilimle hakkı haykırmak zorundasın. Eğer hakkı haykırmıyorsan sen dilsiz şeytansın o zaman sen şeytana dostsun. Allah'a değil. Sen gece gündüz şeytanla ilmek ilmek kaneviçe şeytanlık örüyorsun. Başka bir şey değil. Sen insanların parasına gözünü dikmişsin, sen insanların dünyalığına gözünü dikmişsin, sen üç beş kuruşa bozulanlardansın. Sen bozuksun! Sen bozuksun! Senin cinsin bozuk, cibiliyetin bozuk. Senin kanın da bozuk, sütün de bozuk. Evet. Tövbe et.

Allah tövbe edenlerin tövbelerini kabul eder. Dön bozukluktan, dön çatal dillilikten dön vefasızlıktan, hainlikten, iki yüzlülükten. Dön. Dön, nankör olmaktan dön geriye. Yoksa sen hüsrandasın. Dördüncü madde ne? Sabrı tavsiye etmek. Yolda sabır, imanda sabır, İslam'da sabır, sufilikte sabır. Sabır.

Cahil insanların içerisinde yaşamak sabır. Bu sokaklarda yaşamak sabır. Bu sosyal bozukluğun içerisinde insanın kendisini temiz tutmaya çalışması sabır. Bu kirliliğin içerisinde insanın kendisini temiz tutmaya çalışması sabır. Sen o sabrı göstereceksin ve o sabrı da insanlara tavsiye edeceksin. Etrafına tavsiye edeceksin. Kardeş namazda sabır, oruçta sabır, zikirde sabır, dersini çekmekte sabır, iyi insan olmakta sabır. Annene sabır, annene karşı sabır, babana karşı sabır, eşine karşı sabır, çocuklarına karşı sabır, derviş kardeşlerine karşı sabır, zakirine karşı sabır, şeyhine karşı sabır. Sabır… Sabrı tavsiye edeceksin. Yanında çalışan eleman, sabır, ona da sabrediyorsun. Müşteriye sabır, ona da sabrediyorsun. Müşteri kıllık yapıyor, tüylük yapıyor. Şunun şurasında bu varmış. Bunun burasında bu varmış. Burası olmamış. Ona da sabrediyorsun. Esnaflık kolay bir şey değil. Ben bir arkadaş tanıyorum. Cevdet ustaya dört sefer gitti. Arabanın arkasından ses geliyor diye. Cevdet de dört sefer arabasına bindi gitti geldi. Cevdet ne var dedim. Hiçbir şey yok dedi. Eee dedim ben habire geliyor? İşte böyle dedi. Biz de gidip geliyoruz dedi, yok bir şey diyoruz dedi. Ona diyormuş ki ya evet senin yanına gelince ses gelmiyor diyormuş. Sabır! Müşteriye de sabır. Evet, biz de esnaflık yaptık. Hala daha yapıyoruz. Sabır. Müşteriye de sabır. Sabır imanın yarısı diyor. Evet. Hakkı ve sabrı tavsiye etmek. Hüsrandan kurtuluş bu.

O yüzden kardeşler dilim sivri gelebilir size. Hamdolsun çatal değil. Ha, dilim sivri böyle işte konuşuyor dereden tepeden diyebilirsiniz. Ayrılabilirsiniz bizden. Bu noktada sıkıntı yok. Biz insan toplamaya çıkmadık. Böyle bir derdimiz yok bizim. Ben Kur'an ve sünnet mücadelesi vermeye çalışan bir kulum. Başka bir şey değil. Rabbim bizleri affetsin. Cümlemizi affetsin. Katından lütfetsin. Katından ikram etsin. Katından meccanen versin. Katından sıkıntılarımızı def eylesin. Katından müşkülatlarımızı hal eylesin. Katından maddi manevi her ne derdimiz sıkıntımız var ise hepsine de şifa eylesin. Katından bizleri emanına alsın. Bizleri cemalullahında yaşatsın. Amin. Cemalullah'ına vustata erdirsin. Cemal perdesinde yaşattıklarından eylesin. Bizi aşkullahına ulaştırsın. Kendine aşık kullarından eylesin. Kendisini zikreden kullarından eylesin. Kendisine hamdeden kullarından eylesin. Kendisinin bütün nimetlerine mazhar olan kullarından eylesin. Bizleri maddi manevi emanını alıp kendi cemalinde yaşattığı kullarından eylesin. Amin. Ecmin. El-fatihamaassalavat.

9 AĞUSTOS 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/5KlNYLo7p8o?si=3iY8hrp0facOqSoU

MESNEVİ-İ ŞERİF 2250-2254. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayan, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Müslümanların hakkına, hukukuna, namusuna, şerefine, haysiyetine tecavüz ediliyorsa Cenab-ı Hak tecavüzcülerden intikamımızı alsın. Hepsini yerle yeksan eylesin. Hepsini de dağıtsın. İsrail'i yerle yeksan eylesin. Siyonizmi yerle yeksan eylesin. Deccaliyeti yerle yeksan eylesin. Müslümanlara özgürlük nasip eylesin. Doğu Türkistan'a özgürlük nasip eylesin. Ezilen Müslümanların Cenab-ı Hak intikamlarını almayı nasip eylesin. Amin. Ecmain. Geçen hafta: "Kapısı hacet kıblesiydi. Şöhreti cömertlikte bütün aleme yayılmıştı." Burayı okumuştuk. O işte zat-ı şerifin methetmeye devam ediyor Hazreti Pir:

"Onun vergisinden, onun cömertliğinden Acem de şaşırmıştı, Rum da. Türk de hayrete dalmıştı, Arap da. Hayat suyu kerem deniziydi. Onun yüzünden Arap da dirilmişt, Acem de."

Bu özelliklerini geçen derslerde de sıraladığımız bu halife, bu zat, ister biz buna mürşid-i kamil diyelim ister halife diyelim. Bu öyle bir kimse ki normal hükümdar değil. Yani sadece zahire bakan, zahiri bir yönü olan kimse değil. Bu aynı zamanda da manevi bu noktada mükemmelliği yakalamış ve normalde kamil bir veli. O yüzden söz konusu edilen o Hazreti Pirin tarif ettiği kimse, Hazreti Pirin deyimiyle kerem denizi. Öyle olunca artık o insanların ırkına göre davranmıyor. Yani o acemdi, o Araptı bakmıyor. Hani halife Harun Reşit bir gün hutbeye çıkmış, hutbede tabi başlangıçta Allah'a

hamdediyor ya hani hamtle başlıyor. 'Elhamdülillahi Rabbil alemin' diyor. Behlüldâne de onun kardeşi.Behlüldâne oradan bağırıyor: 'Elhamdülillahi Rabbil müminin.' Şimdi Harun Reşid tekrar baştan alacak hutbeyi. Tekrar hamd ile başlayacak. Yine 'Elhamdülillahi Rabbil alemin' deyince yine bağırıyor: 'Elhamdülillahi Rabbil müminin' diyor. Üçüncüsünde gene olunca dayanamıyor. Hutbeden kardeşine dönüyor: 'Kardeşim ne var söyle.' Eğer diyor Allah alemlerin Rabbi olsaydı sen diyor müslümanlara bir teneke, gayrimüslimlere yarım teneke buğday dağıtmazdın, diyor.

Demek ki Allah diyor alemlerin Rabbi değil sadece müminlerin Rabbi diyor senin nazarınla, sen diyor gayrimüslimlere yarım teneke buğday dağıtıyorsun diyor. Kıtlık olmuş. Kıtlıkta normalde işte beytülmalden buğday dağıttırıyor Harun Reşid. Öyle olunca tebaya eşit bir noktada bir şey dağıtmıyor. Ya? Müslümanlara bir kile, gayrimüslimlere yarım kile veriyor. Öyle olunca da Beylüldâne onu söylüyor. Sen diyor müslümanlara bir kile veriyorsun. Oysa diyor gayrimüslimlere yarım kile veriyorsun. Allah gayrimüslimlerin de Allah'ı. Öyle olunca elhamdülillahi rabbil alemin deyince sen tebana diyor eşit davranacaksın. Öyle olunca işte o e hükümdar yani o veli o Rumdu, o Acemdi, o Araptı, o Türkmendi. Ayırmıyor. O yüzden o vergisinin cömertliğinden yani buradaki vergi kelimesi bugünkü anlamıyla zulüm saçan vergi değil. Şimdi vergi denilince herkesin ayağı titrer. Yani devletlerde bugün dünya üzerindeki devletlerde vergi denilince bu halkın polis zoruyla, kanunla soyulmasıdır. Şimdi bir kaba dayı, bir kaba dayı demeyelim onlara, bir mafya gelir bir işletmeye çöker. Elinde silah vardır. O işletmeden haraç alır. Biz ona ne diyoruz? Adına mafya koymuşlar onun. İşte uyuşturucu kaçakçılığı vardır. Uyuşturucudan payını alır mafya. Kadın satar, payını alır. Mafyanın işleridir. Bak, uyuşturucu, kadın, kumar, terör, silah... Bunlar mafyanın işidir. Doğru mu? Şimdi vergi denilince sohbet sohbeti açıyor. Şimdi mafya ne yapar? Amerikan filmlerinde izliyorsunuz ya veya Türk filmlerinde izliyorsunuz. Mafya ne yapıyor? Para kazanan bir yere çöküyor. Oradan haracını alıyor. Değil mi? İşte geçenlerde bir haber vardı yakın, işte adam haraç vermemiş. Adamın dükkanını kurşunlamışlar. Bir de videoya çekmişler atmışlar adama. Cesarete bak değil mi? Yani hukuk bunu engellemiyor. Demek ki adam bir cesarette bu işi yapıyor.

Şimdi bu bildiğimiz mahalle veyahut da şehrin mafyası veya mahalle küçük mahalle mafyaları vardır. Onun üstünde işte bölge mafyaları vardır. Onun üstünde şehrin mafyaları vardır. Onun üstünde ülke mafyaları vardır. Onun üstünde uluslararası mafyalar vardır. Bunların hepsi de uluslararası deccaliyet sistemine bağlıdır. Asıl mafya o uluslararası deccaliyet sistemidir. Bu gayri kanuni gibi görünen ama kanunları da siyaseti de bakın

siyaseti de kanunları da yöneten bir güçtür. Bu normalde hani halkın gözünde düşüktür bu iş değil mi? Bir de kanuni mafya vardır. Siz onu görmekten uzaksınızdır. Görseniz dahi dile getiremezsiniz. Dile getirmek için mangal gibi iman lazım. Hani derler ya, mangal gibi yürek lazım diye. Ona iman lazımdır. Bir de kanuni mafya vardır. Kanuni mafyalar da devletlerdir. Bunlar kanuni mafyadır. Bu Kanuni mafyalar sizi kanunla sömürür. Buradaki vergiden kasıt o değil. Vergi denilince bu kanuni olarak sömürü sistemidir. Vergi sistemleri. Siz o vergiyi vermezseniz devlet gelir size çöker. Neden bu vergiyi vermiyorsun, veremiyorsun demez. Senden onu alır. Para kazanmışsın, kazanmamışsın seni dinlemez. üstüne bir de ceza verir sana. Sen nasıl bu vergiyi vermezsin diye. Devletler genel olarak kanuni mafyalardır dünya üzerinde. Bunu size böyle anlatacak bir üstat da bulamazsınız. Korkarlar. Kanuni mafyalardır. Kanuni mafya, uyuşturucudan payını alır. Kanuni mafya, kadın satımından payını alır. Kanuni mafya, kumardan payını alır. Bakın bu ülkede genel evleri kanunidir ve siz erkekler genel evlerine gittiğinizde o parayı ödersiniz. O paradan kadın payını alır, devlet payını alır, genel evini çalıştıran patroniçe payını alır. Bu kanunidir. Eğer fuhuşu siz kendi başınıza yapmaya kalkarsanız fuhuşa yardım ve yataklıktan veyahut da orada bir para döndü ya o para gayri resmi ya ondan da sizi sorumlu tutar. Devlet der ki ben kanuni mafyayım. Benden habersiz fuhuş yapamazsın. Fuhuş yapacaksan benim raconumu keseceksin. Benim haracımı vereceksin der.

Devlet her türlü kumarı oynatır. Milli piyangosundan, totosundan, lotosundan… Arttırır da devlet ama siz eğer evde iki poker oynatacağım, iki kumar oynatacağım derseniz bir tane oraya rulet koyarsınız. Gelir devlet basar orayı. Size kumar oynatmaktan dolayı muamele yapar ama kendisi oynatır. Bak, kendisi oynatır. Kadın ticareti devletin elindedir, kanunidir. Kumar devletin elindedir, kanunidir. Vergi devletin elindedir, kanunidir. Sen kazan kazanma verirsin onu. Çok canı sıkılırsa basar bana cezayı bastığı gibi. Daha da canı sıkılırsa seni terörden tutuklar. seni terörden şey yapar. Devlete karşı gelmekten bir şeyden bulur. Beni buldu. 28 Şubat'ta bana bugünün parasıyla 3 milyon dolar ceza kesti bana. 15 yıl uğraştım, mahkemeyi kazandım ama kazandım, benim adım gene sahte faturacı oldu. Bu vergiyi deyince tüylerin diken diken oldu. Zaten bütün esnafın tüyleri diken diken olur. Mesela vergi dairesinden emekli olur üç beş tane memur dergi çıkarırlar yıllık, aylık böyle gelir senin iş yerine tamam mı, ağzında bişeyler geveler. Sen bir tek vergiyi duyarsın. Oradan geri kalanını duymazsın. Dergiyi koyar, benim yaşadığımı söylüyorum, dergiyi koyar masaya der ki ücreti şu kadar, yıllık. Ne ücreti bu dedim. Böyle baktı yani herkes sormadan veriyor.

E dedi her ay dergi çıkarıyoruz. Kim çıkarıyor bunu dedim. Kim çıkarıyor? Maliyeye, vruvuruvup gene. Dedim vruvuruvup yapma. Kim çıkarıyor dergiyi? Baktım maliyeden emekli memurlar dergi çıkarıyorlar. Yok dedim, ben almayacağım. Aykırıyım ya ben, almadım. E sonra yirmi sekiz şubat oldu. Neden almadık, gördük günümüzü.

Şimdi bu bakın buradan vergi denilince buraya kaydı sohbet. Bu vergi sistemi kanuni haraçtır. Evet. Hukukidir bu. Çünkü siyaset de mafyanın elindedir. Bu yukarıdaki deccaliyet mafyası var ya hani dedim ya bunlar halaka halaka, halaka halaka deccaliyete kadar gider. En büyük mafya deccaliyettir. Tepede Rockefeller'ler bilmem neler, iki bin tane şirket…En büyük mafya budur. Bunlar, dünya üzerindeki mafya bunlardır. Devletleri dizayn ederler, siyaseti dizayn ederler. Senin eline bir şey bırakmazlar. Hepsi tek elin eline geçer. Mesela şimdi sizin elinizde ne kaldı? Et kaldı. Değil mi? Eti alacaklar sizin elinizden. Tarlaları alacaklar sizin elinizden. Mesela sütü aldılar sizin elinizden. Siz farkında değilsiniz bunun. Nasıl aldılar? Basbayağı cancağızım. Bir furya patlattılar. Mahallelerde satılan sütlerde bakteri var, anasının gözü var, şusu var, busu var. Bir yasakladılar size. Şimdi çocuklarınıza ne içiriyorsunuz? Pastörize. Evet. Süt olsa iyi gene. Geçenlerde A101'de; ben isim de vereceğim, A101'de ne çıktı? Süt yerine su çıktı. Su doldurmuşlar. Kim doldurmuş? A101'in fason yaptığı kim? Adı ne? Danone. Sahibi kim? Yahudi. Ne yaptınız? Hiçbir şey. A101'i protesto edebildiniz mi? Hhoop, kapandı üstü. Neden? Arkasında Yahudi var. Çünkü bir işin arkasında Yahudi varsa dünya üzerinde hepsinin de üstü örtülür. Dünya üzerindeki bütün kanunlar, kaideler, savaşlar, pandemiler, hırsızlıklar, yolsuzluklar…Hepsi de o dünya Yahudi sistemine uygun çalışır. Bütün devletlerin kanunları, siyonizme uygun kanunlar çıkarırlar. Siz onları eleştiremezsiniz. Ve örneğin ben böyle eleştiriyorum ya. Ne yapıyor? YouTube bizim eleştirdiğimiz sohbeti siliyor. Bütün dünya üzerinde bakın, dünya üzerinde bütün vergiler, bütün kanunlar, ister madenleri ilgilendirsin, yeraltı veya yerüstü bütün kanunlar sizin şimdi İstanbul sözleşmesi imzaladık imzalamadık, yok bu iklim anlaşması, yok bu tarım anlaşması, yok bunu ülkemizin adına biz bunu böyle yaptık..Bunların hepsi de boş laftır. Hepsi de dünya siyonist sistemine, dünya deccalist sistemine uygun hazırlanır.

Kanun değişecekse kanunlar da değişir. Çünkü siyasetçiler de normalde o deccalist sistemin yancılarıdır. Bir tane siyasetçi bulamazsınız. Zengin başlayıp fakir olan. Hepsi de fakir başlar zengin olur. Bu vergi öyle bir vergi değil. Memursun sen de veriyorsun. İşçisin veriyorsun. Neydi? Vergilendirilmiş kazanç kutsal kazançtır. Vergilendirildiyse kutsaldır. Bu ülkede bir genel evi patronçesi Sabancılardan, Koçtan, şu şirketten, bu şirketten fazla

vergi verip yıllarca ülke üzerinde vergi rekortmeni olmuş bir ülkeyiz biz. Biz halkı Müslüman bir ülkeyiz. Halkı Müslüman bir ülkede bir Ermeni patroniçe kadın, bizim kadınlarımızın teninin üzerinden vergi rekortmeni oldu, senelerce. Devlet büyük organizasyonlar halinde o kadına vergi rökortmenliğinden dolayı plaketler verdi. Müslüman bir halkın, Müslüman bir halkın tenini fuhuşta sataraktan vergi rekortmeni oldu. Evet ve vergilendirilmiş kazanç kutsal kazançtır denilerekten o kazanca da kutsiyet peyda edildi. O vergiden memurlar maaşını aldı, müftüler aldı, hocalar aldı. Hala da alıyor. Verginin geldisine bakan var mı? Yok. Şimdi bir gayri kanuni görünen bir mafya var. Bu mafya ne yapıyor? İnsanlara kanunsuz bir şekilde görünüyor bu, görüntüsü öyle. Görüntüsü öyle, hakikati öyle değil. Onlar da kanuni. Onlara da devletler yol veriyor. Siz şunu halledin diyor. Onlar hallediyorlar. Öyle bir kimse kalkıp da bir böyle mafyalık yapamaz öyle, onun arkasında siyasetçiler, bürokrasiler, şu bu vardır.

Geçenlerde basına yansıyanı söylüyoruz. Neydi? Asker. Neydi? Tuğgeneralaldi. Ne oldu? Kaçak insan kaçakçılığından mı bir şeyden mi ne yakalandı değil mi? Ha bakın, demek ki devletten birileri var. O kanunsuz gibi görünür ama onlar da kanunun içindedir. Çünkü sistemler onları da korur. Yani düşünün bir normalde gemi bilmem nereden kalkıyor, bilmem nereye gidiyor. Onun bütün yükünü herkes biliyor mu? Biliyor. E sen uçan kuştan haberin var. O uyuşturucudan haberin yok mu? Sizin, benim de dahil bütün telefonlarınız dinleniyor. Bütün yazışmalarınız okunuyor. Sizin bundan normalde bu konuda yapabileceğiniz bir şey yok. Yani sistem ne? Microsoft örneğin. Hep beraber kullanıyoruz mu? Kullanıyoruz. Sizin bütün yazışmalarınızı biliyor. Cıa'ya mı Mossad'a mı kime veriyorsa veriyor. Ne o? Sizin WhatsApp yazışmalarınız hepsi de veriliyor. Sizin telefon konuşmalarınız hepsi de veriliyor. Sizin telefon konuşmalarınız, sizin telefon numarasını ver, ne zaman, nerede kimle görüştüğünü hepsini çıkarıversinler size. Ne konuştunuzu da çıkarsınlar. Ne konuştuğunuzu da çıkarsınlar, bu konuda şey yok yani hepinizin elinde bir tane casus var. Bende de var. Casusa gerek yok. Aha bunu sattı mı bana? Sattı. Verdi mi bu bunu benim elime? Verdi. Bunun içindeki programı biliyor musun? Hayır. Değiştirebiliyor musun? Hayır. Bilgisayar geldi. Bunun normalde içindeki programı biliyor musun? Hayır. Değiştirebiliyor musun? Hayır. Bir şeyi değiştirmeye kalktığında SOS veriyor. Bunu değiştirme. Program çalışmaz diyor. Sen uzaklaşıyorsun zaten. Program çalışmayacak diye bırakıyorsun. Bırakıyor musun? Bırakıyorsun. Ben de bırakıyorum. Ben de bırakıyorum. Bütün bu devasa bilgiler o deccalış sisteminde toplanıyor. Sen zannediyorsun ki ben Mustafa Özba burada sohbet etti. Hiç kimsenin haberi yok. Onların haberi var. Mustafa

Özbağ neye burada konuştu? İsrail'e karşı. Ondan sonra Siyonizme karşı konuştu. O not alıyor, o takip de ediyor onu. Etmiyor zannetme. O bu konuda şey yok. Senin senin sohbetlerini dinliyor da o. İnsan oturup dinlemiyor. Sohbetleri bağlıyor o bir yapay zeka gibi bir şeye. O sohbeti dinliyor, yazıya çeviriyor. Bakıyor içinde siyonizm çıktı. Pat, onu kestiriyor veyahut da sohbeti dinliyor. Aaa, deccalizm dedi, şunu dedi, bunu dedi. Pat, oraya kırmızı çizgiyi çiziyor.

Ha bu hadisler sahte dersen seni kırmızı çizmiyor, yeşil çiziyor. Bu bizden diyor. Bu ayetlerin değişmesi lazım dersen, a tamam bu bizden diyor. Bu mezheplerinin kalkması lazım ortadan deyince bu da bizden diyor. Bu tarikatların, şeyhlerin ortadan kalkması lazım diyor, bu da bizden diyor. Bu medreselerin, bu mescitlerin kapanması lazım deyince bu da bizden diyor. Bu İslam hukukunun ortadan kaldırılması lazım deyince bu da bizden diyor. İslam'ın reforme edilmesi lazım deyince bu da bizden diyor. Bu halifelik neymiş? Halifeliği ilga etmemiz lazım deyince ona da bizden diyor ama Kur'an sünnet dersen bizden demiyor. Şimdi bu vergi bu bildiğiniz vergi kelimesi değil yani. Bu vergi bugünkü anlamıyla vergiden değil. Bu vergi lütuf, ihsan, bağışlama. Şimdi vergi aslında bu manada lütuf, ikram bağışlamadır. Bakın lütuf ikram bağışlamadır. Şimdi vergi kelimesini nerede kullanıyoruz biz? Vergi dairesinde kullanıyoruz. Ne demek? Sen lütuf veriyorsun. Sen bağışlıyorsun. Senin lütfunu, bağışını devlet alıyor. Sen o normalde ihsan ediyorsun devlete. O yüzden kutsal. Şimdi vergi kelimesinin karşılığını bilmiyor insanımız. Vergi kelimesinin karşılığı neymiş? Lütufmuş, ihsanmış. bağışmış. Sen vergi vererekten ne yapmış oldun? Gönüllü bir şekilde kanunen lütfettin, bağışladın, ihsan ettin devlete. Geldi bir grup siyasetçi senin verdiğin vergileri de iç etti. Nasıl iç etti? Kanuni, hukuka uygun olmayan hiçbir şey yok. Hukuk kimin elinde? Kanun kimin elinde? Senin elinde değil. Orada yazıyor, hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir, aldanma o söze. O sözler aldanman için senin. Onlar istedikleri kanunu çıkaracağı milletvekillerini seçerler. Sen onların seçtiği milletvekilini seçersin. Onların seçtiğini seçersin.

Bir üst mafya grubu var. Onların seçtiği partiyi seçersin. Bir üst mafya grubu var. Onların seçtiği lidere oy atarsın. Bunlar şeytanın örttüğü yerlerdir. Bunlara karşı çıkarsan sen demokrasi düşmanı olursun. Seni demokrasi düşmanı ilan ederler. Seni halk düşmanı ilan ederler. Seni meclis düşmanı ilan ederler. Seni anayasa düşmanı ilan ederler. Ve seni anayasaya karşı çıkmaktan, değiştirmekten yargılarlar. Sen sistemi sorgulayamazsın çünkü. Kalkıp da ben halkım, ben vatandaşım…Otur oturduğun yere, haddini bil! Sen Köle İzaura'sın. Sen modern kölesin. Öyle ben bunu eleştiririm, ben bunu

konuşurum...Dur sen. Anında halk düşmanı, demokrasi düşmanı olursun. Sen fuhuşa karşı çıkamazsın. Kanunidir, kanunlara karşı çıkmış olursun. Sen kumara karşı çıkamazsın. Kumara karşı çıkarsan kanunlara karşı çıkmış olursun. Kumar, devletin oynattığı kumar kanunidir. Devletin sattığı kadın kanunidir. Devletin sattığı içki kanunidir. Devletin faizi kanunidir. Dışarıda bir kimse faizle para satarsa faizcilikten tutuklandı, soruşturmaya alındı der, savcının önünde alır soluğu ama banka faizcilik yapar, bankayı kimse mahkemeye veremez. Bankaları kimse sorgulayamaz. Siz vatandaşlar olarak bankalar faizle para satıyor, faizci. Dışarda kanuni faizcilerle veya kanunsuz faizcilerle bunun arasında ne fark var? Faiz faizdir deyip de kanun çıkarın, faizi komple yasaklayın diyemezsiniz. Deseniz de sizi duyan olmaz. Deseniz de sizi duyan olmaz. E siz kuzu kuzu gider faizi ödersiniz. Devlete karşı ne ödemediyseniz hepsini faiziyle devlet alır. Hepsini faiziyle devlet alır. Bir de size böyle arada lütfeder. Der ki, devlete olan borçlarınızın faizlerini, yüzde kaç şimdi? Yirmi mi? Kaç bilmiyorum. Bir muhasebeci lazım. "Aylık %4,5 efendim." "Aylık kaç?" Aylık %4,5 devlete olan faiz. Piyasada da 4,5 zaten değil mi? Bankalarda da 4,5. Bankalarda da 4,5. Hatta bankalar da daha ucuzdur şimdi. Sen bilirsin. Bankalar kaç? "42- 44 civarında." 42- 44. "Devlet?" "52'den açıyor." 52 ve üstü. Evet. Siz bunları ödersiniz. Hiç böyle bakmadıydınız değil mi? Kuzu kuzu ödersiniz. Bu para sizin devletinizde kalmaz ha, öyle de düşünmeyin. Öyle sakın bu ödediğimiz devlete kalıyor. Böyle böyle bir saflık yok. Sakın ha!

Kravatlı, takım elbiseli, korumalı, kulaklarında korumalığı olan ülke dışından birileri gelir. Onların senin maliye, hazine bakanlığında, bakanlıkta onların büroları vardır. Gelirler sizi denetlerler. Nereden ne kaçırdınız bizden diye. Kaçırdığınız yerleri söylerler. Ondan sonra onu tahsil ederler sizden. Muhakkak başınıza bir Kemal gelir. O Kemal sizi yer yutar. Her şeyinizi değiştirir. Sonra gider. Sonra yerine Kemal gelmez de Mehmet gelir. Örneğin o da bütün altını üstünü getirir. O da İngiliz ağa babaları ne diyorsa yerine getirir. Sonra o da tukaka ilan edilir ama gider o da İngiliz maliyesinde veyahut da oradaki küresel firmaların birisinde danışmanlık görevi yapar. Onların çok pasaportu vardır. Sen garip halk, senin bir pasaportun yoktur. Senin eline bir kırmızı pasaport verirler. Hiçbir yere gidemezsin zaten sen. Nereye gideceksin? Hacca. On yıl sonra sana izin çıkacak. Nereye gideceksin? Paris'e. Paris'e gitmen için bütün evrakları hazırla. Gidersin. Hacca gidemezsin. On yıl sonra gidersin. Ama bazı kravıtlılar istediği zaman gider mi? Gider. Köleler gidemez. Nasıl? Bas bayağı! Kardeş sen kölesin. Öyle elini kolunu sallaya sallaya hacca mı gidersin? E Paris'e kim gidecek? Onlar birinci sınıf vatandaşlar. Onların raconları da ayrı. Ay

geçen hafta Paris'e gittik. Yani inanılmaz bir şeydi. Filanca marka ucuzluk yapmış. Hep fukaralar gelmişler oraya. Nasıl yani? Ben dinliyorum. Ben bayındır çocuğuyum. İzmir'deki Hatay'daki muhabbeti orada görüyorum ben. "Sorma güzelim ya. Geçenlerde Londra'ya gitmiştik, işte beyin işleri vardı…" E işte Londra'da filanca mağazaya gitmişler. Mağaza küçük bir indirim yapmış, %5. Vallaha giremedik dedi. Bütün fukaralar toplanmış dedi. Yemek yiyoruz biz. Durdum. Mustafa Özbağ nereye misafir oldun dedim. Beni misafir eden hatuna baktım. Hani beni nereye getirdin sen? Onun annesi babası çünkü. Böyle gözünü yumdu. Boş ver dedi. Lan nereye boş vereceksin ya? Muhabbet bu. E ne o? Türk filmlerindeki gibi adam da Rob the Shamber. Bildiğiniz Rob the Shamber ya. Buradan kuşağı bağlı, elinde kadehi, onunla dolaşıyor. Tabi! Ama biz bayındır çocuğuyuz. Nereden görmüşüz böyle bir hayatı? Böyle salona merdivenlerden iniyorsun, üç dört basamak. Dedim benim namaz kılmam lazım.

Yemekten sonra akşam namazı kılacağım. Harıl harıl oda arıyorlar. Namaz kılma odası, kocaman evde. Biz öyle bir ev bilmiyoruz. En sonunda o hanımefendi dedi ki ya benim odada kıl bari dedi. Hiçbir yerde böyle dedi objesiz resimsiz bir oda yok dedi. Senin oda dedim? Benimkinde de var da dedi. Ters çevirirız şimdi onları dedi. Girdim. O da rock roll odası gibi. Elvis'in şeyi, bilmem kimin bilmem nesi…Bunlar ne dedim ben. Ya senden önce takıldıklarım dedi. Ben beş vakit namazı şadırvan camiinde kılmaya başlamışım. O zamanki halim bu. Allah'ım dedim nereye düştüm ben? Yani şadırvan camii neresi burası neresi? Ama onların hayatı böyle. Onların o ama baba ne iş yapıyor? Baba vergi dairesinin, bütün Türkiye'deki vergi dairesinin basılacak olan bütün resmi evraklarını basıyor. İhale onda. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin vergi dairesinin bütün resmi evraklarını o basıyor. İzmir'de matbaacı. Sorduydum ben. Baban ne iş yapıyor dedim. Matbaacı dedi. Aman ne matbaasıymış be? O da böyle hani yani yanımda, yanımızda çalışıyor bizim. Allah'ım. Sonra dedim ya senin ne işin var bizim burada çalışmaya? Ben dedi hepsine isyan ettim o yüzden çalışıyorum dedi. Çarşı her şeye karşı. Aileyi karşısına almış. Hiçbir şeyinizi istemiyorum demiş. Gelmiş dakika bir gol bir. Ben işe aldım onu. Ben de bilmiyorum ne olduğunu. Ne iş yaparsın? Ne iş istersen yaparım dedi. Yapar mısın dedim. Yaparım dedi. Aldım seni işe dedim. Ama aile bak Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin o zaman için resmi evraklarının hepsini de o basıyor. Sonra dedim zaten, gerçekten ailen dedim hani ırkçılık manasında anlamayın. Türk ve Müslüman mı? Bilmiyorum dedi.

Şimdi yani o bu vergi öyle bir vergi değil. Bu ihsan, bağışlama, o zatın lütfu, ikramı, onun ihsanı ve keremi öylesine geniş ki tüm milletler ona

hayran. O mürşid-i kamil, o halife öylesine ihsanı ve keremi geniş ki Acemi, Arabı, Kürdü, Lazı, Çerkezi ırkçılık yapmadan, ırkçılık yapmadan ne yapıyor? O normalde herkese tevazu kanadını önüne seriyor. Çünkü o halife biliyor ki bu insanlara Kur'an, sünnet hizmet ederse Kur'an ve sünnet dairesinde onları sevk ve idare edecek. Ve bu noktada hani insanların ırkına bakmadan, mezhebine bakmadan, meşrebine bakmadan insanlara hizmet ediyor. Sen bizim tarikattansın, sen değilsin, sen şucusun, sen bucusun demeden herkese ilmini aktarıyor. Sen öyleydin, sen böyleydin, sen şuydun, sen buydun, senin geçmişin böyleydi…Bakmaan herkese ihsan ediyor. Herkese lütfediyor. Herkese ikram ediyor. O öylesine geniş bir gönüle sahip ve hayat suyu benzetmesi var bir de. O zaman hayat suyuysa buradaki benzetme çünkü Hazreti Pir normalde hayat o Arapça'da hayat suyu kerem deniziydi diyor, ondan için hayat suyu diyor. Hayat suyu denilince o bu benzetme tasavvufi bir sufi yoruma ihtiyaç. Hayat suyu deyince çünkü insanı manevi olarak dirilten, insanın kalbini harekete geçiren bir ilim bu. Hani Cenab-ı Hak siz ölüydünüz Allah sizi diriltti. Normalde siz yoktunuz. Allah size hayat verdi. Normalde öyle olunca hani Cenab-ı Hak hani ayet-i kerimede şimdi hangi ayeti kerime aklımda değil? Rahmetim her şeyi kuşatmıştır diyor ya. Cenab-ı Hakk'ın rahmeti bütün varlığı kuşatmıştır. O veliler, o mürşid-i kamiller, o adil halifeler insanların manevi olarak dirilmesine sebep olan, manevi olarak uyanmasına sebep olan kimseler, hayat suyu deyince bu çünkü normalde bu sadece maddi yardımla olacak bir şey değil. İnsanların gönlünü fethetme, insanların gönlüne Allah sevgisini koyma, Resulullah sevgisi koyma, mümin sevgisi koyma. Bu insanı dirilten, insana hayat suyu gibi gelen şey. Manevi olan o hal insanı diriltir. İnsanı canlandırır. İnsana hayat verir. Asıl hayat o zaman başlar. Ben öyle derim.

Benim zikrullah halakasına oturduğum gün, benim doğum günüm derim. Ben o gün bana ruh üflendi. O gün bana hayat geldi. O gün kalbin senin inşiraha ulaştı. O gün senin kalbin bir mürşid-i kamille tanıştı. O gün sen zikrullah halakasıyla tanıştın. Bu hayat suyu sana. Asıl hayat suyu budur. Hayat suyu maddilikten geçmez. Hayat suyu manevidir. Manevidir bu. Bu ruhani bir şeydir. Bu maddeyle alakalı değildir. O yüzden hayat suyu Hazreti Pir onun yüzünden dirilmek diyor. Yani Arabın da Acemin de Lazın da Çerkezin de ırkı ne olursa olsun, mezhebi, meşrebi ne olursa olsun onun yüzünden dirildi. Yani onun o sebep oldu, onu mana alemiyle tanıştırdı, o sebep oldu. Onun normalde manevi dirilişine örnek oldu. Manevi dirilişine sebep olaraktan onun manevi olarak önünü açtı. İşte onun yüzünden derilmek. O mürşid-i kamilin, o velinin nasihatleriyle, yol göstermesiyle, ona o esnada nefsine lazım olacak ilacı vermek ile, o esnada ona lazım olan sohbeti

vererekten, ilmi vererekten, manevi ilmi vererekten onun dirilmesine sebep olmak. İşte bu manevi diriliş. Ve Cenab-ı Hak En'am suresi, 122'de de: "Ölüyken diriltip kendisine insanlar arasında yürüyecek bir nur verdiğimiz bir kimse karanlıklar içinde kalıp ondan çıkamayan kimse gibi midir? İşte kafirlere yaptıkları böyle süslü gösterildi. Sen ölüydün manevi olarak ölüydün. Manevi olarak ölüydün. Cenab-ı Hak senin önüne bir seni diriltecek bir vesile verdi. Bu vesile o mürşid-i kamildi. O veliydi ve seni diriltti Cenab-ı Hak ve diriltti, senin önüne bir nur koydu. Senin önüne bir nur koydu.

O nur seni karanlıklardan aydınlığa çıkardı. O nur seni bataklıktan seni normal bir hayata döndürdü. O nur normalde yoksa karanlıkta kalacaktı o. Mustafa Özbağı karanlıkta kalacaktı. Ama Cenab-ı Hak kendi nuruyla nurlanmış bir kimse önüne çıkardı ve o kimseyle Mustafa Özbağ'ın yolunu aydınlattı, karanlığın içinden kurtardı onu. O nuruyla nurlanan kimsenin yüzüsuyu hürmetine, onun peşinden giderekten oldu. Yoksa Mustafa Özbağ'ın manevi bir ilimden haberi yoktu. Mustafa Özbağ'ın zahiri bir ilimden haberi yoktu. Ayet bilmezdi, hadis bilmezdi. Ayet ve hadislerin manasını bilmezdi. Zahiren herkes gibi okurdu ama manası ayrıydı. O mana kapısını Cenab-ı Hak kendi nuruyla aydınlattı. Sen kendi kendine sakın ha ben oldum terenennisi gütme. Hidayetin sahibi Allah, nurun da sahibi Allah. Seni kendi nuruyla nurlandırdı. Kendi nurunu senin önüne mihmandar eyledi. Sen o nuru takip ederekten sen de nurlanacaksın. Sen de karanlıklardan kurtulup aydınlık yarınlara koşacaksın. Aydınlık manaya koşacaksın. O zaman sen de kalbinde Cenab-ı Hak senin kalbine nurundan bir nur verecek. O nur sana doğruyu gösterecek. O nur sana eğriyi gösterecek. O nur sana yönünü gösterecek. O nur senin nereye gideceğini sana ilham edecek. Fısıldayacak sana. Diyecek ki yapma. Diyecek ki etme. Diyecek ki şuradan git. Diyecek ki buradan git. Ama sen o nura tabi isen o nura tabi değilsen, heva ve hevesini ilah edindiysen, o zaman nefsin senin önüne geçecek. Nefsin sana vesvese verecek. Sana söyleyecek. Şunu şöyle yap, bunu böyle yap. Sen de nefsine tabi olup onları yerine getireceksin. Sen de karanlıkların içerisinde kalacaksın. bataklığın içinde kalacaksın. Kendi heva ve hevesini ilah edinmekle kalacaksın. Şeytanın peşinden gideceksin. Şeytanın vesvesesine kanacaksın. Hatta ve hatta bir an olacak sen de şeytanlaşmış olacaksın. Yok. Öyle değilse o zaman sen o manevi mihmanların yüzünden dirileceksin. Ve Cenab-ı Hakk'ın ayet-i kerimesi, En'am 122 senin üzerinde tecelli edecek: "Ölüyken diriltip kendisini insanlar arasında yürüyecek bir nur verdiğimiz bir kimse, karanlıklar içinde kalıp ondan çıkamayan kimse gibi midir?" Demek ki Allah'ın nur verdikleri var. O Allah'ın nur verdikleri, insanların içerisinde gidecek yönünü bilen, insanların arasında yürüyecek

yolu bilen yani sırat-ı müstakimi bilen kimseler. Allah bizi onlardan eylesin. Amin. Konu başlığı:

"Yoksul Arap bedevisinin hikayesi ve yoksulluk yüzünden karısıyla arasında geçen şey: Bir gece bir bedevi karısı dedikoduyu hadden aşırarak kocasına dedi ki: "Bütün bu yoksulluğu, bu cefayı biz çekmekteyiz. Alemin ömrü hoşlukla geçiyor. Sade biz kötü bir haldeyiz. Ekmeğimiz yok, katığımız dert ve haset…Testimiz yok, suyumuz gözyaşı."

Bir bedevi kadının söylemi. Bunu baştan söyleyeyim. Ben bu bedevi kadını nefse vurdum. Nefis olarak bunu izah etmeye çalıştım. Belki de gerçekten böyle bir kadın da vardır. Hazreti Pir bunu böyle hikayelendirmiş ama ben bunu bir nefis olarak gördüm. Sanki bedevi kadın gibi görünürse sanki kadınları aşağılıyormuş gibi olacak. İslam hiçbir mümin kadını, mümin erkeği aşağılamaz. Aşağılamak da bu konuda haram edilmiş zaten. Ama burada kadından kastı ben nefis olarak görüyorum. Bunu bir erkek de şikayet edebilir, bir kadın da şikayet edebilir. Nefsine uyan, herkes belirli şikayetler yapar. O şikayetlerin içerisinde bulunur. İllaki bunun kadını erkeği yok cinsiyetle, sakın cinsiyetsizliği de savunduğumuzu düşünmeyin. Kadın kadındır, erkek erkektir. Benim cinsiyetsizliği savunmam yok. Bu deccalist sistem cinsiyetsizliği bizim önümüze koyuyor. Önce dediler ki herkes çok özür dilerim cinsellik olarak istediğini seçebilir. Hani kadınken erkek olabilir, erkekken kadın olabilir. Bunları şimdi normalleştiriler bizim gözümüzde.

Yavaş yavaş biz cinsiyetsizliğe doğru adım atıyoruz. Yok işte kadın deme. Ne de? İşte ne o bayan da demek yok. B çayan da deme. Ne diyeceğiz şimdi? Bayan mı diyeceğiz, kadın mı diyorlar? Kadın girişimci. O yüzden mi öyle diyorlar? Evet. Mesela değiştiriyorlar boyna. Yarın öbür gün o yukarıdaki ağa babalar deseler ki kadın da demeyeceksin. Ne diyeceksin? Ağaç diyeceksin. Ağaç deriz biz. Ya nasıl? Basbayağı dersiniz kardeşim. Kadın demenin o kadar kötülüğünü sizin önünüze koyarlar. Siz kadın demeye korkarsınız. Kölesiniz çünkü. Köleler korkak olur. O kölelerin içinden birisi böyle çıkarsa onu da tokatlarlar. İbreti alem için kölelerin önünde onu cezalandırırlar. Öbür köleler o kölenin cezalandırılmasını görünce herkes korkar, ürker. Aman derler köleliğimizi yerine getirelim. O filmleri boşuna size izletmediler. Dünya insanlığı olarak biz köleliği satın aldık çünkü. Birimizin maaşı fazla, birimizin maaşı eksik. Almanya'da çalışanın maaşı fazla. O bir tane buraya tüy taktı geldi omuzunda şeyle ne o radyoyla. Biz onu bir de alkışladık. Ne güzel kölesin dediler. Çok iyi çalışıyorsun. Ne paralar kazandın! Vay altındaki araba şöyle böyle dendi. Cazip hale getirdik. Öyle değil mi? Benim çocukluğumda, gençliğimde bir Almanya furyası vardı. Herkes Almanya'ya gidiyordu çalışmaya. Çünkü oradan gelenlerin kafasında bir

tane pembe tüy vardı. Şapka, kovboy şapkası. Hiç kimse o şapka neyi simgeliyor bilmiyor. Kovboy ne demek biliyor musunuz? Sığır çobanı. O şapkayı takan sığır çobanları o şapkayı takıyor. Kot pantolon sığır çobanlarının pantolonu. Nasıl? Basbayağı. Amerika'da pamuğu, pamuk kalın, sığır çobanlarına giydiriyorlar ki hani ikide bir de bunlar yani bizden elbise istemesin, çoban bunlar. Tarlada çalışan ırgat. Onlara pamuktan elbise yapıyorlar. Kendileri Hint ipeği kullanıyor. Kendileri İngiliz kumaşı. Hele bir de İngiliz kraliyet ailesinin düğmesi de olunca değme yanında yat. Irgatlar? Irgatlar kot giyecekler. Tabi!

Bir de İslam'ı çok iyi bilenler var ya! Birisi kotla camiye giriyor omzuna vuruyor. "Namazın olmadı" "Neden?" Kot giymiş! He ne lazımdı? İngiliz kumaşı mı lazımdı? Allah senin kumaşına mı bakacak? Ona bakmadı. Şimdi o yüzden normalde işte bu manada ya fukara fukaradır. Yani o kadını erkeği yok bunun. Hani İslam bu noktada kadın ve erkeğin arasında hukuku belirlemiş. Biz artık yasaya çarpmayalım. Ne diyeceğiz? Kadın mı diyeceğiz? Kadın. Bayan demek kaba. Bayan demek kaba. He kabalık! Önceden bayan incelikti benim gençliğimde. Şimdi kabalık oldu. Tabi! Şimdi kadın mı dememiz gerekiyor? Kadın. Hanımefendi de değil. Değil, kadın. Ha cinsiyet ayrımı olmasın diye bir de birey diyeceğiz biz. Evet. Kadını da kaldırdık. Evet. Erkeklere ne dersen de zaten o önemli değil. Pasafiso. Şimdi burada Hazreti Pir bir bedevi kadından bahsediyor. Ben onu toparlayayım. O yüzden Hazreti Pir'in de bu manada hani kadın erkek böyle işte kadınlar nefsine daha fazla uyuyor, böyle bir şey değil. Bu fakirlik umumi bir şey. Bakara 155: "Andolsun ki sizi", bu ayet-i kerime çok hoşuma gider benim, bütün ayet-i kerimeler çok hoşuma gider. Ama bu benim çok hoşuma gider: "Andolsun ki sizi biraz korku, açlık ve mallardan, canlardan, ürünlerden eksiltme ile deneriz. Sabredenleri müjdele." Bakın çok enteresan. Korku, açlık, mallardan, canlardan, ürünlerden eksiltme. Beş tane imtihan kapısı var. Korku. Siz biraz korkarsınız ama bugünün insanı birazdan fazla korkuyor. Şimdi korku denilince daha müthiş bir şey. Bütün köleler korkuyla yönetilirler.

Bütün dünya insanlığı korkuyla yönetilir. Açlıktan korkarsınız. Ürünlerinizin eksilmesinden korkarsınız. Canlarınızın gitmesinden korkarsınız. Soğuktan korkarsınız. Sıcaktan korkarsınız. Terörden korkarsınız. Ekonominin bozulmasından korkarsınız. Kaostan korkarsınız. Yangından korkarsınız. İklim krizi derler, korkarsınız. Faizler derler, korkarsınız. Korkarsınız. Korkarsınız korkarsınız…Ve bu korkular sizi yönlendirir. Bakın ben gidersem helak olursunuz, korkarsınız. Ben iktidar olmazsam bütün düzeniniz bozulur, korkarsınız. Beni seçmezseniz terör başınıza bela olur, korkarsınız. Beni seçmezseniz faizler alır götürür, korkarsınız. Beni seçmezseniz

bu yatırımlar kalır, korkarsınız. Beni seçmezseniz maaşlarınız bile yatmaz, korkarsınız. Beni seçmezseniz şöyle olur. Beni seçmezseniz böyle olur…Siz bu korkuyla ne tarafa gittiğinizi bilmezsiniz. Mü'mini kafir, kafiri mümin görürsünüz. Evet. Siz o korkuyla mümini kafir görürsünüz. Çünkü o korkunun başındaki ağa babalar müminleri size sapkın, müminleri size kâfir gösterir. Çünkü o ağa babalarının elinde basındır, yayındır, sosyal medyadır, YouTube'dur, YouTuberdur, bilmem nesidir…Ne anasının gözü varsa hepsi de o ağa babalarının elindedir. Mümini kafir, kafiri mümin görürsünüz ve bunu düzeltemezsiniz. Sizi çünkü korkuyla yönetirler.

Siz aç kalmaktan korkarsınız. İşsiz kalmaktan korkarsınız. Yayan yürümekten korkarsınız. Otobüs paranız kalmazsa korkarsınız. Siz et yiyememekten korkarsınız. Marka alamamaktan korkarsınız. Marka harcayamamaktan korkarsınız. Lüks tatil yapamazsanız korkarsınız. Bunların elinizden gitmesinden korkarsınız. Hayat standardınızın bozulmasından korkarsınız. Çocuklarınızın hayat standardının bozulmasından korkarsınız. Özel okula gidemezse korkarsınız. Siz özel eğitim veremezseniz korkarsınız. Özel arabalara binememekten korkarsınız. Güzel yemek yiyememekten korkarsınız. Açlıkla korkuturlar sizi. Korkarsınız. Ama Gazze'de bütün insanlar açtır. Onu göstermezler size. Onunla alakalı bir şey yaparsanız videolardan kaldırırlar. Gazze ile alakalı bir konuşma yaparsanız halkı kin ve nefrete yönlendirmekten sizi hukuki olarak sustururlar. Hukuk öyledir çünkü. Onların elindedir. Sizi hukukla korkuturlar. Sizi emniyetle korkuturlar. Polisle korkuturlar. Korkarsınız. Oysa o kanunları yapan kendi kendinize biziz demeyin. Kanunları da onlar yapar. Değiştirileceği zaman değiştirirler. Sen ona müdahale edemezsin. Değiştirilmesi için darbe yapılacaksa bir darbe yaparlar 80'de olduğu gibi yeni bir anayasa yaparlar. %99'u gider oy atar. O darbeyi, o darbe anayasasını da kabul eder. Korkarsınız çünkü. Siz darbeye de karşı gelemezsiniz. Korkarsınız. Bu korkuyla yönetilirsiniz.

İkincisi ne? Açlık. Açlıkla yönetilirsiniz. Açlıkla dizayn edilirsiniz. Korku olmazsa açlık başlar. Bir size ekonomik ambargo uygularlar. Aç kalırsınız. Önce tarlalarınızı ektirmezler. Bağınızı, bahçenizi ektirmezler. Hayvanlarınıza el koyarlar. Sütünüze el koyarlar. Sessiz kalırsınız. İstediğinize ekip dikmeyeceksiniz. Bundan sonra iklim krizi var, su var. Tarlaları kafanıza göre ekmeyeceksiniz derler. Ekmezsiniz. Ardından derler ki, "Sütlerin pastörize olması lazım." Yani Pastor'un çıkarmış olduğu o Pastor'un pastorizenin ismi Pastor'dan gelir. Siz Pastor'un kim olduğunu da normalde belki de okuyanlar bilir ama Pastor'un bira ve içkiden birayı ve şarabı pastorize etme maddesini, kanununu veyahut da denklemini alır süte çevirirsiniz. Ulan sütün pastorize olmasıyla Pastor'un ne alakası var? Ama size öyle bir

lüks bir şekilde sunulur. Pastorize süt içinde hiçbir şekilde bakteri yok size zarar verecek. Hatta doktorlar, o böyle bütün dünya sağlık örgütü hepsi de tepenize biner.

"Süt olarak ne içiriyorsun çocuğa?" "Mahalle sütçüsünden alıyoruz." "Ondan size bakteri bulaşmış." Sizin hepiniz de siz tek düze gider pastörize süt alırsınız ve kendinizce kendi mahallenizdeki, köyünüzdeki inekçiliği veya sütçülüğü bitirirsiniz. Yani o köylü kimse, o vatandaş, o bir inek sahibi olan, iki inek sahibi olan, sütünü kendisi mahallede satan o üretici gidip ağa babalara satar sütü. Ve süt size tek elden gelir. Çünkü o gıdaya sizin özgür bir şekilde ulaşmanız mümkün değildir. Sütten sonra sıra ete gelecek. Siz sonra yani bu neydi? Hayvanların çıkarmış olduğu gazlar atmosferi bozuyor! Biz o kadar inek gördük, çok özür dilerim, osuran inek görmedim ben. Osuran eşek gördüm ama osuran inek görmedim. Osuran koyun görmedim hiç. Bize ne diyorlar şimdi? Bu inekler osuruğuyla atmosferi kirletiyor. Bunu dinliyorum. Vallahi de billahi de Allah'ım diyorum ya. Bu kadar mı aptalız biz? Bu kadar mı salakız? Bu kadar mı aptal ve salak yerine konuluyoruz? Evet konuluyoruz. Siz ete de ulaşamayacaksınız. Et sizin neyinize kölesiniz siz? Öyle düzgün süt sizin neyinize? Siz öyle çocuklarınıza mahalle sütü içerirseniz çocuklarınızın kemikleri gelişimi sağlam olur, vücutları sağlam olur. İkide bir de hastalanmazlar. Hastalanacaklar ki siz avuçla değil poşetle çocuklarınıza ilaç içirmeniz lazım ve çocukların dengelerinizi bozmanız lazım. Siz ne yapmaya böyle mahalle sütü içiyorsunuz. Ne yapmaya gidip de siz mahalleden, tavuklardan yumurta alıyorsunuz. Siz gideceksiniz çiftlik yumurtası alacaksınız. İçinde tavukların ne yemlendiği belli olmayacak. Evet. Bir kuş gribi çıkar. Bütün tavukları helak ederiz biz. Sonra deriz ki bir de kuş gribi var. Tavuklar helak oldu. Sakın ha köylülerden tavuk alıp yemeyin. Sizin neyinize öyle natürel gıdalar, köle insan önüne ne konursa onu yiyecek. Gideceksin süt yerine su alacaksın. Beyaz su. Çocuğa su içireceksin. O çocuk daha aldanmaya alışacak daha bebekken, süt yerine su içti çocuk. Bir de onun içerisine kimyasal koyacaksın. Ona koli ile hazır pastörize süt alacaksın.

Neden? Çocuk başka bir süt içmiyor çünkü. Sen gideceksin marketten koli ile yumurta alacaksın. Onu yiyeceksin. Sen ineğin memesinden sağıp tereyağını yemeyeceksin. O tereyağını yemeyeceksin sen. Sen gideceksin ne üdüğü belirsiz tereyağı yerine bir şey yiyeceksin. Senin önüne türkü koyacaklar: "Zeytinyağlı yiyemem aman" diye. Sen zeytinyağı da yemeyeceksin. Sen kimsin zeytinyağı yiyecek? Sen kölesin kardeşim. Kalkacaksın dünyanın en iyi yağı olan zeytinyağını yiyeceksin. Olur mu öyle şey? Köleler yiyemez onu. Ya? Onu ağa babalar yer. O yüzden ağa babalar yemesi

için zeytinyağının fiyatının aşağı düşmesi lazım. Onların alması için. Onlar ucuza alması için senin de zeytinyağını almaman lazım. O yüzden ne lazım? Bir türkü lazım. Hadi bir türkü yapalım, zeytinyağlı yiyemem aman diye. Herkes bir de bir furya doktorlar, besinciler…Ondan sonra hepsi de zeytinyağı kalbe zararlı, damara zararlı, şuna zararlı, buna zararlı. Hala daha zeytinyağı mı yiyorsunuz siz? Doktor söylüyor bunu. Tabi daha hemen bıraktık doktor bey. Tabi. Ne yiyeceğiz? Bitkisel yağ yiyeceksiniz. Ne? Çiçek yağı! Nereden geldi? Amerika'dan. Ne yiyeceksin? Bitkisel yağı. Ne yağı? Mısır yağı. Mısır özü yağı. Kızartmalarda kullanıyoruz. Mısır özü yağı. Çok hafif oluyor. Mısır'ın en büyük yetiştiricisi kim? Amerika. Mısır şurubu kullanıyoruz tatlılarda. Zararsız! Kim üretiyor? Amerika. Tatlılarınızda ne var? Mısır şurubu var. Katkılı. Sen baklava alıyorsun, çıtır çıtır yiyorsun. Mısır şurubu var içinde. Sen dışarıdan herhangi bir tatlı yiyorsun, mısır şurubuyla tatlandırılmış tatlı. Pastanelerden tatlı alıyorsunuz, mısır şurubuyla tatlandırılmış tatlı. Sen öyle baldan, pekmezden, öyle şeker pancarından öyle şey olur mu?

Zaten şeker pancarı da ekemezsin. Neden? Şeker pancarı, şeker üretecek olan bütün fabrikaları satacağız. Kim sattı? Kamal sattı. Özelleştirdi yok pahasına. Kim özelleştirdi? Kamal. Kime sattı? Yabancı firmalara sattı. Adam geldi elinde bir çantayla Ecevit hükümetine, bu kanunları çıkaracaksınız dedi. Hepsini çıkardılar. Aa milliyetçiydi hani bu ya! Atatürkçüydü hani ya bunlar! Hani bunlar İslamcı, Atatürkçü, ne o muhafazakar demokrat, isimlere bak ülkedeki. Atatürkçü, İslamcı, muhafazakar demokrat, demokrat, solcu, sağcı, kapitalist, faşist…Birisi birine kızıyorsa faşist, komünist…Ne kadar çok hizip var değil mi ülkede? Hepsini koy at kenara. Ya? Ben Kur'an ve sünnete iman ettim, ben Müslümanım deyince ensende boza pişti. Ben solcuyum dersen boza pişmez. Ben kapitalistim dersen boza pişmez. Ben kemalistim dersen hiç kimse dokunamaz zaten sana. Nasıl? Basbayağı? Bir kimse ben Kemalistim diyorsa dokunulmaz ona. Bir şey diyemezsiniz. Siz içkiye karşı gelin hemen Kemalistler ayağa kalkar, yürürler. Konya'da genel evi kapanacaktı, bütün Kemalistler sokağa döküldü, genelevler kapanmasın diye. Korkuyla açlık ve mallardan, mallardan eksilmeyle. Korkunuz ne? Malın eksilmesi. Malın eksilmesi. Sizi korkuturlar mallarınızla. Siz malınız eksilecek diye ödünüz patlar ve canlarınızla. Ölümü arzu etmezsiniz. Ölümü istemezsiniz. Edebiyatta "ya Rabbi bizi şüheda şerbetini içenlerden eyle. Amin." Hani? Yataktan kalkmıyor buna dua eden. Sabahleyin fosur fosur uyuyor. Ya sen sabah namazına kalkmıyorsun. Nereden şüheda şerbetine gözünü diktin? Sen akşam olunca bir elinde kumanda, öbür elinde kahve, evde oturuyorsun. Nereden şüheda şerbetine gözünü diktin?

Sen oturuyorsun, bugün Galatasaray maçı var mı? Yarın mı? Fener'in maçı var mı? Bu akşam! Bütün Fenerliler bitti bütün her şey, maç seyrediyor. Nereye gidecek? Ne şüheda şerbeti ya? Onun şerbeti Fenerbahçe'de. Yarın da şerbet Galatasaray'da. Herkesin bir Fener, bir Galatasaray, bir Trabzon, bir şu, bir bu…Fanatik bir şekilde bu takımları sevmeniz lazım sizin. Peşinden koşmanız lazım sizin ya. Devasa stadlar olması lazım bunun için de ve siz bütün hafta boyunca bir dahaki maça gelinceye kadar geçmiş maçın analizini hatta geriye doğru analizleri yapmanız lazım. Bütün futbolcuların isimlerini ezberlemeniz lazım. Hangi takımdan transfer edildi? Nerede yetişti? Ne yedi, ne içti? Hangi ayakkabıyı kullanıyor? Hangi tşörtü giyiyor? Böyle fenomen bir şekilde öğrenmeniz lazım. Siz köylelerin düşünecek zamanınız yok. Siz bunlarla uğraşın. Sonra çıkın stadyumlarda küfredin. Tabi. Sakın ha bu deccalist sisteme cephe almayın. Fenerliler Galatasaraylılara düşman. Galatasaraylılar Fenerlilere düşman. O ikisi Trabzon'a düşman. Trabzon hepsine düşman. Bursaspor herkese düşman. En başta Beşiktaşlılara. Doğru mu? Bursasporlu değil misin? Evet. Neydi? Timsah grubu değil mi? Ha Teksas be. Tabi! Teksas grubu beni de seviyor. Eyvallah. Gideceğim bir gün Teksas grubunun içine zaten. Diyecekler bir de buraya mı el attı. Diyeceğim tekbir Allahu ekber orada, diyecekler eyvah buraya da geldi. Ama böyle fanatik olmanız lazım. Çünkü siz böyle başka türlü gözünüzü başka yere çevirmeyin. Allah muhafaza eylesin. Amin. O zaman candan da geçemiyoruz. Ne diyor? Ürünlerden eksiltme. Şimdi diyorlar ki bakın bu normalde iklim krizi var. Uçaklar bir gaz atıyorlar. Ona bakan var mı? Bu uçaklar nereden geliyor? Bakan var mı? Yok. Arılar ölüyor değil mi dağlarda? Bir bakıyorsun kovanın içinde ölü arılar var. Bir hayli fazla, zehirleniyorlar değil mi? Bana bal gelmeyecek bu sene. Ali mesele anlaşıldı. Tamam. Bir zoka attık yuttu. Tamam. %100 benim kovanlar gitmiştir. Kaç kovan bende var şimdi? Kaç? Duymadım ben, Erkut sen duydun mu? Duymadın. Kaç kovan Ali? İyi. Ne artıyor ne eksiliyor benimki? Kaç yıl oldu Ali? Ben de unuttum sen de unuttun. Tamam.

Ben dedim Ali sekizde kalsın benimki dedim. Sıkıntı yok. İstemiyorum dedim ama sekizde kalsın. Sonra bir de aracılık sertifikası aldım. Bize öğretiyorlar. Diyorlar ki bir kovan en az yılda 30-40 kilo. Hatta birisi dedi ki elli kilo, elli kilo bal verir. Dedim hocam bu bilgide bir yanlışlık yok değil mi dedim ben. Yok dedi. Ne oldu dedi. Ben sekiz kovandan on kilo alıyorum da dedim ben. Nasıl yani dedi. Bas bayağı dedim. Bende sekiz kovan var dedim. Benim on kiloyu geçmiyor dedim ben. Hani on kavanoz on kilo geliyordur herhalde. Bir kavanoz kaç kilo geliyor? Bir kilo. Bilmiyoruz onu da zaten. E demek ki on kavanoz geliyor, on kilo. Olmaz dedi. Orada başka

bir şey var dedi. Dedim hocam hadi yirmi olsun dedim hani. Saymıyor o zaman dedim. Yani daha fazla da değildir. Yok dedi. Dedi olmazsa kovanlara ben bir bakayım dedi. O iş gidiyor başka yere. Sustum. Hala daha on kavanoz mu gene bizim? Ha yok. Tamam. Toplum içinde olursa şey yapmıyor. Farklı davranıyor. Evet. Allah bizi affetsin. O zaman ürünlerden eksiltme. Bu normalde ne yapıyoruz? Bunlardan imtihan oluyoruz. Şimdi bu ayet-i kerime var. Bakara 155, Cenab-ı Hak bunu söylüyor. Biz bununla imtihan ediyoruz diyor. Tamam. Bunları kim yutuyor? Bunlara bakmamız lazım. Ama bakmıyoruz. Tabi burada hani kadın noktasında görünen obje nefis. O yüzden nefis, herkes huzur içerisinde yaşarken biz neden yaşamayalım? Bizim önünde yiyeceği yemeği varken herkes gibi neden yemeyelim? Neden lüks restoranlarda yemek yemiyoruz? Neden lüks beş boynuzlu otellerde biz tatil yapmıyoruz? Neden herkes gibi biz yaşamıyoruz? Bunu nefis insana söyler. O yüzden işte hani susuzuz elimizde testi bile yok diyor. Hani susuzuz bir yerden su içeceğiz ama elimizde testi bile yok. O yüzden bu aslında insan nefsinin halini söylüyor. Mustafa Özbağca söylüyorum bunu. Hazreti Pir de büyük bir ihtimalle burada nefsi kastetmiştir.

O yüzden bu şikayet dili, şikayet dili genel olarak nefse aittir. Kadını, erkeği yoktur bunun. Bir kimse kendince şikayet diline sahip ise o kimse nefsine uymuştur. Ama bir kimse çalışma, hamdetme, daha fazla çalışma, daha fazla hamdetme ve bu noktada Allah'tan razı olma diline sahipse o manevidir. Burada yalnız hak ve hukuku gözetmemek yok. Burada zulme baş kaldırmamak değil. Burada hakkını aramamak değil. Böyle algılanmasın. İslam hakkını arar. İslam zulme karşı çıkar. İslam haksızlığa, hukuksuzluğa karşı çıkar. İslam sömürüye karşı çıkar. İslam köleliğe karşı çıkar. Karşı çıkar. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri köleliğe Mekke devrinde bile karşı çıktı. Mekke'de henüz daha İslam'ın başlangıcında Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin mücadele ettiği noktalardan birisi kölelik sistemiydi. Mücadele ettiği noktalardan birisi müşrik sistemdi. Deccaliyetti. Ona geldi. Kureyş kabilesinin reisleri, hangi kadını istiyorsan boşayalım, evliyse sen al. Eğer derdin paraysa gel hazinenin başına otur. Eğer yok derdin yönetimse gel bizi yönet ama şu dininden vazgeç dediler. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin cevabı evrensel, muhteşem: "Bir elime güneşi verseniz, bir elime de ayı verseniz vallahi la ilahe illallah muhammeden resulullah demekten vazgeçmem" dedi. O yüzden nefis şikayet eder. Nefis gözünü yukarı diker. Kim yatta geziniyor, benim bir yatım mı var der. Kimin yazlığı var, benim bir yazlığım mı var der. Nefis hep yazlık alsan ona der ki benim yalım mı var? Yalı alsan ona nefis der ki benim adam mı var! Ada ister. Ada alsan ülke

ister. Nefis ister. Nefis hiçbir zaman, hiçbir zaman sükun etmez. Ne zamana kadar? Bir mürşid-i kamile intisap edinceye kadar. Ettiği de tabi olursa nefis çatır çatır çatlar. Bu sefer o üstada karşı seni düşman etmeye çalışır. O üstada seni düşman eder. Evet. "Bak söylediklerinin hepsi doğru mu? Gördün mü bak kendisini anlatıyor.

Bak gördün mü nasıl koltukta yaşıyor? Altın yıldızlı koltuk. O şöyle yaşıyordur bir de ha! Bakma siz onların öyle konuştuklarına…" Yazıyor, "hocam senin de Audi on milyarlık mı?" Ben yok, "1,5 milyarlık benimki" diyorum. "Yok hocam inanılmaz ya. Bindiğin Audi'yi 7,5 milyara verir misin?" "Çabuk gel" diyorum ben. Delikanlıysan, yiğitsen, adamsan, sözünün eriysen gel yarın satışı vereceğim diyorum. Susuyor. Bir daha yok ortalıkta. Ulan gel bir para kazanalım işte. Gelmiyor. Gelse diyeceğim elhamdülillah. Cenab-ı Hak gönderdi, lütfetti, sattık diyeceğim bin beşyüz liraya. Yok, gelmiyor. Hatta birisine dedim, "Koltuğu satın alır mısın" dedim. Çok beğendin madem." dedim, "Altın yaldızlı görüyorsun." "Kaç para" dedi, "Kaç para verirsin" dedim. Gerçekten ciddi. "Kaç para verirsin" dedim. Sustu. Dedim. "Yavrum sordun ya." Dedim. "Versene bir para koltuğa" dedim. "Hem koltuk benden kurtulsun hem ben koltuktan kurtulayım" dedim. O şimdi kendince pahalı bir şey zannediyor. Dedim bir fiyat ver, üstüne kalacak dedim. Veremedi. Bunlar sözünün eri de değil. Kemalist laik. Kemalistlerin, laiklerin sözüne güvenilir mi? Güvenilmez. Hiç bana sözüne güvenilir bir kemalist denk gelmedi. Allah bizi affetsin. O yüzden nefis hep böyle normalde dertten, yokluktan, ulaşamamaktan, şunu yapamamaktan, bunu yapamaktan hep yakınır. Onun işi hep yakınmaktır. Hep daha fazlasını istemektir. Hep daha fazlasını istemektir. Öyledir nefsin işi. Ve burdan isyan eder nefsin sahibi her şeye. Allah muhafaza eylesin. Evet, devam edeceğiz 2255'ten inşallah. Biraz oraya buraya fazla sataştık herhalde. Bizimki sataşma değil tabi. Benim gördüğüm gerçekler bunlar. Yoksa kimsenin tavuğuyla, yumurtasıyla işimiz yok. Derdimiz Kur'an sünnet. Derdimiz Ümmet-i Muhammed'in kurtulması inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El-fatiha maassalavat. Amin.

23 AĞUSTOS 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

MESNEVİ-İ ŞERİF 2255-2263. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayan ve haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Müslümanların namusuna, kanına, şerefine, haysiyetine, topraklarına, canına zulmediliyorsa, nerede Müslümanlara haksız, hukuksuz davranılıyorsa Cenab-ı Hak hepsinden de o zalimlerin intikamını alsın. Cenab-ı Hak onların başına bir tane zalim tayin etsin. O zalimle onlardan intikamını alsın. Sonra zalimin başına bir kılıç tayin etsin. O kılıçla zalimlerden intikam alsın. Sonra dönsün zalimle o kılıçtan da intikamını alsın. İsrail devletini yerle yeksan eylesin. Destekçilerini de yerle yeksan eylesin. Onların yıkıldığını bizlere göstersin. Bütün Ümmet-i Muhammed'e özgürlük nasip eylesin. Amin. Ecmain. 2255. beyite gelmişiz.

Tabi bu arada Messnevi sohbetine başlarken Erzincan Zakiri Leyla Hanım'a da teşekkür ediyoruz. Sohbetleri o ta başlangıçtan itibaren yazıya döküyordu. O yazıya dökmüş olduklarının hepsini, 2024'e kadar olanları hemen acil, hediye babından yetişsin diye bastırmış kitap olarak. Hoşuma gitti, sevindim. Kendisine ayriyeten özel teşekkür ediyorum inşallah. Biz de onu şimdi az önce istişaresini yaptık. Allah izin verirse inşallah onu bastıttıracağız. Böyle biraz daha üzerinde kitap haline getirip bastıttırılacak inşallah Allah'tan bir şey gelmezse. Hoşuma gitti. Böyle baktım hani amacımız, maksadımız kitap yazmak değil veyahut da kitaplaştırmak değil. Neyi doğru

biliyorsak konuşuyoruz ama böyle insanın gönlüne hoş geldi. Benim gönlüme hoş geldi. Allah iyi etsin inşallah. Amin. Evet, 2255. beyite gelmişiz:

"Gündüzün elbisemiz güneşin ziyası…Geceleyin döşek ve yorganımız ay ışığı. Açlığımızdan değil mi ayı okkalık ekmek sanıp elimizle gökyüzüne saldırıyoruz. Yoksullar bizim yoksulluğumuzdan ve gece gündüz yiyecek düşünmemizden arlanıyorlar. Samiri'nin halktan kaçtığı gibi akraba, yabancı herkes bizden kaçıyor. Birisinden bir avuç mercimek isteyecek olsak bize 'Sus, geber, babalar çıkacasıca!' diyor."

Malum şikayet devam ediyor, geçen haftadan kalan. Geçen hafta da çünkü en son: "Ekmeğimiz yok, katığımız dert ve haset, testimiz yok, suyumuz gözyaşı" diyordu. Normalde tabii bu yoksul bir Arap bedevisinin kocasına olan şikayetleriydi. Ama ben bunu nefse vurmuştum. Malum o bedevi kadın, insanın kendi nefsi demiştim. O nefis şikayete devam ediyor: "Elbisemiz güneşin ziyası, yorganımız ay işığı" diyor. Hani gündüzün elbisemiz güneşin ziyası, geceleyin döşek ve yorganımız ayışığı. Yani fakirlik öyle bir noktaya gelmiş ki o normalde giyecek elbiseleri yok. Aynı zamanda da örtecek yorganları yok. Yani sadece güneşin ışığıyla ısınıyor. Normalde ay ışığı da üstlerini örtüyor. Bu biraz kinaye tabi bu, mecazen normalde dünyada nasipsizlikle alakalı. Yani normalde o kimse mevcut kendi bulunduğu konumdan şikayetçi. O kendinden yukarılara bakınca o kimse, nefis, şikayet ediyor. Kendinden aşağıdakilere baksa nefis şikayet etmeyecek. Çünkü Hz reti Peygamber de sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri hadis-i şerifte insanın gözünü kendinden aşağıdakilere dikmesi gerektiğini söylüyor. Kendinden yukarıdakileri dikmeye kalkarsa nefis hep şikayet ediyor. Çünkü normalde isteğin sonu yok. İstedikçe ister insan. Veyahut da şatafatın, şatahatın sonu yok. Heva ve hevese uymanın sonu yok. Gösterişin sonu yok. Yani o normalde böyle olunca nefis bu noktada dünyalık olarak önüne ne koyarsan koy, önüne ne koyarsan koy o daha da fazlasını isteyecek dahasını isteyecek.

İnsan nefsi çünkü kurgulanırken Cenab-ı Hak tarafından böyle kurgulanmış. Nefis hep daha fazlasını ister. Bunu çevirirseniz eğer bunu terbiye ederseniz manevi olarak da daha fazlasını ister. O manevi yolda yürürken de insanın nefsi daha fazlasını ister. Yani işte şeyhini gördün, Hazreti Peygamberi görmek ister. Hazreti Peygamberi görse Allah'ı görmek ister. İnsan normalde dördüncü makama gelse beşinci makamı ister. Beşe gelse altıyı ister. Yani ister de ister. Çünkü o insan nefsinin isteği hiç bitmez. İster manevi anlamda olsun isterse dünyevi anlamda olsun. Tabi burada hani dünyevi anlamı söylüyor ve diyor ki yani sufice bakış açısına bakılırsa yani o normalde nefis daha fazlasını hep istiyor aslında. Sufi açısından bakılırsa o kimse aslında her sufi çıplaktır. Şimdi bu biraz ağır gelebilir sohbette. Yani

nasıl çıplaktır? Kendi iç alemine döndüğünde o kimse Allah'ın önünde fukaradır. Çünkü ayet-i kerimede: "Hepiniz fukarasınız. Allah ganidir." der. Böyle olunca bir sufi kendisini hiçbir zaman maddi anlamda zengin görmez. Bir sufi hiçbir zaman da manevi anlamda da zengin görmez. Bir sufi terbiyesidir bu. Hiçbir zaman kendisini işte fıkıhta üstat, ilimde üstat, işte ne bileyim sufilikte üstat belli bir makama gelmiş. Bunu sufi bunu böyle düşünmez. Bunu böyle görmez. Yani sufi bu manada maddi olarak da manevi olarak da çıplaktır o. Yani giysisi yoktur. Giysi çünkü makam getirir, mevki getirir, ne bileyim işte belli bir kategori getirir. Ama sufi giysisiz olmalı. Mesela ben şeyhimin üzerinde hiçbir zaman bir şeyh haydarisi görmedim. Bir şeyh cübbesi görmedim.

Şeyh efendi özellikle böyle ben yolun başındaydım daha. Mustafa Efendi, oğlum, bizimki derviş haydarisi dedi. O benim kulağımda kaldı. Sonra Ödemiş'e bizim Hacı Ali abi geldi. Onun Haydarisi Nakib-i Nükebba Haydarisi. Sonradan o Ödemiş'teyken bir de halife haydarisi diktirdi. Onu da gösterdi bana. Dedi ki bu da halife haydarisi dedi. Dedim Şeyh Efendi halifelik verdi mi sana dedim ben. Sustu. Verdi demedi bana. Tabi ben bunu şeyh efendiye inceden sordum. Ali abi halifeniz mi dedim. Değil oğlum dedi. Bunu sorduktan sonra zaten dedi ki ona biraz para harcat oğlum, cömert olsun dedi. Para harcaması lazım onun dedi. Cömert olması lazım. Para harcat dedi. Efendim ben nasıl para harcatayım ona dedim. Mesela dedi, de ki dedi bugün yemekler senden. Diyemem efendim kimseye ben böyle dedim. Ondan sonra de de dedi. İyi emredersiniz dedim. Dedim hacı abi bu cuma yemekler senden dedim. Tamam dedi. Gittik köfteciye yemeği yedik. Ondan sonra kak lan öde dedi bana. Kalktım ödedim ben şimdi. Ne oldu dedi. Olmadı efendim dedim. Yapamadık biz, böyle şey olmadı dedik. Şimdi derviş; dervişlik açısından baktığımızda, sufilik açısından baktığımızda hiçbir şeyin ustası, hiçbir şeyin üstadı, hiçbir şeyin alimi değildir. Bir sufi dilinden: 'Ben şöyle şeyhim, ben şöyle mürşid-i kâmilim, ben şöyle dervişim, ben şöyle alimim, ben şöyle bu işleri bilirim…'Bu normal şartlarda sufi dili değildir. Sufi dili der ki, biz hep talibiz. Öğrenmeye talibiz. Hep öğreneceğiz biz. Hep beraber öğreneceğiz. Hep beraber. Hatta şeyh efendi biz biliyor muyuz derdi. Allah rahmet eylesin. O yüzden sufi Allah önünde çıplaktır. Maneviyat önünde de çıplaktır. Kendinde bir şey görmez. Ama nefsine uyan bir kimse ne kadar alim olduğunu, ne kadar iyi olduğunu, ne kadar büyük şeyh olduğunu, zamanın piri olduğunu, zamanın kutbu olduğunu söyler. Ondan daha fazla alim yoktur. Ondan daha fazla ilim ehli yoktur. Ondan daha fazla dervişliği bilen yoktur. Sufiliği bilen yoktur. Yoktur da yoktur da

yoktur da…O her şeyin zirvesindedir. Öyle insanlar Allah muhafaza eylesin onlardan uzak durun kaçın.

Bir kimse manevi olarak kendinde çok büyük özellikler olduğunu söylüyorsa, 'oooo ona ne rüyalar gösteriliyor.' Hani dervişler arasında böyle muhabbet olur: 'Bana ertesi gün olacak olan şeyler gösteriliyor. Yani seninle alakalı da bir şey olsaydı o da gösterilirdi…' Onun o kadar maneviyatı çok ki ona her şey gösteriliyor! Anlatır dervişler, böyle güzel muhabbettir bu. Böyle dervişlerin arasında işte hatta kimisi hafiften böyle gözünü yumar, böyle kafasını kalbine doğru saklar. Hani böyle şey yapar, eğer. Ondan sonra o, o esnada bir ilham bekliyor. O esnada ötelerden bir haber bekliyor. Tabi! Ben böyle bir şey olunca bir melami var ya hani hikayesi. Koşa koşa gelmiş melami dervişi şeyhine demiş, efendim filanca şeyh efendi peygamberliğini ilan etti demiş. O böyle bir kalbine yaslanmış. Biz azimüşan öyle bir peygamber ilan etmedik daha demiş. Şimdi dervişin çıkacağı son nokta bu, gideceği yani. Böyle düştü mü hal anlatmaya, rüya anlatmaya, ona bir hata yapsa ona söylerler. O bir günah işlese ona ikaz ederler. Tabi! İkaz gelmediyse o haklıdır. Rüyasında görmediyse hatalı olduğunu o haklıdır. Hele karı koca dervişse yandı keten helva. Herkes o gece şey tecelliyat bekliyor. Yani tartışmışlar, öbürkü bir de diyor bana, "Efendim ben sabaha kadar bir ikaz görmedim." dedi. Kadına döndüm. Bak dedim, "Bir ikaz görmemiş o hani. Sen gördün mü?" Vallahi efendim ben de bir şey görmedim dedi. Bunların ikisi de ikaz görmemişler. İkisi de haklı olduğunu söylüyorlar. Siz ikiniz de batmışsınız dedim. Nasıl dedi erkek. Dedim yani normalde eğer batmamış olsaydınız size bir ikaz gelirdi. İkaz gelmediyse siz yerle birsiniz dedim. Batmışsınız. Dedim size ikaz mikaz gelmiyor. Demek ki dedim siz emmareye düşmüşsünüz. Emmaredeki insana ikaz gelmez dedim. Nereden gelsin dedim.

Bunlar tabi arkalarına bakmadan gittiler. Dedim sarmaşın, dolaşın, barışın. Siz böyle dedim birbiriniz için ikaz beklerken dedim ömür geçip gidecek dedim, boşanacaksınız sonra dedim. Onlar evet, baba derviş ya ikaz bekliyorlar. Allah muhafaza eylesin. Dervişler arasında muhteşemdir bu. 'Ayı ekmek sanıp göğe saldırmak.' Yani açlık o kadar başlarına vurmuş ki hani şimdi Gazze'den enstanteneler görüyoruz ya bunlar, buradaki anlatılan şey yani Gazze'yi aratmaz. Hani Gazze'de çanaklar, çömlekler, yemek, ekmek hiçbir şey yok şu anda. E bir de işte filanca yerde dağıtım yapılacak diyorlar. Bütün millet aç günlerdir. Herkes oraya koşuşturuyor. Koşuşturunca o namussuz, şerefsiz, haysiyetsiz, kanı bozuk, südü bozuk, insanlıktan nasibini almamış, hayvandan daha aşağı mahluk olan İsrailliler onları bombalıyor ve İslam ülkeleri de kınıyorlar çok yüksek derecede. Toplanıyorlar,

yiyorlar, içiyorlar, yüksek dereceden kınıyorlar, dağılıyorlar. Ben bazen diyorum, bu kadar yüksek dereceden kınamayın. Başınıza bir iş gelecek sonra diyorum. Tabi yüksek dereceden kınanınca onların da gücüne gider şimdi. Gücüne gidince de bunların bir şeylerini açık leyıverirler. Eyvah ki eyvah ya. Mossadın elinde ne o Epstein bilmem ne ıvır zıvır kol geziyor ya ortalıkta. E o siyonistler boş durmazlar. Mossad boş durmaz. O ülke liderlerinin bir açığını, bir şeysini bulmuştur o, zaten o Netanyahu açıkça söyledi. Dedi ki, "Oturun oturduğunuz yerde bir açıklarsam" dedi, "koluklarınızı kaybedersiniz" dedi. Herkes sustu, oturdu, o sözü yuttu. Hani dünya liderleri, Müslüman dünyanın Müslüman halkı Müslüman olan liderler bu sözü yuttu. birisi şunu diyemedi, açıkla ne açıklayacaksan diyemedi. Yani bütün halkı Müslüman olan o devlet başkanlarını tehdit etti resmen. Haberlerde öyle okudum. Dedi ki, "Oturun oturduğunuz yerde. Sizin hakkınızda" dedi, "bazı şeyler açıklarsam koltuklarınızda oturamazsınız" dedi. Artık ne varsa elinde Mossadın. Yani İslam ülkelerinin yani halkı Müslüman olan devlet başkanlarının demek ki açık olan bir halleri var. Bir durumları var. O durumlar da o haller de Mossad'ın elinde. O yüzden onlar da ne yapıyorlar? Konuşamıyorlar. bir şey yapamıyorlar. Aynı şey alimler için de geçerli. Aynı şey şeyhler için de geçerli. Yani Türkiye'deki cemaat liderleriyle alakalı Mossad'ın elinde ne var bilmiyoruz ki. Hocayız, alimiz, şeyhiz diye dolaşanlarla alakalı Mossad'ın elinde ne var bilmiyoruz ki. Yoksa bu uyku, bu gaflet, bu böyle konuşmama, hakkı haykırmama, ayetleri, hadisleri eğip bükme, meseleleri eğip bükme nereden geliyor bilmiyoruz. Allah muhafaza eylesin.

İşte öyle bir açlık ki nefis diyor ki ondan sonra bu diyor "ayı ekmek sanıp biz göğe saldırıyoruz." Yani normalde o kadar açlar ve normalde acıkınca ayı ekmek gibi görüyor. Bir kimse neye ihtiyaç duyuyorsa, neye ihtiyaç duyuyorsa onu görür hep. İhtiyaç gördüğü bir şeyin kölesi olur. İnsanoğlu öyle bir şeydir. Yani o en üst seviyede telefon alması lazım. Onu ihtiyaç görür, onun kölesi olur. Aylarca onu taksitle ödeyeceğim diye uğraşır. Altı üstü telefon; görüşecek, telefon açacak. Onun kölesi olur. Kimisi işte en son kreasyona sahip olması lazım. Moda olarak giymesi lazım. Onun kölesi olur o. Gidecek, adamın neresi erkek bilmiyorum. Daracık pantolonlar, daracık üzerine gömlekler veyahut da şimdi erkekler de başladı soyunmaya. Yani o moda çıplaklık şimdi. Erkekler de çıplak dolaşıyorlar. Kadınlar zaten çığırını aştı. Yani teşhircilik moda oldu. Halbuki o teşhirciliğe düşenler, modayı takip edenler, modacı olanların hepsi de psikolojik vakadır. Hepsi de. Bir kimse moda düşkünüyse psikolojik vakadır o. Herkes dar giyinirken o da dar giyinecek. Herkes bir tarafını açarken o da açacak. Gerçekten psikolojik olarak rahatsızlıktır bu veyahut da o kimse işte telefon çıkacak önce o alacak.

Hani gösteriyor ya haberlerde, sıraya giriyor insanlar. Sabah saat dörtte üçte, ikide, birde…Neymiş de iPhone'un yeni modeli çıkmış. Önce onu alacaklarmış. Sıradalar. Hepsi de psikolojik rahatsız. Hepsi de. Yani şu anda dünya üzerinde gerçek hastalık bu. Hani bu bir teknoloji hastalığı değil. Bu marka bağımlısı. Yeni telefon onda olacak. Yeni bilgisayar onda olacak. Her şey onda olacak. Ve bunun açlığını yaşayınca o kimse onun kölesi oluyor. Normalde neye ihtiyaç duyuyorsanız onun kölesisiniz. Kur'an sünnet dairesinde bakarsanız o zaman meseleyi kurtarırsınız. Nedir? Bana giyinmek için bir gömlek lazım, bir pantolon lazım. E dar giyemem. Bu İslam adabına aykırı, erkek olarak söylüyorum. Erkeğin de vücut hatları belli olmayacak. Sadece kadınla alakalı değil ki bu. Şimdi erkeklerin de vücut hatları meydanda. Bu da caiz değil. Haram. Erkekler daracık pantolon hepsi de meydanda. Hatta bir de düşük kemer olursa ondan sonra cumada orda burda arkası görünüyor. Erkeklerin bildiğiniz arkası görünüyor. Erkekler de daracık gömlek giyiyorlar, patlıyor. Hele bir de göbekliler giyiyor ya onu. Ya giyme ya, giyme! Göbeğin patlıyor işte. Kadınlar da aynı. Giymeyin ya. Göbeğiniz var giymeyin daracık bir şey, likralı bir şey giymeyin. Giyorlar! Allah muhafaza eylesin. Onu ihtiyaç görüyor çünkü. Herkes onu giyiyor, o da onu giyecek. Herkes onu yiyor ya, o da yiyecek onu. İhtiyaç görüyor. Bu büyük bir hastalık. Bu da nefsin hastalıktır. Allah muhafaza eylesin. O yüzden nefis her şeye el uzatmak ister. Her şeye ve her şeyin kendisinin olmasını ister. Nefis öyle bir şeydir. Burada da üstat diyor ki Hazreti Mevlana ondan sonra, insan diyor nefsine uydu mu elini göğe uzatır. Yani aya ulaşacak ayı bile ekmek zanneder.

"Yoksullar bile bizden utanıyor." Yani o kimsenin sefaletini görünce, o kimsenin o yokluğunu görünce yoksullar bile ondan normalde işte acıyorlar ona ve uzaklaşıyorlar. Bu bizden bir şey isteyecek muhakkak diyorlar. O yüzden normalde sufice bakılırsa meseleye gerçek fakirlik öyle bir şeydir ki gerçek fakirlik o bir sufinin öyle bir hali vardır ki sufi o fakirliği zenginliğin içinde olsa dahi etrafında her şey var olsa dahi o yokluk içinde yokluk yaşar. Varlık içinde yokluk yaşamak herkesin işidir. Varlık içinde yokluk yaşar o. Varlık içinde yokluk yaşamak nedir? Vardır harcamıyordur. Her şeye ihtiyacını görebilir. Vardır. Onun yokluğu varlık içinde yokluk yaşamak. O hani o da bir nefis terbiyesidir. Ama asıl nefis terbiyesi. O kimse varlığın içinde olsa dahi yokluğun içinde yokluk yaşaması lazım. Yokluğun içinde yokluk yaşarsa o zaman 'el-fakri' olur. Öbür türlü o kimse gerçek fakrı yaşayamaz. Sufiler için fakirliği, fakrı yaşamak yani elini attığını alıyorsun. Alma kardeşim. Elini attığını harcıyorsun. Harcama. Sen nefsini terbiye et. Aylık ne kadar eline geçti? 20.000 lirayı. 20.000 lirayı da ayın sonunda harcıyorsan

sen nefsine uydun. Aylık ne kadar? 10 lira. 10 lirayı da sen harcıyorsan nefsine uydun. Evet. Sen o elini attığını böyle hemen sahip olmaya çalışma. Nefsine vur biraz. Nefsini terbiye et. Nefsini terbiye et. Gitme kafeye, oraya, buraya. Nefsini terbiye et. Alma ikide birde kendine kıyafet. Nefsini terbiye et. Oraya buraya harcama parayı. Nefsini terbiye et. Bak nefsini terbiye et. O fakrı yaşa. Millet ne der diye düşünme. Millet ne diyorsa desin. Millet der hep zaten. Peygamberlerin arkasından konuşmuşlar. Peygamberleri eleştirmişler bu insanoğlu, nefsine uydu mu Allah'ı bile eleştiriyor, kitabı bile eleştiriyor. Koca profesör ne diyor? Bu Allah'ın ayeti olamaz diyor. Bitti. İnsan nefsine uydu mu eleştirmeyeceği bir şey yoktur. Nefsine uydu mu onun, insanın konuşmayacağı bir şey yoktur.

Allah'a iftira atıyor insan. Peygambere iftira atıyor insan. Üstadlara, şeyhlere, dervişlere iftira atıyor insanoğlu. Kendi eşine iftira atıyor. Kendi çocuğuna iftira atıyor. Kendi annesine, babasına iftira atıyor. İnsanın sözü, lafı bitmez. Bitmez. Herkes bir laf söyler. Sen kendi nefsine bak. Nefsini terbiye et. Sen herkesin güldüğü yerde sen ağla. Herkesin rahat ettiği yerde sen zorluğu yaşa. Sen herkes bolluktayken sen sıkıntıyı yaşa. Sıkıntıyı gör sen. Neden? Herkes sıkıntıya düştüğünde sen bolluğu yaşayacaksın çünkü. Hiçbir kimsenin hayatı tek düze gitmez. Sen sıkıntı varmış gibi yaşa. Sen sıkıntı olunca herkes zaten çökecek. Sen, sende değişmeyecek bir şey. Sen günün zengini olacaksın. Ama bizi öyle alıştırmıyorlar. Bize sufilik terbiyesi vermiyorlar. Bize kapitalizmin bir de çarpık kapitalizmin terbiyesi veriliyor. Evlerde, çocuklarda, sokaklarda, devlette her yerde israf var. Devlet israf ediyor. Aileler israf ediyor. İşletmeler israf ediyor. Kadın, erkek, çocuk, herkes israf ediyor. İsrafın içinde yaşıyor şu anda insanlar ve borçlanaraktan israf ediyorlar. Borçlanaraktan! Herkesin elinde birer tane plastik var. Borcu bitmiyor hiç kimsenin. Bir tane de olsa iyi. Bir, iki, üç, dört, brş, altı…Plastikleri taşımak için bir de cüzdan veriyorlar sana. Adam bir açıyor böyle, kitap açar gibi altı, yedi tane ne o şey var, kredi kartı var. Dervişte gördüm. Dedim oğlum lan ben de dedim düne kadar kredi kartı yoktu. Banka göndermiş, buzağılı inek gibi arkamıza baktık neden gönderdi diye. Savaş'ı aradım. Savaş neden gönderdiler acaba bana dedim kredi kartını. Savaş dedi ya normal bir şey dedi. Emekli maaşın oraya yatıyor, işte şöyle işte böyle, şudur budur…Yani adamlar bir de kendiliğinden arttırıyorlar limiti. Limit arttırıyor. Yani millette dolu mu? Dolu. Harcıyor. Ya sen ödeyeceksin. Sonra onun o kredi kartını tak gitsin öbürküne, öbür kredi kartını tak gitsin öbürküne. Ya harcama. Harcama ya, olmayı versin. Yemeyiver, içmeyiver, geymeyiver ya. Olmasın sende ya. Sende olunca bir şey mi level mi atlayacaksın, makam mı atlayacaksın, nefis meratiplerini mi geçeceksin? Yok.

O yüzden ama o normalde yani insanların önünde masaya atacak ya. iPhone'u atacak, arabanın markasını atacak masanın üstüne. Tabi! Sonra onun bir de selfiesini çekecek, fotoğrafını çekecek, paylaşacak Instagram'da orda burda. Yemek yedi, filanca yerdeyiz, bunu da atacak. Yapacak! Nefis onu istiyor çünkü. O yüzden normalde oysa sufi yokluk içerisinde yokluğu yaşamalı ve kendini herhangi bir yerde görmemeli ve nefis onu bir yerde görürken onu durdurmalı. Nefis terbiyesi yapmalı. Nefis o işte gömleğin iyisini isteyecek, pantolonun iyisini isteyecek, modasını isteyecek. Ona diyecek ki: "Dur, bu moda olabilir. Bu Kur'an ve sünnete uygun mu? Bu kıyafet Kur'an ve sünnete uygun mu?" Sen erkeksin diye çok afedersin senin arkan tabak gibi meydana mı çıkacak? Yok böyle bir şey. E sen erkeksin diye daracık giymeyeceksin. Erkek sen erkeksin, sen normalde kısacık şortla çıkmayacaksın meydana. Yanında, daha bugün bayan dersinden çıktım. Yanındaki kadın feraceli. Feraceli; artık eşi midir, ablası mıdır bilemeyeceğim ama erkekte dizinin üstünde, dizinin altında değil dizinin üstünde şort var. Kadın feraceli, adamda dizinin üstünde şort var. Öyle çıkmış. Ya bu insanlara anneler, babalar, kardeşler, eşler acaba hiç mi anlatmıyorlar bu insanlara? Hiç mi sözlerini geçiremiyorlar? Ya adamın hanımı yanında yarı çıplak dolaşıyor. Sokakta yürümeye utanıyor insan. Sokakta yürümeye utanıyor insan. Rabbim muhafaza eylesin. Amin. Evet. O yüzden sufiler şöhrete düşmeden, şatafata düşmeden, şataata düşmeden fakrın içerisinde fakrı yaşarlar. Allah bizi onlardan eylesin.

"Samiri'den kaçıldığı gibi bizden kaçıyorlar. Samiri kimdi? Musa Aleyhisselam. Turu Sina'ya gidince Samiri altınların hepsini eritti, altınlardan bir tane buzağı yaptırdı. O buzağıyı da normalde insanların önüne getirdi. O buzağıdan da şeytan bir ses çıkardı ve Musa'nın kavmi Musa Turî Sina'dayken Samiri'nin yaptığı buzağıyı ilah edindiler. Çünkü insanlar nefis olarak putları ilah edinmeye meyillidir. Gerçek dinden, dinin hakikatinden insanlar uzak durmak isterler. Nefisleri bunu kabul etmez. Nefis hakikatten insanı uzaklaştırmak ister. O yüzden ayet-i kerimelerde 'sizin çok azınız iman etmiştir' der. Müslümanlar çok değildir hiçbir zaman. Adem'den itibaren hep azınlıktadırlar. Heva ve hevesine uyanlar, heva ve hevesini ilah edinenler dünya üzerinde hep çoğunluktadır. Hiçbir zaman inananlar çoğunluğu yakalayamamışlardır. Bu ancak ahir zamanın son diliminde Mehdi alaresul zuhur edince yaşanacak. Öbür türlü Müslümanlar hep az. İşte Musa aleyhisselam da Turî Sina'ya kırk gün çünkü orda halvet etti tabiri caizse, erbain çıkardı. Kırk gün erbaindir. O yüzden erbain de Musa Aleyhisselam'ın sünnetinden gelir. Sufilerin bir kısmında bu terbiye sistemi vardır. Dervişlere kırk günlük erbain çıkarttırırlar. Bizim dergahımızda yoktur.

Biz normalde sünnet-i seniyye neyse biz ona tabi oluruz. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri Ramazan'ın ilk zamanlarda ilk on gününde sonra orta on günde en son Ramazanın son on gününde itikafa girdi ve ölünceye kadar son on gün itikafta devam etti. Bizim için itikaf son on gündür, ramazanın içerisinde on gündür. Biz on bir gün yapmayız ama o kimse itikafa normalde girer, ne yaşayacaksa yaşar. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri de bir de Muharremde on gün itikafa girmiştir. Ondan sonra onun da itikafı bozar, eşlerden bazıları gelirler mescidin içerisine çadır kurup onlar da itikafa niyet edince Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem bunlara ne oluyor der. kendi itikafını terk eder. O sene, terk ettiği sene de Muharremde itikafa girer.

O yüzden bir kimse Ramazan'da itikafı terk ederse Muharremde kaza etmesi, Muharremde kaza etmesi evladır. Çünkü olur, insan itikafı terk etmek zorunda kalabilir. Şeriaten çok önemli bir mesele olur. O yüzden itikaftan çıkmak, itikafı terk etmek zorunda kalabilir. Öyle olunca da o kimse Muharremde itikafı ne yapar? İade eder. İşte 'Samiri'den kaçıldığı gibi bizden kaçıyorlar.' Sonra Musa Aleyhisselam normalde Turî Sina'dan döndü. Dönünce halkının Samiri'nin yapmış olduğu o buzağıya tapındığını duyunca hatta o sinirle elindeki levhaları yere çarptı. Taha 85: "Doğrusu biz senden sonra kavmini sınadı ve Samiri de onları saptırdı." Ne yaptı Samiri? O normalde halkı saptırdı. Musa kavmine kızgın ve üzgün olarak döndü ve: "Ey Kavmim! Rabbiniz size güzel bir vaatte bulunmadı mı?Uzun bir zaman mı geçti aradan. Yoksa Rabbinizin gazabına uğramak istediniz de mi bana verdiğiniz sözden caydınız?" dedi. 85'ten 97'ye kadar ve böyle olunca halk Samiri'den iğrendi. Sen bizi sapkınlığa gönderdin, sen bizi sapkınlığa sevk ettin deyip ondan selamı sabahı kestiler. O yüzden o kimse artık öyle bir zillet halini yaşıyor ki onları normalde artık fukaralar dahi ondan kaçıyor. Şimdi derviş de bazen zaman zaman başına böyle sıkıntılı zamanlar gelir bazen fukara halleri olur, diğer dervişler aman benden bir şey ister diye ondan kaçarlar. Mesela fukaradan insanlar uzaklaşırlar, bir şey isteyecek diye veya iflas eden bir kimseden uzaklaşırlar, bizden bir şey ister diye. Normalde kaçarlar bazen insanlar kötü ahlaklılardan da kaçar. Sert tabiatlı olanlardan da kaçar. Bazen insanlar o derviş dahi olsa kaçar ondan. O sert tabiatlıdır. Olur olmaz konuşuyordur. Olur olmaz birilerine böyle sert davranıyordur. Millet onu ne çeksin? Ondan da uzaklaşır veya cimrilerden uzaklaşır insanlar.

O kimse cimridir, Cenab-ı Hak onun etrafında kimseyi tutmaz. Allah cimrileri sevmez. Cimrileri sevmeyince cimrilerin etrafında da hiç kimse olmaz, kalmaz. Sert tabiatlıları Allah sevmez. Onların etrafında da hiç

kimse olmaz. Onlar da kendi kendilerini avuturlar: 'Ben doğruyu söylüyorum. O yüzden hiç kimse etrafımda yok veyahut da ben iyiyim aslında işte hiç kimse benim etrafımda yok.' Yok öyle değil. Doğru değil o. Cenab-ı Hak peygamberine diyor ki eğer sen yumuşak huylu olmasaydın sert ve kaba olsaydın senin etrafında hiç kimse durmazdı. diyor. Bakın, peygamber olmasına rağmen sen sert ve kaba olsaydın senin etrafında hiç kimse olmazdı. O yüzden sert ve kaba olan insanların etrafında hiç kimse durmaz. Cimrilerin etrafında hiç kimse durmaz. İkide birde etrafını eleştiren insanların etrafında kimse olmaz. Dili sivri olanların etrafında kimse olmaz. bağırıp çağıran insanlara böyle deli danalar gibi bir şey yapıyormuş gibi bağırıp çağıran insanların etrafında kimse olmaz. Ama onlara sorsan onlar çok iyi insan. Onlara sorsan onlar çok iyi biliyor her şeyi. Bir biliyorlar bir biliyorlar bir biliyorlar, bildiklerinden Uludağ yıkılır! Öyle biliyorlar. Bunlar normalde bir sufi topluluğun içerisinde de uzun nefesli bunlar olmazlar. Sonra onlar çok biliyor ya. Yani normalde işte çok bildiklerinden dolayı işte üstada, zakire, görevlilere boyuna akıl vermeye kalkarlar. Ne bileyim işte onların söylediklerini kesmeye çalışırlar, düzeltmeye çalışırlar gibi. Allah muhafaza eylesin. O yüzden normalde bir tek fakirlerden kibirliler kaçar, cimriler kaçar, kendince o ben bunlarla beraber mi olacağım diyen müşrik kafalılar kaçar. Çünkü müşrikler öyle yapmıştı. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin huzurundayken işte birkaç fukara derviş sahabe gelince hani biz bunların yanında mı konuşacağız? Biz bunlarla konuşmaya layık değiliz." deyip yüzünü ekşittiler. Yüzlerini ekşittiler. Rabbim bizi onlardan eylemesin inşallah. Amin.

"Mercimek istesek hakaret görüyoruz." Yani normalde bir lokmalık bir şey istese o kimse yani karnım aç dese işte hakaret yiyor. Hoş şimdi bugünün dilencilerinin hangisinin ihtiyacı var hangisinin ihtiyacı yok bunu da bilmek mümkün değil. Dilenci diyorsunuz adamın üzerinden yüz bin lira para çıkıyor. Dilenci diyenin dört katlı, beş katlı evi çıkıyor. Normalde işte Eskişehir'de oturuyorsa Bursa'da dileniyor. İşe gelir gibi sabahleyin otobüse biniyor geliyor, Bursa'da dileniyor. Akşam olunca işten çıkmış gibi tekrar otobüse biniyor gidiyor Eskişehir'e. Eskişehir'de dört beş katlı binası var. Dükkanı var kirada. Şusu var, busu var…Tabi eşi bile bilmiyor dilendiğini. Eşi çocukları bile bilmiyor. O işim var deyip çıkıyor her sabah. Arabası marabası da var. Dedim ne yapıyorsun? Hani öyle ya. E ne olacak hocam dedi. Geliyorum dedi Bursa'ya dedi. Arabayı bir yere park ediyorum dedi. Arabanın içerisinde kılık kıyafeti de var. Fukara kıyafeti. Arabada değiştiriyor. Dedim sen de benim gibi yapıyorsun o zaman. Nasıl dedi. Ben de yola çıkacağım zaman yol kıyafeti var dedim. Açıyorum dedim ütülü pantolonu

dedim gömleği, dedim sohbete gideceğim zaman arabanın arkasını, değiştiriyorum. Aynı hocam benimki de aynı dedi. Benle aynı o da. Bana bir de öyle anlatıyor. Aynıyız hocam biz ikimiz de diyor. Vallahi aynıyız dedim. Sıkıntı yok ama ben dilenmiyorum dedim. Aramızdaki fark bu dedim. Bu kaldı. O dileniyor. Hani ben diyor halim vaktim yerinde hocam benim diyor. E dedim ne yapmaya dileniyorsun, ya hocam diyor duramıyorum ki. Meslek bu diyor. Yıllardan beri diyor meslek bu.

Çocuklarını okutmuş birkaç tanesini evlendirmiş. Tabi dedim merak etmiyorlar mı? Senin dükkanın nerede? İşin nerede? E diyorlar dedi. Siz benim işime karışmayın diyormuş. Bir gün büyük oğlu tutmuş ya ne yapıyorsun demiş ya seni takip edemiyoruz demiş. Ne takip edeceksin lan sen beni demiş. Bir de küfretmiş ona. Demiş okuttum önünde işin var, evlendirdim altında arabam var demiş. Lan sen benim işimi ne yapacaksın demiş. Dedim harikasın ya. Söyleyecek bir laf yok. E şimdi normalde hani biz şimdi isteyene verelim de nasıl verelim? verecek olduğumuz bazen bizden zengin. Bana soruyorlar diyorum ki ben vermiyorum diyorum. Yani o sünneti işleyemiyorum ben diyorum. Benim verecek olduğum yerler var diyorum. Ne uğraşayım başkasınla diyorum. Öyle deyince duruyorlar. Yani yok çünkü o hani ama hani insanlar genel olarak isteyene hor hakir bakar. Cenab-ı Hak da istemeyin diyor zaten. Çok naçar kalırsanız temiz yüzlülerden isteyin diyor. İstemek yok İslam'da. E istiyorsa da temiz yüzlülerden isteyecek çok naçar kalırsa. Ama öbür türlü normalde o kimse önüne gelenden istiyorsa bir şeyler veya andırıyorsa dileniyor o. Sufilikte de dilenmek yoktur.

Sufi dilenmez. Bunu anlatıyorum derslerde ya hani Ulu Cami'de yassıyı kıldım dışarı çıktım, böyle birisi geldi. Selamünaleyküm. Aleykümselam. Benim bana dedi biraz yardım eder misin? Sana dua edeyim dedi. Ondan sonra dedim hayırdır? Böyle şey yapınca dedi ki üstadım beni seyahate çıkardı dedi. E dedim? Ben dedi Allah için seyahatteyim yani dedi. Bizim dedim üstadımızın üstadının üstadının üstadını da üstat seyahate çıkarmış. Demiş ki dedim verirlerse yiyeceksin vermezlerse istemeyeceksin. Yatırırlarsa yatacaksın yatırmazlarsa yatmayacaksın demiş. Kimseden bir şey istemeyeceksin demiş dedim. Bu böyle durdu şimdi hani bana maval okuma gibisinden. Aa baktım böyle şey bilgiçlik tasıyor. Bak bunun adabı ne biliyor musun dedim. Ne dedi? Nerede senin üstadın dedim. "Samsun'da." dedi. Ben şimdi Samsun'a döndürdüm bunu. Omuzlarından tuttum. Arkasına geçtim. Şimdi aç ellerini dedim. Seni seyahate çıkarını vesile ederekten iste dedim. Nasıl dedi? Seni seyahate çıkarmış ya üstadın dedim. Evet. Sen dedim şimdi Samsun'a doğru döneceksin. Diyeceksin ki dedim ya Rabbi üstadımı vesile ettim. Beni seyahate çıkaran o. Açsan diyeceksin ki dedim beni doyur. Böyle

bir şey mi olur ya? Deli deli konuşuyorsun dedi. Ben deliyim zaten dedim. Bunu böyle yap. Gerçekten ihtiyacın var ise merak etme dedim. Senin ihtiyacın görülür ama dedim senin ne üstadına inancın var ne Allah'a dedim. Sen başkasının elindekine güveniyorsun." dedim.

Başkasının elindekine güvenen insanın imanı kemale ermemiştir. Altını çizeyim. Başkasının elinin altındakine güvenen bir kimsenin imanı kemale ermemiştir. O dilencidir. Sufi ise dilenmez. Sufi dilenmez. Öyle olunca hani burada nefis mercimek istiyor, hakaret görüyor ama normalde mercimek görüp de hakaret görmesi nefse ait. Sen nefsine uyarsan hakaret görürsün. Sen nefsine uyarsan sen zelil olursun. Sen nefsine uyarsan sen Allah'ın önünde, peygamberin önünde, üstadının, maneviyatın önünde ve insanların önünde zelil olursun. Nefsine uyma. Heva hevesine uyma. Heva hevesini ilah edinme. Sen azizken zelil olursun. Zelil olursun! Sonra dersin ki Allah beni zelil etti. Allah seni neden zelil etsin? Zelilliği sen istedin. Edebe mugayyir sen davrandın. Edebin dışına sen çıktın. Sen haddi aştın. Sen çizgiyi açtın. E Cenab-ı Hak'tan zelilliği sen istedin.

O yüzden hani derviş bu noktada kendince hiçbir şey istemez ve onu da andırmaz. İsterse nefsine uymuş olur ve kendisini zehlil eder. Allah muhafaza eylesin. Ayriiyetten hor hakir görmemek lazım, bu da zahiren. Nir fukarayı hor hakir görmemek lazım. Hani ayet-i kerime var ya 'yetimi ezme', ayet-i kerimedir bu yetimi ezme. Hani hatta ayet-i kerimenin devamı vardır: 'Yetimi ezme. Dilenceyi de azarlama.' Yani isteyeni, dileneni de azarlama. Bu ayettir. Bu işin şer'i tarafıdır. Sen isteğeni normalde ne yaparsın? Azarlayamazsın. Yetimi ezemezsin. Yetime yardım edeceksin daha. Dilenciyi azarlama. Vermiyorsan verme. Kimisi kızıyor, bağırıyor, çağırıyor. Allah muhafaza eylesin. O şey değil ve o kimse biri ondan isteyen bir şey olursa o kimse kendince iç aleminde Cenab-ı Hakk'ın kendisine bahşettiği nimetler için hamdedecek. Birisi bir şeye ihtiyaç görüyor, o sende var. Öyle değil mi? O sende varsa sen Allah'a çok hamdet. Allah'ı çok zikret. De ki: "Ya Rabbi, sen beni bu nimetin içerisine koymuşsun. Bu nimetle beni nimetlendirmişsin. Bu lütufla bana ikram etmişsin. Sana hamdediyorum." O sufi bunu gördüğü zaman hani bunu gördüğü zaman Allah'a olan zikrini hamdini arttıracak ve diyecek ki Cenab-ı Hakk'a hamdu sena olsun. Cenab-ı Hak bana lütfetmiş, ikram etmiş, ihsan etmiş, sana vermiş herhangi bir şey. Sen de onu ihtiyaç olarak görmüyorsun ama bir başkası işte ihtiyaç olarak görüyor. O, örnekliyorum, o ekmeğe muhtaç. Sende ekmek var. Hamdet, sen neden bende pasta yok diye sızlanma? E bir başkası pasta istiyor senden. Sende tatlısı var. Allah'a hamdet. De ki: "Ya Rabbi, sen bunu nimetin içerisinde yüzdürüyorsun." Çünkü hani yetimi gördün. Yetimi görünce

ya Rabbi beni anasız babasız bırakmamışsın. Ben yetim kalmamışım. Sana hamdediyorum de. O yetim çünkü bir şeye ulaşamıyor. Bir şeye yetişemiyor. Ya annesi yok ya babası yok.

Kimisi anneli babalı yetimdir. Kimisinin zahiren anası babası vardır ama yetimdir. Nasıl analı babalı yetimdir? Yani o çocuk onların değil sanki. Ne ilgilenirler, ne uğraşırlar, ne onla herhangi bir diyalog kurarlar, ne onun eksiğine gediğine bakarlar. Yani doğurmuş atmış, bitti. Analı babalı yetimdir kimisi. Gerçekten içler acısı birşeydir. Bazen insanlar analı babalı yetim olur. Annesi babası olmasına rağmen anne baba ayrılır. Nefislerine uyarlar. Bir boşanırlar. Çocuk bir ona gider bir ona gider. Dağılmış aile olur. Çocuk ne annesini anne gibi bilir ne babasını baba gibi bilir. Hiç nefsine uyarlar, kimisi üç kuruştan, kimisi beş kuruştan. Nefislerine uyuyup evet, evliliklerini bozarlar. Bozarlar! Nefse uyar insan. Yapmayacak olduğu hatayı yapar. İşlemeyecek olduğu işi işler. Nefsine uyar. Ayrılırlar. Ayrılınca nimeti görürler o zaman, eyvah biz ne yaptık derler. Ha bazen dervişlerde de var. Ufak tefek mevzulardan ayrılmaya gidiyorlar. Allah'ım diyorum ya şunlara akıl fikir ver. Yani kimi gerçekten hani ayet-i kerime yetimi ezme der ama analı babalı yetimler var. Analı babalı. Anne babası ilgilenmiyor hiçbir şeyle. Analı babalı yetim. Allah muhafaza eylesin. O yüzden normalde o kimse etrafına baktığında etrafında olmayan bir şey kendisinde var ise Allah'ı çokça zikredecek, hamdedecek. O gözünü Sabancı'ya dikmeyecek. Ha Sabancı'da var bende neden yok? Otur oturduğun yere ya. Haddini bil. Allah muhafaza eylesin. O zenginliğin bir de hesabını vermek var. O paranın bir de hesabını vermek var. Oturduğun evin hesabını vermek var. Bindiğin arabanın hesabını vermek var. Onun hesabı var. Yok zannetmeyin. Oturduklarınız evlerinizin hesabı var. Bindiğiniz arabaların hesabı var. Yazlıklarınızın, kışlıklarınızın, tarlalarınızın, bahçelerinizin hesabı var. Bunların hesabı yok zannetmeyin.

İslam zenginlik karşıtı değil, zenginlik düşmanı da değil. Ama onun hesabı var kardeş. Sen o lüks evinde hiç Zikrullah halakası çevirdin mi? Hiç fukaralara yemek yedirdin mi orada? Sen fukaraları çağırıp orada bir iftar ettirdin mi? Senin arabana kimler biniyor? Senin araban nereye hizmet ediyor? Evin nereye hizmet ediyor? Senin eşyan kime, neye hizmet ediyor? Onların hepsinin de hesabı var ama Müslümanlar bunları unuttu. Laylaylom yaşıyor. Onun var benim neden yok? İyi senin de oldu. Hadi bakalım hesap vermeye hepiniz de. Senin yoktu senin de oldu. Hadi cehenneme el salla. Selamünaleyküm. Ben geliyorum de. Neden? Sen onun hesabını veremezsin ki. Allahu ekber. Namaza duruyor, rüşvet alıyor. E o rüşvetle villa yaptırmış. Nasıl hesabını vereceksin onun? İş takipçiliği yapmış. Caiz mi diye

bir de bana telefon açıyor. Mustafa hocam selamünaleyküm. Aleykümselam. Tanıyamadım sizi. Hocam ben kendimi tanıtmayayım. İyi tanıtma kardeş. Buyurun. Böyle böyle ben iş takip ediyorum da caiz mi? Dedim kendini tanıtmıyorsun, bürokrasidensin o zaman dedim. E işte dedi. Ha dedim namussuzun, şerefsizin, hasiyetsizlerin tekisiniz siz dedim. Kapat telefonu. Ne soruyorsun bana dedim. Rüşvetçinin tekisin sen dedim. Kaldı. Allah'ına, dinine, imanına söyle dedim. Rüşvet yedin mi yemedin mi? Sustu. Kapat telefonu dedim. Kapat. Sen git dedim Diyanetten fetva iste kendine dedim. Sizden için sivri dilli deliler. Benim dilim çok sivri hem dedim. Kapat telefonu dedim. Kapattı. Yani bizi ahir zaman alimi zannediyorlar. Adam rüşvet yiyecek biz de fetvasını vereceğiz! Bir de bir de lafa bak. Hani benim bir de adımı çıkardılar şimdi bu particiler, siyasetçiler, bürokratlar. Sivri dilliymişim ben. Ben yumuşak değilim ki. Ben fikren eşcinsel değilim. Kalben eşcinsel değilim. Benim ruhum sarışın değil. Onlar fikren eşcinsel arıyorlar, fikri eşcinsel, cinsiyetsiz. Her tarafa döner, yanar döner istiyor.

Hani veriyorlar ya fetva şimdi yani mason o Afgani'nin fetvasını veriyorlar. Ne fetvası? Enflasyon miktarı kadar faiz caizdir. İyi. Enflasyon %80, %80'de faiz var. Caizdir veya devletin faizi caizdir. Bunlar böyle mason kafalı. Bunu yaydılar. Böyle muhafazakar kesime de yaydılar bunu. Ben onlara dindar kesim demiyorum artık. Dindar şu; Kur'an'a, sünnete sımsıkı yapışmış. yaşamak için, yaşatmak için mücadele eden dindir. Dindar odur. Öyle her namaz kılan dindar değildir. Her oruç tutan dindar değildir. Her derviş dindar değildir. Yok! Gelmiştir, ders almıştır. Taliptir o. Dindar değildir o. Dindar, Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışıp Kur'an ve sünnetin yaşanması ve yaşatılması için mücadele eden kimsedir dindar. Dindar, orası burası oynayan adam dindar değildir. Aklın, fikri iğdiş edilmiş, aklı fikri tecavüze uğramış, ne idüğü belirsiz aklı fikri. O dindar değildir. Müslümanın Müslümandan faiz alıp vermesini meşru gören, dindar değildir. Değildir. Eşcinseller de Allah'ın yarattığıdır diyen kimse dindar değildir. Biz de onlara hürmet ederiz diyen dindar değildir. Değildir! İstediği kadar namaz kılsın, istediği kadar oruç tutsun o, onun fikri yapısı Kur'an ve sünnete uygun olacak. Fikri yapısı Kur'an ve sünnete uygunsa o dindardır. Namaz kılmış ayetleri inkar ediyor. Namaz kılıyor hadisleri inkar ediyor. Bırak. Namaz kılmayıp da namaz kılmayıp da ayetleri, hadisleri tebliğ eden, onu savunan kimse ondan daha hayırlı. Hiç olmazsa fikri bozuk değil. Ameli yok, fikri sağlam. Öbürkünün fikri bozuk ameli var. Ameli gösterişte kaldı. Münafığın teki o. Ama bizim önümüze dindar olarak koyuyorlar bunları.

Dindar kesim! Ya dindar kesim oynamaz orası burası. Dindar kesim esen rüzgara göre yönelmez akçakavak yaprağı gibi. Dindar diyen bir kimse

bir düdük oturmaz. Dindar dediğin kimse Kur'an ve sünnet düşüncesinden taviz vermez. Yok! Dindar deyince onun akaidi sağlamdır. Akaidi sağlamdır. O Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışıp durur o. Amelde eksikliği vardır. Amelde eksikliği vardır veya o kimse bazı haramları işleyebilir. Ama akaidi, fikri sağlamdır o kimsenin. Öbürkü namaz kılıyor fikri sağlam değil. Rüşvete cevaz veriyor, kayırmaya cevaz veriyor. Ne bileyim içkiye cevaz veriyor, kumara cevaz veriyor. Fuhuşu kendisi kaldırıyor, haramı yasaktan kaldırıyor. Bana ne senin namazından, Kur'anından! Fikri bozuk, akaidi bozuk. Akaidi bozuksa bir kimsenin fikri bozuksa adam kartondan ya, karton bile değil kağıttan. Yırt at kenara. İslam dünyası ne yaşıyorsa fikri bozuklardan yaşıyor. Fikri bozuk. Bu kimse dayatılmış İslam'ı yaşayacağım diye uğraşıyor. Dayatılmış. Ona demişler ki bu kadar yaşayacaksın, bunları söyleyeceksin. Onları yaşıyor, onları söylüyor.

Yani bir televizyon programına çıkıyorsun, televizyon programına çıkmazdan önce yaşadığımı söylüyorum. Yani canlı yayında soru cevap yapacağız. Baştan dedi ki hocam dedi ya bazı şeyleri es geçeceksek…Ben es geçeceksek hiç başlamayalım dedim. Bana ne sorarlarsa cevap verin dedim. Bana ne sorarlarsa ben bildiğime cevap veririm dedim. Böyle mi oluyor televizyon programları? Genelde böyle olur hocam dedi. Yani dedim niye? Etliye sütlüye karışmayacaksın yani! O minval üzerinde sevelim sevilelim… Mevleviyiz ya, hep ondan bahsedeceğiz. Sevelim sevilelim hoş görelim. Ha uçalım bülbül gibi şakıyalım biz. Tamam ya, tabi ya, din öyle. Yok dedim ben, ne soru gelirse cevaplandırırım. Bayağı yedi, sekiz ay devam ettik. Cemil, kaç ay devam ettik ya? Cemil'i gördüm, gözüm gördüydü. Yanlış mı gördü Cemil'i? Cemil televizyonda kaç ay devam ettik biz orada? Kaç? İki sene yaklaşık. Evet. En son program şuydu, pogram sonlandı, faiz. Adamın birisi faizle alakalı soru sordu. Karadenizliydi, belliydi. Ben de Müslümanın Müslümandan faiz alması vermesi annesiyle Kabe duvarının dibinde zina etmiş gibi olur dedim. Tamam, koptu kıyamet. Kanalın sahibi geldi kanala. Tanışmak isterim, kim dedi. İçimden dedim ki son program! Zaten iki, üç aylık bir sözüm kaldıydı onlara, bitti! O televizyona çıkan o profesörler var ya kocaman kocaman, onlara belli konularda konuşma müsaadesi var. Dayatılmış din! Gerçek dini anlatamazlar. O yüzden Allah bizi affetsin. Dilencilikten buraya geldik, imam bildiğini okudu gene.

Şimdi normalde o insanlar normalde dilenciyi de dileneni yani isteyeni de ezmeyecek. Fukarayı da ezmeyecek. Yetimi ezmeyecek. Bazen işte analı babalı yetimler de olur. Onları da ezmeyecek. Allah muhafaza eylesin. Bir de fukaralığın öyle bir noktası vardır ki Allah muhafaza eylesin bu hadis-i şerifi de es geçmeyelim. Fukaralığın öyle bir noktası vardır. İnsanı küfre

götürür. Haset, kıskanmak öyle bir noktaya götürür insanı. O da normalde insanın kaderinin önüne geçer. O yüzden ne hani burada şunu düşünmesin kardeşler. Yani ben fukaralığı tercih ediyorum deyip de tembelliği tercih etmesinler. Biz çalışacağız, gayret edeceğiz. Hiç kimseye muhtaç olmamak için var gücümüzle çalışacağız. Hiç kimseye bir şey andırmamaya gayret edeceğiz. Bu ayrı mesele ama insanlara da haset etmeyeceğiz, kıskanmayacağız. Rabbim bizleri onlardan muhafaza eylesin. 2260 beyit:

"Arab'ın iftiharı savaş ve ihsandır. Sence Arap içinde yazıda kazınıp yok edilecek bir yanlışa benziyorsun. Ne savaşı? Zaten biz savaşsız öldürülmüş, bitmişiz. Yoksulluk kılıcıyla başımız uçurulmuş gitmiş! İhsan nerede? Yoksulluğun etrafında dönüp dolaşarak ağ örmekde, havada uçan sineğin damarını sokup kanını emmekteyiz. Hele bize misafir gelsin. Geceleyin uyuyunca elbisesini soymazsam ben de adam değilim."

Kadın artık çığırdan çıktı, coştu kadın. Fukaralık artık onun beynini dağıttı, kalbini dağıttı, aklını dağıttı. Arabın iftiharı yani övünmesi savaş ve ihsandır. Yani Araplar için savaş etmek, savaşçı bir kavimmiş gibi savaşlarıyla övünürler. Müşrik zamanda hani Cenab-ı Hak Hac suresinde bahsediyor ya: "Siz hac ibadetlerinizi bitirdikten hemen sonra geçmişte atalarınızı andığınızdan daha şedid bir şekilde Allah'ı zikredin" diyor. O Araplar müşriklik zamanlarında Beytullah'ta sırayla böyle ayağa kalkarlar, ben felancın felancın felancanın oğluyum. Benim dedem şöyledir, babam böyledir. Şöyle cömerttir, şöyle cesaretlidir. Savaşta bir kılıçta on kişinin kafasını koparmıştır gibi böyle şatahat ve şatafatvari bütün Beytullah'ta o hac için toplananların içerisinde böyle övünüyorlar onlar müşrik zamanlarında. Cenab-ı Hak Hac suresinde de diyor ki hani geçmişte atalarınızı anıp böyle övünürdünüz ya diyor siz şimdi haccı yaparken veya haccı bitirdiğinizde Allah'ı böyle zikredin diyor. Hadi siz zikredin, suut sizi kodese atsın. Bakın o ayet-i kerimeyi yaşayamıyorsunuz. Bak Cenab-ı Hak ayetle belirtmiş. Farz. Siz hac farizasını yerine getirdikten hemen sonra Allah'ı öyle zikredin ki diyor Allah öyle zikredin ki geçmişte müşrikken atalarınızı andığınızdan daha şedit bir şekilde zikredin diyor. Sen şimdi Beytullah'ı tavaf ederken sesli bir şekilde la ilahe illallah desen seni radikal İslamcı deyip alır götürür polis seni. Evet. Sen Beytullah'ta sesli bir şekilde Allah'ı zikredemezsin. Camilerde sesli bir şekilde Allah'ı zikredemezsin. Sen normalde camide ya, cami Allah'ın zikir yeri değil mi? Sen zikredemezsin orada. Sen çünkü dayatılmış dini yaşayacaksın.

Sen ayet-i kerimeleri yaşayamazsın. Sen din olarak sadece namaz, abdest, oruç, hac, zekat…Bunları bileceksin sen. İyilik yap, sevelim, sevilelim. Türk Hava Kurumuna zekat ver. O başkan da kadeh tokuştursun uçaklarda.

Derileri Türk Hava Kurumuna, etleri Türk Hava Kurumuna, kurbanı Türk Hava Kurumuna! Ya? O din olarak bunu yaşayacaksın. Sen tatile gideceksin, ramazan bayramı tatil, Kurban bayramı tatil. Devlet de zaten tatil yapmanı istiyor. Araya buraya, araya oraya buraya gelirse hadi dokuz günlük bir tatil. Hadi Antalya'ya, hadi deniz kenarlarına, hadi yurt dışına. Aaa tatil oldu, aaa ramazan bayramı…Yok! Neredeler? Tatildeler. Ben gitsem bir yere, neredeler? Ramazan bayramında tatile gittiler. Vallaha da billaha da tilla da iki dünya bir araya gelse ben onun kapısına bir daha bayramlaşmaya gitmem. Gitmem. Derim bir de. Siz tatile gidiyorsunuz. Bayram yaşamıyorsunuz siz. Şimdi kapı kitliyor millet. Nereye gidiyor? Tatile gidiyor. Ya annenin evine git, babanın evine git, kayın validene git, kayın pederine git, amcana git, dedene git, ninene git…Bayram, git onlarla bayramlaş. Yok Antalya'ya gidiyor, yok Alanya'ya gidiyor. Kuşadası, oradan kıyı şeridinden gel yukarı doğru. Olmadı, biraz daha böyle…Ay sorma! Cava adalarına gittik. Zamanımız yok ya işte Ramazan bayramını geçirelim dedik. Ne yapmaya oraya gittiniz? Tayvan'a gideydiniz.

Birine öyle dedim. O Londra'ya gitmiş. Ne işin var Londra'da dedim? Madem tatil yapacaksın Tayvan'a gideydin dedim. Hacı abi hanım da vardı. Ya ne olacak? Hanım da olsun dedim. Tayvana hanımsız gidilmez çünkü. Öyle diyor. Ya olsun. Ne olacak, o da olsun dedim, gideydi. Ya bu dayatılmış dini yaşıyor insanlar. Suutlusu da, Mısırlısı da, Tunuslusu da, Cezayirlisi de, Faslısı da, Türkü de, Acemi de, Arabı da dayatılmış din yaşıyor. Orası burası eğilmiş, bükülmüş, kesilmiş, kırpılmış. Senin önüne bir din koymuşlar. Demişler ki, "Böyle inanacaksın, böyle yaşayacaksın." Öyle inanıp öyle yaşıyor. Ondan sonra Mustafa Özbağ sivri dilli! Ha sana sivri geldi. Sen yumuşaksın ya. Benim konuşmam battı sana. Sen çünkü yumuşaksın. Aklın yumuşak. Fikrin yumuşak. Kalbin yumuşak. Senin tenin de yumuşak. Benim bildiğim hatunun teni yumuşak olur. Adamın teni yumuşak olmaz. Alimin teni yumuşak değildir. Gerçek hakiki bir alimin eti acıdır. Gerçek manada bir mürşid-i kamilin eti acıdır. Acı. Sen onu yalayamazsın bile. Acı gelir sana o. Sana oynak alim lazım. Sana yumuşak lazım. Sana öyle bir şeyh lazım ki senin etline sütlüne karışmayacak. Sana öyle şeyh lazım. Sen git, var İstanbul'da, sazlı sözlü her yerde. Sen onlara tabi ol. Senin sivri dille işin yok senin. Geç sazlı sözlülerle tabi ol onlara. Burada ne işin var senin? Ben gerçekten de onlara göre sivri dilliyim. O gidecek sevelim sevilelime bakacak. Allah muhafaza eylesin. İşte Araplar da aslında çok savaşçı bir millet değildir. Onlar böyle hani Türklerle kıyaslarsak yanlarında mesabeleri, ağırlıkları kalmaz.

O yüzden Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, "Türkler sizinle savaşmadıkça siz asla onlarla savaşmayınız." diye hadis-i şerif irad etmiş. Çünkü Türkler savaşçı bir millettir. Bu yukarı Mezopotamya halkı komple savaşçıdır. Bakmayın şimdi Gazze'ye müdahale edilemiyor. Bu başımızdaki yönetimlerle alakalı. Bizde savaşçı bir yönetim olmuş olsa Türklere kimse yan gözle bakamaz. Akıllarından geçiremezler. Biz o özelliğimizi kaybediyoruz günden güne. Yani dün bizim atalarımızın köyü hükmünde olan devletler; köyü köyü, şimdi bize kabadayılık yapıyor. Ya bir avuç İsrail bize kabadayılık yapıyor. Ben bu toprağın çocuğu olarak kanıma dokunuyor benim. Bizim dün vilayetimizdi Yunanistan, bize kabadayılık yapmaya kalkıyor. Yani dün Basra, Bağdat, Şam bizim vilayetimizdi, bize kabadayılık yapıyorlar. Mısır bize kabadayılık yapıyor, bizim vilayetimiz Fas, Tunus, Cezayir vilayetimiz bizim. Bizim vilayetimiz bunlar. Şimdi Birleşik Arap Emirlikleri işte ne o, var ya başlarında soytarı bir kral hani bize böyle sinkaflık yapıyor. Yemin ediyorum köy köy orası! Osmanlı'da köy orası köy! Evet. Şam vilayetine bağlı bir köy orası, kasaba da değil. Ama gelin görün, yaşadığımız hale bakın. Yani bundan yüz yıl önce bizim köyümüz olan yerin başındaki soytarı krallar bize kabadayılık yapıyor şimdi. Biz yutuyoruz bunları. Neden? Koymuşlar bizim önümüze? Yurtta sulh, cihanda sulh! Gelen vuruyor, giden vuruyor bizi. Tokatlıyor bizi herkes. Ekonomik olarak tokatlıyor. Siyasi olarak tokatlıyor. Askeri olarak tokatlıyor. Tokatlıyorlar. Tokat manyağı olduk. Kıpırdanıyorsun dolar bilmem kaç para oluyor. Kıpırdanıyorsun altın bilmem kaç para oluyor. Kıpırdanıyorsun faizler bilmem kaç para oluyor. Orta oğlanı gibi bir şey olduk biz. E kimse bunu dillendirmiyor da bakmıyor da. Ulan Yunanistan sen ne oluyorsun orada diyen yok. Ulan bir avuç orada terörist var. Ona sen ne oluyorsun diyen yok. Neden? Hepimiz biliyoruz. Teröristin arkasında Amerika var. Yiyeyim lan Amerikaysa Amerika! Bakıyoruz Yunanistan'ın arkasında Amerika var, Avrupa var diyoruz. Ulan onların hepsi de ödlek. Hepsi de korkak. İki tane bölük göndersen onları hallaç pamuğu gibi atar. Ama yok.

Cezaevlerindeki kaba dayıları alacaksın hepsini de aha diyeceksin, Yunanistan sınırına koydum sizi, Yunanistan'ı hallaç pamuğu gibi atın der. Vallahi onlar hallaç pamuğu gibi atar. Bizim kabadayı dediklerimiz hani üç beş cinayeti var, böyle aga ya, diyeceksin ki seni affedeceğiz git beş tane, on tane palikaryanın kellesini getir diyecek, vallahi gider beşyüz tane kelle getirir. Biz buyuz ya. Elin Amerikalısı silahlanıyor. Herkesin elinde silah var. Bizde silah taşımak, silah edinmek yasak. Bu ülke yarın öbür gün işgale uğrasa bu ülkenin vatandaşları işgalden kendisini koruyacak silahları yok. Kim silahsızlandırdı bizi? Hangi güç bizi silahsızlandırdı? Hangi emperyal güç

bizi silahsızlandırdı halkı? Bir avuç İsrail kendi vatandaşını silahlandırırken devlet tarafından silah dağıtılırken hangi güç bu atmış milyon, kırk milyon erkeği silahsızlandırdı? Ben bunu düşünüyorum, kafam duruyor. Yani bir gece ansızın saldırıya geçseler, evet askerimiz var, evet güvenlik güçlerimiz var, evet bizde neden yok silah ya? Vatanımızı kim koruyacak? İçimizden bazıları südü bozuk, kanı bozuk çıkar. Yarın öbür gün İsrail, Amerika bizi bombaladığında yazın bunu kenara, barış yapmak isteyen içimizden satılmışlar olacak. Barışalım, savaş dursun. Aman onlar işgal ettilerse kalsın diyen, kanı bozuk, südü bozuk, her tarafı bozuk, satılmış siyasetçiler ve bürokratlar olacak. Ne yapacağız o zaman biz? İşgale uğradığınızda işgale karşı direnmeyin diye silahınız yok. Bosna'da yaşandı mı? Yaşandı. Onca Müslümanın ırzına geçildi mi? Geçildi. Onca kadının kızın Sırplar ırzına geçti mi? Geçti. İçimizdeki Ermeniler, içimizdeki Yahudiler, içimizdeki sebateistler, içimizdeki dinsizler, imansızlar yarın öbür gün bir kargaşa anında senin kızına, senin karına tecavüz etmeyeceğine dair senin elinde nasıl bir belge var? Nasıl bir delil var? Nasıl uyuyorsun?

Bosna'da yaşanan sende yaşanmayacak mı zannediyorsun? Irak'ta yaşanan sende yaşanmayacak mı zannediyorsun? Suriye'de yaşanan sende yaşanmayacak mı zannediyorsun? Ukrayna'da yaşanan sende yaşanmayacak mı zannediyorsun? Kırım'da yaşanan sende yaşanmayacak mı zannediyorsun? Azerbaycan'da yaşanan sende yaşanmayacak mı zannediyorsun? Oradaki Ermeniler, Azerileri gülle mi karşıladılar? Orada soykırım yapmadılar mı? Sana yapmayacaklar mı zannediyorsun? Öyle zannediyorsanız yanılıyorsunuz. Ya da ben yanılıyorum ya da benim gördüğüm rüyalar, benim kalbime gelenler heva heves. Evet. Arabın ihtiyarı savaş ve ihsanmış. Ey Türk milleti, ey bu toprakların insanları, sizin iftiharınız nedir? Sizin iftihar edeceğiniz savaş mıdır? Sizin iftihar edeceğiniz şey ihsan etmek fakire fukaraya ihtiyacı olanları dağıtmak mıdır? Sizin iftiharınız nedir? Önceden asalet asalet, asil bir insan, asil bir sülale; namusunu koruyan, şerefini koruyan, haysiyetini koruyan, cömert, eli açık. Bunlar o ailenin, o sülalenin iftihar edeceği şeylerdir. Bununla iftar edilirdir. Cömerttir. Namusuna, şerefine, haysiyetine düşkündür. Onun karısına, kızına, osuna, busuna dokunamazsın. Dokunursan o sana dokunmaz. ezer seni. Asalet bu. Asalet dendiğinde akla bu gelirdi. O asil bir ailedir. Yani sen ona yan gözle bakamazsın. Onun ailesine, karısına, kızına, çoluğuna, çocuğuna yan gözle bakamazsın. Bakarsan senin gözünü çıkarır, eline verir, gönderir. Asil bir ailedir o. Asil bir aile. Cömerttir. Eli açıktır. Fakire, fukaraya yardım eder. Kimseizi kollar, kanatlarının altına alır. O kimsesizin kimsesidir. Asillik budur. Asillik çok zengin olmak değildir. Asillik çok lüks arabanın olması demek değildir. Senin

kapını bir fukara çalıyor mu? Sen asil insansın. Sen namusuna düşkün müsün? Çoluğuna çocuğuna düşkün müsün?

Namusunu, çoluğunu çocuğunu Kur'an ve sünnet dairesinde yaşama ve yaşatma mücadelesi veriyor musun? Sen asil insansın. Çalışıyorsun, çabalıyorsun. Alnının terini mi yiyorsun? Alnının terini mi yediriyorsun? Sen asil insansın. Senin ailen asil aile. Asillik bu. Asillik vakkodan giyinmek değil. Asillik bilmem hangi markayı giymek değil o. Onlar soytarılık. Asillik bu. Ailene, mahallene, köyüne, kasabana sahip çıkmak, şehrine sahip çıkmak. Asillik bu. Dervişsin. Üstadına, derviş kardeşine, dergahına sahip çıkmak. Asillik bu. Asil derviş. Onun yanında sen şeyhini eleştiremezsin. Onun yanında sen şeyhini aşağılayamazsın. Onun yanında dergahını aşağılayamazsın. Onun yanında sen dervişliği aşağılayamazsın. Onun yanında sufiliğe laf söyleyemezsin. Onun yanında sen derviş kardeşlerine laf söyleyemezsin. Onun yanında sen komple sufi dünyasına laf söyleyemezsin. Söylersen yırtar seni. Doğduğuna pişman eder seni. Asil derviştir o. Asil Müslüman dinine hakaret ettirmez. Kur'an ve sünnete laf söyletmez. Asil Müslüman. O değerlerine sahip çıkar. Asil Müslüman. Onun yanında sen Kur'an'ı sünneti hafife alacaksın, yırtar seni. Asil müslüman o. Adam Kur'an'a sünnete laf sayıyor, hıııı yapıyor. Hadi! Soytarı! Asalet senden yürümüş gitmiş bırakmış seni asalet. Asalet seni bırakmış. Sen derviş kardeşinin hakkında senin yanında laf söylüyor, sen de dinliyorsan, asalet seni bırakmış gitmiş. Sen asil insan değilsin. Senin sevdiklerine senin yanında laf söyleniyorsa sen de onu yutuyorsan asalet sende kalmamış. Yürümüş gitmiş sende. Asalet asil insanların süsüdür. Asil insanların! Onun bunun süsü değildir asalet. Asalet böyle nurdan taç gibidir. O asil insanların başına yakışır. Asil insan odur. Asil insan sevdiklerini koruyan, kollayan, can verilecekse can veren insandır. Vatanı için, milleti için can verir o. Dini için, imanı için can verir o, sevdikleri için can verir, can alır. Evet. Bazen almak gerekir alırsın. Can alınması gerekir alırsın. Asillik onu gerektirir. Bitti! Adam, muhtarı ben tebrik ediyorum. Köye yabancı katmıyorlar. Asillik budur. Biz şakalamasına gülüşüyoruz anlattığı şeye, ben içimden diyorum ki asil insanlar. Yabancı bir plaka veya araba cama vuruyorlarmış. Hayırdır birader ne yapmaya geldin buraya? Bitti.

Benim gençliğimde benim sokağımdan bir delikanlı ikinci sefer geçemezdi. Motorla geçecek. Cart cart cart. Bir de motorun egzozunu bağırttırıyor, bir koydum odunu indi aşağı. Ne o lan dedim ikinci sefer geçiyorum buradan? Abi ya... Ulan senin abine de başlarım sana da başlarım motoruna da başlarım. Bin şurdan motoruna dedim. Bindi gitti. Geçiş o geçiş. Sevgilisi varmış orada. Onu diyormuş ki hani Mustafa'ya söyle beni indirmesin

aşağı geçeceğim ama. Kız demiş ki vallahi benim seninle konuştuğumu bilirse beni de indirir aşağı demiş geçme demiş buradan. Ail insan! Sen nereye geçiyorsun ya Dingo'nun ahırı mı bu! Amerikan filmi değil o, ikide birde geleceksin geçeceksin sokaktan. O sokağına sahip çıkacak! Sokağına sahip çıkacak, evine sahip çıkacak. Asalet odur. Senin eşine, senin çocuklarına kimse laf söyleyemez. Asalet odur. Ben bazen derim gelsin kim ne söyleyecekse yüzüme söylesin, delikanlıysa, yiğitse. Öyle ya. Saçımın, sakalımın beyazlığı aldatmasın kimseyi derim. Evet. Hiç! Ateş edilecekse ateş ederim ben. İnsanlar namusu, şerefi için yaşar. Dini için, imanı için, haysiyeti için yaşar insan, ne yaşayacak ki bu dünyada? Başka bir şey için yaşanmaz. Biz dünyayı kazanmaya gelmedik. Cenab-ı Hak bizi dimdik dosdoğru yarattı. Dosdoğru yarattığı bu bedeni, bu nefsi, bu kalbi, bu ruhu, bu sırrı dosdoğru teslim edeceğiz. Oynaklık yok. Oramız buramız oynamayacak. Asalet sahibi olacağız. O yüzden Arabın hani iftiharı savaş ve ihsan mıdır? İyi. Bizim iftiharımız ne? Biz de iftiharımıza bakalım. Allah muhafaza eylesin. Kadın devam ediyor:

'Ne savaşı? Biz savaşsız öldük. Ne savaşı? Biz savaşsız öldük. Evet. Biz savaşsız ölü bir milletiz. Biz savaşsız öldük. Biz savaşmadan ölenlerdeniz. Biz bıraktık her şeyi. Bizim sokağımızda uyuşturucu satılıyor, bıraktık biz. Bizim sokağımızda fuhuş oluyor, bıraktık biz. Bizim sokaklarımız, caddelerimiz her türlü, her türlü haramla dolup taşıyor. Biz bıraktık, ne savaşı? Biz nefsimizle olan savaşı da bıraktık. Savaşmak bize göre değil. Biz entel dantel olduk çıktık. Entel dantel olduk çıktık! Üç tane terörist geliyor, istediği yerde bombayı patlatıyor. Biz savaşmayı bıraktık! Yuvalandılar. Şimdi Kuzey Irak'ta, Suriye'de, Amerika boyna harf değiştiriyor. Bugün bir açıklama daha var. PKK terör örgütüymüş. YPG Amerika'nın dostuymuş. Hadi dokun şimdi! Biz savaşmayı bırakıyoruz. PKK terör örgütüymüş, YPG Amerika'nın dostu. Hadi ne yapacaksanız yapın! Biz onu savaş sebebi saymıyoruz çünkü. O yüzden savaşmadan ölenlerdeniz biz. Evet. Biz nefsimizle de savaşmıyoruz. Biz düşmanla da savaşmıyoruz. Bizim ekmeğimiz olsun, suyumuz olsun, elimizde telefonumuz olsun. Ah ne güzel. Biz kafe kafe dolaşalım. Sinema sinema, alışveriş merkezleri dolaşalım. Aman bize bomba gelmesin. Aman bize bir şey dokunmasın. Dokunmasın. Siz böyle hayatınıza devam edin. Evet. Savaşmadan ölenlerdeniz biz. Oysa İslam mücadele ederekten savaş meydanında ölmeyi bize söyler. Hani sahabe hüngür hüngür ağlıyordu ya. Gelmiş 95 yaşına. Diyor ki ben diyor yatakta ölecek bir kimse miydim? Yatakta ölecek bir kimse miydim? Sufi yatakta ölecek insan değildir. Sufi ancak mecali kalmaz. Elini ayağını oynatacak bir hali kalmaz. Öyle ağır bir hastalık yaşar. O zaman yatakta ölür o. O haldeyken yatakta

ölürse şehit hükmündedir. Gözü savaş meydanında olacak. Gözü mücadele meydanında olacak. Bir sohbeti bitirdiğinde öbür sohbete gözünü dikecek. Bir dersi bitirdiğinde öbür derse gözünü dikecek. Rahatı düşünmeyecek sufi.

Bir Müslüman rahatı düşünmez. Bir Müslüman dinlenmeyi düşünmez. Bir Müslüman ben biraz rahat edeyim diye düşünmez. Biraz daha fazla uyuyayım diye düşünmez. Namazı yarın kılarım diye düşünmez. Orucu sonra tutarım diye düşünmez. Dersi sonra çekerim diye düşünmez. ibadeti sonra yaparım diye düşünmez. İyiliği sonra yaparım diye düşünmez. Cömertliği sonra yaparım diye düşünmez. Allah yolunda koşmayı sonra yaparım diye düşünmez. Böyle bir şey yok. Savaşmadan ölenlerden olursun. Savaşmadan ölenlerden olursun. Öyle ölmeden önce ölünüz olanlardan değilsin. Ölmeden önce ölünüz olan kimse Allah yolunda her şeyini feda eder. Ölmeden önce ölün sırrına vakıf olan kimse Kur'an ve sünnetin yaşanması için, yaşatılması için savaş meydanındadır. Odur ölmeden önce ölen. Evinde oturup kenarda pin pin pin pin yapan değildir. Etliye, sütlüye karışma. Otur oturduğun yere. O nerede ölmeden önce ölecek o. Sadece sazcıya sözcüye lazım. O gidecek o, üç ilahi söyleyecekler, cuşu huruş içerisinde çok memnun, mutlu olacaklar. Oy ne maneviyat oldu ne maneviyat oldu! Ne oldu? Fuzuli'den üç tane ilahi okundu, kendimizden geçtik. Maşaallah. Tabi. Sırmalı cübbeler, şatahat şatafat, arabalar bilmem neler, korumalar…Allah'ın Resulünü unutmuşlar. "Senin koruyucun biziz." dedi Cenab-ı Hak. açtı çadırın kapısını. Kılıç ustası Türkler koruyordu onu. Dedi ki ayet geldi artık koruma yok. Sen nesin? Mürşitsin. Öyle mi? Sen büyük şeyhsin. Değil mi? Bu korumalar ne kardeş? Sen büyük alimsin değil mi? Evet. Bu korumalar ne? Şatahat, şatafat lazım. Sordum da birisinin korumasına. Üstadı dedi, "Mossat her an için hani operasyon yapabilir" dedi. Ya Mossadın göbeğinde senin üstadın. Mossat ona operasyon yapsa da göstermelik yapar. Kulaklıklar, siyah takım elbiseler…Üstat da şeye oturmuş arabalı vapurda dışarda. Ona getiriyorlar yemek içmek. Herkes kulaklıklar filan böyle. Oooo korunuyor üstad.

Savaşmadan ölenlerdeniz biz. Biz millet olarak, sufiler olarak savaşmadan ölenlerdeniz. Savaşmadan öleceğiz gideceğiz. Savaşmayı gözümüz almıyor. Nefisle savaşmayı gözümüz almıyor. Kafirlerle savaşmayı gözümüz almıyor. İsrail'le savaşmayı gözümüz almıyor. Hep arkalarında devasa devletler var onların. O yüzden neme lazım! Kınarken dahi ölçülü kın. Hani çalgıcı hacca gitmiş. Şeytanı taşlıyormuş. Diyormuş ki şeytan kardeş prosedür gereği taşlıyorum, bitince gene beraberiz diyormuş. Prosedür gereği taşlıyor. Hac bitince gene beraberler. Yani şimdi hacca gidiyor ya insanlar, taşlıyor. Prosedür gereği taşlıyor. Daha orada başlıyor şeytanlaşmaya. Prosedür

gereği taşladı ama neredeyse şeytandan özür dileyecek. Şeytan, senden özür dileriz! Neden? Ya sorma hani sana niyet orada bir iki taş attık ama böyle hani prosedür geriye attık.

Biz öyle savaşmadan ölüyoruz biz. Ama hacının birisi de şemsiye atmış. Ben alt kattaydım o zaman, iki kat, şemsiye böyle aşağı indi. Oğlum bu ne dedim? Şeytan taşlıyoruz. Dayanamamış. Şemşiye atmış adam. İkinci gün yukarıdan taşlıyorum. İkinci gün hacının birisi terlik attı. O kadar hırslı şeytana karşı. Öyle baktım. Baktığımı anladı. Dedim küçük taş atacaksın. Terlik atarsan o sana dedim ondan sonra daha büyük bir terlik atar, mazaallah dedim. Bu ne demek hacı ya dedi. E sen attın ona, o senden intikam almayacak mı zannediyorsun? Sen taşı attın. Ha şeytan eli kolu bağlı, taşı attı, yedim elhamdülillah. Bitti mi diyecek? Ha bekliyor seni o. Daha orada bekliyor. Orada daha bir müslümana küfrettiriyor sana. Orada daha Müslümanı Müslümana düşürüyor orada. Adam söve söve şeytan taşlamaktan dönüyor. Hacı ne yapıyorsun dedim. Hacı ne yapıyorsun? Sorma hacı ya şunu şöyle yapıyorlardı bunu böyle yapıyorlardı...Dedim sakin ol ya. Sövdün gene şeytan seni taşladı dedim. Hesapta biz şeytanı taşlıyoruz. Ha şeytan bizi taşlıyor. Diyor ki siz daha şeytansınız. Şeytanın taşladığı insanlar var. Dedim, ne yapıyor? Bu benden daha şeytan, dedi. Dedim, nasıl? Basbayağı dedi. Ben düşünmüyorum şeytanlık dedi bunun düşündüğü kadar dedi. Allah'ım dedim hayal mi görüyorum yoksa dedim kendi kendime lan abdestim sağlam şuyum sağlam buyum sağlam…O da yürüyor ama adam yürüyor yani. Yüzünü görmedim. Var mı yok mu onu da bilmiyorum. Hani hal bu ama taşlıyor onu. Dedi, "Bu benden daha şeytan" dedi. "Benim düşünmediğimi düşünüyor." dedi. Tabi kinaye var işin içinde de öyle insan var. Yani şeytandan daha şeytan. Ama o gidiyor şeytan taşlıyor orada. Önce diyeceksin ki ona, sen kendini çarmıha ger. Önce kendini taşla. Allah muhafaza eylesin. O yüzden ölmeden önce hani ölmeden savaşmak yoksullukla alakalı değil. Yani maddi yoksullukla değil. Manevi yoksulluk çekenler savaşmadan ölürler. Allah bizleri onlardan eylemesin. Amin.

"İhsan nerede? Yani cömertlik nerede? İnsanları görüp gözetmek nerede?" O yüzden hani fakirlik etrafımızı sarmış bizim. Biz maddi fakirlik yaşıyoruz. Bu parasızlık değil. Biz manevi fakiriz bu manada. O yüzden bizim birisine anlatacak bir şeyimiz yok. Bizim birisine verecek bir şeyimiz yok. Biz heva hevesimize uymuşuz. Allah muhafaza eylesin. Misafir gelse elbisesini çalarım. O yüzden normalde hani adam olan, insan olan misafirinin elbisesini çalar mı? Çalmaz. Düşünür mü öyle bir şey? Düşünmez. Ama biz öylesine bir hale gelmişiz ki başkasının rüyasını çalıyoruz. Başkasının halini çalıyoruz. Kendimiz o rüyayı görmüşüz gibi anlatıyoruz. O hali biz

yaşamışız gibi anlatıyoruz. Biz başkasının rüyasını, başkasının halini, başkasının dervişini çalıp anlatıyoruz. Allah muhafaza eylesin. Rabbim korusun inşallah. Amin. Konu başlığı:

"Muhtaç ve müştak müritlerin yalancı, düzenci davacılara aldanmaları ve onları hakka ulaşmış yüce şeyh sanmaları, veresiyeyi peşinden hileyle yapılmış çiçeği hakiki, bitmiş ve yeşermiş çiçekten fark etmemeleri." Konu başlığı bu. Önümüzdeki hafta Allah izin verirse, nefes verirse, sağlık verirse buradan devam edeceğiz. Biraz uzadı, konu başlığına kadar geleyim istedim. Vaktinizi aldım. Hakkınızı helal edin. Konuyu da bitireyim istedim inşallah. Böyle bugün, daha doğrusu iki üç gündür niyetimiz oydu, konu başlığına kadar gelmekti. İnşallah konu başlığından önümüzdeki hafta devam edeceğiz. Tabi önümüzdeki hafta dedik, önümüzdeki hafta çarşamba günü de mübarek malum mevlit kandili. O yüzden bizim neydi duruşumuz? Kandilleri doya doya yaşayacağız. İstemeseler de, eleştirseler de yok deseler de biz inşallah kandilleri kutlamaya devam edeceğiz. Önümüzdeki çarşamba gün eş dost akraba kiminiz var kiminiz yok hepsi de davetli. Herkes herkesi getirsin inşallah getirmeye çalışsın. Savaşmadan ölenlerden olmayın inşallah. Etrafınızın da aydınlanması için mücadele edin inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. El-fatiha maassalavat. Amin.

30 AĞUSTOS 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/mqL1MDFhkdQ?si=rfJz8nbRZZHmMTqy

MESNEVİ-İ ŞERİF 2264-2265. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayan ve haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Müslümanların kanı, namusu, şerefi, haysiyeti, toprakları ayaklar altına alınıyorsa Cenab-ı Hak bunları yapanların hepsinde intikamlarımızı alsın. Nerede Müslümanlara haksız hukuksuz davranılıyorsa Cenab-ı Hak hepsini kahru perişan eylesin. Müslümanların kanını dökenleri kahru perişan eylesin. Yeryüzünde İslam'a savaş açanları kahru perişan eylesin. İsrail'i kahru perişan eylesin. Onları dağıtsın. Yerle yeksan eylesin. Onların destekçilerini de yerle yeksan eylesin. Müslümanlara özgürlük nasip eylesin. Müslümanlara Kur'an ve sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapışıp bütün dünya coğrafyasında İslam'ı yayma hedefine doğru koşmayı nasip eylesin. Âmin. Ecmain. Geçen haftadan konu başlığında kalmıştık. Konu başlığı:

"Muhtaç ve müştak müritlerin yalancı, düzenci davacılara aldanmaları ve onları Hakka ulaşmış yüce şeyh sanmaları, veresiyesi peşinden hileyle yapılmış çiçeği; hakiki, bitmiş ve yeşermiş çiçekten fark etmemeleri."

Konu başlığı bu. Dünya üzerinde kıymetli olan her şeyin bir sahtesi çıkmıştır. Onu bir istismar eden çıkmıştır. Bu siyasi liderler olsun, bu dini liderler olsun, peygamberler olsun sonuç itibariyle bir şey kıymetliyse mesela altın kıymetli, altının sahtesi çıkar. Örnek. İşte bir kıymetli maden varsa o kıymetli madenin bir sahtesi oluşur veyahut da işte bir kimseler bir örneğin bir siyasi lider, onun bir sahtesi çıkar ama genelde Adem'den itibaren

insanlar din ile aldatılmışlardır. Öyle olunca yani Allahlık iddia edenler, peygamberlik iddia edenler, mehdilik iddia edenler, şeyhlik iddia edenler, müritlik iddia edenler gibi bu tip iddia edenler tarih boyunca hep çoğalmışlardır. Hep vardır ve bunların iyisini, sahtesini ayırt etmek maharet isteyen bir şeydir. Yani nasıl ki bir altının sahtesini hani mihenk derler ya önceden mihenk taşları varmış altını ona vururlarmış. Altının sahtesi çıkarmış meydana. Bunun gibi normalde insanların da mihenk taşı olması lazım ki o kimsenin o işin sahtesi olup olmadığı çıksın meydana.

Tarih boyunca insanlar bu tip hani iyiyi kötüyü ayırt edemediklerinden dolayı ve işin hakikatini bilemediklerinden dolayı işte zaman içerisinde Adem'den itibaren bu tip insanlar çıkmışlar. Bu tip insanlar insanların hem mesailerini hem paralarını hem canlarını hem mallarını heder etmişler. İnsanlar zamanlarını da heder etmişler ve bu tip insanlar tarih boyunca hep olmuş. Bundan sonra da olacaktır. Nasıl Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri vefat eder etmez hemen Müseylemetül Kezzap çıktı, peygamberlik iddia etti. Hatta dedi ki, "Ben yeni bir kitap getirmeyeceğim size." dedi. Ama sizden dedi işte zekatı kaldırdım dedi. Şunu kaldırdım, bunu kaldırdım… Müseylemetül Kezzap ilk yalancı peygamberdir ama 1400 yıl içerisinde yalancı peygamberler hep çıktı. Hala daha şu anda İslam dünyasında o kadar çok çoğaldılar ki yalancı peygamber. Bakın, o kadar çok çoğaldı ki insanlar onların yalancı peygamberlik yaptığının farkında değiller. Yani bir kimse çıkıyor bütün hadisleri inkar ediyor mu? Ediyor. Hadisleri inkar edince Kur'an'ı kendi kafasına göre yorumluyor mu? Yorumluyor. Hazreti Peygamber de ne yaptı? Kur'an'ı yorumladı. E şimdi hadisleri kenara attın. O filanca profesör, filanca araştırmacı yazar. Kendisi bir yorum getirdi mi ayet-i kerimeye? Getirdi. Yani peygamberlik yaptı. Ama ona desen ki sen peygamber misin? O diyecekti ki sana, hayır ben peygamber değilim. E sen peygamberin yerine yorum yaptın. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yerine yorum yaptın. Onun bir konuda yorumu var. Bir konuda onun içtihadı var. Bu namaz böyle kılınacak denmiş ve ibadetlerinizi benden gördüğünüz gibi yapın demiş ama bir kimse kalkıyor, hayır burada salat geçiyor, o yüzden salat methetmektir, methettiğin zaman da namaz yerine geçiyor diyor mu? Diyor. Demek ki peygamberlik müessesesi, peygamberlik mesleği çok kıymetli ki herkes kendince peygamberlik yapıyor. Şimdi önceden herkes derdi ki işte şeyhler var sahte, onlar gene var ama daha büyüğü var şimdi. Ne var? Sahte peygamberler var. Bu o kadar çok ki İslam dünyasında yığınla, bir tane iki tane değil.

Yani Hazreti Peygamberden sonra sallallahu aleyhi ve sellem 'den sonra vefat ettikten sonra Müseylemetül Kesszap çıktı. Bir taneydi. Onu da gitti

vahşi öldürdü. E Vahşi onu öldürdü. Dedi ki Hamza'nın karşılığı bu olur. Ancak hani onu öldürdü. İyi. Şimdi bir tane, iki tane değil. Hadis inkarcılarının hepsi de birer yalancı peygamberdir. Mezhep inkarcılarının hepsi de birer yeni yalancı mezhep imamıdır. Şeyhi olmadığı halde, şeyhi ona bir icazet vermediği halde, şeyhlik yapanların hepsi de yalancı şeyhlik yapar. Bakın bu tarih boyunca değişmemiştir. Tarih boyunca. Şimdi Hazreti Pir de diyor ki muhtaç ve müstak müritlerin muhtaç. Yani bir şeyhe muhtaç ama müstak yani ona müstahak yani o ayırt edememesi de müstahak ona. Ha ordan bu çıkacak. Ya filanca kimse işte öyle bir şeyhe bağlanmış. Müstahak o. Herkes layık olduğu yere gidecek. Onun gözü kör çünkü o yine gözü kör olan bir şeyhe intisap edecek. Çünkü nasıl o hakiki çiçekle Hazreti Pir öyle diyor, hakiki çiçekle yapma çiçeği ayırt edemeyecek kadar kör ve burnu din kokusu almıyorsa burnu din kokusu almıyor çünkü onun. Şimdi yapma çiçek kokar mı? Ancak kokması için üstüne fısfıs bir koku sıkacaksınız. Şimdi çiçekler kokmuyor aslında. Ne yapıyor çiçekçiler? Üzerine bir koku sıkıyorlar, yani koksun diye, kokmuyor çünkü. Neden? Yani özel doğada yetiştirilmemiş.

Şimdi bir kimsenin burnu din kokusu almıyor. Hazreti Pir diyor ki, "Senin burnun neden koku almaz bilir misin? Senin burnun din kokusu almıyor." Hakikat kokusu almıyor burnun. Ve senin gözün hakikati görmek istemiyor. Ya da sen yaldızlı, pırıltılı, janjanlı şeyleri seviyorsun. Sen pırıltılı, janjanlı şeyleri sevdiğinden onun hakikatini görmüyorsun. Onun hakikatini görmediğinden dolayı ve hakikati göreni de dinlemiyorsun ve kapılıp gidiyorsun bir tarafa. O yüzden insanlar onları hakikate ulaşmış yüce şeyh zannediyorlar ve öyle ayırt edemediğinden gidiyorlar. Oysa onlar ne? Birer hileci, birer düzenbaz, birer yalancı, birer yol kesici. Bunlar ümmetin yolunu kesen, ümmetin parasını, pulunu iç eden insanlar. Şimdi insan Cenab-ı Hak onun basiret gözünü açtıysa hakikati görür. Ama bir kimsenin basiret gözünü açması dördüncü makamdadır. Evvame, levvame, mülhime, mutmainne. Sen mutmainnede değil isen senin basiret gözün açılmaz. Basiret gözün açılmadığı için sen hakikati bilemezsin, ayırt edemezsin. Kim neyi yapıyor, kim ne yapmıyor? Bu işin hakikati ne bilemezsin. Öyle olunca hani arifi basiret gözü korur. Yani o arif olan kimse basiret gözü açık olduğundan kendini muhafaza eder, korur. Hani Bediüzzaman Said-i Nursi Hazretleri: "Sen muhakkik bir alim zat dahi olsan, kalbin harekete geçmemiş ise silsile-i meşaihten bir nasibin yok ise, bugünkü zındıkanın karşısında imanını koruman müşkülleşmiştir. Sen imansız olarak göçer gidersin." Ama adi, samimi bir ehli tarikat, silsile-i meşaihiye duyduğu muhabbet cihetiyle asla zındıkaya düşmez. Zındıkaya düşmezse de kebairle fasık olur. Kafir olmaz."der.

Buradaki ölçü şu; kalbin harekete geçmesi. Kalbin harekete geçmesi o kimsenin basiretinin açılmasıdır. Bu maneviyatta, seyri sülûkta, tarikat yolunda veya sufilik yolunda dördüncü makamdır. Emmareye geçecek, levvameye geçecek, mülhimeye geçecek, mutmainliğe geçecek.

Sen alim bir zat da olsan kalbin harekete geçmediyse yani senin basiret gözün açılmadıysa bugünkü deccaliyetin karşısında sen kâfir olarak göçer gidersin. İstediğin kadar alim ol, istediğin kadar hafız ol, istediğin kadar ben dinimi yaşıyorum de. Kalbin harekete geçmiş olması lazım ki aldanmayasın. Yoksa aldanırsın. Bir aldanırsan nerede duracağın belli olmaz. Allah muhafaza eylesin. Yusuf, ayet 108: "Ey Muhammed! De ki işte benim yolum budur. Ben ve bana uyanlar insanları Allah'ın yoluna körü körüne değil basiretle davet ederiz. Allah'ı layık olmadığı şeylerden tenzih ederim. Ben müşriklerden değilim." O zaman o basiretin açık ise senin basiretin açıksa seni basiretle nasihat eden seni Kur'an ve sünnet dairesine Allah ve resulünün yoluna davet edeni tanırsın ve Allah ve yolunun Allah ve resulünün yoluna davet eden seni kendisine davet etmez, seni Kur'an ve sünnete davet eder. Seni zikrullaha davet eder. Seni güzel ahlaklı olmaya davet eder. Takılın benim peşime demez. Takılın Kur'an ve sünnete der, seni kendisinin değil Allah ve Resulünün yoluna davet eder. O yüzden Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yolu tevhit yoludur ve peygamberi takip eden, sallallahu aleyhi ve sellem i takip eden kimseler kendilerine yol biçmezler. Yol Kur'an ve sünnet derler. Kur'an ve sünnete davet ederler. Benim şeyhim böyle yapardı, ben de böyle yaparım demez. Der ki, "Kur'an bunu böyle söyler. Sünnet-i Resulullah böyle söyler. İmamların içtihadı böyledir. İlk sufilerin sözü, yolu budur" der. Onları oraya davet eder ama insanların büyük bir çoğunluğu bu davete icabet etmez. Neden? Çünkü bu nefsine ağır gelir insanların ve çürük elmalardan dolayı onu da çürük elma statüsüne koyar. Bunu kasıtlı olarak yapar. Nefse ağır gelir çünkü. Nefse ağır geliyordu Beni İsrail Yahudilerine. İsa Aleyhisselam'ı peygamber olarak kabul etmiyorlardı. Nefse ağır geliyordu çünkü.

Daha önceki peygamberleri de onlar kabul etmemişlerdi. Sebep? Nefse ağır geliyordu çünkü. Onlar Allah'ın hükmüyle hükmetmeye çalışıyorlardı. Oysa onlar, altını çizerekten söylüyorum, o günkü din alimiyiz, din adamıyız diyenlerin hükmüne tabi oluyorlardı. Peygamberin hükmüne tabi olmuyorlardı. O zaman için bir din hiyerarşisi oluşmuştu. O din hiyerarşisi yeni bir peygamberi kabullenmiyordu. Çünkü yeni bir peygamber demek o hiyerarşinin yıkılması demekti. O para dukkalığının, o güç dukkalığının yıkılması demekti. Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.), o günkü Mekke'deki, Mekke'deki ekonomi para dukkalığını, güç dukkalığını yıkmıştı. Ve eğer ki

bugünkü bir Müslüman para dukkalığına soyunduysa, güç dukkalığına soyunduysa, kalabalık dukkalığına soyunduysa o seni Allah ve Resulüne davet etmeyecektir. O seni kendisine davet edecektir. Ve insanlar ne yazık ki Adem'den itibaren hakla batılı ayırt etmekte heva ve heveslerine uymuşlardır. O yüzden 'çoğunuz iman etmez' der Kur'an. 'Çok azınız iman etti' der. Çünkü bu nefse ağır gelir. Tevhit dini! Tevhit insanlara ağır gelir. Hakikat insanlara ağır gelir. Çünkü insanlar nefis itibariyle rahatlarına düşkündür. Uykularına düşkündür. İnsanlar mücadeleye, savaşmaya, bu konuda cihat etmeye elverişli değillerdir. Kendilerince nefislerine düşkün olduğundan Musa'nın kavmi gibi derler. Derler ki, "Biz savaşıcı değiliz. Sen git Rabbinle, sen kendin savaş." Musa'nın kavmi öyle dedi. Bu pis Yahudiler Musa'ya öyle dediler ve Musa aleyhisselam yeni bir cedid dedi, bir kavim gelir, onlar dedi bu cihadı ele alırlar. Şimdi o yüzden hakikat yolu dikenlidir. Hakikat yolu zordur. Hakikat yolu kolay değildir. Hakikat yolunun ızdırabını, zorluğunu gören nefis o yoldan dışarı çıkmaya çalışır. Oraya girmeye çalışmaz. Bahanesi de nedir? "Filancaları görmüyor musun böyleler. Fişmancaları görmüyor musun böyleler. Bunların da böyle olmadığı ne malum? Siz bu adamın peşinden gitmişsiniz ama onun ne olduğunu biliyor musunuz?" Sen biliyor musun be ahmak! Otuzsekiz yıl bizle beraber mi yaşadın? Hayır ama onlar hakikat yolunun yolda gidenlerini de ne yaparlar? Yoldan çıkarırlar.

"Bundan dolayı bilenler, hikmetle dediler ki ihsan ve kerem sahiplerine konuk olmak gerek."

Halbuki sen öyle birisinin müridisin ki hasisliği yüzünden kendisi galip değil. Seni nasıl galip edecek? O zaman o kimse o müştak, o yalancı, o müritlerin yalancı, düzenci davalara aldanmaması gerek. E şimdi yoldan sapmış dünya üzerinde alimler var mı? Çok. Yoldan sapmış şeyhler var mı? Çok. Oldukça çok ve onlar örnekliyorum dilenci olmuşlar. Ben böyle söyleyince çok ağır geliyor onlara. Birkaç tanesinin müridi 'ya sen bizim üstadımıza dilenci dedin', kardeş bizim kimsenin üstadıyla, alimiyle, zalimiyle bir işimiz yok. Bizim kimsenin şeyhine bir laf söyledimiz yok ama koskoca şeyh dilenir mi şeyhse! Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri dilendi mi ki senin şeyhin dilenecek, bir şeyh kendisini ortaya atıp dilenmez. Bunlar dilenci olmuşlar. Ben şimdi isim zikrettim mi? Hayır. Dilenmesin kardeşim. İstemesin. Şeyhliğin makamını aşağı indirmesin. Şeyhse şeyhlik yapsın. Mürşitse mürşitlik yapsın. Dilenmesin. Geçimini dervişlerden sağlamasın. Geçimini dervişlerin cebine gözünü dikerekten yapmasın. Dervişlerin malına, dairesine, parasına, puluna konmaya çalışmasın. Yapmasın. Bizim sözümüz orta yere, ölçü. Bizi kimsenin trilyonları ilgilendirmiyor ama bu yolda yürüyecek olanlar dilenmeyi bırakacaklar. Bu yolda

yürümeyi göze alanlar insanlara şey'enlillah demeyecekler. Sen o zorluğu çekebileceksen bu yola gir. Yoksa kendini ehli tarikatım diye görme. Ehli sufiyim diye görme.

Bu yolda yürüyecek olanlar hiçbir şeyin dilencisi olmayacak. Hiçbir şeyin! Birileri beni sevsin diye konuşmayacak. Birileri beni kabul etsin diye konuşmayacak. Bunun da dilencisi olmayacak. Allah muhafaza eylesin. Şuara, ayet 109: "De ki ben sizden bir ücret istemiyorum. Benim ecrim ancak alemlerin rabbine aittir." Alimler, gerçek alimler, gerçek mürşitler insanlardan bir şey dilenmez. Dilenmez! Çünkü peygamber varisi, alimler peygamberlerin varisleridir, hadis-i şerif. Peygamber varisi dilenmez. Bir mürşid-i kâmil peygamber varisidir. Bir mürşid-i kâmil dilenmez, dileniyorsa o sahih bir mürşit değildir. O sahih bir şeyh değildir. Dervişlerine diyorsa, "Hadi gidin para toplayın" veyahut da andırıyorsa insanlara, o gerçek bir şeyh değildir. Onun peşinden gidilmez. Ondan ders alınmaz. Ona mürit olunmaz. Sufilik yolunda istemek yoktur. Hiçbir şey isteyemezsin. Yoktur sufilik yolunda. İsteyeceksen üstadından istersin. Hadi gidin şeyhlerden isteyin şimdi. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri hadis-i şerifte söyledi. Tergipte geçer bu hadis. Hiç unutmam. Der ki: "Ben hepinizin babası mesabesindeyim. Kimin ne isteği varsa bana gelsin." der. Bir şeyh dervişin bu manada manevi babası hükmündedir. İsteyecek olan ondan ister. Bitti. O manevi şeyh ise o da makul olan kendisinden istenilenlere cevap verecek, gücü nispetinde. Cevap vermek zorundadır. O manâda maneviyse o dervişlerden geçineceğim diye uğraşmaz. Dervişlerden geçineceğim diye uğraşanlar gerçek mürşit değillerdir.

Gerçek mürşit, eli açık cömert insandır. Gerçek mürşit! O kimse cömert olmak zorundadır. Cömert değilse ona dostluk kapısı açılmaz. Ona velilik kapısı açılmaz ve o evliyalık kapısı bile ona açılmaz. Ona dördüncü makamın kapısı bile açılmaz. Çünkü o cimridir. Allah cimrileri sevmez. Haşir, ayet 9: "Kim nefsinin cimriliğinden korunursa işte onlar kurtuluşa erenlerdir." Sen nefsinin cimrilinden kurtulmaz da hala daha dervişlerin parasına, puluna gözünü diktiysen sen kurtuluşa eremezsin. Sen cehenneme doğru yol alırsın. İnsanları kandırmaktan vazgeç. Ben şeyhim diye sırmalı cübbelerle ortalıkta dolaşma. Ben şeyhim diye insanları aldatma. Allah Resulü: "Aldatan bizden değildir." dedi. Bunu hiçbir zaman unutma. O yüzden Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem e yol olarak o peygambere çıktıysa yolun sen asla cimrilik yapamazsın. Sen asla bir şeyi kısamazsın. Verilen ilmi dağıtmak zorundasın. Sen cömert olmak zorundasın, maddi manevi. Allah muhafaza eylesin. Maide, 105 ayetini sordular sahabeler: "Size nefsinizi korumak gerek." Ayet hakkında sorunca Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şu

cevabı verdi: "Marufla amel edin." Yani iyilikle, güzellikle Kur'an ve sünnet dairesinde amel edin. "Kötülükten uzak durun." Dikkat edin, bu Kur'an ve sünnet yoludur. Sen marufla amel etmek zorundasın. Edebinle, terbiyenle, ahlakınla, güzel ahlakınla amel etmek zorundasın. Farzları yerine getireceksin. Sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapışacaksın ve kötülükten uzak durun. Cimri insana itaat edildiğini, dikkat edin hadis-i şerife, cimri insana itaat edildiğini, cimri insana itaat edildiğini, heva ve hevese uyulduğunu, dünyanın ahirete tercih edildiğini ve herkesin kendi görüşünü beğendiğini gördüğünüz zaman sen kendine bak, avam halkı bırak. Tekrar söylüyorum, marufla amel edin. Kötülükten uzak durun. Cimri insana itaat edildiğini, heva ve hevese uyulduğunu, dünyanın ahirete tercih edildiğini ve herkesin kendi görüşünü beğendiğini gördüğünüz zaman sen kendine bak, avam halkı bırak. "Sizden sonra öyle bir zaman gelecek ki o zaman da sabretmek avucuna köz almak gibidir. O zaman da bir işçi bugün sizden çalışan elli işçinin aldığı ücreti alacaktır. Ona denildi ki, "Ey Allah'ın Resulü, bizden elli kişi gibi mi yoksa onlardan elli kişi gibi mi ücret alacaktır? Bilakis sizden elli kişinin aldığını alacaktır." buyurdu.

Demek ki öyle bir zaman gelecek, o zaman da ne yapacakmış? İyi, marufla amel etmek. Yani Kur'an ve sünnet-i seniyye ile amel etmek, kötülükten uzak durmak, elinde köz tutmak gibi olacak ve cimri insanlara itaat edilecek. O kimse cimri. Cimri ne demek? milletten topluyor ama onlara harcamıyor. Cimri, mal biriktirmiş. Ne yapmış? İşte bilmem kaç trilyonluk servet yapmış. Arkasından kavga çıkıyor. Ümmetin parası mı? Benim param mı? Cimri ne yapmış? Ölmüş. Öldükten sonra bütün herkes üşüşmüşler evlatlar, mal paylaşacaklar. Neden? Devasa çünkü mal bırakmışlar. İşte ne bırakıyor, işte ne yapmış? Medrese yapmış. Yok Kur'an kursu yapmış. Tapusu kimin üstüne? Tapusu kimin üstüne? Şeyh efendinin üstüne. Kim topladı parayı? Dervişler topladı. Öldü Şeyh efendi. Şeyh efendi öldü, oğlu, kızı yere kondu, sattılar orayı. Bu ülkede televizyonlar kuruldu parayla, ümmetin parasıyla. Kapı kapı dolaştılar, televizyon kuruyoruz, İslami bir televizyon olacak dediler. Sonra gittiler Amerikalılara sattılar. Bu para ne oldu? Televizyon oldu Fox TV. Beş yüz milyon dolara satıldı o zaman için televizyon. Adam gitti Amerika'da alışveriş merkezleri aldı. Ne oldu ümmetin parası? Kimse hesap sormuyor. Kimse hesap sormuyor. Cimri insana itaat ediyorlar. Heva ve hevesini ilah edinmişleri itaat ediyorlar. Kur'an belli, sünnet-i seniyye belli, imamların içtihadı belli. Sufilik; kanunu, kaidesi olmayan bir yol değil. Kanunu kaidesi Kur'an ve sünnetten gerçek sufilik. Üstat vefat etmiş. E biz onun bıraktığı yerdeyiz. Ne? Gelmedi mi? Başka mürşit, yok mu? Hadis-i şerif yalan mı haşa. Kütübü siddede ebdal kısmı var. Bütün

Müslümanlar, açın okuyun ebdal kısmını. Açın okuyun. Ey Müslümanlar, ey sufiler, ey dervişler, ey tarikat erbabıyım diyenler, şeyhler, nakipler, nükaballar, zakirler! Açın okuyun kardeşim. Kütüb-I siddede ebdal kısmı var. Deccal'den sonra ahir zamanla alakalı ebdal kısmı var. Tekrar söylüyorum. Ebdal. Açın okuyun.

Utanmadan şunu söylüyorlar; bizim şeyhimizden sonra şeyh gelmeyecek. Peygamberi yalanlıyorsun. Hadisi inkar ediyorsun. Hadisi inkar ediyorsun! Üstadımız öyle dedi. Üstadınız yanılmış. Yanılmış! Ne zaman söyledi? Aklı yerinde miydi? Senin üstadının aklı yerinde değil miydi onu söylediğinde? Bu kimin üstadı olursa olsun yarın öbür gün benim de arkamdan böyle bir laf söylemeyin. İftira olmuş olur. Ya ilan ederiz birisini, ilan etmezsek de arkamızdan istihare yaparlar, herkes giderler bir üstada intisap ederler. İkisinden biri. Üstadım bana da öyle söyledi. Üstadım da vefat etmezden önce iki kişiye söyledi dergahta. Ahmet Duran abiyi bana söyledi. Dedi ki bana şeyhliğini ilan et bugün dedi. Çorumlu Hacı Mustafa Efendi sağlığında vermedi oğlum, dergah dağıldı dedi. Ahmet Duran abi. Ahmet Duran'a da telefon açacağım dedi. Ona da söyleyeceğim dedi. Sana da söylüyorum. Bu akşam şeyhliğini ilan et dedi. Efendim hakkınızı helal edin, ben ilan edemem dedim. Nerede Adnan Hoca bizim. Karataş nerede? Gitti mi? Adnan'a telefon açmış. Adnan söyledi sonra, sana telefon mu açtı? Ne dedi Adnan Hoca sana? Mikrofon verin Adnan Hocaya: "Efendim; beni aradı, dedi oğlum dedi Mustafa abin şeyhtir dedi. Onun dedi şeyhliğini ilan edin dedi. Ben dedim efendim şu anda Adana'dayım ben. Tamam o zaman dedi. Kapattı. Sonra başka bir arkadaşı aramış burada." Evet. Bana söyledi. Efendim ben yapamam bunu dedim. Ben dedi bu akşam söyleteceğim dedi. Bana söylediği şey o. Ondan sonra Adnan'ı aramış. Adnan demiş Adana'dayım. Ondan sonra başka bir arkadaşı aramış. Remzi Şen'i aramış. Ben Remzi'yi aradım. Seni arayacak dedim. Arıyor dedi. Seni arayacak dedim. Böyle bir şey söyleyecek sana. Benden habersiz bir şey yapma dedim. Arıyor dedi. Kapattım ben telefonu. Görüştü. Böyle böyle dedi dedi. Tamam dedim. Akşama istişare eder konuşuruz dedim.

Adnan hoca teşekkür ederim. Akşam oldu. Remzi dedi ki böyle böyle. Tamam Remzi abi, şeyh efendinin dedim bir insan şeyhi ne diyorsa kalkacak emrini yerine getirecek dedim, bütün Bursa'daki eski dervişler o sohbete Hüseyin de şahit değil mi, kim bu şahit olanlar? Elini kaldırsın, o günkü sohbette olanlar. Evet, bitti. Şeyh efendi bunu kendisi söyletti mi? Söyletti. Bakın, bunun ölçüsü bu, bunun ölçüsü bu. Ondan sonra: "Şeyh efendi arkadan kimseyi bırakmadı…"Ya sen duymamışsındır diyorum ben. Bize bıraktı. Bursalılara söyledi. Ahmet Duran abiye de söyledi. Ben şahidim buna.

Bana dese ki mahşerde diyeceğim ki bana söyledi şeyh efendi. "Ahmet Duran da oğlum şeyhtir. O da şeyhliğini açıklasın dedi. Bana söyledi. Ben Ahmet Duran abinin yüzüne söyledim. Duran abi bana söyledi. Beni ilgilendirmez, istiyorsan dedim sen çık. Hüseyin sen de vardın değil mi? Dedim, "Duran abi istiyorsan çık, ben sana tabi olurum dedim şeyh olarak" dedim. Benim böyle bir derdim yok benim dedim. O ne dedi? Söyle. Evet. "Mustafa Efendi, sen gençsin, sen koşturursun" dedi. "Ben sana tabi olayım" dedi. Dedim yok hacı abi, ben sana tabi olayım. Bizim böyle bitti muhabbet. Şimdi o yüzden ne olacak? O insanlar heva ve heveslerini ilah edindiğinde heva ve hevese uyuyor. O kimse diyor ki işte şimdi nerede o eski şeyhler? Beyazıtı Bestami için de öyle dediler. Bu yolun cilvesi o. Çorumlu Hacı Mustafa Efendi için de öyle demişler. Ya nerede demişler Ali Efendi? Evet. Üç kişi bağlandı diyordu şeyh Efendi. Mustafa Efendi demiş ki Abdullah Efendiye, oğlum demiş şu, şu, şu üçü bağlandı bana demiş, geri kalan bıraktı demiş bizi, beğenmediler demiş.

Demek ki ne oluyormuş? Heva ve heves tercih ediliyormuş. Şimdi dervişlerde de var bu. Derviş üstadı dinlemiyor. Heva hevesine tabi oluyor. Acı gelir gerçekten üstada tabi olmak. Üstadın dediğini yapmak gerçekten nefse ağır gelir, acı gelir. İnsan öyle düşünür. O da insan, ben de insanım. Neden onu dinleyeyim ki? Benim kafam çalışmıyor mu? Öyle dedi. Ben üç tane üniversite bitirdim dedi birisi. Tabi dedim, doğru söylüyorsundur. Dedi üstadınız ilkokul mezunu dedim. Medrese, ümmi dedim. Böyle konuştuk böyle bir bir iki, gittik oturduk böyle döndü. Ümmiyik oğlum biz dedi bana. O da yanımda. Kimisi dedi üç tane üniversite bitirdim der Mustafa Efendi dedi. Böyle adamın rengi mengi gitti. Ondan sonra sen de dersin ki dedi bizim üstadımız ümmi. Ümmiyik oğlum dedi. Al bir kaya, nerene istersen oraya daya. Anırgan kaya çünkü, büyük kocaman ya. Bir şey değil, bizim Bayındır'ın Anırgan Kayası meşhur olacak. Millet ziyarete gidecek Anırgan Kaya'ya. Arada anırıyormuş millet o yüzden anırgan kaya koymuş. Bayındır muhabbeti. "Üç tane üniversite bitirdim. Senin üstadın?" dedi bana. Dedim ilkokul mezunu. Bu şeye benziyor. Bakın değişmiyor bir şey. Hani İmam-ı Hanbel Şeyban-ı Raiye bağlanmış. Ümmi, çoban. İmam-ı Şafi de diyormuş ki İmam-ı Hanbel'e ya sen koca imamsın. Ne yapmaya bu ümmi insana bağlandın? Ne buldun bunda? Ümmi, çoban. O da diyormuş ki ya bu başka bir şey. Demiş bugün senin üstadına soru soracağım demiş. Küstahlık böyle bir şey. Adamın bir şeyhi yok ise genelde %98 küstah oluyor. Demiş ben şeyhine bir soru soracağım. Demiş sorma. Çok hazır cevaptır. Hani seni demiş mat eder, hani o manada. Yok demiş soracağım. Çıkmışlar huzura. Efendi bir sorum var demiş. Buyur sor demiş. demiş ki, "Bir kimse beş

vakit namazdan bir vakti kaçırsa, hangi vakti kaçırdığını bilemese, hangisini kaza etmesi lazım demiş. Hiç beklemeden, "Evladım, onun bütün günü gafletle geçmiş. Bütün kaza namazlarını kaza etsin o." demiş. Kalmış koca İmam-ı Şafi, İmam Hanbel oradan çıkmışlar. "Demedin mi sana?" demiş. "Hazır cevaptır. Mat eder seni diye." Aha demiş. Tabi İmam-ı Şafi de gelmiş. Şeyban-ı Rai'den ders almış. E

Ey Hanefiler, ey Malikiler, ey Şafiler, ey Hanbeliler. Bu mezhebe tabi misiniz? Dört mezhepten herhangi birisine? Evet. Sizin imamınızın şeyhi vardı. İmam-ı Azam'ın şeyhi vardı. Sen eğer Hanefiysen, İmam-ı Azam'ın yolundayım diyorsan bir şeyhe intisap edeceksin. Malikiyim diyorsan intisap edeceksin. Hanbeliyim diyorsan intisap edeceksin. Ben Şafiiyim diyorsan intisap edeceksin. İntisap etmediysen sen heva ve hevesine uymuş insansın. Sen mezhep imamının yolundan gitmiyorsun. Ha abdest alırken mezhep imamına tabi oldun. O bir mürşide tabiydi. "Son iki yılı olmasaydı Numan helak olmuştu" dedi. Senin helak olmayacağın ne malum? Koca İmam-ı Azam helak olurdum derken sen kimsin? Koca Gazali, şeyhi vardı. Arabi, şeyhi vardı. Hazreti Mevlana, şeyhi vardı. Abdülkadir Geylani, şeyhi vardı. Ahmed Er Rufai, şeyhi vardı. Üftade Hazretleri, şeyhi vardı. Mahmud Hüdai, şeyhi vardı. Her gün Emir Sultan'a gidenler var, Emir Sultan Hazretlerinin şeyhi vardı. İsmail Hakkı Bursevi'nin şeyhi vardı. Senin neyin var? Heva hevesin var! Sen heva hevesine bağlısın. Boşuna demediler, zayıf hadis diyorlar, şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır. Zayıf hadismiş! Zayıf hadiste amel edilir mi? El-cevap edilir, ondan hukuk çıkarmıyoruz biz. O zaman senin şeyhin kim? Heva hevesin, nefsin. Sen aldanmaya müsaitsin. Sen bir mürşid-i kamile bağlanmadığın zaman heva hevese uydun. Dünyayı, ahirete ne yaptın? tercih ettin. E şimdi şeyhler tercih ediyor ki, alimler tercih ediyor. Bugün gördüm, dün gördüm. Muhterem hoca efendiler mevlid-i şerif için toplanmışlar bir yerde. Toplantıdan bir kesit atmışlar videoya. Maşallah, süphanallah. Ne süslüler, ne süslüler, ne koltuklar, ne süslüler! Maşallah dedim ya. Tabi! Dünyanın ahirete tercih edildiği zaman. "Mustafa Efendi", "buyurun efendim." "Oğlum sakın ha! Senin evin en fukara dervişten daha fukara olacak. Senin evine gelen derviş şunu söyleyecek. Benim eşyalarım Şeyh Efendinin eşyasından daha lüks." Bize söylenen bu. Bana söylenen bu. Bana söylenen bu. Başkası beni ilgilendirmiyor.

Demek ki herkesin kendince bir yolu var ya bize o yol düşmüş. 'Herkesin kendi görüşünü beğendiğini gördüğünüz zaman…'Yok, bir sufinin kendi görüşü olamaz, müritlikle alakalı. Bir mümin Kur'an oradayken, sünnet oradayken, imamların içtihadı oradayken bana göre diyemez bir Müslüman. Yok! Kendi görüşü, 'hadislerin büyük bir çoğunluğu sahih değil. O yüzden

hadislere uyulmasa da olur. Benim görüşüm bu.' Senin görüşün sapkın bir görüş. Sapık bir görüş. Sen kendini peygamber görmüşsün. Bunu diyebiliyor musunuz? Diyemiyorsunuz. Evet. O zaman avam halkı bırak. Yani sen has insanlarla otur kalk. Avamlarla düşüp kalkma. Sebep? Kendi görüşünü, kendi heva ve hevesini ilah edinmiş, cimri insan. Onlardan uzak dur. Bir de ne oluyor? İnsanların ücretleri artıyor. Bu ne demek? Heva, hevesleri artıyor. Rahatları artıyor. Evet. İmam-ı Malik'in sözü: "Kim fıkıhsız tasavvuf öğrenirse zındık olur. Kim fıkıh öğrenir de tasavvuftan uzak kalırsa fasık olur. Kim de ilim ile maneviyatı kendisine cem ederse dinin hakikatine erişir." O zaman bir kimse fıkıhsız tasavvuf yok, fıkıhsız bir sufilik yok. Sufinin fıkıhı sağlam olacak. Bir mürşidin fıkıhı sağlam olacak. Bir dervişin fıkıhı sağlam olacak. E bir kimse normalde fıkıh öğrenmiş, medrese görmüş, tahsil etmiş veyahut da ilahiyat okumuş, güzel ama sufilikten uzak, fasık olur diyor. İmam Malik diyor bunu. 'Kim de ilim ile maneviyatı kendisinde cem ederse dinin hakikatine varır.' O zaman o kimse çift kanatlı olursa dinin hakikatine erişecek. Allah bizleri onlardan eylesin.

Yol arayanlar, kendilerine yol arayanlar Kur'an ve sünnete tabi yol bulacaklar. İmamların içtihadına tabi yol bulacaklar. Dilencilerin peşinden gitmeyecek. Heva ve hevesini ilah edinenlerin peşinden gitmeyecek. Kendisine mal ve para biriktirenlerin peşinden gitmeyecek. Dervişlerin cebine, malına, gözünü dikenlerin peşinden gitmeyecek. Her ay dergaha bu kadar para vereceksiniz. Her ay üstada bu kadar para yatıracaksınız diyenlerin peşinden gitmeyecek. Gidiyorsa o kimse kör gözlü. Allah muhafaza eylesin. O yüzden süslülülerle hakikati ayırt edecek o kimse. İnsanların süsüne, yaldızına, ağdalı konuşmasına bakmayacak. Süslü konuşmalara bakmayacak. Bunların hepsi de aldatır. Çünkü öyle zaman gelecek ki insanlar süslü konuşmalarla halkı kandıracak. Muazdan bu hadis-i şerif uzun, hakkınızı helal edin: "Ardınızda fitneler olacaktır. O zaman mal çoğalacak, Kur'an açılacak. Mümin, münafık, erkek, kadın, köle, hür, küçük büyük, herkesin elinde Kur'an olacak." Herkesin elinde Kur'an olacak. Şimdi herkesin elinde var. Kur'an bize yeter diyor, mealden okuyor mu? Okuyor. Sosyal medyada herkes tartışıyor mu bununla alakalı tartışıyor. İçlerinden biri şöyle diyecek: "Neden bana onlar tabi olmuyorlar? Ben Kur'an okuyorum yine de kimse bana uymadı. Ben onlara Kur'an'dan başka bir şey uydurmadıkça uymayacaklar." Yani Kur'an'dan başka bir şey sen onlara uydurursan onlar sana uyacaklar.

Bugün televizyonlara çıkan şakrabanların %90'ı böyle. Kur'an ve sünnetin dışında konuşurlarsa onları sosyal büyük medyada veyahut da yöresel değil, kitlesel televizyonlara çıkarıyorlar. Çünkü onlar Kur'an ve sünnetin hakikatini haykıramazlar. Televizyon dünyasını tanıdım. Tanıdım! Bana da

aynı şeyi söylediler. "Hocam aman ha bazı şeylere dokunmayalım…" Dedim ki "bana ne soru gelirse ben bildiğimi cevaplarım. Program yapmayalım" dedim. Bunu Olay TV'ye gittiğimde de ordaki bir bayan vardı. O da dedi. Dedim yok, ne sorarsanız cevaplandırırım. Ne bilirsem söylerim dedim. Televizyona çıkan hocaların büyük bir çoğunluğuna bu söyleniyor veya sorular hazırlanıyor. Sorular onların eline veriliyor. Canlı yayın yapamıyorlar. Canlı yayına gireceğiniz zaman da önce sorunuzu alıyorlarmış sizin. Eğer onun dışında sorarsanız 'tak' sizi canlı yayından aldılar. Siz de zannediyorsunuz ki hat düştü: "Sevgili seyirciler. Hat düştü. Hat düştüğü için bağlantı kesildi. Alalım sıradakini..." Onun sorusu hoşlarına gitmedi çünkü. Oraya yazdırdığı soruyu okumadı. Çünkü siz de bağlantı kesildi zannediyorsunuz. Öyle bağlantı kesilmiyor. Halbuki onlar kesiyor bağlantıyı. Çünkü neden bana onlar tabi olmuyorlar.

Ben Kur'an okuyorum yine de kimse bana uymadı. Ben onlara Kur'an'dan başka bir şey uydurmadıkça bana uymayacaklar. Çıkın hadisleri inkar edin. Yemin ediyorum size kitap basarlar. Elleri çantalı geldiler. Dediler ki hocam takipçiniz çok. Sizi çok beğeniyorlar. Eee? Sizin dediler sohbetlerinizi kitaba basalım. Ben tebessüm ediyorum. Ne kadar iyi diyorum. Allah razı olsun. Yalnız dediler, "Bir isteğimiz var." "Buyurun. Estağfurullah. Para, mı pul mu ne?" , "Hayır" dediler. "Ya?" "Malum, biliyorsunuz" dediler. "Hadis-i şerifler hani hepsi de sahih değil. Sohbetlerinizde şundan bahsedeceksiniz. Hadisler hepsi de sahih değildir. Siz bu konuda çok sertsiniz." dediler. "Kitabınızı biz bastıracağız, biz satacağız." Şimdi böyle bana bir de liste gösterdiler. Bir sürü profesörün ismi var. Yalan doğru bilmiyorum. Bir sürü şeyhin ismi var, hocanın ismi var. Böyle gördüm listeyi. Bunlarla çalışıyoruz dediler. Kitaplarınızı biz bastırıyoruz.

Hani bazı şimdi, bu benim şüphem, çıkıyor şimdi hani ben kitaplardan ne hakkı alıyorum diyorlar? Telif hakkı. Ben kitap yazıyorum, telif hakkından geçiniyorum diyorlar ya. Benim hemen otomatikman dolarlar dönüyor. Ya dedim ayda bana bilmem kaç dolar teklif ettiler. Burada dedim bu da oradan geçiniyor o zaman. Çünkü her hadis inkarcısında bu var şu anda. Hadis inkarcısı mı? Evet. Gerçekten emperyalistler onları besliyorlar. Onları her ay maaşa bağlamışlar veyahut da vakıflarına, derneklerine belirli bir yardım, belirli bir para veyahut da direkt para olarak, telif hakkı çünkü bir yayınevinden onun her ay maaş gibi gidiyor. Telif hakkı. Hadis inkar edersen telif hakkı alırsın. Evet. Çünkü ona uymaz. Sen Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi çıplak bir hakikat şeklinde söylersen senin kalabalık derviş topluluğun olmaz. Senin kalabalık bir tabi olunanın olmaz. Ya tuhaf işler yapacaksın, hımmmmmmm yapacaksın, diyecekler ya bunda hikmet

var. Bak hal gördü, bir şey oldu. Hımmmmm yapacaksın sallanacaksın. Bir sayha atacaksın, böyle gözünü dikeceksin bir yerde öyle duracaksın. Kabul edildin diyeceksin. Böyle bu işler. Ondan sonra pamuk eller cebe diyeceksin. Sen ümmet kan ağlarken sen araba aldın ha. Arabanın %10'unu getir bakalım. Nasıl? %10'u. Kaça aldın arabayı? 10 milyar. %10'u kaç? 1 milyar. 1 milyar şeyhe vereceksin.

Adam saf gibi beni arıyor. Bir numara arıyor Allah arıyor. Arıyor Allah arıyor. Ben de kayıtlı olmayanları açmıyorum ya. Herkese de açıkça söylüyorum. Çünkü açınca böyle absürt bir şey oluyor. Benim kaç günüm gidiyor onunla. Şeker tavan oluyor. Bu ümmetin hali ne olacak? Düşmüyor şeker 250'den aşağı şimdi düşmediği gibi. Bir şey çıkıyor! Adam mesaj attı. "Mustafa Özbağ hocam, ne olursunuz Allah rızası için telefonumu açın." Açtım. "Hürmetler ederim sevgili efendim. Saygılar sunarım…" Böyle çok naif, kibar. "Buyurun?" "Bir istirhamım, bir sorum olacaktı. Sizin vaktinizi aldım, değerli…" "Kardeş, gir soruya" dedim. "Soruya gir." Dedi ki "Ben bir araba aldım." "Mübarek olsun." Ben şimdi arkasından ne gelecek bilmiyoruz. "Bizim üstat efendi hazretleri dedi ki" dedi. "Ne dedi" dedim. "Bu arabayı aldın miktarı kadar %10'unu bize tasadduk edeceksin." dedi, dedi. Allah'ım ya Rabbim! "Sizin böyle bir usulünüz var mı?" dedi. Dedim, "Kardeş, iyi ki benden %10'unu istemiyor arkadaşlar." dedim. "İstese benim param, pulum yetmez" dedim. Bu noktada bir şey ben dedim yetiştiremem. Dedim yani bizde böyle bir usul yok. Biz böyle bir şey isteyemeyiz, zaten bize yasak dedim.

Bir şeyh böyle bir şey isteyez zaten. Bir alim böyle bir şey isteyemez dedim. Bir de böyle şeyhi için ne kadar belagatlı konuşuyor…Biraz daha belagat yaptı, "Bırak şu dilenciyi böyle belagatlı konuşma. Benim canımı sıkma" dedim ya. Hani dedim adam dileniyor sen hala da kibar dilenci lan bu dedim. Ben şimdi direkt böyle konuştum. Bu kaldı. "Allah razı olsun senden ya" dedi. "Ha şöyle ya" dedi. "Ben senden ders almak istiyorum." "Yürü git" dedim ya. Sen dedim kör gözlünün tekisin. "Ne yapmaya bizden ders alacaksın" dedim. "Gitmişsin zaten kaç para verdin bugüne kadar" dedim. Bir para söyledi. Aklım durdu! Yirmi milyarın üzerinde para vermiş. "Ne kadarlık dervişsin sen" dedim. "Beş yıllık" dedi. "Yıllığın" dedim "iki milyara mı geliyor? Kaç milyara geliyor?" Daha fazla geliyor. "Lan git yürü" dedim. "Körsün sen. Bizi de bozarsın sen" dedim. Adam bunu soruyor bana. Türkiye bu. Türkiye bu. Sonra herkesi aynı kategoride görüyor. Allah muhafaza eylesin.

Böyle bir kişinin uydurduklarına tabi olmaktan sakının. Yani bir kimse Kur'an'ın ve sünnet-i seniyenin dışında konuşuyorsa, imamların içtihadının

dışından konuşuyorsa, ilk sufilerin yol ölçülerinin dışından konuşuyorsa, böyle bir hal ve hareketin içindeyse ondan sakın, ondan uzaklaş. Ben ondan ders aldım diye onun peşinden gitme. Sen zındığın peşinden gidiyorsun farkında değilsin. Dilencinin peşinden gidiyorsun farkında değilsin. Bile bile Kur'an ve sünneti çarpıtıyorsa sen bir kafirin peşinden gidiyorsun farkında değilsin. Bırak! Gitme, gitme kardeş, gitme. Paranı üttürme insanlara, üttürme. Senden bir şey istiyorsa tebliğinden dolayı o peygamber varisi değil. Senden rahat istiyorsa, senden döşek istiyorsa, senden çorba istiyorsa, yemek istiyorsa, senden para istiyorsa, o peygamber varisi değil. Değil! O dilencinin teki. Dilencinin teki o. Allah muhafaza eylesin. Ben sizi, hadis-i şerif devam ediyor: "Ben sizi bilgili kimselerin ayaklarının sürçmesine karşı uyarıyorum." Yani senin bilgili gördüğün o alim var ya, bilgili gördüğün o şeyh var ise cimri ise dervişleri ütüyorsa, heva hevesine uyduysa, bilgili ama üç üniversite bitirmiş, diyor ki "Uyma." Hadis inkar ediyor, ilahiyat profesörü uyma kardeşim. Ayet inkar ediyor, ilahiyat profesörü uyma kardeşim. Kur'an ve sünnetin dışında hüküm veriyor, alimim diyor. Diyanet hocası, müftüsü neyse uyma kardeşim. Kur'an belli, sünnet belli, imamların içtihadı belli. Verecek olduğun fetvada ya ayetten ya hadisten bir ölçü getireceksin insanlara. Böyle bir şeye hakkın yok.

Dünya alimler birliği toplandı. Ne yaptınız? Oruç tuttunuz. Allah sizi iyi etsin. Bir içtihat edeydiniz ya. Bir fetva vereydiniz ya. Deseydiniz, "Ey ümmeti Muhammed! Gazze bu haldeyken cihat size farzdır. Neden bu fetvayı veremediniz? Ahir zaman alimisiniz. Maaş alimisiniz. Açlıktan ölürken çocuklar, açlıktan ölürken bombaların altında ölürken onca alim toplanıp oruç mu tutacağız dediniz! Ayet belli, Kur'an belli, sünnet belli, imamların içtihadı belli. Neden topyekün bir cihat kararı alamadınız? Allah'tan mı korktunuz yoksa sistemlerden mi korktunuz? Ümmeti Muhammed'in bir kısmı bir yerde açlığa terk edildiyse, her gün bombaların altındaysa bütün Ümmeti Muhammed bundan sorumludur ve bütün Ümmeti Muhammed orayla cihat etmek zorundadır. Farzdır. Neden bunu veremediniz? Neden haykıramadınız bütün dünyaya? Şeytan mı tuttu dilinizden? Kalbinizi kime sattınız? İlminizi kime sattınız? Bilginizi kime sattınız? Kur'an ayetlerini kaç paraya değiştiniz? Kaç maaşa değiştiniz? Kur'an ayetlerini, cihat ayetlerini yuttunuz mu? Yuttunuz mu cihat ayetlerini? Yuttunuz! Hani siz Kur'an okuyordunuz? Hani hafızdınız? Hani alimdiniz? Her biriniz fıkıhçı. Her biriniz hadisçi, her biriniz kelamcı. Nerdesiniz? Şeyhler nerdesiniz? Rahat yataklarınızı mı terk edemediniz? Lüks villalarınızı mı terk edemediniz? Lüks arabalarınızı mı terk edemediniz? Milyon dolarlarınızı mı terk edemediniz? Neyi terk edemediniz de bu cihattır deyip Ümmeti Muhammed'e

haykıramıyorsunuz. Haykıramazsınız. Söyleyemezsiniz hak ve hakikati. Neden? Çünkü sizin kalbiniz şeytan tarafından tecavüze uğramış. Şeytan size tecavüz etmiş. Siz şeytanın dostu olmuşsunuz. Allah'ın değil. "Bilgili kimselerin ayaklarının sürçmesinden uyarıyorum" diyor Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem : "Çünkü şeytan ilim sahiplerinin diliyle dalalet ve sapıklığa davet edecektir." Hadisi şerif çok açık. Şeytan ilim sahiplerinin üzerinden seni sapkınlığa ve delalete davet edecek. Allah Resulü söylüyor. Münafık da bazen doğru söz söyleyebilecektir. Yine dedi ki, "Sen bilgili kişinin o şöhret kazanmış sözlerinden kaçın ki o sözler seni kaydırıp yanıltmasın." muazza söylüyor. Sen bilgili kişinin o şöhret kazanmış sözlerinden kaçın ki o sözler seni kaydırıp yanıtmasın.

Kim bilir belki o bilgili kişi bu sözlerinden döner. "Sen hak neyse onu kabul et. Onun üzerinde ol. Çünkü hakkın üzerinde nur vardır." Ebu Davud hadisi. Sen o kimsenin süslü sözlerini aldanma? Süslü elbiselerine aldanma. Aldanma! Sen İngiliz kraliyet ailesinden düğmelere aldanma. Sen o havalı Mercedeslere, jiplere aldanma. Sen böyle arabanın yanında güp güp güp güp güp koşanlar, aman ne kalabalık, aldanma. Sen aldanma. Kulağında kulaklıklar, şeyh efendi orada oturuyor güvertede. Hepsi böyle duruyor. Hayırdır dedim. Dedi şeyh efendiye mossad dedi her an için operasyon yapabilir. Ne kadar süslü gösterişli değil mi? Arabaya binecek, böyle tedbirli temkinli. Bizim Çanakkale'deki Yusuf Hoca diyor ki, "Yalnız mı gidiyorsun bir yere?" "Evet Yusuf hoca" dedim. "Çarşıya da yalnız mı çıkıyorsun?" dedi. "Evet Yusuf hoca" dedim. Ben de tuhaf tuhaf baktım. Hani ne var bunda gibisinden. Dedim hoca ne oldu sana dedim ya, hayırdır? Ya ne bileyim dedi hani beni zannediyor ki ben kalabalıklarla dolaşıyorum. Yok ben tek başımayım. Nereye gidiyorsam tek başıma gidip geliyorum. Tek başıma da yaşıyorum. Sıkıntı yok. Biz o kadar şöhret sahibi değiliz ya. Allah bizi affetsin. Ama diyor ki o kimse, o şöhrete bulanmış kimse belki de tövbe eder, döner. Sen de onun peşinde giderken orada kalırsın. Sen hak ve hakikate dön. Allah muhafaza eylesin.

Tövbe, ayet 9: "Allah'ın ayetlerini az bir dünya menfaati karşılığında sattılar da insanları onun yolundan alıkkoydular. Onların yaptıkları gerçekten ne kötüdür?" Kur'an konuşuyor, Mustafa Özbağ değil. Kur'an ve sünnet-i seniyye yani Hazreti Muhammed konuşuyor sallallahu aleyhi ve sellem . Ben ta yolun başında söyledim. Kur'an ve sünnetin dışında size bir şey söylersem benim önüme koyun. Ben ondan tövbe edeyim, döneyim. Ölçü belli. Kur'an, sünnet imamların içtihadı, ilk sufilerin yolu. Evet. Kur'an konuşuyor. "Allah'ın ayetlerini az bir dünya menfaati karşılığında sattılar da insanları onun yolundan alıkoydular. Onların yaptıkları gerçekten ne kötüdür."

Bir maaşa sattın bilgini, bir yemeğe sattın bilgini. alimliğini bir maaşa bıraktın. Bir maaşa bıraktın. Alimliğini bir yemeğe bıraktın. Bir harçlığa bıraktın. Şeyhliğini bir harçlığa bıraktın. Allah'ın ayetlerini az bir miktar paraya bıraktın. Hakkı konuşamadın. Hakkı anlatamadın. Hakkı haykıramadın. Hiç olmazsa geri çekil. Git inziva yap. De ki ahir zamandır. Ben hiç konuşmayacağım bundan sonra. Ben etliye sütlüye karışmayacağım. Bu konuda hadis var mı? Var. Git evine çekil. Evinde otur. Kur'an-ı Kerim'ini oku. Zikrullah'ını yap veyahut da namazını kıl. Camiden eve, evden camiye. Benim hayatım değil. ayrı mesele. Bunu yapsan insanları sapıttırmaktan, saptırmaktan iyidir. Ayet-i kerimeleri az bir paraya, maaşa satmaktan iyidir. Kur'an'ın ayetini satma bir maaşa. Allah'ın hükmüyle hükmetmeyenler kafirlerin ta kendileridir. Takendileridir. Bunun, bu ayet-i kerimenin nesiği eğip bükeceksin sen? Ey nefsine uymuş olan insanlar, evinizde, barkınızda, iş yerinizde, eşinize, çoluğunuza, çocuğunuza sen Kur'an ve sünnetle hükmetmezsen, davranmazsan sen de zalimsin. "Ben dervişim, bana rüyamda söylerler…" Otur oturduğun yere. Sen Kur'an sünnete göre tabi ol, eşine zulmetme, kadın erkek. Kadın kadınlığını bilsin. Erkek erkekliğini bilsin. Çocuk çocukluğunu bilsin. Baba babalığını bilsin. Anne anneliğini bilsin. Hiç kimse kimseye zulmetmesin.

Zulmedenler zalimdir. Kim olursa olsun, o zalimden Cenab-ı Hak onun başına, o zulmeden kimsenin başına bir zalim tayin eder. O zalimle zulmedenden intikamı alır. Sonra zalimin başına bir kılıç tayin eder. Hadisle sabittir. Kılıç da o zalimden intikamını alır. Sonra döner kılıçtan kendisi intikam alır. Kadınlar, erkekler, çocuklar bile bile hiç kimse kimseye zulmetmeyecek. Kur'an ve sünnet dairesinde ne istiyorsa isteyecek, ne söylüyorsa söyleyecek. Zulmetmek yok. Allah muhafaza eylesin. Allah'ın ayetlerini dünyalık içinde değiştirmek, gevşetmek, Allah'ın ayetlerini çarpıtmak küfür. Küfür, resmen küfür. Allah muhafaza eylesin. Tabi Hazreti Pir diyor ki ihsan ve kerem sahiplerine konuk olmak gerek. Yani Cenab-ı Hakk'ın ihsanından, keremin-den nasibi olmuş, cömert, gönlü açık, eli açık, hakikat ehli. O mürşide yönelmek gerek. O yüzden o takva sahibi, o Allah yolunda koşan, o Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışan, o müritlerinden dilenci olmayan, insanlara hak ve hakikati anlatan kimsenin peşinden gidilecek. Ona tabi olunacak ve gerçekten tabi olunacak. Evet. Öyle heva ve hevesten değil. Tövbe, 119: "Ey iman edenler, Allah'tan korkun ve sadıklarla beraber olun." Sen Allah'a, Resulullah'a sadık olan sadıklarla beraber olacaksın. O sadıkların yolundan gideceksin. Günde kırk sefer dua ediyorsun ya, namaz kılanlar için: "Bizi in'am ettin, ihsan ettin. Onların yanında eyle." Orada tabi tefsirciler, mealciler, peygamberler olarak nitelendiriyor. Peygamberler, veliler, evliyalar,

müminler, bizleri onlarla beraber eyle. Günde kırk sefer Müslüman dua ediyor. Kırk sefer sadıklarla beraber olun. Cenab-ı Hak emrediyor. Sen kimle berabersin? Sen kimi seviyorsun? Sen kimin peşinden gittin? Senin gönlündeki kim? Kim? Sadık mı? Allah dostu mu senin gönlündeki? Sen kimi sevdin ya? Sen nereye gittin ya? Nerede dağıldın sen? Hangi heva ve hevesine uymuş kimsenin peşinden gittin de kendini dağıttın orada?

Sen eğer derviş isen üstadının yolundan yürüyecektin. Üstadının sözünü dinleyecektin. Üstadının yolundan yürümüyorsan üstadının koymuş olduğu Kur'an sünnet dairesindeki edebe adaba uymadıysan kimin edebine adabına uydun? Şeytanın edebine adabına uydun. Sen şeytanla mı dostsun? Allah seni peygamberlerle, velilerle, evliyalarla, sadık kullarınla dost olmanı emrederken sen kimlerle dost oldun? Senin dost olduğun kimseler kim? Kahvede kimle buluştun sen? Ona nasihat etmek için mi gittin? Senin en gerçek dostun kim? Hani Hazreti Ebubekir efendimiz diyor ya, "Bana dostunu söyle, ben senin dinini söyleyeyim." Sen kimle dostsun? Kimle dost olduğuna bak. Cenab-ı Hak çünkü "Allah'tan korkun ve sadıklarla beraber olun" diyor. O zaman bir şeyh seçerken de sen Kur'an ve sünnete sadık, Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmış, Allah Resulünün yolunda yürüyen peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin izini takip eden, sen öyle bir mürşit bulmakla mükellefsin. Sen öyle bir şeyhle buluşmak zorundasın. O şeyhe intisap etmek zorundasın. Öyle bir şeyh buldun mu? Buldun. Sen ona intisap edeceksin. İntisap ettiğinde de sımsıkı duracaksın orada. Heva hevesine yol açmayacaksın. Nefsine yol açmayacaksın. Açarsan senin sıtkiyetin bozuldu. Senin bağın bozuldu. Allah muhafaza eylesin. O yüzden ihsan ve kerem sahibi olan Allah dostunu bul. Senin cebindekine gözünü dikmiş. Senin evine gözünü dikmiş. Senin arabana gözünü dikmiş. "Arabayı gönder, Allah yolunda biraz koştursun." Sen koştur Allah yolunda, araban yoksa yayan çık. Yayan çık. Yürü. Arkana da bakma beni tanıyın arabaya alın diye. Sen Allah yolcususun. Sen fisebilillah Allah yolunda koşuyorsan merak etme Allah aciz değil haşa. Sana lazım olan her şeyi verecektir o. Sana gerekli takım taklavatı, aleti edavatı verecektir.

Sen Allah yolundaysan, Allah'a hakiki bir kul olduysan sana lazım olan ilmi de verecektir. O sana lazım olan ilmi verecek. Sana lazım olan ilmi gönlüne akıtacak senin. O ilmi ledün sahibi, o hikmet sahibi, gerçek alim o, gerçek mürşit o. Sen Allah yolunda yürüyeceksen senin gönlüne doğruyu getirecek. Senin gönlüne hikmeti koyacak. Senin gönlüne basireti koyacak. Senin Allah'a olan inancın mı eksik? Sana ne lazımsa verecek o. Sana ne lazımsa verecek. Ne lazımsa senin ayağına getirecek. Senin ayağına getirecek. Senin gözünün önüne getirecek. Sen vefasızların peşinden gitme. Sen hayırsızların

peşinden gitme. Sen Allah de yürü. Vefasızsa düşecek senin yakandan, vefalısını verecek. Hayırsızsa düşecek senin yakından hayırlısını verecek sana. Sen Allah demeye devam et. Sen o yolda yürü. Mahcup da olmayacaksın, mahsun da olmayacaksın. Mahcup da olmayacaksın, mahsun da olmayacaksın. Çünkü Allah'ın vaadi haktır. Seni hem bu dünyada da hem ahirette de mahcup da etmeyecek, mahsun da etmeyecek. Yeter ki senin yolun hak yolu olsun. Yeter ki sen hakkı haykır, hakka hizmet et. İnsanlara, dervişlere hizmet et. Hizmet isteme. Merak etme, Allah seninle. Allah seninle! Cenab-ı Hak hangi yolcusunu yolda bırakmış? Bana bir adım gelene on adım gelirim. Bana on adım gelene ben yüz adım gelirim. Bana yüz adım gelene ben koşarım diyen Allah var. Senin bu korkun niye? Bırak seni terk edecek olan terk etsin sen hakkı haykır. Bırak yakandan düşecek olan düşsün sen hakkı haykır. Sen hakkı söyle. Başına ne gelecekse gelsin. En ilerisi seni ne yaparlar? Hallacı Mansur gibi asarlar. Başka ne yaparlar? Nesimi gibi derini yüzerler. Başka ne yaparlar? Başka ne yaparlar? Madem ki pirin onlar senin. Yürü. Derinin yüzülmesinden mi korkuyorsun? Yürü. Asılmaktan mı korkuyorsun? Yürü. İmam-ı Azam gibi kırbaçlanmış, kırbacın altında şehit olmuş, kırbaçlanmaldan mı korkuyorsun? Sen nasıl bir alim müsvettesisin? Sen de kırbaçlan, bir maaşa satma kendini. Yürü. Hallacı yaktılar, bir de onun cesedini de yaktılar. Doymadı bu insanlar.

Avam cahil doymaz. Senin etini kemirir. Kemirsinler. Seni delik deşik ederler. Etsinler. Yürü sen. Allah de yürü. Bilen bilsin, bilmeyenin kendisi bilsin. Neden korktun da çekindin, ayeti üç paraya sattın? Neden çekindin de sen kendini üç paraya sattın? Neden çekindin, beni sevmezler diye düşündün. Hiç kimse sevmesin seni. Allah sevsin. Eyyüb'e bir tek hanımı inandı. Koca Eyyüb'e bir tek hanımı inandı. Şehirden dışarı attılar. Çöplüğe gitti, çöplükte de tutmadılar. Dediler ki sen çöplüğümüzü de kirletiyorsun. Çöplükten de attılar. Gitti bir mağaraya sığındı. Senin başına gelmeyecek mi zannediyorsun? Seni de atarlar. Sen hakkı konuş. Nasıl Eyyüb'ü hastalıktan kurtardıysa seni de kurtarır. Nasıl İbrahim'i ateşten aldıysa seni de alır. Seni de alır. Sen hakkı konuş yeter ki. Sen hakkı haykır. Merak etme Allah seninle. Merak etme Allah seninle ise şek ve şüphe etme. Bu dünyada da ahirette de mahzun ve mahcup olmayacaksın. Allah sana her şeyin en yenisini, en güzelini verir. Hiç şek şüphe etme. Yıkıldım diye düşünme. Yıkıldım diye düşünme. Cenab-ı Hak istediğini aziz eder aında. Aziz eder seni. Sen hak ve hakikati haykırmaya devam et. Sen hakkı konuş. Heva ve hevesini ilah edinenlerin peşinden gitme. Hak ve hakikati konuşanın peşinden git. Allah bizi muhafaza eylesin.

"Halbuki sen öyle birisinin müridisin ki hasisliği yüzünden kendisini galip değil, seni nasıl galip edecek?" Burdan devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin. Bizim sözümüz şahıslara değil, biz sözümüzü hak ve hakikat noktasında orta yere koyuyoruz. Üstüne alınan alınsın beni hiç ilgilendirmiyor. Dilim sivriymiş. Kur'an sünnet dairesinde dilim sivridir. Kendimi bu noktada saklayacak, eğip bükecek değilim. Dilimin sivriliği hak ve hakikat noktasındadır. Buyursun kim gelecekse gelsin konuşsun. Sıkıntımız yok. Kur'an ve sünnetin dışında bir şey söylediysek özür dileyip özür dileyip helallik almasını biliriz. Yok Kur'an sünnet dairesinde konuştuk da hak ve hakikat seni rahatsız ettiyse sen tecdidi iman, tecdidi nikâh yap. Çünkü gerçekten hak ve hakikat acıdır. Heva ve hevesine uymuş nefisler için acıdır. Ne diyordu hadis-i şerifte: "Köz elinde tutacak." Evet. Bu zamanda Kur'an ve sünnet hak ve hakikat, elinde köz tutmaya benzer. Başka bir hadis-i şerifte ne diyor: "Elinde tutanın eli yanacak, atan da dinden, imandan olacak." diyor. Allah muhafaza eylesin. Amin. 'Halbuki sen öyle birisinin müridisin ki hasisliği yüzünden kendisi galip değil. Seni nasıl galip edecek?' Burdan devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin. El-fatiha maassalavat. Amin.

TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA
6 EYLÜL 2025

https://youtu.be/t4OMGPXmJl4?si=z7iyLBfQRoGjzvcT

MESNEVİ-İ ŞERİF 2265-2268. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilmeyi nasip eylesin. Bizleri Kur'an ve sünnet yolunda sımsıkı duranlardan, yaşama ve yaşatma mücadelesi verenlerden eylesin. Rabbim İsrail devletini yerle yeksan eylesin, destekçilerini yerle yeksan eylesin. Onları birbirlerine düşürsün. Onları birbirlerine düşürüp Ümmet-i Muhammed'i bu noktada kurtarsın. Rabbim bütün gavurları birbirlerine düşürsün. Ümmeti Muhammed'e birlik ve beraberlik versin. Ümmeti Muhammed'e nerede haksız, hukuksuz, kanunsuz, şerefsiz, haysiyetsiz, namussuzca davranılıyorsa davrananların hepsini helak eylesin. Güçlerini helak eylesin. Hepsini yerle yeksan eylesin. Amin. Ecmain…Evet, kaldığımız yerden devam ediyoruz. Geçen haftadan, geçen hafta: 'İhsan ve kerem sahiplerine konuk olmak gerek.' Burayı okuduk. Oradan devam ediyoruz:

"Halbuki sen öyle birisinin müridisin ki hasisliği yüzünden kendisi galip değil, seni nasıl galip edecek?"

Malum bu bölüm Ümmet-i Muhammed'in önündeki liderlerle alakalı. Şeyhler, alimler, ümera yani devlet idarecileri, bürokrasinin sahipleriyle alakalı. Bunların olgunlaşmamış, kemale ermemiş, belirli bir seviyeye gelmemiş insanlarla alakalı. Normalde bunu sadece geçen hafta şeyhlerin üzerinden konuştuk ama yani bu sadece şeyhleri ilgilendiren, alimleri ilgilendiren bir konu değil. Tarih boyunca Adem'den itibaren ümmetin önünde hep bu tip ama dini ama siyaseti ama devleti ele geçirip bunları normalde Ümmet-i Muhammed'in halkın yararına değil kendi heva ve heveslerine kendilerine

uygun yönetenlerle alakalı. 'Halbuki sen öyle birisinin müridisin ki hasisliği yüzünden kendisi galip değil. Seni nasıl galip edecek? Yani o hasis, kıskanç yani. Etrafında olup bitenlerden neden kendisinde yok? Yani bu dünyaya karşı haris ve hasis. Bu noktada hep dünya bozar insanları. Yani kendisi nefsini terbiye edememiş, yenememiş. Cimrilik, kibirlilik, ondan sonra benlik, dünya sevgisi, hırs dünyaya ait. Bunları yenememiş.

Yani nefis dediğimizde bunların bütün nefsin bu kötülükleri söz konusu. Bunlarla mücadele edememiş, bunlara galip çıkamamış, böyle bir nefis terbiyesi görmemiş kimse. Yani onun bir şeyhi yok ise, bir mürşid-i kamile intisap etmediyse, doğru bir üstada intisap etmediyse o nefis terbiyesi görmez. Doğru bir alimin peşine gitmeyen bir kimse o nefis terbiyesi görmez. Doğru bir siyasetçinin peşine düşmeyen bir kimse doğru bir nefsini terbiye edemez. Doğru kimsenin arkasında değil. Doğru bir bürokratla yürümeyen bir kimse çünkü o bürokrat da bozar insanı. Nefsini terbiye etmemiş. Siyasetçi, nefsini terbiye etmemiş. Alim, nefsini terbiye etmemiş. Şeyh kisvesi altında ama nefsini terbiye etmemiş. O bir terbiyeye girmemiş. Terbiyeye girmeyince alim insanı saptırır. O şeyh insanı saptırır. O siyasetçi insanı saptırır. Ahir zaman siyasetçileri insanları saptırır. Ahir zaman alimleri insanları saptırır. Ahir zaman bürokratları. Bu konuda da hadis-i şerif var. Siz ahir zamanda bürokrat olmayınız, o manada. İnsanları saptırır. Bu normalde ahir zaman alimleri insanları saptırır. Hazreti Pir diyor ki 'sen öyle bir insanın peşine takılmışsın ki o hassisliği yüzünden kendisini temizleyememiş.' Kendisine galip gelememiş, değil ki sana galip gelecek. O kendi heva ve hevesinden kurtulamamış, kendi heva ve hevesini ilah edinmiş. Kendi nefsini ilahlaştırmış o. O nerden sana terbiye verecek? Onun önünde ne yaparsan yap o yutar. Çünkü buradakilerin hepsinin hastalıkları farklı farklıdır. Bu söylediğim dört grup; siyasetçiler yani devleti idare eden ümera, onların bürokratları, onların alimleri, onların şeyhleri. Bakın bu tespitleri kenara yazın. O devleti yönetenler, ümera. Onların bürokratları vardır. Onların alimleri vardır. Onların şeyhleri vardır. O devleti idare eden, devletin başındaki ümera bozuksa onun etrafında bozuk bürokratlar, onun etrafında bozuk alimler, onun etrafında bozuk şeyhler vardır. Bu dört unsuru hayatınız boyunca unutmayacaksınız.

Şimdi bir insanın hidayeti, ermesi, Allah'ındır. Hidayet Allah'tandır. Lütuf Allah'tandır. İkram Allah'tandır. İlim Allah'tandır. Hikmet Allah'tandır. Bereket Allah'tandır. Afiyet Allah'tandır. İlmü ledün Allah'tandır. Bütün mükavanatın sahibi Allah'tır. Dilediğini aziz eder. Birisini aziz etmek istemiyorsa da salar yakasına o da zelil olur. Çünkü nefsine uyar, kendisini zelil eder o. Şimdi ayet-i kerimede biz her ümmetten bir şahit çıkaracağız

ve haydi delilinizi getirin diyeceğiz. O zaman bilecekler ki hak Allah'ındır. Uydurdukları şeyler de kendilerini bırakıp gitmiştir. Şimdi bu sapkınların topluluklarına diyecekler ki mesela bir kimse biz şimdi bir devlet başkanı, devlet başkanı arkasındaki insanları cehenneme sürüklüyor. Konuşmalarıyla, sözleriyle, davranışlarıyla ve kendi dairesinde yaptıklarıyla arkasından yürüyen insanları cehenneme sürüklüyor. Hadis-i şerifte: 'O sizin gibi konuşur, sizin gibi namaz kılar, sizin gibi oruç tutar, sizin dilinizden konuşur ama sizi cehenneme götürür' diyor. Bu alimler ve devlet başkanları ile alakalı bu hadis-i şerif. Bu kim olursa olsun, arkasında bir topluluk var ise o kimsenin bir topluluk var ise bunun futbol dernekleri dahil buna ha. Bütün dernek başkanları, bütün bir topluluğa hitap eden kimseler, Avcılar Derneği, Kuşçular Derneği, Köpekçiler Derneği, siz ne derseniz deyin, vakıflar…Bunun adına ne vakfı koyarsanız koyun, hiç önemli değil. Bir topluluk var mı? Var. O topluluğun başında bir kimse var mı? Var. O kimse o topluluktan sorumlu, yaptıklarından sorumlu, söylediklerinden sorumlu, davetinden sorumlu o kimse ve bu kimseler başlarındaki bu insanlarla hâlk olacak. Sen dervişsin, şeyhinle hâlk olacaksın.

Eğer şeyhin senin kamil değil ise seni Allah ve Resulüne davet etmediyse sana Kur'an ve sünneti anlatmadıysa senin heva ve hevesini ilahlaştırmana göz yumduysa senin edepsizliğine, senin ahlaksızlığına, senin yanlışlıklarına göz yumduysa sana Kur'an ve sünneti tebliğ etmediyse sen onun yakasından tutacaksın mahşerde. Ve her topluluk başındaki liderle hâlk olacak. Peygamberleriyle hâlk olacak. Şeyhleriyle hâlk olacak. Alimleriyle hâlk olacak. Siyasetçileriyle hâlk olacak. Öyle yağma yok. Öyle bir şey yok. Öyle başı boş değil hiçbir şey. Ayetle sabit: 'Biz her ümmetten bir şahit çıkaracağız ve haydi delilinizi getirin diyeceğiz. O zaman bilecekler ki hak Allah'ındır. Uydurdukları şeyler de kendilerini bırakıp gitmiştir.' Bu siyasetçiler kendilerine oy verenlerle toplanacaklar. Orda da hâlk olacaklar. Diyecekler delil getir. Sen ne söyledin? Şeyhler, alimler, bürokrat, bürokratlar, vakıf başkanları, dernek başkanları, istersen kuşçu derneği ol, ne oluyorsan ol. Milleti nereye davet ettin? Sen senin peşinden gelen kimseleri nereye götürdün? Onlara ne anlattın sen? Onlara ne söyledin? Ne tavsiye ettin? Ne nasihat ettin? Sorumlusun bundan. Evet. Kendisini şeyh zannedenler sohbeti iyi dinleyin. Sonra kalkıp da bize laf söyledin deyip de yazmayın. Kimsenin şeyhiyle, alimiyle işimiz yok. Biz ölçüyü konuşuyoruz. Kasas, ayet 75: 'Bu uydurduklarınızla baş başa kalırsınız.' Ne olursanız olun kendinize bir faydanız yok, değil ki başkasına faydanız olsun.

Hazreti Ali efendimiz naklediyor hadis-i şerifi, Beyhaki'de geçiyor: 'İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecektir ki İslam'ın yalnız ismi, Kur'an'ın

ise resmi kalacak. Mescitler dış görünüşleri ile mamur fakat içleri hidayetten mahrum olacak. Dikkat edin. Onların alimleri gökkubbe altındakilerin en şerlileridir. Fitne onlardan çıktı ve yine onlara dönecektir.' Ahir zaman alimleri, ahir zaman şeyhleri, ahir zaman bürokratları, ahir zaman siyasetçileri. Eğer siz insanları Kur'an ve sünnete davet etmiyorsanız, insanları siz Allah'ın indirmiş olduğu dine davet etmiyorsanız, insanları kendi heva ve hevesinize davet ediyorsanız, kendi ilahelerinize davet ediyorsanız bu hesabı veremezsiniz. 'Ve onların alimleri gök kupbe altındakilerin en şerlileridir.' Evet, ahir zaman alimleri, gökkubbe altında en şerlileri sizlersiniz. Sebebi şu. Kur'an'ın emir ve yasaklarını, Kur'an'ın ayetlerini eğip büküyorsunuz. Faizle alakalı hukuk belli. İslam'ın tüm hukuku belli. İslam'ın tüm hukuku belli olmasına rağmen farzlar, vacipler, sünnetler, nafileler belli olmasına rağmen ayetleri eğip büküyorsunuz. Siyasetçilerin siyasi oyunlarına alet oluyorsunuz. Bürokratların bürokrat oyunlarına alet oluyorsunuz. Hak ve hakikati konuşmuyorsunuz. Kendisini şeyh zannedenler, siyasetçilerin önünde el etek öperekten kendinizi bir yere getirmeye çalışıyorsunuz. Ahiretinizi yok ediyorsunuz. Siyasetçilerin, bürokratların önünde el etek öpen bürokrasiler, şeyh efendiler, alimler. Hepiniz de hak ve hakikati konuşmuyorsanız, hak ve hakikati tebliğ etmiyorsanız, yeryüzünde gök kubbenin altında dolaşan en şerliler sizlersiniz. Hak ve hakikati ortaya koymayan, Kur'an ve Sünnet-i Seniyye'nin hakikatini anlatmayan siyasetçiler, bürokratlar, alimler, şeyh efendiler, zakirler, nakipler, nükebbalar, her ne isen makamın mevkin ne ise eğer ki Kur'an ve Sünnet-i Seniyye'yi anlatmıyorsan, Kur'an ve Sünnet-i Seniyye'nin hakikatini tebliğ etmiyorsan, hadis-i şerife göre sen gökkubbe altında dolaşanların en şerlisisin. Senden daha şerli bir kimse yok. Önce kendi şerliliğine bak. Ben hak ve hakikati anlatıyor muyum? İnsanları hak ve hakikate mi davet ediyorum, kendi heva hevesime mi davet ediyorum diye kendine sor. Ya da tebliğlerini Kur'an ve sünnete göre özdeşleştir, karşılaştır. Bir bak nereye davet ediyorsun insanları.

'Yeryüzünde haksız yere böbürlenip büyüklük taslayanları ayetlerimi idrakten çevireceğim, anlamaktan mahrum edeceğim.' Böbürlenenler, kibirlenenler, makam ve mevkisine tapanlar, makamı ve mevkisini ilahlaştıranlar ve böyle ilahlaştırıp ortalıkta dünya üzerinde, arzın üzerinde böbürlene böbürlene yürüyenler, kibirliler, küstahlar, insanlara tepeden bakan zalimler. Evet. Bunlar mahşer yerinde yerle yeksan olacaklar ve mahşer yerinde Cenab-ı Hak onları yüzü üstü süründürecek, burun üstü süründürecek ve o kimseler bu kibirlerinden dolayı, bu böbürlenmelerinden dolayı dinin özünü anlamaktan uzak olacaklar. Kur'an ve sünnet-i seniyyenin hakikatini anlamaktan uzak olacaklar. Kendi heva ve heveslerini ilah edinecekler. Ne acı

bir şey ki onlar müslümanım diye dolaşırlarken onlar mana olarak ne yazık ki yerle yeksan olmuş olacaklar. Ve onlar dünyada da ahirette de ne yazık ki asla ve asla felaha kavuşamayacaklar. Belki de dünyalıkları çok güzel olacak. Belki de dünyada şan ve şöhretleri çok güzel olacak ama ne yazık ki mahşerleri çok berbat olacak. Onlar çünkü Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi kendilerine rehber etmediler. Kur'an ve sünnet-i seniyyenin peşinden gitmediler. Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi yaşanabilir bir din olarak görmediler. Heva, heveslerini, nefislerini ilah edindiler. Hatta öyle bir noktaya geldiler ki bir tek doğru kendileri, bir tek hakikat kendilerinde. Kendilerinden başka bir bilen yok, kendilerinden başka Kur'an'ı anlayan yok. Öyle böbürlenerekten yürüyorlar. Bunlar ahir zaman alimleri, ahir zaman şeyhleri, ahir zaman siyasetçileri, ahir zaman bürokratları. Elbiseleri süslü, şatafatları yerinde. Elbiseleri süslü, şatafatları yerinde. Evleri süslü, hanları, hamamları süslü, arabaları süslü, her şeyleri süslü onların. Ama bir tek içleri süslü değil. Kalplerinde bir süs yok. Kalpleri ne yazık ki cıfıt çarşısı. Onların kalpleri mühürlenmiş. Gözlerine perde çekilmiş, kulakları tıkanmış. Onlar hakikati görmekten ve duymaktan uzaklar.

O yüzden bu dört kötü unsur, bu dört kötü unsur, tabirimi hoş görün, bunlar hırsızdır. Şimdi diyecekler ki bana yine çok ağır konuştu. Ne yapayım? İçimden geleni mi susturayım? Bunlar düpedüz hırsızdır. Bunlar ama kanunlu ama kanunsuz hırsızdır bunlar. Bunlar insanların imanlarını çalarlar en başta. Bakın bunlar en başta insanların imanlarını çalarlar. İnsanların paralarını çalarlar. İnsanların zamanlarını, nefeslerini çalarlar. İnsanların mutluluklarını çalarlar. İnsanların geleceğini çalar bunlar. Bu dört bozuk unsur, bozuk siyasetçiler, bozuk bürokratlar, bozuk alimler, bozuk şeyhler hırsızdırlar. Hırsız! Bunlar toplumların, insanların her şeyini çalarlar çünkü. Ama kanunlu ama kanunsuz. Siyasetçiler ve bürokratlar kanunlu çalar. Alimler ve şeyhler o kanunlu çalanların gölgesinde kanunsuz çalarlar. Evet. Bunlar insanların geleceğini yerle yeksan ederler. Üterler insanları! Mutluluklarını üterler, paralarını üterler, zamanlarını üterler. Onlar çünkü hak ve hakikati anlatmazlar, anlatamazlar. Çünkü onlar deccaliyet ürünüdür. Onlar inanmış gibi görünürler ama deccaliyetin emrinde yaşarlar. Deccaliyetin emrinde konuşurlar. Çünkü İslam dünyasındaki örnekliyorum bütün şeyhler, bütün alimler hak ve hakikati anlatsa İslam dünyası böyle olmaz. Siyasetçileri de böyle olmaz. Devlet başkanları da böyle olmaz. Bürokratları da böyle olmaz. Sebep? Hak ve hakikati anlattıkları zaman halk, hak ve hakikate mazhar olunca gerçeği görürler eğer onlar da görmek isterlerse. Mücadele, ayet 18-19, Kur'an bize ne söylüyor bakın: 'Onlar hakikatten kendilerinin bir şey üzerinde bulunduklarını sanırlar. İyi bilin ki

onlar yalancıdırlar. Şeytan onları istila etmiş. Şeytan onları istila etmiş. Allah'ı zikretmeyi bile unutturmuştur. Onlar şeytan fırkasıdır. İyi bilin ki asıl kayba uğrayanlar şeytan taraftarı olanlardır.' Bunlar neymiş?

Hani dedim ya az önce hırsızdır diye. Hırsız insan aynı zamanda yalancıdır. Yalancı insan aynı zamanda hırsızdır. Hırsız hem yalan söyler, yalancı da hem aynı zamanda hırsızlık da yapar. İkisi kol koladır. Bunlar normalde neymiş? Onlar hakikat noktasında kendilerinde bir şey olduklarını zannediyorlar. Ve iyi bilin ki onlar yalancıdır. O zaman bir kimse seni Kur'an ve sünnete davet ediyorsa, Kur'an ve sünnet ölçülerini sana nasihat ediyorsa o doğru istikamette. Yok sana Kur'an ve sünneti nasihat etmiyorsa, kendi heva ve hevesini Kur'an sünnet olarak sana satıyorsa, seni saptırıyorsa, 'bu zamanda İslam'ın hukuku yaşanmaz. Bu zamanda faizsiz olmaz. Bu zamanda fuhuş evleri olması lazım. Fuhuş evleri olmazsa olmaz. Bırak dileyen içki içsin, kumar oynasın, fuhuş yapsın. Sana ne? Camiler sabaha kadar açık değil mi? Camiler açık, meyhaneler de açık, genel evler de açık. Onlar da açık olması lazım. Genel evler açık olmazsa bu millet nereye gidecek? Örnek, fuhuşu yasaklarsak bu millet ne yapacak? İşte birinin tabiriyle birbirini mi yapacak? 1400 yıl önceki hukukla siz şimdi bu hukuku yaşayamazsınız. Dinin reformu olması lazım. Hadislerin sahih olup olmadığı belli değil. Hadislerin hepsini de reddetmemiz lazım. Veyahut da hadislere bakalım. Aklımıza uyuyorsa alalım…..' Aklı ilah olmuş adamın. Aklı ilah olmuş. 'Ayetlere bakalım. Bu Allah'ın ayeti olamaz. Bu akla mantığa aykırı bir ayet. Aklı ilah olmuş. Peygamberlerin mucizelerinin yaşanıp yaşanmadığı belli değil. Peygamber mucizelerini anlatmayın. Peygamber mucizelerini anlatanlar hikayeden ibarettir. Böyle şey olamaz. Musa çıktığında deniz yarılmış. Böyle bir şey yok….'Ayetleri inkar ediyor. Bunlar sapkın, bunlar reformist gibi görünüyorlar. Bize sanki böyle dinde yeni bir içtihat ediyormuş gibi görünüyorlar. Reformist bunlar. Bir kimse dinde reformdan bahsediyorsa sapıktır o. İnsanları sapkınlığa davet ediyor. Tatlı tatlı davet ediyorlar. Yumuşak yumuşak davet ediyorlar. Böyle benim gibi Kur'an ve sünneti anlatanı da radikalizm olarak görüyorlar. Yani sen dayatılmış bir dini anlatmıyorsan ne o tasarlanmış bir dini anlatmıyorsan sen radikal dincisin. Sen Kur'an ve sünnet-i seniyye ahlakıyla, hukukuyla, ahkâmıyla yaşanması gerekir dersen radikal İslamcısın. Yani senin gibi bir insandan mürşit olmaz. Senin gibi bir insandan ehli tasavvuf olmaz.

Ehli tasavvuf olman için senin yumuşak olman lazım. Evet. Yani sen Kur'an ve sünnet demeyeceksin. Kur'an ve sünnet dersen radikal İslamcısın. Kanunlar da buna göre dizayn ediliyor çünkü. Sen, ben Kur'an ve sünnetin hükmüyle hüküm olunmasını istiyorum dersen anayasayı yıkmaktan

dava açar sana. Çünkü o hırsızlar, o yalancılar, o hakikatten uzak olan düzenbazlar, o müşrikler kanunları da kendilerine göre dizayn ediyorlar. Bu dört unsur, bu dört dairede yaşayanlar ne yazık ki onlar şeytan onları öylesine kaplamış, şeytan onlara Allah'ı da unutturmuş. Onlar Allah'ı unutmuş vaziyetteler. Sebep? Şeytan onlara galip gelmiş. Şeytan kalplerine oturmuş, yerleşmiş. Şeytan onların kalplerine devletini kurmuş, bayrağını dikmiş oraya. Oradan kurtuluşun tek yolu var. Doğru bir mürşid-i kamile intisap edip Allah'ı zikretmeleri, imanlarını tazelemeleri ve Allah'ı zikretmeleri ve bir mürşid-i kamile intisap etmezlerse o şeytanın ordaki padişahlığı devam edecek. O bozuk siyasetçiler, bozuk bürokratlar, bozuk alimler, bozuk şeyh efendiler, bozuk dervişler, bozuk ehli tasavvuf, bozuk Müslümanlar eğer ki gerçek bir mürşidi kamile intisap etmezler ise şeytan onlarda galip. Onların gideceği yer cehennem. Çünkü iyi bilin ki asıl kayba uğrayanlar şeytan taraftarı olanlardır. Onlar çünkü şeytanın taraftarı. Bakın ya siz Allah'ın taraftarısınızdır. Yani hizbullahsınızdır. Şimdi bu kelimeyi de bize normalde tu kaka ilan ettiler. Hizbullah demek Allah'ın hizbi, Allah'ın taraftarı demek.

Şimdi siz Hizbullah'ım deseniz ayetle sabittir bu Hizbullah kelimesi sizi terör örgütü deyip atarlar içeri. Oysa Kur'an, Hizbullah tabiri Kur'an tabiridir, Allah'ın taraftarı demektir. Siz ya hizbi şeytansınızdır ya da hizbi Allahsınızdır. İkisidir. Ortası yoktur. Ya siz Allah'ın taraftarısınızdır. Allah'ın taraftarı olmak Kur'an ve sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapışmaktır. Ona hem fikri planda, fikri planda hem de ameli planda uymaktır. Fikri planda uydun, amelde de uyuyacaksın. Kendi kafandan namaz üretme. Kendi kafandan hac üretme. Kendi kafandan abdest üretme. Kendi kafandan oruç üretme. Kendi kafandan orucu şu bozar, şu bozmaz deme. Kendi kafandan orucun zamanıyla oynama. Kendi kafandan şununla oynama, bununla oynama. Kur'an ve sünnet belli. Söyleyecek olduğun, davet edecek olduğun insanlara aktaracak olduğun şey Kur'an ve sünnet. Bizim kardeşlerimiz Kur'an ve sünnetten başka bir şey anlatmayacak, başka bir şey konuşmayacak, başka bir şey yayınlamayacak. Kur'an ve sünnet. Felsefe yok. Felsefe yok! Senin doğrun, benim doğrum yok. Doğru, Kur'an ve sünnet. Doğru, Kur'an ve sünnet. Beni ilgilendirmiyor Marx'ın görüşü, beni ilgilendirmiyor Engels'in görüşü, beni ilgilendirmiyor Sokrat ne demiş, Eflatun ne demiş, Aristo ne demiş. Beni ilgilendirmiyor. Beni Allah ne demiş, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem ne demiş, ashap bunu nasıl yaşamış, İmam-ı Azam, İmam-ı Şafi, İmam Malik, İmam-ı Hanbel ne demiş, Abdülkadir Geylani Hazretleri, Ahmed er Rufai Hazretleri ne demiş, beni ilgilendiren bunlar. Sufilikse ilk sufilerin yolu, beni ilgilendiren bunlar. Git Kuşeyri risalesi oku. Beni ilgilendiren bu. Git Avarufu'l Maarifi oku. Beni ilgilendiren bu. Git Şemsi-i Tebrizi'nin Makalat'ını

oku. Git anlayabiliyorsan, içinden çıkabiliyorsan Mesneviyi oku. Beni ilgilendiren bunlar. Beni başka bir şey ilgilendirmiyor.

Özellikle de söylüyorum sayfalarda başka bir şey aktarmayın. Bu topluma direkt Kur'an ve sünneti tebliğ edin. Şeyhinizi de tebliğ etmeyin. Kur'an ve sünneti tebliğ edin. Kur'an, sünnet imamların içtihadı. Bunları tebliğ edin. 'Benim şeyhimin şeyhi böyle yapmış…' Yapmıştır kardeşim. O zaman için doğrudur. Biz Kur'an ve sünnete bakıyoruz. Biz imamların içtihadına bakıyoruz. Bu zamanda böyle olmaz. Bu zamanda böyle olacaksa olacak. Olmuyorsa olmayacak. Benim yolum bu. Derviş kardeşlere de aynı şeyi söylüyorum. Benim yolum bu. Kur'an sünnet imamların içtihadı ilk sufilerin yolu. Beni ilgilendiren bu. Bunun dışında bir şey anlatmak istemiyorum. Bir şey duymak da istemiyorum. Bir şey duymak da istemiyorum! Bunun dışında tebliğ edenler insanları saptırıyorlar. Bunun dışında konuşanlar insanları saptırıyorlar. Hem o insanların cehenneme gitmelerine vesile oluyorlar. Onlardan da paylarını alıyorlar. Hem de kendileri cehenneme yol alıyorlar. Ondan da paylarını alacaklar. Evet. Dilenciliği tarikat yapmışlar. Dilenci tarikatı olmuşlar, dilenci cemaati olmuşlar, dilenci partisi olmuşlar, rüşvetçi partisi olmuşlar, üç kağıtçı partisi olmuşlar, hırsız partisi olmuşlar. Beni ilgilendirmiyor onlar. Nereden ilgilendiriyor? Evet. Beni uyarmak için beni ilgilendiriyor. O manada değil ama bunların paylaşımlarını yapmayı doğru görmüyorum. Hırsızın paylaşımı olmaz. Hırsızın destekçisi de olmaz. Rüşvetçinin paylaşmacısı, destekçisi olmaz. Siz rüşvetçi, hırsız bir siyasetçiyi desteklerseniz siz de ondan olursunuz. Dilenci bir tarikata gider intisap ederseniz siz de dilenci bir tarikat mensubu olursunuz. Siz dilenci bir şeyhe intisap ederseniz siz de dilenci bir şeyhi desteklediğinden, desteklediğinizden dilenci bir şeyhin müridi olursunuz. Bundan sorumlusunuz.

Başınızdaki zakir dileniyorsa haber verin bana. Ben öyle zakir istemiyorum dergahta. Sizden bir şey dileniyorsa söyleyin bana. Onun zakirliğini değil dersini bile alır gönderirim. Burası dilenci tarikatı değil. Evet. Dilenci siyasetçi, dilenci bürokrat, dilenci alim, dilenci şeyh…Bunlar ümmetin ne yazık ki yoldan saptırıcıları. Çünkü arkalarındaki topluluğa muhtaçlar. Bir şey isteyecekler ondan. Alacaklar çünkü ütecekler. Hırsız bunlar, başta imanlarını çalıyorlar insanların. Allah muhafaza eylesin. Camiü's Sagir'de geçiyor: 'Kıyamet gününde en şiddetli azap görecek kimse ilminden istifade edilmeyen alimdir.' Alim müftü olmuş. Müftüyse alim demektir. Uyduruktan müftüyse söyleyecek lafım yok. Nasıl uyduruktan? Yani böyle işte rüşvetle onu kayırmayla ayırmayla müftü olmuş. Müftü demek alim demek. Kimse ilminden istifa etmiyorsa yani kürsüye çıkıp Kur'an ve sünneti anlatmıyorsa bana dayatılan, tasarlanan bir din anlatıyorsa. Ne? Profesör. Nerede?

ilahiyatta, alim hükmünde. O bana Kur'an ve sünneti nakletmiyorsa, anlatmıyorsa, o topluluk topluluk ev ev gezip dini tebliğ etmiyorsa, ilminden insanları faydalandırmıyorsa, bir kitap yazıp kitabını da ücretini yüksek tutup öğrencilere de benim kitabımdan alacaksınız, soruları oradan soracağım diyorsa ve bütün öğrencilerini o kitabı almaya mecbur kılıyorsa ve sorularını kendi yazdığı kitaptan da soruyorsa hırsız ve zalim. Daha ilerisi, gidip sohbet yapacak olduğu dersin notlarını, dersin notlarını böyle bir teksir yapan, teksir basan bir yayınevi veya kitapçıyla anlaştıysa ders notlarını, ilahiyatçılar yapıyor bunu, okuldaki ders notları filanca kırtasiyecide oradan alabilirsiniz deyip o kırtasiyeciden ders notlarını satıyorsa ondan daha zalim bir kimse yok. Ondan daha zalim bir kimse yok. Allah'ın dinini parayla satandan daha zalim bir kimse yok. Sohbetlerini parayla verenden daha zalim bir kimse yok. Çıkıp iki tane hadis okuyup, çıkıp iki tane sahabeden menkıbe anlatıp bundan yıllar önce yarım saatlik sohbetini yedi bin liraya yaptıysa o kimse, ondan daha zalim bir kimse yok. Bir gecede üç tane belediye dolaşıp üç tane belediyeden yedişer bin lira alsa bir gecesini bundan on beş yıl önce filan yirmi bin liraya getiriyorsa yatacağı yerde nasıl yatayacağını bilmiyorum.

İlmini paraya devşirenler, dervişliğini paraya devşirenler, şeyhliğini paraya devşirenler, zakirliğini paraya devşirenler, manevi olarak tarikattaki makamını paraya devşirenler, bizim dergahımızda da varsa hakkım helal değil. Hakkım helal değil onlara. Onlar yatacak yer bulamayacaklar ve kıyamette en şiddetli azap onlarda. Onlar din istismarcısı, onlar siyaset istismarcısı. Onlar bürokratın yüz karası. Onlar şeyhlerin yüz karası onlar alimlerin yüz karası. Dışta süste güzel içte berbat. Şeytan içlerine oturmuş, çöreklenmiş. Hak ve hakikati anlatmaktan uzaklar. Çünkü gönüllerinde tevhit yok. Akıllarında tevhit yok. Fikirlerinde tevhit yok. Onlar görüntüde Allah'a kul. Görüntüde, hakikatte onlar birer mahluk. Yalancı, hasis, hayvandan daha aşağı bir mahluk onlar. Çünkü dünya üzerinde iki sınıf insan vardır. Üçüncü sınıf yoktur. Bir; Kur'an ve sünnete tabi olmuş, sımsıkı ona yapışmış müttakiler. İki; şeytanın taraftarları. Ortası yoktur. Ortası yoktur! İslam'da ortası yoktur. Ve yine camiü's sagirde hadis: 'İnsanlarda iki sınıf vardır ki sağlam ve salih oluşları umumun sağlam oluşunu, fesatları ise umumun bozulmasını mucip olur. Onlardan biri ulema, diğeri de ümeradır.' Umera, devleti idare edenler, devletin başında duranlar, siyasetçiler ve bürokratlar, bunlar ümara. Ulema; bunlar ilahiyatçılar, diyanetçiler, şeyhler, alimler. Bunlar ne? Bunlar da ulema. Bu ikisi eğer ki bozulursa halk bozulur. Halkın bozulmasının sebebi bu ikisinin bozulmasından dolayıdır. Bunlar canlarını feda edip Kur'an ve sünneti anlatırlar.

Zamanlarını, nefislerini, paralarını, pullarını, hanlarını, hamamlarını, her şeylerini Kur'an ve sünnet yolunda, Kur'an ve sünnet yolunda hizmete adarlarsa kurtulurlar. Yok. Bunlar heva ve heveslerine harcarlarsa bu makamlarını bunlar halkı ifsat eder, bozar ve bu ikisinin bozulmasından halk bozulur. Sonra da bunlar halkın bozukluğundan şikayet ederler. Evet. Halk bozuksa o zaman ümeralar ve ülemalar sorumlu bundan. Yani devlet idarecileri, valiler, belediye başkanları, siyasetçiler, milletvekilleri, bakanlar, başbakanlar, devlet başkanları, birinci sorumlusu sizsiniz. Birinci sorumlusu sizsiniz. İkincisi; diyanetçiler, ilahiyatçılar ikinci sorumlusu sizsiniz. Şeyhler, alimler; ikinci sorumlusu sizsiniz. Sebep? Hadis-i şerif: 'Ümera ve ulema bozulmayınca halk bozulmaz.' Bu ülkenin cezaevlerinde, hep derslerde bunu söylüyorum. Bu ülkenin cezaevlerinde %33'ü cezaevinde yatanların uyuşturucudan yatıyorsa %33'ü 34'ü cezaevlerinde hırsızlıktan yatıyorsa ümer, devleti idare edenler bundan sorumludur. Eğer onların sorumluluklarını bizler tebliğ etmiyorsak, konuşmuyorsak biz de dinsiz şeytan oluruz. Bu ülkenin çocukları hırsız olamaz. Bu ülkenin çocukları uyuşturucuya kurban gidemez. Bu ülkenin çocukları açıktan sosyal medyada kumar oynayamaz. Bu ülkenin çocukları fuhşiyata fahşiyata düşemez. Bu ülkenin kadınları tenlerini parayla satamaz. Eğer bu ülkenin kadınları, kızları tenlerini parayla satıyorlarsa erkeklere birinci sorumlası siyasetçilerdir. Devleti idare edenlerdir. Sen kendi vatandaşının, kendi halkının tenini satmasına göz yumamazsın. Birinci sorumlusu sensin. Bunu ilahiyatçılar size anlatamaz. Diyanetçiler bunu size anlatamaz. Evet. Hak ve hakikati ancak anlatan anlatır bunu.

Bu toprakların çocukları fuhuştan para kazanamaz. Bu toprakların çocukları uyuşturucudan para kazanamaz. Bu toprakların çocukları hırsızlıktan cezaevinde yatamaz. Bu ülkenin çocukları arsız hırsız olamaz. Siz Fatih'in torunlarıydınız. Siz Kanuninin torunlarıydınız. Siz Alpaslanın torunlarıydınız. Ne hale geldiniz? Sizi bu hale getiren önce siyasetçilerdir. Devleti idare edenlerdir. Sonra pasif, satılmış maaşperest, makampperest alimler, makamperest diyanetçiler, ilahiyatçılardır. Para sever, paraya tapan şeyhlerdir, ulemalardır. Başka kimse değildir. Eğer bu ülkenin kız çocukları bir karış etekle sokakta dolaşıyorsa birinci derecede sorumlu olan devleti idare edenlerdir. Siyasetçilerinizdir, bürokratlarınızdır. Birinci derecede sorumlu olan diyanet teşkilatıdır. İlahiyatçılardır. İmam hatipçilerdir. İmam hatip'teki hocalardır. Ders hocalarıdır. Devlet size dini anlatın diye para veriyor. Siz ne anlatıyorsunuz? Siz ne anlatıyorsunuz? Sonra kalkıp da böyle işte her şeyleri meydanda diye şikayet etmeye hakkınız yok sizin. Bu ülkenin çocuklarına ne anlattığınıza bakın. Neleri yasakladığınıza bakın. Neleri kaybettiğinize bakın. İnsanları nereye sürüklediğinize bakın. Evet. İki

sınıf insan vardır. İki sınıf insan. Bunlar bozulursa halk bozulur. Ümeralar ve alimler. Ümeralar yani devleti idare eden yüksek bürokratlar, siyasetçiler, devlet başkanları. Evet ulemalar, evet, alimler, şeyhler…Öyle sırmalı cübbelerle hava atmaya benzemiyor bu işler. Sen ne kadar hak ve hakikati anlattın. Kaç sefer karakolla yüzleştin? Hak ve hakikati anlattığın için bana onu söyle. Yine hadis-i şerif Feyzü'l Kadir'de: 'Dinin felaketine yol açan üç sebep vardır. Günahkar fakir, zalim devlet başkanı ve cahil müçtehit.' Dinin felaketine sebep olan günahkar fakir yani o habire günah işliyor. Manevi olarak fakir, manevi fakir. İkincisi zalim devlet başkanı.

Bir devlet başkanı Kur'an ve sünnete göre hareket etmiyorsa zalimdir. Kimse bunu konuşamaz. İslam'ın hukuku bu. Ahir zamanda zalim devlet başkanları olacak. Ne yapalım ya Resulallah? Sizin hakkınızı verdikleri müddetçe bir şey demeyin. Hakkımızı vermezlerse razı olun. Neden? Zalim. İkincisi, üçüncüsü cahil müçtehit. Cahil müçtehit ne demek? Kur'an, sünnet orada dururken, Kur'an ve sünnetin hükmü orada dururken bence böyle olması lazım diyen. Cahil müçtehid, cahil alim. Bence böyle! Kur'an belli, hadis de belli. Nereden benceyi çıkardın sen? İmam-ı Azam belli, İmam Malik belli, İmam Şafi belli, İmam-ı Hanbel belli. Dört mezhep orada. İmam Muhammed'in kitapları var. İmam Yusuf'un kitapları var. Serasi orada duruyor. İbni Abidin orada duruyor. Meydanda. Benceyi nereden çıkardın sen? Nereden yumurtladın benceyi? Benceyi nereden çıkardın? Eğer herkes benceyi meydana çıkarırsa bence bu hadis-i şerif sahih olamaz. Sen kimsin? Aptal adam, geri zekalı, enbesil. Sen kimsin bu hadis olamayacak diyen! Bence böyle ayet olamaz, Allah'ın böyle ayeti olamaz. Ya sen kimsin? Sen kendi geri zekalılığını anlatıyorsun bize. Bizim halkımızda böyle geri zekalı, embesil, müşrik adam ya sohbet ediyor televizyonda, bence bu ayet bu ayet Allah'ın ayeti olamaz diyor ya bu topluluk onu yutuyor. Onu satın alıyor. Hadisler sahih değil diyor. Televizyonda anlatıyorlar bunu. Allah Allah. Sen de dinliyorsun. Bütün hadisleri inkar eden Tastamam'ın umre fotoğrafı ihramlı. Birisi de yazmış altına ihram ne? Kur'an'daki hangi ayete göre ihramlandın diye. Millete böyle alay konusu oluyor. Aslında altına ilave etmek lazım. Kaç tavaf ettin? 7. Neye göre? Kaç say yaptın? 7. Neye göre? Neye göre 7 yaptın? Sorulacak soru çok ama bencesi var ya onun, televizyon eşrafından. Tabii masonlarla kol kola girersen…

Bakın Osmanlı'da başlar ilk mason şeyhülislamlar. Osmanlı'da başlar ilk mason paşalar. Osmanlı'da başlar, mason paşa demek bakan demek. Mason paşalar, bakanlar Osmanlı'da başlardı. Osmanlı'da. Mason şeyhlülislamlar, sebateist şeyhülislamlar Osmanlı'da başlar. Sebateist olan paşalar Osmanlı'da başlar. Siz şöyle zannediyorsunuz, Osmanlı yıkıldı, yeni bir cumhuriyet

kuruldu, yeni bir şey oldu. Değil canım kardeşim. Osmanlı'daki mevcut olan sebateist güç Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne oturdu, yerleşti, kondu. Evet. Sebateistler, masonlar. Siz Börekçi kim bilir misiniz? Cumhuriyetin ilk nesi? Diyanet İşleri Başkanı değil mi? Masondur. Otuz üç dereceli masondur. Süleyman Demirel otuz üç dereceli masondur. Hani bir adam var masonluktan çıkma, yayın yapıyor boyna, eski yayınları var. Dinlememişsinizdir siz. Birisi değil dese ona dava açar. Adam açık açık söylüyor. Diyor ki Bülent Ecevit Londra'ya gitti, orada mason oldu diyor. Otuz üç dereceli masondur diyor. Kenan Evren diyor Güney Kore'ye gitti, Güney Kore'de mason oldu. Filanca mason derneğine kaydoldu diyor. Masondur diyor. Onun aktarması. Siz bunları dinlemezsiniz sosyal medyada. Siz kim ne yemiş, kim ne içmiş, kim kimle sevgili olmuş, kim kimle bozulmuş…Öyle ya! Kim nerede tatil yapıyor? Kim nerede donunu açtı? Onlara bakıyor millet. Değil! Adam masonluk tarihini anlatıyor size. Teker teker…Kenan Evren'in mason olduğunu söylüyor. Çocukları dava açsın, değil desin. Süleyman Demirel'in mason olduğunu söylüyor. Bülent Ecevit'in mason olduğunu söylüyor. Fethullah Gülen'in mason olduğunu söylüyor adam. Adam açıklama yapıyor. Kendi kendimize soralım. Bizi kimler yönetmiş veya şu anda kimler yönetiyor?

Şeyhler var mason Osmanlı'da. İngilizlerin kurduğu tarikatlar var Osmanlı'da, bakın tarikat denince siz sadece Kadiri, Rufai, Bedevi, Dusiki; bu tarikatlar aklınıza geliyor. Ben öyle demiyorum ona. Türkiye'de ben Aleviyim diyen unsurlar da var. Bunlar da biz tarikatız diyorlar. Bunları kim kurdu son iki yüz yıl? Bunları tırnak içerisinde söylüyorum. "Alevi logosu altında" kim topladı? Bundan iki yüz yıl öncesine gidince Alevi diye bir şey yok. Türkmen Türkleri var. Türkmen bunlar. Alevi diye bir şey yok. Sonradan Alevilik çıktı. Nereden geldi bu? İngilizler kurdu. Tarikat denince mason tarikatları, masonların kurduğu, masonlarla alakalı localar var. Tarikat! Sebateistlerin toplandıkları yerler var. Tarikat! Alevilerin toplandıkları yerler var. Tarikat! Beğen beğenme. Hristiyan tarikatlar var ülkede. Yahudi tarikatları var ülkede. Bu ülkede, bu ülkede, bu topraklarda! Tarikat denince hepsi de var bunların. Bunları kimler kurdu? Yöneticileri kimler? Bağımlılıkları nereye? Bunların kökleri dışarıda mı, içeride mi? Bunların filusları nereden geliyor? Bunların devasa paraları nereden geliyor? Size bir şey daha söyleyeyim. Siz şimdi tasavvuf vakfı olarak bir topluluğunuz var, değil mi? Siz Avrupa Birliği'nden bununla alakalı hiçbir destek alamazsınız. Siz Avrupa Birliği'nin bu sosyal olarak neleri desteklediğini bu ülkede biliyor musunuz? Hiç bunlar açıklanıyor mu? Avrupa Birliği'nden destek alan toplulukları devlet bir incelesin, bir yayınlasın. Avrupa Birliği'nden kimler destek alıyor? Hangi tarikatlar, hangi vakıflar, hangi dernekler Avrupa

Birliği'nden destekleniyor, fonlanıyor? Bu ülkede Avrupa Birliği'nden fonlanan, Mossat'tan fonlanan,CIA'dan fonlanan şeyhler, alimler, tarikatlar, dernekler, mezhep sahipleri, meşrep sahipleri, siyasetçiler, bürokratlar kimler? Hangi bürokrat, hangi öğretim üyesi Saros'un vakfından veyahut da yan kuruluşlarından pompalanmış, yemlenmiş? Açıklansın. Hangi dergah, hangi cemaatler, hangi topluluklar Avrupa Birliği'nden, CIA'dan veyahut da Mossat'tan veya KGB'den veyahut da Çin'den…Evet, Çin'in desteklediği tarikatlar var bu ülkede.

Mossat'ın desteklediği tarikatlar var bu ülkede. Hele bu ara bunu da tırnak içerisinde söyleyeyim, hele bu ara MİT, MİT öyle bir muhteşem gol attı ki Amerika'ya ve İsrail'e! Onlar bu golün intikamını almak için muhakkak bu ülkede bir şey yaparlar. O yüzden uyanık olun. Çünkü içimizde Türk ismiyle yaşayan Mossad'a hizmet eden Yahudiler var. Bunlar gidiyorlar İsrail'de askerliklerini yapıyorlar geliyorlar. Orada savaşıyorlar, buraya dinlenmeye geliyorlar. Beş altı ay hava değişimi yapıp tekrar gidiyorlar savaşmaya. Veyahut da Mossat'ın burada gizli hücreleri olabilir. Her an için herhangi bir yerde değişik olaylar yaşatabilirler. Hatta bunlar Müslüman görüntüsüyle sanki cihatçı Müslüman görüntüsüyle bu ülkede kargaşaya ve karışıklığa sebebiyet verirler. Ülke topyekün teyakkuz halinde durmalı. Uyanık olmalı. Her an için her an için içimizde bir karışıklık çıkarabilirler. Her an için dronlar, her an için bombalar patlayabilir ülkenin içinde. MİT, ne bileyim işte gizli teşkilatlar, ülkenin bu konudaki güvenlik güçleri muhakkak uyanıktır ama biz bu ülkenin evlatları olarak, bu ülkenin, bu toprağın çocukları olarak uyanık olmak zorundayız. Mahallemizde, apartmanımızda, çevremizde, köyümüzde, kentimizde yabancılar kol geziyorsa veya o güne kadar normal statüde yaşayan bir kimse değişik şeyler yapmaya başladıysa, gizli Yahudi ise, gizli Ermeni ise, gizli sebateistse, gizli kafir ise, gizli münafık ise her tarafa sızmış olabilirler. Her yerde olay çıkarabilirler. Her yerde farklı şeyler yapabilirler. Uyanık olacağız. Parantezi kapattım. Çünkü bu yol kesiciler bizim içimizde şeyh olarak dolaşabilirler. Evet. Biz onları çok meşhur bir şeyh olarak görebiliriz. Allah muhafaza eylesin. Onlar çünkü kökü dışarda. Bakın kökü dışarda.

Mason, kökü dışarda. Sebateist, kökü dışarıda. Yahudiler, kökü dışarıda. Ermeniler, kökü dışarda. Hristiyanlar, kökü dışarda. Dernekleri, vakıfları hepsininde kökleri dışarda. Bu ülkede değil. Bu ülkede değil! Biz bir imparatorluk artığıyız. Bizim içimizde hepsi de var. Hainlik yapmadıkları müddetçe, bu topraklarda kan dökmedikleri müddetçe barış içinde yaşarlar. Ama hainlik yaparlarsa, kan dökmeye kalkarlarsa bu ülke onları burada yaşatmaz. bu ülke yaşatmaz. Bu saatten sonra kaldırmaz. Bu saatten sonra bunu

kaldırmaz. Bürokratlar, siyasetçiler uyanık olun. Bu ülke insanları artık bu saatten sonra bunu kaldırmaz. Allah muhafaza eylesin. Çok büyük kargaşaya sebebiyet verebilir. Parantezi kapattık.

"Sana nur vermesi şöyle dursun bilakis kapkara bir hale koyar. Kendisinin nuru yok, onunla görüşüp konuşanlar nereden nurlanacak?"

Bu yalancı hırsızlar, bu nefsine uymuş, bu heva ve hevesini ilah edinmiş sahte önderler. Evet, başka bir tabir bulamıyorum çünkü, bunlar heva ve heveslerini ilah edinmiş, nefislerine uymuş, Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi tebliğ etmeyen, salt, dini Kur'an ve sünnet noktasında anlatmayan bu sahtekarlar, bu hırsızlar, bu yalancılar, bunların kendilerine hayrı yok ki başkalarına hayrı olsun. Bunlar kendileri nurlanmamış ki başkalarının nurlanmasına sebep olsun. Casiye, ayet 23: "Kendi hevasını ilah edinen, Allah'ın da bir ilim üzere şaşırttığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üzerine perde çektiği kimseyi gördün mü?" Evet, bunlar heva ve heveslerini ilah etmişler. Hak ve hakikati görmeleri, hak ve hakikati anlatmaları, hak ve hakikati yaşamaları mümkün değil. Bunlar çünkü heva ve heveslerini ilah edindiklerinden bunların gözlerine perde çekilmiş, kulakları tıkanmış, kalpleri de mühürlenmiş. Bunların hakikati duyma, hakikati görme, hakikati yaşamaları mümkün değil. Neden? Bunlar çünkü sapmışlar, saptırmışlar. Sapkınlıklarından dolayı mühürlenmişler. "Bunlar güya Allah'ı ve müminleri aldatmaya çalışırlar. Oysa onlar sadece kendilerini aldatırlar da bunun farkında değiller." Bakara, ayet 9. Bunlar normalde Allah'ı ve müminleri aldatmaya çalışıyorlar. Hani kafasına bir takke geçiriyor, bir aşır okuyor. Ne güzel okuyor! Sen de diyorsun ki oh ya bir aşır okudu. Adam şimdi hırsızlıktan içerde aşır okuyan. Kafasında takke cami cami dolaşıyordu. Herhangi bir kimse, hiç önemli değil. Adam oy zamanı kafasında takke, dolaşıyor bütün cemaat, tarikat ne varsa. Öyle değil mi? Ulan adam seçiliyor. Seçildiği gün gece, seçilmesinin şerefine kamyon kasasıyla bira, şarap, rakı dağıtıyor. Lan sen daha iki gün önce bilmem ne tarikatını ziyaret ettin be namussız adam be yalancı adam be hırsız adam be düzenbaz! Sen ne yaptın böyle? Adam Müslümanların önüne çıktı. Kur'an sünnet dedi. Eee? Bilmem ne gecesinde dansöz oynattı. Lan sen hangi partidensin? Sen nesin? Milliyetçi muhafazakar! Kimi sahneye çıkardı? Açın, soyunun, hiç kimse size karışamaz diyen şarlatanı çıkardı. Ya sen nesin? Kimi çıkardın? Kime paranı yedirdin? Belediyelerin paralarını kime yedirdiniz ya? Hani milliyetçi muhafazakardınız siz? 365 gün dine aykırı hareket eden, dine küfreden, dinle alay eden, dine hakaret eden, dindarlara hakaret eden neidüğü belirsiz insanları dindarların önüne çıkardınız? Hiç unutmam; Melih Gökçek Refah Partisi'nden belediye başkanı oldu Ankara'ya, Muazzez Abacı'yı çıkardı, Muazzez Abacı iç

çamaşırsız çıktı sahneye. Işıklar vurunca iş çamaşırı olmadığı çıktı. Muazzez Abacı dedi ki husisi öyle giyindim dedi.

Melih Gökçek kim? İsim veriyorum. Ankara Belediye Başkanı. Hangi partiden? Refah Parti'den. Bu ne? Şimdi Refah Partililer kızacak bana. Siz başlattınız. Kim şerden bir kapora alırsa kaç kişi geçerse geçsin ondan nasibini alır. Hadi buyurun! Hadi buyurun. Bütün siyasetçiler sonra bunu yaptılar mı? Yaptılar. Hani nerede milliyetçi muhafazakarlar? Kime oy verdiniz? Heva ve hevesini ilah edinenin peşinden gittiniz. Heva ve hevesini ilah edinen kimseye oy verdiniz ve gidip oyunuzun takipçisi olmadınız. Biz size bunun için mi oy verdik demediniz. O gitti hırsızlık yaptı, ona demediniz. O gitti yolsuzluk yaptı, ona demediniz. Gidip makamına oturup sen nasıl rüşvet aldırıyorsun burada diyemediniz. Siz de hesaba çekileceksiniz. Siz de hesaba çekileceksiniz. Siz de hesaba çekileceksiniz! O hesap günü ki zerrece hayır yapanın hayrı karşılıksız kalmaz, hesap günü. Zerrece şer işleyen cezasız kalmaz, hesap günü. Sen ne yaptın? Kimi alkışladın? Hırsızı. Kimi alkışladın? Fuhuşçuyu? Kimi alkışladın? Rüşvetçiyi. Kimin peşinden gittin? 'Kardeşler, bu işler parasız olmuyor. Getirin bakalım. Hadi bir de makbuz bastırın dernek adına. Hadi bakalım bir para toplayın. Dergah yapacağız. Yatılı Kur'an kursu yapacağız. Cami yapacağız. Orada okutacağız insanları. Üç beş tane de genç kafalarına birer tane takke beyaz, birer tane cübbe, hafızlık açtık, Kur'an Kursu açtık. Toplayın. Toplayın! Ütün! Yiyin. Boğazınızda durmaz sizin. Neden? Mideniz ona alışmış. Midesi helala alışanın boğazına şüpheli girmez. Adamın midesi ağrır, karnı ağrır. O mide Allah'ı zikrediyorsa o kalp, mideye rahatsızlık verir. Bir şey var der. Dikkat et. Kokusu yanlış gelir o yemeğin, kokusu farklı gelir.

Hani Ebu Zeri Gifari Muaviye'nin verdiği yemeğe gitmiş Şam'da, pilava böyle atmış elini sıkmış, kanla irin çıkmış. Muaviye'nin önüne atıvermiş, beni buna mı davet ettin demiş. Öyle cesur yürektir İslam. İslam korkak değildir. Mümin korkak değildir. Mümin canı pahasına olsa hak ve hakikati anlatır. Gidip yalakalık yapmaz. Ebu Zeri Gifari yalakalık yapmadı. Güce boynunu eğmedi, zalime boynunu eğmedi. Şam'da Şam'ın gençlerine Kur'an ve sünneti anlattı. Muaviye'ye mektup yazdı Hazreti Osman'a. Şam'ı istiyorsan bu adamı buradan al. dedi. Şam'ı istiyorsan bu adamı buradan al dedi. Bir Ebuzer-i Gifari Muaviye ve saltanatını bozdu. Bir Ebuzer-i Gifari Şam'ı bozdu. Oradaki, oradaki tasarlanmış, orada dayatılmış dini çöpe attı. Onların peşinden gidenleri de çöpe attı. Bir Ebuzer-i Gifari! Allah dostu odur. Kur'an ve sünneti haykırır. Gitti, o orada valiymiş, yok orada hakimmiş, yok orada kudret sahibiymiş, yok o kuvvet sahibiymiş, yok o devlet başkanıymış. Dinlemedi. Gitti pilava eline attı, sıktı. Bunu kabul etmez hiç kimse. Şimdi

diyecekler ki, "Nerede bu? Nerede yazıyor diyecekler. Sıktı kan ve irin. Atıverdi Muaviye'nin önüne. Dedi ki, "Buna mı davet ettin sen beni?" dedi. Yürüdü gitti. askerlerle getirtirdi çünkü onu oraya. Asker gönderdi, müfreze, davet ediyor, gelmiyor. Para gönderdi. Parasını geri gönderdi. Dikkat edin. Ebuzer-i Gifari'ye para gönderdi Muavi'ye, böyle keseyle değil, çuvalla gönderdi. Çuvalla para gönderdi. Ümeranın durumu budur. Seni parayla, makamla, mevkiyle kandırır. Kendisine köle eder seni. Senin dinini köle eder kendisine. Senin alimliğini köle eder kendisine. Senin şeyhliğini köle eder kendisine. Bir çuval para gönderdi. Bir kese değil. Dedi ki getirenlere benim ihtiyacım yok, ihtiyacı olanlara dağıtın dedi. Geri gönderdi. Onun parasına da ihtiyacım yok dedi. Şam'ın dışında, Şam'ın dışında hurma ağaçlarından, liflerinden bir terek yaptı böyle, bir çadır değil terek, gölgelik yaptı. Onun altına oturdu. Şam'ın gençlerine Allah ve Resulünü anlattı. Başka bir şey değil, Allah ve Resulünü. 'Bizim kurban şöyle yapıyor, hımmm' yapmadı.

Rezil aptallar! Rezil, geri zekalılar. Allah seni kahretmesin aptal salak adam! Kur'an ve sünneti anlat. Kur'an ve sünneti dinle. Kur'an ve sünnete tabi ol. Kur'an ve sünnetin yolundan git. İki titremeye aldanma. Geri zekalı şey. Milyar dolarlar toplamışlar. Görmüyor musun? Allah sana gösteriyor. Gözünün önüne seriyor. Bir kavga çıkarttırıyor, bir fitne çıkarttırıyor, bütün kirli çamaşırlar dökülüyor ortaya. Daha ne bekliyorsun? Daha ne bekliyorsun? Ebuzeri Gari'nin yoludur. O devlete yamanmadı. Bir avuç sıktı kanlı irin, atıverdi yüzüne. Yürüdü gitti mektup yazdı. dedi ki: "Şam'ı istiyorsan bu adamı buradan al." Hz. Osman efendimiz mektup yazdı. Dedi ki: "Medine'ye dön." Ve Medine'nin içinde de durmadı o. Medine'nin dışında gitti yine hurma liflerinden kendine bir gölgelik yaptı. Orada yalnız yaşadı ve yalnız öldü. Yalnız yaşadı ve yalnız öldü! Tek başına yaşadı, tek başına öldü. Yanında hizmet eden bir kimse vardı. Ona dedi ki, "Ben yalnız yaşayacağım. Yalnız öleceğim. Ben öldüğümde" dedi, "beni yıka ve kefenle. Şurada" dedi, "yol var ya böyle bir yol var. Beni oraya çıkar." dedi. Muhakkak ki müminler gelir saf, temiz, özünde mümin olanlar, benim namazımı kılarlar" dedi. Onun namazını İbni Mesut kıldırdı. İbni Mesut da Medine'den dışarı çıktı. Gençlere hadis okuyordu. Medine'nin içinde okuyamıyorlardı. Medine o kadar fitnenin içerisine düştü. İbni Mesud gençlere hadis dersi veriyordu. Böyle dışarı çıkarıp gençlere dışarıda hadis dersi veriyordu. Baktılar ki orada bir yatan mefta var. Başında bir kişi var. Dedi ki bu kim? Bu Ebuzer-i Gifari'dir deyince İbni Mesud hadis alimidir. İbni Mesud hadisi söyledi onun hakkındaki: "Yalnız yaşar yalnız ölür." Ey hakikat yolunda gidecek olan! Hakikate râm olan, yalnız yaşayıp yalnız ölmeyi göze alıp hakikati anlatacaksan çık yola. Paraya pula kul olmayacaksan çık

yola. Makama, mevkiye kul olmayacaksan çık yola. Evet. Öyle nurlanırsın. Yoksa kendi heva ve hevesini ilah edinip batar gidersin. Evet. İman edenler, Allah'tan korkun ve sadıklarla beraber olun. Heva ve hevesini ilah edinenlerle değil, kendisini doğru yala götürememiş sapkınların yoluna değil, cimrilerin, cimrilerin, kibirlilerin, şatahata ve şatafata düşmüşlerin, hevasını ilah edinmişlerin peşinden gitme. Onlar seni helâka götürür. Allah muhafaza eylesin. Amin. Uzamış. 22.20 olmuş. El-fatiha maassalavat. Amin. "Bu çeşit şeyh, gözü akan ve görmeyen kişiye benzer. Gözüne ilaç çeker ama zararlı ilaçtan başka bir şey çekemez ki." Burdan devam edeceğiz Allah izin verirse inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helali hoş olsun. Sürçü lisan ettiysek affola. Selamünaleyküm.

13 EYLÜL 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/JqlZ7LvDxkU?si=2xPtPiq1rcFW04bQ

MESNEVİ-İ ŞERİF 2269-2270. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayan ve haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Müslümanlara haksızlık yapıldıysa, hukuksuz davranıldıysa, nerede Müslümanların kanı, namusu, şerefi, haysiyeti, toprakları zalimler tarafından tecavüze uğradıysa Rabbim hepsinden de intikamlarını alsın. Güç sahiplerini, zulmedenleri yerle yeksan eylesin. Cenab-ı Hak İsrail'i dağıtsın, yerle yeksan eylesin. Destekçilerini dağıtsın, yerle yeksan eylesin eylesin. Ümmet-i Muhammed'i özgür ve hür eylesin. Amin. Ecmain. Malum birkaç haftadır Mesnevideki hikaye Müslümanların önlerine düşen sahte önderlerle alakalı. Bunlar siyasi, bürokratik, dini...Bütün hepsini de içine alan beyitler manzumesi. En son okuduğumuz da: 'Kendisinin nuru yok. Onunla görüşüp konuşanlar nereden nurlanacak?" Burayı okumuştuk. Buradan devam ediyoruz: "Bu çeşit şeyh" yani kendisinin nuru yok. Kendisinin bir ilmi yok. Bir hikmeti yok, kendine faydası yok tabiri caizse bunları tarif ediyor:

"Bu çeşit şeyh gözü akan ve görmeyen kişiye benzer. Gözüne ilaç çeker ama zararlı ilaçtan başka bir şey çekemez ki."

Bu tip şeyhler kendini şeyh, mürşit gören, kendisini toplumun önderi gören, alim gören, siyasetçisi, bürokratı hepsi de dahil buna. Bu tip insanlar normalde gözü akan görmeyen kişiye benzer. Yani normalde bizim çocukluğumuzda olurdu. Bazılarının gözleri akardı. Çapak olurdu. Ondan sonra o çapaktan dolayı göremezdi veyahut da bir akıntısı olurdu. Onun eskiler

ona bir göz hastalığı olarak bir hastalık söylüyorlardı da a ile başlayan benim hatırıma gelmedi şimdi o. Normalde öyle bir göz hastalığı o kimsenin görmesini engelliyor. Şimdi maneviyatı olmayanın, feraseti olmayan da yani tabiri caizse kalbi harekete geçmediyse, kalbi manevi gözü açılmadıysa o kimse de görmeyen kişiye benzer. Ve bu tip insanlar işte diyor ki gözüne ilaç çeker ama zararlı ilaçtan başka bir şey çekemez. Bu tip alimler, bu tip şeyhler, bu tip siyasetçiler, bu tip bürokratlar bu noktada insanları doğru yola sevk etmezler. Hak ve hakikati anlatmazlar. Bunlar toplumu değişik yönlere sevk ederler veyahut da peşlerine düşen insanları Kur'an ve sünnet dairesinde değil, olması gereken şeyleri söylemezler.

Heva ve heveslerini ilah edindiklerinden dolayı onları değişik yerlere sevk ederler. Ebu Nuaym'dan ve Deylemi'den hadis-i şerif: "Ortalık karışır. Yalanlar yazılır. Adetler ibadetlere karıştırılır ve ashabıma dil uzatıldığı zaman doğruyu bilenler herkese bildirsin. Allahu Teala'nın, meleklerin ve bütün insanların laneti (dikkat edin buraya) Allahu Teala'nın, meleklerin ve bütün insanların laneti doğruyu bilip de gücü yettiği halde bildirmeyene olsun." Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri sanki bugünleri anlatmış bize ama Adem'den itibaren hep doğruyu hakikati bildiği halde söylemeyenler, saklayanlar bunu insanlara tebliğ etmeyenler, bunu devlet başkanlarına, siyasilere, bürokratlara tebliğ etmeyenler hep olmuş veyahut da insanları aldatmak için, onların ellerindeki dünyalıkları almak için, onlara şirin görünmek için doğruyu saklayıp gizleyenler hep olmuş. Ve Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ki, "Ortalık karışır. Yalanlar yazılır." Enteresan bir şey. Şimdi sosyal medyaya baktığımızda yalanların dik alası var. Ortalık kan revan oluyor. Yalandan dolayı kan revan oluyor ve o kadar çok yalan var ki işin içerisinde insanlar yalanları doğruluyor. Diyorlar ki işte bu yalan ama doğru. Hani yalanı doğru kabul ediyorlar ve gıybetler, dedikodular, iftiralar ve algı yönetimleri insanları bunlarla aldatıyorlar. "Ortalık karışır, yalanlar yazılır. Adetler ibadetlere karıştırılır." Adet, biz zannediyoruz ki bu adetler sadece işte normalde halkın içerisinde işte evde, ailede var. Değil. Ben bazen diyorum ya onun şeyhinin şeyhi öyle yapıyormuş. Kardeş, senin şeyhinin şeyhi öyle yapıyor ama bu doğru bir şey değil. Neden bunu ibadet gibi algılıyorsunuz? İbadet denince Kur'an ve sünnetle sabit veyahut da bir tarikatın adabı, erkanı Kur'an ve sünnete, imamların içtihadına, ilk sufilerin yoluna uygun olması lazım. Ben tecrübemi aktarıyorum.

Hani diyorum ya bir halifeyle tanıştım. Halife şalvarına cep diktirmiş dizine kadar. Ondan sonra hazır şeyh olunca o şalvarı giyecek. Neden dedim? Bizde dedi cuma selamlığı olur dedi. Eee dedim. Şeyh efendi dedi

dergaha veya tekkeye veya toplanılan yere dikilir. Herkes gelir cumasını tebrik eder. Cebine de harçlık koyar dedi. O yüzden mi dedim dizine kadar şalvarın cebi. Evet dedi. Mustafa Efendi sizde yok mu dedi. Bende şalvar bile yok dedim. Hani ben şalvar giymiyorum. Normal pantolon giyiyorum dedim. Bak dedim bende şalvar var mı? Benim cep dedim o kadar da dedim hani derin değil. Onu öğrenince o da kendine şeyhlik bekliyor. Dedim ki bu şeyhlik sana gelmez dedim. Dedim oğluna gider onun. Dedi ki oğluyla küs. Vallahi barıştığını görürsün dedim. Oğlanın oğlu var mı dedim. Var dedi. Hatta onu bile atar şimdiden, benden sonra oğlan olacak, oğlandan sonra da onun oğlu olacak der dedim. Siz de ona keramet diye peşine takılırsınız dedim. Aradan bir ay geçti. Bir ay sonra gittim. Halife üzgün. Dedim ne oldu? Vallahi dediğin gibi oldu dedi. Rüyanda mı gördün dedi. Ya rüyada görmeye gerek yok bunu dedim. Görünen köy kılavuz istemiyor. Dedim ne yaptı? Oğluyla barıştı değil mi dedim ben. Evet dedi. Canciğer kuzu sarması oldu mu dedim ben. Evet dedi. Onun dedim şeyhliğini ilan etti mi? Evet dedi. Dedim torunu da ilan etti mi onu da ilave ederek? Vallahi öyle oldu dedi. E dedim sen şalvarı ona hediye et artık dedim hani. Ne yapayım ben dedi. Dedim sakın bırakma. O çünkü bir önceki şeyhin de halifesiymiş. Halifelik makamında duruyor. Ondan sonra o vefat etmiş. Oğlu geçmiş. Ondan sonra yine halife o. Şimdi oğlan geçecek dedim. Yine halifesin sen. Sıkıntı değil dedim. Halifeliğin tadını çıkar dedim. Sen halifelikte kalacaksın. Şimdi onun şeyhinin şeyhi de aynıymış. Değişmiyor bir şey bakın. Yani Kur'an ve sünnetin dışındaki bir şeyi tarikatın adabı olarak koymuşlar oraya veya edep olarak koymuşlar veyahut da alimler veyahut da işte siyasetçiler veyahut da bürokratlar sonuçta kendilerinin hakkı olmayan bir şeyi hakkıymış gibi gösteriyorlar ve ona devam ediyorlar.

Yani gözü hasta olan şeyh, hakikati görmeyen, hakikati anlatmayan. Hem hakikati görmüyor, gözü şaşı hem de bildiği hakikati anlatmıyor. Dili lal olmuş. Yani suskun. Suskun olunca haksızlıklar karşısında susan dilsiz şeytan. Madem ki o konuda bir bilgin yok, madem o konuda bir ehliyetin yok, çıkma meydana. Ama onları çıkarıyorlar meydana. Yani toplanıyor üç beş kişi. Sen bizim şeyhimiz ol diyorlar. Veyahut da bir yerlerden bir atama geliyor. Artık İngiltere Sarayından mı gelir, Mossat'tan mı gelir, CIA'dan mı gelir? O topluluğun göbeği nereye bağlıysa oradan bir işaret geliyor. Diyorlar ki şuna tabi olun. Sen çık, sen buranın şeyhisin. O da şeyh oluyor. Veyahut da ülkeye dışarıdan bir şeyh ithal ediyoruz. Yani Kuzey Irak'tan, Suriye'den bir bakmışsın bundan elli yıl önce, yüz yıl önce şeyhler gelmiş. İngiliz soytarısı olan şeyhler gelmiş. Evet. Onlar icazetleriyle geliyorlar. Bir de onlar da normalde Kazım Efendi söylediydi. Ondan sonra

dedi ki şeyh icazeti beş bin dolar, seyyitlik icazeti on bin dolar dedi. Kazım Efendi söyledi. Onu dedi yazıyorlar getiriyorlar dedi. Şimdi böyle olunca o şeyhin gözü hasta yani gözleri hasta olan normalde görmeyen göz tabipliği yapabilir mi? Yapamaz. Gözü görmeyen bir kimse senin gözünü ameliyat edecek. Bu mümkün değil. Gözü hasta çünkü. O sana göz ameliyatı yapamaz. Senin gözünü tedavi edemez. Çünkü neden? Kendisi manen kör. Allah muhafaza eylesin. Yani çok özür dilerim burada hani körlere ait değil bu sözüm ama gözü kör olan bir doktor hangi gözü tedavi edecek, ameliyat edecek mümkün değil. İşte sahte önderler bu manada gözleri kör olmasına rağmen etrafındaki insanların veya peşine takılanların gözlerini ne yapacak? İşte kendince ameliyat yapacak. Oysa normalde kendi manevi olarak kendi gözü açılmamış yani kalbî gözü açılmamış olan bir kimse senin kalp gözünün açılmasına nasıl vesile olacak? Seni nasıl terbiye edecek? Seni nasıl nefis terbiyesine kaçacak? Sana ne anlatacak? Onlar senin nefsini terbiye etmesi için. Evet. İlaç acıdır. Acı ilaç verecek sana. Diyecek ki Kur'an bu, sünnet bu. İmamların içtihadı bu. Buna uyacaksın diyecek ama ne yazık ki tabi bunların böyle toplumu aldattıklarından dolayı bakın bir kimse kendi kendisine günah işler. kendisine aittir bu. Ama bir kimsenin günahı toplumu aldatır. Toplumu yanlış yöne sevk ederler.

İşte bunların normalde kalpleri ve kulakları mühürlenir. "Gözlerinde de perde vardır." Bakara ayet 7. Bunlar çünkü toplumu yanlış yere sevk edenler. Bunlar doğruyu bildikleri halde doğruyu aktarmayanlar. Hakikati bildikleri halde hakikati söylemeyenler. Kur'an ayetlerini eğip bükenler. Hadisleri inkar edenler ve hadisleri eğip bükenler. İlk sufilerin yolunu eğip bükenler. Bunlar toplumun da gözlerini şaşı ettikleri için, toplumun da bakışlarını şaşı ettikleri için bunların gözleri kör olur manevi olarak ve bunların kulakları tıkanır manevi olarak. Hakikati duymazlar, hakikati görmezler ve bunların kalpleri de mühürlenir. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bu sahte önderler manevi olarak kördür. Başka bir ayet-i kerimede de: "Bu dünyada amâ olan, kör olanlar öbür dünyada ahirette de amâ, kör olarak haşrolurlar." O yüzden bu dünyada hakikate gözlerini kapatan, hakikate kulaklarını tıkayan bir kimse öbür tarafta da ama olarak kalkacak. Öbür tarafta da amâ olarak hâlk olacak. Yine Ebu Hureyre'den rivayet edilen bir hadis-i şerifte: "Ahir zamanda bazı kimseler çıkacak ve dini dünyaya alet edecekler." Bakın, bu hadis-i şerif normalde bu Tırmizi'de, Darimi'de geçer bu. Bu hadis-i şerifi yeni İslam olduğumda okumuştum. Bu hadis-i şerif ahir zamanla alakalı ve bu hadis-i şerifleri bulacak olduğunuz yer hadis kitaplarının Babü'l fitenlerinde bulursunuz bunları. Bu Babü'l Fiten'den ders yapmazlar genelde alimler, şeyhler, siyasetçiler, diyanetçiler, ilahiyatçılar bu Babü'l Fiten'den ders

yapmazlar. Bunlar fiten hadisleri olarak da geçer. Ahir zamanda bazı kimseler çıkacak ve dini dünyaya alet edecekler. Dini dünyaya alet edecekler.

Siz oturun şimdi kendi kendinize siyasetçileri, bürokratları, şeyhleri, alimleri tefekkür edin. Bunlar ne yapacaklarmış? Dini dünyaya alet edeceklermiş. Yani dinden geçinecekler. Dünyalıklarını dinden kazanacaklar ve dünya olarak, dünyalık olarak da dini alet edecekler bunlar. Bir kimse dünyası için dini alet ediyorsa hadis-i şerif onları anlatıyor. İnsanlara yumuşak görünmek için kuzu postuna bürünecekler. İnsanlara yumuşak görünmek için kuzu postuna bürünecekler. Yani bu onları sen çok tevazu ehli, çok ahlaklı, ince ahlaklı zannedeceksin. Vay dilinden şeker akıyor, bal akıyor. O kadar tatlı konuşuyor ki o kadar yumuşak konuşuyor ki hiç sert konuşmuyor. Hiç incitmiyor, hiç kırmıyor. Ya harama haram demiyor mu? Harama haram da demiyor. Herkese mavi boncuk dağıtıyor. Neden? Herkesin dünyalığını toplayacak çünkü o. O şirin görünecek herkese. Münafıklık alameti bu. Herkese şirin görünmek. Ve onlar diyor kuzu postuna bürünecekler. Dilleri şekerden tatlı fakat kalpleri kurt kalbidir. Onların dilleri şekerden tatlı olacak. Ama kalbi kurt kalbi. Kurt ne yapar? Avını parçalar. Av ne? Dünyalık. Dünyalık. Dünyalık deyince sadece para değil. İşin içerisine makam da giriyor. Dünyalık, işin içerisine kadın da giriyor. Kadıncağız ondan iş istemeye gitmiş. O kadını elde edeceğim diye uğraşıyor. Makam sahibi ya. Kadın da bana telefon açıyor. Selamünaleyküm. Aleykümselam. Sen diyor böyle sohbet ettin. Benim başıma geldi. Ben filanca partinin yöneticisine gittim, işte bana böyle davrandı diyor. E dedim öyle makam sahibi onlar çünkü belediyede yok başkan yardımcısı, yok müdür, yok devlet dairesinde bir yerde müdür, amir. Öyle ya bunlar makam sahibi. Bir maruzatı var kadının, gidiyor ona salça oluyor. Onlar dünyayı, dini dünyaya alet ediyorlar.

Ben bazen Suriye'den anlatıyorum ya aslında Suriye'den gördüğüm şey her yerde var. Yani biz sıradayız. Pasaporta da işte vize, geçici vize vurulacak. Yani o önümüzde böyle bir Arap aile var. Yani oradaki pasaporttaki amir mührü vurmuyor. Rüşvet istiyor. Önümüzdeki kimse ona işte bir rüşvet verdi. Belli bir para verdi. Böyle vezne gibi bir yer var. Oraya pasaportla parayı uzattı. Parayı böyle aldı. Böyle şey yaptı, yamulttu. Fıstı attı. Attı dışarı. Beğenmedi parayı. Dedi ki daha fazla. Bir de çabuk ol dedi. Sallu, namaza gideceğim dedi. Namaza gideceğim diyen amir rüşvet alacak. Rüşvet istiyor. Nuri dedim bunlar dedim açıktan rüşvet alıp veriyorlar. Böyle bir devlet dedim batmaya mahkumdur dedim. Battılar zaten. Bir devlet dairesinde, bir belediyede rüşvet normal hale geldiyse o devlet batmaya mahkumdur. Ve insanlar işlerini yürütebilmek için rüşvetle işlerini götürüyorlarsa o devlet batmaya mahkumdur. O belediye batmaya mahkumdur. Oranın

halkı rüşveti normal gördüyse ve normal şekilde rüşvet alışverişleri oluyorsa o halk da bozulmuştur orada. Çünkü amirler bozulmayınca alimler bozulmaz. Alimler bozulmayınca halk bozulmaz. Kimsenin kimseden şikayet edecek hali yok. Belediyeye gittin, belediyede rüşvetle iş dönüyor. Resmi daireye gittin, resmi dairede rüşvetle iş dönüyor. Halk da bundan memnun, parayla olsun da işimiz bitsin diyor. Sebep? İş bitmiyor çünkü. İş bitmeyince kendince insanlar o tarafa doğru yönleniyor. Bunlar bir de kuzu postuna bürünüyor. Tatlı dilliler. Bunun en acı tarafı şu: İslami gibi görünen, muhafazakar gibi görünen, dindar gibi görünen insanların rüşvet almaları ve insanları rüşvete alıştırmaları. Bunlar hak ve hakikati söyleyeceğiz deyip belirli bir vazifeye gelip bunlar hak ve hakikati konuşmayanlar, hak ve hakikat noktasında hareket etmeyenler bunlar. Allah, melekler ve insanların laneti bunların üzerine olacak. Olsun da zaten. Bunlar çünkü İslami gelişmenin önünde curuflar bunlar. Bunlar İslami gelişmenin önünde münafıklar, mürtetler. Bunlar İslami gelişmenin önünde şeytanlaşmış insanlar.

Bunlar İslammış gibi görünüp ümmeti Muhammed'in kanını hemen sülükler bunlar. Allah bunlara lanet eylesin. Çünkü bunlar İslam için uğraşan, Allah için uğraşan, Allah yolunda koşturanların önünde birer engel. İnsanlar çünkü bunlara bakaraktan dinden soğuyorlar. Bunlara bakaraktan İslam'dan soğuyorlar. Kur'an'dan, sünnetten soğuyorlar. Bunlara bakaraktan tarikattan, hakikatten soğuyorlar. Bunlara bakaraktan şeyhlerden soğuyorlar. Bir bakıyorsunuz şeyhler toplanmış bir yerde cuşu huruş ediyorlar. İsraf, lüks, şatahat, şatafat gırla gitmiş. Bir bakıyorsunuz ki bilmem hangi şeyh efendi lüksün, şatahatın, şatafatın içerisinde yaşıyor. Bir bakıyorsunuz ki bilmem hangi hoca efendi işte şöyle lüksün, şatahatın, şatafatın içinde yaşıyor. Bilmem hangi şeyh efendi, bilmem hangi şeyh efendi, kim olursa olsun!

Ne yapıyorsunuz burada dedim ben. E şeyhimiz orada. Nerede? Ne o otel, Hilton'da. Buradan aşağıdan da cübbeliler, sarıklılar hepsi de Beytullah'a sırtlarını dönmüşler, şeyhlerini görecekler. Şeyhleri de orada cam fanusun içinde. Yani o Hilton'un mescidi varmış. Ordan camdan görecekler. Yıl doksan ikiydi. Yıl doksan iki. E dedim gidin yanına. Bana baktılar. Dedim şeyh nerede müritler de orada. Dedim, gidin yanına orada kılın namazı. Şeyhinizle beraber Beytullah'a tepeden bakaraktan! Şeyhim diyen kimse kibire bak, Beytullah'a Hilton'dan bakacak! Evet. Hilton ne? Gavurun oteli. Şeyh efendi nerede kalıyor? Hilton'da kalıyor. Hilton kimin? Gavurun. Ondan sonra kahrolsun emperyalizm! Bizim tipik solculara benziyorlar. (Bu sesle oynamayın fazla. Az önceki ses iyiydi. Nefis sizi sesle oynatmasın.) E hani siz az önce ne diyordunuz? Kahrolsun emperyalizm diyordunuz. Nerede kaldınız? Hilton'da. Şeyh Efendi nerede? Hilton'da. Allah'ım! Doksan

ikide gördüğümü söylüyorum. Bunlar dünyayı kendilerine, dünyayı kendilerine hedef etmişler!

Nerede Şeyh Efendi'nin evi? Boğazda, yalıda. Neyle aldı? Neyle aldı? Ne iş yapıyor? Bir yerde Şeyh Efendi'ye misafir olduk. Şeyh Efendi ile beraber. Israr etti, illaki bizde kalın bugün dedi. Kalalım dedi o da. Devasa bir daire. Karşısında bir devasa daire daha. Dedim ki ya insanlar ne yaşıyor? Bu kimse Diyanet işlerinden vaizlikten emekli. Vaiz emeklisi. Söyleyecek laf yok. Şeyh Efendi bana baktı. Ben Şeyh Efendi'ye baktım. Tabi arada hizmet ediyorlar. Bir şeyler getiriyorlar. Bana böyle baktı. Sus Mustafa Efendi dedi. Hani içinden de konuşma. E sustuk. Sonra sabah oldu. Ondan sonra Mustafa Efendi dedi yatamadın mı dedi. Kapının önünde bir tıkırtı oldu. Başka hadiseler de oldu orada. Ben odayı terk ettim. Balkondan geçtim şeyh efendinin kaldığı yere, gittim kapısına sokuldum. Ondan sonra sabah namazı olduğunda açtı kapıyı, ben kapıdayım. Ne oldu dedi. Yok bir şey efendim dedim. Uyuyamadın mı dedi. Uyuyamadım efendim dedim. E şuraya yataydın dedi. Yatamadım efendim dedim. Kalktık abdest aldık. Ondan sonra namaz kıldık. E onun sabah virtleri var. Biliyorum ben. Siz dedim efendim hani istirahat edin dedim. Olur dedi. Sen gene kapıda mı olacaksın dedi. Evet efendim dedim. Ben bir daha kapıda olacağım deyince o zaman müsaade isteyelim gidelim dedi. Dedim siz bilirsiniz. Ev sahibini bekledik şeyh efendiyi. Ondan sonra kahvaltı olmadan olmaz, hazır dedi. Peki kahvaltıyı yaptık çıktık. Ben onu Nevşehir'e bıraktım.

Yolda analiz ettik. Bana sordu. Ne düşünüyorsun. Efendim, şatahatatın, şatafatın içinde yaşıyorlar dedim. Emekli vaiz bunu nasıl alacak dedim. Emekli vaiz! Bunlar, bu kim olursa olsun, bu hakikati ben size anlatayım. Siz o hakikati öğrenerekten kime uyarlıyorsanız uyarlayın, Cenab-ı Hak şöyle cevap verecek. Bunlar kalpleri kurt kalbi. Bu siyasetçisi, bürokratı, şeyhi, alimi, dervişi, hacısı, hocası...Bu yani bunun normalde siyasetçiler bunun en büyük kaymağını yer. Bürokratlar onlardan kalanları yer. Alimler, şeyhler, bürokratlardan kalanları yer.

Alimlerle şeyhlerden kalanları da böyle işte o dergahın, o medresenin, oranın hocası, zakiri, çavuşu filan onlar yer. Onlardan kalanları da onlardan da kalanlar olur. Onları da böyle derviş olmadığı halde dervişlik cakası satan, maneviyatı olmadığı halde maneviyat cakası satanlar yer. Bu böyle silsile silsile aşağı doğru gelir. O kırıntıları da o hani dervişlik cakası satanlar yer ki onlar aşağıda o kırıntılar eksilmesin diye mücadele ederler. Onlar böyle o kırıntılar için mücadele ederler. Yani aman o zakir değişmesin aman o halife değişmesin, o kırıntılar devam etsin, aman bu parti değişmesin. Neden? Sağlam cukka orada, işin kaymağı onlarda. Onlar değişmesin.

Ne olur değişirse istikrarınız bozulur. Bir de şu; bizden sonra gelenler de yiyecek. Hiç olmazsa biz yiyelim daha iyi. Bunlar devam eder. Cenab-ı Hak da hitap ediyor bunlara. Allah şöyle buyurur: "Bunlar benim affıma mı güvenip aldanıyorlar yoksa bana karşı mı böyle cüretkâr davranıyorlar? Şanıma yemin ederim ki onların üzerine öyle bir fitne, musibet göndereceğim ki o çok yumuşak huylu, halim selim olan kimseleri bile şaşkına çevirecektir." Böyle olanların topluluklarına, böyle olan kimselerin üzerine Cenab-ı Hak öyle bir fitne gönderecek, öyle bir musibet gönderiyor, onlar da şaşırıyorlar buna. Şimdi toplum olarak üzerimizde musibetler dolaşıyor. İçimizde fitneler dolaşıyor. Yağmurlar yağmıyor. Depremler oluyor. Yangınlar oluyor. Bir bereketsizlik var. Bir huzursuzluk var. Bir kaos var. Bir mutsuzluk var. Bir doyumsuzluk var bizde. Bu musibet. Evde eşler doyumsuz, adamlar doyumsuz, çocuklar doyumsuz. Evde huzursuzluk var, kaos var evde. Hiç kimse hayatından memnun değil. Hiç kimse huzurlu değil. Evin içerisinde yedikleri önünde, yemedikleri ardında derler ya. Yedikleri önünde, yemedikleri ardında ama evde huzur yok. Evde kaos var. Sokakta kaos var. Şehirlerde kaos var. Ülkede kaos var. Huzursuzluk var. Doyumsuzluk var. Mutsuzluk var. Cenab-ı Hak fitneyi koymuş. Evlerimize koymuş. Evde kadına erkeğe ama kadına ama erkeğe hazineyi koysan önüne doymayacak. Hazineyi koysan, toplumun önüne hazineyi koysan doymayacak. Doyumsuzluk var. Lüks yerlerde yiyecekler. Lüks şeyler giyecekler. Lüks lüks lüks... Şatahat, şatafat...Evler lüks, arabalar lüks, kıyafetler lüks. Yine doyumsuzluk var.

Yani millet bugün haberlerde okuyorum gece yarısından Zorlu'nun önünde iPhone on yedi almak için millet kuyruğa girmiş. En kötüsü iPhone'un on yedinin yüz bin lira. Millet kuyrukta. iPhone on yediyi bir gün önce alacak o kimse. Yine doyumsuz. Ertesi gün on sekiz çıksa on sekiz için önüne gidecekler. Her gün on yedi, on sekiz, on dokuz çıkarıyoruz dese her gün kuyrukta olacaklar. Doyumsuz! Evlerde kıyafetler dolu, doyumsuz. Yiyecekler, içecekler dolu, doyumsuz. Bakın bu heva ve heves dervişlere de aksediyor. Dervişler de doyumsuz. Sen dervişe Kur'an sünnet anlatıyorsun onu dinlemiyor. O senden uçmayı bekliyor. Doyumsuz. Sen ona Kur'an ve sünneti anlatıyorsun o alınıyor. Sen ona Kur'an ve sünneti tebliğ ediyorsun. O kendince bu ne konuşuyor diyor. Ona Kur'an ve sünnetin dışında veyahut da o öyle alim, Kur'an ve sünnetin üstünde konuşuyor. Evet. Onu bekliyor insanlar. Bilmiyor ki bir musibete düçar olmuş. Manevi musibete düçar olmuşuz. Hırsızlık, arsızlık içimize bizim düşmüş. Vefasızlık, ahlaksızlık, fitne, fücur içimizde. Biz bir musibete düçar olmuşuz. Farkında değiliz. Haramın en dibi işleniyor. Farkında değiliz. Haramlar normalleşmiş toplumda. Teşhircilik normalleşmiş. Bugün bir yani erkek mi, tabi erkek görünümündeydi.

Dersten çıktım gidiyorum. göbeğine kadar düğmelerini açmış gömleğinin bir de yoldurmuş tavuk gibi. Göğsünde hiç kıl tüy yok, böyle yürüyor yolda. Kendi kendime dedim ya bunlara da tesettür dedim farz. Ama kime söyleyeceksin? Erkekler de teşhirci olmuş. Kadınlar da teşhirci olmuş. Yani o soyunacak, sen ona bakmayacaksın. Bakarsan sen edepsizsin.

Soyunan değil bakan edepsiz. Soyunan ahlaksız değil bakan ahlaksız. Soyunan gayet normal. Özgürlüğünü yaşıyor. Bakan? Bakan hain gözlü. O edepsiz. Yani soyunmak, teşhircilik, özgürlük. Bakmak hainlik, o taciz etmek o. Lan nereye bakacaksın? Hiçbir yere bakma. Yere bakaraktan gideceksin. Nereye toslayacağın belli değil. Ama o hale gelmiş. Musibet, fitne içimizde. Bunun birinci sorumlusu amirler. İkincisi alimler. Üçüncüsü halk. Ama bundan rahatsızlık duymuyoruz biz. O yüzden herkes cüretkâr davranıyor. Cüretkâr davranıyor. Cenab-ı Hakk'a vermiş olduğu hesabı düşünmüyor. Ve normalde bunlar öyle bir musibet geliyor ki sen yumuşak da olsan, sert de olsan, alim de olsan, zalim de olsan, o musibetten nasibini alıyorsun. O fitneden nasibini alıyorsun. Çünkü musibetler ve fitneler bir bireyseldir. İki aileseldir. Üç toplumsaldır. Bir kimse bir fitneye düçar olur. Bireyseldir. Kendi yaptığından dolayı kendisi bir fitneye maruz kalır. Aksi seda. Bir aileye bir fitne, bir musibet oraya musallat olur. Aksi seda. O aile düzeni kaçırmıştır. Bir kimse kendi düzenini kaçırmıştır. Ona bir fitne, bir musibet, bir bela ona gelir. O Kur'an ve sünnet dairesinde davranmıyordur. Kur'an ve sünnet noktasında davranmıyordur, birey bu çocuk olabilir, bu anne olabilir, bu baba olabilir, önemli değil. Bunlardan bir tanesi Kur'an ve sünnete göre davranmıyorsa, Kur'an ve sünnet düsturlarına tabi olmuyorsa önce o bireyin kendisine gelir musibet. Sonra o musibet o bireyde durmaz. O müsibet o aileye sıçrar. Anneye, babaya, eş ve çocuklarına sıçrar. Musibet bu noktada bireyden aileye geçer. Sen zannedersin ki sivilce benim yanağımda çıktı. O sivilceden bütün vücut hasta olur. O vücuttan bütün aile hasta olur. Ailede durmaz, sülaleye geçer. Sülalede durmaz o komple topluma geçer.

Bir ahlaksızlık, bir edepsizlik ona müsaade edildiğinde topluma geçer edepsizlik. Sen bir ahlaksızlığa, bir edepsizliğe, bir namussuzluğa, bir hırsızlığa, bir rüşvete, bir herhangi bir çıplaklığa, herhangi bir gayri ahlaki bir şeye gözünü yumarsın, sende kalmaz o. O aileye sirayet eder. O aile onun çilesini çeker. O aile o musibetin altında ezilir. O aile o musibetten dolayı üzülür. O çocuk zanneder ki ben sadece kendime yaptım. Hayır, sen aileye de o musibetin içine kattın. Çocuk zanneder ki ben kendim içki içtim. Hayır sen aileyi de o musibetin içine kattın. Çocuk der ki kız erkek neyse gayri ahlaki bir davranışın içerisine girer. Aileye ateş düşürür o. Sen bir aileye gelin alırsın. Gelin gayri ahlakidir. Aileye ateş düşürür. Sen aileye bir

damat alırsın. Damat gayri ahlakidir. Aileye ateş düşürür. Aileye ateş düşürür. Sen zannedersin ki o musibetten sadece ben uğraşacağım. Hayır, senin ailen uğraşır onunla. Orada kalmaz. O aileye düştüğü zaman o sülaleye düşer. Aileye düştü. O ailenin amcası var, dayısı var, teyzesi var, halası var. Var. Anneannesi var, babaannesi var. İki tane dedesi var. Var. Bakın o musibet bütün her yere bulaştı. Her yere bulaştı. O yüzden o sen yumuşak da olsan, sen halim selim de olsan seni de şaşkına çevirir o musibet, bak seni de şaşkına çevirir. Sen de apışır kalırsın. Sen de o hastalığa düçar olursun. Göz yumdun. Çünkü göz yumunca senin de kalbin kararır. Sen ona normalde gerekli olan nasihati yapmazsan, ona gerekli tepkiyi göstermezsen sen de o hastalığa düçar olursun. Çünkü susmak dilsiz şeytanlıktır. Sen alim de olsan, sen şeyh de olsan, sen derviş de olsan, sen çavuş da olsan, sen zakir de olsan sen eğer ki o gayri ahlaki duruma, o düzensizliğe, o fitneye, o musibete, o haksızlığa sen dur demezsen o sana da bulaşır. Bulaşır. Şurada birisi birisine zulmetse ve o zulme sizler sessiz kalsanız buraya zulüm hakim olur. O zulme siz sessiz kalamazsınız. Birisi burada bir ahlak dışı bir şey yapsa sen ona göz yumsan o burada ahlakmış gibi oturur. Onun cezasını kesmekle mükellefsin. Ona nasihat edersin. Nasihatten anlamıyorsa cezasını keser atarsın.

Sıyırır atarsın erik sıyırır gibi. Nereye gidiyorsan git dersin, ahlaksızlığını, edepsizliğini buraya sirayet ettirme dersin. Korumak zorundasın. Çünkü sen gelecek olan nesillere temiz bir dergah bırakacaksan, gelecek olan nesillere temiz bir aile bırakacaksan, gelecek olan nesillere temiz bir sülale bırakacaksan sen kolunu dahi kesmek zorunda kalırsın. Edepsizliğe, hayasızlığa, düzensizliğe, hukuksuzluğa, haksızlığa sen sessiz kalamazsın. Sessiz kalırsan orada düzen ahlak bozulur. Bu ister bireysel olarak bireyin kendisinde ister aile olarak ister böyle küçücük bir topluluk bir mahalle dersi isterse bir il dersi bu kim olursa olsun orada eğer ki bir adaba erkana aykırı bir şey var ise orada bir ahlaka aykırı bir şey var ise muhakkak ki sen ona nasihat edeceksin. Nasihat ederekten tepkini göstereceksin. Nasihatle mesele çözülmüyorsa o zaman cezasını keseceksin. Bunu yapmakla mükellefsin. Anneler babalar çocuklarını bu noktada iyi yetiştirmeye gayret edecekler. Çocuklarının ahlaki konumlarını muhafaza edecekler. Alacak oldukları gelinlere, alacak oldukları damatlara dikkat edecekler, dikkat etmek zorundalar. Yoksa ailenin içerisine ateş düşecek. Yoksa ailenin içerisine fitne girecek. Yoksa ailenin içerisine musibet girecek. Bu herkes için geçerli. Herkes için geçerli ve sakın ha aile bireyleri bana bulaşmayacak diye zannetmesin. Sana da bulaşacak. Senin de kapını çalacak o musibet. Sakın sülale bireyleri bize ulaşmayacak zannetmesin. Senin amca çocuğun olabilir, senin kardeşin

olabilir. Sana da bulaşıyor. Senin yeğenin olabilir. Sana da bulaşıyor o. Sana bulaşmayacak diye bir şey yok. Senin torunun olabilir. Sana da bulaşıyor. Sana da bulaşmayacak diye bir kaide yok ve bunda herkes şaşkına döner. Ve topluluklar, bir tarikat düşünün. Tarikat dünyaya müteallik. Paralar havada uçuşuyor, milyon dolarlar. Sen oradasın, buna sen de destek oluyorsun. Sen de onu tasdik ediyorsun. O musibet seni de bulacak.

Bir cemaat düşünün. Gayri İslami bir hayatları var. İngilizler kurmuş. MOSSAD kurmuş, CIA kurmuş, İngilizler kurmuş. Var, Osmanlı'dan itibaren kurmuşlar burda. Onların devamiyetleri var. E sen orada sessiz kalıyorsun. O müsibet sana da bulaşacak. Allah muhafaza eylesin. Amin. Kenzü'l Mal'dan hadis-i şerif: "Kişinin namazına, orucuna bakmayın. konuştuğunda doğru konuşup konuşmadığına, kendisine emniyet edildiğinde güvenilirliğini ortaya koyup koymadığına, dünya kendisine güldüğünde takvayı elden bırakıp bırakmadığına bakıp öyle değerlendirin." Hadis-i şerif. "Kişinin namazına, orucuna bakmayın. konuştuğunda doğru konuşup konuşmadığına bakın." Konuştuğunda hak ve hakikati mi anlatıyor yoksa hak ve hakikati yutuyor mu? Hak ve hakikati mi insanlara tebliğ ediyor yoksa ayetleri, hadisleri çarpıtıp kendi heva ve hevesine göre mi tebliğ ediyor? Konuştuğuna bakın. Onun konuştuğu ne? Onun söylediği ne? Ona bakın. Ne tebliğ ediyor, ona bakın. Nereye davet ediyor, ona bakın. Kime çağırıyor, ona bakın. Nereye çağırıyor ona bakın. Konuştuğuna bakın. Adam hani rüşvet alacak ya beğenmedi. Namaza gideceğim diyor. Adam orta çekmece var, çekmecesi açık. İmza atacak fen işlerinde, cumaya gidecek. Cumadan önce olursa farklı, cumadan sonra farklı. Nasıl dedim ya? Basbayağı dedi. Cumadan önce gidersen iki bin lira veriyorsun, cumadan sonra gidersen geç geldin üç bin lira veriyorsun. E dedim sabah namazından sonra gidin siz bin lira verin. Öyle ya! Öyle baktı bana bakan. Vallahi hiç aklımıza gelmedi dedi. Dedim ya öyle gece bırakınca bin lira bin lira artıyorsa mesai başlar başlamaz 'selamünaleyküm, biz geldik. E dedik ki sabah erkenden gidelim bir indirimden faydalanalım. Öyle ya. Cumadan önce iki binmiş, cumadan sonra üç bin.' Şimdi daha da fazlalaşmıştır bu. On yılı geçiyor bu muhabbet olalı. Dedim erken gidin. Erken kalkan yol alırmış dedim. Belki de bin liraya bağlarsınız. Gitmiş, bağlayamadık dedi. Cumadan önce gittikleri için iki bin lira vermiş. Evet. Erken kalkan yol alamadı yine iki bin lira verdi. Cumadan sonraya kalsa üç bin lira verecek. Orta çekmeceymiş.

Yani gidiyorsun hiç konuşmuyorsun. Selamünaleyküm. Aleykümselam. Aynen böyle. Tabii. Müslüman kardeşimiz. Rüşvetçi Müslüman kardeşler bunlar. Rüşvetçi Müslüman kardeşler. Müslüman Kardeşler örgütünü biliyorsunuz değil mi? Evet. Bunlar radikal. Bunlar böyle öyle adlandırılıyor ya.

Bunlar böyle Müslüman kardeşler noktasındalar. Yani Fizilali'l Kur'an'ı okuyorlar bunlar, Teymiye'yi okuyorlar. Bunlar böyle ehli tasavvufu beğenmiyor bunlar. Yani tarikatlar bırak uyutuluyorsunuz siz. Siz uyanıksınız! Evet. Dünya uyanığı bunlar, yutuyorlar boyna. Bu işler parasız olmuyor çünkü yutuyorlar. Allah muhafaza eylesin. Namazına, orucuna bakmayın. konuştuğuna bakın. Namazına, orucuna bakmayın, fiiliyatına bakın. Namazına, orucuna bakmayın ağzından çıkana bakın. Namazına, orucuna bakmayın. Ne konuşuyor, ne tebliğ ediyor ona bakın. Güvenilir mi değil mi ona bakın.

'Dünya kendisine güldüğünde' yani 'şu işimizi hallediver. Neyse günahımızı çekeriz.' Yani bir sürü kimse imza atacak. E her imza sahibine 10.000 lira versek on kişiye gitse 100.000 lira lazım. Bir de heyete girecekmiş bu mesele. E heyete girince heyette de beş kişi var. Onlar da onlara 50.000 L 150.000 L. Bunlar 10 yıl önceki muhabbetler. Vereceksin. Belediyede işin olması için vereceksin. İstanbul'daki muhabbet İstanbul'dan 10 yıl önce, 10 yılı geçmiştir. Vergi dairesi defterleri istiyor bir esnaftan. Defterleri istedikten sonra haber gönderiyorlar mali müşavirle. Daha bakmadılar defterlere. O zaman için demişler ki ceza keseceğiz. Nereden ceza kesecek. Bir milyar ceza keseriz. Hani 1 milyon. Ondan sonra demişler ki 1 milyon ceza kesmeyelim. Bize 500.000 lira göndersin. Defterlerini kapatalım verelim. Mali müşavir oradaki esnafa diyor ki verelim defterler kapansın. Şimdi o esnaf diyor ki mali müşavire bizim eksiğimiz gediğimiz var mı diyor. Yok abi diyor. Biz neden verelim? Abi vermesek de bir şey bulur diyor. Cezayı keser bize diyor. Ben bir düşüneyim dedi. Mali müşavir gitti. Ben olaya şahidim. Ben de mal alacağım oradan. Dedim bu mali müşavir bu işin içinde olmasın dedim. Yok hacı baba ya. Vallahi ne bileyim dedim yani böyle çok çabuk teslim olmuş dedim. 500.000 lirayı verelim diyor dedim. Söyle dedim Allah'ına, dinine, imanına, nikahına konuş. Sen buradan kaç para alacaksın de dedim. Ona demişler ki vergi idaresi denetmenleri demişler, "Sen bu işi bağla 500.000 lirayı, 100.000 lirası senin" demişler. O da gelmiş 500.000 liraya bağlayacağım diye uğraşıyor. O da ortadan 100.000 L alacak. Bir hafta geçti üstünden. Telefon açtı bana. Hacı baba dedi ya böyle böyle oldu dedi ya. Ondan sonra ne yapayım dedi. Oğlum takarlar sana bunlar dedim. Bak senden dedim yılda iki üç sefer alışveriş ediyoruz. Bu kadar tanıyorum seni. Ondan sonra dedim bunlar takar sana dedim. Ne yapayım dedi. Vereyim mi? Ver dedim. Vereyim dedi. Ver dedim. Dedim darül harpte dedim malını korumak için verebilirsin dedim. Yapacak bir şey yok. Yoksa bunlar senin tepene biner dedim. Verdi adam kuzu gibi 500 lirayı. O muhasebeciyi de değiştirdi tabi. O da demiş yüzüne abi değiştirebilirsin demiş. Ben senden yıllığımı aldım nasıl olsa 100 bin lirayı. Şimdi bunlar o zaman muhasebeci

de beş vakit namazında. O şahıs, mal aldığımız şahıs cumadan cumaya gidiyor. Böyle Müslüman mı olur? Bırak dedim Müslümanlara kabahat bulma. Sen bir yerde bir şey yaptın ki dedim bu senden çıktı. Öyle gör dedim. Öyle gör dedim. Bunu dedim öyle bakma. Başka türlü bakma. O zaman o kimse hani dünya kendisine güldüğünde ne yapacak? Zoru gördüğünde ne yapacak? Sıkıntıyı gördüğünde ne yapacak o kimse? Bunlar hepsi de önemli unsurlar. Allah bizi affetsin. Amin.

Yine Kenzül Umman'dan hadis-i şerif: "Kişinin namazı orucu sizi aldatmasın. Dileyen oruç tutar, dileyen namaz kılar. Fakat güvenilir olmayanın da dini olmaz." Bunlar size okunmayan hadisler. Dileyen namaz kılar, dileyen oruç tutar, dileyen ibadetini eder. Önemli olan güvenilir olmak. Eğer bir kimsenin güvenilirliği yoksa onun dini de olmaz. Güvenirliği olacak. Allah bizi güvenilir olanlardan eylesin. Amin. Devam ediyor Hazreti Pir:

"Yoksulluk ve meşakkatte bizim halimiz de böyledir. Bize aldanıp da hiçbir konuk gelmez."

Yani o hakiki mürşitler, hakiki siyasetçiler, hakiki bürokratlar, hakiki dervişler, hakiki alimler, bunlarda dünyalık yoktur. Bunlarda dünyalık olmadığı için bunlar mala, mülke, makama tamah etmedikleri için bunlar gösterişe, şatahata şatafata değer vermedikleri için bunlar tabiri caizse fakr ve sabır noktasında yaşadıkları için bunların çok müşterileri olmaz. O yüzden bunların dergahlarına, bunların partilerine, bunların hiziplerine çok rağbet edilmez. O dergahlara, o mürşitlere, o tekkelere, o medreselere çok rağbet eden olmaz. Şatahat yok, şatafat yok, gösteriş yok, para yok, dünyalık makam yok, mevki yok. İşte manevi olarak tarikatın içerisinde de makamlar, mevkiler böyle havada uçuşmuyor, dağıtılmıyor. Adam Almanya'dan yazıyor bana. İcazet verecekseniz size geleceğim derviş olacağım diye. Diyorum rüyamızda görürsek veririz. Bir daha yazıp çizmiyor. İtalya'dan yazıyor: "Selamünaleyküm şeyh efendi." "Aleykümselam." "İşte benim dedem filanca şeyh efendiydi..." veya babam filanca, dedesi değildi, babasıydı onun. "Babam filanca şeyh efendiydi." "Eeee?" "İşte bana bir icazet lazım. Ondan sonra ben geleyim sizi ziyaret edeyim tabi olayım..." "Kardeş, rüyamızda görürsek halimizde görürsek icazetini veririz. Görmezsek bir şey diyemeyiz." Bir daha selam sabah yok. Yani onlar çünkü böyle makam, mevki istiyor. Böyle bir ona makam vereceksin. Ona bir mevki vereceksin. Ona bir şey vereceksin yani. Ondan sonra da onun sorumluluğunun altında sen patinaj çekeceksin. Onu öyle düşünmüyor o. Çünkü onu normalde o kendince öyle alışmış ona, öyle biliyor.

Kazım Efendi'ye sordum, "Bu adamı tanıyor musun" dedim, "Tanıyorum." dedi. Dedim, "Böyle böyle, icazet istiyor" dedim. Güldü. "Onlar" dedi "Bosna'dan gitme" dedi Almanya'ya dedi. Dedim "Savaşta mı kaçtılar?" "Evet" dedi. Mürşit savaşta memleketini bırakıp gitmiş! Adı ne? Şeyh! Adı ne? Mürşit! Savaşta Bosna'yı terk etmiş gitmiş. Orada durup savaşamamış. Orada durup mücadele edememiş. Zoru görünce terk edip gitmiş. Zoru görünce terk edip gitmiş. Bunlar sizin hayatınızın prensipleri olsun. Birisi zoru görüp gidiyorsa gene gider. Bir kimse zorluğu gördüğünde gidiyorsa tekrar gider. O güvenilir değil. Bir kimse bir toplulukta, ailede, iş yerinde bir sıkıntı oldu. Gitti mi o kimse? Gitti. O bir daha gider. O bir daha gider. O güvenilir değil. Yapar. Size birisi bir laf söyledi mi? Söyledi. Bir daha söyler o. Bunu yazın kenara. Ya dersini vereceksiniz dosdoğru, bir daha yapmamaya tövbe edecek ya da o bir daha yapar onu. Allah muhafaza eylesin. O yüzden normalde hani bu tip istikameti düzgün, disiplinli olan Kur'an ve sünnete bağlı dergahların dervişleri az olur. Makam yok, mevki yok. Devlet dairesinde yerleştirme yok. Öyle ya. Şimdi Türkiye'de öyle tarikatlar var. Devlet dairelerini parsellemişler. Öyle cemaatler var. Devlet dairelerini parsellemişler. Parsellemişler. Bu bir ekip çıkıyor, başka bir ekip giriyor. Normalde işte Fethullah Gülen cemaatini temizliyorlar, yerine başkası geliyor. Yarın öbür gün onları da temizler. Bir operasyon devlet onlara yapar. Ondan sonra başka birileri gelir. Gelir. Birileri orayı doldurur yine. Sonra devlet ona da operasyon yapar.

Ben 16 yaşında siyasetle tanıştım. 14 yaşında tanıştım. Ülkücülükle tanıştım. E yaşım 64. Elli yıl. E gördük hepsini de. O yüzden devlete, belediyelilere bulaşmayacaksın. Siyasete bulaşmayacaksın. Seni kullanır atar. Kullanır atar kullanma tarihin bitince. Allah bizi affetsin. Amin. Enam, ayet 32: "Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Ahiret yurdu ise Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için daha hayırlıdır." O zaman bu kimseler dünya hayatını oyun, eğlence yapmışlar. Dünyanın zevki sefası tatlı gelmiş. O esnada heva ve hevesi görmemiş. O esnada ilaheleri görmemiş. Ama asıl yurt neresi? Ahiret. O yüzden bir mürşid-i kamil dervişlerini kolay yollardan değil, heva heves yolundan değil, nefsaniyetin, şeytaniyetin kol gezdiği yoldan değil. Ya? Kur'an ve sünnetle onu nefis terbiyesine çağırır. Ona Kur'an ve sünneti tebliğ eder. Çünkü ondan nemalanacağı bir şey yoktur. O her ay onu bir maaşa bağlamamıştır. Şimdi Türkiye'de dergahlar varmış, duyuyoruz. Her ay belli bir miktarda para vereceksin dergaha. Cemaatler varmış, duyuyoruz. Her ay beli bir miktarda o cemaate para aktaracaksın. Duyuyoruz. Türkiye'de vakıflar var. Türkiye'de dernekler var.

Her ay belli bir ücret oraya vereceksiniz siz. Şimdi böyle olunca sen ne yaparsan yap orada baş köşede oturuyorsun. Kim daha fazla para verdiyse o baş köşede oturuyor. Kimin makamı daha yüksekse o baş köşede oturuyor. Geri kalan parya, avam. Parayı veren düdüğü çalıyor. Orada nefis kol geziyor, orada heva, heves kol geziyor. Orada Kur'an ve sünnet yok. Orada hakikat yok. Orada hakikatin hakikati de yok. Onlar nefse tatlı gelen şeyler. Nefse tatlı gelen öğretiler alınıyor. 'Öyle de olur canım.' Nasıl yani? Başörtüsüz namaz olur mu? Oluversin canım. Ne olacak ki? Böyle bir şey yok. Dedim bir şeyh bunu söyleyemez. E dedi filancanın şeyh efendi böyle diyormuş. Yanlış duymuştur o dedim ben.

Yanlış duymuştur deyince kadının kendisi açtı telefon bana "Merhaba" , "Merhaba?" Dedi. "Benim arkadaşım aramış, yanlış duymuşsunuz demiştir" dedi. "Evet" dedim "yanlış duymuşsunuzdur." "Yok" dedi. "Biz sohbetteydik" dedi. "Oradaydık. Benim başım açık" dedi, ben dedi, "Ben namaz kıldım" dedi. E dedim, "Namazın farzlarından birisi tesettüre riayet etmek. Namazın farzı" dedim. "Nasıl olacak" dedim. "Bu namaz olmaz. Fasit" dedim. "Vallahi bizim üstadımız kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız dedi" dedi. Tabi ardından saz takımı çıkmış. Hep beraber ilahiler söylemişler. Sanat musikisinden güzel böyle şarkılar... "Kadınlı erkekli mi" dedim ben. "Evet" dedi. "Aa hocam" dedi, "siz hiç" dedi "böyle düşünmüyorsunuz yani" dedi. "Yok" dedim, "biz" dedim "böyle Türk sanat musikisi anlamıyoruz." "Arabeskle" dedim "büyümüşüz ya biz" dedim. "Bize en acısı lazım. Müslüm'den lazım, Ferdi'den lazım" dedim. "Bize Orhan Gencebay'dan lazım." "Biz" dedim öyle Türk sanat musikisi eğitimi almadık biz" dedim. Dedi "kadınlı erkekli söylemiyor musunuz" dedi. "Hayır" dedim. "Kadınlar toplanırlar, zikir yaparlar ilahiler söylerler kendi kendilerine." dedim. Dedim "biz öyle kadınlı erkekli hep beraber cuşu huruşa geçemiyoruz" dedim. Tabi ben gözümle gördüğüm de bir topluluk var. Çekirgede gittiydik. Bizim Seyit Taşla, Allah rahmet eylesin. Adam tabi bizi götürecek olan dedi ki bir taksi tutarsanız dedi, bizde araba maraba yok. Ben sizi götürürüm dedi bir taksiyle. Olur dedik biz. Nereden alacağız seni? Emir Sultan'ın oradan. Evi de Emir Sultan'da. Biz Seyit Taş'la gittik. Emir Sultan da bekliyoruz onu. Bir baktık adamda kocaman külah cübbe...Adam banka emeklisi. Biz konuşurken normal kıyafetliydi. Ondan sonra kocaman bir kafasında takke değil artık, külah. Kocaman bir sarık, cübbe, şalvar. Çekirgede bir eve gittik. Salon bu kadar var, evin salonu. Biz hayatımızda öyle ev mi görmüşüz desem yalan olur. Böyle polis karakolunun sağında. Aaa, girdik içeri.

Şeyh efendi içerde. Kadınlı erkekli hepsi bir yerde. Curcuna! Çok güzel, harika! Muhteşem! Onlar da akşam namazını yeni kılmışlar. Biz kıldık da gittik Emir Sultan' da. Biz kıldık da gittik. Onlar daha yeni kılmışlar böyle. Oyyy! Seydo dedi ki 'Kurban, nereye geldik?' Dedim sus. Bir de bizi götüren dedi ki ona göre dedi. Size ders vermek isterse dedi vereceği dersi alın. Münafıkların ağzına sakız olmayalım dedi. Dedim biz dervişiz. Dedi ne olursunuz dedi. Bunu dedi söylemeyin dedi. Ya dedim şimdi bir de ders almak var. Şimdi Şeyh Efendi'ye giderken böyle çok özür dilerim hepinizden de böyle, ben şimdi böyle yayılmayayım diye arkaya yastık koyuyorum. Bunda yastık da yok. Böyle yayılmış vaziyette şeyh efendi. Ben şimdi böyle önüne geldim. Üç adım yapacağım. Bir adım yaptım, bir koyun kestim. Böyle bir doğruldu. Bir adım daha attım, bir boyun daha kestim. Biraz daha doğruldu. Üçüncü adımı bitirdim, bir adım daha attım, bir boyun daha kestim. Koltuğun ucuna geldi. Uzattı elini. Benim kendi içimden sözüm vardı. Ben şeyhimin elinden başka bir el öpmem diye. Elini uzattı. Ben yavaşça düzelttim. Tokalaştım. Ondan sonra sen nerenin gülüsün dedi. Dedim Nevşehirli Abdullah Gürbüz Efendi'nin dervişiyim dedim. Hımm yaptı. Seyido arkamda, Karabela. Allah rahmet eylesin. Arkamdan diyor ki ben elini öpmem bunun. Ben hiç arkama dönmüyorum. Dönsem güleceğim çünkü. O böyle bu tip şeylerde rengi değişiyor çünkü renk değiştiriyor. Neyse biraz kenara çekildim. O da geldi. O da toka yaptı. Elini sıktı. Ondan sonra biz geçtik, bir yer gösterdiler. Oturduk biz, ikide bir de diyor ki kurban nereye geldik? Dedim sus hiçbir soru sorma. Bir şey deme dedim ya. Seyret sadece dedim. Neyse işte sofralar kuruldu. Kadınlı erkekli herkes oturuyor bir yerde.

Ondan sonra en enteresanı şu. Bir tane kukuletası yeşil, sarığı yeşil, cübbesi yeşil, içindeki elbisesi yeşil, ayağındaki donu yeşil, her şey yeşil. Ondan sonra bana diyor ki Seyido, bu yeşilli kim diyor? Lan oğlum sus! Ondan sonra bu diyor p.....e benziyor diyor. Anladınız siz onu. Oğlum sus, konuşma diyorum. Seydo sus diyorum, konuşma. Bak bak bak bak p.....e bak diyor şimdi. O böyle değişik hareketler yapıyor. Şeyh efendi işte bir şey söylüyor. O böyle hımmmmm yapıyor oradan. Bu bizimki durmuyor. Diyorum hacı dur, sakin ol. Yok! Bizi diyorum kovacaklar buradan. Kovmazlarsa bu p.....ler, p.....ler bilmem ne diyor. Neyse yemekler yeniyor. Bir kadın geldi o yeşilliğe, böyle kolu burda onun. Ondan sonra o böyle en az şeyh efendi kadar şatahatlı, şatafatlı, böyle gösterişli. O böyle geldi onun kollarına dokundu. Zeytinyağlarımı beğendin mi dedi. Hımm çok güzel olmuş dedi. Kadın da bir sayha attı. Hani o beğendi ya. Ondan sonra bir sohbet...

Şeyh efendi böyle bir cümle söylüyor. Oradan kadının birisi 'hayyy' diye cezbeye geliyor. Bizimki durmuyor. Bizimkinin kurt kaynıyor her tarafından. Ya hacı, otur oturduğun yere. Ben diyorum sus. O arada yanındakiyle samimi olmuş, o arada adam İstanbul'da bilmem hangi bölgede Toyota bayisiymiş. Dedi ya bu Toyota bayisiymiş. Ya sana ne dedim ya otur oturdun yere. Sağındaki tanışalım efendi dedi. Tanışalım efendim dedim. Ben Mustafa Özbağ dedim. Adam İstanbul'da demir tüccarıymış, mesleğiyle beraber söylüyor. Herkes zengin, belli halinden zaten ama böyle cûşu huruş içindeler ve o böyle nefse tatlı geliyor tabii. Sonra şeyh efendi bir böyle kısa bir sohbet etti. Her sohbette kadınlardan, erkeklerden hay hu hak... Kimin sesi daha fazla çıkarsa o daha fazla cezbeye geliyor. Bizimki boyna p.....diyor ortalığa. Ondan sonra en son nokta artık normalde dedi ki bu da dedi Rabiyatü'l Adeviye'dendi sohbet dedi. Yani kendisinden değil Rabiyatü'l Adeviye bunu söylemiş. Ortalık koptu hu hay hak filan. Ondan sonra durdu.

Sonra bitti sohbet. Hayırlı geceler herkese dedi. Kimse kalkmıyor. E kimse kalkmayınca hayırlı geceler bize. Hacı bu söz bize dedim. Neden dedi. Ulan bir yabancı biz varız kelaynak kuşu gibi dedim. Halimiz maydanda dedim, biz fukarayız. Her birinin dedim cübbesi, kukulatası, sarığı filan on numara dedim. Bir biz varız burada. Bize diyorlar dedim, kalk dedim gidelim. Biz kalktık tabii. Ben bir selam verdim. "Selamünaleyküm." "Aleykümselam." Gerçekten bir kişi bile kalkmadı. Biz iki kişi kelaynak kuşu gibi kalktık. Getirdiğimiz adamı Seydo bırakır mı? Yürü dedi ona. Ben daha kalacağım, dedi. Nereye kalıyorsun burada dedi. Anca beraber dedi gidelim. Bana müsaade et beni bırakırlar dedi. O kukuletayla zaten taksiye maksiye binemez o.

Hani benim yanımda kuaför var. Bu kuaföre gelen kızlar var. Evlenecek olanlar. Ben bakıyorum hani bazen girenleri görüyorum, 1.55 çıkarken 1.85. Kocaman, kafayı yükseltmiş. Ona diyorum Gülten abla nasıl yükseltiyorsun bu kafayı diyorum ben. Alıştım artık diyor bana. Tabii o damat da bilmiyor ya. Hani girdi 1.65 bakıyor hatun hani evleneceği kadın 1.65, 1.55, normal taksiyle getiriyor. Hadi götür taksiyle sen onu. Vallahi 1.85 yukarı doğru! Ne taksiye giriyor ne dolmuşa biniyor. Bir kavga çıkıyor yan tarafta. O gelinin annesi var ya ortalığı böyle dumana çıkarıyor. Adamı böyle yerle yeksan ediyor. Sen nasıl böyle taksiyle geldin? Sen gelin başı olacak bilmiyor musun diye. Bir tanesi gitti kango getirdi. Kangoya da sığmadı. Bir daha bağırış çağırış davul zurna bekliyor ama orada. Tabii ardından o Ford transitlerin yükseğini getirdi damat. Anca girdi içeri. Tam içeri girecek. Tamam ya. Davul zurnaya dedi vur. Tabii o kuaförden çıkarken davul zurnayla çıktı

böyle. Ama 1.55, 1.85 olmuş. Bu sefer baktım damat yanında küçük kaldı. Hani damadın yükselecek bir şeysi yok çünkü gitti.

Bunlar da öyle kukulataları çok yüksek. Taksiye binmesi mümkün değil. Hani o kukulatayı çıkarıp da binmesi lazım. Bizle gelmedi. Şimdi, sonrasını ondan öğrenmiş Seyit Taş. Ne yaptınız bizden sonra demiş. Bizimki bırakır mı? Deveyi doğduğu yere kadar kovalıyor. Demiş ne yaptınız? Adam söylemek istememiş. Bir küfretmiş sövmüş, söyletmiş ona. Kurban bizden sonra dedi oturmuşlar kadınlı erkekli zikir yapmışlar. Ondan sonra cuşu huruşa geçmişler. O manada o öyle demiyor da ona dili yetmiyor zaten. Mesela bir Mitsubişiyi söyleyemeden gitti. Biraderler bir araba aldı dedi. Ne aldılar dedi. Misisipi aldılar dedi. Ulan düşünüyorum düşünüyorum düşünüyorum. Hacı ne aldılar dedim. Bu sefer Misisipi de geçti için m ile başlayan bir şey daha söyledi. Aradan iki üç dakika geçti. Dedim hacı anlayamadım ne aldılar biraderler dedim. Gene m ile başlayan bir şey söyledi. Sonradan öğrendim mitsubişi almışlar. Onun öyle halleri vardı. Mesela et yemeyenlere ne diyorlar? Vejetaryen değil mi? Birisi et yemiyor ona dedi bunlar satanist ya et yemiyor bunlar dedi. Seyit Taş'ın da anılası varmış demek ki bu gece. Ben bir durdum böyle. Nasıl yani dedim ben. Satanist bunlar et yemiyor dedi. Sonradan hani vejetaryen yerine satanist koymuş. Yani o böyle bir isim bulurdu. alakalı alakasız, önemli değil. O gün de onları çözmüş. O söyledi. Allah muhafaza eylesin. Şimdi nefse hoş gelen bir yer olursa millet kalabalık olur. Ama Kur'an sünnet imamların içtihadı deyince orası kalabalık olmaz. Mesela bu evlerde de aynıdır. Evde baba Kur'an sünnet desin, çocukların canı sıkılır. Evde anne Kur'an, sünnet desin, adam uygun değilse adamın canı sıkılır. Ailede birisi sülalede Kur'an sünnet desin, o biraz yani tabiri caizse dışarı atılır. O yüzden nefse açık olan yollar çok kolaydır. Şeytaniyete, nefsaniyete açık olan yollar çok kolaydır. Senin eğrine, doğruna, onuna, buyuna laf söylemezler çünkü. Sen ne yaparsan yap ona bir şey diyen olmaz. Allah muhafaza eylesin. "Oysa", Buhari'de geçiyor hadis-i şerif:

"Cennet nefse hoş gelmeyen şeylerle kuşatılmıştır. Cehennem ise şehvetlerle kuşatılmıştır." Demek ki cennet nefse hoş gelmeyen şeylerle kuşatılmış. Cehennem de o zaman nefse tatlı gelen şeylerle kuşatılmış. O yüzden mesela bu ben bu beyitleri biraz kendimize de yordum. Eee, bizim kapımıza dünya menfaati umanlar, ne bileyim bir böyle makam mevki umanlar gelmezler. Bizde böyle şeyler yok. Çünkü normalde bizde mal yok, bizde şöhret yok, bizde şatahat yok, bizde şatafat yok, bizde böyle ulufe dağıtılır gibi makam yok. O yüzden bizim kapılar öyle dolmaz taşmaz ama normalde bunların kol gezdiği yerler paralar, pullar, makamlar dolaşıyorsa ortalıkta

evet oraların biraz daha böyle şatafatı şatahatı yerindedir, gösterişi yerindedir. Böyle onların dergahları, makamları, mevkileri güzeldir. Böyle hoştur. Hani var ya hadis-i şerif: "Ahir zamanda camiler süslü olacak ama içi boş olacak." Yani bu da onun gibi bir şey. O tekkeler, dergahlar böyle süslü. Kendileri para vermiyorlar ya. Öyle olunca dağıt dağıtabildiğin kadar, şeyh onun parasını ödese canı yanar onun, dağıttıramaz onu. Ama şeyh ödemiyor ya nasıl olsa. O yüzden taşa, toprağa, süse ödüyorlar boyna. Rabbim muhafaza eylesin. Oysa İslam, hadis-i şerif öyle diyor, Müslim'de geçiyor: "Garip başladı. Yine garip olarak dönecektir. Ne mutlu o gariplere." O garip dergahlar, garip mürşitler, garip dervişler ne mutlu onlara. Garip cemaatler...Öyle parası, pulu yok, makamı, mevkisi yok. Devlet kademesinde bir amcası yok. Öyle ya işte geçenlerde bir yerde sohbet oldu. Dedi ki vakfı neden aldılar elinizden biliyor musunuz? Biliyorum dedim. Biz dedim birilerine boyun eğmedik. Birilerinin dedim sarayda elemanları var, adamları var. Bizden aldılar onlara verdiler. Doğru dedim. Belli, sarayda adamları var. Sarayda adamları olunca aldılar, verdiler, sattılar. Herkesin makamları var çünkü. E bizde makam yok, mevki yok. Devlet kademesinde, bürokraside bir kimsemiz yok. Bizim bu dille zaten kimse yanaşmaz bize. Öyle demiş biri, üstadınızda o dil olduğu müddetçe demiş siz daha çok çekersiniz demiş. E dedim çekeriz. Ne yapalım dedim. Yani varsa çekilecek çilemiz çekeriz. Doğruyu, hakkı, hakikati görüp bilip de susacak değiliz bu saatten sonra. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden bir mesleğin hakikatine eren, sufiliğin hakikatine eren normalde bilhassa dervişlik yolunda çilesiz bir dervişlik yoktur. Sıkıntısız bir dervişlik yoktur. Eğer bir kimsenin o dervişlik yolunda bir çilesi, bir sıkıntısı olmuyorsa o kendince bir zorluğu olmuyorsa o yolda sıkıntı vardır asıl. Allah muhafaza eylesin. Ama dışarıdan hor hakir görünen, dışarıdan fakir, dışarıdan işte böyle arkaları olmayan, hani siyasi bürokratik bir desteği olmayan o tip dergahlar, o tip topluluklarda maneviyat vardır. İşin hakikati vardır. Rabbim bizleri onlardan eylesin. O yüzden biraz böyle hakikate ermemiş, dünyanın saltanatına, şatafatına kananların kapıları biraz kalabalık olur ama Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışanların kapıları çok kalabalık olmaz. Onların böyle kapılarında çok bekleyen olmaz. Çok böyle gösteriş yok, şatafat yok, şatahat yok. O şeyh efendi giderken yirmi kişi birden koşmuyor. Bizim Çanakkaleli Yusuf Hoca Çanakkale'de bana soruyor. Diyor ki bir işin olduğunda yalnız mı gidip gelirsin diyor. Bana tuhaf geldi böyle. Yusuf Hoca kim olacak benim yanımda dedim. Evet, çarşıda bir işim olunca kendim gidip geliyorum dedim. Ondan sonra bazen dedim hani böyle yorgun

olurum, argın olurum, bir şey olur dedim. Bizim dedim Hacı Erkan'ın yanında Onur var dedim. Onur'a söylüyorum dedim. Onur şunu alıver bana, şunu yapıver bana. Ona da dedim Hacı Erkan açık çek verdi dedim. Ne zaman bir işin olursa Onur'a söyleyebilirsin diye dedim. Öbür türlü gider kendim hallederim, kendim yaparım dedim. Gene sordu yalnız mı gidiyorsun dedi. Yalnız gidiyorum dedim. Neyle gideceğim dedim. Yani onun tuhafına gidiyor şimdi hani ben çarşıya çıkınca yani yanımda üç dört kişi avane yürüyecek filan. Ondan sonra dedim yok öyle bir şey.

Ben bütün işimi yalnız yaparım dedim. Sohbete gideceğim yalnız giderim. Yalnız gitmeyi tercih ederim dedim. Dedim herkes hani beraber gidelim diye düşünür. Ben dedim götürmek istemem, kazası var, belası var, her şeyi var dedim yolda. O yüzden dedim birini sürüklemek istemem ben dedim. Kendim gider gelirim dedim. Ben dedim bu konuda dedim kimsenin de dedim hani sorumluluğunu üzerime almak istemem. Tabi ona tuhaf geldi. Ondan sonra bir de diyor hani işte size yemek yidiremiyoruz, bir şey yapamıyoruz. Dedim bak burada dedim net söylüyorum. Ben dedim hiçbir yerde yemek yemek istemiyorum. Ben hiçbir yerde konaklamak istemiyorum. Şimdi de net söylüyorum. Ben sohbete gittiğim yerlerde yemekti, içmekti, dinlenmeydi...Bunları yaşamak istemiyorum. Kardeşler, arkadaşlar, dervişler davet ediyorlar, söylüyorlar. Bazen işte hani kırılmalarından korkuyorum, incinmelerinden korkuyorum. Bazen böyle hani onlar bir de bilhassa yeni olan yerler böyle bu konuda incinirler, kırılırlar diye düşünüyorum. Bazen hani böyle işte kaçamak yapıyorum öyle ama ben istemiyorum. Açık ve net. Bu konuda ben kendime bir hizmet de istemiyorum. Ben o konuda hani kendi çizgimin bu konuda kendi düsturumun kendim tarafından çiğnenmesini de istemiyorum. Allah razı olsun hepsinden de arkadaşlardan. O yüzden bizim ölçümüz Kur'an ve sünnet olsun. Bizim ölçümüz imamların içtihadı olsun. Bizim ölçümüz ilk sufilerin yolu olsun. Bizim ölçümüz o olsun. Söylediklerimiz de öyle olsun. Yaşantımız da öyle olsun. Bizim elimizden, dilimizden, gözümüzden, kulağımızdan kimseye zarar gelmesin. Herkes bizim dilimizden emin olsun. Herkes bizim elimizden emin olsun. Herkes bizden emin olsun. Ben bugün zikrullaha gideceğim. Benden hiçbir şey talep etmeyecekler. Hiç kimse bana yan gözle bakmayacak. Ben bugün sohbete gideceğim. Bugün bizden hiçbir şey istenmeyecek. Bizim zakirimiz, bizim çavuşumuz bize tepeden bakmayacak. Bize yanlış bir kelime konuşmayacak. Bizi ayrıştırmayacak. Biz normalde hangi meslekten, hangi meşrepten olursak olalım biz normal derviş statüsünde herkes aynı statüde hayatına devam edecek. Bizim birbirimizden bir üstünlüğümüz yok. Bizim

birbirimizden bu konuda herhangi bir ayrıcalıklığımız yok. Hepimiz bu Allah'ın dergahının kuluyuz. Hepimiz buradayız.

O yüzden hani Hazreti Pir'in dediği gibi toprağın altında usta da bir, çırak da bir demiş. Toprağın altında usta da bir, çırak da bir. Bizim yüzümüzden bir kardeş buradan soğumasın. Bizim yüzümüzden bir kardeş buraya mesafeli olmasın. Bizim yüzümüzden olmasın. Zakirlerimiz, çavuşlarımız bu konuda ölçülü hareket etsinler, dikkatli hareket etsinler. Bilhassa zakir kardeşler dervişlerle ticaret yapmasın. Dervişlerin ticaretlerine karışmasın. Onlarla bu noktada bir şey kar edeceğim diye onlarla bir şey yapmaya kalkmasınlar. Nefis girer işin içerisine, şeytan girer işin içerisine. Bunlardan uzak dursunlar. Dervişlerin parasından, malından, mülkünden, dervişlerin evinden, barkından uzak olsunlar. Bu konuda kendilerini dünyalıya döndürmesinler. Çünkü dünyaya dönerse bu noktada oradaki ahenk bozulur. Bir zakir dervişlere dünyalık gözüyle bakarsa ahengi bozulur. Bir çavuş etrafındaki dervişlere dünyalık gözle bakarsa dengesi bozulur, ahengi bozulur. Bir derviş etrafına dünyalık bakarsa ahengi bozulur. Aman ya ben şununla arkadaş olayım da onun arabasıyla gider geliriz. Aman ben şunla arkadaş olayım da işte onun evinde yer içerim veyahut ben bununla dost olayım da ondan faydalanırım. Bunlar ahengi bozar. Bunlar ahengi bozar. Bunlar dervişliği bozar. Aman şuraya gideyim de ben orada evlenirim. Ahengi bozar, dervişliği bozar. Ben oraya gideyim de işim düzelsin. Orada işi bozulur daha. Ben böyle açık konuşuyorum. Derviş olunca işinizde, aşınız da, eşiniz de bozulabilir. Sıkıntı yaşayabilirsiniz. Bunun garantisi yok. Muhallebi yerken dişiniz kırılır. Bunun garantisi yok. Derviş olmak tabi olmaktır.

Bazen bir arkadaşa bunu bırak diyorsun, bırakamıyor. Ne oldu? Hani derviştin sen? Bırak dediğimizde bırakacaksın. Bırakmıyor. Veyahut da bunu şöyle yap dediğinde yapamıyor. Bunu yapma dediğimizde yapıyor gene. E hani dervişlikti bu? Yap dediğinde yapacaktın ya. At dediğinde atacaktın ya. Yapamadın da atamadın da. E nerede kaldı dervişlik? Kalmadı. Gitme diyorsun gidiyor. Konuşma diyorsun konuşuyor. Nerede kaldı dervişlik? Kalmadı. E burası layloylom yeri değil. Sana yapma dediklerinde yaparsan ben açık açık söylüyorum, oraya yazarım diyorum. Konuşma dediğimde konuşuyorsan yazarım oraya. O disiplini bozmayacaksın. Bırak dediğinde bırakacaksın. Bırakmıyorsan sen dervişlik yolunda bayağı yol alacaksın daha. Disiplini bozuyorsun. E anlatırken kolay geliyor size herhalde. Kapalı çarşıda lokanta var. Saat iki buçuk deyince ekmek bile kalmıyor. Dedim efendim isteyen var satabilir miyim dedim. Dursun dedi. O zaman için iki yüz otuz bin lira para veriyorlar. Güzel para. Bir ay sonra geldi. Yemek yedik

aynı yerde. Ellerini cebine soktu. Onun bir cübbesi vardı böyle, eski arkadaşlar bilir. İki elin iki yanında cepli. Ellerini cebine soktu. Hiç unutmuyorum. Dükkana dışarıdan baktı. Sat Mustafa Efendi burayı dedi. Bir ay sonra alacak olana dedim ki dükkan satılık . Yüz otuz bin lira veriyorum dedi. Getir parayı dedim. Aldı getirdi parayı. Akşam oldu, üç saat. Saat üçte yemek yedik çıktık. Saat altı buçuk, yediydi. Getir parayı dedim, sattım. Sattım, bitti. Parayı getirdi. Kuyumcuydu. Yanındaki adamı aldı. Gittim akşama "Selamünaleyküm." "Aleykümselam." Sanki onu biliyormuş gibi. "Ne oldu Mustafa Efendi? Sattın mı dükkanı?" "Sattım efendim." "Maşallah. Allah mübarek etsin." dedi. Ertesi güne bırakmadım dükkanı satmak için. Dervişlik bu.

Bazen anlatıyorum ya. Konya'ya kadar gittik. Audi 80. Ne güzel, gümrükten çıkarmışım. Pırıl pırıl araba. Ha şeyh efendiyi onunla gezdireceğim. Öyle torpidoya vurdu. "Audik sana teşekkür ediyoruz. Buraya kadar getirdin bizi." dedi. Ben şoför koltuğundayım. Kırmızı ışıkta duruyoruz. Döndü bana. Sat Mustafa Efendi bunu dedi. Emredersiniz efendim dedim. Birisi böyle arabanın içinden bakıyor. Efendim bir şey diyebilir miyim bu arkadaşa dedim. "Satılık" dedim. "Satılık mı hacım ya. İlgileniriz." dedi Konya şivesinden. Ben çektim el frenini. "Efendim müsaade eder misiniz?" "Tabi" dedi. Ben indim, adamın kartını aldım, bindim arabaya. Şeyh efendiyi bıraktım bir eve, orada kadınların sohbeti vardı. Bıraktım oraya, gittim. Adamın dükkanını buldum. Adam konfeksiyon işi yapıyor. "Selamünaleyküm", "Aleykümselam." Dedim baktır, ettir. Ne yapıyorsan yap, dedim. "Araba bu." Ne istiyorsun, dedi. Ne yapar, dedim. Hiç unutmuyorum. Yedi bin küsür lira bir para söyledi. Hayırlı olsun, dedim. Yalnız benim bir işim var, dedim. Ne var, dedi. Nevşehir'e dedim, şeyh efendiyi bırakacağım öyle geleceğim. O dedi yanındaki kimdi, dedi. Şeyhimdi, dedim. Yok ya, dedi. Evet, dedim. Filanca camide bu akşam sohbet var. Sen de gel, dedim. Geldi oraya camiye, o da sohbete, zikrullaha katıldı. Ben ertesi gün sabahleyin şeyh efendiyi bıraktım Nevşehir'e. Döndüm adama telefon açtım, gel arabanın satışını al. Şeyh efendiye de o gün dedim, sattım efendim arabayı. "Sattın mı Mustafa Efendi?" "Sattım." "Aferin oğlum." dedi Dervişlik, at demişler atacaksın. Tut demişler tutacaksın. Kur'an ve sünnetin içinde mi? Evet. Konuşma, konuşmayacaksın. Bırak bırakacaksın. Yürü yürüyeceksin. Dur duracaksın. Kur'an ve sünnetin içinde mi? Evet. Başka yerde buna böyle normalde tolerans gösterirler. Biz de dövecek değiliz adamı ama at dediğimde atmamış. Tut dediğimde tutmamış. Git dediğimde gitmemiş. Gel dediğim de gelmemiş. A yok! Ah o derviş, bir şey demiyorum ama o daha bayağı yol gidecek. Allah bizi affetsin inşallah. O yüzden yolumuz Kur'an'a, sünnete, imamların

içtihadına ve ilk sufilerin disturlarına uygun olacak. Rabbim bizi onlardan eylesin. El-fatiha maassalavat. Amin.

Önümüzdeki hafta Allah izin verirse inşallah, sağlık afiyet olursa 2270. beyitten devam edeceğiz.: "On yıllık kıtlığı mücessem olarak görmedinse gözünü aç da bize bak. Görünüşümüz davacı adamların içi gibi gönlü kapkara fakat dili şâşaalı." Sen yokken de destur dedim yani. Öyle şey değil. Unutmadım yani. Unutsak da Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri kurtarmış. Neydi? "Unuttuklarınızdan sorumlu değilsiniz." Başka neydi? "Uyuduğunda sorumlu değilsiniz." Bir de neydi? Delirince neydi? Delirince de sorumlu değilsiniz. Deliler sorumlu mu? Değil. Eee? Demek ki ben de sorumlu değilim. O yüzden beni sorumlu kılma. Benim deliliğim şeyhimden tasdikli. Anladın? Selamünaleyküm. Aleykümselam. Destur. Eyvallah. Allah'a emaet olun.

20 EYLÜL 2025

TASAVVUF VAKFI MERKEZ

BURSA

https://youtu.be/XNN9CkNtYl0?si=NgnKYwOt_CvqcAwG

MESNEVİ-İ ŞERİF 2270-2274. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı yaşayan, haykıran ve tebliğ eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Müslümanların kanına, namusuna, şerefine, haysiyetine, topraklarına zalimce ve haince saldıranlar var ise Cenab-ı Hak hepsi de kahru perişan eylesin. Nerede Müslümanlara haksızlık yapan, hukuksuz davranan var ise Cenab-ı Hak hepsini kahri perişan eylesin. İsrail'i ve destekçilerini dağıtsın, yerle yeksan eylesin. Doğu Türkistan'a yardım eylesin. Müslümanlara zulmeden devletleri yerle yeksan eylesin. Güçlerini alsın, yerle yeksan eylesin. Akıllarını alsın, akıllarını yerle yeksan eylesin. Amin. Ecmain. 2270. beyitten devam ediyoruz. Aynı konu. Yani normalde Ümmet-i Muhammed'in başına bela olan, başına musibet olan sahte önderler, sahte şeyhler, sahte hacılar, hocalar bunlarla alakalı Hazreti Pir'in beyitlerini okumaya devam edeceğiz kaldığımız yerden. Geçen hafta: Yoksulluk ve meşakkatte bizim halimiz de böyledir. Bize aldanıp da hiçbir konuk gelmez." Burayı okumuştuk. Buradan devam ediyoruz:

"On yıllık kıtlığı mücessem olarak görmedinse gözünü aç da bize bak. Görünüşümüz davacı adamların içi gibi gönlü kapkara fakat dili şaşaalı."

Sen hayatın boyunca hakiki önderlere gözünü dik. Ama siyasetçi ama bürokrat ama işte alim kisvesinde ama şeyh kisvesinde ama derviş kisvesinde ama üstat kisvesinde, hayatın bütün alanında bunun normalde hakikatini yaşayan bunu bilen, bu dairede ehliyetli konusunda uzman insanlara bak.

Eğer söz konusu olan din ise, tasavvuf ise o zaman Kur'an ve sünnete tabi olmuş, Kur'an ve sünnet yolunda mücadele eden, koşuşturan, bu noktada şatafattan, şatahattan, gösterişten uzak duran ve Allah yolunda Allah'a dost olmuş, Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmış, ölçüsünü Kur'an ve sünnetten alan Kimselere bak. Yoksa eğer gözünü başka yerlere dikersen sen de perperişan olanlardan olursun. O gözünü Kur'an ve sünnete dikmeyen, Kur'an ve sünneti yaşamayan insanlara eğer tabi olursan hem dünyevi olarak hem de uhrevi olarak sıkıntıya ve meşakkatlere düşeceğin aşikardır. Ve o kimseler tövbe 8'de ve 9'da şöyle anlatılıyor: "Onlar size karşı ağızlarıyla hoş sözler söylerler. Fakat kalpleri söyledikleri söze karşıdır. Çoğu da bu kimselerin fasıktır. Onlar az bir değer karşılığında Allah'ın ayetlerini sattılar. Böylece insanları Allah'ın yolundan alıkoydular. Onların yaptıkları ne kötüdür." Yani normalde sen Kur'an ve sünnete tabi olmuş, imamların içtihadına tabi olmuş kimseleri dinleme. Çünkü nefse ağır gelir. Sen bunları bıraktın. Ya? Sen normalde dünya olarak, dünyevi olarak ağzı iki süslü laf yapan ama Kur'an ve sünnetin halinden, ahvalinden uzak olan gösterişte şatahatlı, şatafatlı, dilleri şatahatlı, şatafatlı kimselerin peşinden gittin. Baktın ki o cübbesi ne kadar şaşaalı. Kafasındaki takkesi ne kadar şaşaalı. Sözler edebi, belagatlı. Sen o edebi, belagatlı konuşanların peşinden gittin. Onların da yolu çok kötü. Sebep? Çünkü onların dilleri şaşaalı, kalpleri değil. Onların dışları süslü, içleri değil. Onların dışına bakarsan takvaymış gibi görünüyor. Ama onların içleri kapkara, ejderha. Allah rahmet eylesin. Şeyh Efendinin bir sözü vardı: 'Dışı yeşil türbe, içi estağfurullah tövbe' derdi. Yani dışı yeşil türbe. Baktığın zaman vay sakalı ne kadar sünnete uygun, sarığı ne kadar düzgün, cübbesi ne kadar düzgün konuşunca belagat akıyor. Ama kalbi onun kararmış kalbi etrafındaki insanların parasını nasıl üterim, zamanını nasıl üterim, onun makamını nasıl kullanırım, onun zenginliğini nasıl kullanırım, onun mevkisini nasıl kullanırım diye o yolda gidiyor. Veyahut da o normalde ayetleri üç kuruşa değiştirmiş. Az bir değer karşılığında.

Allah'ın ayetlerini sattılar. Makamı gördüler, Allah'ın ayetlerini sattılar. Parayı gördüler, Allah'ın ayetlerini sattılar. Mevkiyi gördüler Allah'ın ayetlerini sattılar. Şatahatı, şatafatı gördüler, Allah'ın ayetlerini sattılar. Ayet bir şeyi haram ettiği halde onlar kendilerine çıkış yolu aradılar veyahut da hani var ya günümüzde enflasyon miktarı kadar faiz caizdir veya var ya günümüzde işte TOKİ'nin yaptığı faiz faiz değildir. Bunları duyuyor muyuz? Evet. Var ya günümüzde 'dinin yeniden reforme edilmesi lazım. 1400 yıl önceki hukukla bu işler yürümez' Ya? 'Dinin 1400 yıllık hukukunu değiştirmemiz lazım.' Bunlar sapkın fikirler. Ve siz Kur'an ve sünneti bırakıp da bu sapkın fikirlilerin peşinden giderseniz onlar şeytanın askerleri, şeytanın dostları,

şeytanın velileri ve sizin yolunuzu saptıracak olan kimseler. Ve siz muhakkak ve muhakkak onların yolundan gideceksiniz. Ama onların yolundan gidince onların yaptıkları kötü ve onlar normalde insanları sadece kendileri değil kendisinin peşinden giden insanları da sapkınlığa sürükleyen insanlar. Yani birisi çıkıyor kadere iman imandan değildir diyor. Birisi çıkıyor hadislerin hepsi de sahih değildir. O yüzden hadisler sahih olamaz. veya birisi çıkıyor yedi tane sahih hadis vardır diyor. Öbürkü diyor ki otuz tane sahih hadis vardır. Öbürkü diyor ki kırk elli taneden fazla sahih hadis yoktur…

Hangisine inanacaksın bunların? Öbürkü diyor ki bu ayet Allah'ın ayeti olamaz. Ve bunları bizim Müslüman toplum bunları dinliyor. Bunları dinleyince de diyor ki ya evet bunlar haklı olabilir. Hani birisi çıkıyor ya hani Kur'an'da salat geçer, namaz geçmez. O yüzden namaz diye bir ibadet yoktur. Bunu da söylüyor. Herkes de televizyondan bunları dinliyor. Bunlara laf söyleyemiyor zaten. Müslümanlar korkak, pısırık. Müslümanlar bunlara tepki koyamazlar. Müslümanların çünkü mutfakları kıymetli, arabaları kıymetli, malları, canları, her şeyleri kıymetli. O yüzden onları böyle bir kenara atıp da bunları söyleyemezler.

"Allah'tan onda ne bir koku var ne bir eser. Fakat davası Şit'ten de ileri, Adem'den de"

Bu çok özür dilerim ama bu böyle kemale ermemiş şeyhler, kemale ermemiş dervişler, hocalar, ehliyetli olmayan toplumun önündeki siyasetçiler, ehliyetli olmayan toplumun önündeki bürokratlar…Bunların Allah'tan korkuları yok. Bunlar gücü yettiğince hırsız, gücü yettiğince haksız bunlar. Bunlar helaldı, haramdı tanımıyorlar. Bunlar ümmetin parası mı, kendi parası mı tanımıyorlar. Ne geldi, ne verirsen elinle, o gider seninle. Ver bunlara devamlı. Devamlı bunları besle. Devamlı bunlara ver. Bunlara verdikçe sen sen iyilerdensin. Bunlara vermezsen sen kötülerdensin. O kimseyi desteklersen Müslümansın. O kimseyi desteklemezsen sen Müslüman değilsin. Senin ne olduğun belli değil. Veyahut da sen bu tip kimselere zekatını akıtırsan, paranı pulanını akıtırsan sen iyisin. Ama yok akıtmazsan sen kötüsün. Hatta kafir bile olabilirsin. Allah muhafaza eylesin. Amin. Bunlar aslında manevi olarak hiçbir yol almamalarına rağmen onlar kendilerinde manevi mertebe iddiasında bulunurlar. 'Sen bizim kim olduğumuzu biliyor musun? Sen bizim ne olduğumuzu biliyor musun? Senin bizim maneviyatımızı anlamaya gücün yetmez. Biz bir hata yapmış olsak bize rüyamızda ikaz ederler. Biz ne yapıyorsak maneviyatın emriyle yapıyoruz. Biz ne işlediysek maneviyatın emriyle işliyoruz. Bizi muhakkak bir peygamber bu konuda uyarır.' Bunlar benim duyduğum sözler. 'Ben bir şey yapmış olsaydım pir efendiler beni uyarırdı. Hanımına diyor, "Ben hatalı bir şey

yapmış olsaydım şeyhim şimdi burada beni uyarırdı." Kadın susuyor. Manevi makam iddia ediyor çünkü. Şimdi uyarırdı. Ha uyarılmadığına göre o adam haklı. O derviş haklı. Ben de dedim hiç sen gözünü kapattığında şeyhini gördün mü dedim. Hayır dedi. Neden böyle söyledim? Başka türlü işin içinden çıkamıyordum dedi. Başka türlü işin içinden çıkamıyor! Dediğini böyle yaptıracak. Kendisini haklı gösterecek. Allah muhafaza eylesin. Ama bunların kalbinde Allah sevgisi yoktur. Bunların kalbinde Resulullah sevgisi yoktur. Bunların kalbinde veli sevgisi yoktur. Bunların kalbinde mümin sevgisi yoktur. Bunların kalbinde eş sevgisi de yoktur. Çocuk sevgisi de yoktur. Anne baba sevgisi de yoktur. Bunlar çünkü sevmekten uzak. Kalbi katılaşmış, kalbi kararmış, kalbi şeytanlaşmış insanlardır. Çünkü bunlar din ve dinden olan şeyleri istismar ederler. Şimdi bir kimse sarhoştur. Allah'a karşı olan inancı samimidir. Onun yanında ne Allah'a sövebilirsin, ne kitaba, ne peygambere. perişan eder seni. Ama öbürkü sanki Allah yolundaymış gibi görünür ama kalbi mühürlenmiştir. O çünkü Allah'ı, Resulullah'ı, üstadı yolu istismar ediyordur. Asıl kalbi kararmış olan onlardır.

Bir kimse günah işlemiştir, günahkardır ama istismar etmiyordur. O kimse istismar ederse o içki içenden daha kötü hale gelir. Veyahut da o kumar oynayandan beğenmediğiniz içkiden, kumardan işte şundan bundan ilgilenenden daha kötü hale gelir. Neden? O çünkü dini istismar ediyor ve aynı zamanda da arkasındaki kitleleri Allah'ın yolundan uzaklaştırıyor. Gerçek dinin hükmünden, gerçek dinin hukukundan uzaklaştırıyor. Onun açmış olduğu yara, onun vermiş olduğu zarar öbür işte içkiydi, kumardı, bunların vermiş olduğu zarardan daha fazla. Bizler Ümmet-i Muhammed olarak biz bu noktada perdeliyiz. Biz bir günahı açıktan işleyen kimseyi kötüleyebilecek cahillikteyiz. Asıl gizli şeytani yolları ve gizli şeytanın askerlerini tanımaktan uzağız. Bakın bir kimse bir günahı günahtır. Günah olarak bilir, işler onu. Bu ayrı bir şeydir. Ama bir kimsenin bir kimseyi dini istismar ederekten Allah yolundan uzaklaştırması, toplumu Allah yolundan uzaklaştırması onun günahından milyon kat fazladır. O kimsenin kalbi mühürlenir. Sebep? O çünkü Allah'ın ayetlerini küçük bir paraya, menfaate, küçük bir değere sattı. Herhangi bir şeye sattı. Rahatına sattı, keyfine sattı, paraya sattı, makama sattı, mevkiye sattı. İşte eşine sattı, annesine, babasına sattı. Şimdi nasıl sattı? Eşi böyle bir şey söyledi. Kur'an ve sünnetin dışında ona itiraz etmedi. Eşimle aram bozulmasın dedi. İşte çocuğu bir şey söyledi. Aman çocuğumla benim aram bozulmasın dedi. Çocuğun Kur'an ve sünnetin dışındaki bir isteğine veya davranışına göz yumdu. Çocukla arası bozulmasın diye ayetlerini sattı Cenab-ı Hakk'ın. Eşiyle arası bozulmasın diye ayetleri sattı. Annesiyle babasıyla arası bozulmasın dedi.

Ayetleri sattı. Çocuklarımla aram bozulmasın dedi. Ayetleri sattı. Başındaki müdürle, amirle, şefle aram bozulmasın dedi. Ayetleri sattı. Başındaki siyasetçiyle aram bozulmasın dedi. Ayetleri sattı. başındaki hacısıyla, hocasıyla, şeyhiyle aman benim bununla aram bozulmasın." dedi. Ayetleri sattı. Asıl tehlikeli olan Müslümanların içerisinde bu insanlar. Asıl tehlikeli olan bunlar. Çünkü bunlar insanları yoldan saptıran kimseler.

Sizden dinden bahseder gibi bahsediyor. Öyle değil mi? Mesela cuma günü hutbeyi dinliyorum. Hutbe Ankabut, ayet 45. 'Ondan sonra namaz sizi kötülüklerden alıkoyar.' Ardındaki ayeti kerime ne? 'Allah'ı zikretmek en büyük iştir.' Cuma hutbesinde diyanet bunu böyle söyleyemiyor. Allah'ı zikretmek en büyük iştir diyemiyor. Çünkü Allah'ı zikretmek deyince bildiğiniz zikir akla gelecek. Zikir akla gelmemesi lazım. Zikir akla gelmemesi lazım. Bakın meallere. Hepsi de şunu der Allah'ı zikirle alakalı 'anmak, dua etmek, yalvarmak,' ondan sonra 'iyilik yapmak.' Ya ayet-i kerimenin metninde zikir geçiyor. Neden zikir olarak söylemiyorsun? Zikir olarak söyle. Hayır. Zikir olarak söylemezler. Zikir olarak söylemezler. Mesela zikir geçiyor orada değil mi? O zikri normalde cümlenin geçtiği yere göre birkaç yerde Cenab-ı Hakk'ın Kur'an'ını beyan eder. O da zorlamayla beyan eder. Kur'an'da Cenab-ı Hak furkan olarak söyler, kitap olarak söyler. Ama o zikir kelimesini bu topluma unutturacaklar. Bakın zikir kelimesini topluma unutturacaklar. Sebep? O kimse Allah'ı çok zikrederse, çok zikrederse kalbi açılır. Hakikati görür. Hakikati görürse şeytanı şeytan olarak görür. Meleği melek olarak görür. Kalbi ilham alır onun.

Kalbi ilham alınca kötüyü kötü olarak görür. İyiyi iyi olarak görür. Bunun bilinmemesi lazım. Ümmeti Muhammed'in aldanması lazım. Toplumun aldanması lazım. İnsanlar camiye gidip camide aldanması lazım. Tarikata girip tarikatta aldanması lazım. Cemaate gidip cemaatte aldanması lazım. Partiye gidip partide aldanması lazım. Siz buraya geldiyseniz burada aldanmanız lazım sizin. Evet. Sebep? Nemalanacak. Ahir zaman, o bir şeye ulaşmak istiyor. O bir şeyleri basamak ederekten ulaşacak. Allah muhafaza eylesin. Bunların öyle bir durumları var ki kalpleri mühürlenmiş, kararmış olduğu halde bunlar Adem'den ileri dava sahipleri, Şidten de ileri gösteriyorlar kendilerini. Bakara, ayet 9: 'Allah'ı ve müminleri aldatmaya çalışırlar. Oysa yalnız kendilerini aldatırlar da farkında olmazlar.' Hadis-i şerif. 'Kimin ameli onu geri bırakırsa nesebi onu ileri götüremez.' Şimdi bunlar toplumu aldatmaya çıkmışlar. Kendilerini aldatıyorlar ama aldatırlarken argümanları var. Benim dedemin kim olduğunu biliyor musun? Hayırdır? Kim? Benim dedem filanca şeyh efendi. Sen benim dedemin babası varmış hocam. Evet vardır muhakkak. Benim dedemin babası mübarek bir

şeyhdi. Sen? Sen nesin? Bizim sülalemiz şeyhler sülalesidir. Maşallah. Sülale şeyhler sülalesi. Sen? Namaz yok. Onunla aldatıyor. Bizim nereye bağlı olduğumuzu bilmiyorsun sen. Ben öğrenmek istemiyorum. Teşekkür ederim. Cevabım bu şimdi. Nasıl yani? Merak etmedin mi? Hayır, Allah razı olsun. Merak etmedim. Biz işimize bakalım. Yok, o onu söyleyecek nereye bağlı olduğunu. Yani oradan kendisine bir değer çıkaracak çünkü. Kendisine bir değer çıkaracak. Kendisine oradan pozitif bir şey çıkaracak. Artı bir şey çıkaracak kendisine.

Oysa Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ki, "Nesebi onu ileri götürmez." Sen istersen seyyit torunu ol, istersen seyyit ol. Senin ameline bakacağız biz. Sen 'biz seyit sülalesindeniz.' Maşallah. Allah mübarek etsin. Ee karşı çıktığın şey ne? Zikir. Karşı çıktığın şey zikir. Söylediği şey şu. 'Biz seyit sülalesiz. Biz yapmıyorsak siz ne yapmaya yapıyorsunuz?' Bu zamanda yapılmaz. Allah muhafaza eylesin. Amin. Ve insanlar enteresan yani Şite' benzemek istiyor. Adem'e benzemek istiyor. O kimseler Geylani Hazretlerine benzemek istiyor. Yani Rufai Hazretlerine benzemek istiyor. Böyle ona benzediğini söylüyor. Hatta biraz daha sen dinlersen ileri gidiyor. 'Geylani Hazretleri bu zamanda yaşasaydı bizim elimizi öperdi' diyor. Evet. Ben duyduklarımı söylüyorum. Ben zamanın İmam-ı Azamıyım dedi. Ben duyduklarımı söylüyorum. İnsan saptı mı derviş şeye benzer. 'Ben şeyh olsaydım böyle yönetmezdim.' Tabii ya! Ne dedi birisi? "Hallacı Mansur'la ben karşılaşmış olsaydım Hallacı Mansur'la ben karşılaşmış olsaydım o benim elimi öperdi." dedi. Böyle kaldım. Benden teyit bekliyor. Demeseydin iyiydi dedim. Neden Mustafa Efendi dedi, her gece 100 rekat namaz kılardı dedim. Kaldı! Günlük 70.000 tevhit çekmeden dışarı çıkmazdı, dedim. Bunlar abartılar, dedi. Sen günde 70.000 tevhid hiç çekmemişsin o zaman dedim. Kaldı! Günlük dedim bir günden bir güne ömrü hayatında 70.000 tevhit çekseydin abartı demezdin, dedim. Sebep dedi. Eğer uyanık kalırsan 16 saatte bitiyor çünkü dedim. O yüzden Hallacı Mansur gecede 70.000 tevhit çekerdi dedim. 16 saat tutar, 15 saat tutar dedim. 100 rekat da namaz kılar dedim. O da en az 2-3 saat tutar dedim. Etti dedim 18 saat. 6 saat de günlük işlerine ve ondan sonra uyumaya kalıyordu dedim.

Sen ömrü hayatında dedim 70.000 tevhit hiç çekmemişsin. Ömrü hayatında gece namazı kılmamışsın. Hallacı Mansur zamanımızda olsaydı elimi öperdi deme küstahlığına erişmişsin sen dedim. Evet. Bunlar aldatırlar insanları ve etrafındaki insanlar da onu böyle büyük bir hayretle dinlerler. Hayretle. Hani bir şeyhin sohbetine gittim. Bir şeyler anlattı. Bu da Rabiyatül Adeviye'dendi dedi. Hani Rabiyatü'l Adeviye ona söyledi. O da aktardı! Herkes bir hu hay bir karıştı ortalık. Bizim Seyit Taş da yanımda. Bu

pe…….. ne diyor dedi. Hacı sus dedim, gidelim. Dedim sus. Şimdi o, onu etrafa böyle lanse ediyor. Yani ona Raviyatü'l Adeviyye tecelli etti kalbine. O söyledi. O da onu aktardı. Hareket bu. Bunlar çünkü normalde kendilerini olduğundan fazla gösterme dertleri vardır. Bu böyle bir erkek düşünün bir kızı aldatacak ya onunla evlenmek istiyor. Kız ondan yüksek o kızdan daha yüksek tutmaya çalışır kendini. Aldatacak veya bir kız bir erkekle evlenmek istiyor. Aslında erkek ondan yüksek, kız da kendini yüksek gösterme sevdasındadır. Reel değil yani. Veyahut da ticaret yapacak bir kimse kendisini zengin gösterir. Mal alacak ya, kendisini zengin gösterirken karşıdakini avlamaya çalışıyor. Lafın arasında söyler. 'Geçenlerde arabayı değiştirmeye kalktım ya işte 12 milyar istediler sıfırına. Baktım benimki kaç para yapar? 10 milyar değer mi değmez mi diye. Öyle kendi kendime düşündüm…' Hani diyor ki bende 10 milyarlık araba var. Bana malı ver! Ahir zaman alameti. Değersizler değerlenir. Değerli olanlar değersizleşir. Değerliler değersizleşir. Toplum önünde ha insanların önünde. Yani değerlidir o kimse ama toplum önünde değersizdir o. Bir kimse değersizdir. Söylediği süslü sözlerle değerli insanlar kategorisine girer. Allah muhafaza eylesin. Amin.

İbn-i Kesir'den bu: "Hakiki alimler, şeyhler, siyasetçiler, Allah'ın her şeye kadir olduğunu bilen, ona hiçbir şey ortak koşmayan, helal kıldığını helal, haram kıldığını da haram olarak kabul eden, Allah'ın emir ve tavsiyelerine uyan, ona kavuşacağına ve ilminin, hesabının sorulacağına yakinen inanan kimselerdir." O zaman hakiki önderler toplumun her kesiminde Allah'ın her şeye kadir olduğunu bilen, ona hiçbir şey ortak koşmayan, Cenab-ı Hakk'ın helal kıldığını helal. Yani dinin helal kıldığını helal, dinin haram kıldığını da haram kabul eden Allah'ın emir ve tavsiyelerine uyan ona kavuşacağına yani din gününe, mahşere inanan ve ilminin hesabının sorulacağına yakinen inanan insandır. Bu kimseler ancak gerçek dosttur, gerçek önderdir, gerçek alimdir, gerçek şeyhtir. Diğerleri? Onlar ayetleri çok az bir pahaya, değere satan insanlardır. Hatta Hazreti Pir devam ediyor. Bu arada şunu da söyleyeyim. Kimsenin şeyhiyle, siyasetçisiyle, devlet başkanıyla, başbakanıyla, alimiyle, zalimiyle işimiz yok. Biz Hazreti Pir'in beyitlerini okuyoruz. Beyitlerini okurken de benim sözüm bu. Beyitleri Kur'an, sünnet dairesinde ve ışığında şerh etmeye çalışıyoruz. beni ilgilendirmiyor hiç kimsenin şeyhi, beni ilgilendirmiyor hiç kimsenin hacısı, hocası, alimi, zalimi. Beni ilgilendirmiyor! Ben kendi dairemde Kur'an ve sünneti anlatmaya gayret ediyorum. Kendi gördüğüm, kendi bildiğim hakikatleri anlatmaya çalışıyorum. Evet…

"Hatta ona şeytan bile kendisini göstermez. Böyle olduğu halde o 'biz abdallardanız hatta daha ileriyiz' der durur. Kendisini adam sansınlar diye dervişlerin bir hayli sözünü çalmış çırpmıştır."

Bu beyit çok hoşuma gidiyor benim. Kendisini adam sansınlar diye dervişlerin bir hayli sözünü çalmış çırpmıştır. Yani o eski sufilerin sözlerini, eski dervişlerin hallerini, eski dervişlerin başlarından geçen olayları, menkıbelerin bir kısmını sanki kendisi yaşamış gibi gösterir. Söyler. Sanki onu o yaşamış. Öyle anlatır. Bir kısmını da çok özür dilerim ama papağan gibi ezberler. O menkıbeleri anlatır. Onun yanına gittiğinde böyle sana öyle bir dervişlik taslar, öyle bir alimlik taslar, öyle bir şeyhlik taslar ki sen dervişliğinden utanırsın. Menkıbe üzerine menkıbe söylüyor. Abi dedim ya bu kadar güzel menkıbeler söylüyorsun. İyi güzelsin de dedim ya bu faizi ne yapacağız dedim ben. Yüzü değişti. Bana dedi ki hocam sen faiz almıyorsun, böyle batarsın dedi. E dedim abi batalım. Dedim batalım sıkıntı değil ama dedim hani böyle menkubeleri söyle ondan sonra kolu çevir. Kaldı. Aramız bozuldu tabii ama bunlar, bu tip insanlar menkıbe ağacı gibi bir doğru onlardır. Anlatırlar da anlatırlar. Halbuki şeytan onlara kendisini gösterme yani onlarla uğraşma zorluğuna bile düşmez. Şeytan onunla ilgilenmez bile.

Şeytanın ilgilenmediği insanlar vardır. Bu insanlar şeytandan daha şeytandır çünkü. Şeytandan daha şeytan olunca o kimseyle şeytan bile uğraşmaz. Şeytan der ki benim onunla uğraşmama gerek yok. O benden daha şeytan zaten der. Hatta ben öyle kimseler için derim ki şeytan onu gördüğünde üstat hoş geldin der, düğmesini ilikler. Sebep? O şeytandan daha şeytan çünkü. Hani şeytan kime musallat olur? Şeytan peygamberlere musallat olur. Şeytan kime musallat olur? Allah dostlarına, velilere musallat olur. Şeytan kime musallat olur? Dervişlik yolunda. Hakiki dervişlik yolunda yürüyenlere musallat olur. Şeytan kime musallat olur? Ben dini yaşayacağım. yaşatmaya çalışacağım diyenlere musallat olur. Şeytan kime musallat olur? Tesettürüne dikkat eden kadınlara musallat olur. Şeytan kime musallat olur? Harama bakmamaya çalışan erkeklere musallat olur. Şeytan kime musallat olur? Ama ben saçımın bir teli dahi görünmesin diyen kadına musallat olur. Şeytan kime musallat olur? Aman ya erkeklere de normalde tesettür farz. Benim kıyafetlerim daracık olmasın. Benim oram buram da görünmesin. Normalde benim de kıyafetlerim erkek olarak daracık olursa benim de kıyafetim tesettüre uygun olmaz diyen erkeklere musallat olur. Şeytan kime musallat olur? Kur'an sünnet dairesinde yürümeye çalışan Kur'an ve sünneti yaşayacağım yaşatacağım demeye çalışanlara musallat olur. Şeytan kime musallat olur? Allah yolunda koşturacak olana musallat olur. Şeytan kime musallat olur? Ben zikrullah'a gideceğim diyene musallat olur. Şeytan

kime musallat olur? Dikkatle şeyhini dinlemeye çalışan kimseye musallat olur. Yanındaki der bak 'şimdi gördüm oyyyy' yapar. Şeytan ona musallat olur. Şeytan sohbeti disiplinli bir şekilde dinlemeye çalışana musallat olur. Şeytan böyle sohbet esnasında yanındakinle muhabbet edene musallat olmaz. Zaten o gitmiş gideceği yere. Şeytan disiplinli bir şekilde Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi yaşayacağım diyene musallat olur.

Şeytan Kur'an ve sünnetten uzaklaşana musallat olmaz. Şeytan cimriye neden musallat olsun? Şeytan neden böyle har vurup harman savurana musallat olsun? Şeytan neden küfürbaza musallat olsun? Şeytan neden teşhircilik yapan kadına musallat olsun ki? Şeytan neden teşhircilik yapan bir erkeğe musallat olsun ki? O zaten yoldurmuş göğsünü, açmış taa göbeğine kadar gömleğinin düğmesini. Öyle yürüyor. Şeytan ona neden musallat olsun ki? Onun zaten kafir cinliler göğsünde toplanmışlar. Kafir cinliler onun göğsünü okşayıp duruyor. Ne musallat olsun ki şeytan ona? Şeytan kendince tesettüre riayet etmeyi bırakın, teşhircilik yapan kadına ne musallat olsun. Kafir cinniler toplanmış, kimisi saçını elliyor, kimisi göğsünü elliyor, kimisi orasını burasını elliyor. Görse kadın onu vallahi de billahi de tillahi de ömür boyu uyuyamaz. Şeytan ona neden musallat olsun ki? Şeytan eteğini kısaltan bir kimseye biraz daha kısalt diyor. Şeytan ona söylüyor. Kısalttın biraz daha kısalt. Aç, biraz daha aç. Şeytanın tesettürüne riayet eden kimseyle ne işi var? Tam bir dostsa şeytan ona dokunamıyor. Tam bir mümin ise, tam bir mümin ise şeytan ona dokunmuyor. Çünkü ayet-i kerimede iman edenler sen diyor iman eden dostlarıma bir zarar veremezsin ama öbür türlü Allah muhafaza eylesin. Ayet-i kerime Zuhruf 36-37: "Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse biz ona bir şeytan musallat ederiz. Artık onun yakın dostudur." Sen zikrullah'ı bırakırsan, Allah'ı zikretmeyi terk edersen, senin dilinde ve kalbinde zikir tecelli etmiyorsa, gözünde kulağında zikir tecelli etmiyorsa sana bir şeytan musallat olur. Sen o şeytanın dediği yoldan gidersin. Sen o şeytanı dinlersin. Senin şeytan senin damarlarında dolaşır. Hadis-i şerif. "Şeytan senin kalbinin kapısında durur."

Hadis-i şerif "Kalbinde zikrullah kesilirse senin kalbine şeytan oturur ve kalbini şeytan ihata eder ve sen şeytanın fısıltısına kanarsın." Şeytanın fısıltısına kanmakla kalmaz. Onun yolunu yol edinirsin. Onun ilahını ilah edinirsin. Kendince şeytanı ilahlaştırırsın. Sende ilahlaşmış huy ve düşüncelerini senin ortaya çıkarır. "Şüphesiz ki bu şeytanlar onları doğru yoldan alıkoyar. Onlar da kendilerinin hidayette olduğunu sanırlar." Ve şeytan onların göbeğine oturur. Şeytan onların kalbine oturur. Şeytan onların aklına oturur. Ve onlara bir de hidayette olduklarına dair fısıldar. Allah'ın ayeti bu. Sen zikrullah yapmaz isen kalbine şeytan oturur ve sen kendini hidayette

görürsün. Sen kendini doğru yolda görürsün. Şeytanlaşmış ne varsa hepsini icra edersin ve kendini de doğru yolda görürsün. Neden? Şeytan sana o vesveseyi verir. Şeytan sana o vesveseyi verdiği zaman sen kendini herkestden fazla doğru yolda görürsün. Allah muhafaza eylesin. Bu tip insanlar yani şeytanın yoluna düşen insanları şeytan kendi yoluna davet etmez zaten. Onlar o yolda. Şeytan Kur'an sünnet yolunda gidenleri kendi yoluna davet edecek. Öbürkünlerini neden davet etsin ki Allah muhafaza eylesin En güzeli: "Biz abdallardanız hatta daha ileriyiz der durur." Abdal, hadis-i şeriflerde de ebdal olarak geçer. E ile okunur, ebdal. Bizim Anadolu'da ebdal denir. Yalnız çalgıcı abdallar değil. Hani Kırşehir bölgesinde Ankara'nın kazalarında filan abdallar derler ya. Mesela işte bizim meşhur Neşet Ertaş abdallar sınıfındandır. Onlar böyle kendilerince hem çalarlar hem mani söylerler. Onlar şiir de okurlar. Kendileri şiir de yazarlar. Kimisine aşık abdal denir onlara. Bizim dediğimiz ebdal o değil. Zaten o elif yani a la e'nin arasında okunuyor. İnceltilmiş a ile ebdal.

Cenab-ı Hakk'ın seçkin kulları. Cenab-ı Hakk'ın seçilmiş kulları. Yeryüzünün manevi direkleri bunlar abdal denilince. Bunu birkaç sohbettir söylüyorum. Kütüb-ü Sidde'de deccaliyetle, fitnelerle alakalı bölümde var. Orada abdal kısmı var. Bütün arkadaşlar Kütüb-ü Sidde'ye çok rahat ulaşabilirler. Hemen hemen hadis kitaplarında böyle orada burada geçen yani değişik hadis kitaplarında geçen hadisleri Kütüb-ü Sidde sahibi hepsini bir yere hemen hemen toplamış. Çok güzel açıklama, oradan bulabilirsiniz. O yüzden bu normalde abdal, bu sohbetin burası, oradan alıntı yapma, bedel kelimesinin cemidir. Dilimizde abdal şeklinde kullanılır. El-Nihaye'de şu açıklama yapılır: "Bunlar evliyalar ve abitlerdir. Bedelin cemidir. Ebdal diye isimlenmişlerdir. Çünkü her ne vakit bunlardan biri ölecek olsa bir başkası onun yerini alır." El- Nihaye'de geçiyor bu. Tekrar buranın altını çizerekten okuyayım. Bunlar normalde çünkü 'her ne vakit bunlardan biri ölecek olsa bir başkası onun yerini alır.' Yani bu ebdallar dünya üzerinde eksik olmazlar. 'Benim şeyhim son mürşid-i kamildi. Ondan sonra mürşid-i kamil gelmeyecek' diyen kimse bu konuda cahilin ta dibidir. 'Son mürşid-i kamil bizim şeyhimizdi. Vefat etti. Ondan sonra mürşid-i kamil gelmeyecek…' O cahilin dibidir. Buna inanarak söylüyorsa ve hakkında hadis olduğunu da biliyorsa Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hadis-i şerifini inkar ettiği için küfre bile girebilir. Hatta velilerle alakalı ayet-i kerimeyi de inkara girer bu. Çünkü Allah'ın El-Veli isminin tecelli ettiği veliler vardır. Ayet-i kerimede onlar dünyada da ahirette de mahsun ve mahcup olmayacaklardır der. O zaman o ayet-i kerimeyi de inkar etmiş olur. Küfre girer. Allah muhafaza eylesin.

Aff İbn-i Malik'in, Taberani'deki rivayeti şöyle: "Ebdallar Şam ehli arasındadır. Onlar sebebiyle yardım görürler. Onlar sebebiyle rızka mazhar olurlar." Hazreti Ali efendimizin rivayeti: "Eddallar Şam'dadır. Onlar kırk erkektir. Bunlardan biri öldü mü Allah yerine birini koyar. Yağmur onlar sebebiyle sular. Düşmanlara karşı onlar sebebiyle yardım edilir. Şam ehlinden azap onlar sebebiyle bertaraf edilir." Bu son iki rivayet hasendir. Bu, Kütüb-ü Sidde'den alıntı burası. Yine Kütüb-ü Sidde'den alıntıya devam ediyorum, Hilyetü'l Evliya'da Ebu Nuaym'ın İbn Ömer'den rivayeti şöyle: "Her nesilde ümmetimin en hayırlıları 500 kişidir. Ebdallar da 40 kişidir. Ne 500'ler için ne de 40'lar için eksilme vardır. Bunlardan bir kimse ölünce Allah yerine birini alır 40'lara koyar." Yanındakiler, "Ey Allah'ın Resulü, bize onların amellerini söyle." dediler. Buyurdu ki, "Onlar kendilerine zulmedenleri affederler. Kendilerine kötülük yapanlara iyilik yaparlar. Allah'ın kendilerine verdiği şeylerde başkalarına pek cömert davranırlar. Bunlar abdallarla alakalı. Yani Allah'ın dostlarıyla veya bazı kitaplarda Ricaü'l Gayp erenleriyle, bazı kitaplarda kutuplar dediklerimiz, 40'ların içerisinde üçler, beşler, yediler bunlar kutup, 40'ın içinde bunlar. Bunlar eksilmezler. Kıyamete kadar bunlar var olacak. İşte 'bizim şeyhimizden sonra şeyh gelmedi…' Otur cahil adam, cühele adam! Bir de öyle diyorlar ya, "Biz Mehdiy'yi bekliyoruz. Bekle." Ben de bekledim.

Ben Gazali'nin kıyamet alametlerini okudum yeni İslam olunca, ben her sabah bekledim. Dedim ki, "Güneş bu sabah doğudan doğabilir." Çünkü o Gazali'nin kıyamet alametlerini oku. Diyorsun ki ya şu 100 yıl önce görüldü. Bu 300 yıl önce görüldü. Şu şu zaman görüldü. Bu bu zaman görüldü. İşte 7 tane 10 tane büyük kıyamet alameti var. Onları bekliyorsun veya Mehdiyi bekliyoruz. Bütün ehli tasavvufun böyle bir yanılgısı var. Yakında çıkacak. Hatta bir ara ne diyordu birisi? Mehdi kendinden habersiz İstanbul'da dolaşıyor. Bir de hani böyle avare gibi dolaşıyor. Ben de sohbette cevap verdim. Madem kendinden habersiz İsa nerede dedim. Hatta birisinin Mehdi olduğu söylendi. Dedim İsa Aleyhisselam nerede? Adı ne? Adı ne? Çünkü hadis-i şerifte: "Mehdi'nin adı benim adımdan, annesinin adı da benim annemin adından olacak" diyor. Yani adı diyelim ki Ahmet, Muhammed işte Mustafa ismi onun isminden olacak ama annesinin adı da Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretinin annesinin adından olacak. Allah muhafaza eylesin. Amin. O yüzden bunlar kendilerini ne görüyorlar? Abdallardan görüyorlar. Yani velilerden görüyor. Hatta kendisini onlardan da üstün görüyor. Rabbim muhafaza eylesin. Ve bu kimseler dervişlerin bir hayli sözünü çalmış, çırpmıştır. Yani bu kimseler ne yapıyorlar? Dervişlerin sözlerini, geçmiş evliyaların menkıbelerini, sözlerini çalıyorlar. Papağanlık

yapıyorlar. Oysa o kimse Allah dostuysa, veliyse papağanlık yapmasına gerek yok. Cenab-ı Hak onun kalbine muhakkak ilham eder. İlham ederse o kimse de oturduğu yerden spontane şekilde şiir söyleyecekse şiir söyler. Sohbet edecekse sohbet eder. O bir yerden çalıntı bir şey söylemez.

Hani Hazreti Pir diyor ya 'bugün yeni şeyler söylemek lazım.' O zaman yeni şey söyleyecek. Allah muhafaza eylesin. Amin. O eski sufilerin, dervişlerin şiirlerini, nasihatlerini, deyişlerini kimisi sanki kendisininmiş gibi söyler. Yani şimdi ben desem ki 'beni candan usandırdı cefadan yer usanmaz mı?' Herkes biliyor. En azından sizler biliyorsunuz. Fuzili'den. Bilmeyen bir yere gitti. Orada böyle bir dörtlük okudu. Herkes onu kendinden zannetti. Allah muhafaza eylesin. O yüzden o tip insanların sözleri insanların hoşuna gider. Gerçekten insan nefsi o böyle tatlı, hoş. Ne kadar tatlı hoş sohbet ya! Kur'an, sünnet anlatırsa tatlı hoş sohbet değil. Kur'an sünnet insanın nefsine acı gelir. Hakikat insanın nefsine acı gelir. O kimse normalde o hakikati dinlemek ve duymak istemez. Nefsi ona çünkü patlar bu noktada. Hani bu bir an önce bir sohbet bitse de gitsek der. Bir an önce şu ona zulüm gibi gelir. 'Ay sohbete gittim bir daraldım bir daraldım...' Daraldın tabi. Kur'an sünnet ağır geldi sana. Daraldın tabi. Harama haram diyoruz ya! Daraldın! 'Hocam geldim ama sohbetinize çok daraldım.' Evet dedim kalbiniz daralır bizde dedim. Nefsiniz daralır, dedim. Neden dedi. E dedim biz Kur'an sünneti anlatıyoruz dedim. O yüzden nefse ağır gelir dedim. Tabi ona şu lazım: "Cıstaka cıstaka cıstıka…Oooo, Mustafa Özbağ efendiler, hoş geldiniz." Tabi! "Değerli misafirler, aramıza Mustafa Özbağ da katıldı." Tabi, yürüyeceksin böyle oradan salına salına! O nefse tatlı geliyor. Tabi! Burda herkes yerde oturuyor ya. Sen ne olursan ol, geleceksin burada yerde oturacaksın. Nefse tatlı gelmiyor. Bir de e haram böyle helal böyle, şunu yapma bunu etme, şöyle yapma, böyle yapma…Ya biz ne sohbetine geldiydik. Eee? Biz Mesnevi sohbetine geldiydik. Mevlana'nın Mesnevisini böyle yiyelim, içelim hoş geçelim. Öyle bir şey zannediyorlar.

Hazreti Mevlana en ağır meseleleri böyle menkıbelerle anlatmış, şiirle anlatmış. Bakın 740 yıl önce sahte önderlerin hallerini anlatıyor bize. 740 yıl önce! Onun da başı dertti bunlarla. 740 yıl önce bak onları anlatıyor. Allah muhafaza eylesin. O yüzden hakiki önderler, hakiki önderler onlar normalde hakkı hakikati saklamazlar. Eğriyi doğru göstermeye çalışmazlar. Onlar Kur'an, sünnet imamların içtihadı neyse onu söyler. Onu anlatır. İlk sufilerin yolunu söyler. Bana söyler misiniz? Beyazıti Bestami dilendi mi dervişlerden? Para mı topladı? İbrahim Ethem tahtı tacı bıraktı. Para mı topladı? Rabiyatü'l Adeviye'nin evine hırsız girdi. Rabiyatü'l Adeviye'nin evine hırsız girince parmağıyla gösterdi, şurada şu var. Parmağından bir ışık çıktı.

Nur çıktı. Hırsıza dedi ki, "Burada şu var, burada şu var, burada şu var, burada şu var. İhtiyacın olanı al." dedi. Hırsız imana geldi, tövbe etti. Hırsız imana geldi, tövbe etti. Ahmed Er Rufai Hazretleri öldüğü zaman bilmem kaç milyon dolar bırakmadı geriye. Ben şeyhimi örnek alıyorum.

Benim şeyhim öldüğü zaman arkasından çocukları, dervişleri kavga çıkarmadı. Bu ümmetin parasıydı da bu bizim paramızdı da bu başkasının parasıydı diye. Ben bazen diyorum ya ben taksim ettim malını. Arkasından hiçbir kavga çıkmadı. Millet birbirini mahkemeye vermedi. Londra'da da mallar çıkmadı. Hiçbir yerde malı mülkü çıkmadı. Ben biliyordum. "Mustafa Efendi, oğlum müsait misin?" "Müsaitim efendim." "Yarın gel de" dedi "şu" dedi "malları bir taksim et bizim çocukların arasında" dedi. "Emredersiniz efendim" dedim. Çok eskiler bilir. Hüseyin, Ali bilir. Eski dergahı biliyorsunuz siz. Onun yanında bir arsa vardı, bir de ev vardı. Normalde evi İstanbul'daki kızına verdik. Yanındaki dergah gibi kullanılan yeri, arsa gibi tek kattı, böyle içinden su çıkıyordu onu da Nevşehir'deki kıza verdim ben, dağıttım. Onun oturduğu evi de normalde iki oğlanın üzerine yaptık. Bu kadardı malı. Oğlanların üzerine yaptım, bir de onlardan borç senedi aldım. Ölüm var, kalın var efendim dedim. Oğlanlar kızdı bana. Malı bu kadardı. Arkasından kavga gürültü çıkmadı hiç. Yukarda cami vardı. Caminin yanı başında bir ev vardı. Onun bana söylediği ev oydu. Evin yarısı senin diyordu bana. Ne oldu öldükten sonra bilmiyorum. Allah muhafaza eylesin. Amin.

Onlar hakikati anlatırlar. Onlar Kur'an ve sünnet anlatırlar. Onlar takvayı anlatırlar. Onlar insanların dünyalıklarına gözünü dikmezler. Onlar dilenmeye çıkmazlar. Hiçbir şeyin dilencisi değildir onlar. Onlar yönlerini Allah'a çevirirler. Allah'ı anlatırlar. Resulullah'ı anlatırlar. yolu anlatırlar. İnsanların cebine gözlerini dikmezler. İnsanların malına gözünü dikmezler. Senin kurtuluşa ermen için bu evi bana vermen lazım. Adam İstanbul'dan beni arıyor. Telefonumu bulmuş. Benim şeyhim böyle dedi diyor. Dedim şeyhim demeseydin iyiydi. O dedim dünyaya döndürmüş yönünü dedim ya. O dünyalık topluyor dedim. Dedim bana neden soruyorsun? Bizim arkadaşlardan birisi onun arkadaşıymış. Söylemiyor da ismini. Dedim dövmeyeceğim sövmeyeceğim ya önemli değil dedim. Ondan sonra adam, şeyhi, adamın evini istiyormuş ya. İki tane kadın gelmişti şuraya dergaha. Dediler ki biz sana intisap etmek istiyoruz. Dedim nereden geldiniz? Nesiniz? Necisiniz? Anlattı. Şu İnegöl yolunda bir köy varmış. Orada bir tane de şeyh varmış. Köyün ismini de söylemişlerdi. Bunlara getirin 5.000 Lira, getir 10.000 Lira getir 20.000 Lira…Telefon açıyormuş. Yoksa helak olursunuz diyormuş.

En son kadın evi satmış, evin parasını da götürmüş ona vermiş. Kadınların ikisi de böyle ağladı, sızladı, anlattı, iki kardeş, adam hala daha

bunlardan istiyormuş bir şeyler. Bunlar işte duymuşlar, gelmişler bana danışıyorlar. Dedim yok böyle bir şey ya. Dedim hiçbir şey vermemeniz lazım ya. Ne yapmaya verdiniz dedim ya. İşte verdik de şöyle oldu, böyle oldu, şu oldu, bu oldu. Dediler ki 'biz şimdi sohbeti dinledik burada.' Evet? O sohbet de o zaman istememek adına filan bir şeylerdi. 'Biz senden ders almak istiyoruz.' Dedim gidin bizden ders almayın siz, dedim. Zaten verilecek bir şeyiniz kalmamış dedim, gülerek. Bir de siz bizi bozarsınız, dedim. Yani biz böyle şeylere alışkın değiliz. Allah yolunuzu açık etsin. 'Hocam ne olursun ders ver.' Yok dedim, ben size ders vermem. Allah yardımcınız olun. Gidin önce dedim evinizi kurtarın. Bir daha gelmediler tabi.

O yüzden normalde bu tip toplumun önüne geçen insanları aldatmaya müteallik hareketler eden insanların dilleri süslüdür. Elbiseleri süslüdür. Kendileri süslüdür. Süslüdür…Çok belagatlı konuşurlar. İnsanları aldatmak için birebirdirler ve bunlar tatlı dilencidir. Tatlı dilenci! Hatta şunu bile diyebilir. Ben senden bir şey istemedim ki. Tatlı dilencidir. Ama şunu der. Ya bize bundan lazım ama nasıl yapalım bilmiyorum. Yani 'bize bundan lazım ama nasıl yapalım bilmiyorum.' Bu ne demek? Bunu al demek! Ben şunu diyeceğim, arkadaşlar, buranın da kirası ödenecek ama…Bu ne demek? Buranın kirasını ödeyin demek. Tatlı dilenci bunlar. O yüzden size küçük nasihat olsun benden. Bir kimse tatlı bir şekilde dileniyorsa ondan uzak durun. Bu kim olursa olsun. Tatlı bir şekilde dileniyorsa, istiyorsa ve senin cebindekine, senin altındaki arabana, senin malına gözünü dikiyorsa uzak dur. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bu tip insanların kalpleri hem karışıktır hem karanlıktır. Bunların görüşleri bulanıktır. Bunların duyuşları da bulanıktır. Bu tip insanların yanında 'A' desen o 'B' dedi der. Sen 'C' desen o der ki 'H' dedi der. Bunların duyuşları da bulanıktır. Bunların görüşleri de bulanıktır. Gerçekten kalbi kararmış olan bir kimsenin çıplak gözle bakışında da bulanıklık vardır. Çıplak kulakla duyuşunda da bulanıklık vardır. Bunlar tabiri caizse kalbi mühürlenmiş insanlardır. Rabbim muhafaza eylesin.

Size lazım olan ölçü, bütün insanlara, bütün Müslümanlara lazım olan ölçü, Kur'an, sünnet, imamların içtihatları. Bu sonradan gelen imamların değil. Bu sonradan İngiliz soytarısı olmuş, Mossat soytarısı olmuş, CIA soytarısı olmuş, masonların soytarısı olmuş, Afganici olmuş, haricici olmuş, bilmem ne oldukları belli değil. Bunlar değil. Bunların yetiştirdiği beslemeler değil. Mossat'tan nemalananlar değil. CIA'dan nemalananlar değil. İngiliz uşağı olanlardan değil. Siz ilklerin yolunu seçin. Bu da hadisle sabit. İlklerin yolunu seçin. İngilizler geldiler bu Anadolu'da dergahlar kurdular, tekkeler kurdular. Başlarına yetiştirdikleri şeyhleri koydular. Evet. Bazen diyorlar ya dergahlar, tarikatlar kapansın diye. Evet. İngilizlerin kurduklarını da

kapatın hadi. Hadi Mossat'ın kurduklarını da kapatın. Hadi Mossat'a çalışanları tespit edin. Kapatın. Hadi CIA'ya çalışanları kapatın. Hadi Fransızlarla işbirliği yapan dergahları da tekkeleri de kapatın. Hadi İngilizlerle beraber çalışanları da kapatın. Kapatın bunları. Mason derneklerini de kapatın. Lions derneklerini de kapatın. Onlar da tekke gibi, tarikat gibi çalışıyorlar. Onların kökleri içeride de değil. Kapatın. Ama yok!

Onların dertleri Kur'an ve sünnetin yaşanması ve yaşatılması için mücadele eden çalışan dergahlar, tekkeler. Onların dertleri o, başka bir şey değil. O yüzden ölçü Kur'an ve sünnettir. İmamların içtihadıdır. Sünnet dediğimizde yelpaze geniştir. Bütün hadis-i şerifler, ben hadis-i şerifleri malum, ayırmıyorum bu sahihti, bu değildi diye. Hadis kitaplarında geçen bütün hadisleri sahih olarak görüyorum. Benim haddime değil. Bu zayıftı, bu hasendi, bu haberi vahitti. Bu benim haddime değil. Ben hadis kitaplarında geçen bütün hadisleri sahih olarak kabul ediyorum. O yüzden kim Kur'an'a uymuyorsa, kim sünnet-i seniyeye uymuyorsa, kim imamların içtihadına uymuyorsa, kim sufilik yolunda ilk sufilerin yoluna uymuyorsa o kimse sapıktır, sapkındır. O kimse Allah muhafaza eylesin, durduğu konuma göre, duruma göre ya kâfirdir ya münafıktır ya mürtettir! Rabbim cümlemizi onlardan muhafaza eylesin. Amin. 2275'ten devam edeceğiz inşallah. "Söz söylerken lafı Beyazid'den ziyade inceler, onu bile kusurlu bulur. Halbuki onun iç yüzünden Yezit arlanır." 2275'ten önümüzdeki hafta devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin. Helal olsun. Biraz geciktik. Kusurumuza bakmayın. Malum Bayındır'dan bizim arkadaşlar geldiler. O yüzden onlarla biraz sohbet ettik derken geciktik. Onlar malum benim ta gençliğimden itibaren arkadaşlarım, dostlarım. Öyle olunca Oktay, Nuri, Harun üçlüsü, eski. O yüzden böyle oldu. Biz Oktay öldü gözüyle de bakmıyoruz ya. O yüzden o da böyle bizle berabermiş gözüyle bakıyoruz. Zaten öyle oluyor. O yüzden biraz geciktik. Hakkınızı helal edin tekrar. El- Fatiha maassalavat. Amin. Destur. Selamünaleyküm.

28 EYLÜL 2025
TASAVVUF VAKFI MERKEZ
BURSA

https://youtu.be/oiETZtCUKH4?si=83TflDx-lF-E_IeV

MESNEVİ-İ ŞERİF 2275-2278. BEYİTLER ŞERHİ

Euzubillahimineşşeytanirracimbismillahirrahmanirrahim
Eftalizikirfalemennehu
Lailaheillallah
Lailaheillallah
Lailaheillallah
HakMuhammedenResulullah
Cemi'ilenbiyayıvelmurselin
Velhamdulillah Rabbil Alemin

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakkı söyleyen, haykıran, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Nerede Müslümanlara haksız, hukuksuz, kanunsuz davranılıyorsa, nerede Müslümanların kanı, namusu, şerefi, haysiyeti, toprakları ayaklar altına alınıyorsa Cenab-ı Hak hepsinden intikamımızı alsın. Hepsini de yerle yeksan eylesin. Cenab-ı Hak bütün Ümmet-i Muhammed'e yardım eylesin. Rabbim İsrail ve destekçilerini dağıtsın. Yerle yeksan eylesin. Dünya üzerinden silsin, süpürsün. Nerede Müslümanlara haksız, hukuksuz davrananlar varsa hepsini de helak eylesin. Amin. Ecmain. 2275. beyitte kalmışız. Malum burada Hazreti Pir sahte önderler, sahte şeyhlerle alakalı bölümü anlatıyor. Eee bunları sohbet ediyorum, Hazreti Pir'in beyitleri sonuç itibariyle. Hoşuna gitmeyenler olabilir. O yüzden burada belirli bir şahıs, cemaat, cemiyet, topluluk söz konusu değil. Ölçüyü konuşuyoruz. Ölçüden rahatsız oluyorlarsa kendi bulundukları topluluğu sorgulayacaklar. Kendi peşlerine düştükleri ama lider, ama şeyh, ama hoca ama alim, ama zalim neyse, onları sorgulayacaklar. Bizim bu konuda ölçüyü konuşmaktan başka bir işimiz yok. Ha ölçüyü konuşmaktan da korkmayız. Öyle aba altından sopa göstermek bize geri adım attırmaz. Kendimizce hak ve hakikati konuştuğumuz için başımıza bir çorap örülecekse de örülür. Bu noktada da herhangi bir tehdit vari sözlere pabuç bırakacak noktada da değiliz. Cenab-ı Hakk'a hamdolsun. O yüzden hak bildiğimizi konuşuruz. 2275. beyit:

"Söz söylerken lafı Beyazit'ten ziyade inceler, onu bile kusurlu bulur. Halbuki onun iç yüzünden Yezid arlanır."

Yani bu sahte önderler, sahte şeyhler, sahte hocalar, o toplumun, insanların önüne geçmiş ama o işe liyakatli olmayan kimseler söz söylerken hani böyle bir dervişlik taslayacaklar, Müslümanlık taslayacaklar ya! Onlar böyle takva taslayacaklar ya! Yani adam faizin içerisine gömülmüş. Bana evliya menkıbesi anlatıyor. Diyorum ki ya faizin içine gömülmüşsün. Hani bana evliya menkıbesi anlatma. Ona bakacak olursan o herkesten fazla evliya ama kol çalışıyor boyna. Kol çalıştığı halde bize o evliya menkıbesi anlatıp ders verecek bize kendince.

Hani söz söylerken onlar senden fazla, benden senden fazla müslümandır onlar. O yüzden normalde bu sahte olan yani aslında dünyaya tapınmış, makama tapınmış, mevkisine tapınmış, onları kendine ilah edinmiş olan insanlar laf ustasıdır. Onlar öyle bir laflar söylerler ki kelimeleri süslerler, cümleleri süslerler. Onların normalde o laf süslemelerine kanar bütün herkes. Onlar öyle belagatlı konuşurlar ki onların konuşmasına normalde belagatına şeytan bile önünü ilikler. Öyle dervişlik satarlar, öyle şeyhlik satarlar, öyle önderlik, liderlik satarlar. Şeytan der ki, "Ben bu kadarını yapamazdım." O yüzden ama onların hakikatlerinde nur yoktur. Kalplerinde nur yoktur. Onların maneviyatları yoktur. Ama maneviyatları olmadığı halde dilleri çok süslüdür. Hatta giderler konuşma terapisi alırlar. Hitabet sanatını güçlendirirler. Husisi hitabeti nasıl olması lazım onların, giderler eğitimini alırlar. Yani onlar teklemezler hiç. Hele şimdi bir de ne diyorlar? Printer mı diyorlar? Şimdi oradan okuyorlar ya. Hiç teklemiyorlar. Onlar böyle belagat ustasıdır her biri. Güzel konuşurlar, tatlı konuşurlar, mükemmel konuşurlar. Senin aldanmaman çok zordur. O yüzden. Oysa ama onların hakikatleri sıkıntılıdır. Oysa Cenab-ı Hak sizin normalde dışınıza bakmaz. Suretlerinize bakmaz. Mallarınıza bakmaz. İçinize bakar. Sizin kalbinize bakar. Ama onlar normalde kalp ehli olmayanların önünde konuştukları için rahat konuşurlar. Mesela onlar kalp ehli olan bir kimsenin önünde normalde rahat konuşmazlar. Öyle bir kimseyi de istemezler. Öyle bir kimseyi de ne yanlarında ne etraflarında istemezler. Oysa Cenab-ı Hak hadis-i şerifte de Müslim'de geçiyor: "Allah sizin hani süsünüze, kalıbınıza değil, malınıza değil kalbinize bakar" der.

O yüzden insanın merkezi kalbidir. Başka bir hadis-i şerifte kalp dükkan dil tüccar derler. O yüzden senin kalbinde ne var ona bakar. Hatta bu kimseler otururlar mesela işte o büyük zatlarda dahi kusur bulurlar. Mesela Geylani hazretlerinde kusur bulur. Beyaziti Bestami de kusur bulur. İbrahim Ethemde kusur bulur. Onlar çünkü ondan daha yüce gösterir kendini.

Hani işte adam diyor ya televizyonda öyle dedi. Ben İmam-ı Azam'dan üstünüm, dedi. Ben günün İmam-ı Azamı'yım dedi bir ara da. Bir ara da üstünlüğünü söyledi. Onlar normalde çünkü veyahut da Türkiye'de tırnak içerisinde söylüyorum öyle bir topluluk var, kendi hocalarını kendi bu fıkıh fetvası veren hocalarını İmam-ı Azam'dan üstün görüyorlar. Örnek! Diyor ki bizim hocalarımız İmam-ı Azam'dan üstündür. Yani onların hocalarının verdiği fetva geçerli, İmam-ı Azam'ınki değil. Yani onlar İmam-ı Azam'dan daha üstün. Bunu söyleyene dedim ki, "O zaman sizin herhangi bir hocanızı söyleyin bana." dedim. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi vessellem hazretinin kabrinin başına gitsin. Müsneti, İmam Azam'ın müsneti var, hadislerin topladığı yani fetva verdiği bütün hadisleri kitabında toplamış, İmam-ı Azam'ın müsnedi var. İmam-ı Şafii'nin müsnedi vardır. İmam-ı Hanbeli'nin müsnedi vardır. Müsned dediğim, onlar fetva verdikleri hadisleri bir kitapta toplamışlar. İmam-ı Azam Hazretleri de kendi müsnedini eline almış, Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi vessellem hazretlerinin kabri şerifinin başına gitmiş. Yanında 300.000 400.000 kişi var orada o zaman için. Geçmiş kabri şerifin başına, Hadis-i şerifleri teker teker okuyormuş kabri şerifin başında. Ya Resulallah bu hadis senin mi? Kabirden cevap geliyormuş. "Neam, evet." İşaret koyuyormuş. Talebeler de duyuyor orada. Herkes duyuyor o sesi. Dedim sizin hocanız böyle mi? Kaldı. Biraz edep lazım dedim. Biraz edep lazım! Yani bir kimsenin benim hocam İmam-ı Azam'dan üstündür demesi için edep lazım veya benim şeyhim Geylani Hazretlerinden üstündür demek için ya yapmayın bu kadar küstahlık, edep lazım ya biraz ama yok!

Onlar hani o sahtekar insanlar bu işin dünyasını düzeltmeye çalışan kimseler öyle keramet anlatırlar ki sanki peygamber mucizesinden yukarıdaymış gibi. Allah muhafaza eylesin. Hatta o geçmiş velileri, o geçmiş büyük imamları, geçmiş büyük velileri kusurlu görürler. Daha ilerisi olanlar var, daha ilerisi gören. Bunu normalde bizim Hacı Oktay'la beraber şahidiz. Adam Peygamber sallallahu aleyhi vessellemi kusurlu görüyor bizim önümüzde. Kendisini daha üstün görüyor. Ya normalde şimdi bu kabul edilebilir bir şey değil ama ve lakin bugün var mı? Var. Yani hadisleri inkar edenler, Peygamber sallallahu aleyhi vessellem hazretlerinden kendilerini üstün görüyorlar ki kendi sözlerini söylüyorlar. Allah muhafaza eylesin. O yüzden nefis gözüyle bakan bir kimse, heva ve hevesine uyan bir kimse haşa kendisini Allah'tan bile üstün görür. Görür. Nefis insanı o noktaya bile getirir. Peygamberden üstün görür. Hatta intisap ettiği şeyhinden bile kendisini üstün görür. Evet. Kıyaslar kendince. "Ben ondan üstünüm." der. Yani şeytan böylesine insana vesvese verir. Sonuçta kendisi Adem'den üstün olduğunu

iddia etti. Bir kimse bir kimseden, bir müslümandan kendini üstün görüyorsa onda şeytanilik vardır. Kibir şeytanın ahlakıdır. Şeytanın ahlakıdır. Zerrece kibri olan o yüzden asla cennetime giremez dedi. Kibir şeytanın işidir çünkü ve siz o kibri kabul ederseniz, kibri kabul ederseniz o şeytani sıfatı kabul etmiş olursunuz. O kibre karşı susarsanız, susarsanız dilsiz şeytan olursunuz. "Kibirlenene kibirleniniz." Kibirlenene nasihat et. Sen burada kibir gösterdin de. Hala da kibirleniyorsa ona da kibirlen. Hala da kibirleniyorsa o kimse, evet, şeytan ona galip gelmiş. Nasihatten de anlamıyor, kibirlenmekten de anlamıyor. Ve sen onu tolere etmeye çalışırsan, kabul edersen sen onun o şeytani halini kabul etmiş oldun. Çünkü bu öyle bir şey ki nerede duracağı belli değil kibirlinin.

Tabiri caizse hani yılan küçükken kafasını ezeceksin derler ya. Evet. Kibir küçükken kafasını ez. Kafasını ezmezsen küçükken on beş yıl sonra senin normalde bütün bedenini sarabilir o yılan. Beş yıl sonra, üç yıl sonra senin başına ne getireceği belli değil. O kibri baştan böyle onu ezeceksin. Allah muhafaza eylesin. Çünkü o kibir herkesi kusurlu gösterir sana. Şimdi adam derviş. Buradaki dervişleri kusurlu görüyor. Buradaki dervişleri hor hakir görüyor. Buradaki dervişleri ikinci sınıf vatandaş görüyor. Kendisi birinci sınıf vatandaş, buraya giremez o. "Hocam sizden ders alsam ama sohbetlerinize gelmesem." "Hayırdır?" "Ya ne bileyim oradaki arkadaşlar…" "Evet, bizim arkadaşlar avam. Ben de avamım. Sen bizden ders alma." "Öyle demek istemedim ya." "Ne demek istedin? Ya ne demek istedin sen?" Vardır böyle çevre, il, ilçelerde de vardır. Bayanların içerisinde de vardır. Erkeklerde de vardır. Bunlara ben çok şahit olmuşumdur. "Sen çok iyisin hocam ama arkadaşlar öyle değil." Kibir! Buradaki bir dervişten kendini üstün görüyorsan kibirlisin. Kibirliysen asla cennete giremezsin. Asla cennete giremeyen kimlerdir? Lanetlik amel işleyenlerdir. Şimdi insanlar sufilere tepeden bakıyorlar mı? Bakıyorlar. Müslümanlara tepeden bakıyorlar mı? Bakıyorlar. Üstatlara, dervişlere, onlara, bunlara, Müslümanlara tepeden bakıyorlar mı? Bakıyorlar. İlahiyat kısmı, diyanet kısmı sufilere tepeden bakıyorlar mı? Bakıyorlar. Kibirlerinden dolayı bakıyorlar. Hiçbirisi de cennete giremez. O kibir onda olduğu müddetçe giremez. Çünkü neden? Onlar çünkü herkesi kusurlu görürler. Vardır, anne vardır mesela, bütün herkes kusurludur, anne kusurlu değildir. Baba vardır, herkes kusurludur, o kendisi kusurlu değildir. Kusurunu kabul etmeyen, hatasını kabul etmeyen, yanlışlığını kabul etmeyen kibir vardır onda. O kibirli kimse de Allah'ın sevmediği, lanet ettiği kimsedir. Yok, öyle bir şey yok.

Kendini karıncadan bile üstün görme. O da mahlukat. Sen de mahlukatsın. Hele sende o kibir varken sen karıncadan daha aşağısın. Sen karıncadan

daha aşağısın! Ve kibirlilerde manevi bir necaset kokusu vardır. Kibirlilerde! Burnun koku alıyorsa anlarsın onu. Burnun koku alması lazım. Hani Hazreti Pir diyor ya: "Burnun senin neden koku almaz bilir misin?" diyor. Neden koku almaz? Senin burnun koku almaz çünkü manevi değil. Manevi olmuş olsaydı koku almış alacaktı. Allah muhafaza eylesin. Hazreti Pir devam ediyor: "Halbuki onun iç yüzünden Yezit arlanır." Yani o kimsenin dışı süslü, cübbesi süslü, sarığı süslü, ne bileyim kelimeleri süslü, davranışları süslü. Vay vay vay! Ne ahenk var ne ahenk var! Yollarda karşılıyorlar onları. Etrafında koşuşturuyorlar. Ama Yezit diyor onun içinden kendisi arlanır. Kendisi utanır onun içinden. İçi çıfıt çarşısı çünkü. Onun içi bozuk. Onun içi Yezit'ten daha bozuk. Onun içi Yezit'ten daha bozuk. Yezit hiç olmazsa Hazreti Hüseyin radıyallahu anh hazretlerine karşı düşmanlığını açıkça beyan etti. Ona olan düşmanlığını açıkça beyan etti. Ama bu sahte insanlar, bu dışı süslü, içi bozuk insanlar en tehlikeli insanlar. Çünkü onun dost mu düşman mı olduğunu bilmiyorsun. Sana dostmuş gibi görünüyor. Sana Müslümanmış gibi görünüyor. Sana müminmiş gibi görünüyor ama içi Yezit'ten daha kötü. Allah muhafaza eylesin. O yüzden hadis-i şerif, Müslim'de: İçinde zerre kadar kibir olan kimse cennete giremez." İç yüzü böyle kibirle, gösterişle, şatahatla, şatafatla dolu. İçi ayrı dışı ayrı insanlar. İki yüzlü değil çok yüzlü insanlar. Bunlar asla Ümmet-i Muhammed'i aldattıkları için onlar cennet yüzü görmeyecekler. Ölçü, Kur'an ve sünnet. Ölçü, sünnet-i seniyyeye uymak. Ölçü, Kur'an'ın ahkamına uymak. Ölçü bu. Başka bir ölçü yok.

O yüzden bir kimsenin ağzının laf yapması, dışının süslü olması seni aldatmasın. Anlattığı şey Kur'an sünnet ise, davet ettiği yer Allah ve resulü ise sıkıntı yok. Ama yok seni Allah ve resulüne davet etmiyorsa anlattığı tebliği Kur'an ve sünnet değil ise o zaman sıkıntı büyük. Ve Allah bizi affetsin gerçek sufiler, olgunlaşmış insanlar etraflarındaki insanlarda kusur aramazlar. etrafındaki insanlarda kusur arayan onların, onların kusurlarından dolayı onları ikinci sınıf, üçüncü sınıf vatandaş gibi tutan kimseler kibirli insanlardır. O kibirli insanlar da asla cennet yüzü görmez. Bunu derviş kardeşlere özellikle üstüne basa basa söylüyorum. Yanı başınızda zikrullah yapan kimse sizden üstündür. Kendini ondan üstün görme. Kendini ondan kıymetli görme. Kendini ondan fazla görme. İster zakir ol, ister nakip ol, ister nügabba ol, istersen şeyh ol, istersen mürşit ol, istersen zamanın kutbu ol, o yanı başındaki kimseden kendini üstün görme. Yanı başındaki kimseden kendini üstün görüyorsan, ayrıcalıklık istiyorsan ve ayrıcalık bekliyorsan sende kibir var. Sufilerin hiç sevmediği şeydir. Allah da çünkü hiç sevmez. O yüzden sufilerin içinde, kalbinde asla kibir olmaması gerekiyor. Birinin

zenginliğinden dolayı temanna ederseniz dininizin yarısını kaybedersiniz. Birinin makamından dolayı ona temanna ederseniz dininizin yarısını kaybedersiniz. O yüzden bütün dergahlara, cemaatlere sözüm. İnsanları ayırmayın. Birinci sınıf vatandaş, ikinci sınıf vatandaş olarak ayırmayın. Allah katında üstün olan takvaca üstün olandır. Allah katında zenginler üstün değildir. Allah katında bürokrata sahip olanlar üstün değildir. Allah sizin mesleğinize bakmaz. Allah sizin ne iş yaptığınıza bakmaz. Allah sizin takvanıza bakar. Allah sizin evinizin süsüne bakmaz. İşte dergahınızın süsüne bakmaz. Mescitlerinizin süsüne bakmaz. Allah sizin kalbinize bakar. O yüzden eğer kalpte bir kimsenin kibir var ise ve onu terbiye etmiyorsa, o yılanın başını ezmiyorsa onda büyük bir sıkıntı vardır. O kibir onu helaka götürür.

Erkek kibirleniyorsa kadına karşı, kadın kibirleniyorsa kocasına karşı, anne baba çocuğuna kibirleniyorsa, çocuk annesine babasına kibirleniyorsa, derviş dervişe kibirleniyorsa, zakir dervişe kibirleniyorsa, çavuş dervişe kibirleniyorsa, zakire kibirleniyorsa veyahut da derviş üstada kibirleniyorsa veya zakir üstada kibirleniyorsa, üstat zakirlere, dervişlere kibirleniyorsa asla cennet yüzü görmez. Hazreti Pirin sözü muhteşem. Toprağın altında usta da bir, çırak da bir. O yüzden devri veledde üstadın en son selamlaştığı kimse en son tennure giyen derviştir. En çömezdir. Devri veledin hakikatinde son elbise giyen, yani son tennure giyen derviş çıkar üstadın karşısına. Üstat şunu der. verdiği mesaj şudur. Seninle benim aramda bir makam farkı yok. Seninle benim aramda herhangi bir mertebe problemi yok. Ben seninle eş değerdeyim der. Gerçek mevlevilik budur. Sufilik budur. Sen ben zakirim. Ben çavuşum. Ben nakibim ben nukebbayım. Ben milletvekiliyim. Ben müdürüm. Ben belediye başkanı, ben amirim, ben memurum, ben şuyum, ben buyum deyip de kendini ayrıcalıklı görüyorsan vallahi de billahi de tillahi de şeytanlaşmış insansın. Sen şeytanisin. Şeytan seni çepe çevre sarmış. Kibir yılanı senin kalbine oturmuş. Şimdi eşler arasında problem çıkar. Eşler arasındaki problem kibirle alakalıdır. Adam eşinden, karısından kendini üstün görür. Kadın kocasından kendini üstün görür. Kibirlilik yapar. Anne baba çocuğa kibirlilik yapar. O anne baba ne muhterem, ne büyük insandır. Neler yapmıştır. O yüzden kibirlenmek onun hakkıdır. Otur oturduğun yere şeytani insan. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden etrafında kusur arayıp, kusurlu bulup ona tepeden bakan kimse kibirlidir. Şimdi şeyh efendi ve birkaç kişi yemek yiyoruz. "Mustafa Efendi sen karıştırmayı seversin." "Severim efendim." "Hadi karıştır." Ben şimdi böyle bir tepsi var, bildiğiniz çorba, az kaldı içinde. Ben ne varsa atıyorum içine sofrada. Kahvaltı. Böyle tepsi, böyle bu kadar bir tepsi var, içine atıyorum ne varsa. Salataya varıncaya kadar attım. Tatlıya varıncaya kadar

attım. Birkaç kişi kenara çekildi. Hani onu yiyemeyecekler. Karıştırdım ben. Şeyh efendi de karıştırdı. "Mustafa Efendi senin karışımın çok güzel oluyor" dedi. Şimdi bir, iki, üç ayrıldılar. Şimdi biz kaşıklıyoruz. Şeyh efendiyle. Gerçek tabi olan odur ha. Hepsi derviş. Birine döndü: "Ne oldu? Aa için mi kalktı?" dedi. Yiyemeyeceğim efendim dedi. "Sen ne oldun? A dedi." Ona döndü. "Sen de mi yiyemeyeceksin?" dedi. "Efendim ne bileyim" dedi ondan sonra böyle. Şeyhinin yediğini nerede yiyemeyeceğim dedin. Kibirlilik işte, başka bir şey değil. Kibirlilik. Şeyhin taş yese taş yiyeceksin. Taş yiyeceksin! O yemeği yemediler. Taş yediler zaten. Bitti. Ona döndü. "Aa, miydenin kalkması geçti mi?" dedi. "İşte efendim şöyle de böyle de…" filan. Kibirlilik! Sen nereye yemeyi beğenmiyorsun? Şeyh efendi yapıştırdı: "Ayrı ayrı yiyorsunuz. Midenizde birleşmiyor mu" dedi. "Karışmıyor mu" dedi. Hani ayrı ayrı yiyor. Midede karışmadı mı? Karıştı. Karıştı, sen şeyhinin yediğini yiyeceksin, içtiğini içeceksin. Kibirlilik etmeyeceksin. Beğenmemezlik etmeyeceksin. Etmeyeceksin. Sana ye demiş. Yiyeceksin veya kendisi yiyor. Hadi buyurun diyor. Buyuracaksın sen de. Yiyeceksin. Senin şeyhinin sohbet ettiği, onlarla muhabbet ettiği dervişleri sen beğenmeyeceksin. Öyle mi? Şeyhin ona değer vermiş, ders vermiş ona kıymet vermiş, ders vermiş ona. Her ders alan derviş kıymettedir. Sen şeyhinin kıymet verdiği, ders verdiği kimseyi beğenmeyeceksin. Öyle mi? Defol git. Durma burada, defol git. Kibir! Allah muhafaza eylesin. Bu kimseler yani bu böyle ehil olmayan insan, onları anlatmaya devam ediyor:

"Gökyüzünün ekmeğinden, sofrasından nasipsizdir. Hak, önüne bir kemik bile atmamıştır."

Bu tip kimseler gökyüzünün sofrasından, ekmeğinden nasipsiz. Yani buradaki ekmekten kasıt ne? Manevi rızık. Hazreti Pir burada gökyüzünün ekmeğinden, sofrasından nasipsizdir deyince gökyüzünün ekmeği ne olur? Manevi rızık olur. E gökyüzünün sofrası ne olur? Cenab-ı Hakk'ın has kullarına ihsan ettikleridir. Hani sufilerde bir tabir vardır. Allah'ın sofrasında oturmak. Sufi tabiridir bu veya Peygamber sallallahu aleyhi vessellem'in sofrasında oturmak. Sufi tabiridir bunlar. Veya Hazreti pirin hangi pir efendiyse sofrasına oturmak. Bunlar normalde sufi tabiridir veya üstadın sofrasına oturmak. Bunlar manevidir bunlar, manevi sofradır bunlar. O yüzden gökyüzünün sofrası deyince manevi sofra. Sen durumuna göre üstadın sofrasına mı oturdun? Durumuna göre sen pir efendilerin veyahut da sahabelerin veyahut da geçmiş peygamberlerin ve Hazreti Peygamberin sofrasına mı oturdun manevi olarak, gökyüzünün sofrası budur. Başka bir şey değildir. Bu normalde sufilerin yaşayacağı bir şeydir.

Şimdi herkes İsa Aleyhisselam'ın havarilerine sofra indiğini zanneder. Sadece onlara sofra indi zanneder. Değil. Sen seyri sülükta bir sufiye de manevi sofra iner. Seyri sülükta sen bir müddet üstadın sofrasında nimetlenirsin. Üstadın sofrasındasındır. Senin seyri süluk devam ederken bir bakarsın ki üstat normalde pir efendilerin sofrasında oturmuş. Sen de o seyri sülukun devam ediyorsa pir efendilerin sofrasında otururşun. Bunlar kitapta yazanlar değildir. Bunlar seyri süluk halleridir. Sen bakarsın sen üstadına tabin. Bir bakmışsın sen pir efendilerle beraber onun sofrasına oturmuşsun. Üstadın orada. Seyri sülukun devam ediyor. Pir efendilerden sonra sahabeler sofraya oturtturur seni. Ondan sonra geçmiş peygamberler oturtturur. Hatta bir peygamber senin eğitimini aldıysa sen kurmaylığa doğru gidiyorsun. Eğer bunlar sana, bunlar size bilgi olarak kalsın. Eğer siz İsa Aleyhisselam'ın sofrasına oturuyorsanız evet sizin yolunuz çok açık. Son sofra Hazreti Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi vessellemin. Gökten sofra, gökyüzünün sofrası budur. Bunun manevi hali, tecelliyatı da budur. Eğer o kimse bu sohbetten çalar, bize ne sofralar kuruldu derse yalancıdır. Şimdi bilmiyorlar ya bunu, bilmeyince bir başka yerde 'biz ne sofralarda oturuyoruz…' Otur oturduğun yere, yalan söyleme. Gökyüzü sofrası budur ve gökyüzünün normalde bu sofraları Allah'ın sofrası. Herkese açık mı? Herkese açık. Herkese açık ama senin bir üstadın var ise senin yolun kolay ama üstadın yoksa çok zor. Çok zor! O yolun yordamını bilmiyorsun çünkü. Çok zor! Allah muhafaza eylesin.

O yüzden normalde ha ayet-i kerime var: "Allah dilediğini hidayete erdirir. Dilediğini de sapıklık içinde bırakır" der. O kimse sapıklığa doğru yol gidecekse sapıklığın içerisinde bırakır ama dilediğini de hidayete erdirir mi? Erdirir. Ona da hayır dilerse onu da dinde ince düşünen, ince fikirli, ince yaşantı, ince ahlak sahibi eder onu. İyilikler Rabbinizdendir. O yüzden iyiliği de başka yerden görme. Yani normalde gökten inen sofra dendiğinde, sofra bu, manevi ama o kimsede böyle bir şey olmadığı halde kendisinin öyle olduğunu sanar. Allah muhafaza eylesin.

'Hak önüne bir kemik bile atmamıştır.' O yüzden o kimse aslında aç açıktır manevi olarak. Manevi olarak elinde bir şey yoktur, önünde bir şey yoktur. O yüzden normalde Allah'ı aslında sevmez, Allah'ın zikrine gelmez. O kimse de normalde boş bir insandır. İlim, irfan bilmez, edep, adap bilmez. Zikir bilmez. Nerede ne konuşacağını bilmez ama kendince kendisini farklı bir aynada tutar, farklı bir yerde tutar. Allah muhafaza eylesin. Onun dışı gösterişlidir. Şimdi insanlar gösterişli insanları çok seviyor. Tarih boyunca böyle olmuş ama. Yani üstadın arabası böyle giriş yapacak, etrafında yirmi tane de koruma koşacak yanında. Tabi arabalar pervane dönecek etrafında,

insanlar pervane dönecek. Kulaklıklar filan böyle, telsizler... Gözümle gördüğümü söylüyorum. Dedim hayırdır? Mossat dedi üstada her an operasyon yapabilir, suikast yapabilir. Ya dedim o Mossat buna operasyon yapacaksa dedim gömülsün yere. Ama bu böyle algı lazım insanlara. Tabi. Böyle cübbesi sırmalı olacak, sarığı sırmalı olacak, asası özel olacak böyle. Birisi de öyle demiş benden için. Sünnette eksikliği var. Asası yok demiş. Bana söyleyene asa var dedim. Daha kullanacak hale gelmedim. Biraz daha yaşlanırsam dedim dengemi kaybedersem asa kullanırım. O zaman dedim yani ben sedef kakmalı filan istemem. Ona öyle dedim. Şimdi öyle baktı. Pırlanta kaplamalı olmalı dedim. Bazılarının asası dedim pırlanta kaplamalıymış dedim. Böyle baktı. Dedim asalılar normal asa kullanmıyor ki dedim. Asalıların da bakın asalarına. Hangi peygamber kullanırdı o süslü asaları? Kimse ona bakmıyor değil mi? Bakın karşıda bir tane asa var. Bak orada, bak var ya orada, bak. Peygamberlerin kullandıkları asa üç aşağı beş yukarı öyle. Arkadaki asa gibi bak süsü müsü yok bak işte. Peygamberlerin kullandığı böyle.

Mesela Musa Aleyhisselam'a diyorlar ya hani Cenab-ı Hak diyor ki Musa'ya, hadis-i kutsi: " Ya Musa, elindeki nedir" diyor. Şimdi hiç olmazsa bir şeyhin, bir alimin bu hadis-i kutsiden haberi olması gerekir ki vardır. Meşhurdur bu hadis-i kudsi. Musa Aleyhisselam der ki, çünkü hadis kitaplarında da geçer bu. Musa Aleyhisselam der ki, "Ya Rabbi, ben bununla yırtıcı hayvanlara karşı kendimi ve koyunlarımı korurum." Bununla hayvanlarıma yaprak, hayvanlara çobanlık yapıyor ya. Bununla hayvanlara yaprak döktürüm aşağı. Yaprak silkeliyor. "Buna yaslanırım. Buna dayanırım." Hani öbür peygamberler diyor ya Musa Aleyhisselam, "Ya Musa neden lafı uzattın? Cenab-ı Hak sana diyor, "Elindeki nedir?" dedi. "Elindeki nedir?" dedi. O da diyor ki, "Sevgiliyle bir kelime daha, bir kelam daha fazla etmek istedim. Beni neden hor görüyorsunuz?" dedi. Evet. Şimdi ben bu kıssayı anlatınca bizim kuyucunun babası aklıma geliyor. Dayım. Bunu böyle parantez içerisinde anlatmazsam içimde kalır. Şimdi kuyucuun babası Kore gazisi adam asker aslında. Bir de onlar Kore gazi maaşı alıyorlar. Bir de askeriyenin bütün hastaneleri, postaneleri, her şey onlara serbest. Adam gitmiş savaşmış. Bitti. İyi, bu böyle hasta ya işte bunu normalde bir gün böyle işte nefes darlığı filan var onda. Ondan sonra bunu kaldırmışlar askeri hastaneye İzmir'e. Oradaki başhekim albay bunu muayene etmiş filan. Demiş seni yatıracağım hastaneye. Sen beni yatıramazsın demiş. Ben buranın başhekimiyim. Ben yatırırım demiş. Ben albay bilmem kim. Senin demiş Genelkurmayın gelsin gene beni yatıramaz demiş. Demiş neden? Adam şaşırmış öyle. Neden? Yengemi göstermiş. Ben bunsuz yatmam çünkü demiş. Koca albay karıştırmış kendini. Demiş, "Nasıl ya? "Bas bayağı" demiş. "Ben onsuz yatmam" demiş.

Demiş "onu da yatıracağım ya. Seni yatıracağım" demiş. "Onu da yatıracağım buraya" demiş. "O zaman yatarım demiş." Ne bu? Hani hanımı ya o demiş, "Ben tuvalete gideceğim zaman benim pantolonumu çıkarır" demiş. "Tuvaletimi yaparım beni taharetlendirir" demiş.

"Sonra benim pantolonumu geydirir" demiş. Ben demiş "gömleğimi çıkaracağım zaman gömleğimi çıkarır, gömleğimi geydirir" demiş. "Ben yürüyeceğim zaman ona tutunurum" demiş. "Sendelersem ona yaslanırım" demiş. Bana bunu anlatıyor. Yengem yenge değil dedim, Musa'nın asası gibi dedim ben de şimdi ona. Böyle araya girdim. Böyle bir baktı bana. Sonra dedim. Öyle ya. Sonra? Demiş dur. Sen demiş dur, ben yatıracağım buraya. Yüzbaşı üsteğmen, ne kadar orada komuta kademesi, doktor varsa hepsini toplamış başına. Demiş gelin ya, gelin adam görün, gelin demiş. Diyormuş bir daha anlat, hanımıyla alakalı. Dayımın tam böyle sevdiği muhabbet. Dayım bayılır böyle şeylere. Dayımdan nasihat iste sana bin bir kitaptan nasihat versin. "Erinden sonra kalkan garıdan, eylülden sonra ekilen darıdan, bal vermeyen arıdan hayır gelmez…" Öyle bağırıyor, tabi üç mahalle aşağıdan dinliyor. Zaten onun normalde kimse duymasın dediği muhabbeti alt sokak duyuyor. "Bak Neriman, bunu kimse duymasın" diyor. Alt sokak dinledi diyorum ben. Yüksek sesle konuşuyorlar. Bizim, benim yüksek ses de belki de oradan geliyor. Hoş babam da böyle başlayınca saydırmaya Bayındır'ın yarısı duyuyordu da şimdi toplamış bütün hepsini de diyormuş ki bir daha anlat. Ah dayıyım canına comcom! Başlıyormuş yengemi anlatmaya. Ben ona yaslanırım. Ben ona dayanırım. Benim pantolonumu çıkarır. Beni taharetlendirir. Beni şöyle yapar. Beni böyle yapar. Yalan değil ha. Şaka maka değil. Ben dayımın pantolonunun düğmesini kendisinin çözdüğünü görmedim. Çorap giyip çıkardığını görmedim. Gömleğinin düğmesini çözüp tekrar iliklediğini görmedim. Ben elinde bir tane bardak taşıdığını görmedim.

Şimdi kadınlara bu sözüm. Başlarındaki kocalarınızın kıymetini bilin. Değer verin adamlara. Benim dedem eline banyoda sabun almadan öldü. Anneme dedim, "Ne yapıyorsunuz?" "Yıkıyoruz." dedi. Anneannem felç olunca deden ömrü boyunca eline sabun lif almadı dedi. Anneannem felç olunca haber gönderiyor. "Neriman gelsin." Annem gidiyor koşa koşa. "Ne yapıyorsun dedim ya? Ne yapıyorsun?" E dedi giriyor banyoya. "Sandalyesi var ya" dedi. "Evet" dedim. "Oturuyor" dedi. "E dedim ben bir güzel yıkıyorum, sabunluyorum" dedi, lifliyorum dedi. Ondan sonra o dedi hani iç donununu dedi hani lütfediyor dedi böyle kızıyor ona. Hani iç donunu lütfediyor çıkarıyor sonra yani. Eline tas bile almıyor dedi. Bildiğiniz su tası, almıyor. Bildiğiniz sabun, eline almıyor. Bildiğiniz lif, eline almıyor adam.

Buradakilere diyorum. Sakın evde uygulamaya kalkmayın. Vallahi sokakta bulursunuz kendinizi. Sakın ha öyle bir şey denemeyin. Aman ha. Allah muhafaza eylesin. Eviniz başınız bozulmasın. Öyle gömleği gel ilikle filan böyle. Veyahut da işte adam ya dayım da dahil buna. Adam iç fanileyi giymiyor kendisi. Çıkıyor banyodan. Banyodan çıkmış adam. Sen onu kurulacaksın bigüzel. Ondan sonra fanilasını giydireceksin. Ne giyecekse gömleğini giydireceksin. Gömleğini ilikleyeceksin. İç donunu giydireceksin. Ardından pantolonunu giydireceksin. Onun da düğmelerini ilikleyeceksin. Kemerini de bağlayacaksın. Yemin ediyorum vallahi gözümle gördüğüm bu. Dayım kemerini bile bağlamıyor. Sakın siz ben adamlık yapacağım deyip de böyle bir şey yapmayın ha. Sakın. Aman ha. Sakın. Allah muhafaza eylesin. Kapattık parantezi. Bu kadar yeter. Allah bizi affetsin. O yüzden buradaki erkeklere söylüyorum. Bekarlara söylüyorum. Sakın ha evlenecek olduğunuz kızda ben gömleğin düğmesini iliklemem. Yok öyle çözmem. Sakın ha böyle şeyler söylemeyin. Allah muhafaza eylesin. Ömür boyu bekar kalabilirsiniz. Sonra bu sohbet bahane olmasın. Rabbim muhafaza eylesin.

İşte o kimselerin Cenab-ı Hak önüne bir kemik bile atmamıştır. Kemik kimedir? Çok affedersiniz itleredir. Yani onlar itten de değersizdir. Cenab-ı Hak onlara normalde kemik dahi atmaz. Atmamıştır. Çünkü ayet-i kerime, Araf 79: "Onların kalpleri vardır. Fakat onunla anlamazlar. Anlamazlar, idrak etmezler. Gözleri vardır fakat onunla görmezler. Kulakları vardır fakat onunla işitmezler. İşte onlar hayvan gibidir. Hatta daha da şaşkındırlar." Araf 79. Bu toplumu ifsat eden insanları dünya ve insanları dünyalık olarak gören, heva ve hevesini ilah edinenler ve insanları saptıranlar, insanları bozgunculuğa uğratanlar, insanların din yolunu saptıranlar ve insanları bu noktada helaka götürenler, bu noktada ehil olmayan kimseler, Allah muhafaza eylesin. Bunlar Araf 179'daki gibidirler. Bunlarda maneviyat yoktur. Bunların kalpleri, kalp gözleri açık değildir. Kalp kulakları açık değildir. Bunların kalbi akılları çalışmaz. Tabiri caizse bunlar hayvandan daha aşağıdır. Şimdi bu bütün müslümanlara müteallik bir şey söylemiyorum bunu ama insanlar üzerlerine alınabilirler mi? Alınabilirler. Neden benim kalbi aklım çalışmıyor? Neden benim kalp gözüm açık değil? Neden benim kalp kulağım açık değil? Herkes kendini sorgulasın. Allah muhafaza eylesin. Oysa Allah katında hani bu böyle dünyaperestler dünyaya çok ehemmiyet veriyorlar ya dervişlerden işte para istiyorlar, mal istiyorlar, arsa istiyorlar, ev istiyorlar, araba istiyorlar, han istiyorlar, hamam istiyorlar. Milyon dolarları var. Daha milyon dolar olsun istiyorlar. Şatahat şatafat içerisinde yaşıyorlar. Evleri lüks, arabaları lüks, hayatları lüks. Lükse doymuyorlar ya. Bunlar normalde dünyaya gözünü dikmişler. Oysa Cenab-ı Peygamber sallallahu aleyhi

vessellem hazretleri buyuruyor ki "Allah katında dünya bir sineğin kanadı kadar bile değerli olsaydı Allah katında dünya bir sineğin kanadı kadar bile değerli olsaydı kafire ondan bir yudum su bile vermezdi." Tirmizi geçiyor. Yani senin dünya malı için, dünya makamı için, dünya mevkisi için sen dinini istismar ettin. Ayetleri eğdin, büktün. Eğer dünya bu kadar kıymetli olmuş olsaydı, ayetleri eğip bükecek kadar kıymetli olmuş olsaydı, Cenab-ı Hak kafirlere bir yudum su bile vermezdi diyor. Dünya kıymetsiz olduğu için kafire, mümine, münafığa, mürtede dünyanın nimetlerini Cenab-ı Hak sunmuş. O yüzden dünya nimeti o kimsede bol olabilir ama velakin değerli olan ilahi nasiptir. İlahi nimettir. Rabbim bizleri onlara kavuşanlardan eylesin. "O ise yani o kimseler bahsediyor.

"O ise 'Sofrayı yaydım, Hakkın vekiliyim, halife oğluyum' diye bağırıp durmaktadır. 'Ey aşağılık saf kişiler, gelin gelin de ihsan keremimin sofrasından kimse mani olmaksızın yeyin' demektedir."

Yani normalde o kimse şeyhlik satıyor, halifelik satıyor ve diyor ki ben işte halifenin oğluyum dedi, hani Adem'in oğlu, Adem halife ya o da halife. Hani Cenab-ı Hak meleklere dedi ki, "Yeryüzünde bir halife yaratacağım diye." O da diyor ki, "Ben halifenin oğluyum. Gelin burada normalde nimetler var." O yüzden o kimse Allah'ın sofrasından, manevi sofrasından kendisi aslında mahrum olduğu halde kendi kendini halife seçmiş, kendi kendini şeyh yapmış. Bir sabah kalkmış, "Ben şeyhim" demiş. Veyahut da iki üç kişi toplamış, "Sen şeyh ol" demişler. Öyle ya içimizde şeyhlik yapacak olan bir tek sen varsın. Sen şeyh ol demişler. Veyahut da işte bir makam sahibi bir kimse kaldırmış telefonu filancayı şeyh seçin demiş. Onu da şeyh seçilmişler orada, seçimle gelmiş şeyhliği veyahut da işte bir ehil olmadığı halde bir kimse ona bir böyle bir paye çıkarmış kendi kendine Allah muhafaza eylesin. Amin.

Aslında nefsin oyununa düşmüş, şeytanın oyununa düşmüş, heva hevesine kurban gitmiş. O seyrû sülûk çıkarmadığı halde, o konuda manevi bir etkinliği, yetkinliği olmadığı halde kendi kendisine şeyhlik elbisesi giyip ben şeyhim deyip çartınıyor. Allah muhafaza eylesin. Oysa Cenab-ı Hak diyor ki "Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kim olabilir?" Bu ayet-i kerimeleri bunlar okumuyorlar mı bilmem. Enteresan bir şey. Yani o kimse kendi kendine bir görev addetmiş. Kardeş sen seyrû sülûk çıkardın mı? Bir şeyhin var mı senin? Senin şeyhin senin şeyhliğini ilan etti mi? Hayır. Elinde bir icazet var mı? Hayır. Nereden şeyhlik yapıyorsun sen? Kim verdi sana bu şehliği? Ses yok seda yok ama şeyhlik yapıyor. Şimdi Şeyh Efendi vefat ettikten sonra da kendi kendine bizim eski dergahta zakirler türedi. Birisi demiş ki, "Şeyh eyfendi bana rüyada verdi zakirliği." Ha sağlığında

vermediğini rüyasında verdi öyle mi? Adam kendi kendini zakir edecek ya. Kendi kendini halife edecek, kendi kendini şeyh yapacak adam. Allah muhafaza eylesin. "Ümmetim içinde deccallar ve yalancılar türeyecek. Bunlar size Allah'ın ve Resulünün hadislerinden söylenmemiş şeyler anlatacaklar. Sakının onlardan." Müslim'de geçiyor bu hadisi şerif. Demek ki yalancılar türeyecek. Ona bir kimse şeyhlik vermediği halde ben şeyhim diyecek, çıkacak, yalancı olacak. Onu normalde bir kimse vazifelendirmediği halde vazifeli ilan edecek kendini. Yalancılık yapacak. Deccal çıkacak, yalancılık yapacak. E ümmetin önünde de şimdi yalancı mehdiler var, yalancı şeyhler var, yalancı siyasetçiler var. Yalancı siyasetçilerin içinde dönekler var. Bugün söylediğini yarın reddeden kimseler var. Var. milleti arkasına toplamış yürüyor. Var, yalan söylüyor.

İnsanları kandırıyor. Yalanla kandırıyorlar insanları. Adam kendi rüyasını anlatıyor. Kendi görmüş gibi başkasının da rüyasını anlatıyor. Yalan söylüyor. Var. Allah muhafaza eylesin. Amin. Ve bakın "hadislerimden söylenmemiş şeyler anlatacaklar." Yani ayette geçmeyen, hadiste geçmeyen sanki hadismiş gibi anlattığı şeyler olacak. Kur'an ve sünnetten anlatmayacak size. Kur'an ve sünnete uygun ölçülerden anlatmayacak. Ya? Böyle absürt konular bulacak. Absürt, sanki tasavvuftan bahsediyormuş gibi absürt meseleler söyleyecek. Sizin, benim, onun, bunun anlamayacağı meseleler konuşacak. Allah muhafaza eylesin. Amin. Bunlar çünkü toplumu saptırmak için, insanları saptırmak için uğraşıyorlar. Rabbim onlardan bizleri uzak eylesin. Amin. Ve "Ey aşağılık saf kişiler gelin." Yani o saf, temiz dünyadan bihaber, dinin hakikatinden bihaber, Kur'an ve sünnetten bihaber ama kendince bir yol arıyor. Safiyane kendince gidecek bir kapı arıyor kendince. Allah muhafaza eylesin. Onlara diyor bu insanlar, "Gelin ey saf kişiler, gelin, gelin bana tabi olun. Gelin bana uyun. Düşün peşime, düşün. Benim peşime düşün." Nereye gittiği önemli değil. Düş peşine onun. Allah muhafaza eylesin. Ve bunlar normalde insanların önüne sahte sofralar kurar. İnsanların önüne yalan sözler söylerler ve insanları yalanla kandırırlar. Algıyla kandırırlar ve normalde bile bile yaparlar bunu. Çünkü bu insanlar saf. Hani susuz kalmış bir kimse su görmemiş. O su çamurlu da olsa içer onu. Çamuruna bakmaz. Bu benim Allah beni affetsin, ben yola girdiğimde bütün herkes derviş, sufi. Baktım ben öyle kendimce ama herkes iyi niyetle o su temiz diye içiyor onu. Hani bir cemaate bir tarikata giriyor maneviyat arıyor kendince. Bir yol arıyor kendine. Ama daha önce berrak su içmemiş, saf su içmemiş. İçmeyince o kimse o içmiş olduğu suyu berrak zannediyor. Gerçekten bakın, samimi, ihlaslı bir şekilde o sudan içiyor o onu. Ama saf ve berrak su

olarak biliyor. Çünkü saf ve berrak bir su içmedi. Onu tatmadı. Onu bilmiyor çünkü. Bakın onu bilmiyor.

Şimdi çeşmeden su içiyor, belediyenin çeşmesinden. Onun için o çeşme berrak bir su. Temiz bir su. Ama dağdan ayı çeşmesinden su içmiş olsa o suyla belediyenin arasındaki suyun farkını bilecek. Bak iki suyun arasındaki farkı bilecek. Ama o kimse belediyenin o normalde hani kirli, paslı böyle bataklık kokan suyunu içince o su ona temiz geliyor. Şimdi Bayındır'ın ovasında benim gençliğimde böyle arterzyjen basarlardı. O artezyyen suları böyle sanki içinde mazot varmış gibi, benzin varmış gibi böyle, böyle bizim oranın tabiriyle yapşak yapşak olurdu. Hafif bir koku olurdu. O suyu mecbur içerdi insanlar tarlada, bağda, bahçede. Neden? Temiz su yok veyahut da uzakta iki kilometre ötede, üç kilometre ötede orada bir temiz su var değil mi? Bir tane sucu ayarlarlardı. O iki üç kilometre, dört kilometre yürür, oradan su testisini doldurur getirir. İnsanlara o temiz suyu dağıtırdı. Onlar normalde çalışanların içerisinde onlara sucu denirdi.

Şimdi o kimse manevi olarak bir yol yürüyecek ya yol arıyor. Hiç o temiz bir su içmemiş. O zaman ne yapıyor? Bir sofraya oturmamış. İlk gördüğü sofraya oturduğu ilk önüne gelen normalde sudan içti. Kendince o temiz su olarak görüyor. Adamı gördüm günlük bilmem kaç bin tane ya Allah bilmem kaç tane şundan bilmem kaç tane bundan çekiyor. Bizim Bayındır'ın dağ köyünde bir tane şeyh varmış, haberimiz yok. Rüyasını bana anlatacağım diye uğraşıyor. Mustafa Efendi diyorken mırıldanıyor hem de Zikrullah yapıyor şimdi. Diyorum bu ne? Yetiştiremiyorum diyor. Rüya anlatacaktım sana diyor. Git şeyhine anlat dedim. Mübareğe ne zaman rüya anlatsam dersimi yükseltiyor benim dedi. Hani ona bir rüya anlatıyor bin çekiyorsa iki bin tevhit çek diyor. Dedim kaç bin ya Allah çekiyorsun dedim ben. İşte kırk küsür bin ya Allah çekiyor. Bilmem kaç tane şunu çekiyor. Yetiştiremiyorsun sen bunları dedim. Nereden bildin dedi. Manevi olarak biliyorum zanneti. Dedim değil, ben itikafa girdim dedim. Günlük 70.000. Tevhidin kaç saat çıktığını biliyorum. 100.000 Lafza-i Celal'in kaç saat tuttuğunu biliyorum dedim. Sen bunları yetiştirdin mi? Yetiştiremiyorum dedi. Bu rüyamı o yüzden sana anlatıyorum dedi. Gideceğim mübareğe anlatacağım dedi. Gene benim dedi hani zikrimi çoğaltacak dedi. Allah'ına dinine imanına söyle dedim. Senden başka dervişi var mı onun dedim. Hiç görmedim dedi. Ben gidiyorum rüyamı anlatıyorum dedi. Benim virdi çoğaltıyor gidiyorum dedi. Şimdi ona gideceğim gene dedi. Önce rüyamı sana anlatayım. Ona anlatmayacağım dedi. Dedim edebe mugayyir, sen ona anlatacaksın. Ama adam onu şeyh olarak biliyor. Evet. Sen ona onun böyle hani ehil olmadığını söyleyemezsin. Adam üfürükçü, muskacı onu şeyh biliyor.

Türkiye'de şeyhim diye dolaşanlar var. Gerçekten kendileri okuyorlar. Celbiye okuyorlar kendilerine. Siz Celbiye'yi de bilmezsiniz...Evet. Her gün onlar virt halinde celbiye okurlar. Onu gören böyle kendince manevi bu kimse der. Ona muhabbet besler. Mesela işte bir kadını kendine celb ettirmek istiyorsan kadının adını, annesinin adını, babasının adını biliyorsan otur oku celbiyeyi ona. Bunlar hiç bilmediğiniz şeyler değil mi? Öğrenmeyin zaten. Veyahut da bir kadın adamı diyelim ki kendisine celb etmek istiyor. Celbiye okur ona. Hani benim herkes biliyor şimdi. Anamın adı Neriman, babamın adı Hasan. Oturur bana celbiye okur. İşler mi Mustafa Özbağ'a? İşlemez. Kimse heyecan yapmasın ama celbiye okur. Şimdi öyle şeyhim diyenler var. Günlük celbiye okuyorlar. Mesela işte içinde kim hali vakti yerinde, zengin, örnekliyorum Murat. Murat'ın annesinin, babasının adını bildi mi yetti. Murat'a başlıyor okumaya celbiye. Murat neyi varsa götürüyor, döküyor önüne. Öyle hain.

Öyle hain bunlar, şeytanın aklına gelmez ya! Bunların aklına gelir. Evet ve de sen onu manevi bir kimse olarak görürsün. Sen onu görmeden duramazsın. Gideceksin illaki. Emret dersin. Ne istiyorsan söyle. Ne istiyorsan söyle diye yıkarsın ona neyin varsa. Mesela Celbiye'yi bir kadın bir adama okudu değil mi? Yandı adam. O kadını görmeden yaşayamaz. Yapamaz. Gidecek onu, görecek. Orada sûkun bulur. Tabi adam kadına okudu diyelim ki kadın neredeyse döner gelir. Anamın döndürgeli gibi. Tabi gelir böyle o kadın adamın yüzüne bakar orada oturur. Hiç ama! Kalk kalkar, yat yatar, git gider, gel gelir, neyin varsa getir getirir. Yutmuş hapı. Şimdi böyle hocalar var, böyle şeyhler var. Şimdi bunları okuyor. Tabi onu okuması için işte karşıdaki kimse zengin olacak veyahut da karşıdaki kimsenin böyle bir ondan faydalanacak. Adama celbiye okuyor. Kızını bana verir misin diyor. Adam ertesi gün kızını getiriyor ona. Nikahla diyor. Celbiye okuyor ona. Ve anamın meşhur ya. Ben döndür gel diyorum ona. Vallahi o okurdu. Bize de okuyordu. Ben ne güzel İzmir'de işim var. Mankenler etrafımda. Hayat on numara bende. Ha bir bakıyorum Bayındır'dayım. Bayındır'a gelince kafam basıyor. Ana gene okudun mu beni diyorum. Kıs kıs gülüyor. Ya neden okuyorsun diyorum. Benim işim ne güzel İzmir'deyim. Allah rızası için ne istiyorsan söyle bana. Okuma diyorum ya. Bir telefon aç gelirim. Neden böyle yapıyorsun diyorum ben. Gülüyor. Hoşuna gidiyor kadının. Bir de teyit ediyor ya böyle hani, okuduğunun geçtiğini görüyor. Annem okusun yemin ediyorum üç gün değil yani, üç gün sürmez ya.

Hiç unutmuyorum. Bir tane uzaktan böyle bir akrabının kızı vardı. Bir polisle konuştular, görüştüler filan. Polisin birden Van'a tayini çıktı. O kızcağız geldi yalvardı anneme. Kaç gün yalvardı? Annem okumam kızım

diyor. Hani normalde annemin kriterleri var. Yalvardı yakardı iyi okuyuvereyim dedi. Yemin ediyorum üçüncü gün adam Van'ı bıraktı geldi. Ondan sonra önceden yıldırım nikahı vardı. Geldi, bir günde yıldırım nikahı kıydı. Kızı aldı gitti. Anneme dedim pes ya. Vallahi pes dedim yani. Seninle uğraşılmaz dedim. "Ne yapayım?" dedi. "Çok yalvardı." dedi. "Bak o kadar da konuştu bunlar" dedi. "Ne oldu yani?" dedi. "İki kişi birleştiler işte" dedi. O kadın dedim ya o kız nasıl okumayla gelen adamı nasıl kabul etti dedim ya. Tabi annem babama da okumuş. Bunlar ne güzel boşancanacaklardı. Tabi. Her iki tarafta böyle zengin, her iki tarafta öf öflü. Herkes böyle avukatları filan tuttular. Biz babamla anne adayı bakıyoruz. Karabela bu olur mu? Bu olmaz diyorum. Karabela bu olur mu? Olur diyorum. Bana sorduğunu da herkes öğrendi. Cici anne adayları beni nasıl hoş karşılıyor. "Mustafa nasılsın yavrum?" Diyorum ha ha ha...Babamı cebellez edecekler çünkü. Kimisi saçını tarıyor, babama sallıyor. Kimisi cam temizliyor. Babam diyor bu nasıl? Olmaz diyorum ben. Seçici kuruluyum ya. Aaa! Sen annem abime de ki benim kitaplarımı getir. Her şeyi almış götürmüş, kitapları kalmış anamın. Döndür gel de onun içinde. Sen abim, safım, garibim benim. Hala daha diyorum lan ne yapmaya götürdün diyorum ya. Ne güzel cici annemiz olacaktı diyorum. Al götür. Babamın rengi anında değişti. Araya değerli bir arkadaşı vardı. Onlar girdi filan böyle. Meral teyze geldi, İsmail abi geldiler. Karı koca. Aa bir baktık, annem geldi. Evde annem. Sonradan uyandım ben. Anneme dedim okudun mu? "Kötü mü yaptım? Evimi topladım." dedi.

Yıllardır o kitaplar nerede bilmiyordum. En son Ayşe'ye dedim, "Kızım bak bu kitaplar nerede?" dedim. Bak bir gün gene dedim bir şey okursun, yaparsın. Seni bu sefer bak dedim yani kim kurtaracak seni dedim. Abi bende onlar dedi. Gönder onları dedim. Başına iş açma sen dedim. Kafan dedim değişir, bozulur. Gönder onları bana dedim. Gönderdi. Kitaplar bende ama cildleri miltleri bozulmuş dağılmış. Tabi içinden başka şeyler de çıktı benle alakalı. Annem onların içine koymuş. Annem muhteşem kadın ya. Öyle. Hasılı kelam neler koyduğunu ben söylemeyeyim. Şimdi kitaplar geldi tabi, içinde baktım o hani dualar var mı? Var. Daha kimseye okumadım. Kimseye de okumam. O işlerle işim yoktur. Allah beni affetsin ama hastalıklara karşı, mesela öncesinden biliyorum onları ben. Mesela hastalık veya işte cinniye tutulmuş veyahut da işte evlenemiyor, işi açılmamış, şu olmamış, bu olmamış hepsiyle alakalı var onlar. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bu tip insanlar bunları da yapar. Bunları neden söylüyorum? Yani o derviş zannediyor ki, o kimse zannediyor ki bu sahih bir insan. Halbuki celbiye okuyor. Kendine okuyor celbiyeyi. Mesela kendine okuyunca herkes ona muhabbet besliyor. Herkes onu seviyor. Arasından diyelim ki Salih'e okudu. Değil mi?

Salih yandı. Salih onu görmeden hiçbir şey yapamıyor. Örnek. İllaki gidecek görecek onu ve onun ne dediğini mota mot yerine getiriyor. O celbiye okumuş. Allah muhafaza eylesin.

"Gelin de ihsan keremimin sofrasından kimse mani olmaksızın yeyin" demektedir. Yani o kimse sofrayı kendisinin görüyor. Allah'ın görmüyor. O diyor ki gelin benim soframdan yiyin. O diyecek ki Allah'ın sofrasına davet etmesi gerekirken o normalde kendi sofrası varmış gibi o manevi sofra kendisininmiş gibi davet ediyor ve insanları kendisine davet ediyor. Kendisine, Allah ve Resulüne değil. Rabbim muhafaza eylesin inşallah. Burada bırakayım inşallah: "Onlar da onun başına toplanırlar. Nimet ve ihsan istedikçe yalancı şeyh 'yarın' der. Fakat bir türlü o yarın gelip çatmaz." Burdan devam edeceğiz önümüzdeki hafta. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Bazen buraya geç çıkıyorum. Hani böyle işte yaşlılık, ihtiyarlık artık. Ondan sonra bazen kafa göz dağılıyor bizim. Kafa göz dağılınca işte bir kahve içelim, bir çay içelim. Kafa göz yerine gelsin diye biraz böyle işte kendimizce bir nefesleniyoruz. O yüzden o nefeslenince de buraya geç bazen çıkıyoruz. Saatimiz aşıyor. Hoş bunun için de önceden söyledim. Bundan sonra artık benim saatim, dakikalarım, kuralım, kaidem öyle mutatlıktan çıktı. Bunu böyle hani kendimi acındırmak için söylemiyorum. O yüzden böyle saatler, dakikalar uymaz, günler uymaz. Şimdiden hakkınızı helal edin tekrar. Allah razı olsun. El-fatiha maassalavat.

4 EKİM 2025

TASAVVUF VAKFI MERKEZ

BURSA

https://youtu.be/_Q_TU0eewHo?si=4HQ4DSS-EQ1wWMpR